КНИГА

ПАМ’ЯТІ

УКРАЇНИ

ПЕРЕМОЖЦІ

ДОЙДЕМ
БЕРЛИНА!
Слава

КНИГА
ПАМ’ЯТІ
УКРАЇНИ

ПЕРЕМОЖЦІ

ХАРКІВСЬКА
ОБЛАСТЬ

Том 2 (25)

Комунальний заклад
Обласна пошуково-видавнича
наукова редакція
Книги Пам’яті України
ХАРКІВ 2008

УДК 947.74
ББК 63.3(4Укр.)624
К53

*Видається відповідно
указу Президента України
від 13 серпня 2002 р. № 713
«Про історико-меморіальний
серіал "Книга Пам'яті України"»
та постанови Кабінету Міністрів України
від 16 вересня 1992 року № 537
«Про заходи щодо видання
Книги Пам'яті України»*

УДК 947.74
ББК 63.3(4Укр.)624

ISBN 5-88500-076-X (том 2)
ISBN 5-7707-6424-4

ВІД ОБЛАСНОЇ РЕДАКЦІЙНОЇ КОЛЕГІЇ

Увічненню пам'яті співвітчизників, які у роки Великої Вітчизняної війни віддали життя за свободу і мир на нашій землі, присвячене унікальне історико-меморіальне видання — Книга Пам'яті Харківщини. Створено правдиве, позбавлене стереотипів минулого видання, у двадцяти томах якого вкарбовано у безсмертя імена більш як 345 тис. наших земляків — воїнів, партизанів, підпільників, патріотів, які назавжди лишилися на тій найжорстокішій і найкривавішій із війн. Глибоку шану на сторінках цього літопису народного подвигу віддано й 86 531 визволителю нашого краю, серед яких представники різних націй і народностей колишнього Радянського Союзу, які полягли в боях за землю харківську.

Харківська редакція — єдина в Україні пошуково-видавнича наукова редакція, яка повністю готує матеріал до друку, без залучення видавництв-посередників, чим заощаджує значні кошти на собівартості видання.

Харківською обласною пошуково-видавничою науковою редакцією Книги Пам'яті України підготовлено і видано:

в 1994 — 1, 2, 3 томи;
в 1995 — 4, 5, 6, 7 томи;
в 1996 — 8, 9, 10, 11 томи;
в 1997 — 12, 13 томи;
в 2000 — 14, 15, 16 томи;
в 2001 — 17, 18 томи;
в 2002 — 19 том;
в 2003 — 20 том.

Усі 55 200 примірників Книги передано безкоштовно (згідно розподілу за узгодженням з обласною редколегією) райдержадміністраціям області і районним радам міста, школам, бібліотекам, райвійськкоматам, обласним районним Радам ветеранів, родинам загиблих воїнів.

Харківська обласна наукова редакція зробила свій внесок і у створення всеукраїнського мартирологу, де увічнено прізвища наших громадян, загиблих у воєнних конфліктах за кордоном. Зокрема, було зібрано відомості, опрацьовано й підготовлено до друку поіменні списки харків'ян і мешканців області, загиблих під час війни з Фінляндією, в Афганістані, інших локальних війнах. Дані про них увійшли до виданих Головною редакційною колегією Книги Пам'яті України книг «Полягли у снігах Суомі» та «Чорний тюльпан».

Значною за обсягом, специфікою і вкладеною працею стала для колективу і робота над тритомним серіалом «Книга Скорботи України. Харківська область», який став логічним продовженням 20-томної Книги Пам'яті. У 2006

вийшли друком перший і другий томи «Книги Скорботи України» загальним накладом 3 600 примірників, куди занесено близько 65 тис. прізвищ цивільних громадян, які загинули під час окупації міста. Долям мешканців двадцяти семи районів області, загиблих від рук фашистських окупантів, присвячено третій том Книги Скорботи, який побачив світ у 2007. До цього видання увійшли прізвища наших земляків, які стали в окупованому Харкові й області жертвами фашистського терору, померли від голоду, холоду і хвороб, пов'язаних із ними, загинули в результаті жорстоких бомбардувань. Знаходячи в архівах документи й матеріали на цю тему, працівники редакції прагнули використати максимум наявної інформації, що містилася в них, аби точніше відтворити картину жахливої трагедії, яку зазнали ці люди і про яку досі так мало сказано...

У межах єдиного пошукового проекту Книги Пам'яті України обласна пошуково-видавнича редакція працює над створенням томів підсумкового історико-меморіального серіалу «Переможці», який буде сприяти популяризації серед світової спільноти вагомого внеску українського народу в Перемогу у Другій світовій війні. Протягом останнього часу наукові редактори працювали у обласному військкоматі з пенсійними справами офіцерів, учасників Великої Вітчизняної і Другої світової воєн, чия доля пов'язана з містом Харків і областю: Героїв Радянського Союзу, офіцерів. Але ті відомості, що має облвійськкомат, не можуть дати повної картини стосовно персоналій, які нас цікавлять і які, починаючи з другої половини 1943, — часу визволення Харківщини, — перебували тут на обліку: в ОВК наявні лише особові справи офіцерів-пенсіонерів Міністерства оборони, що через кожні 25 років, за незначним винятком, підлягають знищенню. Тож у цьому зв'язку було б доцільно ознайомитися ще й з особовими пенсійними справами громадян цієї категорії в обласному Пенсійному фонді, районних відділах соціального забезпечення, де перебували на обліку колишні воїни рядового та сержантського складу Радянської Армії, а також офіцери, які перейшли на пенсію по лінії Міністерства соціального забезпечення.

Бажано, щоб на рівні урядового розпорядження, яке було б підставою для органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування і сприяло подальшій роботі на місцях, було поновлено діяльність робочих груп, що працювали під час підготовки Книги Пам'яті у районах міста й області і провели значну роботу. Доцільно було б створити робочі групи зі складу працівників архівів, зокрема СБУ, РАГСу, бо «інформація, яка міститься в акті громадянського стану є конфіденційною, має обмежений доступ і розголошенню не підлягає».

Прагнучи зробити наше видання якомога повнішим, колектив редакції, спираючись на дані обласного військового комісаріату, протягом майже 18 років вів ретельне вивчення документів і матеріалів Державних архівів Росії й України, обласного архіву Харківської області, мав багато зустрічей з родичами загиблих, підготував значну кількість публікацій у засобах масової інформації, провів презентацію томів Книги Пам'яті.

До збирання відомостей для підсумкових томів Книги Пам'яті «Переможці» редакція залучила широкі кола громадськості, ветеранські організації, засоби масової інформації, налагодила тісні контакти з учнівськими та студентськими

колективами, музеями, творчими спілками, архівами СБУ, Управлінням взаємодії з правоохоронними органами, оборонної та мобілізаційної роботи. Постійно проводився прийом громадян, які звертались із проханням увічнити ім'я дорогої для них людини на сторінках Книги Пам'яті. Зібрано фотоматеріали про яскраві особистості з числа колишніх фронтовиків, партизанів, підпільників та патріотів для вміщення цих фото у Книзі Пам'яті України «Переможці».

Обласна редакційна колегія, колектив редакції висловлюють подяку всім, хто допомагав і брав безпосередню участь у створенні Книги Пам'яті «Переможці»: обласному військовому комісару Олексію Порфировичу Середі, директорові Харківського обласного державного архіву Людмилі Михайлівні Момот, Голові обласної ради Організації ветеранів України Олексію Івановичу Котляревському, його заступникові Дмитру Афанасійовичу Крячку, Голові Харківського обласного комітету Міжнародної Української Спілки ветеранів війни Сергію Михайловичу Остащенку, його заступникові Геннадію Григоровичу Віткову, завідувачці історико-краєзнавчим музеєм споживчої кооперації при Харківському кооперативному торгово-економічному коледжі Галині Володимирівні Матвейшиній, заступникові генерального директора науково-виробничого об'єднання «Хартрон», полковнику авіації у відставці Віктору Прокоповичу Сущенку, помічнику Голови Тамбовського обласного комітету ветеранів війни і військової служби Миколі Єгоровичу Климову, ентузіастам-пошуківцям — ст. прапорщику МВС України Олександру Анатолійовичу Єфименку, Єлизаветі Іванівні Тимченко та іншим.

Виходячи із вищевикладеного, за державної підтримки і розуміння великої справи, а також за допомогою місцевих органів самоврядування Харківська обласна редакція сподівається видати томи Книги Пам'яті «Переможці. Харківська область» — регіону, який зазнав величезних втрат у роки Великої Вітчизняної війни і землю якого захищали тисячі і тисячі Переможців.

СПИСОК
основних скорочень і абревіатур

А — армія
а (авіац.) — авіаційний
ад — авіаційна дивізія
ад ДД — авіаційна дивізія дальньої дії
ае — авіаційна ескадрилья
ак — авіаційний корпус
ап — авіаційний полк
арм. — армійський
арт — артилерійський
артбр — артилерійська бригада
артд — артилерійська дивізія
артд-н — артилерійський дивізіон
артп — артилерійський полк
атб — автотранспортний батальйон
бао — батальйон аеродромного обслуговування
бат. — батарея
б-н — батальйон
берез. — березень
Білорус. фр. — Білоруський фронт
бомбард. — бомбардувальний
бр. — бригада
брат. — братська
буд. — будівельний
важк. — важкий
верес. — вересень
взв. — взвод
винищ. — винищувальний
відділ. — відділення
військ. — військовий
військінженер — військовий інженер
ВМФ — Військово-Морський Флот
ВО — Військовий округ
Волхов. фр. — Волховський фронт
Воронез. фр. — Воронезький фронт
ВПС — Військово-Повітряні Сили
гарм. — гарматний
гауб. — гаубичнй
гв. — гвардійський
гр. — група
груд. — грудень
Далекосхід. фр. — Далекосхідний фронт
див. — дивізія
Дон. фр. — Донський фронт
д-н — дивізіон
ДТСААФ — Добровільне товариство сприяння армії, авіації та флоту
жовт. — жовтень
Забайкал. фр. — Забайкальський фронт
Закавказ. фр. — Закавказький фронт
залізн. — залізничний
заст. — заступник
Захід. фр. — Західний фронт
зеніт. — зенітний
зсп — запасний стрілецький полк
інж. — інженерний
інж.-сап. інженерно-саперний
інтендант. — інтендантський
каб.-шест. — кабельно-шестова
Калінінград. фр. — Калінінградський фронт
Карел. фр. — Карельський фронт
квіт. — квітень
кд — кавалерійська дивізія
кк — кавалерійський корпус
клад. — кладовище
ком. — командир
кп — кавалерійський полк
Крим. фр. — Кримський фронт
КУКС — курси удосконалення командного складу
кулемет. — кулеметний
КУОС — курси удосконалення офіцерського складу
Ленінград. фр. — Ленінградський фронт
лип. — липень
листоп. — листопад
лют. — лютий
мбр — механізована бригада
мд — моторизована дивізія
мед. — медичний
мін. — мінометний
мінбр — мінометна бригада
мінд-н — мінометний дивізіон
мінп — мінометний полк
мк — механізований корпус

мог.	—	могила
Москов. фр.	—	Московський фронт
мостобуд.	—	мостобудівний
мсбр	—	моторизована стрілецька бригада
мсд	—	моторизована стрілецька дивізія
мсп	—	моторизований стрілецький полк
НДІ	—	науково-дослідний інститут
НКВС	—	Народний комісаріат внутрішніх справ
НКО	—	Народний комісаріат оборони
НКШС	—	Народний комісаріат шляхів сполучення
н.п.	—	населений пункт
о.	—	острів
ОВК	—	обласний військкомат
оз.	—	озеро
окр.	—	окремий
ПА	—	повітряна армія
ПАРМ	—	пересувні авіаційні ремонтні майстерні
Півд. фр.	—	Південний фронт
Півд.-Захід. фр.	—	Південно-Західний фронт
Північ.-Захід. фр.	—	Північно-Західний фронт
Північ.-Кавказ. фр.	—	Північно-Кавказький фронт
ПММ	—	паливно-мастильні матеріали
пов.-десант.	—	повітряно-десантний
ППГ	—	пересувний польовий госпіталь
ППО	—	протиповітряна оборона
Прибалт. фр.	—	Прибалтійський фронт
Примор. А	—	Приморська армія
протитанк.	—	протитанковий
ПСОЗ	—	повітряне спостереження, оповіщення, зв'язок
ПТО	—	протитанкова оборона
раб	—	район авіаційного базування
РВК	—	райвійськкомат
РГК	—	Резерв Головного командування
р-н	—	район
РСЧА	—	робітничо-селянська Червона Армія
РТЗ	—	ремонтно-технічне забезпечення
с.	—	село
сапб	—	саперний батальйон
САУ	—	самохідна артилерійська установка
сб	—	стрілецький батальйон
сбр	—	стрілецька бригада
сд	—	стрілецька дивізія
сел.	—	селище
серп.	—	серпень
січ.	—	січень
ск	—	стрілецький корпус
смт	—	селище міського типу
сп	—	стрілецький полк
ст.	—	станція
Сталінград. фр.	—	Сталінградський фронт
Степ. фр.	—	Степовий фронт
Схід. фр.	—	Східний фронт
ТА	—	танкова армія
тб	—	танковий батальйон
тбр	—	танкова бригада
тд	—	танкова дивізія
тех.	—	технічний
тк	—	танковий корпус
ТОФ	—	Тихоокеанський флот
тп	—	танковий полк
трав.	—	травень
Уд. А	—	ударна армія
Укр. фр.	—	Український фронт
фр.	—	фронт
хім.	—	хімічний
Центр. фр.	—	Центральний фронт
ЦО	—	Цивільна Оборона
ЦПФ	—	Цивільний повітряний флот
ЧА	—	Червона Армія
черв.	—	червень
штурм.	—	штурмовий

ПОМНИМ КАЖДОГО

«Никто не забыт, ничто не забыто» — слова высочайшей нравственности и неизбежного возмездия; слова, выстраданные бесстрашным гуманизмом в его титанической борьбе с коричневой чумой. Эти слова родились здесь, у нас, на нашей земле. А корни их ушли глубоко под землю: в могилы тех, кто не забыт. И они, лежащие там, взывают к нам... к тем, ради жизни которых не щадили живота своего, освобождая отчий край.

Умер не тот, кого нет в живых, а тот, кто забыт. Это — глас человечества. Человек рожден жить свободным, рожден для созидания, и только в этом он бессмертен. И тот, кто поднимает преступную руку, неизбежно попадает в реестр позора всех времен и народов.

...так оно и случилось.

И об этом необходимо говорить особо, ибо, как показывает действительность, еще рано сбрасывать со счетов то вопиющее прошлое, которое было затоплено морями крови и загромождено горами трупов; рано потому, что еще существуют силы, которые могут вновь прибегнуть к услугам нацистской идеологии.

Как нет преступлений более зверских, чем преступления фашизма, так и не может быть зловреднее фальсификации, чем «очеловечивание» и оправдание пособников фашистского режима. Нам, детям и внукам тех, кто сражались на поле брани, кто проливал свою кровь, должно быть ясно, что фашистское зло не слабосильно, особенно если оно не в одиночестве и получает активнейшую моральную и материальную поддержку.

Серьезная опасность, нависшая над страной, потребовала огромного напряжения силы и воли всего украинского народа. Фашистская авиация, пользуясь временным превосходством в воздухе, подвергала варварским бомбардировкам отдаленные от фронта города, промышленные объекты, пути сообщения. С особым усердием фашисты бомбили жилые кварталы городов, пытаясь посеять панику в тыловых районах.

22 июня 1941 г. началась война, война, которую ждали и не ждали, готовились к ней и не готовились... И нам, рожденным после этой трагедии, как-то неуместно говорить о вероломном, неожиданном нападении фашистской Германии. Пусть это останется на совести партийных руководителей тех лет. А мы...

В первый же день войны, после речи Молотова вся страна была поднята «в ружье». Самоотверженную и оперативную работу проводили офицеры и работники Харьковского областного военного комиссариата и райвоенкоматов области. Не считаясь с временем, они трудились день и ночь, нередко под огнем диверсионных групп противника. С 23 июня 1941 г. в стране объявлена всеобщая мобилизация военнообязанных 1905 — 1916 гг. рождения. Время пошло на часы:

В 4.00 22 июня командующий Харьковского военного округа поднял по тревоге все войска гарнизона, облвоенкомат и штаб городской противовоздушной обороны.

В 5 часа утра того же дня облвоенком приказал срочно развернуть работу по мобилизационному плану и организовать сборно-приемные пункты.

В 7.00 состоялось срочное заседание, на котором после объявления о начале войны Командующий округом отдал распоряжение об исполнении мобилизации в полном объеме.

В четыре часа дня 22 июня на расширенном заседании облвоенкомата был оглашен календарный план экономической мобилизации всех явных ресурсов области и порядок использования имущества и продуктов государственного резерва для потребностей формируемых воинских частей и развертывания сети госпиталей.

Уже в первые дни войны сразу же после митингов из Харькова на фронт пошли 21 тыс. добровольцев. Первым по тревоге был поднят приписной состав 18 армии с поставкой необходимого снаряжения. После мобилизации частей 18 армии сборно-приемные пункты райвоенкоматов города и области приступили к формированию частей маршевого пополнения.

Очень скоро были сформированы и отправлены на фронт:

— 10-й воздушно-десантный полк;

— 28-й железнодорожно-эксплуатационный полк;

— 4-й железнодорожный полк;

— 235-й батальон связи;

— 6 пехотных батальонов, 10 зенитно-пулеметных взводов, 250 походных кухонь.

Отремонтированы и направлены в армию два эшелона с автомашинами, которые прибыли с Кавказа неисправленными.

В эти дни весь народ Украины, и Харьковщины в частности, жил думами о войне. Только о войне. Даже объясняться в любви считалось непристойным занятием, — какая любовь!.. если враг посягнул на родную землю.

С думами о войне, о тех, кто сражается на фронтах великой Родины, жили и работали труженики полей, заводов, харьковских учебных заведений. Никто не хотел...

...никто не мог оставаться в стороне.

«Сразу же, после объявления по радио о смертельной угрозе, нависшей над державой, началась перестройка научной работы кафедр и научно-исследовательских институтов Харьковского университета. Академик Л.А. Булаховский писал в университетской многотиражке: «...отныне каждая наука станет наукой боевой. Наш долг — и мы его выполним — состоит в том, чтобы все свои знания, все свои силы отдать на помощь тем, кто сражается сейчас за великое дело социализма, кто защищает нашу Родину, кто защищает нас, защищает те ценности, которые нам дороги и без которых мы не представляем возможной нашу жизнь». Профессор Б.Я. Пинес в статье, помещенной в этом же номере газеты, отмечал: «Мы готовы отдать все свои силы, все свое умение, а когда будет необходимо, то и жизнь, чтобы очистить воздух и землю от фашистской чумы. В этом деле, в деле защиты нашей Родины, научные силы университета должны быть использованы в большей степени, чем было до этого времени. Мы сделаем все, чтобы помочь нашей Красной Армии».

Перестройка научной работы в университете осуществлялась в соответствии с указаниями Научно-технического комитета содействия обороне, созданного при Академии наук УССР в Харькове. Согласно требованиям комитета харьковские ученые должны были осуществить ряд разработок, способствующих налаживанию на предприятиях города производство танков, самолетов, минометов, гранат, зажигательной жидкости для борьбы с фашистской техникой. Университетские химики в крайне сжатые сроки, уже в начале июля 1941 г., создали специальную

лабораторию, в которой производилась зарядка противогазов и фильтров для газоубежищ гражданского типа.»[55]

А фронт все ближе и ближе...

...уже совсем близко... уже рядом. Уже слышна артиллерийская канонада. В сентябре 1941 г. немецко-фашистские войска создали непосредственную угрозу захвата Харькова. На дальних подступах к городу шли упорные оборонительные бои. Части 21-й и 38-й армий Юго-Западного фронта, понесшие ощутимые потери при обороне Киева, сдерживали нарастающий натиск механизированных частей вермахта. Каждую пядь земли, каждый населенный пункт наши воины защищали до последней возможности, используя оборонительные рубежи, возведенные харьковчанами.

В соответствии с обстановкой на фронте эвакуация промышленности, сельского хозяйства, культурных и научных учреждений из Харьковской области производилась дважды: в сентябре — октябре 1941 г. и в мае — июне 1942 г.

«Эвакуация промышленных центров страны, осуществлялась по решению Государственного Комитета Обороны. Как правило, по каждому заводу принималось специальное постановление, которым определялись сроки и место эвакуации, выделялся подвижной состав железнодорожного транспорта. Завод «Механолит» эвакуирован в октябре 1941 г. в г. Пермь. Частичная эвакуация Харьковского тракторного завода началась в июле 1941. В это время многие работники ХТЗ выехали на тракторный завод в Сталинград. Завод «Свет шахтера» был эвакуирован в г. Прокопьевск и Анжеро-Судженск Кемеровской области. Туда же перебазировался завод «Красный Октябрь». Четыре цеха Харьковского электромеханического завода, производившие взрывобезопасные моторы, были эвакуированы в Кемерово, турбогенераторный завод — в Свердловск, завод «Поршень» — в Омск. В восточные регионы страны были перемещены паровозоремонтный, вагоноремонтный, канатный заводы; фабрики: «Красная нить», «Динамо», «Большевичка Украины»; электростанции № 1, 2, 3 и другие предприятия города. За это время на Восток было направлено 320 эшелонов с промышленным оборудованием, 225 эшелонов с людьми, 56 эшелонов — с госпиталями. К 22 октября 1941 г. эвакуирован весь подвижной состав Южной железной дороги.»[54]

На демонтировании промышленного оборудования и его погрузке работали тысячи рабочих, инженеров, техников. Люди сутками не уходили с рабочих мест.

Четко и организованно работали харьковские железнодорожники — своевременно подавали вагоны и платформы под погрузку, быстро формировали поезда.

Эвакуированные заводы и фабрики работали в различных условиях. Большинство предприятий по частям влилось в состав заводов и фабрик, действовавших в Поволжье, на Урале и в Сибири. Отдельные заводы были размещены на малоприспособленных производственных площадках небольших предприятий. Некоторым предприятиям пришлось заново создавать производственные помещения и жилье для рабочих, инженерно-технического персонала и служащих.

В связи с тем, что в промышленные центры Урала и Сибири прибыли тысячи эвакуированных из западных регионов страны, потребовалось много дополнительной жилой площади. Везде, куда переезжали коллективы заводов и цехов Харькова, не хватало жилья, теплой одежды, обуви. Трудно было с топливом и электроэнергией. Трудно было с продуктами питания.

«18 сентября 1941 г. началась эвакуация материальных ценностей и населения Краснокутского, Сахновщинского, Староверовского районов и двенадцати МТС области. С 19 по 21 сентября осуществлялась эвакуация западных районов Харьковщины, с 12 по 18 октября 1941 г. — всех остальных районов области. В период эвакуации из МТС области было вывезено 4 097 тракторов и 1 452 комбайновых моторов. Из колхозов Харьковщины эвакуировано 220 633 голов крупного рогатого скота, 237 513 овец, 47 000 лошадей. Часть скота была передана Красной Армии, мясокомбинатам, часть роздана колхозникам.»[54]

Главная задача харьковчан в период того лихолетья — ничего не оставить врагу. С начала эвакуации по 15 ноября 1941 г. из колхозов, совхозов зернохранилищ Харьковской области вывезено в восточные районы страны 842,2 тыс. тонн хлеба. Туда же эвакуировали харьковские научные центры. Вместе со своими учреждениями выехали 300 профессоров и 1 500 доцентов.

Следует отметить, что не все выезжали добровольно. Многие, слушая зомбирующую советскую пропаганду, не верили, что война затянется. Многие не хотели покидать родные места. Наиболее известных представителей интеллигенции вывозили силой.

Подчиняясь обстоятельствам, интеллигенты и деятели культуры ни на миг не забывали о смертельной опасности, нависшей над страной, над народом своей страны. Вывезенный в эвакуацию коллектив Харьковского театра оперетты осуществил постановку пьесы о Ходже Насредине. Большим успехом пользовались спектакли харьковчан во время гастролей в 1943 г. в Хорезмской области. Всего в течение года артисты театра дали 32 утренних, 125 вечерних и 241 выездных спектаклей, что в значительной мере способствовало активизации общественной жизни.

Каждый ковал победу над фашизмом теми средствами, какими располагал.

Важнейшим направлением деятельности научных учреждений (в эвакуации) вузов и культурных организаций в этот период было оказание помощи Красной Армии. Так, коллектив Киргизского медицинского института, в составе которого работали Второй Харьковский мединститут и Харьковский стоматологический институт собрали в пользу Красной Армии 400 тыс. руб. Собрали и отдали. Отдали — не с барского плеча скинули... не излишками поделились, а как когда-то по призыву Минина и Пожарского, отдавали последнее. Отдавали, и не жалели о содеянном: главное, чтоб сапог супостата не топтался по земле дедов и прадедов... и на которой после разгрома врага будут играть и строить счастливую жизнь их дети и внуки. Каждый верил, что так оно и будет.

Немало харьковских ученых за свои научные работы во время эвакуации удостоены правительственных наград и почетных званий.

Разве это не подвиг?

ПОДВИГ.

В конце мая и в июне 1942 г., в связи с наступлением фашистских войск на Южном участке советско-германского фронта, на Харьковщине приступила к действию вторая эвакуация народного хозяйства. Однако в силу неблагоприятных обстоятельств, сложившихся на фронте, проведена менее удачно. Но и то, что сделано в этих труднейших условиях, говорит о самоотверженном труде харьковчан. Жители города и области знали, что наступит день, когда их ратный труд окупится сторицей, и все, что было ими создано до войны, вернется в родной город, и будет производить продукцию для полного разгрома врага...

...и для мирного созидания.

Были и такие (чего уж тут уподобляться страусу и прятать голову в песок), которые не хотели эвакуироваться, хотели дождаться немцев, думая, что при оккупантах их жизнь станет лучше, сытнее, вольготнее.

Да, были такие, но им не место в книге «ПОБЕДИТЕЛИ». О таких, наверное, напишут в другой книге... но не в нашей. О таких писали в немецких документах. Не буду брать грех на душу — не мне, не прошедшего ни одного метра по дороге войны, судить и раздавать векселя, но приведу один документ: Харьковского областного архива: Р. 3164, № 189, л. 12. «Анкета лиц, работавших при немецко-фашистской оккупации в домах Украинской культуры и интеллигенции на получение продуктов питания (всего — 13 особ). Да, были такие, кто сыто ел и мягко спал. Но что взамен отдал?.. душу, честь, совесть?..»

Документ подлинный, написан на немецком и украинском языках и заверенный печатью немецких оккупационных властей.

Тяжкие испытания выпали и на долю Харьковского авиационного института. В годы лихолетья коллектив ХАИ продолжал подготовку новых специалистов, которые требовались Родине. В сложной обстановке военного времени пришлось фактически трижды формировать контингент студентов и начинать занятия на новом месте: в начале войны — в Харькове, в период эвакуации — в Казани и в конце войны — вновь в Харькове, в условиях больших разрушений, причиненных институту немецкими оккупантами. Это были тяжелые годы для института... и, особенно для сотрудников института: холодно, голодно... были случаи, когда преподавателю не во что было одеться, обуться, чтобы прийти в институт на лекцию. Не в лучшем положении были и студенты. Но... работа и учебный процесс не прекращались.

Чем дальше уходят в историю годы войны, тем зримее, величественнее предстают перед нами образы защитников Родины. Новое поколение наших воинов на подвигах героев учится мужеству, храбрости, верности, безупречному выполнению долга.

Большой вклад в дело разгрома фашизма внесли авиаторы. Наши Военно-Воздушные Силы сумели выдержать все испытания и, в конечном счете, разгромили хваленую гитлеровскую авиацию. Родина высоко оценила вклад харьковских авиаторов в приближение дня Победы. Многие награждены орденами и медалями. Многим присвоено высокое звание Герой Советского Союза. О таких много говорили, о таких много писали, но есть среди них особый случай, о котором сколько бы не говорили, сколько бы не писали — все будет мало. Родина и мы, его земляки, никогда не нюхавшие пороха, и не пережившие того страшного лихолетья, никогда не забудем подвигов трижды Героя Советского Союза летчика, выпускника Харьковского училища И.Н. Кожедуба.

Несколько строк о нашем Герое: «Закончил училище в 1941 г. и был оставлен летчиком-инструктором. До конца 1942 г. готовил для фронта молодых пилотов и неоднократно обращался к командованию с просьбой отправить его на фронт. И только в самом конце сорок второго года его просьба была удовлетворена. Боевой путь Кожедуба начался в марте 1943 г. на Воронежском фронте, куда он прибыл в составе 240-го истребительного авиационного полка. Над аэродромом Уразово, вблизи Валуек, молодой летчик получил боевое крещение. Личный счет сбитых вражеских самолетов Кожедуб открыл в битве на Курской дуге. За годы войны

отважный летчик совершил 330 боевых вылетов, провел 120 воздушных боев и сбил 62 самолета противника.

В одном из своих выступлений перед курсантами училища Кожедуб сказал: «Я счастлив, что принадлежу к плеяде летчиков, воспитанных Чугуевским (ныне Харьковским) училищем летчиков. Теоретические знания и практические навыки, полученные мною в училище, явились тем фундаментом, на котором росла моя боевая деятельность. Я всегда буду с благодарностью вспоминать годы, проведенные мною в училище».[25]

7 мая 1985 г. генерал-полковнику Ивану Никитовичу Кожедубу присвоено воинское звание маршала авиации.

«Для захвата Харькова фашистское командование создало ударную группировку из десяти дивизий, что в четыре раза превосходило силы защитников города. Было такое соотношение сил, но... воины 38-й армии совместно с войсками Харьковского гарнизона и народными ополченцами вели ожесточенные бои, отражая наступление остервенелых вражеских полчищ. Каждый час сражений казался вечностью. В течении пяти суток, с 19 по 24 октября, шли жаркие бои на улицах и площадях Харькова. Площадь имени Дзержинского, ныне площадь Свободы, (где и поныне стоит прославленный Харьковский Государственный университет имени Каразина) с прилегающими к ней территориями 23 октября несколько раз переходила из рук в руки.

В боях за Харьков немецко-фашистские войска потеряли убитыми и ранеными до 120 тыс. солдат и офицеров, более 450 танков и бронемашин, до 3 тыс. автомашин с военными грузами, более 200 орудий различного калибра, много другого вооружения, боеприпасов и имущества.»[22]

«В боях за Харьковщину отважно сражалась 44-я авиационная дивизия. С 5 сентября по 20 октября 1941 г. летчики соединения произвели 1 283 боевых вылета, сбили 19 самолетов противника, уничтожили более 700 автомашин, несколько артиллерийских батарей, много фашистских солдат и офицеров.

Об ожесточенных боях на Харьковском направлении, о мужестве и стойкости славянских воинов при обороне Харьковщины убедительно говорят солдаты и офицеры противника в своих письмах в Германию. Один немецкий офицер в письме к жене писал: «...За последние три дня мы участвуем в самых тяжелых боях за все время войны. Потери значительные: они причиняют нам боль... Вчера мы находились под небывало тяжелым огнем артиллерии. В полном смысле слова ураганный огонь. За сегодняшний день я пережил шесть воздушных атак».[22]

Уже в первые дни войны десятки тысяч харьковчан ушли на фронт. Многие влились в ряды народного ополчения и участвовали в смертельных схватках с немецко-фашистскими захватчиками. По неполным данным, из харьковской области в Красную Армию ушло более 294 тыс. чел. Ушли — как в пропасть сделали шаг. Ушли, и многие знали, что уже никогда не вернутся. Знали об этом и харьковские писатели. П.И. Альтман, М.А. Аронский, К.М. Герасименко, А.Г. Десняк, Л.Я. Зимний, Д.И. Каневский, Я.Д. Качура, А.И. Копштейн, Ю.В. Корецкий, М.В. Кульчицкий, Д.З. Семенов, М.П. Трублаини, И.И. Фельдман, М.И. Хащеватский, М.И. Шпак. Ушли и не вернулись.

О полном разгроме врага и о победе думали и молодые харьковские литераторы. Не задумываясь, что ждет их впереди, они взяли в руки оружие и отправились на фронт: в окопы, штыковые атаки, под шквальный огонь вражеской артиллерии, под бомбежки гитлеровской авиации. Они пошли и встали в строй защитников Отечества. Они не могли поступить иначе, никак не могли. Ушли, чтобы в мае 1945 г. вернуться победителями и, став профессиональными писателями, поведать миру всю правду о войне: о тяготах и лишениях фронтовых будней, о подвигах наших бойцов, о гибели друзей-однополчан, о всех тех бедах, которые приносит ВОЙНА.

Вот их имена:

Иван БАГМУТ, Иван БАРАБАШ, Юрий БЕДЗИК, Иван ВИРГАН, Владимир ДОБРОВОЛЬСКИЙ, Зельман КАЦ, Борис КОТЛЯРОВ, Виктор ЛАГОЗА, Василий МЫСИК, Игорь МУРАТОВ, Василий САМОЙЛОВ, Виталий ХОЛОД (Холодков-Чепруша), Николай ШАПОВАЛ.

24 октября 1941 г. противнику удалось захватить основную часть города. Но уличные бои продолжались. 25 октября 1941 г. под натиском превосходящих сил противника наши войска по приказу командования вынуждены были временно оставить город. Над Харьковом нависла черная туча фашистской оккупации. Уже с первых дней оккупационные власти создали разветвленный аппарат по осуществлению кровавого террора — гестапо, жандармерию, полицию, организованы городские и районные управы. Из предателей, преступников, яростных националистов назначали бургомистров, районных шефов и сельских старост. При воинских частях и соединениях фашистов имелись специальные органы, осуществлявшие реквизиции, сбор всевозможных налогов. При армиях действовали хозяйственные инспекции.

«А в бой пошли лучшие сыны своего Отечества. Ушли те, кто рожден для того, чтобы продолжать свой род, для того, чтобы обрабатывать землю и выращивать хлеб, строить заводы и производить на них машины, облегчающие труд людей. Ушли те, кому родители подарили жизнь для счастья, для радости.

А они ушли на фронт, под шквальный огонь, под снаряды и пули врага...

А они ушли на фронт — ушли защищать свой отчий дом, ушли чтобы выполнить священную миссию: умереть, но не дать врагу топтаться по их земле.

В годы Великой Отечественной войны студенты, преподаватели и сотрудники харьковских высших учебных заведений влились в ряды защитников Родины. Боевой лозунг «Все силы на разгром врага!» стал руководством к действию всем научным коллективам в дни суровых испытаний. Смертельная опасность, нависшая над страной, заставила взять в руки оружие и преподавателей, и вчерашних первокурсников.

На всех фронтах войны сражались воспитанники и работники одного из старейших в стране университетов — Харьковского Государственного Университета. Ратные подвиги многих из них отмечены боевыми наградами Родины. Особо отличившиеся, удостоены высокого звания Героя Советского Союза.

Мы помним каждого:

Каннский Всеволод Елисеевич. Родился 6 июня 1911 г. С марта 1943 г. сражался на Юго-Западном, 3-м Украинском и 1-м Белорусском фронтах. Дорогами войны прошел от Старобельска до Берлина. В годы войны Всеволод Елисеевич был удостоен двух орденов Красного Знамени и трех боевых медалей. За образцовое выполнение боевых заданий командования и проявленный героизм, мужество и отвагу Указам

Президиума Верховного Совета СССР от 31 мая 1945 г. было присвоено звание Героя Советского Союза.

Курячий Константин Николаевич. Родился 25 декабря 1909 г. Великую Отечественную войну встретил у юго-западных границ нашей Родины. «...Гвардии капитан Курячий, говорится в наградном документе, на протяжении суток не оставлял поля боя, под ожесточенным огнем немецких танков и минометов, почти под носом у противника переползал от пушки к пушке и руководил боем, сам лично уничтожал вражеских автоматчиков...» В этом бою 14 февраля 1943 г. К.Н. Курячий погиб смертью храбрых. Указом Президиума Верховного Совета СССР от 10 января 1944 г. ему посмертно присвоено звание Героя Советского Союза.

Малущенко Митрофан Егорович. Родился в 1912 г. Воевал на Юго-Западном, Сталинградском, Южном, 4-м Украинском, 3-м Белорусском фронтах. Летчик. За годы войны осуществил 207 боевых вылетов. Награжден орденами и медалями. За образцовое выполнение заданий командования и проявленные при этом мужество и отвагу Указом Президиума Верховного Совета СССР от 29 июня 1945 г. гвардии капитан Митрофан Егорович Малущенко был удостоен звания Героя Советского Союза.

Симон Василий Петрович. Родился 12 апреля 1920 г. В сентябре 1941 г. студент 4 курса физмата В.П. Симон был мобилизован в Красную Армию. С марта 1943 г. по ноябрь 1944 г. участвовал в боях с немецко-фашистскими захватчиками на Северо-Западном, Брянском, 1-м Прибалтийском фронтах в должности командира минометного взвода. За проявленное мужество и умелое руководство подразделением при форсировании Западной Двины и обороне захваченного плацдарма лейтенанту В.П. Симону Указом Президиума Верховного Совета СССР от 22 июля 1944 г. присвоено звание Героя Советского Союза.

Убийвовк Елена Константиновна. Родилась 22 ноября 1918 г. В 1937 г. поступила на астрономическое отделение физико-математического факультета. Редактировала стенгазету «Вектор». Во время оккупации города организовала боевую подпольную комсомольско-молодежную группу из 20 юношей и девушек. Вели активную борьбу против немецко-фашистских захватчиков. В начале мая 1942 г. подпольщики были схвачены фашистами и брошены в гестаповские застенки. В 20-ю годовщину Победы над фашистской Германией Указом Президиума Верховного Совета СССР от 8 мая 1965 г. Елене Константиновне Убийвовк посмертно присвоено звание Героя Советского Союза. Бюст героине установлен на Аллее Героев в сквере Победы в центре г. Харьков.

Ушаков Дмитрий Андреевич. Родился 23 октября 1919 г. С первых дней войны принимал участие в боях с немецко-фашистскими захватчиками. С апреля 1943 г. по декабрь 1944 г. командовал 48-м инженерно-саперным батальоном 60-й инженерно-саперной бригады 7-й гвардейской армии Степного, а затем 2-го Украинского фронтов. За умелое командование батальоном и обеспечение переправы 7-й гвардейской армии, за личную храбрость, мужество и отвагу майор Д.А. Ушаков Указом Президиума Верховного Совета СССР от 26 октября 1943 г. был удостоен звания Героя Советского Союза. После демобилизации в 1947 г. учился на отделении журналистики филологического факультета Харьковского университета.»[55]

В последние постперестроечные годы советский народ, и украинский в частности, тревожит неблагополучное положение с увековечиванием памяти

защитников Родины. Украинский народ стремился и стремится сделать все от него зависящее, чтобы не допустить распространяющегося забвения памяти о Победе, не потерять безвозвратно имена и судьбы людей, разгромивших фашизм, отстоявших в чудовищной, кровопролитной войне независимость всей нашей Великой Родины, свободу и независимость Украины. И не только свято чтить и помнить героев, но и не позволить зарвавшимся идеологам и политиканам возносить до небес пособников гитлеровской Германии. Даже упоминать о таких «героях» в «Книге победителей», все равно, что плевать на могилы наших отцов, павших в боях за свободу отечества, сложивших головы за то, чтобы по нашей земле не топтался сапог не нашей, не славянской, не украинской армии. И уж тем более, не встречать чужеземных вояк с распростертыми объятьями и холуйским подобострастием на лицах.

Мы помним, и будем помнить каждого, кто за правое дело проливал свою кровь в борьбе с коричневой чумой ...

...И победил.

Не следует забывать и то, что гитлеровцы нанесли огромный ущерб Харьковской государственной библиотеке имени Короленко, из которой было похищено и уничтожено до 700 тыс. томов ценнейших книг, систематический каталог и часть алфавитного каталога. Подобная участь постигла и многих других библиотек Харькова — уничтожено или вывезено в Германию 5 млн книг.

«Планы Гитлера — использовать промышленный потенциал Харькова для запуска многоотраслевой, крупной ремонтно-технической базы своих армий, для их снабжения и обслуживания при продвижении дальше на восток были сорваны.

Перед своим отступлением из Харькова в феврале 1943 г. фашистские оккупанты вывели из города большую группу военнопленных, заставили их рыть себе могилы и партиями в 350 — 500 чел. расстреливали. Более того, значительное число военнопленных было брошено в костер и сожжено заживо...

А теперь, хотелось бы спросить у тех, кто попирает славянскую культуру и с раболепством внимает всему тому, что приходит с запада, — вы этого хотите, господа- панове?.. это по-вашему проявление гуманизма и демократии?.. Вспомните, кто вы и откуда вы родом!.. Вспомните, против какой заразы боролись ваши отцы, деды и прадеды!..

Но вернемся к трагедии нашего города и народа, который в нем жил в те страшные годы:

В Харькове на улице Тринклера находился госпиталь 69-й армии. Во время второй оккупации города, в марте 1943 г., гитлеровские стервятники подожгли первый этаж здания госпиталя, где находились неэвакуированные раненые бойцы. На состоявшемся в Харькове в декабре 1943 г. судебном процессе над фашистскими извергами медицинская сестра Соколова рассказывала: «Я находилась в помещении госпиталя, когда раздался взрыв. Это немцы бросили зажигательные бомбы. В здании начался пожар. Раненые спасались от мучительной смерти в огне, сползали с кроватей, но большинство тут же падало. Но и тем из них, кто добрался до окон, не удалось спастись, немцы подстерегали их и расстреливали из автоматов».

(Газета «Радянска Украина», 20 декабря 1943 г.)

На Холодной Горе гитлеровцы создали лагерь для военнопленных, устроили там невыносимый режим, морили голодом, раненым не оказывали медицинской помощи. Военнопленные ежедневно десятками умирали от голода, подвергались жутким истязаниям, расстреливались.

Только на территории Харьковской области фашисты уничтожили около 22 700 пленных красноармейцев и командиров.

Истребляя украинских граждан, фашистские изверги зверски уничтожали даже малолетних. Ворвавшись в город, они забрали все продукты в детском доме по улице Артема. В результате отсутствия питания умерли 170 малышей. По Проезжей улице, в доме № 32 расстреляли троих детей семьи Белоусовых. Трупы облили бензином и сожгли. В январе 1942 г. около 30 тыс. чел. фашисты вывезли в Дробецкий Яр и там расстреляли. Расстреляли без суда и следствия. Расстреляли только потому, что им так вздумалось... так захотелось.

Никогда, даже через много веков и тысячелетий не будет прощения этим злодеяниям.

Тысячи жителей Харькова были уничтожены в лесопарке. По неполным данным, фашистские оккупанты на Харьковщине уничтожили 280 тыс. мирных жителей.

...и это те, кто пришли на украинскую землю, чтобы дать украинцам хлеб и волю?..

В оккупированных районах Харьковской области общинные хозяйства и каждая семья облагались непосильным натуральным налогом. С каждой коровы по 1 200 л молока в год, а с каждой курицы по 6 шт. яиц в месяц. Каждая крестьянская семья должна была поставлять с одной сотки земли 70 кг огурцов и помидоров и 60 кг картофеля.

(Архив Института истории Украины)

«Весной 1942 г. оккупационные власти объявили о возобновлении работы Харьковского университета. Фашистское командование надеялось, что это позволит взять на учет всех научных работников, заставить одних работать в Харькове, других отправить в Германию, а наиболее неблагонадежных уничтожить в концентрационных лагерях и тюрьмах. Маневр оккупантов поддержала профашистская газета «Нова Украина», издававшаяся украинскими националистами в Харькове на средства и по указанию гитлеровцев. Эта лживая газета поместила несколько заметок о якобы начавшемся процессе возрождения научной деятельности в университете и перспективах развития науки в Германии. Автором заметок был ярый националист профессор Ветухов, который в годы войны перешел на службу к гитлеровцам.

На объявленную регистрацию в университете абсолютное большинство оставшихся на оккупированной территории сотрудников не явилось. Избегали регистрации и бывшие студенты университета, понимая, что она приведет не к возобновлению занятий, а к насильственному угону на каторжные работы в Германию.»[54]

Об условиях жизни советских людей, привезенных в Германию, цинично писала фашистская газета «Франкфуртер цейтунг»: «Рабочие оккупированных

советских областей стоят толпами в лагере, огражденном колючей проволокой. Этих людей, вывезенных из Харьковского района в Германию, нужно, разумеется, строго держать вместе и охранять. Их ближайший начальник, который служит переводчиком, ... — маленький человек с бурным прошлым. Он поддерживает авторитет при помощи кнута, который в условиях лагеря заменяет тесак».

(Газета «Известия», 23 октября 1942 г.)

Провалившись с добровольным набором, гитлеровцы стали на путь насильственного угона населения. К тем, кто уклонялся от угона в Германию, фашисты применяли суровые меры, вплоть до расстрела.

О тяжкой жизни невольников еще много будут писать в современных изданиях. Мы тоже не можем остаться в стороне.

Документ Харьковского областного архива: Ф. 3858. оп № 323, л 7. Дословно.

«Я, Надеждина Наталья, уроженка г. Симферополь. В 1942 г. вывезена в Германию. Но попала в Австрию. Послали работать на большой авиационный завод. Работали по 12 часов, стоя у станка. Тяжело. Проработав 3 месяца, я решила убежать, не думая, что ждет впереди. Нас убежало четверо. На границе с Польшей нас поймали и повели на допрос в гестапо. После допросов нас в тюремном вагоне привезли в г. Вена... и опять очутились в тюрьме. Из Вены попадаю в Чехию, затем в г. Краков, в лагерь Аушвиц, по-польски Освенцим. Женщины-конвоиры без всякой причины били нас резиновыми дубинками. Нас всех определили жить в сарай. Сыро и холодно. Принесли обед — котел с супом. Все бросились к котлу. Люди голодные и злые. Кто послабее, тому не досталось еды. После обеда всем выкалывали тушью номера. Затем ведут в баню. Снимают всю одежду и под машинку стригут головы. В парилке держат час. Затем (не было воды для душа) всех одели в рваные и грязные, не по размеру одежды».[54]

На этом запись прерывается. Что еще не смогла рассказать Надеждина Наталья?.. об этом мы можем только догадываться. Нам вполне достаточно того, о чем она поведала в начале своей трудовой деятельности на чужбине, изложенном в том же документе, из которого невозможно выбросить ни единого слова. Да и добавить что-нибудь тоже нет никакого смысла.

Документ тот же. Л. 6. Воспоминание угнанной в рабство. Дословно:

«В лагере, когда я приехала, было 36 000 чел. После проверки надо было ложиться спать. Не спалось. Хотелось плакать, но душили слезы. Каждое утро поднимали в 3 часа, выводили на работу за территорию лагеря. Лагерь стоял на болоте. Работали лопатами, стоя по колено в воде. Обед — в 12 часов. На обед — литр воды с брюквой. Работу кончали в 6 часов вечера. На ужин получали 300 граммов хлеба и немного маргарина или кусочек колбасы. Людей забивали (без всякой причины) палками. В лагере свирепствовал тиф. Тысячи умирали от грязи, от вшей. Мертвых закапывали в канавы. Когда наступала жара, от вони невозможно было дышать. Построили печи и стали сжигать трупы. Впоследствии стали привозить евреев со всей Европы. Детей до 14 лет бросали в кипящую смолу. Человек, попавший в лагерь, терял человеческий облик, зверел, становился грубым, ругался, дрался — и до всего этого доводил голод. В голове у каждого была лишь мысль о хлебе и супе.

Потом гнали от фронта. Кто не мог идти, того расстреливали. Дорога была усеяна трупами.

По прибытию (а куда?..) *всех повели в баню. В бане окна разбитые. Все стояли голые. Долго стояли — ждали начальство. Заходили мужчины. На визг и ругань женщин они не обращали внимания. После бани всем выдали номера на белых полосках материи. Кушать в этот день не дали. Спросить об этом было невозможно. Все вокруг были злые, грубые. Ложились спать по пять, по шесть человек, чтобы согреться. Спали на двухэтажных нарах без матрасов. Засыпали, но спать не давали — будили свистком и выгоняли на линейку».*[56]

Этот документ, строчки которого омыты слезами автора, для тех, кто, поддавшись лживой и преступной идеологии некоторых политиканов, вдруг поверили, что не так уж и плохо жилось тем, кого вывезли за пределы своей страны, кого вывезли в цивилизованную и культурную Европу. Этот документ и для нас, пишущих и читающих эти строки. Чтоб знали и помнили тех, кому досталась тяжкая доля.

Начало коренному перелому в ходе войны положил разгром фашистских войск под Сталинградом. Эта победа добавила уверенности нашей армии и позволила развернуть наступление на широком фронте.

Об освобождении Харькова было написано множество томов. Писали историки, писали крупные и не очень крупные военачальники. Писали непосредственные участники тех боевых действий, излагая свои мысли в мемуарах, зачастую искажая факты по незнанию или умышленно утаивая, казалось бы, незначительные, но как потом выяснялось, очень важные детали. Высказывается даже сомнение, кто внес большую лепту в освобождение Харькова: маршал Советского Союза Жуков или маршал Советского Союза Конев. Кто звонил в ставку Сталину, и что он им отвечал?.. Оставим это на совести авторов военизлатовских фолиантов. Многое писалось и теми, кто и рожден то был после войны. Пусть себе пишут, бумага все вытерпит. Вот только политая кровью харьковская земля не желает терпеть, что главных, основных защитников земли слобожанской рядовых Иванова, Иванченко, Иваневича как-то подзабыли при раздаче почестей — много памятников неизвестному солдату в результате лихорадочного парада суверенитетов и по сей день находятся в плачевном состоянии.

...вечная память вам, рядовые Иванов, Иванченко, Иваневич!

Много славных подвигов вписали бойцы Красной Армии в летопись боев за Харьков. За мужество и героизм, проявленные при освобождении города, тысячи харьковчан получили ордена и медали. Большая группа бойцов и офицеров удостоена высокого звания Героя Советского Союза.

Разгром немецко-фашистских варваров на харьковской земле завершил второй этап Курской битвы — контрнаступление советских войск. Эта победа Красной Армии ускорила развал гитлеровской коалиции, показала неосуществимость стратегических планов ставки Гитлера, дала надежду народам оккупированных стран на близкое крушении фашистской Германии.

Так была дописана одна из героических страниц борьбы Советской Армии за освобождение Украины от немецко-фашистских захватчиков.

Жители Харькова и харьковской области и по сей день свято хранят в памяти подвиги воинов-освободителей, многие из которых отдали самое дорогое, что дано

человеку — свою жизнь. Все — во имя свободы и независимости своей Родины, во имя спасения человечества от коричневой чумы.

В Харькове после ухода немцев осталось не более 190 тыс. жителей. Люди нуждались в немедленной помощи. На улицах можно было встретить мужчин и женщин, которые еле передвигали ноги. Трудно было поверить, что это те люди, которых довоенный Харьков знал бодрыми и веселыми, здоровыми и энергичными. На совещании горсовета были определены первоочередные задачи по восстановлению промышленности, городского хозяйства и оказанию помощи населению. Благодаря самоотверженным усилиям железнодорожников, которые, продвигаясь вслед за нашими войсками, быстро восстанавливали разрушенные пути, на четвертый день город начал принимать первые поезда с продуктами и одеждой. Проводилась усиленная подготовка к запуску электростанции, восстановлению водопроводной сети. Весть о пуске трамвая горожане восприняли как великий праздник. На следующий день трамвай уже перевозил пассажиров. Правда, много вагонов на линию выпустить не представлялось возможности: электроэнергии не хватало.

Через месяц после освобождения Харькова усилился приток людей из эвакуации: в город возвращались тысячи харьковчан. Приезжали инженеры, врачи, квалифицированные рабочие.

30 августа на площади у памятника Т.Г. Шевченко состоялся общегородской митинг. Центр города украшен транспарантами и флагами. На площади яблоку не было куда упасть, — собралось более 25 тыс. чел. Выступая первым, военачальник И.С. Конев передал харьковчанам боевой привет от войск Степного фронта и поздравил с освобождением их города от немецких захватчиков. Среди участников митинга были выдающиеся поэты Павло Тычина, Максим Рыльский, Микола Бажан, академик Л.Я. Булаховский, кинорежиссер и кинодраматург А.П. Довженко, композитор Ф.Е. Козицкий, многие народные артисты СССР, и другие известные люди, для которых Харьков тоже был родным и любимым городом, где прошли их молодые годы, откуда они вышли известными мастерами украинской культуры, искусства и науки. На митинг также пришли горожане, приехали крестьяне из окрестных сел. И радость на их лицах — наконец-то Харьков свободен от нелюдей в серых, мышиного цвета мундирах; и озабоченность — а дальше что?.. как жить и выжить в разрушенном городе?

И каждый понимал — надо жить. Надо работать.

Спустя два дня после освобождения города состоялось заседание Совнаркома УССР, на котором обсуждались вопросы о неотложных мерах по восстановлению народного хозяйства и организации питания населения.

Надо — сделаем. Так решили харьковчане.

И сделали.

Надо было восстановить и заново построить промышленные предприятия.

Восстановили и построили.

Надо было восстановить посевную площадь колхозов и совхозов.

Восстановили.

Надо было заготовить дрова, картофель и овощи для трудящихся города.

Заготовили.

Много чего надо было сделать труженикам города и области. Много. Пальцев на руках не хватит, чтобы все пересчитать. Открыть школы, детские сады и библиотеки...

Открыли. Невозможное становилось возможным. Реальным. За короткое время были отремонтированы и пущены в эксплуатацию трамваи и троллейбусы, жители города получили воду и электрический свет. В школах и институтах начались занятия. На заводе «Здоровье трудящихся» ускоренными темпами налаживалось производство медицинских препаратов. Особое внимание уделялось восстановлению предприятий материально-бытового и культурного обслуживания населения. За время оккупации харьковчане истосковались по нормальной жизни, по уютному быту. Уже в первые дни после освобождения Харькова, на Журавлевке была открыта хлебопекарня, на Лермонтовской улице начала работать баня. И это оказалось под силу харьковчанам. В скором времени в городе открылись магазины, пункты питания, почтовые отделения, поликлиники. Стали выходить газеты, приступили к работе ряд кинотеатров. Возобновил свою творческую деятельность русский драматический театр, открылся музей изобразительного искусства. Все понимали: не хлебом единым жив человек.

«18 сентября 1943 г. в Харьковском университете была создана приемная комиссия в составе семи человек, на которую возлагалась задача формировать академические группы на факультетах. Прием студентов в 1943 г. проходил без конкурсных экзаменов, так как университет располагал достаточным количеством вакантных мест на всех факультетах. К октябрю 1943 г. численность студентов достигла 120 чел., в ноябре — 355, а к концу 1943/44 учебного года — 585 чел. Иногородним студентам предоставлялись места в общежитиях, а все прибывшие из эвакуации преподаватели обеспечивались жильем.»[55]

Постепенно совершенствовался учебный процесс. Преподавательский коллектив обеспечил чтение основных курсов, предусмотренных учебным планом, организовывал лабораторные и практические занятия. В 1944/45 учебном году студенты всех факультетов прошли педагогическую и производственную практики в школах, на предприятиях и в экспедициях. Студенческая молодежь военных лет настойчиво овладевала знаниями. Уже ни у кого не было сомнений, что враг будет разбит и Победа не за горами. Вдохновляющим примером в учебе были героические подвиги воинов Красной Армии на фронтах Великой Отечественной войны. Помощь университетскому коллективу оказывали предприятия и учреждения города. Все понимали: знания — это сила. Та самая сила, которая приблизит день победы. Они передавали в распоряжение кафедр и лабораторий цветные металлы, инструменты, приборы. Предприятия и воинские части оказывали содействие в перевозке грузов и строительных материалов для нужд университета... города... области, а значит и для нужд всей Украины. Одновременно с возобновлением учебного процесса и восстановительными работами в университете налаживалась и научно-исследовательская деятельность.

Жизнь продолжается. Коллективы всех харьковских вузов неоднократно принимали участие в воскресниках по благоустройству города. Всем участвовавшим в восстановительных работах и наведении порядка в городе выдавалась «Книжка восстановителя», в которой отмечалось, где и когда работал ее владелец, характер работы, количество отработанных дней, процент выполнения плана. В летние каникулы большинство студентов вместе с преподавателями выезжали на сельскохозяйственные работы, формировались студенческие бригады лесорубов, заготавливающие дрова для учреждений и жителей

города. Широкий размах среди университетской студенческой молодежи приобрело движение доноров. Кровь нужна была раненым бойцам Красной Армии, и харьковские студенты, ни на миг не задумываясь, шли на станции переливания крови.

Период Великой Отечественной войны вошел в историю харьковских вузов как одна из наиболее ярких страниц. Преподаватели, студенты, работники харьковских высших учебных заведений, как и вся высшая школа Украины, в тяжелых испытаниях войны выполнили свой долг перед народом. Вклад вузовских коллективов в дело разгрома фашизма навсегда останется в памяти нынешнего и грядущих поколений студентов и преподавателей, будет служить вдохновляющим примером самоотверженного служения Родине.

20 сентября 1943 г. советские войска уже полностью выбили фашистов со всей территории Харьковской области.

Документ Харьковского областного архива: Ф. 2, оп. 2, д. 74.

Харьковский областной комитет КПбУ.

Особый сектор.

Канцелярия.

Информация обкома партии ЦК ВКПб и ЦК КПбУ о работе железной дороги, транспорта, местной и пищевой промышленности области, об организации специальных ремесленных училищ и детских учреждений, о проведении судебного процесса над группой немецко-фашистских захватчиков и их пособников в г. Харьков.

Начато: 7 июня 1943 г.

Окончено: 19 декабря 1943 г.

Страница 1.

Секретарю ЦК КПбУ по машиностроению тов. Видвиченко И.И.

Информация о работе предприятий легкой, местной и пищевой промышленности, а также артелей промышленной и инвалидной кооперации по Харьковской области за май 1943 г.

Из сего документа видно, что даже во время оккупации харьковчане ни на минуту не сомневались, что наступит тот день, когда от фашистской нечисти и духа не останется на харьковской земле. Харьковчане верили в победу, и уже тогда задумывались — как жить дальше. В документе говорится, что вся работа легкой, местной, пищевой и промкооперативной промышленности была направлена на ускорение восстановления предприятий, расширению ассортимента выпускаемых изделий и всемерное использование местных видов сырья в целях оказания практической помощи частям Юго-Западного Фронта и обеспечения потребностей трудящихся области.

Цитата из документа: *Облегпром объединяет три районных комбината: Купянский, Шевченковский и Волчанский. Наладили швейное и обувное производство. Открыли кожзавод. Наладили производство товаров народного потребления: мундштуки, расчески, грабли и т. д. За май месяц выпустили продукции на сумму 124,3 тыс. руб. По всем районам выполняется план в зависимости от обстоятельств. Открываются ремонтные базы, мельницы, набирает обороты пищевая промышленность. В области открываются швейно-сапожные филиалы. Одним*

словом, производство направлено не только на нужды фронта, но и на потребности мирного населения.

Секретарь харьковского обкома КПбУ по легкой и местной продукции тов. Г.Любарцев.

Не думал сдаваться Харьков. Ну, никак не хотел. Харьков и мужественные харьковчане думали о завтрашнем дне.

Документ из Харьковского областного архива:

Секретарю ЦК КПбУ тов. Коротченко Д.С. об организации специальных ремесленных училищ, специальных детских домов, домов ребенка, детских приемников.

В документе говорится, что в Харькове на базе ХТЗ намечено открыть училище на 400 чел., на базе электромеханического техникума — училище на 400 чел. Решено также открыть и училище по обучению радиоделу.

Для всех училищ, — докладывает секретарь Харьковского обкома КПбУ тов. И. Профатилов, — оборудованы общежития и столовые. Срок открытия училищ — до 15.10.1943.

В семи районах области организованы специальные детские дома на 2 000 воспитанников. Было также решено организовать 4 специальных дома ребенка на 200 детей.

В области организовываются специальные детские приемники:
В Харькове на 100 чел.
В Волчанске на 50 чел.
В Купянске на 50 чел.
В Богодухове на 50 чел.[56]

Нет, и не будет будущего у той державы — гласит народная мудрость, — в которой не думают о детях. Харьковчане подумали. Харьковчане смотрели далеко вперед.

В том же архиве, в докладной записке заведующему транспортным отделом ЦК КПбУ тов. Тюленеву пишет зав. Транспортным отделом Харьковского обкома КПбУ тов. Николаенко: «1 сентября 1943 г. Южная железная дорога приступила к работе на освобожденных участках. Работа по восстановлению дороги проходит в условиях военных действий. Ведется восстановление вокзалов. Наряду с эксплуатационной работой проводится восстановление обустройств по ремонту паровозов. Восстанавливаются механический, кузнечный и инструментальный цеха.

Трудовым героизмом охвачены многие коллективы железнодорожников. Многие стали мастерами военной нормы — все для фронта, все для победы».

«По мере продвижения Красной Армии и освобождения ЮЖД от немецких оккупантов, — докладывает Николаенко в Москву заведующему транспортным отделом ЦК ВКПб товарищу Голубеву, — главнейшей задачей было немедленное восстановление разрушенного пути, мостов, связи и других видов железнодорожного хозяйства с тем, чтобы в самые кратчайшие сроки пропускать поезда, следующие на Юг и Запад с необходимыми грузами для фронта, а также и поезда с народнохозяйственными грузами для освобожденных областей. Для выполнения задачи по восстановлению железной дороги было привлечено к работе население городов и сел Харьковской области.

Абсолютное большинство технических сооружений и обустройств дороги при отступлении немцев были взорваны или сожжены. Полностью было уничтожено

328 км пути и частично разрушено 2 091 км. Приведено в негодное состояние 5 728 стрелочных переводов, выведено из строя 320 мостов. Разрушено 10 основных и 6 оборотных депо, 36 электростанций, 5 вагонных депо, 7 вагоноремонтных пунктов и 91 пункт водоснабжения. Повреждено 1 924 км линий связи. Разрушены 10 больниц, 208 пассажирских зданий. Уничтожено 30 000 кв. м жилья для железнодорожников. Разрушены Харьковский и Изюмский паровозоремонтные заводы.

Работы по восстановлению ведутся и днем, и ночью. Не хватает рабочих рук. Не хватает инструментов. Не хватает комплектующих. Не все идет гладко, но работа ведется и видны позитивные сдвиги. Все работы ведутся по закону военного времени. Работы ведутся не только по восстановлению дороги, но и по подготовке дороги к зиме.

По ходу работ возникает много проблем, но они решаются в порядке их поступлений».

И в том же документе:

Работа Южной Железной Дороги в октябре 1943 г. была исключительно напряженной. Это объясняется увеличенными заданиями по перевозкам для фронта и освобожденным областям Украины. Положение на дороге усугублялось частыми налетами вражеской авиации.

Кроме всего прочего, ведется большая работа по подготовке кадров для железной дороги. Не хватает учебников и наглядных пособий, но дело продвигается. На курсах индивидуального обучения охвачено 977 чел., на курсах повышения квалификации — 1 344 чел.

Зам. Секретаря Харьковского обкома по транспорту тов. Николаенко.

Труден был путь к победе. Каждый час и день войны отмечен потом, кровью и жизнями людей, которые родились совсем не для того, чтобы умирать в расцвете сил. Наша страна потеряла почти одну треть национального богатства. Более 20 млн сыновей и дочерей отдали свою жизнь за честь, свободу и независимость нашей великой Родины. С первых же дней войны страна превратилась в огромный и единый боевой лагерь, охваченный мощным порывом — разбить врага, изгнать его с нашей земли, уничтожить фашизм. Главный лозунг страны Советов: «Наше дело правое — мы победим» уже ни у кого не вызывает сомнения. Сомнения и наветы слетали с иных уст. Вот о чем пишет член-корреспондент А.М. Самсонов в своей книге «Крах фашистской агрессии»: «Реакционная западная историография извращенно толкует вопросы о происхождении войны и ее виновниках, о крупнейших битвах и главном фронте Второй мировой войны, о политике и стратегии ведущих участников антигитлеровской коалиции, о решающей роли СССР в завоевании победы над фашистской Германией. Фальсификаторские концепции нацистских участников войны взяты на вооружение всей реакционной западной историографией».

Таким образом, основные проблемы истории Второй мировой войны в капиталистических странах толкуются преимущественно тенденциозно, вопреки действительным фактам прошлого.

Так, в отношении 1944 г., когда советские войска наносили сокрушительные удары по гитлеровскому вермахту, блестяще осуществляя наступательные операции, многие западные авторы путем умолчания или грубого искажения непреложных исторических фактов отрицают решающий характер операций

Красной Армии. Изданные в США пятитомный труд «Цена храбрости». Война 1939-1945» под редакцией Д. Флоуэра и Д. Ривеса и «Иллюстрированная история Второй мировой войны» ничего не сообщают о действиях Красной Армии в 1944 г. В других изданиях значение этих действий всячески умаляется. Типичной в этом отношении является книга английского историка Г. Мола, в которой великие битвы 1944 г. относятся лишь к действиям англо-американских войск. Американский историк Э. Зимке утверждает, что главные усилия Германии на этом этапе войны были сосредоточены на Западе. Одной из фальсификаторских тенденций западной историографии является стремление изобразить советское военное искусство отсталым, стоящим по своему уровню ниже военного искусства гитлеровского вермахта, а также вооруженных сил США и Англии. Именно это утверждают американские и английские военные историки Х. Болдуин, Э. Зимке, А. Кларк, Х. Солсбери. Что ж, пусть так пишут, пусть так думают, блаженные, Бог им судья.

Город свободный. Город живет уже завтрашним днем. Город живет в ожидании часа возмездия над палачами и душегубами, варварски посягнувшими на землю Первой Столицы Украины.

Документ Харьковского областного архива.

Письмо Первому секретарю КПб Украины тов. Хрущеву Н.С.

Информация о проведении судебного процесса над немецко-фашистскими захватчиками и их пособниками в г. Харьков.

1. Открытое заседание Военного трибунала 4-го Украинского Фронта над немецко-фашистскими захватчиками и их пособниками началось 15.12.1943 в 6 часов вечера в помещении Театра русской драмы (ул. Рымарская, 21).

Во все дни процесса зал судебного заседания был переполнен. Он не мог вместить всех желающих. У входа театра целыми днями толпилось много желающих попасть на процесс.

Всего на всех заседаниях в зале присутствовало свыше 5 тыс. чел. Среди них: профессора, учителя, врачи, инженеры, домашние хозяйки, рабочие, служащие, студенты, артисты, бойцы, офицеры и генералы Красной Армии, выдающиеся художники, русские и украинские писатели, руководящие работники партийных, комсомольских и советских органов, советские и иностранные корреспонденты.

Во время заседаний в зале царил полный порядок. Напряженная тишина свидетельствовала о большом внимании каждого присутствующего ко всему ходу судебного процесса.

Взрыв негодования, шум, волнения вызывали среди присутствующих циничные признания подсудимых и свидетелей-немцев о зверствах и злодеяниях, чинимых в г. Харьков и его окрестностях.

В перерывах заседаний присутствующие обменивались своими впечатлениями.

Член-корреспондент Академии Наук УССР, заслуженный деятель науки, ректор Харьковского университета профессор Барабашов, обращаясь к присутствующим, говорит: «Люди ли это? Нет! Они не люди. Они хищные, кровожадные звери, принявшие подобие людей. Холодные, бесстрастные рассказы подсудимых о страшных злодеяниях в г. Харьков леденят душу, останавливают кровь в наших жилах. Как хочется поскорее рассчитаться с этими грязными существами».

Письмо преподносится в подлинном виде без редактирования и купюр.

Учительница тов. Резникова С. высказывает свои впечатления: «Когда смотришь на эти выбритые и выхоленные рожи и слушаешь их признания, невольно хочется крикнуть: подлые вампиры, вы пили нашу благородную кровь, а теперь рассчитывайтесь! Как хотелось бы видеть здесь на скамье подсудимых, наряду с уже пойманными и главарей чудовищных преступлений в г. Харьков Дитриха, Симона, Ханьбитера, Каргана, Морица и других, по указке которых, сидящие здесь подсудимые, творили гнусные дела, вырывали волосы у наших людей, запускали булавки под ногти, морили в страшных душегубках, вешали и сжигали живых. Этот день настанет скоро».

Фронтовик, капитан тов. Шатов А.И. присутствовавший на 6-м заседании, говорит: «Сегодня впервые в СССР судят немцев. Впервые, но не в последний раз. Недалек день, когда вся кровавая гитлеровская банда, бесчинствовавшая во временно оккупированных советских районах, предстанет перед справедливым правосудием всего человечества. Надо с корнем уничтожить фашистскую гадину. Ни малейшей пощады им!»

Долго не смолкавшими и бурными аплодисментами ответил зал на выступление военного прокурора, требовавшего уничтожения преступников через повешение.

Так же громкими аплодисментами и возгласами всеобщего одобрения было встречено оглашение приговора над фашистскими убийцами.

16 — 17 декабря на всех предприятиях, учреждениях, вузах и школах города состоялись многолюдные митинги трудящихся.

Всего проведено в городе около 400 митингов, на которых присутствовало свыше 100 тыс. чел. В своих выступлениях рабочие, служащие, домохозяйки и прочие требовали вынесения смертного приговора немецким убийцам и их прихвостню, изменнику Родины Буланову. Одновременно на митингах трудящиеся брали на себя обязательства повсемерной помощи фронту и скорейшему восстановлению разрушенного немцами г. Харьков.

Так, например, на митинге рабочих ГЗС № 4, состоявшемся 17-го декабря, выступающий мастер Казнер заявил: «Фашистские мерзавцы разрушили наш прекрасный город. Они замучили и погубили десятки тысяч ни в чем неповинных советских людей. Они должны ответить за эти злодеяния. Я предлагаю просить и настаивать на вынесение смертного приговора этим убийцам. Их непременно следует повесить, как они тысячами вешали наших людей. Этот процесс только начало нашей справедливой расплаты с немецкими бандитами».

Мастер тов. Сербиновский в своем выступлении сказал: «Немецкие фашисты убили моего единственного сына. Они убивали наших детей, женщин, стариков. Они убивали всех, не считались ни с возрастом, ни с состоянием здоровья наших близких. На немцах лежит несмываемое клеймо убийц. Мы требуем от советского суда достойно покарать этих подлых убийц...

Может ли подняться рука, чтобы попытаться подредактировать слова, сказанные с болью, сказанные со слезами на глазах, выпущенные на волю через комок в горле? Нет, никак не поднимется. И не должна подняться.

...Я предлагаю просить суд приговорить их к повешению.

В свою очередь я обязуюсь сделать все возможное в моих силах, чтобы помочь Красной Армии поскорее разгромить вероломного врага и тем приблизить час окончательной расплаты за все наши слезы и муки».

Рабочий-плотник тов. Абрамчик, пробывший три с половиной месяца в немецком лагере для военнопленных, со слезами на глазах рассказал собравшимся о нечеловеческих издевательствах и ужасных страданиях советских граждан, находящихся в этих лагерях: «Дорогие товарищи! Нет слов, чтобы передать пережитое и виденное в застенках фашистских лагерей. Нас морили голодом, в стужу и дождь держали под открытым небом, застреливали за малейший непонравившийся немцам шаг. За все наши страдания немецкие звери должны будут ответить. Хочется перефразировать слова Тараса Бульбы, — кара немцам, кара!»

На состоявшемся 16 декабря 1943 г. митинге рабочих Краснобаварского райпромкомбината, работница тов. Камызан рассказала об аресте немцами только что окончившего десятилетку ее сына. Она долго искала его по городу. В своих поисках случайно забрела во двор гестапо, находящегося на улице Совнаркомовской, и в щель перегородки в другой половине двора увидела страшную картину. Из подвала выводили совершенно голых людей, которых тут же начали избивать и расстреливать. Тов. Камызан насчитала 11 застреленных человек. В ужасе ей пришлось закричать. На крик выбежали полицейские и спросили, каким образом она попала сюда, начали избивать ее палками и прикладами. Больше она не ходила искать своего сына. Тяжело болела. Через 4 месяца опухший, оборванный и грязный возвратился сын, который все это время находился в лагере. Он рассказал матери, что вынужден был съесть кожаный ремень, кошелек и другие кожаные вещи. Через некоторое время немцы снова арестовали сына, и больше его она уже не видела. «А разве я одна такая мать? Нет, нас много тысяч матерей, которых фашистские собаки разлучили с родными детьми! Я требую самого строгого приговора им. Но и смерти им мало, чтобы рассчитаться за все пережитое», — так в заключение заявила тов. Камызан.

3. Исполнение приговора над гитлеровскими убийцами и их пособниками проведено было в воскресенье 19 декабря 1943 г. на площади Благовещенского базара, при огромном стечении трудящихся, примерно около 50 тыс. чел. На площадь пришли рабочие, инженеры, артисты, офицеры и бойцы Красной Армии, домохозяйки, крестьяне из пригородных селений, колхозники, приехавшие на базар, словом, люди самых различных профессий. Большинство из присутствующих находились в Харькове в период немецко-фашистской оккупации и были очевидцами чудовищных злодеяний гитлеровских головорезов. В различных местах среди собравшихся слышались разговоры: «Этих зверей мало повесить. За кровь и муки детей наших, за все то, что они творили в Харькове, их надо подвергнуть более страшной казни».

Заместитель директора театра им. Шевченко, Иван Сергеевич Гук, находящийся в период немецкой оккупации в Харькове, присутствуя на казни, заявил: *«Их мерзавцев нужно развесить по всему городу, как вешали они наших на здании обкома КПбУ, горсовета, по улице Свердлова».*

В другом месте домохозяйка Любовь Ивановна Шевченко, пережившая страшную пору немецкой оккупации, говорит: *«Собакам собачья смерть! Повесить этих бандитов — справедливая кара. Но я бы подвергла их более мучительной казни, чтобы погибали эти мерзавцы долгой и мучительной смертью, как погибали тысячи харьковчан от этих рыжих зверей».*

С огромным вниманием слушают собравшиеся каждое слово приговора. Гром аплодисментов и крики ура раздаются по всей площади, когда были произнесены последние слова приговора. Правосудие свершилось, но собравшиеся на площади

не спешат уходить. Во всех концах площади слышны разговоры, выражающие ненависть к гитлеровским разбойникам и уверенность в том, что недалек тот день, когда свершится правосудие над главным разбойником Гитлером и его кликой.

4. Харьковским горкомом КПбУ дано указание всем райкомам и первичным партийным организациям о широкой популяризации среди трудящихся путем читок и бесед по материалам Харьковского судебного процесса над немецко-фашистскими преступниками и их пособником. Эта работа уже начата.

Секретарь харьковского обкома КПбУ (Профатилов)

19.12.1943.

МТ-2

Беспрецедентный случай — суд над варварами, теми самыми, которые без суда и следствия лишали жизней десятки, сотни тысяч мирного населения на оккупированных ими же территориях, удивил и поразил весь мир. И в Европе, и далеко за океаном об этом инциденте писали во всех газетах. Не было ни одного издания, которое бы умолчало о справедливом судебном разбирательстве по делу озверевших, потерявших человеческий облик нелюдях. Тех самых монстров, которых на мелкие кусочки порвать и разметать по белому свету и то, казалось бы, грех не велик. Чего утаивать, были и такие настроения среди харьковчан, прошедших через все круги фашистского ада, потерявших самое дорогое, что у них есть, потерявших здоровье, потерявших своих детей.

Да, конечно, можно было и так поступить: постулат «око за око, зуб за зуб» еще бытует в нашем подсознании, но, — не звери же мы! — всенародное горе не затуманило сознание славянского люда. Нет, мы не звери, мы — освободители своей земли, своего родного края, своей Родины. Все, что свершилось в здании театра Русской драмы и на базарной площади возле Благовещенского собора, свершилось в рамках закона. Только так. Иначе в нашей державе и не могло произойти. Даже защита, — вот уже чего не ожидали многие свидетели этого процесса, — была предоставлена гитлеровским палачам и их пособнику.

Еще один документ из Харьковского областного архива: отчет известного публициста Дангулова о происходящем на судебном процессе в Харькове:

На судебном процессе представлены и представляют представители английской, американской и французской прессы.

Так же представлены крупные агентства: Рейтер, Асошийейпресс, Ньюс Кроникул, Риайтетпресс; газеты: Ньюорктаймс, Ньюс Кроникул и журналы: Тайм и Лангер.

Несмотря на то, что вчера выступали представители защиты и сами обвиняемые, которые привели немало доводов, смягчающих вину подсудимых — все корреспонденты одобрительно говорят о приговоре, считая его справедливым.

Все корреспонденты отмечают, что в ходе суда были тщательно соблюдены соответствующие юридические и процессуальные нормы: — обвиняемым были предоставлены возможности пользоваться защитником.

Несмотря на то, что перевод с русского на немецкий язык значительно замедлял ход процесса, все то, что говорилось на суде полностью и исчерпывающе переводилось на немецкий язык с тем, чтобы обвиняемые немцы были в курсе всего судебного процесса.

Все корреспонденты отмечают, что этот процесс является первым в серии процессов над гитлеровскими преступниками.

Обвиняемые были преданы суду восполнение существующего между Главами 3-х Государств соглашения о наказании виновников гитлеровских зверств.

Корреспонденты в своих телеграммах отмечают, что свершилась первая публичная демонстрация твердости Союзной политики за немецкие зверства.

«Сцена повешения является ярким напоминанием зверств, за которые умерли обвиняемые. Все здания вокруг площади разрушены немцами. Перед глазами обвиняемых лежал разрушенный ими Харьков. Помилование не было даровано 4-м обвиняемым, признавшим себя виновными, хотя защитники, лучшие в СССР, красноречиво добивались смягчения приговора».

Корреспондент Нью-йорк Таймс — Лоуренс.

«Когда после казни я проходил через толпу, я не видел выражения ужаса, угрызения совести. Я не ждал их найти, — эти люди жили, вернее, существовали террором и трагедией так долго, что зрелище 3-х нацистских варваров, висящих холодным и мертвым воскресным утром на покрытой снегом площади, было предметом проходящего интереса. Исключением, конечно, было то, что это было их первое удовлетворение мести согласно закона, предвкушение того, что придет этим животным из Берлина, которые внедряли такую нечеловеческую жестокость.

Вглядываясь в сильные лица этих украинцев, вы убеждаетесь, что они никогда не согласятся ни на что иное, кроме полной победы, что они никогда не смогут забыть 100 тыс. харьковчан, которые умирали от голода при нацистах, тысячи замученных женщин и детей, их разрушения родного города.

Один лейтенант Красной Армии сегодня утром мне сказал «Пусть Гитлер сгибается и дрожит в своем убежище».

Корреспондент журнала Тайм — Лаутербах.

19.12.1943. Подпись Дангулова.[56]

Долог и труден был путь к победному салюту. Далеко не все харьковчане дождались этого радостного часа. Многие погибли на фронтах войны, многие сгинули во время оккупации. Но этот миг настал.

Отгремели победные, в честь освобождения г. Харьков салюты, отзвучали поздравления и торжественные речи на митингах, судьи вынесли суровый, но справедливый вердикт гитлеровским палачам и их прихвостню, приговор приведен в исполнение. Что дальше? А дальше то, что мы знаем из рассказов очевидцев, из холодных и суровых документов, до недавнего времени хранившихся в архивах под грифом «совершенно секретно». Не все так просто складывалось в г. Харьков и области. Казалось бы, разбили врага, изгнали его со своей земли, теперь и отдохнуть не грех... Во всяком случае, именно такие фильмы долгое время показывали в кинотеатрах и по телевизору. Нас приучили к такому развитию истории — мы смотрели кощунствующие фильмы конъюнктурщиков Григория Александрова и прочих лояльных и угодливых деспотичной власти кинорежиссеров, радовались, выстояв в очереди и купив билет на фильмы «Волга-Волга» и «Свинарка и пастух», и верили в полное изобилие в стране, верили в счастливую жизнь советского народа... и не догадывались, что в то самое время люди питались корой от деревьев, пухли от голода, а неугодных и строптивых тысячами в вагонах-теплушках под конвоем увозили далеко от родного дома... Других фильмов нам не показывали. Нельзя было такие фильмы снимать и показывать. Опасно было даже помышлять о подобном. Все, что творилось в стране в 33 — 34 годы, покрыто мрачной, холодящей кровь

тайной, охраняемой опричниками из службы НКВД. И только в узком круге народ позволял себе спеть: «...Будь проклята ты, Колыма, что названа чудной планетой...» То же самое было и в первые послевоенные годы. Там, наверху считали, что нам вредно было знать об этом. Нечто подобное творилось и в первые, после освобождения Харькова от немецко-фашистских захватчиков месяцы. Дело доходило до абсурда — многие видели, что происходило на самом деле, но, зомбированные бравой трескотней из репродукторов, не желали верить своим глазам. Порою даже не хотели верить своим голодным желудкам. Все, кто родились после войны, смотрели на экраны и верили, что именно так и было. Никто из нас, одурманенных советской идеологией, упорно таившей все послевоенные негоразды, даже не допускал, что смертельная опасность сделала лишь передышку, притаилась, чтоб еще раз клацнуть зубами и вцепиться в обескровленное, измотанное гитлеровской оккупацией мирное население, и тем самым еще раз проверить славянский народ на прочность, на выносливость, на выживание.

Документ из Харьковского областного архива: ПФ 318, ф. 2, оп. 2.

Начато: 11 января 1944 г.

Окончено: 21 декабря 1944 г.

Переписка обкома КПбУ с политуправлением харьковского военного округа, штабом харьковского военного округа, военным прокурором области по вопросам обеспечения семей военнослужащих, борьбе с дезертирами.

Секретарю Харьковского обкома КПбУ, председателю Харьковского облисполкома о степени обеспечения хлебом и промтоварами семей военнослужащих и офицеров.

1. В Купянском районе более 700 чел. семей офицерского состава систематически недополучают хлеб, положенный по норме. Совершенно не обеспечены промтоварами, вследствие чего ряд семей не отправляют детей в школу из-за отсутствия одежды и обуви.

2. В Чугуеве в январе и феврале были систематические перебои с хлебом — вместо 300 грамм на человека выдавали по 200. В сельской местности семьи офицерского состава совершенно не обеспечивались хлебом.

3. В Печенежском районе, по донесению райвоенкома капитана Малова, некоторые семьи пухнут от голода.

4. В Харькове в течение февраля в магазинах военторга при ежедневной норме 7 т хлеба, отпускалось по 2 т. Ежедневно недодавалось 5 т.

Начальник политуправления Харьковского военного округа гв. Полковник Пестов.

1 марта 1944 г.[56]

То, что на освобожденной от немецко-фашистских захватчиков территории Харькова и области было не все так гладко — не всегда харьковчанами двигало чувство патриотизма и долгом перед Родиной — не писалось в газетах, не говорилось по радио. Но это было так, и об этом говорят архивные документы.

Секретарю Харьковского обкома КПбУ.

Начальнику Харьковского НКВД.

Военному прокурору Харьковского военного округа полковнику юстиции Дунаеву.

Через военную прокуратуру Харьковского гарнизона прошло большое количество дел на военнослужащих, обвиняемых в дезертирстве и других их преступлениях.

Из ряда дел усматривается, что дезертиры открыто проживали продолжительное время в селах и городах на глазах местной власти, совершали преступления, однако к задержанию их не всегда вовремя принимались меры. Многие дезертиры объявляли себя комендантами и военными патрулями, пользуясь самовольно захваченной властью занимались грабежом и поборами у населения.

В докладной записке военного прокурора Харьковского гарнизона полковника юстиции Сушко отмечает, что многие дезертиры безнаказанно уклонялись от фронта и припеваючи жили в области по два, по три и даже по четыре месяца. Пьянствовали, безобразничали, и лишь по истечении длительного времени были задержаны и преданы суду.

Считаю необходимым провести следующие мероприятия:

— предложить органам власти при появлении в селах и городах военнослужащих, тщательным образом проверять у них документы, наводить справки в райвоенкоматах об этих лицах. В сомнительных случаях и без документов задерживать их и направлять в органы милиции или НКВД для проверки.

— органам милиции и управдомами при занятии военнослужащими квартир или временно проживающих в домах, также тщательно проверять личности, обращая внимание на то, взяты ли они на учет военного коменданта.

— запретить органам милиции производить прописку военнослужащих в домах без соответствующих документов, удостоверяющих законность пребывания их в данной местности (отпуск, командировка и тому подобное). Одновременно провести среди населения разъяснительную работу об ответственности проживания у них без прописки. Предложить также органам милиции провести тщательную проверку всех жилуправлений на предмет выявления непрописанных жильцов.

— в органы местной власти ежедневно обращается большое количество военнослужащих по тем или иным вопросам. Среди этих военнослужащих имеются и дезертиры. Предложить этим органам при обращении к ним военнослужащих проверять документы. При отсутствии документов и в сомнительных случаях сообщать об этом и направлять таких военнослужащих для проверки в соответствующие органы власти и в частности коменданту города, района.

— категорически запретить руководителям предприятий и учреждений принимать на службу лиц призывного возраста, сверстники которых мобилизованы в армию, без наличия у них соответствующих документов об отношении их к службе (снятие с учета по болезни, непригодность к службе).

В сомнительных случаях проверять документы через РВК и другие органы. При выявлении дезертиров немедленно сообщать в военкоматы и милицию, указывая адрес этих лиц для выяснения личности и задержания.

— органам милиции систематически проводить внезапные облавы...

Опять облавы.

...на квартирах, в ресторанах, на вокзалах и базарах, и при выявлении дезертиров задерживать их и привлекать к ответственности.

О ваших мероприятиях прошу поставить Военную Прокуратуру в известность.

Полковник юстиции Сушко.

Секретарю Харьковского обкома КПбУ Чураеву.

Докладная записка «О выявленных лицах, уклоняющихся от призыва в Красную Армию при помощи разработки областного архива ЗАГСа».

В процессе документирования населения одновременно производилась проверка по представленным спискам райвоенкоматов — лиц призывного возраста, которые именовали себя родившимися в 1927 — 1928 гг., а фактически старшего возраста. Всего по 34-м районам области, включая г. Харьков, за 2-й квартал 1944 г. выявлено 4 205 уклонистов, и еще за июль месяц 1944 г. — 1 824 чел. Всего по области выявлено 6 029 чел., уклоняющихся служить (воевать) в рядах Красной Армии.

Выявленные лица, которые уклонялись от призыва в РККА направлены районными военкоматами в Красную Армию. Проверка по райархивам ЗАГСа продолжается.

Зам. нач. УНКВД Харьковской области полковник милиции Морозов.

21.08.1944.[56]

Но давайте не будем о негативных примерах, не о них разговор в книге о Победителях. Поговорим о позитиве, без которого день Победы отодвинулся бы на многие дни, месяцы, а то и годы. Об этом надо говорить. Трудящиеся Харьковщины взяли активное участие в сотворении фонда обороны страны. К первой годовщине освобождения Харькова — 23 августа 1944 г. — они сдали сверх плана для Красной Армии сотни тысяч пудов хлеба, мяса, молока, овощей, выделили из своих сбережений на строительство танков и самолетов 86 млн руб. Трудящиеся города, превозмогая тяготы и лишения, делали все возможное, а порою и невозможное для помощи фронту, для победного завершения войны. За первую половину 1944 г. прошли военную подготовку 662 чел., которые по окончанию курса молодого бойца влились в ряды Красной Армии. Было подготовлено 30 медсестер, 44 санитарки, 52 телеграфистки. Благодаря активному участию трудящихся города в помещениях педучилища и детской технической станции был обустроен эвакогоспиталь, который в августе 1944 г. принял раненых бойцов. Жители Волчанска и района собрали в фонд Главного командования 1 млн 800 тыс. руб., реализовали больше чем на 1 млн руб. облигаций Второго государственного займа.

В 1944 г. все шире разворачивались восстановительные работы. В летние месяцы вступили в строй завод по производству растительного масла, ткацкая фабрика, завод строительных материалов, две мельницы. По инициативе тружеников маслозавода на всех предприятиях города развернулось соревнование за увеличение выпуска продукции. Налаживалось городское хозяйство. В 1944 г. было произведено 9 446 кв. м. жилой площади, восстановили больницу и три детских садика. Начал работать летний театр. Возобновили занятия в педагогическом училище, техникуме механизации сельского хозяйства. В городах и селах района начали работать 56 школ, где обучались 8 112 детей.

Несмотря на большие трудности, вызванные войной, страна выделяла немало средств для восстановления разрушенного хозяйства города.

Подобная картина по восстановлению народного хозяйства наблюдалась и во всех районах Харьковской области. С трудом и болью харьковчане налаживали свою жизнь. Налаживали потому, что верили: враг больше не ступит на их землю.

А ведь иначе-то и никак нельзя было — вражеский сапог еще топчется по земле страны советов. Еще гибнут сотни тысяч советских граждан, воинов-освободителей.

Среди них и харьковчане. Война еще не окончена: еще грохочут взрывы, еще гибнут люди. Еще не вся страна, вымученная лихолетьем войны, знает имена 300 чел., которые своей грудью закрыли амбразуру, повторив подвиг Александра Матросова, летчиков, которые 600 раз применили в воздушном бою таран, свыше 500 экипажей направили свои подбитые, охваченные пламенем самолеты на скопление живой силы и техники противника. Но их обязательно узнают, и будут помнить, как будут помнить и 200 воинов, которые взорвали себя и окружающих их врагов последними гранатами. А чем можно объяснить, что в безуспешных атаках на Дом Павлова в Сталинграде гитлеровцы вынуждены были послать и потерять солдат и офицеров больше, чем при взятии Парижа?..

...только одним: мужеством, стойкостью и безграничной любовью к своей земле, своей Отчизне рядовых Иванова, Иванченко, Иваневича.

«— А что такое заплатка? — спрашивает вдруг один из мальчиков и смотрит на меня чуть виновато и тупо, как ученик, не выучивший урока. (Пишет в своем романе «Последние свидетели войны» харьковский писатель Василий Омельченко, чье детство прошло в годы войны, кто не понаслышке знает и помнит все тяготы и лишения тех лет.)

— И я не знаю, папа, — говорит сын, — а то бы сразу отгадал!

Ребята не знают, что такое заплатка...

У меня вдруг запершило в горле. Вспомнилось наше детство, которое выпало на войну. Почему-то вспомнился мой первый в жизни костюм. Мама сшила его из старого брезентового чехла, которым накрывали самолеты. Костюм вкусно пах бензином и приятно шуршал при ходьбе. Как я попал под ливень, костюм стал деревянным, и брюки я не повесил сушить, а просто поставил в угол. Хороший был костюм. Я проносил его всю войну. Он вытерся до основания, был штопан-перештопан, латан-перелатан. Мы тогда отлично знали, что такое заплатка. Наложить новую заплатку было все равно, что пришить новую пуговицу».[39]

Фронт откатывался все дальше и дальше к западной границе. Еще гремели артиллерийские залпы, свистели пули, еще гибли защитники Отечества. Десятки тысяч харьковчан продолжали свою нелегкую, опасную работу на фронтах войны. Каждый харьковчанин понимал — его Родина не ограничивается только харьковской областью. Вперед, и только вперед — ни минуты передышки врагу. Враг должен быть разбит. Полностью. Разбит в его собственном логове, в Берлине. Так думали все: и взрослые, и дети. На место погибших отцов в строй становились их сыновья. Из рук старших братьев брали оружие младшие. Все думали о победе. Только о ней, и ни о чем другом.

Вот что об этом пишет доктор исторических наук, профессор Киевского национального университета им. Т. Шевченко Виктор Ефимович КОРОЛЬ в своей статье «Украинская культурная и общественная жизнь в эвакуации».

«Чем дальше время отделяет нас от тех трагических годов Второй мировой войны и ее составной части — ВОВ, тем все огромнейшим станет в глазах современных поколений подвиг многонационального народа СССР, в том числе и украинского.

К осмыслению уроков этой войны надо подходить особенно серьезно, так как в условиях строительства в Украине нового демократического общества вопросы нашего исторического прошлого определяют, в значительной степени,

и решение тех или других проблем современности. И не только потому, что без прошлого не бывает будущего, а из-за того, что и теперь мы имеем случаи безответственного вмешательства в исследование той войны, когда в угождение тем или иным политическим силам ставятся под сомнения наше героическое самосознание, тесное единение, триумф и трагедия тех времен. Более того, есть и те, кто сомневается в нашей победе, которая была смыслом жизни целого поколения, без подвига и объединения которого вряд ли могла быть независимой Украина».[6]

Отдел всеобуча ХВО. 24.05.1944.

Секретарю Харьковского областного комитета КПбУ.

Во исполнение положения начальной и допризывной подготовки учащихся, утвержденного постановлением СНК СССР № 1729 от 24.10.1942 и директива начальника Главупроформа КА № 1/138477 для проведения двухнедельных лагерных сборов учащихся юношей 8 и 9 классов средних школ, 1 и 2 классов педучилищ, 1 и 2 курсов техникумов в сроки с 1.06 по 1.08.1944.

Прошу оказать содействие областному военкомату:

— в организации хоз. обеспечении лагерных сборов.

— в выделении опытных хозяйственников на должности пом. начальников лагерных сборов, начальников продовольственных частей, комендантов лагерей.

— в закреплении помещений для размещения учащихся на период лагерных сборов.

— в обеспечении газетами и журналами лагерные сборы.

Обязать:

— областной отдел Народного Образования провести тщательную подготовку к организованному выводу в лагеря учащихся.

— областной комитет комсомола оказать практическую помощь по подготовке к лагерям директорам школ и техникумов.

Начальник отдела Всеобуча харьковского военного округа подполковник Косоруков.[55]

«— Папа, а что это такое — война?

(Детским вопросом заканчивает свой роман Василий Омельченко).

И откроет отец тяжелый словарь и отыщет это забытое на земле короткое и зловещее слово «война» и прочтет, что война, воевать произошли от слова бить, бойня, воевать, что войны были разные: наступательные, оборонительные, междоусобные, народные, отечественные, семилетние, столетние, химические, биологические, атомные, ядерные, звездные... Прочтет, что война, как сказал один великий, — противное человеческому разуму и всей человеческой природе.

Сын будет внимательно слушать, кивать головой, но, видимо, так и не сможет до конца понять самого главного, ради чего он спросил: зачем все-таки люди убивали друг друга, как это — убивать, ведь жить так хорошо, и жизнь так прекрасна!»[40]

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Безсмертя. Книга Пам'яті України 1941 — 1945. — К.: Пошуково-видавниче агентство «Книга Пам'яті України», 2000. — 944 с.

2. Бахман К. Кем был Гитлер в действительности. — М.: Прогресс, 1981. — 208 с.

3. В боях за Харьковщину. — Х.: Прапор, 1973. — 440 с.

4. Великая Отечественная / В.В. Лаврентьев, П.Д. Казаков. — М.: Воениздат, 1984.

5. Вирина Л. Ничто не проходит. // Огонек. — 1964. — № 46.

6. Волкогонов Д.А. Триумф и трагедия. Политический портрет И.В. Сталина. — М.: АПН, 1990.

7. Вторая мировая война и судьба народов Украины. — К.: Сфера, 2005.

8. Галага В.Я. Ратный подвиг женщин в годы Великой Отечественной войны. — К.: Вища школа, 1986.

9. Гальдер Ф. Военный дневник. — Т. 3, кн. 1. — М.: Изд-во МО СССР.

10. Гальдер Ф. От Бреста до Сталинграда: Военный дневник. Ежедневные записи начальника генерального штаба сухопутных войск 1941 — 1942 гг. — Смоленск: Русич, 2001.

11. Герои подполья: О борьбе советских патриотов в тылу немецко-фашистских захватчиков в годы Великой Отечественной войны. — М.: Политиздат, 1972.

12. Герои Советского Союза: Краткий биографический словарь. В 2-х т. — М.: Воениздат, 1988.

13. Дикань А. Герои Харьковщины. — Х., 1998. — 353 с.

14. Дубина К. В годы тяжелых испытаний. — К.: Облкнигоиздат, 1962.

15. Дубров Б.І. Солдатська слава. Вид. 3-є, доп. і випр. — К.: Молодь, 1987. — 384 с.

16. Жуков Г.К. Воспоминания и размышления. — М.: Издательство Агентства печати Новости, 1975. — 452 с.

17. Журавский Ю.И., Зайцев Б.П., Мигаль Б.К. Харьковский университет в годы Великой Отечественной войны. — Х.: Изд-во при ХГУ ВО «Вища школа», 1989. — 152 с.

18. Захарьян Н.Д. Подвиг принадлежит народу. Документальная повесть. — К.: Молодь, 2000.

19. Золоті Зірки України. Герої Радянського Союзу. — К.: ВАТ «Укртелеком», 2002. — 136 с.

20. Історія Великої Вітчизняної війни на Україні. — К., 1965.

21. Історія застерігає: Трофейні документи. — К.: Політвидав України, 1986.

22. Історія міст і сіл Української РСР. Харківська обл. — К.: УРЕ, 1976.

23. Карпов А. В небе Украины. — К.: Политиздат Украины, 1980.

24. Коваль В.С. «Барбаросса»: Истоки и история величайшего преступления империализма, — К.: Наукова думка, 1982. — 511 с.

25. Конев И.С. Записки командующего фронтом. — М.: Воениздат, 1981. — 589 с.

26. Крылатые годы. Страницы истории Харьковского высшего военного авиационного ордена Красной Звезды училища лётчиков имени дважды Героя Советского Союза С.И. Грицевца.: Документальный очерк. — Х.: Прапор, 1990. — 140 с.

27. Лемещук Н.М. Не склонив головы. — К.: Политиздат Украины, 1986.

28. Марченко А.Д. Герои-широнинцы: Документальный очерк. — Х.: Прапор, 1972. — 104 с.

29. Мельников Д., Черная Л. Преступник № 1. Нацистский режим и его фюрер. — М.: Новости, 1991. — 464 с.

30. Мельников С.И. Маршал Рыбалко. — К.: Издательство политической литературы Украины, 1980.

31. Москаленко К.С. На юго-западном направлении, 1941 — 1943: Воспоминания командарма: В 2 т. — М.: Наука, 1975.

32. Муковський І.Т., Лисенко О.Є. Звитяга і жертовність. Українці на фронтах Другої світової війни. — К.: Пошуково-видавниче агентство «Книга Пам'яті України», 1997.

33. На рубежах огненных лет: Воспоминания участников Великой Отечественной войны. — Х.: Прапор, 1978.

34. Науменко К.Є. Партизани Барвінківщини: Воєнно-історичний нарис. — Х.: САГА, 2007. — 188 с.

35. Німецько-фашистський окупаційний режим на Україні: Збірник документів і матеріалів. — К.: Держполітвидав України, 1963.

36. Носов Е.И. Усвятские шлемоносцы. — М.: Советский писатель, 1986.

37. Нюрнбергский процесс над главными немецкими военными преступниками: Сборник материалов. В 7 т.— М.: Юрид. лит., 1952 — 1961.

38. О доблести, о подвигах, о славе. — 2-е изд., доп. и перераб. / Редкол.: С.И. Посохов и др.; Сост. А.В. Меляков. — Х.: Золотые страницы, 2008. — 164 с.

39. Олейник Н.А., Грот Ю.И. История физической культуры и спорта на Харьковщине. (Люди. Годы. Факты. 1874 — 1950 гг.) — Т. 1. — Х.: ХДАФК, 2002. — 376 с.

40. Омельченко В.М. Последние свидетели войны. — Х.: Майдан, 2005.

41. Панин А. Власть высоты. 2-е изд., доп. и перераб. — Х.: МТК — книга, 2008. — 95 с.

42. Подвиги во имя Отчизны. Очерки о Героях Советского Союза — харьковчанах. — Х.: Прапор, 1974. — 667 с.

43. Радянська Україна в роки Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945 років. // Документи і матеріали: У 3 т. — К.: Наукова думка, 1991.

44. Сагалов З.В. Прелюдия к Нюрнбергу. — Х.: Прапор, 1990. — 113 с.

45. Самойлов В.П. Штрафная рота. — Х.: Майдан, 1996.

46. Самсонов А.М. Крах фашистской агресии. — М. Наука, 1975.

47. Скоробогатов А.В. Харків у часи німецької окупації (1941 — 1943). — Х.: Прапор, 2006. — 376 с.

48. Сліди фашистських звірів // Збірник статей про німецький розбій у Харкові. — Київ — Харків: Укрдержвидав, 1944.

49. Соболь Н.А. Воспоминания директора завода. — Х.: Прапор, 1995. — 223 с.

50. Соловей О. Харків. Окупація. — Х.: Березіль. — 1993. — № 1.

51. Трудящі Харківської області у Великій Вітчизняній війні — Х.: Книжкове видавництво, 1960.

52. Харьковский авиационный институт (1930 — 1990): Очерк истории. — Х.: Основа, 1990. — 190 с.

53. Харьковщина в годы Великой Отечественной войны: Хроника событий. — Х.: Право, 1995. — 104 с.

54. Харьковщина в годы Великой Отечественной войны, июнь 1941 — 1943 гг. Сборник документов и материалов. — Х.: Прапор, 1965. — 221 с.

55. Харьковский университет в годы Великой Отечественной войны. — Х.: Вища школа, 1989.

56. Документи Державного архіву Харківської області:
Ф. 2, оп. 1, спр. 2, арк. 77.
Ф. 2, оп. 1, спр. 1333, арк. 1.
Ф. 2, оп. 1, спр. 1409, арк. 60 — 61.
Ф. 2, оп. 1, спр. 1444, арк. 3, 7, 20.
Ф. 2, оп. 1, спр. 1445, арк. 6.
Ф. 2, оп. 1, спр. 1446, арк. 122.
Ф. 2, оп. 2, спр. 74, арк. 2 — 27; 40 — 49.
Ф. 2, оп. 2, спр. 318, арк. 2.
Ф. 2, оп. 2, спр. 659, арк. 32.
Ф. 2, оп. 2, спр. 1035, арк. 2, 27.
Р. 3746, оп. 1, спр. 3, арк. 4.
Р. 3746, оп. 1, спр. 30.
Р. 1502, оп. 3, спр. 1.

АРХІВИ ТА ДЖЕРЕЛА, ВИКОРИСТАНІ ПРИ ПІДГОТОВЦІ КНИГИ ПАМ'ЯТІ

Центральний архів Міністерства оборони Російської Федерації (ЦАМО Російська Федерація) — 142100, м. Подольськ Московської обл., вул. Кірова, 74; www.obd-memorial.ru.

Центральний військово-морський архів — 188350, м. Гатчина Ленінградської обл., Красноармійський просп., 2.

Центральний архів прикордонних військ КДБ Російської Федерації — 143413, м. Пушкіно Московської обл.

Центральний Державний архів Радянської Армії — 125212, м. Москва, вул. Адмірала Макарова, 29.

Архів Військово-медичного музею Міністерства оборони Російської Федерації — 191180, м. Санкт-Петербург, Лазаретний пров., 2.

Державний архів Харківської області — 61003, м. Харків, просп. Московський, 7.

Державний архів Російської Федерації — 119817, м. Москва, вул. В. Пироговська, 17.

Комісія в справах колишніх партизанів Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945 років при Президії Верховної Ради України — 01019, м. Київ, вул. Кірова, 5.

Український фонд пошуку — 01166, м. Київ, вул. Маршала Жукова, 49/194.

Музей героїчної оборони і визволення Севастополя — 99000, м. Севастополь, Крим, Історичний бульвар, 12.

Книги (картки) з обліку військовозобов'язаних, мобілізованих обласним і районними комісаріатами.

Книги (картки) військкоматів з обліку полеглих у боях захисників Батьківщини.

Книги поховань.

Архівні документи відділів соціального захисту населення про виплату допомоги сім'ям загиблих фронтовиків.

Матеріали і експонати місцевих музеїв, а також музейних кімнат і куточків бойової слави у вузах, професійно-технічних училищах, школах.

Історична та мемуарна література, присвячена Великій Вітчизняній війні.

Статті та інші матеріали, надруковані в періодичній пресі в роки війни і післявоєнний період.

Дворові книги обліку населення, що зберігаються у місцевих Радах.

Картки обліку мешканців, складені у будинкоуправліннях.

Письмові свідоцтва, одержані від ветеранів-однополчан загиблих воїнів, рідних і близьких тих, хто пропав без вісті, а також від активістів, які ведуть пошукову роботу.

Відомості, виявлені на колишніх воїнів під час подвірних обстежень у населених пунктах.

Особові справи офіцерів, які зберігаються в архіві Харківського облвійськкомату.

Асоціація «Военные мемориалы» — 119021, м. Москва, Комсомольський просп., 22.

Науково-інформаційний центр «Судьба» — 121293, м. Москва, вул. Бр. Фонченко, 11, к. 73.

Міжнародна служба розшуку — 34444, Німеччина, м. Арользен, Гроссе Аллеє, 5 — 9.

Матеріали науково-дослідних робіт студентів Харківського кооперативного технікуму.

Меморіальний комплекс «Національний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945 рр.» — 01015, м. Київ, вул. Івана Мазепи, 44.

Центр розшуку та інформації ЦК Товариства Червоного Хреста РФ — 103031, м. Москва, вул. Кузнецький міст, 18 — 7.

АБРАМЕНКО
Григорій Іванович

АЛЕКСАНДРОВ
Валентин Вікторович

АЛПАТІН
Андрій Андрійович

АНАНЬЄВ
Василь Степанович

АНАЦЬКИЙ
Костянтин Омелянович

АРХИРЕЄВ
Павло Данилович

АСТАХОВ Микола
Іванович

БАБАК
Василь Володимирович

БАБАК
Олександр Софронович

БАРАНОВ
Андрій Харитонович

БАРСУКОВ
Петро Степанович

БЕЗБОРОДОВ
Афанасій Єгорович

БІЛИЦЬКИЙ
Володимир Євгенович

БІЛОЗЕРОВ
Федір Денисович

БОНДАР
Олексій Максимович

БОНДАРЕНКО
Петро Федорович

БОРИСОВ
Петро Васильович

БОРМОТ
Михайло Самсонович

БОЯРКІН
Петро Кузьмич

БРАЖНИКОВ
Микола Петрович

БРИНЦЕВ
Іван Григорович

БУЛАНИЙ
Семен Парамонович

БУРЕЙКО
Іван Сидорович

БУТЕНКО
Олександр Петрович

ВАКУЛА
Михайло Іванович

ВЕЛИЧКО
Микола Данилович

ВЛАСОВ
Федір Васильович

ВЛАСЮК
Іван Лаврентійович

ВЛАЩИК
Іван Тихонович

ВОВНЕНКО
Василь Андрійович

ВОДОЛАЗЬКИЙ
Костянтин Йосипович

ВОЛКОВ
Яків Антонович

ВОЛОКІТІН
Асинкрит Михайлович

ВОЛОШКО
Федір Омелянович

ГАВЕНКО
Леонід Андріанович

ГАВРИЛОВ
Віталій Петрович

ГАЄНКО
Іван Андрійович

ГАЛИНИЧЕНКО
Леонід Олександрович

ГАРАГАТИЙ
Петро Карпович

ГАРНИЙ
Петро Прокопович

ГЛОБА
Олексій Дмитрович

ГУБСЬКИЙ
Іван Романович

ГУЛИЙ
Василь Олексійович

ГУСЄВ
Костянтин Миколайович

ГУСЄВ
Микола Георгійович

ДЕГТЯР Іван Наумович

ДЕНИСЕНКО
Микола Степанович

ДЖУМАЙЛО
Іван Полікарпович

ДОЛГОДУШ Петро
Олександрович

ДОНЕЦЬ
Яків Іванович

ДОЦЕНКО
Григорій Миколайович

ДРОКІН
Іван Єгорович

ДУШКА
Михайло Давидович

ЄВДОКИМОВ
Андрій Андрійович

ЄГУПОВ
Микола Іванович

ЖАРКО
Григорій Захарович

ЖИГАЛОВ
Дмитро Петрович

ЗІНЧЕНКО
Віктор Ілліч

ЗІНЧЕНКО
Степан Григорович

ЗМІЙ
Іван Дем'янович

ЗУБКО
Михайло Кузьмич

ЗУБОВ
Микола Тимофійович

ІВАНЦОВ
Сергій Іванович

ІВАЩЕНКО
Лев Васильович

КАЛЮЖНИЙ
Григорій Родіонович

КАРАКУЦА
Іван Михайлович

КАРНАУХ
Василь Лук'янович

КАСЬЯН
Петро Трохимович

КАШИМОВ
Юсуф Керимович

КВЕЛЬВАССЕР
Ісаак Мойсейович

КИСІЛЬ
Микола Григорович

КОБЛИСЬ
Степан Мойсейович

КОВАЛЕВСЬКИЙ
Михайло Фадейович

КОВАЛЕНКО
Іван Павлович

КОВАЛЬ
Георгій Іванович

КОВАЛЬОВ
Іван Григорович

КОВАЛЬОВ
Іван Михайлович

КОВАЛЬОВ
Олександр Якович

КОВАЛЬОВ
Юрій Федорович

КОВПАК
Петро Опанасович

КОВТУН
Федір Андрійович

КОЗИР
Олександр Іванович

КОЛОМІЄЦЬ
Василь Андрійович

КОЛОМІЄЦЬ
Петро Федорович

КОНОВАЛОВ
Іван Федорович

КОПНІН
Олексій Якович

КОРОВКО
Іван Степанович

КОТИЛЕВСЬКИЙ
Костянтин Павлович

КОЦ
Федір Васильович

КРАВЧЕНКО
Михайло Никифорович

КРАЮШКІН
Володимир Іванович

КРИВИНЕЦЬ
Яків Григорович

КРИВОШЕЄВ
Микола Прокопійович

КРИКУН
Микола Прокопович

КРУПКО
Василь Васильович

КРЮЧКОВ
Роман Федорович

КУЗНЕЦОВ
Василь Петрович

КУПЦОВ
Павло Митрофанович

КУШНАРЬОВ
Володимир Павлович

ЛАДИКА
Сергій Якович

ЛАЗОРКО
Іван Дмитрович

ЛАКТІОНОВ
Іван Михайлович

ЛАМАНОВ
Володимир Іванович

ЛЕЛЯКОВ
Микола Іванович

ЛЕОНОВ
Василь Леонтійович

ЛИПЧАНСЬКИЙ
Олександр Васильович

ЛИТОВЧЕНКО
Іван Андрійович

ЛУНЬОВ
Олексій Степанович

ЛУЧАНІНОВ
Іван Єгорович

ЛУЧКО
Іван Романович

ЛЮЛЬКОВ
Михайло Олексійович

ЛЮТИЙ
Михайло Іванович

МАКАРОВ
Василь Дмитрович

МАЛИШЕВ
Олександр Федорович

МАМОНТОВ
Володимир Васильович

МАНУЙЛО
Іван Павлович

МАРКЕВИЧ
Сергій Петрович

МАРЧЕНКОВ
Родіон Миколайович

МАСЛЯНИК
Степан Антонович

МЕЛЕЖИК
Іван Андрійович

МОМОТ
Максим Максимович

МОРГУН
Михайло Юхимович

МОРОЗ
Федір Романович

М'ЯШИН
Борис Олексійович

НЕМИЛОСТИВИЙ
Іван Іванович

НЕСТЕРОВСЬКИЙ
Володимир Павлович

НОСИК
Іван Степанович

ОБЕРЕМОК
Павло Олександрович

ОВСЯННИКОВ
Іван Федорович

ОНОПРІЄНКО
Олексій Юхимович

ОСИПОВ
Олексій Олексійович

ОСТРОУШКО
Андрій Єгорович

ПАЗІЙ
Іван Данилович

ПАСТУХОВ
Олександр Іванович

ПЕРЕПИЧАЙ
Володимир Федорович

ПЕРЕСАДА
Іван Романович

ПЕТРИЧЕНКО
Володимир Федорович

ПЕТРОВ
Олександр Олександрович

ПІЛЮГІН
Анатолій Панасович

ПЛАХОТНИЧЕНКО
Володимир Іларіонович

ПОКОТИЛО
Григорій Андрійович

ПОНОМАРЕНКО
Іван Тихонович

ПОПОВ
Олексій Полікарпович

ПОТЕЛЕЖКО
Пантелеймон Власович

ПОХОДНЯ
Митрофан Федотович

ПРАСОЛОВ
Олексій Єгорович

ПРАСОЛОВ
Петро Прокопович

ПРОКОПЕНКО
Іван Романович

ПУХОВИЙ
Володимир Григорович

РИКОВ
Юхим Олексійович

РОЗУМЕНКО
Василь Андрійович

РУДИК
Іван Сергійович

РУЧІЙ
Петро Дмитрович

САВОНЕНКО
Микола Михайлович

САВЧЕНКО
Михайло Тимофійович

САДОВСЬКИЙ
Іван Олексійович

САЛОВ
Микола Гурійович

САЛТИКОВ
Володимир Олександрович

САМОЛІН
Федір Петрович

САРНОВ
Олександр Семенович

СВИДЕРСЬКИЙ
Павло Савич

СЕМЧЕНКО
Олексій Григорович

СЕРГІЄНКОВ
Іван Петрович

СКРИННИК
Михайло Іванович

СМИРНОВ
Федір Олександрович

СОКОЛОВ
Олексій Андрійович

СОКОЛЬСЬКИЙ
Сергій Прокопович

СОЛДАТЕНКО
Яків Григорович

СОЛЯНИК
Олександр Порфирійович

СОШКО
Василь Ілліч

СТАДНИК
Володимир Михайлович

СТЕКЛЯРОВ
Валентин Федорович

СТЕПАНЕНКО
Михайло Костянтинович

СТОЛЬНИК
Павло Іванович

СУПРУН
Іван Васильович

ТАРАКАНОВ
Петро Кирилович

ТАРАНЕНКО
Анатолій Артемович

ТАРАНЕЦЬ
Ілля Касянович

ТИЩЕНКО
Микола Карпович

ТКАЧОВ
Григорій Олександрович

ТОВСТОЛУГ
Єгор Йосипович

ТОЛОЧЕК
Михайло Пилипович

ТОЛЯРОНОК
Сергій Павлович

ТРИДУБ
Микола Павлович

ТУПИЦЯ
Олексій Павлович

ТУПІЛКІН
Борис Олексійович

УДОВИК
Ілля Якович

УРДЕНКО
Микола Степанович

УСОВ
Андрій Іванович

УСТИНОВ
Федір Іванович

ФЕДЦОВ
Федір Петрович

ФІСУН
Антон Артемович

ХАРЬКОВЩЕНКО
Юрій Гаврилович

ЦИБІН
Юрій Михайлович

ЧАПЛІН
Михайло Петрович

ЧИГИРИК
Григорій Матвійович

ЧУГУНКОВ
Сергій Матвійович

ЧУМАК
Василь Тихонович

ШАРДАКОВ
Михайло Ілліч

ШАТАЛИНСЬКИЙ
Павло Іванович

ШВИГОЛЬ
Іван Дмитрович

ШЕВЧЕНКО
Володимир Дмитрович

ШЕВЧЕНКО
Степан Семенович

ШЕРЕДЕГА
Володимир Антонович

ЯБЛОКОВ
Борис Олександрович

ЯКОВЛЄВ
Андрій Григорович

ЯЦЕНКО
Петро Веремійович

ПЕРЕМОЖЦІ

Харківська область

Балаклійський район

А

АРХИРЕЄВ Павло Данилович, 1907, м. Балаклія Харківської обл. Гв. підполковник.

Лип. 1942 — берез. 1943: Сталінград. фр., 103 гв. сп 34 гв. сд, 28 А, пом. нач. штабу полку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 27.09.1968 у м. Харків.

Б

БАБАК Василь Володимирович, 1922, с. Червоний Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

15.01.1942 — 20.11.1944: Ленінград. фр., навідник 45 мм гармат. бат., 301 сп 48 сд; ком. гармати 404 артп 109 сд.; 9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., ком. взв. бат. 76 мм гармат, 711 сп 215 сд, 5 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу» (дві), «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні продовжував службу в Радянській Армії на посаді ком. взв. 57 мм гармат, 711 сп 215 сд, заст. ком. роти з політчастини, Далекосхідний округ.

Після звільнення у запас проживав у м. Балаклія.

Помер 2.03.1972.

БАТЧЕНКО Іван Іванович, 1914, с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Закінчивши у 1931 семирічку в рідному селі, пішов вчитися до ФЗУ. У Радянській Армії — з берез. 1936 по жовт. 1937. У 1940 брав участь у п'ятимісячних учбових зборах і навчався на курсах удосконалення командного складу запасу.

На фронті Великої Вітчизняної війни з 27.06.1941. Командував стр. взводом на Ленінград. фр. 21.03.1942, під час бою за ст. Погостьє (Ленінградська обл.), отримав важке поранення. Після лікування в евакогоспіталі у серп. 1942 звільнений у запас.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні».

Служив у Рад. Армії до квіт. 1950.

Помер 18.01.2002 у м. Харків.

БЕЗКОРСИЙ Василь Денисович, 1923, с. Вовчий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

12.11.1941 — 15.01.1945: 2-й Укр. фр., 326 артп 148 сд. Був важко поранений.

Ордени: Червоної Зірки, Слави III ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював інспектором відділу кадрів окр. шляхо-буд. управління.

Помер 18.01.1979 у м. Балаклія.

БОГДАНЕНКО Микола Григорович, 1918, с. Крюкове Полтавського р-ну Полтавської обл. Майор.

28.11.1942 — 9.05.1945: Захід., Калінінський, Волхов. фр., 8 залізниця буд. —

колійн. залізн. б-ну, заст. ком. роти; Ленінград., 3-й Прибалт., Карел., 1-й Укр. фр., пом. нач. штабу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Балаклійська районна міжколгоспна шляхо-буд. організація, нач. відділу 39-ї залізничної бр.

Помер 16.02.1977 у м. Балаклія Харківської обл.

БОНДАРЕНКО Петро Федорович, 1914, с. Залиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 3.09.1945: Півд., Волхов., 3-й Прибалт., 2-й Білорус. фр., 843 і 66 бао районів авіаційного базування 14 ПА, нач. штабу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Колективне господарство «Зоря» Балаклійського р-ну, пасічник.

Помер 1.05.1995 у с. Першотравневе Балаклійського р-ну Харківської обл.

БРИНЦЕВ Іван Григорович, 1920, с. Глазунівка, Балаклійського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Сталінград. фр., 1080 зеніт. артп, ком. гармати.

Орден Червоної Зірки.

Помер 15.09.1997 у смт Андріївка Балаклійського р-ну.

БУТУРЛІН Микола Миколайович, 1911, с. Тепелєво Дальньокостянтинівського р-ну Нижньогородської обл., Російська Федерація. Гв. інженер-полковник.

1.11.1942 — 9.05.1945: польовий арм. арт склад № 2552, нач. складу.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером на Балаклійському цементному заводі.

Помер 10.01.1985.

В

ВИХРОВ Федір Сильвестрович, 1904, сел. Степок Краснопільського р-ну Сумської обл. Гв. майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945: Північ.-Кавказ., Донський, Півд.-Захід. фр., нач. особового загону НКВС, 37 кд. Центр. фр., нач. контррозвідки, 30 ск 60 А. Був поранений і контужений.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За оборону Сталінграда».

Був начальником охорони при арт. Арсеналі № 1. Звільнений в запас у 1946 через хворобу. Проживав у м. Балаклія.

Помер 20.11.1965.

ВЛАСОВ Федір Васильович, 1913, с. Молоково Павловського р-ну Алтайського краю, Російська Федерація.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., пом. нач. 877 ЕГ, 35 А.

Медаль «За перемогу над Японією». Оголошена подяка від Верховного Головнокомандувача.

Працював ст. інженером в конторі буріння тресту «Укрнафтогазорозвідка».

Помер 3.01.1972 у м. Балаклія Харківської обл.

ВЛАСЮК Іван Лаврентійович, 1922, с. Липники Лугинського р-ну Житомирської обл. Майор.

4.11.1942 — 17.01.1943: Північ.-Кавказ., Закавказ. фр., 249 окр. зеніт. артд-н, стажувався на посаду ком. взв.; 9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., 40 окр. д-н бронепоїздів, ком. взв. ППО.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював інспектором відділу кадрів на Балаклійському комбінаті харчування та інкасатором у Балаклійському відділенні Держбанку СРСР.

Помер 5.05.1985 у м. Балаклія Харківської обл.

ВОЛКОВИЙ Андрій Федорович, 1912, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1936 закінчив 7-у Військову авіашколу льотчиків ім. Сталінградського Червонопрап. Пролетаріату.

Черв. 1942 — верес. 1944: ППО — у складі Сталінград. військ.-авіашколи льотчиків, ком. ае. Пройшов бойове стажування у складі особливої групи стажерів Вищої офіц. школи ВПС при 322 винищ. ад 1 ПА, заст. ком. групи.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст., Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював службовцем у Харківському вищому військовому авіац. училищі льотчиків ім. Грицевця.

Помер 19.08.1976 у м. Харків.

ВОРОБЙОВ Микола Олександрович, 1922, с. Мілова Балаклійського р-ну. Гв. лейтенант.

139 гв. сп 46 гв. сд 5 гв ск. Ком. взв. зв'язку.

У 1941 — 1942 закінчив Київське військове училище зв'язку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі «Червона Україна» Балаклійського р-ну.

Помер 1.05.2005.

Г

ГАВРИШ Іван Хомич, 1918, Балаклійський р-н Харківської обл. Мол. лейтенант.

Учасник бойових дій: Захід. фр., 10 тп.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1977. Похований: м. Донецьк.

ГЛОБА Олексій Дмитрович, 1922, м. Балаклія Харківської обл. Капітан тех. служби.

10.04.1943 — 9.05.1945: Калінінський, 1-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., 21 винищ. ап 259 винищ. ад, 3 ПА, механік авіаційний.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1999. Похований: м. Балаклія Харківської обл.

ГОЛОЛОБОВ Іван Іванович, 1925, Балаклійський р-н Харківської обл. Мол. сержант.

Учасник бойових дій із берез. 1944 по трав. 1945: 487 окр. зеніт. артд-н.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.12.1995.

Д

ДАШУК Никифор Тихонович, 1919, с. Бабчин Хойнікського р-ну Гомельської обл., Білорусь. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1941 закінчив Архангельське військово-інженерне училище і Вищу, офіцерську інженерну мінну школу.

Лип. 1941: Півд., Воронез., 1-й, 2-й Прибалт. фр., ком. сап. взв., заст. ком. роти, б-ну.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946. Працював зав. сектором кадрів райвиконкому та райвідділу РАГС, м. Балаклія.

Помер у 1997 у м. Балаклія Харківської обл.

ДОВБУШ Василь Павлович, 1927, с. Семирічка Гайсинського р-ну Вінницької обл. Ст. лейтенант.

9.08.1945 — 3.09.1945: Тихоокеанський флот, 20 окр. кулемет. б-н Артемівського сектору берегової оборони.

Медаль «За перемогу над Японією».

Працював нач. транспорту на Савинському цукровому заводі Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДУДНИК Петро Тимофійович, 1914, м. Балаклія Балаклійського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1939 закінчив курси мол. лейтенантів при 2-у Київському артучилищі.

Лип. 1941 — трав. 1945: Північ.-Захід., Брянський, Воронез., 1-й, 2-й Укр. фр., 676 артп 232 сд, в.о. ком. полку. Був поранений у січ. 1942 поблизу н.п. Мєдинь; у лют. 1943 в боях за м. Харків; у листоп. 1943 поблизу м. Фастів Київської обл.; у листоп. 1944 — в битвах за н.п. Токай в Угорщині.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни І ст., Вітчизняної війни ІІ ст., Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги», «За оборону Москви», «За бойові заслуги».

Працював у Харківському виробничому швейному об'єднанні «Дитячий одяг».

Помер 21.09.1988.

ЄГУПОВ Микола Іванович, 1926, с. Заборовка Псковського р-ну Псковської обл., Російська Федерація. Старшина.

25.06.1944 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 71 мбр 3 гв. ТА, бронебійник. Був поранений.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював відповідальним секретарем правління Харківського обласного товариства «Знання».

Помер 28.12.1997 у м. Балаклія Харківської обл.

ЄРМАКОВ Гнат Матвійович, 1902, Орловська обл., Російська Федерація. Гв. майор. Учасник громадянської війни.

Серп. 1941 — 9.05.1945: Захід. фр., 55 кп 45 окр. кд, ком. ескадрону; Степ. фр., нач. відділу штабу 24 ск; 2-й Укр. фр., нач. відділу штабу 68 ск; 1-й Укр. фр., 1237 сп 373 сд, заст. ком. полку. Був тричі поранений.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни І ст., Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.06.1966 у смт Червоний Донець Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЄФИМОВ Микола Тимофійович, 1919, м. Владикавказ, Північна Осетія, Російська Федерація. Підполковник.

15.02.1944 — 9.05.1945: 2-й Укр. фр., 37 окр. полк резерву офіцерського складу, 1 гв. десант. сп 5 гв. сд, ком. б-ну, нач. штабу полку.

Ордени: Кутузова ІІІ ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 11.12.1965 у м. Балаклія Харківської обл.

ЖЕРЕБНИЙ Олександр Григорович, 1919, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ гр.

Лют. 1943 — квіт. 1944: 115 сп, розвід.-диверсійна група, рядовий. У тилу ворога підривав залізничні колії, склади боєприпасів, техніки. У квіт. 1944 важко поранений: втратив ліву руку і частину кисті правої руки.

Орден Вітчизняної війни I ст., медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

ЖИГАЛОВ Дмитро Петрович, 1907, с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан. Заст. командира мінб-ну.

Верес. 1941 — 9.05.1945: Брянський фр., 3 окр. лижний б-н, 2 лижна бр., відповідальний секретар партбюро; Центр. фр., 264 штрафна рота 70 А, агітатор; 2-й Білорус. фр., 92 мех. полк 26 мех. див., заст. ком. д-ну з політчастини. Мав поранення і важку контузію.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу у Рад. Армії на політичній роботі.

Проживав у Донецькій обл. Помер 3.08.1969.

ЖМУРКО Тихін Олексійович, 1914, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, військтехнік II гр. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

1.08.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Калінінський., 2-й Білорус. фр., 49 А, 948 артп 385 сд, нач. зв'язку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.02.1978 у смт Андріївка Балаклійського р-ну.

З

ЗУБКО Михайло Кузьмич, 1923, с. Залиман Балаклійського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Черв. 1942 — січ. 1945: Сталінград., 4-й, 1-й Укр. фр., 5 гв. кд 22 гв. кп, навідник кулемету; 191 арм. загороджувальний загін, стрілець. Був поранений та контужений у груд. 1942 поблизу ст. Чир Волгоградської обл.

У 1946 закінчив 2-е Астраханське військово-піхотне училище, м. Бузулук Оренбурзької обл.

Медалі: «За відвагу» (дві), «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював ст. інженером у спеціальному конструкторсько-технолог. бюро інституту радіофізики та електроніки Акад. наук УРСР, м. Харків.

Помер 8.08.1970 у м. Ізюм Харківської обл.

І

ІВАНОВ Володимир Іванович, 1911, м. Балаклія Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1932 закінчив Харківський автомоторний технікум.

Трав. 1942 — верес.1942: Сталінград. фр., ДАРМ, нач. цеху дефекації.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у в/ч № 61798.

ІВАЩЕНКО Іван Пантелеймонович, 1926, с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби.

Січ. 1944 — груд. 1944: 1871 зеніт. артп, 1808 зеніт. артп, ком. гармати; 1876 зеніт. артп, старшина бат.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1958 закінчив екстерном Військ. училище при Гомельському радіотех. училищі військ ППО країни.

Працював інженером-електриком у Харківському обл. управлінні статистики.

Помер 27.11.1995 у м. Харків.

К

КАЛМАКОВ Олексій Терентійович, 1925, с. Харбатово Качузького р-ну Іркутської обл. Російська Федерація. Підполковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 152 сп 94 сд, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Японією».

Працював службовцем у Балаклійському РВК Харківської обл.

Помер 7.09.1977.

КАЛЮЖНИЙ Григорій Родіонович, 1916, с. Шахворостівка Миргородського р-ну Полтавської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив три курси Запорізького інституту сільгоспмашинобудування.

Листоп. 1942 — верес. 1945: Сталінград., Півд., 4-й Укр., 3-й Прибалт., 3-й Білорус., Забайкал. фр., у складі 1246 ВПТАП 35 окр. винищ. полк тбр РГК, нач. артпостачання.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював у в/ч 62053, м. Балаклія.

Помер 4.01.2000 у м. Балаклія Харківської обл.

КАТИХІН Петро Петрович, 1911, с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

27.09.1941 — 15.11.1941: Центр. фр., 32 ск 22 А, нач. господарчого відділ. корпусного ветлазарету; Калінінградський, Прибалт., Білорусь., Укр. фр., 256 сд 39 А, пом. ком. загороджувального загону з постачання,,

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу в Рад. Армії на посаді начальника адмін.-господарчого відділу у різних військових підрозділах. Вийшов у відставку у 1958. Проживав у м. Харків. Працював у Жовтневому відділі охорони праці.

Помер 6.08.1969.

КИРИЧЕНКО Василь Олексійович, 1914, смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл. Ст. сержант, кадровик ВМФ. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

Призваний до Рад. Армії у 1935. Закінчив школу мол. командирів у Севастополі за спеціальністю автомоторист. У складі 57 ап Балтійського флоту брав участь у бойових діях. У жовт. 1942 отримав тяжке поранення. У 1943 звільнений із лав Рад. Армії.

По війні працював експедитором у районній конторі «Головмолоко» у смт Савинці.

Помер 13.06.1997 у м. Харків.

КОЛП Андрій Панасович, 1907, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1938 закінчив Курси з підготовки політруків при Будинку партійної освіти, м. Харків.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., 3-й Укр. фр., 20 експлуатац. залізн. полку, 50 залізн. бр., заст. ком. б-ну з політчастини.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював в Управлінні пожежної охорони, м. Харків.

Помер 13.04.1968.

КОНОВАЛ Михайло Іванович, 1922, с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив ФЗУ, працював токарем. Призваний Балаклійським РВК у серп. 1941.

Закінчив Барнаульське військове піхотне училище. Лейтенант, ком. стріл. взводу 82-мм гармат, 737 сп 206 сд. 22.12.1942, будучи пораненим, залишився на полі бою і потрапив до фашистського полону, м. Ченстохов, Польща, але у трав. 1943 втік і, пройшовши до м. Білосток, приєднався до партизанського загону ім. Пархоменка (бригада «Во имя Родины»). Був рядовим бійцем, командиром диверсійного взводу аж до розформування загону у серп. 1944 Білоруським штабом партизанського руху. Закінчив курси радянсько-партійних керівників при ЦК КП Білорусії. Після спецперевірок направлений на фронт. Як ком. відділення брав участь у складі 29 окр. штурм. стріл. б-ну в боях за м. Кенігсберг (Калінінград.) у складі 39 А. У квіт. 1945 тяжко поранений.

Медалі: «Партизанові Вітчизняної війни», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У груд. 1945 звільнений у запас.

Працював у Балаклії бухгалтером пункту Держсортофонду, пізніше викладав у школі виробниче навчання. Вів активну військово-патріотичну роботу серед молоді.

Помер 12.03.1996.

КОРОБКА Йосип Іванович, 1918, с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Черв. 1941 — листоп. 1943: Півд.-Захід., Воронез., 1-й Укр. фр., 22 гв. тбр 5 тк, ком. взводу.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 28.12.1976 у м. Балаклія Харківської обл.

КОРОБКО Ілля Іванович, 1922, с. Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Трав. 1942 — верес.1945: Півд., Захід., Сталінград., Брянський, 1-й, 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 612 легкий-артп 69 легка артбр 6 гв. артд прориву РГК, ком. відділення топографрозвідки; ком. відділення топографвзводу; ком. взв. топорозвідки; Забайкал. фр., 69 гаубична артбр, ком. взводу топографрозвідки бат. управління.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

У 1953 закінчив Київське арт. училище ім. Кірова.

Після війни працював слюсарем 6 розряду у будівельно-монтажному управлінні «Пластмасбуд», м. Харків.

Помер 13.09.1982.

КРЕМІНЬ Федір Ксенофонтович, 1916, с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

25.02.1945 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 2010 зеніт. артп 71 арт. дивізії РГК, нач. продовольчо-фуражного постачання полку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. господарством у Харківському будинку моделей, службовцем Радянської Армії у в/ч № 67774.

Помер 14.09.1993.

КРИКУН Микола Прокопович, 1907, с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Гв. підполковник.

Учасник походу у Захід. Україну у 1939.

22.06.1941 — 11.05.1945: Півд.-Захід., Півд. фр., пом. нач. штабу 2 тбр 8 мех. корпусу; Сталінград. фр., нач. відділу кадрів автобронетанк. упр. 57 А; Донський, Центр., 1-й Білорус. фр., 2-й Укр.: ст. пом. нач. відділу кадрів бронетанк. і мех. військ. фронту; 9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., нач. відділу кадрів 6 гв. ТА.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни І ст. (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Варшави», «За взяття

Відня», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За перемогу над Японією» (Монголія).

Працював зав. господарством у Харківському авіаінституті.

Помер 22.08.1972.

КРИЛЬНИКОВ Олексій Миколайович, 1926, с. Грузини Торжоцького р-ну Тверської обл., Російська Федерація. Майор тех. служби.

22.08.1944 — 9.05.1945: ком. машини, 252 окр. мб-н особливого призначення.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» II ст.

На посаді начальника служби артпостачання майор О.М. Крильников продовжував службу в армії до 1968. Під час служби одержав великий досвід організації ремонту артозброєння.

Після виходу у відставку проживав у м. Балаклія Харківської обл. Працював інспектором у Балаклійському відділенні охорони.

Помер у 1976.

КРЯЧКО Митрофан Григорович, 1918, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

26.07.1941 — 15.11.1943: Північ.-Захід., Півд., Північ.-Кавказ. фр., 9 А, 121 окр. арм. інж. б-н, ком. роти.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.

Помер 10.09.1990 у смт Андріївка.

КУПЦОВ Павло Митрофанович, 1918, Костюковицький р-н Могильовської обл., Білорусь. Підполковник тех. служби.

У 1939 закінчив Мінський хіміко-технологічний технікум хлібопекарської промисловості.

Черв. 1941 — груд. 1942: Півд. напрямок 18 А, нач. відділу; Північ.-Кавказ. фр., Чорноморська гр., нач. відділу. Був контужений у верес. 1941.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював головним інженером на Балаклійському хлібозаводі.

Помер 25.08.1974 у м. Балаклія Харківської обл.

Л

ЛАЗОРКО Іван Дмитрович, 1916, с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1930 закінчив 4 класи початкової школи в с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Серп. 1945 — верес. 1945: брав участь у війні з Японією у військах ППО 4 окр. зеніт. артд-н 96 див. ППО 1-го Далекосхід. фр. на посаді ст. гарм. майстра.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Після війни залишився служити в Рад. Армії.

Помер 27.09.1952.

ЛАПЧЕНКО Антон Дмитрович, 1911, с. Залиман Балаклійського р-ну Харківської обл.

У 1942 закінчив Новосибірське мінометне училище за спеціальністю ком. мінометного взв.

Листоп. 1942 — 9.05.1945: Калінінський, Ленінград., 1-й Укр. фр. Центральна група військ., ком. мінвзводу, 1189 сп 358 сд. Декілька разів був поранений у боях.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1945 А.Д. Лапченко звільнений у запас у званні лейтенанта. Проживав у с. Залиман, працював секретарем сільської ради.

Помер 11.05.2000.

ЛУЧАНІНОВ Іван Єгорович, 1922, с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1942 закінчив Пензенське арт. училище.

Трав. 1942 — лип.1942: Півд.-Захід. фр., у складі 241 окр. кулеметно-арт. б-ну, ком. взв. Був контужений та поранений у липні 1942, с. Верхньотурове Нижньодевицького р-ну Воронезької обл.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював нач. 4-го відділення у Заводському РВК м. Кемерово.

Помер 7.05.1970 у м. Кемерово, Російська Федерація.

ЛЮТИЙ Дмитро Власович, 1910, с. Андріївка Балаклійського району Харківської обл. Полковник інтендант. служби.

У 1931 закінчив Харківський автомототехнікум.

Серп. 1945 — верес. 1945: управління 17 А, ст. помічник нач. відділення продпостачання.

Працював у середній загальноосвітній трудовій політехнічній школі виробничого навчання № 70 м. Харків.

Помер 31.08.1986.

М

МЕЛЬНИК Іван Семенович, 1913, м. Балаклія Харківської обл.

У Рад. Армії з 1932. Учасник бойових дій Великої Вітчизняної війни. Відділ комплектування ОМУ штабу ТОФ, збройний майстер. Учасник війни з Японією з 8.08.1945 по 3.09.1945.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією». Одержав подяку Міноборони за бездоганну довгострокову службу.

По війні мічман І.С. Мельник продовжував службу в Рад. Армії ст. збройним майстром боєпостачання, старшиною складу і майстерень боєприпасів.

Після звільнення у запас ст. майстер-зброяр мічман І.С. Мельник проживав у м. Балаклія Харківської обл.

Помер 15.06.1964.

МЄЛІХОВ Григорій Тимофійович, 1918, с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан юстиції.

2.02.1942 — 15.04.1944: Центр., 1-й Білорус. фр., 83 окр. віднов. дорожній залізн. б-н, 5 залізн. бр., нач. групи з теорозвідки.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інструктором політвідділу в/ч № 71347.

Помер 1.01.1967 у м. Харків.

Н

НАУМОВ Євген Іванович, 1914, с. Курилівка Вольського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація. Підполковник тех. служби.

У 1936 закінчив хім. технікум м. Вольськ Саратовської обл.

Листоп. 1943 — трав. 1945: 1-й Укр. фр., 46 гв. кп 13 гв. кд, нач. майстерні боєпостачання. Був важко поранений у квіт. 1945 поблизу м. Прага, Чехія.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 62053.

Помер 9.08.1984 у м. Балаклія Харківської обл.

О

ОВРАМЕЦЬ Григорій Іванович, 1916, с. Пустовійтівка Роменського р-ну Сумської обл. Полковник тех. служби.

У 1937 закінчив Харківський поліграфічний технікум.

Трав. 1942 — трав. 1945: у складі р-ну служби спостерігання і зв'язку Новоросійської військово-морської бази; 2 р-ну служби спостереження Бєлгородської ВМБ Дунайської флотилії, нач. боєпостачання.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював інженером у в/ч № 10729.

Помер 5.06.1985 у м. Балаклія Харківської обл.

ОГІЄНКО Олександр Михайлович, 1921, смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив десятирічку. У Радянській Армії з жовт. 1938. У 1941 закінчив Житомирське військове піхотне училище.

На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1941. Капітан, нач. розвідки, 173 сп 88 сд 3-й Білорус. фр. (1944 — 1945). Брав також участь у бойових діях на Півд.-Західн., Західн. фр. Отримав п'ять поранень і контузій.

Орден Червоної Зірки.

По війні працював інспектором райвідділу соціального забезпечення на Кіровоградщині та нач. 4 частини Лозівського райвиконкому. Із 50-х років мешкав у м. Балаклія Харківської обл.

Помер 8.03.1997.

ОНОПРІЄНКО Олексій Юхимович, 1908, м. Алексеєвка Цілиноградської обл., Казахстан. Полковник. Заст. нач. з політчастини.

Листоп. 1941 — черв. 1945: Півд.-Західн., Півд., Закавказ., Північ.-Кавказ., Західн., 1-й, 2-й Білорус., 3-й Прибалт. фр., 212 Кричевська сд, 10, 61 А, нач. політвідділу.

Ордени: Червоного Прапора (два), Вітчизняної війни I ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави», польська медаль «Хрест Хоробрих». Трудові нагороди: медаль «За бойові заслуги», ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Харківська гарнізонна рада КВО, нач. господарства.

Помер 18.04.1982 у м. Балаклія Харківської обл.

П

ПАЗІЙ Іван Данилович, 1908, с. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Західн. фр., 5 окр. полк НКВС, ст. фельдшер полку; 1-й Білорус. фр., 416 сапб-н, ст. фельдшер б-ну. Був поранений, контужений.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоного Прапора.

Продовжував службу у Рад. Армії на посаді фельдшера. Проживав у м. Балаклія Харківської обл.

Помер 25.05.1972.

ПАШКОВ Панас Микитович, 1912, с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл. Гв. мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

27.01.1942 — 25.07.1944: Брянський фр., 887 сп 211 сд 48 А, пом. ком. взв. зв'язку; 2-й Прибалт. фр., 257 сд 26 корпусу, ком. стр. взв; 1-й Прибалт. фр., 196 сп 6 гв. А, ком. взв. Був тричі поранений.

Ордени Червоної Зірки (два), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював столяром у колгоспі «Росія» Балаклійського р-ну Харківської обл.

Помер 4.07.1980.

ПЕДУН Ісай Мойсейович, 1899, Балаклійський р-н Харківської обл. Ст. лейтенант.

У 1934 закінчив 4 курси Харківського держ. університету.

Жовт.1943 — трав.1945: 1-й Білорус. фр., 7 сп 3 сд Війська Польського, ком. стріл. роти; заст. ком. б-ну зі стройової частини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни залишився служити у Рад. Армії. Жив у с. Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

ПОЗДНЯКОВ Олександр Федорович, 1910, с. Круте Щигровського р-ну Курської обл., Російська Федерація. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Квіт. 1942 — трав. 1945: Сталінград., Волхов., Воронез., 1-й Укр. фр., 6 А, 2 Уд. А, 27 А, 13 А, 147 сд 640 сп, ком. б-ну.

Ордени: Червоного Прапора (два), Вітчизняної війни II ст., Олександра Невського, Богдана Хмельницького, Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За визволення Праги».

Помер 10.07.1972 у м. Балаклія Харківської обл.

ПОЛТАВСЬКА Клавдія Пилипівна, 1914, с. Уразово Валуйського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Лейтенант мед. служби. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1934 закінчила Харківський медичний технікум.

У Рад. Армії — з 1942: ст. фельдшер, 19 б-н зв'язку.

Померла в 2001 у м. Балаклія Харківської обл.

ПОНОМАРЕНКО Іван Пантелійович, 1923, с. Вербівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1938 закінчив семирічку у с. Шевелівка на Балаклійщині, а в лип. 1941 — 3 курси педучилища. Завідував початковою школою при радгоспі «Комсомольская правда» Олексіївського (Первомайського) р-ну. Призваний 6 серпня 1941 Олексіївським РВК Харк. обл. Пройшов прискорений курс навчання у Київському військ. училищі зв'язку (м. Красноярськ, Російська Федерація), а в січ.-серп. 1943 — прискор. курс в Орджонікідзевському училищі зв'язку, м. Пенза. Брав участь у бойових діях на Півд.-Захід., та 2-й Укр. фр. як командир взводу 684 сп 409 сд (вересень 1943 — травень 1945).

По війні перебував у резерві штабу 7 гв. А (Центр. група військ) у м. Балатон-Фзоред (Угорщина) на тер. Румунії, Австрії, Чехословаччини, як нач. контр. радіовузла 128 окр. полку зв'язку. Пізніше командував радіовзводом і учб. радіовзводом у військах Одеського військ. округу, служив на Далекому Сході. Із 1955 — секретар парторганізації б-ну, 30 гв. арм. Ленінградського Червонопрапорного корпусу.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Будапешта». Трудові нагороди: орден Червоного Прапора, медаль «За бойові заслуги».

Звільнений у запас у верес. 1960. Працював електромонтером, слюсарем, підручним токаря на виробничому об'єднанні «Харківський турбінний завод».

Помер 27.03.2004 у м. Харків.

ПОНОМАРЕНКО Іван Тихонович, 1916, с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1939 закінчив Київське танко-технічне училище.

Верес. 1941 — січ.1945: Захід., 1-й Укр. фр., 5 А 26 окр. рем. віднов. б-н з ремонту танків, пом. ком. рем. роти з техчастини; 93 окр. рем.-віднов. б-н з ремонту танків та тракторів, заст. ком. роти. Був двічі поранений: у лип. 1941 поблизу м. Ярцеве Смоленської обл. під час бомбардування, у верес. 1942 — під м. Вязьма Смоленської обл.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Москви», «За визволення Праги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії. Жив у с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПРАСОЛОВ Петро Прокопович, 1909, смт Вєрховʼє Орловської обл., Російська Федерація. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Волхов., Карел. фр., Управління 7 ПА, штурман корабля МІ-2.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни І ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден «Червоного Прапора».

По війні — штурман ае навчально-тренувального ап.

Помер 31.07.1981 у м. Балаклія.

ПРИХОДЬКО Олексій Іванович, 1922, с. Пришиб Балаклійського р-ну Харківської обл. Сержант.

Учасник бойових дій: черв.1941 — трав.1945.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у трав. 2000.

Р

РАКІВНЕНКО Микола Миколайович, 1913, с. Остап'є Великобагачанського р-ну Полтавської обл. Майор. Заст. ком. б-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ гр.

20.11.1944 — 9.05.1945: 2-й Укр. фр., 127 гв. сп 42 гв. сд 27 гв. ск, парторг полку; 3.03.1945 — був контужений у боях за м. Зволен, Словаччина.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Ст. інспектор відділу кадрів Балаклійського ремонтно-будівельного управління.

Помер 16.03.1982 у м. Балаклія Харківської обл.

РЕШЕТНИКОВ Іван Маркелович, 1923, с. Красноярка Сєверного р-ну Оренбурзької обл., Російська Федерація. Підполковник тех. служби.

24.12.1942 — 6.06.1945: Півд.-Захід. фр., 1 гв. А, 1028 артп 52 сд, арт. технік д-ну; 1.09.1944 — 6.06.1945: 1-а пролетар. (Югославська) А, 1-й пролетар. корпус, 13 пролетар. бр., інструктор нач. арт. постачання бригади.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», подяка Верховного Головнокомандувача від 23.08.1943 «За визволення Харкова».

Помер 20.11.1978 у м. Балаклія.

РИБАЛКО Станіслав Вікторович, 1923, Балаклійський р-н, Харківської обл. Гв. лейтенант.

У 1941 — 1942 закінчив дивізійну школу молодших командирів при 270 сд. Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941: Брянський фр., 174 окр. міномет. б-н 270 сд, ком. міномет. обслуги.

У 1942 — 1943 навчався у Смоленському артучилищі м. Ірбіт Свердловської обл. У 1943: 2-й Укр. фр., 965 гв. сп 36 гв. сд, ком. взв. У 1944, після тяжкого поранення, лікувався в ЕГ № 2127, м. Харків.

У 1946 С.В. Рибалко був звільнений у запас через хворобу.

Мешкав у м. Харків. Працював завідуючим базою постачання Харківської облспоживспілки.

Помер у 1996.

РУБИНСЬКИЙ Володимир Васильович, 1922, м. Балаклія Харківської обл. Підполковник.

У 1940 закінчив Ізюмський педагогічний технікум.

Серп.1942 — берез. 1945: 3-й Укр. фр., 174 бао, 17 ПА, нач. маскувальної служби.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.05.2005.

РУДИК Іван Сергійович, 1900, с. Лутище Охтирського р-ну Сумської обл. Полковник.

Учасник громадянської війни.

13.01.1942 — 11.05.1945: Півд.-Захід., Сталінград., Північ.-Захід., Степ., 2-й Укр. фр., 27 пов.-десант. сп 68 А, ком. полку.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта». Трудові нагороди: ордени Червоного Прапора, Червоної Зірки, Леніна.

Районний військкомісар Балаклійського військкомісаріату Харківської обл.

Помер 10.01.1981 у м. Балаклія Харківської обл.

С

САП'ЯН Павло Микитович, 1921, с. Слабунівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

28.02.1943 — берез. 1945: Брянский фр., 498 сп 132 сд 65 А, ком. взв. ПТР; 2-й Білорус. фр., окр. винищ.-протитанк. д-н 115 окр. стр. бр., ком. взв. ПТР. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі ім. Б. Хмельницького у Балаклійському р-ні Харківської обл.

Помер 30.01.1968.

СИЧКАР Гервасій Якович, 1907, с. Кізлівка Чорнухинського р-ну Полтавської обл. Майор.

У 1931 закінчив курси арт. наглядачів при військ. складі.

Черв. 1941 — лют. 1944: Центр. арт. база № 29, нач. обліково-оперативного відділу.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював зав. сховища у в/ч № 61798.

Помер 26.07.1978 у м. Балаклія Харківської обл.

СІРИК Іван Васильович, 1921, смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив курси молодших лейтенантів.

Із 1943: 15 сп 394 сд 36 А, ком. кулеметного взв. Був поранений, на лікуванні знаходився у м. Кисловодськ Ставропольського краю, Російська Федерація.

Орден Великої Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1945. Проживав у смт Андріївка Балаклійського р-ну. Працював у лісництві.

Помер у 1997.

Т

ТАРАКАНОВ Петро Кирилович, 1920, с. Карагайський Верхньоуральського р-ну Челябінської обл., Російська Федерація. Підполковник, райвійськком Балаклійського РВК.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 1146 гаубичн. артп БМ АРГК, ком. бат.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер у верес. 1999 у м. Балаклія Харківської обл.

ТКАЧЕНКО Іван Євстафійович, 1907, с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

У 1925 закінчив 3 курси педшколи у м. Чугуїв Харківської обл.

Лип. 1941 — трав. 1945: Західн., 2-й Білорус. фр., пересувна арт. майстерня № 9, нач. фін. відділення.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював нач. ревізійного відділу в Балаклійській райспоживспілці.

У

УРДЕНКО Микола Степанович, 1919, с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор мед. служби.

У 1938 закінчив Ізюмську фельдшерську школу. Працював зав. районною малярійною станцією Чуйського р-ну Джамбульської обл., Казахстан.

2-й Білорус. фр., 1 тб-н 42 гв. тбр, ст. фельдшер. У 1942 був тяжко поранений у боях на Брянському напряму.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медаль «За визволення Праги».

Помер 7.06.1997 у м. Ізюм Харківської обл.

Х

ХАНІНА Парасковія Петрівна, 1900, с. Протопопівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Зберегла прапор 95-го Ахтирського кп, який у 1942 знайшов її син у Протопопівському лісі. У 1943 прапор передано до Харківського облвійськкомату.

ХУДИШКІН Леонід Васильович, 1922, Новосибірська обл. Російська Федерація. Майор.

У 1944 закінчив Іркутську школу авіамеханіків, у 1944 — курси мол. лейтенантів.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією Забайкал. фр., 267 тп 59 окр. кд, ком. танка.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював у ремонтно-будівельному управлінні м. Балаклія Харківської обл.

Ц

ЦВЄТКОВ Олексій Миколайович, 1923, м. Балаклія. Прапорщик.

10.10.1941 — 16.08.1943: Сталінград., Донський, Центр., 1-й Укр. фр., 2 ТА, 15 мсбр 16 тк, ком. обслуги.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда».

1968 — Балаклійський РВК, відповідальний виконавець.

Помер 9.11.1975 у м. Балаклія Харківської обл.

ЦИБЕНКО Григорій Федорович, 1916, с. Сосонка Охтирського р-ну Сумської обл. Капітан.

Калінінський фр., Північ.-Захід. фр., 46 кав. д-н 41 окр кп, ком. ескадрону; 2-й Прибалт., 3-й Укр. фр., 26 А, ад'ютант командувача.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За оборону Москви», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після виходу у запас проживав у м. Балаклія Харківської обл.

Помер 30.09.1961.

Ч

ЧЕТВЕРИКОВ Володимир Кузьмич, с. Завгороднє Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор, комбат.

У трав. 1941 закінчив Сталінградське училище зв'язку.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Степ. фр., 71 гв. мінп, 302 гв. мінп, нач. зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки (три), Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Будапешту», «За взяття Відня».

Помер у 1998 у м. Ізюм Харківської обл.

ШАПОВАЛОВ Олександр Трохимович, 1914, смт Савинці Балаклійського р-ну. Ст. лейтенант, ком. роти.

4-й Укр., 1-й Прибалт. фр., 1034 окр. рота, 51 А, ком. взводу зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Леніна (два), Жовтневої Революції, медаль «За оборону Кавказу».

Із 1946 до 1959 — директор Савинського райпромкомбінату. Із 1959 — голова виконкому Савинської селищної ради.

Помер у 2003.

ШВЕЦОВ Михайло Васильович, 1911, с. Лозовенька Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

У 1934 закінчив школу молодших авіафахівців, м. Київ.

25.01.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 57 автомоб. киснево-доб. станція 56 р-ну авіац. базування, нач. АКДС.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави».

Працював у ресторані ст. Лозова Харківської обл. тресту дорожніх ресторанів.

Помер 29.11.1982 у м. Лозова Харківської обл.

ШЕВЛЯКОВ Олексій Федорович, 1923, с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

Черв. 1942 — берез. 1945: Захід., Північ.-Захід., 2-й Прибалт. фр., 1274 зеніт. артп, ком. гармати.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1947 закінчив Ленінградське арт. технічне училище за спеціальністю технік корпусної та великої потужності артилерії.

Працював у в/ч № 62053 м. Балаклія Харківської обл.

Помер 28.06.1996.

ЯБЛОКОВ Борис Олександрович, 1920, м. Родники Іванівської обл., Російська Федерація. Підполковник тех. служби.

Закінчив курси піротехніків при артбазі № 66, м. Калуга.

22.10.1941 — 30.03.1944: центр. військовий склад № 2054.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

По війні Б.О. Яблоков залишився на службі в армії, обіймаючи посади: ст. інспектор з техніки безпеки, нач. техвідділу.

Проживав у м. Балаклія Харківської обл.

Помер 16.11.2004.

ЯЩЕНКО Юхим Захарович, 1911, смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл. Майор.

Черв. 1941 — 9.05.1945: відділ постачання паливно-мастильних матеріалів 18 А, пом. нач.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 26.09.1981 у смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

Барвінківський район

А

АБРАМОВ Григорій Григорович, 1917, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Учасник Великої Вітчизняної війни. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1954.

Б

БАЛАНДІН Іван Васильович, 1911, м. Самара, Російська Федерація. Капітан, ком. батареї 45-мм гармат. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Призваний до Рад. Армії у 1933. Служив у військах НКВС, закінчив полкову школу. Із 1934 — мол. ком., пізніше старшина. На фронті Великої Вітчизняної війни з верес. 1941: ком. бат. окр. артд-ну 1 гв. сбр, Захід. фр., з черв. 1943 воював у складі 415 сд, Калінінський фр., 77 гв. сд 69 А, Брянський фр. У складі цієї армії зустрів Перемогу на тер. Німеччини. Отримав одне тяжке і три легких поранення. До лип. 1946 перебував у складі Групи рад. військ у Німеччині.

Орден Вітчизняної війни II ст.

Звільнений у запас у 1946 за станом здоров'я.

Мешкав у с. Григорівка Барвінківського р-ну.

Помер 25.05.1994.

БЕЗУГЛИЙ Пилип Сидорович, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 1997.

БЕНЕРЯ Антон Никонович, 1906, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі бухгалтером.

Помер у 1982.

БЕНЕРЯ Григорій Никонович, 1911, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі рахівником.

Помер у 1981.

БІЛИК Федот Миколайович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював в колгоспі на різних роботах.

Помер в 1984. Похований у с. Новомиколаївка Дніпропетровської обл.

БІЛОКОНЬ Павло Максимович, 1920, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 1958.

БІНДАС Андрій Парфентійович, 1914. Рядовий.

Медаль «За взяття Кенігсберга».

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 2001. Похований: с. Степок Барвінківського р-ну. Харківської обл.

БОЙКО Іван Петрович, 1923, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі бухгалтером.

Помер у 1982.

БОЙКО Петро Пилипович, 1895, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 1965.

БОРОВИК Михайло Аполлонович, 1911, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі бригадиром тракторної бригади.

Помер у с. Миронівка Київської обл.

В

ВОЛКОВ Яків Антонович, 1907, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

Медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював головою колгоспу, сільським головою.

Помер у 1986.

ВОЛЬВАЧ Харитон Іванович, 1906, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 1995.

Г

ГАЙДАШ Василь Костянтинович, 1920, м. Барвінкове Харківської обл. Ст. лейтенант.

У Рад. Армії — з 1933. У 1940 закінчив Луганську авіаційну школу пілотів. Брав участь у Великій Вітчизняній війні. Ст. льотчик, 131 гв. штурм. ап 7 гв штурм. ад 3 гв. штурм. ак, 17 ПА, Одеський армійський округ.

Ордени: Червоного Прапора, Великої Вітчизняної війни І ст., медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1948.

Працював машиністом турбіни на заводі «Червоний Промінь», м. Харків.

Помер у 2005.

ГАЛАГАН Іван Несторович, 1905. Учасник Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За оборону Києва».

Після війни працював у колгоспі робітником.

Помер у 1988.

ГОНЧАР Мойсей Карпович, 1918. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі трактористом.

Помер у 1969.

ГРИЦКЕВИЧ Василь Петрович, 1894, м. Барвінкове Харківської обл. Підполковник мед. служби у відставці, ст. викладач військової кафедри Харківського держ. університету.

У 1936 закінчив Харків. медінститут.

28.06.1941 — жовт. 1941: 127 сд, 44 зап. сд, нач. санітарної служби дивізії.

Помер 26.08.1968 у м. Харків.

ГУБАР Анатолій Володимирович, 1965, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Воїн-інтернаціоналіст. Брав участь у війні в Афганістані.

Працював у колгоспі.

Помер у 2001.

Д

ДАНИЛЬЧЕНКО Микола Кіндратович, 1925, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі трактористом.

Помер у 1991.

ДЗЮБА Олександр Назарович, 1903, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1991.

ДРАГАН Іван Іванович, 1912, с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.упи

У Рад. Армії — з 1935.

На Велику Вітчизняну війну мобілізований у 1941. Ком. взв., 885 сп 295 сд, 55 А, ком. роти 81 гв. сп 25 гв. сд Півд.-Захід. фр.

Під час боїв одержав осколкове поранення, лікувався в ЕГ № 1680.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні І.І. Драган проживав у м. Барвінкове. Працював зоотехніком.

Помер 1997.

Є

ЄРШОВ Ілля Дмитрович, 1926, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1997.

Ж

ЖЕЛЕЗНЯК Дмитро Степанович, 1909, м. Барвінкове Барвінківського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

Листоп. 1941 — лип. 1942: Півд.-Захід. фр., ком. кулеметного взв., 1052 сп 301 сд.

Пропав без вісті 1.07.1942.

ЖЕРЕБЕЦЬ Карпо Федорович, 1909, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1988.

З

ЗАВЕЗИСТУП Олександр Григорович, 1918, с. Червоний Лиман Барвінківського р-ну Харківської обл. Ком. взводу.

Після війни працював робітником у радгоспі «Степок».

Помер у 1998. Похований: с. Корбівка. Барвінковського р-ну

ЗАВЕЗИСТУП Петро Савелійович, 1913, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Старшина.

Медаль «За відвагу».

Після війни працював бригадиром тракторної бригади у радгоспі «Степок».

Помер у 1980. Похований: с. Корбівка. Барвінковського р-ну

ЗАЙЦЕВ Афанасій Спиридонович, 1915, м. Барвінкове Харківської обл. Підполковник запасу.

22.06.1941 — листоп. 1943: Ленінград., Закавказ., Північ.-Кавказ. фр., ст. помічник начальника 8-го відділу штабу 58 А, резерв Ставки Верховного Головнокомандування.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги»

(дві), «За оборону Ленінграда», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Ст. офіцер відділу штабу ПА. Ст. інженер інституту «Харківпроект».

Помер 9.09.1987 у м. Харків.

ЗАМУЛА Семен Микитович, 1907, с. Червоний Лиман Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у с. Павлівка Барвінківського р-ну на різних роботах.

Помер у 1988. Похований: с. Корбівка Барвінковського р-ну.

ЗДЕВА Олексій Михайлович, 1915, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював на різних роботах.

Помер у 1969.

ЗУБЕНКО Дмитро Климович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював робітником у радгоспі «Степок».

Помер у 1965.

ЗУБЕНКО Олексій Афіногенович, 1921, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі робітником.

Помер у 2001. Похований: смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Веніамін Олександрович, 1926, м. Барвінкове Харківської обл.

Учасник бойових дій із берез.1945 по трав. 1945. Гв. сержант, окр. розвід. рота.

Медалі: «За відвагу», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1995. Похований: м. Донецьк.

К

КАПЛУНОВСЬКА Парасковія Юхимівна, 1907, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працювала в колгоспі на різних роботах.

Померла в 1975.

КАПЛУНОВСЬКИЙ Василь Наумович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах. Був головою колгоспу.

Помер у 1983.

КАРМАЗІН Микола Петрович, 1920, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Старшина.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1983.

КИЯЩЕНКО Микола Якович, 1925, с. Стара Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За бойові заслуги».

Працював у радгоспі «Степок» робітником.

Помер у 2002. Похований: с. Степок Барвінковського р-ну.

КИЯЩЕНКО Степан Якович, 1925, с. Стара Семенівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

Після війни працював мотористом РТС.

Помер у 1991. Похований: с. Корбівка Барвінківського р-ну.

КЛЕЦЬ Іван Тимофійович, 1906, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1985.

КЛИМОВ Данило Кузьмич, 1915, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1973.

КЛИМОВ Олександр Юхимович, 1915, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1977.

КОБИЛЬНИК Семен Васильович, 1902, с. Надеждівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій із 1943 по 1945. Рядовий.

Медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 11.01.1978. Похований: м. Костянтинівка Донецької обл.

КОВАЛЕВСЬКИЙ Порфирій Тарасович, 1914, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1983.

КОВАЛЬ Іван Григорович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1978.

КОЛЯДА Андрій Петрович, 1923, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1973.

КОЛЯДА Іван Макарович, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював бригадиром тракторної бригади, продавцем магазину.

Помер у 1976.

КОРНІЄНКО Семен Юхимович, 1920, с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій 1941 — 1945. Рядовий.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1995. Похований: с. Велика Комишуваха.

КОСТЕНКО Володимир Петрович, 1924, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1991.

КРАВЧЕНКО Василь Денисович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі водієм.

Помер у 1964.

КУЗНЄЦОВ Василь Єгорович, 1917, с. Петрівське Харквіської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у радгоспі на різних роботах.

Помер у 1993. Похований: с. Корбівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

Л

ЛАНТУХ Лікандр Пимонович, 1901, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1983.

ЛАНТУХ Максим Пимонович, 1905, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1970.

ЛУПАНОВ Федір Семенович, 1922. м. Рибінськ Ярославської обл., Російська Федерація. Рядовий.

Після війни працював трактористом у радгоспі «Степок».

Помер у 1988. Похований: с. Степок Барвінківського р-ну Харківської обл.

ЛЯШЕНКО Сергій Васильович, 1903, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

Після війни працював головою сільської ради.

Помер. Похований: с. Петрівське Харківскої обл.

М

МАКОГОН Григорій Панкратович, 1898, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі пасічником.

Помер у 1983.

МАКОГОН Іван Калинович, 1914, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював головою колгоспу.

Помер у 1984.

МАКОГОН Ігнат Костянтинович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1994.

МАКОГОН Олександр Панкратович, 1911, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Після війни працював у колгоспі бригадиром тракторної бригади.

Помер. Похований: с. Петрівське Балаклійського р-ну.

МАКОГОН П.Ф., 1923, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Помер у 1993. Похований: с. Грушуваха.

МАКОГОН Федір Никифорович, 1917, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі завідуючим огородництвом.

Помер у 1987.

МАСЛЄЄВ Степан Федорович, 1910, с. Плахтіївка Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій з листоп. 1941 по серп. 1944. Рядовий, мостобуд. б-н.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.05.1985. Похований: м. Донецьк.

МАТУСЕВИЧ Йосип Петрович, 1914.

Помер у 1993.

Похований: с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

МЕРКУЛОВ Петро Гнатович, 1918, с. Протопопівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у радгоспі «Степок» робітником.

Помер у 1987. Похований: с. Корбівка Барвінківського р-ну Харівської обл.

МОМОТ Максим Максимович, 1911, с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1940 закінчив курси машиністів компресорів кисневого обладнання м. Москва.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією у складі частин ВПС технічного відділу флоту, 20 киснева станція, ст. технік з кисневих апаратів.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Працював на Ізюмському приладобудівному заводі.

Помер 29.09.2001 у м. Ізюм Харківської обл.

МОТІНОВ Павло Михайлович, 1909, с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював трактористом у колгоспі.

Помер у 1996. Похований: с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

МУСІЄНКО Кирило Васильович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Після війни працював бухгалтером у колгоспі.

Помер у 1987. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

Н

НАЙДА Олексій Денисович, 1926, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Медалі: «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1990.

НЕПОЧАТОВ Іван Юхимович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював трактористом у колгоспі.

Помер.

О

ОВСЯННИКОВ Михайло Володимирович, 1924, с. Степок Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Після війни працював робітником у радгоспі «Степок».

Помер у 2003.

ОКША Андрій Іванович, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1994. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ОКША Петро Охрімович, 1917, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Сержант.

Нагороджений орденом Слави.

Після війни працював у колгоспі трактористом.

Помер у 1988.

ОРЕЛ Гурій Пантелійович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Медаль «20 років перемоги над Німеччиною».

Після війни працював трактористом у колгоспі.

Помер у 1992. Похований: м. Краматорськ Донецької обл.

ОСТРОУШКО Андрій Єгорович, 1913, с. Маргаритопіль (кол.). Лейтенант, командир взводу. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Після семирічки, яку закінчив у 1932 у с. Семенівка, навчався у педтехнікумі в м. Лозова Харк. обл. Отримавши диплом, працював завідувачем початкових шкіл у селах Дубравка і Семиланне. У листоп. 1939 призваний до Рад. Армії. Брав участь у війні з Фінляндією, був поранений, отримав обмороження. Пройшов прискорений курс навчання у Харківському військ.-політ. училищі (м. Ташкент, Узбекистан).

На фронті Великої Вітчизняної війни з квіт. 1942. Воював на Брянському фр., будучи заст. політрука штаб. батареї командувача артилерією 283 сд. З листоп. 1944 командував вогн. взводом 483 арм. мінп 2 гв. А, 1-й Прибалт. фр. У бою за м. Кенігсберг (Калінінград) отримав поранення.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», мав подяки у наказі Верховного Головнокомандувача за оволодіння містами Бартенштайн і Прейсішаллау (лют. 1945).

Звільнений у запас в груд. 1945. Працював директором шкіл, учителем у селах Григорівка, Ковалівка на Барвінківщині.

Помер 26.06.1999 у с. Григорівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПАВЛЕНКО Іван Порфирович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі трактористом.

Помер у 1982.

ПАВЛЕНКО Ілля Порфирович, 1914, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За відвагу».

Після війни працював у колгоспі трактористом.

Помер у 1988.

ПАВЛОВ Сергій Петрович, 1922, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі в тваринництві.

Помер у 1985.

ПАЗЮРА Іван Самсонович, 1902, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Нагороджений орденом Слави.

Після війни працював в колгоспі на різних роботах.

Помер у 1984.

ПАЗЮРА Семен Самсонович, 1913, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

ПЕВНИЙ Самуїл Никанорович, 1897, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

ПЕРЕВЕРЗЄВ Микола Григорович, 1915, м. Барвінкове Харківської обл.

Учасник бойових дій. (черв. 1941 — трав. 1945: лейтенант, 3-й Прибалт. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Іван Калинович, 1924, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював трактористом у колгоспі.

Помер у 1969.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Іван Петрович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював водієм у колгоспі.

Помер у 1978.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Кузьма Петрович, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1965.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Михайло Платонович, 1905, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медалі: «За оборону Києва», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Омелян Панасович, 1905, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював робітником у колгоспі.

Помер у 1985.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Пилип Петрович, 1911, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Після війни працював бригадиром у колгоспі.

Помер у 2003. Похований: м. Ясинувата Донецької обл.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Тит Полікарпович, 1910, с. Петрівське. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював головою сільпо.

Помер у 1990. Похований: с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківського р-ну.

ПІДОСИНСЬКИЙ Омелян Вікторович, 1908, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Після війни працював водієм у колгоспі.

Помер у 1987.

ПІКУЛЬ Микола Мусійович, 1926, с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій із 1943 по 1945. Мол. сержант, 810 сп 394 сд.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.10.1996. Похований: м. Донецьк.

ПОКУШАЛОВ Іван Ілліч, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював трактористом.

Помер.

ПОПОВИЧ Іван Тимофійович, 1920, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Після війни працював касиром у колгоспі.

Помер у 1986.

ПОПОВИЧ Олександр Петрович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Орден Червоної Зірки.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1973.

ПРИКИЛО Іван Григорович, 1903, м. Барвінкове Харківської обл. Підполковник.

Серп. 1942 — 9.05.1945: Воронез. фр. ППО, 4 зеніт.-кулемет. полк, ком. б-ну; Півд.-Захід. фр. ППО, ком. 8 зеніт.-кулемет. полку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором з кадрів у Барвінківському відділенні Лозівського міжрайторгу.

Помер 19.10.1970.

ПРИХОДЬКО Василь Макарович, 1913, м. Барвінкове Харківської обл. Ст. лейтенант, технік-інтендант II рангу., 66 А.

Учасник Великої Вітчизняної війни на Сталінградському і Півд.-Захід. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За визволення Праги», «За перемогу над Японією».

Помер 7.08.1998 у м. Барвінкове.

ПРОХОРЕНКО Яким Григорович, 1916, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За оборону Києва».

Після війни працював робітником у колгоспі.

Помер у 1984.

Р

РЕДЬКА Дмитро Пилипович, 1893, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За взяття Відня».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1978.

РЕДЬКО Веніамін Єрмолайович, 1910, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За відвагу».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1988.

РОЙ Іван Петрович, 1909, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1972.

РОМАНЕНКО Григорій Маркович, 1925, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював теслею у колгоспі.

Помер у 1988.

РЯБОКОБИЛА Ілля Самойлович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1985.

С

САДКОВИЙ Іван Юхимович, 1925, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1985.

СЕМЕРЕНКО Микола Архипович, 1925, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Мол. сержант.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

СЕРДЮЧЕНКО Олександр Григорович, 1923, с. Пригоже Барвінківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

26.03.1945 — 9.05.1945: 3-й Білорус. фр., льотчик 949 штурм. ап.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено три подяки від Верховного Головнокомандувача.

Працював службовцем Рад. Армії у Харківському вищому військовому авіаучилищі ім. Грицевця.

Помер 4.12.1995.

СИНЕЛЬЧЕНКО Микола Федорович, 1922, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював техніком.

Помер у 1992.

СИНЕЛЬЧЕНКО Уляна Данилівна, 1916, с. Олешня Охтирського р-ну Сумської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працювала у колгоспі на різних роботах.

Померла у 1992. Похована: с. Грушуваха Барвінківського р-ну.

СІРОБАБА Василь Кирилович, 1917, м. Барвінкове Харківської обл. Майор запасу.

29.12.1939 — 14.03.1940: учасник фінської кампанії, 7 А, 155 окр. тб-н 40 окр. тбр, ком. танку Т-26; Ленінград., Захід. фр., 156 окр. тб-н, ком. танку.

Орден (польський) «Хрест заслуги», медалі (польські): «За Одер, Ніссу і Балтику», «За Варшаву», «За Перемогу і Свободу», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 22.11.1965 у м. Барвінкове.

Т

ТЕМНИЙ Андрій Зіновійович, 1887, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

ТЕМНИЙ Юрій Андрійович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював тваринником у колгоспі.

Помер у 1983.

ТОРБЕНКО Іван Степанович, 1921, с. Малі Кліщі Народицького р-ну Житомирської обл. Гв. ст. лейтенант запасу, командир вогневого взводу. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Призваний до лав Рад. Армії у лип. 1941. До квіт. 1942 — курсант 2-го Томського артилерійського училища, згодом — ком. взв., 79 кінно-арт. полк 2 гв. ск. Як ком. винищ. протитанк. бат. 29 гв. кп 4 кк, брав участь у боях на Захід., Півд. і Центр. фр. У жовт. 1944 отримав тяжку контузію під час боїв за м. Арад, Румунія. Після лікування перебував у резерві, продовжував службу у складі 25 окр. учбового д-ну (м. Ніжин) як ком. взв. і бат. У груд. 1945 звільнений у запас.

Після демобілізації мешкав у м. Краматорськ Донецької обл.

Помер 24.08.1966 у с. Архангелівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

ТРОЯН Іван Семенович, 1907, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював тваринником.

Помер у 1980.

ТУЛЬПА Андрій Йосипович, 1926, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни не працював.

Помер у 1979.

ТУЛЬПА Григорій Семенович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював трактористом у колгоспі.

Помер у 1998.

ТУЛЬПА Іван Семенович, 1926, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював кочегаром.

Помер у 1992.

ТУЛЬПА Олексій Михайлович, 1903, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Після війни працював в колгоспі на різних роботах.

Помер у 1985.

ТУЛЬПА Стефан Афанасійович, 1919, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі робітником, був головою колгоспу.

Помер у 2000.

У

УДОД Харлампій Іванович, 1912, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «20 років Перемоги над Німеччиною».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

Ф

ФОМЕНКО Фан Миронович, 1918, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював пасічником.

Помер у 1991.

Щ

ЦАПКО Федір Семенович, 1896, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «20 років Перемоги над Німеччиною».

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер.

Ч

ЧОБОТОВ Микола Іванович, 1924, с. Рогозино Брейтовського р-ну Ярославської обл., Російська Федерація. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Листоп. 1941 — серп. 1942, січ. 1943 — берез. 1945: Прибалт. фр., 569 винищ. протитанк. артп.

Орден Червоної Зірки.

Помер 27.03.1983 у м. Барвінкове Харківської обл.

Ш

ШАНДРАГАЛОВ Дмитро Кузьмич, 1922, с. Федорівка Барвінківського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

У 1941 — 1942 закінчив Кемеровське піхотне училище, Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Ком. стрілецького взв., 364 сп 139 сд, 10 А. Після поранення лікувався у госпіталі № 5850.

Звільнений у запас у 1944.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні мешкав у м. Барвінкове. Працював у Барвінківському комбінаті харчування.

Помер у 1997.

ШАПОШНИК Григорій Панасович, 1911, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював трактористом.

Помер у 1990.

ШАПОШНИК Федір Панасович, 1903, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у колгоспі різноробочим.

Помер у 1983.

ШАРПАЙ Федір Ілліч, 1913, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Старшина.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював робітником у радгоспі «Степок».

Помер у 1983.

ШАТАЛИНСЬКИЙ Павло Іванович, 1918, с. Зеленівка Приморського р-ну Запорізької обл. Старшина.

11.12.1942 — 15.01.1945: Сталінград., 1-й Укр. фр., навідник гармати 1660 винищ. протитанк. артп. Був поранений.

Ордени: Слави III ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.07.2003 у м. Барвінкове Харківської обл.

ШУТАР Василь Кузьмич, 1926, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював робітником у колгоспі.

Помер у 2000.

ШУТАР Микола Романович, 1923, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював тваринником у колгоспі.

Помер у 1999.

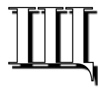

ЩЕРБАК Мефодій Петрович, 1903, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Після війни працював трактористом.

Помер у 1992.

ЯКОВЕНКО Григорій Іванович, 1907, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Після війни працював теслею.

Помер у 1991.

ЯКОВЕНКО Максим Михайлович, 1892, с. Грушуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

Нагороджений орденом Слави.

Після війни працював у колгоспі на різних роботах.

Помер у 1978.

Близнюківський район

БУШНИЙ Григорій Гурійович, 1922, с. Ганно-Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1943 закінчив Батайську (Ростовська обл.) військ. авіаційну школу пілотів ім. Сєрова.

Лют. 1944 — трав. 1945: Карел. фр., 773 винищ. ап 7 ПА, ком. ланки.

Ордени: Червоної Зірки (два), Слави III ст., Червоного Прапора, медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Чотири подяки від Верховного Головнокомандувача.

По війні викладав у Харківському республіканському учбово-курсовому комбінаті підготовки та перепідготовки кадрів.

Помер 25.09.2003 у м. Харків.

ВИСИЦЬКИЙ Петро Григорович, 1910, с. Бурбулатове Близнюківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, командир стр. роти. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1924 закінчив п'ять класів школи у Близнюках. У Радянській Армії — з 1933, курсант полкової школи. У 1940 закінчив курси удосконалення команд. складу запасу. Працював робітником Близнюківської МТС.

15.10.1941 призваний до лав Рад. Армії. На фронті Великої Вітчизняної війни — ком. взв. ПТР, помічник ком. і ком. роти 1135 сп 339 сд. Воював у складі Півд.-Західн., 2-й Прибалт. фр. У лип. 1943 і жовт. 1944 був поранений.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1946. По війні працював у колгоспі, на залізниці. Помер 19.11.1997 у смт Близнюки Харківської обл.

ВОРОНА (ВОРОПА) Павло Іванович, 1918, с. Ганно-Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1942 закінчив Харківське військово-піхотне училище.

Верес. 1941 — черв. 1944: Півд.-Захід., Волхов., Ленінград. фр., у складі 1267 сп 382 сд 59 А; 1269 сп 382 сд, перший пом. нач. штабу полку. Був поранений у черв. 1944 на Карельському перешийку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював експедитором у радгоспі ім. Челюскінців, с. Алісівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

Помер 6.06.1973 у смт Близнюки Харківської обл.

Г

ГНОЄВИЙ Сергій Михайлович, 1911, с. Новоолександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл. У 1938 закінчив педагогічну школу в м. Костянтинівка Донецької обл. 1934 — 1940 — директор Костянтинівської школи.

Лейтенант, ком. окр. моторозвідроти, 73 гв. сд.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За взяття Бєлграда».

Після війни працював директором Рудаївської СШ Близнюківського р-ну, зав. відділом РК КПУ, із 1954 — редактор районної газети «Соціалістичні лани».

Помер 30.05.1998.

ГОНЧАРЕНКО Григорій Григорович, 1926, Близнюківський р-н Харківської обл.

Учасник бойових дій із 12.12.1943 по 9.05.1945. Ст. сержант.

Медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 11.02.2000. Похований: м. Донецьк.

Д

ДОЦЕНКО Григорій Миколайович, 1924, с. Олександрівка Близнюківського р-ну. Майор, ком. мін. взв.

У діючій армії з трав. 1942, після закінчення прискор. курсу мол. лейтенантів (Степ. фр.). Із жовт. 1943 — ком. міном. взв. 19 пов.-десант. сп 10 гв. сд, 37 А. 2-й Укр. фр. Був тричі поранений.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1947.

Закінчив історичний факультет Полтавського педагогічного інституту ім. Короленка, Вищу партійну школу. Працював учителем у середній школі с. Добровілля, а пізніше — зав. відділом пропаганди і агітації Близнюківського райкому Компартії України, завідував кабінетом політосвіти Барвінківського райкому, був секретарем райкому. З 1973 по 1984 — директор середньої школи № 1 у м. Барвінкове Харківської обл.

Помер 11.03.1996.

К

КРАСЬКО Іван Якович, 1916, с. Роздолівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

У 1942 закінчив короткотермінові курси мол. лейтенантів Донського фр.

Півд.-Захід., Дон., Сталінград., Центр., 1-й Білорус. фр., 102 стр. дивізія 67 стр. корпусу, секретар 3 відділення особлив. відділу НКВС. Фронтові курси мол. лейтенантів, ком. навч. стр. роти.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною

у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави».

Працював на Ізюмському верстатобудівному заводі.

Помер 25.03.1990.

Л

ЛУНЬОВ Олексій Степанович, 1915, с. Монаєнки Арсеньєвського р-ну Тульської обл., Російська Федерація. Майор.

27.06.1941 — 25.10.1943: Дон. фр., ком. взв., роти 176 окр. сп 21 А; Воронез. фр., ком. роти 151 сп 52 гв. сд. Був тяжко поранений у боях поблизу с. Прохорівка на Курській дузі.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою Лозівського РК ДТСААФ Харківської обл.

Помер 26.08.1976 у смт Близнюки Харківської обл.

М

МИЛЮТІС Федір Олександрович, 1921, с. Уплатне Близнюківського р-ну Харківського р-ну.

Учасник бойових дій із черв. 1941 по лип. 1942. Рядовий, 61 зеніт.-артп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1996. Похований: м. Донецьк.

Р

РИЖЕНКО Василь Федорович, 1917, с. Новоіванівка Близнюківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив Борисовське військ. автомобільне училище.

Груд. 1941 — трав. 1945: Крим., Закавказ., Степ., Воронез., 1-й Укр., 1-й Білорус. фр., нач. відділ. військ. складу 1802; нач. транспортного відділ. військ. складу 2269. Був поранений у серп. 1943 та контужений у лют. 1944.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Кавказу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював нач. транспортного цеху п/с № ЯА 128/30, м. Харків.

Помер 10.10.1969 у м. Львів.

С

СОКОЛЕНКО Микола Олександрович, 1923, с. Сергієва Балка Близнюківського р-ну Харківської обл. Лейтенант, командир взводу. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ групи.

У 1939 закінчив семирічку у с. Лукашівка. Працював токарем на заводі ім. Димитрова у м. Таганрог. У Радянській Армії з 25.06.1941, направлений до військ. піхотного уч-ща (м. Буйнакськ, Дагестан). Учасник Великої Вітчизняної війни з трав. 1942 — ком. кінної розвідки, 1373 сп 416 сд. Із черв. 1942 по трав. 1943 командував взв. кінної розвідки 151 тбр. Отримав поранення 1.05.1943. Звільнений у відставку в січ. 1944 через хворобу.

Працював учителем фізкультури у с. Дмитрівка на Близнюківщині, завідував клубом у с. Лукашівка, був касиром у колгоспі ім. Б. Хмельницького.

Помер 22.11.1997 у м. Лозова Харківської обл.

Ч

ЧУХЛІБ Федір Миколайович, 1917, с. Рудаєве Близнюківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Верес. 1942 — верес. 1943: Калінінський фр., ком. стр. роти.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1951 — секретар Кегичівського РК КП(б)У.

Помер 9.01.1982 у смт Кегичівка Харківської обл.

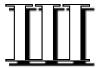

ШЕВЧЕНКО Микола Кіндратович, 1914, с. Берестове Близнюківського р-ну. Капітан.

Лип. 1941 — 18.05.1944: Півд.-Захід., Сталінград., Донський, 3-й Укр. фр., 29 окр. відбуд. залізн. б-н 13 залізн. бр., пом. нач. штабу б-ну.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 22.10.1965 у м. Київ.

ШПИТЯК Іван Авксентійович, 1920, с. Богодарівка Лубенського р-ну Полтавської обл. Майор.

У 1941 закінчив Сумське арт. училище.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід., 1-й Білорус. фр., 1171 легкий артп 6 артд, ком. д-ну. Був тричі поранений у жовт. 1941 в битвах за м. Наро-Фомінськ Московської обл.; у серп. 1942 в боях за н.п. Карманово; важке поранення — в берез. 1945 в боях за м. Альдам, Німеччина.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора (два), Олександра Невського, медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у радгоспі ім. Челюскінців, с. Алісівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

Богодухівський район

БАБЕНКО Іван Кузьмич, 1918, с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл. Мічман.

У Радянській Армії — з 1939. Ст. кок-інструктор. Учасник війни проти імперіалістичної Японії: 443 інж.-буд. рота, 4-й інж. відділ Тихоокеанського флоту.

Медаль «За перемогу над Японією».

Після війни І.К. Бабенко продовжував служити у Збройних Силах до 1964. Після демобілізації проживав у м. Харків. Працював у Центральній ощадній касі контролером, інкасатором та на інших посадах.

БАГАЛЮК Дмитро Микитович, 1911. Майор мед. служби.

Лип. 1942 — черв. 1944: Захід., Воронез., 1-й Укр., 1-й та 2-й Прибалт. фр., 20 окр. армійськ. тб-н, лікар; 39 окр. тбр, лікар.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 4.04.1968 у смт Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

БОРИСЕНКО Микита Григорович, 1907, м. Богодухів Харківської обл. Полковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: 14 винищ. ап, нач. штабу полку.

Ордени: Червоної Зірки, Олександра Невського, медаль «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: ордени Червоного Прапора, Леніна.

Помер 10.01.1978 у м. Харків.

БОЯРКІН Петро Кузьмич, 1906, с. Большедворово Качузького р-ну Іркутської обл., Російська Федерація. Підполковник.

16.05.1942 — серп. 1943: Сталінград., Дон. фр., ком. 62 окр. кулеметно-арт. б-ну

54 укріпрайону; Московська зона оборони, ком. 513 окр. кулеметно-арт б-ну 54 укріпрайону.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.05.1971 у смт Гути Богодухівського р-ну Харківської обл.

БУБЛИК Іван Сергійович, 1925, м. Богодухів Харківської обл.

Учасник бойових дій. Старшина, 270 сп.

Ордени: Слави III ст., Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 4.02.1991. Похований: м. Донецьк.

БУГАЄНКО Прокопій Якович, 1908, с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан.

30.09.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Воронез., Дон., 3-й Укр. фр., 126 окр. б-н 78 району авіабазування 17 ПА.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Помер 9.07.1978 у м. Богодухів Харківської обл.

В

ВАРАВЕНКО Олександр Павлович, 1911, м. Охтирка Сумської обл. Підполковник запасу, заст. начальника політвідділу.

У 1935 закінчив історичний факультет Харківського держ. педінституту.

Листоп. 1941 — трав. 1944: Захід., Сталінград., Півд.-Захід. фр., 82 гв. сд., агітатор. Двічі був поранений і двічі контужений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Москви», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Директор Богодухівського дитячого будинку.

Помер 20.05.1968 у м. Богодухів Харківської обл.

ВОЛКОВ Георгій Арсенійович, 1921, с. Троїцьке Вурнарського р-ну, Чувашія, Російська Федерація. Ст. лейтенант мед. служби.

У 1941 закінчив медичний технікум у м. Кемерово, Російська Федерація. На фронтах війни з 1942. Санінструктор, окр. учб. б-н 350 сд 38 А, ком. санвзводу, 706 сп 204 сд, Прибалт. фр. Був контужений у 1944, Прибалт. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1946 закінчив курси удосконалення медичного складу Московського військ. округу. У 1947 — заст. нач. гарнізонного військ. госпіталю № 1029, м. Тула. До 1952 перебував у складі радянських військ у Німеччині, де обіймав посаду ст. фельдшера терапевтичного відділення, 26 окр. медсанбат 6 гв. мех. див., 4 гв. мех. А.

У 1955 звільнений у запас. Проживав у Богодухівському районі. Працював завідуючим медпункту.

Помер у 1974.

ВОЛОКІТІН Асинкрит Михайлович, 1914, Тотемський р-н Вологодської обл., Російська Федерація. Майор.

21.11.1942 — 9.05.1945: ВПС ЧФ, 47 ап, 43 ап, нач. хімічної служби.

Працював на Богодухівському авторемонтному заводі.

Помер 11.01.1962.

Г

ГАРАЖІЙ Всеволод Семенович, 1912, м. Богодухів Харківської обл. Технік-лейтенант, ком. взводу дорожніх машин 146 окр. дор.-буд. б-ну, 4 Уд. А, Калінінський фр.

Помер 6.06.1994 у м. Богодухів Харківської обл.

ГАРБАР Никифор Дмитрович, 1921, с. Руденька Ємільчинського р-ну Житомирської обл. Підполковник.

Брав участь у бойових діях на фронтах Великої Вітчизняної війни з 5.05.1942 по 15.03.1945. Ком. вогневого взв. у складі окр. танкової бат., 137 тбр Сталінград. фр. Ком. бат., 1175 зеніт. артп, Центр. фр.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави».

Після закінчення війни Н.Д. Гарбар був відкомандирований у розпорядження командувача військами Київського військового округу. Начальник розвідки, заст. начальника штабу, 71 зеніт. артд.

Звільнений у запас у 1958. Проживав у м. Богодухів Харківської обл.

Помер 5.02.1964.

ГЕРАСИМЕНКО Іван Іванович, 1906, с. Петропавлівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Старшина, санінструктор.

1925 — 1941 — Харківський трест їдалень і ресторанів, зав. виробництвом.

10.12.1941 — 15.11.1942: 2-й Укр. фр., кухар військторгу штабу 57 А.

8.12.1942 — 11.05.1945: 2-й Укр. фр., 3 гв. А, зав. виробництвом Армійського військторгу № 49.

Медалі: «За бойові заслуги» (три), «За взяття Берліна», «За визволення Праги».

Із 1946 шеф-кухар 2 відділення Харківського Військторгу.

ГЛИТКО Микола Федорович, 1911, с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1938 здав екстерном іспити на техніка-інтенданта II рангу при 60 швидкісн. бомбард. ап.

Жовт. 1941 — трав. 1945: Ленінград., Волхов., Степ. фр., у складі 841 бао 10, 68 р-нів авіац. базування, нач. відділу кадрів; нач. штабу.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором з кадрів на Богодухівському рем. заводі.

Помер 1.06.1975 у м. Богодухів Харківської обл.

ГРИГОРЕНКО Григорій Іванович, 1918, с. Івано-Шийчине Богодухівського р-ну Харківської обл. Майор.

Закінчив 10 класів, 4 курси Харківського текстильного інституту, прискорений курс військово-політичного училища Донського фронту. Брав участь у боях із фінами у 1940. Учасник Великої Вітчизняної війни. Заст. начальника з політчастини маршового ешелону, 11 зап. сп 10 зап, сбр, 1-й Білорус. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас з кадрів Рад. Армії у 1959.

Проживав у Харкові, працюючи на різних підприємствах міста.

Помер у 1981.

ГРИЦЕНКО Андрій Олексійович, 1912. с. Гути Богодухівського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

У 1935 закінчив механічний факультет дорожньо-технічного технікуму м. Богодухів, у 1939 4 курси Текстильного інституту м. Харків.

Січ. 1942 — трав. 1945: Крим., Північ.-Кавказ., 1-й та 4-й Укр. фр., у складі 18 А, ст. помічник продвідділення, нач. 47 польового автохлібозаводу.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.»; чехословацька медаль «За хоробрість».

Працював на Харківському заводі «Кондиціонер».

Помер 15.01.1994.

ГУДЕНКО Олександр Максимович, 1925, сел. Горького Богодухівського р-ну Харківської обл. Прапорщик.

15.08.1943 — 17.02.1945: 3-й Укр. фр., нач. прожекторної станції 35 окр. прожекторного б-ну.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.02.2002.

Д

ДЕЙНЕКО Павло Прокопович, 1908, с. Паляничники Богодухівського р-ну Харківської обл. Полковник.

У Радянській Армії — з 1930. Учасник Великої Вітчизняної війни.

15.11.1941 — 9.05.1945: військком дивізії, 172 гауб. артп 65 сд, Волхов. фр., Півд.-Захід. фр. Заст. ком. д-ну з політчастини, 442 окр. гв. д-н 23 тк, 2, 3-й Укр. фр.

Ордени: Червоної Зірки (три), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Одержав 12 подяк від Головнокомандувача за взяття міст.

П.П. Дейнеко продовжував службу в кадрах Радянської Армії на посаді заст. ком. д-ну з політчастини. Після звільнення у запас проживав у м. Харків.

Помер 24.11.1969.

ДРОКІН Іван Єгорович, 1925, Ізмалковський р-н Липецької обл., Російська Федерація. Старшина.

Верес. 1943 — трав. 1945: у складі 1936 зеніт. артп 35 зеніт. арт. дивізії, кулеметник.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Болгарії», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив школу сержантського складу при 35 зеніт. арт дивізії, м. Варна, Болгарія.

Після війни працював комірником тресту «Харківводбуд» у пересувній механіз. колоні № 122.

Помер 23.10.1995 у м. Богодухів Харківської обл.

ДУГІН Дмитро Микитович, 1919, Путивльський р-н Сумської обл. Ст. лейтенант.

У Рад. Армії — з 1939.

22.06.1941 — 17.09.1941: командир відділення зв'язку, 494 артп 164 сд, Півд.-Захід. фр.; 1.04.1942 — 9.05.1945: ком. взв. зв'язку, 303 сп 69 сд. 17.09.1941 був тяжко поранений під м. Мелітополь Запорізької обл.

Ордени: Богдана Хмельницького, Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії, обіймав посади, ком. штабного взв. зв'язку, ком. взв. телефонно-кабельної роти, нач. зв'язку д-ну.

Проживав у м. Богодухів Харківської обл.

Помер 25.03.1972.

ДЯЧКОВ Олександр Георгійович, 1911, Владимирська обл., Російська Федерація. Капітан запасу, нач. 2-ї частини Богодухівського РВК.

6.12.1939 — 13.03.1940: учасник війни з білофіннами; 22.06.1941 — 3.09.1942: Півд., Північ.-Кавказ. фр., 12 А, 39 сп 4 сд, писар.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 7.02.1987 у м. Богодухів Харківської обл.

З

ЗАДНІПРЯНСЬКИЙ Михайло Павлович, 1922, м. Богодухів Харківської обл. Майор, начальник хімічної служби полку.

23.08.1942 — 9.05.1945: Сталінград., Захід., Півд., 4-й Укр. фр., 1-й важкий тп, начальник хім. служби.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові відзнаки», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 28.12.1959 у м. Богодухів Харківської обл.

К

КАЛАШНИК Іван Петрович, 1919, с. Вертіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант мед. служби.

1936 — 1939 — закінчив 2-у Харківську фельдшерсько-акушерську школу.

У Рад. Армії — з 1939.

На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1942 по груд. 1942: Сталінград., Дон. фр., ст. фельдшер д-ну 84 гв сп, 79 окр. мінп, 332 окр. гв. сд. Був поранений на Сталінград. фр., але залишався в строю.

25.12.1942 — верес. 1943: ст. фельдшер, Північ.-Захід. і Воронез. фр.

1944 — 1945: 1-й Укр., 1-й Білорус. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна, «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

1948 — 1951 — завідувач медичною дільницею у с. Борщова Харківського р-ну. Із 1951 перебував на надстроковій службі, виконуючи обов'язки ст. фельдшера. Звання ст. лейтенант медичної служби одержав у 1954. Після відставки проживав у м. Харків.

КИСІЛЬ Микола Григорович, 1921, с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив школу сержантського складу 171 окр. б-ну НКВС. Груд. 1942 — квіт. 1944. 171 окр. б-н НКВС.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у пожежній частині № 13, м. Первомайський Харківської обл.

КОНОПЛИЦЬКИЙ Савелій Прокопович, 1907, с. Городище-Косівське Володарського р-ну Київської обл. Полковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., 256 сд 25 А, ком. б-ну; Калінінський фр., заст. ком. 934 сп 256 сд 29 А; Волхов. фр., ком. 126 сп 71 сд 2 Уд. А.

Ордени: Суворова III ст., Кутузова III ст., Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.08.1971 у м. Богодухів Харківської обл.

КОСАРЕВ Микола Васильович, 1925, с. Верх-Каргат Здвинського р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Командир мінометного взв., 1132 сп 336 сд, 1-й Білорус. фр.; ком. взв. 385 сп 112 сд; 1-й Укр. фр. 3.08.1944 одержав наскрізне кульове поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

На надстроковій службі обіймав посади пом. начальника відділення при Дзержинському військкоматі, Богодухівському райвійськкоматі. Проживав останні роки у м. Богодухів Харківської обл.

Помер 20.04.1967.

КРИВОШЕЯ Микола Матвійович, 1924, с. Павлівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Мол. сержант.

25.12.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 1071 сп 311 сд, навідник гармати.

Медалі: «За відвагу» (дві), «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював радіомеханіком у Харків. вищому авіаційно-технічному військовому училищі.

Помер 11.05.1995.

КРУПКО Василь Васильович, 1921, с. Ріпки Богодухівського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1940 закінчив 1-е Ленінградське Червонопрапорне арт. училище.

Черв. 1941 — серп. 1941: Ленінград. фр., у складі 453 артп 168 сд, ком. взв. Був поранений у серп. 1941 на Ленінград. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Радянського Заполяр'я».

Після війни працював інспектором з кадрів у Харківському обл. дорож. рем.-буд. тресті.

Л

ЛЕГКИЙ Павло Іванович, 1922, с. Заброди Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан, ветфельдшер.

10.05.1942 — 30.03.1943: Захід. фр., Московська зона оборони, 232 окр. зап. сп, ст. ветфельдшер.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.10.1974 у м. Богодухів Харківської обл.

ЛИТВИНЕНКО Олександр Андрійович, 1908, м. Богодухів Харківської обл.. Підполковник, заст. командира полку.

У Радянській Армії — з 1930. Заст. ком. полку із стройової частини, 165 артп, 2 сд 59 А, Волхов. фр.

Ордени: Вітчизняної війни ІІ ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За оборону Ленінграда».

Помер 5.01.1951 у Московському головному шпиталі ім. Бурденка від поранень отриманих на фронті.

ЛУК'ЯНЕНКО Михайло Антонович, 1926, с. Матвіївка Богодухівського р-ну Харківської обл. Мол. сержант.

Учасник бойових дій з листоп. 1944 по трав. 1945: 1055 сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1999. Похований: м. Донецьк.

ЛУЧКО Іван Романович, 1917, с. Мерло Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1938 закінчив Зоотехнічно-ветеринарний технікум у м. Суми.

Черв. 1941 — лип. 1944: Північ.-Захід. фр., 101 бао 68 р-ну авіац. базування, ст. радіотелеграфіст.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Таверівській сільраді Таверівського відділення «Максимівка» Чутівського р-ну Полтавської обл.

ЛЯШЕНКО Михайло Максимович, 1914, с. Заброди Богодухівського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1939 закінчив Курси мол. лейтенантів при 2-му полку зв'язку.

Черв. 1941 — трав. 1945: Північ.-Захід., Калінінський, 1-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., нач. зв'язку, ком. роти зв'язку 804 бао.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги».

По війні працював охоронцем на Богодухівській нафтобазі.

Помер 9.12.1978 у м. Богодухів Харківської обл.

М

МАКСИМОВ Іван Федотович, 1909, м. Нікополь Дніпропетровської обл. Майор мед. служби.

25.09.1944 — 11.05.1945: 4-й Укр. фр., ком. санроти 1002 сп 305 сд 62 ск.

Орден Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над

Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював лікарем-терапевтом у Богодухівській райлікарні.

Помер 28.11.1984.

МАСЛАК Андрій Давидович, 1917, с. Богодухівка Павлодарської обл., Казахстан. Капітан.

1.11.1942 — 9.05.1945: 17 гв. тбр 1-й Дон. тк, танковий технік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Ленінграда».

Помер 9.06.1975 у м. Богодухів.

МАХНО Дмитро Леонтійович, 1907, м. Богодухів Харківської обл. Підполковник юстиції.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд., Півд.-Захід., Сталінград., 4-й Укр., 1-й Білорус. фр., член військ. трибуналу 5 Уд. А.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 11.11.1984 у м. Харків.

Н

НЕМИЛОСТИВИЙ Іван Іванович, 1917, с. Кадниця Богодухівського р-ну Харківської обл. Мічман.

Із 16.12.1940 служив на підводному човні «Щ-213» 33 д-ну 3 бр. підводних човнів Чорноморського флоту. На посаді старшини під час Великої Вітчизняної війни воював на підводному човні «М-17», який був у строю з 5.06.1941 по 30.06.1945, радіотелеграфіст, мічман.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Ушакова, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Був зачислений на надстрокову службу у званні мічмана. Після виходу у запас проживав у м. Харків, працював на посаді радіомеханіка.

Помер 8.12.1989.

НОСЕНКО Віктор Макарович, 1913, м. Богодухів Харківської обл. Капітан.

Листоп. 1941 — січ. 1945: Захід. фр., ком. взв.; технік військ. складу № 522. Був контужений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 24.04.1981 у м. Богодухів Харківської обл.

НОСИЧЕНКО Андрій Андрійович, 1919, м. Богодухів Харківської обл. Полковник.

У 1940 закінчив курси техніків-оптиків, Центральна військова база у м. Саранськ, Мордовія. Учасник радянсько-фінляндської війни з 1.02.1940 по 20.03.1940.

На фронтах Вітчизняної війни: верес. 1941 по листоп. 1943 — ст. оптичний майстер, нач. оптичного відділення, Півд., Півд.-Захід., Північ.-Кавказ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в армії на посадах начальника бази з постачання озброєння, начальника відділу постачання.

Після виходу у відставку полковник А.А. Носиченко проживав у м. Харків, Богодухів.

Помер 4.12.1993.

О

ОМЕЛАЄНКО Петро Іванович, 1907 с. Скосогорівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Гв. підполковник.

23.04.1942 — 9.05.1945: Захід. фр., ком. роти, б-ну 53 гв. сп 18 гв. сд; 3-й Білорус. фр., нач. штабу 58 гв сп 36 гв сд, 11 гв. А.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора (два), медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено п'ять подяк від Верховного Головнокомандувача.

Працював експедитором на Харківському молокозаводі.

Помер 18.11.1973.

П

ПИРОЖЕНКО Григорій Васильович, 1919, с. Турківка Прилуцького р-ну Чернігівської обл. Майор.

22.06.1941 — 4.01.1944: Півд.-Захід., Брянський, Центр., Воронез., 1-й Укр. фр., 129 окр. тбр, зав. продовольчим складом.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 11.09.1979 у м. Богодухів Харківської обл.

ПОЗДНЯКОВ Яків Миронович, 1916, с. Жовте Слов'яносербського р-ну Луганської обл. Майор, заст. начальника учбово-тренувального центра.

22.06.1941 — 11.05.1945: Захід., 1-й Укр., 2-й Укр. фр., 513 винищ. ап 331 винищ. ад, 2, 5 ПА, ком. полка.

Ордени: Червоного Прапора (два), Вітчизняної війни I ст., Олександра Невського, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Богодухівському Учбовому центрі ДТСААФ Харківської обл.

Помер 25.07.1989 у м. Богодухів.

ПОНОМАРЬОВ Іван Васильович, 1925, м. Сватове Луганської обл. Ст. лейтенант.

Берез. 1943 — берез. 1944: 3-й Укр. фр., 303 окр. зеніт артп РГКЗ, кулеметник.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив Севастопольське училище зеніт. артилерії.

По війні працював у Центр. рай. лікарні м. Богодухів Харківської обл.

ПОЦЕЛУЙКО Павло Микитович, 1917, смт Гути Богодухівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., лікар військово-санітарного управління фронту.

Медаль «За перемогу над Японією».

Працював лікарем у Харківській міській лікарні № 3.

Помер 2.01.1996.

ПУГОЛОВКО Іван Данилович, 1920, м. Богодухів Харківської обл. Майор, нач. штабу б-ну.

20.12.1942 — 22.08.1943: Півд.-Захід. фр., 212 тп 6 А, ком. танку. Тяжко поранений 22.08.1943 у бою за с. Довгеньке Харківської обл.

25.06.1944 — 1.08.1944: 3-й Прибалт. фр., 1433 самохід. артп, заст. ком. бат. з технічної частини.

1.08.1944 — 21.02.1945: 370 гв. самохід. артп, 1 Уд. А, ком. бат.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст..

Місце проживання — м. Богодухів Харківської обл.

Р

РЕКАЛО Максим Федорович, 1915, с. Балабанівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Ст. технік-лейтенант.

Учасник радянсько-фінляндської війни. Груд. 1939 — берез. 1940: нач. гарматної майстерні, 323 сп. Участь на фронтах Великої Вітчизняної війни: 22.06.1941 — трав. 1945: нач. артпостачання,

323 сп, Сталінград. фр.; нач артпостачання, 482 сп 131 сд, Ленінград. фр.; 1152 легкий артп 175 легка артбр., Захід. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За оборону Ленінграда», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в кадрах Рад. Армії на посадах: нач. артилерійської майстерні, нач. складу майна НЗ, арттехнік.

Проживав у м. Харків.

РУСАЛОВСЬКИЙ Степан Васильович, 1915, м. Богодухів Харківської обл. Підполковник, 287 гв. зеніт. артп.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 20.08.1942 — 1.11.1943: заст. ком. б-ну з політчастини, 13 окр. міномет. б-н 9 А, Північ.-Кавказ. фр.;

15.01.1944 — 15.05.1944: заст. ком. полку з політчастини, 1412 зеніт. артп 37 зеніт. артд, 4-й Укр. фр.;

1.10.1944 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., заст. ком. полку з політчастини.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу в Рад. Армії на посаді заст. ком. з політчастини у різних військових підрозділах. Вийшов у запас у 1955. Проживав у м. Харків.

Помер 26.09.1967.

С

САМІЙЛЕНКО Володимир Григорович, 1922, с. Шарівка Богодухівського р-ну. Ст. лейтенант, ком. роти. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

У 1942 закінчив 1-е Харківське танкове училище.

25.07.1942 — лют. 1944: Сталінград., Дон., Центр., 2-й Укр. фр., 2 ТА, 16 тк 164 тбр, 361 тб, 1 рота, ком. взв., ком. роти. 6.07.1943 був тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медаль «За оборону Сталінграда».

1944 — 1946 — редакція Зачепилівської рай. газети, редактор; 1946 — 1961 — редакція газети «Соціалістична Харківщина», зав. відділом; 1950 — 1961 — ХДУ, кафедра журналістики, викладач; 1968 — Харківський комітет по радіомовленню і телебаченню, кореспондент.

САХНО Костянтин Павлович, 1920, с. Байрак Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан.

Закінчив арт. курси мол. лейтенантів.

Черв. 1941 — берез. 1944: Захід., Калінінський, Північ.-Захід., 2-й Прибалт. фр., 164 сп 33 сд, ком. бат.; 13 сп 8 гв. сд, ком. роти ПТР; 44 артп 33 сд 22 А, ком. арт д-ну. Отримав поранення у лют. 1941, у листоп. 1941, у верес. 1942, важке поранення — берез. 1944.

По війні працював головою Борівського районного комітету народного контролю.

СЕРГЄЄВ Дмитро Степанович, 1905, Балашовський р-н Саратовської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1930 закінчив об'єднану військову школу льотчиків і авіатехніків, м. Вольськ, Саратовської обл.

Жовт. 1941 — лют. 1943: Півд.-Захід., Сталінград. фр., 223 ае зв'язку 6 А; 31 окр. коректувальна ае, ком.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював інженером на Богодухівському автотранспортному підприємстві 20333.

Помер 17.06.1978 у м. Богодухів Харківської обл.

СЕРГІЄНКО Іван Андрійович, 1918, с. Красний Пахар Артемівського р-ну Донецької обл. Ст. лейтенант.

У 1941 закінчив Омське піхотне училище ім. Фрунзе.

Серп. 1941 — верес. 1945: Захід., 3-й Білорус., Забайкал. фр., шпиталь № 3335, пом. нач. мед. відділення зі стройової частини. Був важко поранений у берез. 1942.

Медалі: «За відвагу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Після війни працював інспектором Богодухівської інспекції Держстраху. Жив у с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

СОБОЛЬ Сергій Сергійович, 1922, м. Богодухів Харківської обл. Підполковник мед. служби.

2.07.1941 — 12.07.1941: Захід. фр., кулеметник 175 мотостр. полку I Московської мотостр. дивізії. Був тяжко поранений у боях під Оршею.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. терапевтичним відділенням у Військовій інженерній радіотехнічній академії ППО ім. Говорова.

Помер 20.10.1985.

СОЛОХА Михайло Іванович, 1922, с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан запасу.

29.07.1941 — 29.09.1943: Захід., Півд.-Захід., Степ. фр., 69 А, 95-й медикоевакопункт, фельдшер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 15.11.1995 у м. Харків.

Т

ТАРАРАКА Дмитро Олександрович, 1915, с. Ріпки Богодухівського р-ну Харківської обл. Майор, ст. викладач УТАП (м. Харків).

Учасник радянсько-фінляндської війни: штурман, 5 СБАП, 14 ПА; війни з Японією — заст. начальника штабу, 365 штурм. ап 316 штурм. ад, 12 ПА. На фронтах Великої Вітчизняної війни — ад'ютант ескадрильї, 522 винищ. ап, 2 Пов. Уд. А.

Орден Червоної Зірки.

Помер у 1994.

Ц

ЦАПЕНКО Микита Трохимович, 1911, с. Заброди Богодухівського р-ну Харківської обл. Полковник.

12.07.1941 — 9.05.1945: Захід., Волхов., Карело-Фінський, 2-й Білорус. фр., 19 А, 310 сд, нач. штабу.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора (два), Вітчизняної війни I ст., медалі: «За оборону Ленінграда», польські медалі «За Ніссу, Одер і Балтику», «Священство і Вольності». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора, медаль «За бойові заслуги».

Помер 18.01.1978 у м. Харків.

Ш

ШЕРЕДЕГА Володимир Антонович, 1926, м. Богодухів Богодухівського р-ну Харківської обл. Старшина.

Верес. 1943 — трав. 1945: 1-й Укр. фр., 1871 зеніт.-артп ППО, ст. розвідник; 150 армійськ. зап. сп, кулеметник.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив школу сержантського складу.

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

ШУТКА Володимир Якович, 1913, смт Гути Богодухівського р-ну. Капітан, начальник служби.

31.07.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., 3-й Білорус. фр., 1-й Укр. фр.; 90 окр.

автосанрота, 31 А, начальник ремонтної літучки типу «А».

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Кенігсберга», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював механіком у Гутянському лісгоспі, зав. гаражем районної лікарні.

Помер 17.06.1990 у смт Гути Богодухівського р-ну.

Я

ЯКОВЕНКО Филимон Іванович, 1910, м. Богодухів Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Закінчив семирічку, у 1943 — курси «Выстрел» Приволзького військового округу, м. Ульяновськ. Ком. взв., 183 гв. сп 59 гв. сд, 46 А.

Із 1959 — тесля промартілі «Прогрес».

Помер 17.01.1997 у м. Богодухів.

ЯКОВЛЄВ Андрій Григорович, 1919, с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Майор.

Серп. 1942 — трав. 1945: ветфельдшер 153 артп 98 сд, Сталінград. фр.; 191 гв. артп 86 гв. сд, Півд. фр.; 3-й Укр., 4-й Укр., 2-й Укр. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» I ст.

По війні продовжував службу у Рад. Армії ветфельдшером у різних військових формуваннях.

Проживав у м. Харків.

Помер 11.09.1971.

ЯРОШЕНКО Іван Прокопович, 1912, с. Сінне Богодухівського р-ну Харківської обл. Капітан.

Груд. 1939 — січ. 1940 — майстер на Харківському заводі № 75.

Ком. стрілецької роти, 463 сп 118 мсд, 5 гв. А, 1-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За визволення Варшави».

Помер у 1993 у м. Люботин Харківської обл.

ЯЦЕНКО Петро Веремійович, 1919, с. Полкова Микитівка Богодухівського р-ну Харківської обл. Старшина.

2.07.1941 — 11.05.1945: Захід. фр., 156 окр. розвідрота 134 сд, 259 сп 179 сд, збройний майстер; Ленінград. фр., збройний майстер 379 сд; 1-й Білорус. фр., збройний майстер 688 артп 239 сд. Був поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.04.2004 у м. Богодухів.

Борівський район

Б

БОЛГАРСЬКИЙ Костянтин Микитович, 1927, с. Горохуватка Борівського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій із 16.11.1944 по 9.05.1945. Гв. рядовий, 54 гв. сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.04.2000.

В

ВРАЗОВСЬКИЙ Василь Юхимович, 1926, Борівський р-н. Майор, пом. нач. відділу училища.

12.11.1943 — 9.05.1945: Карел. фр., 1-й корпус ППО, 1855 зеніт. артп, старшина батареї.

Медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною

у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Ізюмський оптико-механічний завод, інспектор відділу кадрів.

Помер 2.04.2002 у м. Ізюм Харківської обл.

ВРАЗОВСЬКИЙ Тимофій Григорович, 1909, с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Із 1941 учасник Великої Вітчизняної війни. У 1943 був важко поранений. Лікувався у шпиталі м. Куп'янськ.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.05.1978 у с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл.

Г

ГЕЛУНЕНКО (ГАЛУНЕНКО) Савелій Якимович, 1915, с. Вище Солоне Борівського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1942 закінчив курси мол. лейтенантів інж. училища, м. Міллерово Ростовської обл.

Груд. 1942 — лют. 1943: Північ.-Кавказ. фр., 726 сп 395 сд 56 А, ком. сап. взв. Був важко поранений у лют. 1943 під ст-цею Рязанська Краснодарського краю.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював охоронцем у відділенні позавідомчої охорони при Ізюмській райраді депутатів трудящих Харківської обл.

Помер 5.07.1980 у с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

ГЕЛУНЕНКО Тимофій Павлович, 1918, с. Нижче Солоне Борівського р-ну Харківської обл. Майор, командир мінометного б-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

До призову — учитель середньої школи у с. Піски-Радьківські. Призваний на військову службу у 1937. Закінчив Казанське військове піхотне училище. Брав участь у війні з Фінляндією, мав поранення. На фронті Великої Вітчизняної з черв. 1941: командир міномет. батареї 329 сп 237 сд, Ленінград. фр. Як командир д-ну, пізніше — заст. командира полку у складі 1894 самохід. артп 6 тк і 272 гв. мінп, 1-й Укр. фр., брав участь у прориві блокади Ленінграда, зимовому наступі з визволення міста та області (1944), взятті м. Виборг, штурмі Берліна та визволення Праги. Отримав тяжке поранення і контузію.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Ленінграда», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги».

Звільнений у запас у 1948.

По війні навчався у Харківському державному педагогічному інституті, після закінчення якого викладав у школах Борівського району, пізніше був директором середньої школи № 6 у м. Ізюм.

Помер 19.02.1997.

К

КОНДРАТЕНКО Андрій Іванович, 1903, с. Замішево Новозибковського р-ну Брянської обл., Російська Федерація. Капітан, політрук, парторг д-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи

У 1916 закінчив початкову школу, а у 1936 — вищу сільськогосп. школу в Харкові. У передвоєнні роки працював народним суддею на Харківщині, у Борівському р-ні, та у кол. Ходорівському (нині Жидачівському р-ні Львівської обл.). У Рад. Армії — з лип. 1941.

У серп. 1943 закінчив тримісячні курси заст. командирів б-нів із політчастини. Відтоді й до січ. 1944 — агітатор 136 окр. арм. штрафної роти, Захід. фр. У боях за

м. Орша (Вітебська обл., Білорусь) отримав контузію. Після лікування в госпіталі знову у військовому строю як парторг 5 окр. б-ну хімзахисту, 2-й Білорус. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні продовжував військ. службу, будучи парторгом д-ну 7 окр. зап. артп Північ. групи військ. Звільнений у запас у берез. 1946.

Мешкав у смт Борова Харківської обл. Працював заст. директора з політчастини районної машинно-тракторної станції, керуючим радгоспу «20 років Жовтня» у сел. Першотравневому, директором Борівської інкубаційної станції.

Помер 7.05.1987.

М

МИРОНЕНКО Василь Матвійович, 1912, с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл. Майор.

Закінчив бібліотечний технікум у м. Ізюм. У 1931 — 1934 — інспектор РВНО з ліквідації неписемності. Закінчив курси молодших лейтенантів при другому Київському артучилищі; у 1939 — прискорені курси з спеціальності командира взводу управління. На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: заст. командира дивізіону, зап. артп, 1-й Прибалт. фр.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував служити в Рад. Армії, обіймаючи різні посади, пов'язані із постачанням і матеріальним забезпеченням, зокрема, начальника польового механізованого хлібозаводу № 631.

У 1959 В.М. Мироненко вийшов у запас. Працював директором Ізюмського міськхарчкомбінату.

Помер 24.10.1987 у м. Ізюм Харківської обл.

МОРОЗ Федір Романович, 1921, с. Мостки Сватівського р-ну Луганської обл. Лейтенант, командир взводу.

Після десятирічки, у верес. 1939 — у Радянській Армії. У 1941 закінчив військ. училище зв'язку в м. Ульяновськ. На фронті Великої Вітчизняної війни з черв. 1941 у складі військ ППО. 15.03.1943 отримав тяжку контузію. Після лікування в госпіталі продовжував службу: командував взводом зв'язку стріл. роти 1000 окр. б-ну зв'язку 6 корпусу ППО. Звільнений в запас у верес. 1945.

По війні працював у рідному селі художнім керівником Будинку культури, вчителем фізвиховання у школі, з 1951 — техніком посилювального пункту р-ну № 3 кабельної магістралі Міністерства зв'язку (м. Луганськ). Пізніше переїхав до смт Борова Харківської обл.

Помер 1.02.2003.

Т

ТАРАН Володимир Андрійович, 1919, с. Рівне Кіровоградської обл. Капітан, заст. командира сб-ну, 523 сп 188 сд.

Орден Вітчизняної війни II ст.

Помер 10.12.1998 у с. Богуславка Борівського р-ну Харківської обл.

ТКАЧЕНКО Микола Давидович, 1916, с. Новий Мир Борівського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

28.11.1941 — 1.10.1943: 1772 зеніт. артп.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.04.2002 у м. Харків.

Валківський район

Б

БЕЙ Борис Іванович, 1918, смт Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби, хімінструктор.

31.08.1941 — 29.09.1943: Захід., Сталінград., Білорус. фр., 87 гв. артп, навідник.

Медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна»,»За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Помер у 1985 у м. Харків.

БІЛЕЦЬКИЙ Йосип Степанович, 1916, Валківський р-н Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1945 закінчив Казанську вищу офіцерську техн. бронетанкову школу.

Лют. 1942 — берез. 1945: Захід., Калінінський фр., 1-й Укр. фр., 112 тбр, технік паливно-мастильних матеріалів; 44 гв. тбр, пом. нач. з техн. частини. Був важко поранений у січ. 1944 в битвах за м. Звенигород.

Ордени Червоної Зірки (три), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював контролером у Харківському обл. виробничому управлінні автомобільного транспорту.

Помер 14.05.1975 у м. Валки Харківської обл.

БОБРО Іван Федорович, 1911, Валківський р-н Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Учасник фінської кампанії, Великої Вітчизняної війни. Брав участь у обороні Криму, 156 див., старшина роти, 56 А, 31 див. Контужений під час боїв на Північному Кавказі і поблизу м. Кенігсберг (нині — Калінінград).

1946 — 1956: голова Валківського райоргкомітету ДТСААФ.

Помер 12.05.1974 у м. Валки.

БОНДАРЕНКО Семен Миколайович, 1905, смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Капітан.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., 3-й Білорус. фр., хірургіч. ППГ № 115, заст. нач. шпиталю з політчастини; 218 польовий загін., заст. нач. з політчастини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював стрільцем на Харківській держ. електростанції № 4.

Помер 7.05.1981 у м. Харків.

БОРМОТ Михайло Самсонович, 1904, с. Сніжків Валківського р-ну. Харківської обл. Полковник, нач. хімслужби, ст. викладач військхімсправи Харківського арт. училища.

1.09.1941 — 20.09.1941: участь у будівництві прифронтових укріплень за спец. завданням штабу Півд.-Захід. фр. у р-ні м. Суми.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Леніна.

Помер 16.05.1971 у м. Харків.

БОСЕНКО Іван Лаврентійович, 1922, смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 15.08.1943: Захід. фр., 178 окр. винищ. протитанк. д-н 155 сд, ком. гармати; Півд.-Захід. фр., 407 артп РГК, ком. гармати. Був тяжко поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив нач. служби артозброєння артбр у Білорус. військ. окрузі.

Помер 5.09.1980 у м. Харків.

БРЕСЛАВЕЦЬ Сергій Іванович, 1918, с. Костів Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

17.09.1939 — 28.09.1939: учасник визвольного походу в Західну Україну та Західну Білорусію, 29 тбр, ком. танка; 15.02.1940 — 13.03.1940: учасник радянсько-фінляндської війни, 29 тбр, ком. танка.

20.07.1943 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., 257 окр. тп, ком. взв.; окрема Примор. А, 244 окр. тп, ком. взв.; 257 окр. тп 33 А, ком. взв.

Ордени: Червоної Зірки (три), Олександра Невського, Червоного Прапора; медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором відділу кадрів у Валківському міжрайонному колгоспбуді.

Помер 1.06.2002.

В

ВОВНЕНКО Василь Андрійович, 1915, смт. Новоархангельськ Кіровоградської обл. Ст. лейтенант.

У 1940 закінчив Луганську військову авіашколу пілотів.

Лип.1941 — верес. 1944: Півд.-Захід., Степ., 4-й Укр. фр., ком. ланки 61 штурм. ап 15 гв. штурм. ад. Був поранений під час посадки підбитого літака СУ-2 у лип. 1941.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у відділенні позавідомчої охорони Валківської райради. Жив у м. Валки Харківської обл.

Помер 3.04.1998.

ВОЛГІН Іван Андрійович, 1898, м. Валки Харківської обл. Підполковник.

У 1924 закінчив Харківську школу Червоних старшин.

Черв. 1941 — берез. 1945: Півд.-Захід., 1-й Укр. фр., 146 сд, ком. 126 окр. розвід. б-ну, заст. ком. полку. Був важко поранений у берез. 1945 в р-ні м. Вроцлав, Польща.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у в/ч № 2334, м. Харків.

Помер 9.01.1976 у м. Харків.

ВОЛОВИК Іван Іванович, 1913, м. Валки Харківської обл. Капітан I рангу.

22.06.1941 — 9.05.1945: Чорномор. флот: ком. д-ну, крейсер «Червона Україна», ком. БЧ-2, крейсер «Комінтерн», заст. нач. Чорномор. пароплавства, пом. ком. есмінця «Железняков», пом. нач. управління Чорноморсько-Азовського пароплавства, пом. ком. есмінця «Регіна Марія».

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За оборону Одеси», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ком. окр. д-ну аварійно-експлуатаційної служби тилу флотилії Балтійського флоту. Працював наладником на Харківському моторобудівному заводі «Серп і Молот».

Помер 28.11.1980.

ВОЛОХ Василь Єпіфанович, 1899, Валківський р-н Харківської обл.

Учасник бойових дій 1941 — 1944. Рядовий, 129 бао.

Медалі: «За взяття Берліна», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.08.1988.

Г

ГАЙДАМАКА Семен Павлович, 1916, смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 31.12.1943: Захід., Воронез., Далекосхід. фр., 34, 178 винищ. ап 205 ад ПА, заст. ком. ае. Був тяжко поранений. Учасник війни з Японією.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Москви».

По війні працював радіотехніком на Харківському обласному підприємстві «Побутрадіотехніка».

Помер 24.06.1978 у м. Харків.

ГОРДА Олексій Євдокимович, 1909, с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл. Технік-лейтенант.

Черв.1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., 2-й Укр., Степ. фр., 82 окр. рем. відновн. база 38 А, нач. тех. складу; 41 окр. розвід. б-н 5 гв. механізов. корпус, ком. взв. розвідки; 135 окр. тбр 5 гв. механізов. корпусу, технік автомобільної роти тех. забезпечення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії.

Помер 10.11.1974 у с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл.

ГУБСЬКИЙ Іван Романович, 1911, с. Михайлівка Валківського р-ну Харківської обл.

До війни працював будівельником у різних організаціях. Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941. Лейтенант, ком. телеграфно-кабельного взв., 777 окр. б-н зв'язку 328 сд. Контужений у 1943 в боях під ст-цею Кримською Краснодарського краю, Російська Федерація.

Ордени: Вітчизняної війни І ст., Вітчизняної війни ІІ ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні повернувся на Батьківщину, у рідне село, де мешкав і працював. Помер у 1993.

ГУБСЬКИЙ Михайло Гаврилович, 1919, с. Вишневе Валківського р-ну Харківської обл. Капітан. Агроном.

У 1939 закінчив сільськогосподарський технікум (3 курси) Богодухівський р-н, 2-е Тамбовське піхотне училище, прискорений курс зі спеціальності командира стрілецького взводу (1940 — 1941).

2.07.1941: Півд.-Захід. фр., 176 арм. зсп 21 А, лейтенант, ком. стрілецького взв. У 1942 був тяжко поранений в ногу у боях за ст. Прохорівка, Курська обл.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1960. Проживав у с. Ков'яги Валківського р-ну.

Помер у 1972.

ГУБСЬКИЙ Федір Іванович, 1914, с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Верес. 1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Півд., Північн.-Кавказ., 4-й Укр. фр., ветфельдшер д-ну 656 артп 216 сд; 1-й Прибалт., 2-й, 3-й Білорус. фр., ветлікар 656 артп 56 А.

Орден Червоної Зірки, медалі «За оборону Кавказу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював заст. голови колгоспу «Шлях до комунізму» у Валківському р-ні Харківської обл.

Помер 29.11.1973 у м. Валки.

ГУРА Микола Митрофанович, 1921, с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Капітан, 888 винищ. ап, Далекосхід. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 13.01.1996.

Д

ДУШКА Михайло Давидович, 1915, с. Добропілля Валківського р-ну Харківської обл.

У 1937 закінчив Старомерчицький технікум насінництва, у 1939 — курси молодших лейтенантів, Вищу офіцерську артшколу, м. Коломна Московської обл.

1940 — участь у радянсько-фінляндській війні.

Черв. 1941 — 1943: Півд. фр., Московська зона оборони, Північ.-Захід. Брянський, Степ., Укр. фр., ком. д-ну 16 артд прориву РГК 109 гауб. артбр; нач. штабу д-ну.

При визволенні міст Бєлгорода, Харкова, Кіровограда, Шпола за розгром угруповання противника у р-ні Корсунь-Шевченківського, Умань, Ясси (Румунія), за визволення Будапешта наказом Верховного Головнокомандувача була оголошена подяка за відмінні бойові дії. Душка М.Д. проявив себе сміливим, мужнім і порядним офіцером, у бойовій обстановці орієнтувався швидко і правильно.

Ордени: Вітчизняної війни I ст. (два), Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Москви», «За взяття Будапешта», медаль Чехословаччини «За хоробрість», «Чехословацький військовий хрест».

Після війни поступив у розпорядження Військової Ради Центральної групи військ, офіцер відділу бойової підготовки управління командуючого артилерією.

Після звільнення у запас проживав у м. Харків. Працював на заводі підйомно-транспортного устаткування на посаді голови заводського комітету.

Помер у 2004.

Ж

ЖУКОВ Василь Терентійович, 1916, Свердловський р-н Луганської обл. Лейтенант.

У 1941 закінчив Одеське військово-піхотне училище.

Черв. 1941 — січ. 1943: Півд.-Захід., Північ.-Кавказ. фр., 1008 сп 266 сд, ком. роти; 63 окр. тбр, ком. десантної роти. Був поранений у боях за м. Запоріжжя у листоп. 1941; важко поранений у трав. 1942 в р-ні ст. Тихорецьк; контужений у січ. 1943 в битвах за опанування ст. Кримська.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на Валківському харчокомбінаті.

Помер 13.04.1983.

З

ЗАВІЗІОН Василь Микитович, 1909, смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., ком. 1022 окр. б-ну зв'язку 366 сд 5 Уд. А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією». Оголошена подяка від Верховного Головнокомандувача.

Працював майстром на Куп'янському заводі силікатної цегли.

Помер 14.04.1974.

К

КАРАМУШКА Іван Григорович, 1911, м. Валки Харківської обл. Підполковник.

Черв. 1941 — 9.05.1945: технік-інтендант, командир роти зв'язку, 669 бао; пом. нач. зв'язку 217 окр. б-н зв'язку

17 раб 15 ПА, 2-й Прибалт. фр., 1-й Білорус. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошена подяка Верховного Головнокомандувача за взяття Берліна. Трудові нагороди: орден Червоного Прапора.

По війні продовжував служити в Рад. Армії. Проживав у м. Харків.

Помер 22.05.1965.

КАРАМУШКА Петро Григорович, 1908, м. Валки Харківської обл. Полковник.

У лавах Рад. Армії із 1936.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941. Командир 162 сп. Із 1944 працював у Наркоматі Оборони Радянського Союзу.

Ордени: Леніна, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, «Знак пошани», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у Валківський районній Раді зав. відділом соціального забезпечення м. Петропавловськ-Камчатський, інспектором у відділі охорони.

Помер у 1998.

КОЗАР Сергій Семенович, 1916, с. Минківка Валківського р-ну Харківської обл. Капітан, нач. 4-ї частини РВК.

До жовт. 1941 працював слюсарем 135 авіазаводу, м. Перм, Російська Федерація. Ком. взв., 199 армійський зсп, 31 А, 3-й Білорус. фр.

Із 1947 — офіцер Дубнівського РВК Ровенської обл. 1970 — зав. агентством міської дирекції «Сюздрук».

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги».

Помер 22.05.1972 у м. Харків.

КОЛЯНДРА Григорій Андрійович, 1915, с. Майдан Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

8.07.1941 — 9.05.1945: Півд., Півд.-Захід., Закавказ., Північ.-Кавказ. фр., 384-й окр. лінійний б-н зв'язку 9 А, ком. роти.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга».

Помер 23.08.1977 у м. Харків.

КОМАР Петро Трифонович, 1912, Валківський р-н Харківської обл. Майор.

У 1936 закінчив військову школу зв'язку ім. Калініна, м. Київ.

Серп. 1945 — верес. 1945: учасник війни з Японією, 1-й Далекосхід. фр., Управління 54 раб, нач. зв'язку раб.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, Леніна, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював електромеханіком на 2-й дистанції сигналізації та зв'язку Півд. залізниці, м. Харків.

Помер 18.11.1972 у м. Харків.

КОРСУН Олексій Кіндратович, 1921, Валківський р-н Харківської обл. Лейтенант.

Закінчив 6-місячні курси мол. лейтенантів при 2-й гв. А з спеціальності ком. стрілецького взводу.

Сталінград. фр., 70 гв. сп 24 гв. сд, ком. стрілецького відділення; 15 гв. сп 24 гв. сд, ком. взв. пішої розвідки. Був тяжко поранений.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1946 звільнений в запас. По війні працював у колгоспах, лісництвах Харківської обл., у Липецькому радгоспі Харківського р-ну. Проживав у с. Веселе.

Помер у 1999.

КРАСНОСЕЛЬСЬКИЙ Валентин Генріхович, 1921, м. Валки Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Лип. 1941 — груд. 1941: Північ.-Західн. фр., 16 сд, ком. кулемет. взв.; груд. 1941 — берез. 1944: 2-а Ленінград. партиз. бр., ком. кінної групи розвідки; квіт. 1944 — січ. 1945: 3-й Прибалт., 2-й Укр. фр., 291 сд, ком. зеніт.-кулемет. взв.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.06.2002 у сел. Комсомольське Зміївського р-ну.

КРИВИНЕЦЬ Яків Григорович, 1920, с. Заміське Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1944 закінчив Ленінградське училище, мостове відділення. Під час Великої Вітчизняної війни перебував у складі діючої армії. 22.06.1941 — 31.12.1942: 1-й окр. б-н механізації залізниць; 8.05.1944 — 30.10.1944: 4-й окр. б-н відновлення залізн. зв'язку; 30.10.1944 — 9.05.1945: 75 окр. мостовий залізн. б-н.

Медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медалі: «За бойові заслуги», «За бездоганну службу».

Продовжував службу в Рад. Армії у різних залізничних підрозділах. Проживав у м. Харків.

Помер 3.07.2005.

Л

ЛИСКОНОГ Іван Кирилович, 1921, с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

1.10.1942 — 11.05.1945: 2 ПА, 2 ОПС.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Працював інженером у Харківському інституті радіоелектроніки; військ. керівником у СШ № 47.

Помер 13.03.1995 у м. Харків.

ЛИСОЙВАН Іван Якович, 1914, с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1942 закінчив прискорений курс Іванівського військ.-політ. училища Рад. Армії.

Захід., Воронез., Степ., 2-й та 3-й Білорус. фр., 5 Уд. А, інструктор політвідділу 89 гв. сд.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна».

Працював у фізико-технічному інституту низьких температур АН України, м. Харків.

Помер 25.02.1997.

М

МАРТИНЕНКО Павло Григорович, 1912, м. Валки Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр. Мол. лейтенант.

У 1931 закінчив Харківський електромеханічний технікум. 1937 — 1941: технік-конструктор заводу № 75.

У 1942 — 1943 закінчив курси мол. лейтенантів.

Півд. фр., 1071 сп, 28 А, ком. стрілецького взв.

Помер 15.04.1972 у м. Харків.

МАЦЕНКО Микола Петрович, 1909, с. Олександрівка Валківського р-ну Харківської обл. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Лип. 1941 — січ. 1945: Захід., Степ., 2-й Укр. фр. 7 пов.-десант. див, ком. роти. Був двічі поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 14.08.1978 у м. Харків.

МИЗЯК Олександр Михайлович, 1919, с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1936 закінчив семирічну школу в рідному селі, у лип. 1938 — чотири курси Харк. політехнікуму Укомпромради.

У берез. 1940 призваний до Рад. Армії, був курсантом Полтавського автотракторного училища.

На фронтах Великої Вітчизняної з 1941 по 1945. Із жовт. 1941 — ком. паркового взв., 456 арм. артп РГК Закавказ. фр. У трав. 1942 отримав тяжке поранення поблизу м. Керч, Крим, після лікування повернувся у бойовий стрій. Із серп. по жовт. 1942 — ком. автовзводу 24 окр. автотрансп. б-ну, Сталінград. фр. до кінця війни, ком. взв. окр. автотрансп. роти 23 тк, 2-й, 3-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки, медалі «За бойові заслуги».

По війні продовжував військову службу як нач. лабораторії окр. автотрансп. роти, ком. учб. взв. і ком. взв., заст. ком. роти з політчастини у дивізійній автошколі, а з 1958 — нач. постачання паливно-мастительних матеріалів 20 гв. А у складі Групи радянських військ у Німеччині. У 1960 звільнений в запас.

Помер 25.12.1999 у м. Харків.

МИЗЯК Сергій Михайлович, 1915, с. Баранове Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1939 закінчив Ульяновське бронетанкове училище.

Серп. 1945 — верес. 1945: учасник війни з Японією, Управління Командувача БТ та МВ Забайкал. фр., ст. офіцер зв'язку.

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні працював зав. відділу постачання у Всесоюзному НДІ організації механізації шахтного будівництва, м. Харків.

ПАСІЧНИЙ Федір Олексійович, с. Сніжків Валківського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: учасник війни з Японією, 12 винищ. ап ВПС Тихоокеанського флоту.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер 19.12.1997 у м. Харків.

ПЕЛИШЕНКО Іван Прокопович, 1901, смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1926 закінчив курси з підготовки ком. початкового складу при загоні особливого призначення, м. Харків.

Серп. 1945 — верес. 1945: учасник війни з Японією, 2-й Далекосхід. фр., штаб Приамурської А ППО, нач. автотракторного відділу А ППО.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, Леніна, медаль «За перемогу над Японією».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 15.04.1973 у м. Харків.

ПЕРЕСАДА Іван Романович, 1920, Валківський р-н Харківської обл. Майор.

У 1940 закінчив Харківський технікум промислового транспорту.

Черв. 1941 — верес. 1945: Захід., 1-й Білорус. фр., 64 відбуд. залізн. б-н 1 залізн. бр., червоноармієць, технік роти; Забайкал. фр., 26 вузькоколійний залізн. полк 50 залізн. бр., ком. взв.

Медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За оборону Києва».

Працював на Харківській станції переливання крові.

Помер 1.11.1997.

ПЕРЕСАДА Олександр Устимович, 1911, Валківський р-н Харківської обл. Майор.

У 1938 закінчив 2-е Київське арт. училище.

Січ. 1942 — лип. 1942: Крим. фр., 439 гауб. артп, 111 гауб. артп 294 сд 51 А, 239 артп 77 окр. див. 47 А, заст. ком. д-ну з стройової частини, ком. д-ну. Був важко поранений та контужений у Криму у трав. 1943 при відбитті атаки німців у м. Керч в р-ні маяка.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював головою мисливців та рибалок Валківського р-ну.

Помер 13.09.1969 у м. Валки.

ПЛАХОТНИЧЕНКО Володимир Іларіонович, 1925, м. Краснодон Луганської обл. Гв. підполковник.

24.05.1944 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 211 гв. сп 73 гв. сд 57 А, ком. мінометного взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За визволення Бєлграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював техніком у Валківській виробничій конторі з експлуатації газового господарства.

Помер 8.12.2000.

ПОГРЕБНЯК Олексій Павлович, 1919, м. Валки Харківської обл. Майор, ст. офіцер частини.

22.06.1941 — 28.10.1944: Півд., Півд.-Захід., 1-й Білорус., 1-й Прибалт. фр., 29 гв. сп 12 гв. сд, ком. вогневого взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 27.10.1972 у м. Слов'янськ Донецької обл.

ПОНОМАРЕНКО Іван Родіонович, 1906, Валківський р-н Харківської обл. Полковник, райвійськком РВК.

22.06.1941 — лют. 1943: Півд.-Захід., Сталінград., Донський фр., 76 гв. сд., ком. полку.

Помер 19.09.1983 у м. Харків.

ПРИЛУЦЬКИЙ Павло Григорович, 1918, с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл. Капітан, ст. фельдшер.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Медпрацівник Високопільської туберкульозної лікарні Харківської поліклініки № 16.

Помер 13.11.1960. Похований: с. Високопілля.

ПШЕНИЧНИЙ Олексій Микитович, 1923, с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Учасник бойових дій.

Помер у 1963 у м. Харків.

Р

РАПОТА Іван Никифорович, 1912, м. Валки Харківської обл. Майор.

5.08.1941 — 9.05.1945: Півд., 1-й Білорус. фр., 230 арт сд, 12 А; 57 А, 10 зап. сд, оперуповноважений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу на посаді оперуповноваженого Управління контррозвідки МДБ радянських військ в Німеччині, офіцер 1-ї частини Орджонікідзевського РВК м. Баку, Азербайджан, нач. складу 312 зеніт. артп середнього калібру. Звільнений в запас у 1955. Проживав у м. Харків.

Помер 25.12.1966.

РЄЗНИК Федір Максимович, 1915, с. Мала Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл. Капітан.

22.06.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід., Брянський, 1-й Укр. фр., 13 А, 323 гв. мінп 34 ск.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Праги», «За бойові заслуги».

Помер 8.06.1970 у м. Валки Харківської обл.

РУЧІЙ Петро Дмитрович, с. Семенівка Чернігівської обл. Майор запасу.

28.12.1943 — 5.11.1944: Степ., 2-й Укр., Півд.-Західн., 1-й Укр. фр., 30-й окр. полк резерву офіцерського складу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» I ст.

1950 — 1957: нач. 3-ї частини Валківського РВК Харківської обл.

Помер 8.08.2000 у м. Валки Харківської обл.

С

САВЧЕНКО Михайло Тимофійович, 1921, с. Добропілля Валківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

15.10.1943 — 9.05.1945: Півд.-Західн., 3-й Укр. фр., 31 винищ. ап 295 винищ. ад, ст. льотчик, командир.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоного Прапора (три), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Був важко поранений. Із бойової характеристики: «Під час війни у повітряних боях показав себе сміливим, ініціативним, винахідливим льотчиком-винищувачем, відмінно володів тактикою повітряних боїв. Здійснив 165 бойових вильотів. Збив 10 літаків».

По війні — 778 навчальний ап, 9 військова авіашкола початкового навчання льотчиків, командир ае.

САЛАЩЕНКО Іван Кіндратович, 1903, с. Журавлі Валківського р-ну Харківської обл. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

3.01.1942 — 9.05.1945: Калінінський фр., комісар окр. сб 114 сбр.; 1-й Прибалт. фр., нач. артилерії 531 сп 164 сд 4 Уд. А. Був тяжко поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював експедитором у Харківському ресторані «Отдых».

Помер 17.09.1971.

САЛАЩЕНКО Іван Панасович, 1920, с. Журавлі Валківського р-ну Харківської обл. Технік-економіст. Майор.

У Рад. Армії — з 1939.

22.06.1941 — 11.05.1945: Брянський, Степ. фр., 10 окр. д-н, ст. лейтенант, ком. бронетанкових військ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові відзнаки», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Богдана Хмельницького.

Вийшов у відставку в 1960. Проживав у м. Харків. Був депутатом райради.

Помер 2.09.2005.

САРНОВ Олександр Семенович, 1920, с. Мезениха Тогучинського р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація. Майор, заст. нач. військ.-буд. загону з політчастини. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

Після школи працював у колгоспі, згодом — слюсарем на хімкомбінаті у м. Кемерово, шофером на заводі в Новосибірську, пом. комбайнера Тогучинської МТС.

У Радянській Армії — жовт. 1940. Із лип. 1942 навчався у військ.-політ. училищі (м. Хабаровськ), у 1945 закінчив Московське військ.-політ. училище ім. Леніна.

Учасник війни з Японією. Був комсоргом полку в складі 413 сд Забайкал. фр.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 —

1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги». Отримав подяку Верховного Головнокомандувача за виявлені доблесть і мужність у боротьбі за розгром японських мілітаристів.

По війні продовжував службу у Забайкал. військ. окрузі. Був комсоргом полку, секретарем парторганізації тб, заст. ком. полку з політчастини. У 1950 служив у складі рад. військ на тер. Монголії. У 1953 — 1954 — заст. ком. роти окр. радіоб-ну особливого призначення, заст. ком. б-ну з політчастини. У 1958 екстерном закінчив Полтавське військ. училище.

Звільнений у запас у квіт. 1960. Працював апаратником, майстром, ст. інженером, нач. штабу ЦО на Харків. коксохімзаводі, викладав у профтехучилищі.

Помер 29.08.1998 у с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл.

СВИРИДОВ Федір Павлович, 1918, с. Старі Валки Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

15.07.1941 — 11.05.1945: Півд. фр., ком. взв. зв'язку 433 бао 726 сп, 47 арм. полку зв'язку; Північ.-Кавказ. фр., заст. ком. роти 182 сп; 1-й Укр. фр., ком. роти зв'язку 5 окр. полку зв'язку; 4-й Укр. фр., ком. роти зв'язку 865 сп. Був поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював аерографником на Славутському заводі «Будфаянс».

Помер 2.08.1974.

СЕРБІН Микола Іванович, 1919, с. Рідкодуб Валківського р-ну Харківської обл. Старшина, зав. виробництвом Київського училища зв'язку ім. Калініна. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

Закінчив семирічку. До призову працював помічником рахівника у колгоспі «КІМ», згодом завідував клубом у рідному селі. У Рад. Армії — з трав. 1939. Учасник радянсько-фінляндської війни.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: Ленінград. фр., ст. писар 22 сп 92 сд. Брав участь у боях у р-ні н.п. Мги та Невської Дубровки, на Карельському перешийку. У 1942, перебуваючи зі своєю частиною у блокадному Ленінграді, тяжко захворів. Після зняття блокади воював у складі 1-го Укр. фр. Учасник штурму м. Краків (Польща), форсування р. Одер. Тричі поранений, особливо тяжко — 22.06.1941 на Білому морі.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував служити в Рад. Армії. Звільнений у запас в 1950 через хворобу.

Помер 9.11.1952.

СЕРГІЄНКО Сергій Федорович, 1918, смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1937 закінчив Люботинський залізничний технікум.

Учасник Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Захід. фр., 262 окр. д-н протитан. гармат, 151 сд, ком. взв.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», болгарська — «Вітчизняна війна».

Помер у 1997.

СЕРДЮК Михайло Федорович, 1899, м. Валки Харківської обл. Підполковник.

Груд. 1941 — 20.12.1943: Півд.-Захід. фр., нач. обозно-речового постачання 854 сп 277 сд 38 А; окр. б-н 57 А; Захід. фр., ком. 219 окр. роти обслуговування арм. бази № 47. Був поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював заст. керівника Харків. контролю «Газтехпостачзбут», а також інспектором із кадрів на Харківському заводі металозаготівок.

Помер 1.10.1974.

СУББОТІН Анатолій Володимирович, 1922, Лузський р-н Кіровської обл., Російська Федерація. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Волхов. фр., 1080 сп 310 сд, лейтенант, комсорг. Тричі поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За відвагу».

Після війни працював у школах ФЗН. 1957 — директор Лузької школи Кіровської обл.

1958 — 1974: нач. виробництва Валківського цегельного заводу.

Помер 15.07.1997.

Т

ТАТАРЕЦЬ Сергій Іванович, 1913, м. Валки Харківської обл. Капітан.

10.01.1940 — 13.03.1940: 4 швидк. бомбард. ап, механік авіац.;

27.06.1941 — трав. 1945: Захід., Півд., Закавказ., Північ.-Кавказ., 2-й Білорус. фр., 7 гв. штурм. ап, механік авіац.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга».

Помер 2.01.1979 у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

ТРИДУБ Микола Павлович, 1923, м. Валки Харківської обл. Підполковник.

1.11.1941 — 17.11.1942: Захід., Північ.-Захід., Півд.-Захід. фр., 7 окр., гв. міномет. д-н, піротехнік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1999 в м. Харків.

ТУПИЦЯ Олексій Павлович, 1920, Валківський р-н Харківської обл. Старшина.

У 1939 закінчив школу ФЗН у смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

Черв. 1941 — трав. 1945: 2 окр. б-н механізації залізн. робіт 5 Познанської бр.

Медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Лозівському управлінні газового господарства.

Помер 13.04.1994 у смт Близнюки Харківської обл.

Х

ХАРЛАМОВ Петро Матвійович, 1921, с. Покровка Абдулінського р-ну Оренбурзької обл., Російська Федерація. Капітан.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 31.12.1941 — 15.05.1942: Крим. фр., 144 ае зв'язку, авіамеханік літака.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після закінчення війни продовжував службу в Рад. Армії на посадах: заст. ком. бат. зі стройової частини, офіцера Краснокутського, а потім Валківського РВК. Вийшов у відставку у 1962. Проживав у м. Валки, продовжував працювати нач. 4-ї частини РВК.

Помер 20.12.1975.

ХАРЧЕНКО Іван Купріянович, 1903, с. Минківка Валківського р-ну Харківської обл. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

1941 — 1945: Білорус. фр., 1343 зап. полк 24 ад, парторг полку.

Звільнений в запас у 1945 через хворобу.

По війні проживав у смт Савинці Балаклійського р-ну.

Помер у 1982.

ХВОРОСТ Василь Андрійович, 1922, с. Хворостове Валківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

10.02.1942 — 20.06.1944: Захід., Калінінський, Прибалт. фр., 294 сп 184 сд, ком. вогн. взв.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Ц

ЦИБУЛЬНИК Іван Миколайович, 1916, с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

Закінчив прискорені спецкурси морської авіації, відділення радіотехніків.

Черв. 1941 — трав. 1945: ВПС ЧФ, 5 ае 2 ап; 5 гв. ап, радіотехнік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював на Харківській кондитерській фабриці «Жовтень».

Помер 9.12.1979 у м. Харків.

Великобурлуцький район

Б

БАБАЙ Іван Єгорович, 1918, с. Гнилиця Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

У РСЧА з 17.07.1941. Мол. лейтенант, пом. ком. взв., 37 зап. сбр.

Орден Червоної Зірки.

Помер 2.02.1978 у с. Шипувате Великобурлуцького р-ну.

БРАЖНИК Юрій Степанович, 1914, сел. Микільське Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Капітан мед. служби.

У 1933 закінчив Курський медтехнікум.

Лип. 1942 — трав. 1945: Півд.-Західн., Центр., Брянський, 1-й Білорус. фр., 2 винищ. протитанк. див. РГК, ком. хімвідділення медсанроти; 1957 винищ. протитанк. полк 40 винищ. протитанк. бр. Був двічі важко поранений: у жовт. 1941 в битвах під м. Курськ; у квіт. 1945 в боях за м. Берлін.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За бойові заслуги».

По війні залишився служити в армії.

Помер 13.10.1977 у м. Оренбург, Російська Федерація.

В

ВАГІНА Галина Григорівна, 1923, Великобурлуцький р-н Харківської обл.

Учасник бойових дій із берез. 1943 по трав. 1945. Мол. сержант.

Медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Померла 4.03.2000. Похована: м. Донецьк.

Д

ДЄНЬГІН Микола Васильович, 1911, с. Верхня Піжевня Радянського р-ну Кіровської обл., Російська Федерація. Гв. ст. лейтенант.

Трав. 1942 — квіт. 1945: Західн. фр., 11 мсбр 10 тк, ком. взв.; 1-й Білорус. фр., 7 тбр, ком. розвідроти.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 7.02.1968 у сел. Нова Олександрівка Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ДОЛЯ Тимофій Степанович, 1913, смт Великий Бурлук Харківської обл. Гв. капітан.

До війни працював редактором газети «Прапор колгоспника».

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941. Гв. капітан, ком. стройової роти, 143 гв. сп 48 гв. сд 28 А, 3-й Білорус. фр. У 1943, 1945 був тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював бухгалтером у центральній бухгалтерії цукрорадгоспу «Підсереднянський», потім в радгоспі «Андріївський».

Помер у 1998.

Ж

ЖЕГУСЬ Олексій Миколайович, 1923, с. Рогозянка Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Майор.

У 1942 закінчив 1-у Вольську військову авіаційну школу механіків.

Квіт. 1943 — трав. 1945: Брянський, 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 50 винищ. ап, механік авіаційний.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Фрунзенському райвійськкоматі м. Харків.

Помер 19.11.1985.

З

ЗАДОРОЖНИЙ Олександр Іванович, 1921, с. Станіславчик Ставищенського р-ну Київської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

Берез. 1942 — 9.05.1945: Центр. фр., нач. окр. команди з обслуговування переправних засобів військ.-технічного складу № 1889; 1-й Білорус. фр., 476 окр. сапб 354 сд 65 А, ком. взв. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював учителем фізкультури у СШ с. Середній Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

Помер 3.12.1971 у смт Великий Бурлук Харківської обл.

ЗОЛОТУХІНА (ОРЛОВА) Марія Миколаївна, 1921, с. Хатнє Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

Закінчила медичний технікум у м. Кременчук Полтавської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941. Ст. лейтенант, фельдшер, ком. взв. носильників, 316 сп 43 сбр. Під час бойових дій одержала контузію.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працювала у Хатнянському фельдшерському пункті.

К

КРИВУЛЯ Йосип Олексійович, 1910, с. Гнилиця Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід., Калінінський, 1-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., управління 8-го р-ну авіац. базування.

Орден Червоної Зірки, медаль «За взяття Кенігсберга».

Помер 13.10.1981 у м. Харків.

М

МУЛИК Сергій Михайлович, 1914, смт Великий Бурлук Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1939 закінчив Київську піхотну школу.

Листоп. 1941 — верес. 1943: Ленінград., Волхов. фр., 65 сд окр. навч. б-ну, заст. ком. б-ну; курси удосконалення

ком. складу, слухач, ком. б-ну 53 окр. бр. ЧА.

Був контужений у листоп. 1942 в р-ні Ларіонова о-ва (Волхов. фр.). Важке поранення в лип. 1943 в р-ні смт Синявіне Ленінградської обл.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 13.12.1964.

ОГУРЦОВ Василь Мефодійович, 1923, смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

9.06.1942 — 11.05.1945: Півд.-Захід. фр., 65 тбр; 3-й Укр., 1-й Укр. фр., 102 пересувна авіац. ремонтна база.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За визволення Праги».

Помер 7.03.2001 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ОСИКА Василь Микитович, 1920, Великобурлуцький р-н Харківської обл. Капітан мед. служби.

6.10.1941 — 20.05.1945: фельдшер в різних армійських формуваннях, 277 сп 117 тп, 1138 гармат. полк 236 артбр Приморського військ. округу.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 236 окр. гармат. артбр, ком. відділення.

Медаль «За перемогу над Японією».

По війні продовжував службу на посаді фармацевта, нач. аптеки полкового медпункту, нач. мед.-сан. постачання. Після звільнення у запас проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ПАВЛЕНКО Іван Степанович, 1919, сел. Червона Хвиля Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Гв. підполковник.

22.06.1941 — 10.07.1942: Північ.-Захід. фр., ком. взв. 91 тп 46 тд; Волхов. фр., ком. роти 7 гв. тбр. Був тяжко поранений.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив заст. ком. тб-ну у Прикарпатському військ. окрузі. Працював заст. нач. відділу збуту на Ульяновському машинобудівному заводі.

Помер 13.02.1978.

ПАВЛЕНКО Кузьма Денисович, 1921, смт Великий Бурлук Харківської обл.

Учасник бойових дій з лип. 1941 по жовт. 1941. Рядовий, 8 бр. морської піхоти.

Медалі: «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1984. Похований: м. Донецьк.

ПОСОХОВ Олександр Миколайович, 1927, Валуйський р-н Бєлгородської обл., Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

22.08.1945 — 3.09.1945: участь у боях проти імперіалістичної Японії, 2-й Далекосхід. фр., 1058 сп.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер 10.07.2004 у смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПОСТАЩУК Дмитро Олексійович, 1919, с. Красноволиця Чуднівського р-ну Житомирської обл. Капітан.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 2 А, офіцер зв'язку.

Медаль «За перемогу над Японією».

Приколотнянський завод буд. матеріалів, комірник.

Помер 8.05.1979 у смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПРОФАТИЛО Іларіон Никонович, 1900, сел. Дорошенкове Харківської обл.

Учасник бойових дій з серп. 1941 по трав. 1945. Рядовий, 931 сп 240 сд.

Медалі: «За відвагу» (дві), «За бойові заслуги» (дві). «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер.

ПУСТОВАРОВ Михайло Полікарпович, 1922, с. Рогозянка Великобурлуцького р-ну. Капітан II рангу.

29.09.1941 — 12.03.1944: Північ.-Захід., Волхов. фр., зеніт. арт. бат. 29 тбр, ком. зеніт. гармати, ком. вогневого взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.09.1982 у м. Харків.

Р

РИКОВ Юхим Олексійович, 1912, с. Курінькі Великобурлуцького р-ну Харківської обл. Старшина строкової служби.

Верес. 1939 — трав. 1945: Півд.-Західн., Північ.-Західн., 2-й, 4-й Укр., Північ.-Кавказ., 1-й Прибалт. фр., штаб фронту, шофер.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у 8-річній загальноосвітній трудовій технічній школі-інтернаті № 12 м. Харків. Проживав у с. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл.

Помер 13.09.1983.

С

САЛТОВСЬКИЙ Віктор Власович, 1922, смт Великий Бурлук Харківської обл. Полковник.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 15.09.1941 — 19.09.1941: Півд. фр., 241 сп 95 сд, зв'язківець роти. Був тяжко поранений при обороні м. Севастополь, Крим. Знаходився на лікуванні в ЕГ № 368, № 369. 10.07.1943 — 1.08.1944: 2-й Укр. фр., 110 тбр, стрілець-радист.

Продовжував службу у Рад. Армії у Прикарпатському військ. окрузі на посадах: ком. танкового взводу, танкової роти, нач. штабу б-ну, заст. військ. комісара Великобурлуцького районного військкомату. Проживав в смт Великий Бурлук.

Помер 1.05.1993.

СИДАШ Федір Павлович, 1912, Великобурлуцький р-н Харківської обл. Підполковник.

Листоп. 1941 — черв. 1942: Західн. фр., 688 артп 239 сд 10 А, ком. бат. Був поранений у січ. 1942 в битвах за м. Сухіничі Калузької обл.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1948 закінчив Дніпропетровське арт. училище.

По війні працював інженером «Промзернопроект», м. Харків.

Помер 27.11.1981 у м. Харків.

Т

ТУПІЛКІН Борис Олексійович, 1913, м. Астрахань, Російська Федерація. Полковник.

У 1938 закінчив Казанське піхотне училище.

Лют. 1942 — берез. 1943: Московська зона ППО, штаб Московської зони

оборони, пом. нач. 1 відділення оперативного відділу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював слюсарем на ділянці енергопостачання Північ.-Кавказ. залізниці м. Туапсе Краснодарського краю.

Помер 29.01.1977 у смт Великий Бурлук Харківської обл.

ФІАЛКОВСЬКИЙ Юрій Костянтинович, 1915, смт Великий Бурлук Харківської обл.

1.06.1943 — 9.05.1945: Центр., 1-й Білорус. фр., 15 винищ. ап 278 винищ. ад, льотчик.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

Помер 14.07.1976 у м. Дергачі Харківської обл.

ЯРИГІН Петро Якимович, 1911, с. Новоселки Фатезького р-ну Курської обл., Російська Федерація. Мол. лейтенант.

Черв. 1941 — верес. 1941: Захід. фр., 304 окр. зеніт. артд, ком. вогневого взв. Був важко поранений у верес. 1942 в р-ні ст. Крупка, Мінська обл., Білорусь.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 13.04.1980 у смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

Вовчанський район

АВРАМЕНКО Леонід Андрійович, 1915 с. Нелідовка Бєлгородського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1929 закінчив сім класів у смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської. обл., а у 1933 — два курси Харківського автомоб. технікуму. Працював пом. начальника політвідділу з комсомольської роботи цукрорадгоспу, пізніше — секретарем Вовчанського райкому ЛКСМУ. У 1939 — 1940 проходив строкову службу в Рад. Армії. 22.12.1939 — 13.03.1940: брав участь у війні з Фінляндією, будучи шофером 648-го автомоб. б-ну. Із черв. 1941 — політрук автороти Харківського танк. училища, евакуйованого до м. Чирчик (Середньоазіатський військ. округ), а з квіт. 1943 — начальник автогаража відділу контррозвідки Харківського військового округу.

Звільнений в запас у 1946. Мешкав у м. Вовчанськ Харківської обл. Працював інструктором виробничого навчання при Вовчанському автомотоклубі, шофером автоколони, в об'єднанні «Сільгосптехніка» і райспоживспілці.

Помер 23.05.2002.

АЛЕКСЄЄВ Іван Федорович, 1914, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У Рад. Армії — з 1938. Учасник Великої Вітчизняної війни: ком. сап. взв., 5 інж.-сапбр. Мав поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у с. Хотімля.

Помер у 1997.

АНОХІН Олександр Іванович, 1905, м. Вовчанськ Харківської обл. Підполковник мед. служби.

У 1932 закінчив Дніпропетровський мед. інститут.

Серп. 1942 — груд. 1944: Закавказ., Північ.-Кавказ. фр., окр. Примор. А, військ. шпиталь № 376, нач. рентгенвідділення.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював лікарем-рентгенологом у Харківському дитячому кістково-туберкульозному санаторії.

Помер 9.08.1976 у м. Харків.

Б

БЕЗБОРОДОВ Афанасій Єгорович, 1912, Вовчанський р-н Харківської обл. Майор, заст. ком. д-ну.

У 1930 закінчив Харківський ветеринарний інститут.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., Брянський, Донський, Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., 407 артп 9 артд 26 артбр, заст. ком. полку. Отримав п'ять поранень.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За взяття Відня», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 6.04.1967 у м. Дергачі Харківської обл.

БЕЗКРОВНИЙ Михайло Лазарович, 1915, с. Верхній Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник, нач. штабу винищ. авіац. полку.

Закінчивши семирічку в с. Рубіжне, працював на цукрозаводі у м. Вовчанськ. У 1935 вступив до ФЗН при ХЕМЗі за спеціальністю «слюсар-інструментальник». Працював на цьому заводі, а у 1936 закінчив вечірній робітфак при Харківському електротехнічному інституті.

Із 1939 у Рад. Армії. Здобув військ.-політ. освіту на курсах політруків, а згодом — у Харків. військ.-політ. училищі. У лип. 1941 закінчив авіац. курси політскладу при Харків. військ. авіашколі авіабомбардирів (прискор. курс). Пройшов шлях від комісара ае з політчастини до нач. операт. відділу, заст. нач. і нач. штабу полку. Брав участь у війні з Японією у складі військ 2-го Далекосхід. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: медаль «За бойові заслуги».

У мирний час продовжував служити у ВПС на Далекому Сході, у Примор. та Прибалт. військ. округах. У 1952 — 1953 перебував у складі рад. військ на Ляодунському п-ві (Китай). У 1954 закінчив 1-і Центр. льотно-тактичні курси удосконалення офіцер. складу ВПС. Після звільнення в запас мешкав у м. Харків.

Помер 4.12.2001.

БЕЛЕБЕХА Семен Федорович, 1921, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Капітан.

Закінчив 1942 Тбіліське гірсько-арт. училище.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1942 — верес. 1942: Півд.-Захід. фр., 776 артп, ком. взв.; груд. 1942 — 9.05.1945: Північ.-Захід. фр., 228 мінп; 2-й Прибалт. фр., 305 гауб. артп. На Прибалт. фр. отримав контузію.

Орден Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував службу в артбр Ленінград. та Київському військ. округах. Звільнений у запас у 1956. Проживав у м. Харків.

Помер 26.04.1969.

БОВА Анатолій Михайлович, 1901, м. Охтирка Сумської обл. Підполковник.

23.07.1945 — 3.09.1945: Сахалінський загін Північ. угруповання Далекосхід. військ, нач. оперативного відділу штабу 56 ск.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Японією».

Помер 4.05.1967 у м. Вовчанськ Харківської обл.

БОГНЮК Юхим Павлович, 1908, с. Захарівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор інтендант. служби.

Черв. 1942 — трав. 1945: Півд., Закавказ., Північ.-Кавказ., 2-й Білорус. фр., окр. Примор. А, 107 окр. атб, нач. штабу. Був тяжко поранений, отримав загальну контузію.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польська медаль «Заслужена на полі Слави». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

362 окр. б-н аеродромно-технічного забезпечення, 34 ПА, Закавказ. військ. округ, нач. господар. частини.

БОЛЬШАК Олександр Кирилович, 1904, с. Жовтневе Друге Вовчанського р-ну Харківської обл.

У 1939 закінчив Вовчанський педагогічний технікум, у 1941 — курси молодших лейтенантів.

Прибалт. фр., гв. ст. лейтенант, нач. розвідки 66 гв. сп.

Із 1947 — директор Вільхуватського дитячого будинку, у 1953 — 1964 — вчитель Григорівської восьмирічної школи Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

БОНДАРЕНКО Іван Михайлович, 1910, с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Черв. 1941 — трав. 1945: Північ.-Захід., Карел., Волхов., Ленінград., 1-й Білорус. фр., 367 гарм. артп, нач. зв'язку полку; 189 гауб.-артбр, нач. зв'язку бр.

Ордени: Вітчизняної війни І ст. (два), Олександра Невського, Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював в Управлінні позавідомчої охорони.

Помер 22.10.1981 у м. Харків.

БРАЖНИКОВ Микола Петрович, 1905, с. Лебедин Шполянського р-ну Черкаської обл. Майор тех. служби, інженер.

11.02.1940 — 13.03.1940: учасник радянсько-фінляндської війни, ст. електротехнік.

12.09.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід., Брянський, Півд.-Захід., Сталінград., Півд., 4-й Укр., 3-й Білорус. фр.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення у запас проживав у м. Вовчанськ Харківської обл.

Помер 1.02.1970.

БРИКОВ Григорій Трохимович, 1906, с. Шестакове (Непокрите) Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Січ. 1940 — берез. 1940: учасник радянсько-фінляндської війни; черв. 1941 — 9.05.1945: Білорус., 1-й Укр. фр., 22 тд; 2-а Польська А, ком. відділ. автороти.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги»; польські нагороди: хрест Срібний (два), медаль «За Одер, Ніссу і Балтику». Трудові нагороди: Орден Червоної Зірки, Червоного Прапора, Леніна.

Помер 12.06.1979 у м. Харків.

В

ВОДОЛАЗЬКИЙ Костянтин Йосипович, 1915, с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., Півд., Калінінський., Сталінград., Північ.-Захід.,

Брянський, 1-й Прибалт., 2-й Прибалт., 1-й Білорус. фр., 3 гв. винищ. ад, інженер.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст. (дві), медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна».

1975 — Харківське управління газового господарства, інженер-диспетчер.

Помер 26.04.1982 у м. Харків.

Г

ГЕРАСИМОВ Револьд Олександрович, 1925, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну. Інженер-підполковник, нач. автобази в/ч.

23.06.1944 — 9.05.1945: 3-й Білорус., 1-й, 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 7 гв. мбр, 3 гв. Сталінград. мк, ком. взв.; 16.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 3 гв. Сталінград. мк, ком. мінометн. взводу.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер 20.09.1985 у м. Харків.

ГЛАДКИЙ Микола Порфирійович, 1911, м. Пирятин Полтавської обл. Підполковник.

5.05.1942 — 9.05.1945: Брянський фр., 122 окр. сбр, військ. комісар окр. міномет. д-ну; 1-й, 2-й, 3-й Білорус. фр., замполіт 11 артп 73 сд 48 А.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював лінійним контролером у Пирятинському автотранспортному підприємстві 16040.

Помер 21.09.1996 у с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГОЛОВЧАНСЬКИЙ Василь Захарович, 1903, с. Волохівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Лейтенант вет. служби, ветфельдшер. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1935 закінчив Богодухівський ветеринарний технікум.

У січ. 1941 призваний до Рад. Армії. На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1941: ст. ветфельдшер, 90 окр. експл. залізн. б-н, Півд.-Захід. фр., згодом — ветфельдшер у складі 3 гв. А, Півд.-Захід. фр. Двічі поранений: у 1941 і у жовт. 1943.

Звільнений у запас у січ. 1944 для роботи в народному господарстві і направлений як спеціаліст у розпорядження Сталінградського облземвідділу.

По війні мешкав у с. Губарівка Богодухівського р-ну, а пізніше у м. Балаклія Харківської обл., де й помер 26.02.1997.

ГОРОХОВАТСЬКИЙ Дмитро Іларіонович, 1912, с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

Лип. 1941 — 13.02.1944: Півд.-Захід., Сталінград., Калінінський, 2-й Прибалт. фр., 341 гв. сп 119 гв. сд, заст. ком. б-ну.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Голова колгоспу ім. Ілліча, голова сільради с. Червоноармійське Друге.

Помер 1.11.1975 у с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГРУБИЙ Леонід Григорович, 1921, м. Харбін, Китай. Майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 24.08.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 774 винищ. ап 282 винищ. ад 16 ПА, льотчик.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Мав подяку Верховного Головнокомандувача за участь у звільненні Варшави від німецько-фашистських загарбників.

До 1957 прослужив у Рад. Армії льотчиком першого класу, у винищ. ап бойового використання Учбового центру

винищ. авіації ППО, заст. ком. ае, штурман-інструктор учбового винищ. ап.

З 1.04.1950 по 28.05.1959 літав на бойових реактивних літаках.

За вислугу років нагороджений орденом Червоної Зірки. Звільнений у запас у 1959. Проживав у м. Вовчанськ Харківської обл.

Помер 14.01.1967.

ГУБКІН Михайло Дмитрович, 1913, м. Вовчанськ Харківської обл. Підполковник.

Закінчив технікум механізації сільського господарства.

У Рад. Армії — з 1935. Навчався у школі підводного плавання у Ленінграді, а також на курсах удосконалення молодшого командного складу. Служив по 1939 на підводному човні підводного флоту Щ-201 старшиною групи мотористів.

До війни працював на заводі № 183 у Харкові на посаді техніка-дослідника і випробувача двигунів.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Серп. 1941 — 3.09.1945: ком. взв. з ремонту танків, 121 тбр, Захід. фр., Півд.-Захід. фр.; помічник командира тбр з технічної частини, Сталінград., Донський, Степ., 2-й Укр., Забайкал. фр., інженер-технолог. Мав тяжке поранення у 1943.

Ордени: Вітчизняної війни I ст. (три), Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Полярної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні підполковник М.Д. Губкін продовжував службу в Рад. Армії як інженер-технолог, ст. офіцер з технічної частини, заст. начальника училища з танко-технічної підготовки. Звільнений у запас у 1959. Проживав у Харкові.

Помер 1.03.1972.

ГУЛИЙ Василь Олексійович, 1918, с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл. Гв. ст. лейтенант мед. служби.

23.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., нач. аптеки 114 тп 57 тд; Захід. фр., офіцер зв'язку санітарного загону 5 А; 3-й Білорус. фр., зав. медичним діловодством госпіталю № 2668; 9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., нач. аптеки 15 гв. артбр 5 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював лікарем у Валківській райсанепідемстанції, фельдшером у Валківській райлікарні.

Помер 10.07.1971.

Д

ДАНИЛОВ Микола Олексійович, 1922, с. Красилівка Петровського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни. З 1942 — радист, радіотелеграфіст 387 бао 2 ПА, Півд.-Захід. фр. 15.07.1942 — 15.06.1943: Донський, 1-й Укр. фр. З 1944 — нач. радіостанції, 19 авіатех. полк 8 тех. див. 2 ПА Центр. групи військ.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги», «За визволення Праги», «За взяття Берліна».

З 1947 старшина М.О. Данилов зарахований на надстрокову службу на посаді начальника радіостанції. Після виходу в запас проживав у м. Вовчанськ Харківської обл.

Помер 14.10.1996.

ДАХНО Микола Іванович, 1922, м. Вовчанськ Харківської обл. Капітан.

18.09.1942 — 17.02.1945: 1-й Прибалт. фр., 1185 сп 357 сд, старшина бат.; б-н удосконалення офіцерського складу фронту, старшина оркестру.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над

Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. інспектором відділу кадрів тресту «Харківспецбуд».

Помер 2.08.2002.

ДЕМИДОВ Ігор Іванович, 1926, с. Благодатне Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор, заст. Іванівського райвійськкому Одеської обл.

10.09.1943 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 173-й зсп, 30-й зап. артп, 200 мін. артп.

Медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», болгарська медаль «Вітчизняна війна 1944 — 1945 рр.».

Помер у 1993 у м. Харків.

ДОВБЕШКО Федір Володимирович, 1925, с. Нетайлівка Вовчанського р-ну. Майор тех. служби.

3.12.1942 — 9.05.1945: Півд.-Західний фр., 7 окр. ап, авіамоторист, 3-й Укр. фр., 1 окр. ап, телефоніст.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта».

Помер 28.03.1993 у м. Харків.

ДЯТЛОВ Гордій Федорович, 1917, с. Стариця Вовчанського р-ну. Старшина надстрокової служби запасу, механік авіац.

8.08.1945 — 3.09.1945: участь у війні з Японією, 122 окр. ае Тихоокеанського флоту, авіац. механік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Кореї», «За перемогу над Японією».

Помер 4.11.1968 у смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Олександр Іванович, 1907, м. Санкт-Петербург, Російська Федерація. Капітан.

Учасник бойових дій проти японців на оз. Хасан у 1938.

22.06.1941 — 9.05.1945: Центр. фр., 53 дальньобомбард. ап, ст. технік; 1-й Білорус. фр., 174 гв. штурм. ап, ст. технік ескадрильї.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», медаль «За Варшаву 1939 — 1945» (Польща).

Працював комірником у Вовчанській автотранспортній конторі.

Помер 12.05.1969 у м. Вовчанськ Харківської обл.

К

КЛЬОЦКІН Георгій Васильович, 1906, с. Кохани Рославльського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: 1-й, 2-й Укр. фр., 143 гв. штурм. ап 2 ПА, ком. ескадрильї, пом. ком.

Ордени: Вітчизняної війни І ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», чехословацька медаль «Воїнський хрест 1939 р.».

Вовчанський ДТСААФ, льотчик-інструктор та методист.

Помер 7.11.1981 у м. Вовчанськ Харківської обл.

КОВАЛЬОВ Іван Григорович, 1918, с. Жовтневе Друге Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор мед. служби.

24.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Західний фр., 22-й лазне-пральний дезінфекційний загін, ст. дезінструктор; 3-й Укр. фр., дезінфекційний поїзд, нач. відділ.; 773-й окр. фронт. радіодивізіон, фельдшер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював фельдшером у Вовчанській районній лікарні Харківської обл.

Помер 27.02.1998.

КОВАЛЬОВ Олександр Захарович, 1922, Вовчанський р-н Харківської обл. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

Жовт. 1941 — трав. 1945: Захід., Ленінград. фр., 27 гв. тп, ст. механік-водій. Був поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Харківське АТП — 20664, наставник.

КОВАЛЬОВ Олександр Пантелійович, 1920, м. Вовчанськ Харківської обл. Ст. лейтенант мед. служби.

У 1939 закінчив Вовчанську фельдшерсько-акушерську школу, у 1940 — Ленінградські медичні курси ім. Щорса.

У Радянській Армії — з 1939.

22.06.1941 — 3.09.1945: Ленінград., Карел., Далекосхід. фр., 26 медсанбат 19 сп 90 сд, фельдшер мін. д-ну, ком. санітарного взв. У 1943 був поранений, проходив лікування в ЕГ № 1026, м. Архангельськ, Російська Федерація.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

У 1952 закінчив курси удосконалення складу мед. служби.

По війні продовжував службу у Збройних Силах старшим фельдшером, клінічним лаборантом госпітального взв. 44 окр. медсанбату 18 мех. див., 3 А.

Прослуживши 25 років, О.П. Ковальов звільнений у відставку у 1959. Працював у Вовчанській районній лікарні на посаді клінічного лаборанта.

Помер 30.03.2003.

КОВАЛЬОВ Юрій Федорович, 1921, с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Капітан.

Груд. 1941 — трав. 1945: Крим., Північ.-Кавказ., 1-й, 4-й Укр. фр., 127 окр. б-н зв'язку 11 стрілецького Прикарпатського корпусу, нач. радіостанції, ком. радіороти. Був важко поранений у трав. 1942 у боях за м. Керч, Крим та у берез. 1944 у наступальних битвах на р. Півд. Буг.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив Муромське військове училище зв'язку, Владимирська обл., Російська Федерація.

Працював у колгоспі ім. Кірова Вовчанського р-ну Харківської обл.

Помер 13.08.1969.

КОЖЕМ'ЯКІН Георгій Анфимович, 1917, с. Заводне Ярцевського р-ну Смоленської обл, Російська Федерація. Капітан-лейтенант.

30.11.1939 — 13.03.1940: учасник радянсько-фінляндської війни у складі крейсера «Кіров» на Балт. флоті, ком. групи управління артвогнем.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Черв. 1941 — трав. 1945: Балт. флот, ком. групи, ком. бат., ком.-тральщик.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні закінчив радіокурси Балт. флоту і став викладачем у об'єднаній школі учбового загону Півд.-Балт. флоту.

Звільнений у запас у 1948. Проживав у сел. Бакшеївка Вовчанського р-ну Харківської обл.

Помер 6.02.1972.

КОНОВАЛОВ Іван Федорович, 1920, м. Вовчанськ Харківської обл. Капітан, ст. фельдшер.

1938 — 1940: фельдшерсько-акушерський пункт с. Вовчанські Хутори, завідуючий.

27.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Брянський, Воронез., Центр., 1-й Укр.

фр., 150 окр. тбр, фельдшер, старшина б-ну, помічник командира медсанвзводу. Із бойової характеристики: «Під час бойових дій виніс із поля бою 21 пораненого із зброєю і без зброї».

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медаль «За визволення Праги», 9 подяк Верховного Головнокомандувача.

До 1974 — нач. ЖЕК № 127, м. Харків.

Помер 26.03.1974 у м. Харків.

КОНОВАЛОВ Микола Андрійович, 1926 с. Покаляне Вовчанського р-ну Харківської обл. Прапорщик.

Закінчив 5 класів у 1940, с. Вовчанські Хутори Вовчанського р-ну.

Січ. 1944 — груд. 1944: 2-й Білорус., Білорус. фр., 1808 зеніт. артп; 1876 зеніт. артп.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював кіномеханіком у Харківському інституті інженерів залізничного транспорту ім. Кірова.

Помер 13.05.2001 у м. Харків.

КУДРЯВЦЕВ В’ячеслав Андрійович, 1909, м. Воронеж, Російська Федерація. Майор.

Черв. 1941 — верес. 1943: Півд.-Захід. фр., Управління військ. коменданта залізнич. ділянки ст. Куп’янськ Північ.-Дон. залізниці, військ. диспетчер, пом. військ. коменданта. Був поранений у лип. 1942 на ст. Філонове Півд.-Схід. залізниці під час нападу ворожої авіації та контужений у лип. 1941 на ст. Козятин.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги», «За оборону Киева».

Працював на 4-й Куп’янській дистанції цивільних споруд Півд. залізниці опалювачем-кочегаром.

Помер 8.12.1974 у м. Вовчанськ Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Федір Степанович, 1924, с. Варварівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій квіт. 1943 — січ. 1944: рядовий, 198 артп.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1995. Похований: м. Донецьк.

КУЦЕГУБ Василь Маркович, 1923, сел. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Верес. 1942 — квіт. 1945: Північ.-Захід., Укр. фр., 345 сп 105 сд, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.06.2004 у сел. Новоолександрівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

Л

ЛИМАНСЬКИЙ Олександр Гордійович, 1918, с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 18.08.1941: 200 дальньобомбард. ап 3 ак ВПС, ст. технік з озброєння.

Медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. інспектором відділу кадрів на Харківському тракторному заводі.

Помер 21.03.1964.

М

МАЗУРОВ Костянтин Петрович, 1907, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1939 закінчив Червонопрап. військ. академію РСЧА ім. Фрунзе, м. Москва.

Серп. 1945 — верес. 1945: 1-й Далекосхід. фр., 1-а Червонопрап. А, заст. ком. артилерією.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, Леніна, медалі: «За перемогу над Японією», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошена подяка за розгром імперіалістичної Японії.

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 20.07.1992 у м. Харків.

МАКАРОВ Василь Дмитрович, 1922, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Полковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 205 сп 335 сд, ком. мінометної роти.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Працював пом. нач. штабу Цивільної оборони Харківської обл.

Помер 23.11.2001.

МАМОНТОВ Володимир Васильович, 1920, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Старшина.

22.06.1941 — 23.08.1941: Півд.-Західн. фр., 241 сп, стрілець. Був тяжко поранений під час оборони м. Одеса.

Медалі: «За оборону Одеси», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював лаборантом в Військ. інж. радіотехнічній академії ППО ім. Говорова.

Помер 12.06.1991.

МАРВАНЮК Олександр Павлович, 1910, с. Серединка Бершадського р-ну Вінницької обл. Капітан.

Квіт. 1942 — берез. 1944: Донський, Сталінград., Степ., Півд.-Західн., 3-й Укр. фр., пом. нач. технічного забезпечення 303 сд 21 А. Був поранений під Сталінградом.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.11.1970 у м. Вовчанськ Харківської обл.

МОМОТЮК Іван Євстахійович, 1915, с. Колодяжне Дзержинського р-ну Житомирської обл. Лейтенант.

Черв. 1941 — груд. 1943: Півд.-Західн., Сталінград., 1-й Укр. фр., 44 тбр 11 тк, ком. взв.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював викладачем військової справи у Вовчанському технікумі механізації сільського господарства.

Помер 23.04.1975 у м. Вовчанськ Харківської обл.

Н

НІКИТЕНКО Федір Омелянович, 1901, с. Чайківка Вовчанського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

Учасник Великої Вітчизняної війни: ком. взв., 78 сп 45 сд. Був поранений у бою, лікувався у госпіталі № 5535.

Звільнений у запас у жовт. 1943 за станом здоров'я.

Після війни — голова колгоспу «Шлях до комунізму».

Помер у 1964.

О

ОВСЯННИКОВ Іван Федорович, 1924, с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл. Старшина тех. служби.

У 1943 закінчив Вовчанську військову авіаційну школу механіків.

1944 — трав.1945: 1-й Укр. фр., 2 ПА, 12 винищ. див., механік авіаційний.

Медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За визволення Праги».

Працював на Харківському заводі алюмінієво-бронзових сплавів.

Помер 18.10.1974.

П

ПАРХОМЕНКО Данило Антонович, 1920, с. Перківка Вовчанського р-ну Харківської обл. Капітан.

17.07.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід. фр., 37 окр. відбуд. залізн. б-н 30 окр. залізн. бр., ком. відділення; Ленінград., 3-й Прибалт., 1-й Укр. фр., 42 відбуд. залізн. б-н 43 залізн. бр., ком. взв.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював комірником на Харківському електромеханічному заводі. Помер 12.02.1980.

ПЛЕХОВ Дмитро Юхимович, 1903, с. Караїчне Вовчанського р-ну Харківської обл. Полковник.

16.11.1942 — 9.05.1945: Центр. фр., заст. ком., ком. 366 артп 102 сд; 1-й Білорус. фр., командуючий артилерією 102 сд 48 А; 9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., командуючий артилерією 363 сд 35 А.

Ордени: Червоного Прапора (три), Кутузова III ст., Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 13.01.1968.

ПОЛУПАН Кузьма Андрійович, 1908, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Черв. 1941 — трав. 1945: ст. лейтенант, 56 А.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1996.

ПОПОВ Олексій Петрович, 1917, м. Вовчанськ Харківської обл. Ст. лейтенант.

До війни працював кіномеханіком.

Закінчив Сумське артилерійське училище.

1-й Білорус. фр., 40 артп 4 сд, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Варшави», «За взяття Берліна».

Помер 23.11.1998 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ПОПОВ Павло Іванович, 1900, с. Іванівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Учасник громадянської війни.

22.06.1941 — 9.05.1945: Ленінград., 2-й Білорус. фр., трофейне Управління фр., ст. пом. відділу.

Ордени: Леніна, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

По війні продовжив військ. службу бригадним інтендантом окр. трофейної бригади.

Помер 15.09.1978 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ПОТАПЕНКО Іван Олексійович, 1925, с. Благодатне Вовчанського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Трав. 1943 — трав. 1945: рядовий, 1981 зеніт. артп, 3-й Білорус. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.11.1991.

ПОТЕЛЕЖКО Пантелеймон Власович, 1915, сел. Сердобине Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., заст. ком. б-ну 4 тбр; 2-й Білорус. фр., заст. ком. б-ну 19 гв. тбр.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжив службу у Білорус. військ. окрузі, заст. ком. тп. Працював директором будинку відпочинку «Південний» Харківського територіального управління курортів та санаторіїв.

Помер 16.11.1973 у м. Харків.

ПОТИКУНОВ Микола Йосипович, 1922, с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант запасу. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1941 — листоп. 1943: 65 А, 479 сп 149 сд, комсорг б-ну. 19.11.1943 поранений (ампутація ноги).

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні — викладач Харківської СШ № 125.

Помер 18.06.1969 у м. Харків.

ПРАСОЛОВ Олексій Єгорович, 1915, с. Юрченкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Інженер-майор.

Квіт. 1942 — трав. 1945: Сталінград., Північ.-Захід., Калінінський, 1-й Прибалт. фр., 114 окр. дорожньо-будівний б-н, автомеханік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1948 закінчив Харківський електротехнічний інститут.

Працював у Харківській військ. інж. радіотехнічній акад. ППО ім. Говорова.

Помер 19.12.2004.

ПРИСЛУЦЬКИЙ Володимир Іванович, 1914, м. Вовчанськ Харківської обл. Капітан.

18.10.1941 — 13.02.1942: Захід. фр., 1326 сп 415 сд 42 А, політрук роти.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. інженером зв'язку у Вовчанському авіаційному училищі льотчиків ДТСААФ.

ПРОХВАТИЛО Володимир Трохимович, 1922, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

1938 — 1941: слюсар-інструментальник на Харківському турбогенераторному заводі.

19.06.1942 — 4.10.1944: окр. б-н морської піхоти Північ. флоту, нач. хімічної служби.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За бойові заслуги».

Помер 30.06.1988 у м. Харків.

ПРОЦЕНКО Галина Прокопівна, 1924, м. Вовчанськ Харківської обл.

Учасник бойових дій 1943 — 1945: рядовий, 8 штурм. ак, 4-й Укр. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Померла у жовт. 1998.

ПУТІМЦЕВ Іван Климентійович, 1902, Вовчанський р-н Харківської обл. Підполковник.

1.09.1941 — 18.11.1943: Брянський фр., 61 А, 918 артп 356 сд, комісар; верес. 1943 — квіт. 1944: 1-й Білорус. фр., 61 А, 67 гв. артп; 15.08.1944 — 25.01.1945: 1-й Прибалт. фр., 22 гв. мінп, нач. політвідділу.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Помер 5.02.1978 у м. Харків.

ПУШКАР Сергій Мойсейович, 1925. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Ком. відділ. зв'язку 1 б-ну 375 сп 219 сд. Брав участь у боях на Курській дузі, був тяжко поранений у р-ні Готні (Березівка).

Після війни працював у колгоспі с. Москалівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

Помер у 2001 у с. Москалівка.

Р

РОМАНЦОВ Антон Михайлович, 1900, с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Верес. 1941 — берез. 1945: Півд.-Західф. фр., рядовий окр. артдивізіону; 394 окр. гужово-транспорта рота, заст. ком. взв.; 2-й Укр. фр., 394 окр. гужово-транспортна рота, ком. взв.; польовий арм. госпіталь № 3197 5 гв. А, нач. квартирно-експлуатаційної частини госпіталю.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою Хатнянської сільради Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

Помер 11.10.2003.

РУБАН Федір Федорович, 1924, м. Вовчанськ Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 26.04.1943 — 30.10.1944: ком. кулеметного взв., 439 сп 52 сд. На фронті у боях був поранений і контужений. Капітан, секретар парторганізації сб-ну.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення з рядів Рад. Армії у запас проживав у м. Вовчанськ Харківської обл.

С

САВОНЕНКО Микола Михайлович, 1925, м. Вовчанськ Харківської обл. Старшина.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 375 сп 219 сд; 823 сп 302 сд; 429 мінп 26 мінд 35 мінбр. Важко поранений 22.07.1943 у р-ні м. Бєлгород, Російська Федерація.

Медалі: «За відвагу», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував надстрокову службу в Рад. Армії на посадах: старшина роти, старшина ескадрильї, ком. взв. Після звільнення у запас проживав у м. Вовчанськ.

Помер 29.04.1992.

САМОЙЛЕНКО Михайло Якович, 1910, ст. Довликаново, Башкирія, Російська Федерація. Гв. лейтенант, заступник командира батареї, 458 сп 78 сд.

У берез. 1942 призваний до лав Рад. Армії. Після тяжкого поранення звільнений з армії у січ. 1944.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Мешкав у с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

Помер у 1996.

СВИДЕРСЬКИЙ Павло Савич, 1915, с. Рогачівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор, ком. окр. інж. аеродромного б-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Після закінчення семирічки в 1930 в Харкові вступив до ФЗУ. Працював слюсарем-механіком на заводі НКВС, інструктором цеху комуни ім. Дзержинського. У 1936 призваний до Рад. Армії, навчався у школі мол. авіаспеціалістів (м. Лебедин Сумської обл.), проходив військ. службу як авіамоторист, механік літака. Брав участь як механік літака, авіамеханік ланки у бойових діях на Півд.-Захід., Закавказ., 1-й Білорус., 1-й Укр. фр. та у складі Війська Польського. Із бойової характеристики на механіка авіаланки П.С. Свидерського: «Багато зробив для

відновлення літаків, пошкоджених у повітряних боях і під час бомбардувань на землі, не шкодуючи ні сил, ні здоров'я, відмовляючи собі у відпочинку. Всі роботи виконував швидко й якісно. Під час війни обслужив 940 бойових вильотів ланки...».

Медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польський орден «Срібний хрест заслуги», медалі: «За Одер, Ніссу, Балтику», «За визволення Польщі».

По війні продовжував службу у ВПС. У 1956 — 1957 був нач. відділення авіатех. постачання, ком. окр. б-ну аеродромного тех. обслуговування у Групі радянських військ у Німеччині. Звільнений у запас у черв. 1943.

Помер 5.10.2004 у м. Харків.

СЕЛЕЦЬКИЙ Микола Павлович, 1914, м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл. Підполковник, ст. офіцер РВК.

22.06.1941 — жовт. 1944: Півд.-Захід., Сталінград., Донський, Воронез., 3-й Укр., 1-й Укр. фр., 5 гв. А, 290 гв. сп 95 гв. сд, нач. штабу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 3.09.1974 у м. Вовчанськ Харківської обл.

СЕМЕРЕНСЬКИЙ Федір Маркович, 1913, с. Василівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор, заст. командира інж.-сапб-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Призваний до Рад. Армії у 1935, закінчив у 1940 інженерні курси удосконалення команд. складу (школу лейтенантів). У діючій армії з лип. 1941. Був начальником інж. служби 475 сп 127 сд, Західф. фр., заст. і ком. роти 37 інж.-сапб-ну і 7 окр. штурм. інж.-сапб-ну. У 1944 отримав тяжке поранення. Звільнений у відставку в січ. 1945 через хворобу.

У мирний час працював головою сільради у рідному селі, а з 1950 був головою місцевого колгоспу «Червоний орач».

Помер 21.09.1987.

СЕРЕДА Федір Юхимович, 1908, с. Томахівка Вовчанського р-ну Харківської обл. Капітан, заст. командира тб-ну.

У Рад. Армії з 1938 по 1946.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Захід., Забайкал. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Олександра Невського, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Японією».

Помер 31.01.1998 у с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

СКАБИНА Микола Пилипович, 1920, с. Пільна Вовчанського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 24.10.1942 — 24.12.1942: Воронез. фр., 28 окр. тп, заряджаючий гармати; 26.07.1943 — 19.09.1943: 3-й Білорус. фр., 213 окр. тбр, ком. танку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни М.П. Скабина залишився на надстрокову службу в лавах Рад. Армії. Прослужив ком. взв. важких танків. Звільнений у запас у 1961. Проживав у м. Вовчанськ Харківської обл. Працював в об'єднанні «Райсільгосптехніка».

Помер 2.04.1979.

СОКОЛЬСЬКИЙ Сергій Прокопович, 1911, с. Огірцеве Вовчанського р-ну. Підполковник.

10.08.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Півд., 4-й Укр., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., 24-й раб, нач. зав'язку.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1951 — 1954: Харківське військове авіаційне училище зв'язку, викладач.

Помер 28.01.1964 у м. Харків.

Т

ТКАЧОВ Григорій Олександрович, 1923, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Майор, заст. нач. штабу з команд. пункту ад.

У 1938 закінчив семирічку в рідному селі, згодом — два курси Харківського індустріально-економічного технікуму. Працював слюсарем на заводі «Механоліт». Призваний до Рад. Армії у 1940. До верес. 1942 — курсант Чугуївської військ. авіац. школи пілотів за спеціальністю льотчик-винищувач. Воював у складі винищ. ад Північ.-Захід. фр. ППО з берез. 1943 по 9.05.1945. Провів 54 бойових вильоти.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу у ВПС як ст. льотчик, ком. ланки, ст. офіцер бойового управління Головного командного пункту Штабу Північ.-Кавказ. А ППО, заст. нач. штабу 74 винищ. ад. Звільнений в запас у 1957. Працював диспетчером 87-го авіазагону, слюсарем-складальником на Харківському авіазаводі, майстром, диспетчером на заводі «Поршень».

Помер 8.02.1999 у м. Харків.

ТОВСТОЛУГ Єгор Йосипович, 1920, с. Мала Вовча Вовчанського р-ну Харківської обл. Гв. майор.

Квіт. 1942 — 9.05.1945: 716 легкий бомбард. ап 7 окр. А, стрілець-бомбардир; Волхов. фр., 4 гв. ап, штурман літака; 2-й, 3-й Прибалт., Ленінград., 3-й Білорус. фр., 4 гв. ап, штурман авіаланки. Із бойової характеристики: «Особисто в групі знищив та зіпсував 3 танки противника, 6 гармат з обслугою, 17 автомашин з військовим вантажем, 38 літаків на землі, 4 склади з боєприпасами, 10 дзотів».

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.02.1959.

ТОПЧІЄВ Федір Павлович, 1925, с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл. Прапорщик.

У 1941 закінчив 9 класів Хотімлянської СШ Вовчанського р-ну Харків. обл.

Лют. 1943 — жовт. 1943: 2-й Укр. фр., 21 сп 180 сд; 233 арм. зсп, ком. відділення, ст. писар б-ну.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював ком. взв. постачання у в/ч № 08243, с. Алакуртті Мурманської обл, Російська Федерація.

Помер 2.03.1994 у м. Харків.

ТРЕТЯК Михайло Федорович, 1918, с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

22.06.1941 — груд. 1942: Ленінград. фр., 147 сп 43 сд, ком. б-ну.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 6.09.1984 у м. Харків.

У

УВАРОВ Андрій Михайлович, 1915, с. Бочкове Вовчанського р-ну Харківської обл. Капітан мед. служби.

У 1938 закінчив 3 курси Вовчанського мед. технікуму.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід., Півд.-Захід., 1-й, 2-й Укр. фр., 127 сд; 53 сд, на посадах: ком. сан. взв., ст. фельдшер. санроти. Був поранений у листоп. 1943 у битвах під с. Бородаївка на 2-му Укр. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За відвагу», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Відня». Мав вісім подяк від Верховного Головнокомандувача.

Працював фельдшером у Бекабадській міськ. лікарні Ташкентської обл., Узбекистан.

Помер 22.07.1975 у с. Бочкове Вовчанського р-ну Харківської обл.

УКРАЇНЕЦЬ Микола Семенович, 1921, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну. Капітан мед. служби, нач. аптеки.

У 1940 закінчив Вовчанську фельдшерсько-акушерську школу.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 505 сп 393 сд, 25 А, ком. санітарного взводу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Завідувач Жовтневим медпунктом Вовчанського р-ну Харківської обл.

УТЕГЕНОВ Ішангалі, 1925, Казахстан. Старшина надстрокової служби запасу, технік літака. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

21.02.1945 — 23.03.1945: 3-й Укр. фр., 324 гв. сп 103 сд.

Медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1980 — Вовчанське авіаційне училище льотчиків ДТСААФ, авіац. механік.

Помер 23.12.1993 у м. Вовчанськ Харківської обл.

Х

ХИЖНЯК Пантелеймон Єгорович, 1920, с. Хижнякове Вовчанського р-ну Харківської обл. Військтехнік II рангу. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1941 — черв. 1944: Північ.-Кавказ. фр., 258 окр. тп, помічник ком. роти з технічної частини.

Вчитель праці Лошаківської восьмирічної школи Вовчанського р-ну.

Помер 15.02.1970 у м. Вовчанськ Харківської обл.

Ч

ЧЕРВ'ЯКОВ Борис Пантелійович, 1912, с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл. Підполковник, пом. нач. арсеналу.

22.06.1941 — 8.05.1945: 146 склад бойозапасу Балт. флоту, ст. піротехнік.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 23.11.1963 у м. Харків.

ЧЕРМЕНСЬКИЙ Володимир Юхимович, 1908, сел. Єлань Єланського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація. Підполковник, нач. полкової школи.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Західн., Воронез., 1-й Укр., 2-й Укр. фр., 40 А, заст. ком. полку, нач. арм. курсів мол. лейтенантів.

Ордени Червоного Прапора, (два), медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.09.1980 у сел. Єлань Єланського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація.

ЧЕСНОКОВ Петро Йосипович, 1923, Витегорський р-н Вологодської обл., Російська Федерація. Лейтенант.

У 1942 закінчив Пушкінське танк. училище 63 тп.

Груд. 1942 — січ. 1944: Північ.-Західн., Воронез., 1-й Укр. фр., 242 тбр 31 тк 1 ТА, ком. танк. взв. Був важко поранений у січ. 1944.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював годинниковим майстром у промартілі інвалідів «Шлях Леніна», м. Вовчанськ Харківської обл.

Помер 11.06.1980 у м. Вовчанськ.

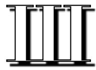

ШЕВЧЕНКО Володимир Дмитрович, 1907, с. Годунівка Яготинського р-ну Київської обл. Майор.

Лип. 1941 — 15.01.1943: Півд., Калінінський фр., 3 Уд. А, 375 сд, інструктор політвідділу.

Ордени Червоної Зірки (два), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 26.02.2004 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ШЕВЧЕНКО Олександр Григорович, 1923, смт Білий Колодязь Вовчанського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

Квіт. 1942 — берез. 1945: Центр., Брянський, 2-й Білорус., 3-й Білорус. фр., 2 гв. А, 1126 сп, ком. стр. роти. Двічі поранений.

Ордени: Слави III ст., Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Олександра Невського, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 29.10.1999 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ШИЛОВ Микола Митрофанович, 1900, м. Воронеж, Російська Федерація. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Північ.-Захід., Воронез., Степ., 2-й, 1-й Укр. фр., 5 ПА, 76 бао, ком. б-ну.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медаль «За визволення Праги». Трудові нагороди: орден Леніна.

Помер 13.09.1977 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ШУПЛЕЦОВ Михайло Павлович, 1906, с. Шуплеці Нагорського р-ну Кіровської обл., Російська Федерація. Майор.

15.07.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід., 3-й Укр. фр., 37 А, 580 сп 188 сд, ком. полку.

Ордени: Червоного Прапора, Олександра Невського, Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Помер 2.09.1972 у м. Вовчанськ Харківської обл.

ЯЛОВЕНКО Василь Пилипович, 1907, с. Вовчанські Хутори Вовчанського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1941 — трав. 1944: 58 А, 48 А, 1316 сп 17 сд, ком. кулемет. взводу.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у колгоспі «Більшовик» Вовчанського р-ну.

Помер 14.11.1979 у с. Вовчанські Хутори Вовчанського р-ну Харківської обл.

Дворічанський район

ВАСИЛЕЦЬ Микола, с. Васильцівка Дворічанського р-ну Харківської обл.

У лют. 1942 навчався у школі молодших командирів у м. Камишин Волгоградської обл., Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

Серп. 1942: Ленінград. фр., 465 зеніт. артп, обслуга зеніт. установки, командир.

Учасник війни з Японією.

Орден Слави III ст., медаль «За відвагу».

Мешкав у смт Дворічна Харківської обл.

Г

ГАРНИЙ Петро Прокопович, 1915, с. Лозова Перша Дворічанського р-ну Харківської обл. Гв. підполковник.

20.07.1943 — 9.05.1945: Воронез., 1-й Укр. фр., 60 окр. корегувальна ае; 118 окр. корегувально-розвідувальний ап 2 ПА, інструктор з корегування польотів літаків.

Ордени Вітчизняної війни II ст. (два), медалі: «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Дві подяки від Верховного Головнокомандувача.

Помер 14.12.1988 у м. Куп'янськ.

Д

ДОВГОПОЛИЙ Данило Аврамович, 1907, с. Довгеньке Дворічанського р-ну. Майор запасу.

Серп. 1942 — берез. 1943: Сталінград., Калінінський, 1-й Прибалт. фр., 560 мінп, заст. ком. частини.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 14.03.1963 у сел. Дворічне Дворічанського р-ну.

ДРОЗД Василь Дем'янович, 1921, с. Гряниківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

7.07.1941 — листоп. 1944: Ленінград. фр., ком. взв. окр. б-ну морської піхоти; Північ. флот — 126 полк морської піхоти 254 бр. морської піхоти, ком. взв. Двічі тяжко поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ком. роти в окр. гідротехнічному б-ні Балтійського флоту.

Працював пом. нач. штабу ЦО у Харківському науково-дослідному інституті АН СРСР.

Помер 7.03.1979.

Є

ЄВСЮКОВ Іван Павлович, 1920, Дворічанський р-н Харківської обл. Учасник Великої Вітчизняної війни: черв. 1941 — трав. 1945: рядовий, 1452 сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.11.2000. Похований: м. Донецьк.

К

КИРИЧЕК Єгор Микитович, 1907, Дворічанський р-н Харківської обл. Полковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: Тихоокеанський флот, 25-й окр. артд-н, командир.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Працював викладачем у Харківському технікумі громадського харчування.

Помер 25.11.1981 у м. Харків.

КУТЬКО Василь Трифонович, 1912, с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Капітан запасу.

Верес. 1943 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 51 гв. тбр 3 гв. ТА, ад'ютант ст.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював слюсарем на Куп'янському цукровому заводі.

О

ОСИПОВ Олексій Олексійович, 1921, с. Лазаріци Старoруського р-ну Новгородської обл., Російська Федерація. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: Тихоокеанський флот, штурман ае 26 ап.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Служив заст. ком. ае з політчастини. Помер 12.11.1972.

П

ПОГРЕБНЯК Іван Трохимович, 1900, с. Погрібняківка Дворічанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1943 закінчив Вищу офіцерську школу при Чкаловському училищі зеніт. артилерії.

Черв. 1941 — трав. 1945: Центр., Брянський, Західний фр. ППО, 1935 зеніт. артп малого калібру; 630 зеніт. артп 75 зеніт. арт д-н, ком. полку. Був тричі контужений: у серп. 1941, ст. Тарасівка Гомельської обл., Білорусь; у квіт. 1942, м. Архангельськ; у берез. 1944, м. Гомель.

Ордени: Леніна, Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 29.09.1977 у м. Харків.

ПОДДУБКІН Олексій Степанович, Дворічанський р-н Харківської обл.

Трав. 1942 — 1944: Московський комсомольський полк реактивних мінометів М — 13, Воронез. фр., стрілець. Учасник Сталінградської битви; боїв на Курській дузі. Брав участь в операції «Багратіон». Перемогу зустрів у Прибалтиці.

Учасник війни з Японією.

По війні працював шофером.

ПОХОДНЯ Митрофан Федотович, 1903, с. Митрофанівка Дворічанського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Учасник громадянської війни.

12.08.1942 — 28.03.1945: Північ.-Кавказ., 4-й Укр., 1-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., 11 гв. корпус 2 гв. А, пом. нач. відділу кадрів.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював сторожем у Куп'янському міськхарчкомбінаті.

Помер 3.07.1975.

Ч

ЧУЙКО Володимир Арсентійович, 1919, смт Дворічна Харківської обл.

18.10.1939 — призваний на службу до лав Рад. Армії.

Жовт. 1941 — 9.05.1945: Ленінград. фр., 69 окр. зеніт. арт д-н, ком. відділення роти автоматників. У складі диверсійної партизанської групи тричі виходив на бойове завдання на окуповану ворогом територію. Під час розгрому фашистського карального загону був поранений.

Медаль: «Партизан України 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у конторі зв'язку.

Ш

ШЕВЧЕНКО Іван Гнатович, 1919, с. Вільшана Дворічанського р-ну Харківської обл. Майор, ст. фельдшер батальйонного медпункту.

У 1941 закінчив Харківське військово-медичне училище. Учасник Великої Вітчизняної війни. Ст. фельдшер санітарної роти, 857 сп 294 сд.

Ордени Червоної Зірки (два), медаль «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1960 — помічник санітарного лікаря райсанепідемстанції Дзержинського р-ну Харкова.

Помер у 1990 у м. Харків.

Дергачівський район

А

АКСЬОНОВ Олексій Осипович, 1926, с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

29.03.1945 — 9.05.1945: 2-й Білорус. фр., перша Брестська стрілецька Червонопрапорна дивізія, лінійний доглядач.

Медалі: «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 13.11.1982 у с. Руська Лозова Дергачівського р-ну.

АНДРЕЄНКОВ Петро Миколайович, 1918, м. Рославль Смоленської обл., Російська Федерація. Капітан, військовий диригент, 96 механіз. полк 27 механіз. див.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 300 сд, ком. стр. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Після війни мешкав у Дергачівському, Ізюмському районах Харківської обл.

Б

БАБИЧ Михайло Афанасійович, 1919, м. Глухів Сумської обл. Майор.

У 1938 закінчив вечірній робітфак при Глухівському вчительському інституті. Учасник Великої Вітчизняної війни. 16.01.1944 одержав важку контузію у боях у складі 2-го Прибалт. фр.

Зав. діловодством 174 сд, Воронез. фр., 1-й, 2-й Прибалт. фр., 46 гв сд. 1944 — 1945 — у резерві офіцерського складу. 1945: у складі 63 гв. сд. 6 гв. А — помічник начальника 4-го відділу.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні М.А. Бабич проживав у м. Дергачі. Працював начальником 3 частини Дергачівського райвійськкомісаріату. Звільнений у запас у 1959.

Помер у 1989.

БЄЛЬСЬКИЙ Борис Дмитрович, 1918, смт Козача Лопань Дергачівського р-ну.

Учасник бойових дій. Рядовий, 107 сбр.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.03.1993. Похований: м. Донецьк.

БІЛИК Андрій Данилович, 1922, с. Різдвянка Новомиколаївського р-ну Запорізької обл. Мол. технік-лейтенант.

Черв. 1941 — трав.1945: Брянський, Західний., Ленінград. фр., 47 бао 13 ПА, ком. радіовзв.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Солоницівській СШ № 1 Дергачівського р-ну Харківської обл.

Помер 21.05.2004, смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

БІЛОЗЕРОВ Федір Денисович, 1916, с. Малі Проходи Дергачівського р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1938 закінчив курси фахівців зв'язку.

1942 — 1945: Ленінград. фр., пікірувальн. 73 ап, 12 окр. рота зв'язку, начальник радіостанції.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

Працював у Харківському верстатоінструментальному технікумі.

Помер 17.05.2004.

В

ВАКУЛА Михайло Іванович, 1922, с. Токарівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор.

29.07.1941 — 9.05.1945: Брянський, 1-й Укр., 2-й Білорус. фр., 27 окр. винищ. протитанк. артбр, ком. бат.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медаль «За відвагу».

ХЕМЗ, інженер-технолог; ФТІНТ АН УРСР, інженер-конструктор.

Помер 3.04.1976 у м. Харків.

ВЛАЩЕНКО Василь Платонович, 1912, смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор.

20.06.1941 — 9.05.1945: 568 сп 149 сд, ком. б-ну.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», чехословацька «За хоробрість».

Помер 23.11.1970 у м. Харків.

Г

ГАВРИЛОВ Віталій Петрович, 1926, с. Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Капітан.

17.09.1943 — 10.10.1943: 1-й Укр. фр., 230 сп, кулеметник, ком. кулеметного відділення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. групи у Харківському НДІ приборобудування.

Помер 6.07.2002.

ГАЛИНИЧЕНКО Леонід Олександрович, 1922, смт Мала Данилівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Гв. майор.

1.01.1942 — 9.05.1945: Волхов. фр., ком. взв. управління 317 сп 92 сд; Ленінград., 3-й Прибалт. фр., ком. бат. 122 артп 44 сд. Був тричі поранений і контужений.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інструктором у Харківській гарнізонній раді військ. товариства мисливців.

Помер 1.11.1975.

ГЕЙДА Матвій Гнатович, 1907, смт Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

3.07.1941 — 1.06.1943: Захід., Карел. фр., 19 А, 377 окр. тб-н, ком. б-ну.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.11.1977 у м. Харків.

ГУЖВА Тимофій Михайлович, 1916, м. Дергачі Харківської обл. Майор, заступник із політчастини командира окр. зен. д-ну.

Закінчив семирічну школу, у 1931 — ФЗН в Харкові, тоді ж став учнем Харк. художнього технікуму. Із 1933 викладав у школах міста. У Рад. Армії — з 1937. Навчався у полковій школі, а згодом — в Іркутському військ.-політ. училищі. З лип. по верес. 1939, будучи політруком роти, у складі 4 залізн. полку брав участь у бойових діях у р-ні

Халхін-Гола. У діючій армії на фронті Великої Вітчизняної війни з трав. 1943: парторг д-ну, агітатор політвідділу полку 9 і 4 Сталінград. дивізій ППО Півд.-Захід. фр.

За героїзм і відвагу у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками нагороджений орденом Червоної Зірки, медалями «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», а також за багаторічну, бездоганну службу в Рад. Армії ще одним орденом Червоної Зірки та медаллю «За бойові заслуги».

У мирний час продовжував службу в Збройних Силах, будучи ст. інструктором з оргпартроботи політвідділу, заст. ком. д-ну і ком. б-ну з політчастини у військах ППО країни. Звільнений у запас у 1959.

Помер 25.09.1985.

ГУЗЕНКО Іван Прокопович, 1917, м. Дергачі Харківської обл. Полковник.

У 1938 закінчив Севастопольське училище зеніт. артилерії.

Лип. 1942 — верес. 1945: Захід., 3-й Білорус. фр., 2011 зеніт. артп 48 зеніт. артд РГК, заст. ком. полку; 1-й Далекосхід. фр., 48 зеніт. артд, заст. нач. штабу з розвідки.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За взяття Кенігсберга».

Заст. директора Харківського заводу «Електроважмаш».

Помер 8.08.1978 у с. Верхня Пісочня Кіровського р-ну Калузької обл.

Ж

ЖИГАЛКО Сергій Якович, 1921, с. Гаврилівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби, нач. слюсарно-механічної групи 227 окр. авіаескадрилї.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 1.08.1941 — 9.05.1945: Крим. фр., 247 винищ. ап, технік; 2-й Укр. фр., у складі 1001 окр. санітарн. ап, технік ланки.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Верстатник, меблева фабрика № 4.

Помер 21.06.2001.

З

ЗАМ'ЯТІН Іван Микитович, 1913, смт. Прудянка Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор.

16.10.1941 — 28.02.1944: учасник оборони Москви, 2 артп 2 мотостр. див. військ МВС, ком. бат.; Волхов. фр., 2 артп 24 артбр 59 А, ком. бат.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

ЗМІЙ Іван Дем'янович, 1918, смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор-інженер.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., механік авіаційної ланки 23 винищ. ап; Центр. фр., технік ескадрильї 736 винищ. ап; Захід. фр. ППО, ст. технік ае 1006 винищ. ап 125 винищ. ад.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служивнач.техніко-експлуатаційної частини авіаполку. Працював ст. інженером у спец. конструкторському бюро.

Помер 19.12.1992.

К

КАРПЕНКО Петро Митрофанович, 1921, смт. Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор.

8.10.1942 — 9.05.1945: Калінінський фр., 728 винищ. ап 3 ПА, ст. льотчик; Воронез., 1-й Укр. фр., 728 винищ. ап 25 ад, ком. авіаланки. Був тяжко поранений під час визволення Києва.

Медалі: «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював майстром на ХЕМЗі.

Помер 7.02.1967.

КОСЕНКО Василь Васильович, 1909, Дергачівський р-н Харківської обл. Полковник, ком. авіазагону.

1.08.1938 — 16.08.1938: учасник боїв поблизу оз. Хасан, 21 окр. ае., помічник командира ае.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Карел., Півд., Захід., Волхов. фр., командир 524 ап.

Помер 31.10.1973 у м. Харків.

КОТЕНКО Петро Павлович, 1919, м. Дергачі Харківської обл. Мічман.

9.08.1945 — 3.09.1945: учасник війни з імперіалістичною Японією.

Медаль «За перемогу над Японією».

Ордени: Червоної Зірки (два) за бездоганну службу.

На надстроковій службі — ст. водолазний інструктор.

Після виходу у відставку проживав у м. Дергачі.

Помер 24.03.1996.

Л

ЛАЗУНОВ Григорій Леонтійович, 1898, смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Полковник інтендант. служби.

У 1915 закінчив Харківське міське училище.

Черв. 1941 — серп. 1944: Північ.-Захід., 2-й Укр. фр., у складі 23 сд 11 А; 27 А, інтендант; нач. інспекції тилу. Був контужений у боях поблизу н.п. Холм у лип. 1941.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити у Рад. Армії.

Помер 12.11.1976 у м. Харків.

ЛИПЧАНСЬКИЙ Олександр Васильович, 1921, смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Полковник.

13.09.1941 — 12.09.1944: Півд. фр. ППО, 71 окр. б-н, нач. радіостанції, Захід., фр. ППО, нач. зв'язку б-ну 14 корпусу ППО.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Інспектор Харківського міськрембудтресту.

Помер 28.09.1981 у м. Харків.

М

МАЗЕПА Максим Семенович, 1907, м. Дергачі Харківської обл. Майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни з черв. 1941 по 9.05.1945. Нач. відділення паливно-мастильних матеріалів, 391 бао, Сталінград., Донський, Центр., Білорус. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни М.С. Мазепа перебував у Збройних Силах на посаді офіцера відділу паливно-мастильних матеріалів, нач. учбової частини полкової школи 432 ВПС. Вийшовши у відставку, проживав у м. Харків.

Помер 4.05.1962.

МАЛЄЄВ Борис Миронович, 1913, с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1937 закінчив 5 військову школу техніків з озброєння, м. Ленінград.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Нач. відділення боєпостачання, 638 бао, Півд.-Захід. фр. з 22.06.1941 по 1.08.1942; Сталінград. фр. — з 1.08.1942 по 15.09.1942; Донський фр. — з 15.09.1942 по 1.03.1942; 2-й Прибалт. фр. — з 15.09.1942 по 1.12.1943; 1-й Прибалт. фр. — з 1.12.1942 по 1.02.1945; 2-й Прибалт. фр. — з 1.02.1945 по 1.04.1945. Ленінград. фр. — 1.04.1945 по 9.05.1945.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

На подальшій службі Б.М. Малеєв залишився на посаді нач. відділення озброєння і боєпостачання у Далекосхідному військовому окрузі. Після звільнення у запас проживав у м. Харків.

Помер 11.12.1962.

МОРОШКІН Володимир Олександрович, 1893, м. Білопілля Сумської обл. Гв. капітан мед. служби, нач. відділення окр. сортувального ЕГ.

22.06.1941 — 14.12.1945: Захід., Півд.-Захід. фр., ст. ординатор, хірург, нач. відділення, заст. нач. ЕГ, ППГ та стаціонарних госпіталів. Працював як лікар у різних польових госпіталях прифронт. смуги. Звільнений у запас у жовт. 1945.

У мирний час працював хірургом у поліклініці смт Вільшани Дергачівського р-ну, з 1957 був головою Харківської лікувально-трудової експертної комісії.

Помер 15.08.1959.

МОСІЄНКО Петро Дмитрович, 1914, с. Говтва Козельщинського р-ну Полтавської обл. Підполковник юстиції.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд., Закавказ., Північ.-Кавказ., 1-й Укр. фр., 395 сд, Голова військ. трибуналу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Ст. інспектор кадрів в/ч 55484.

Помер 2.08.1979 у с. Мала Данилівка Дергачівського р-ну.

Н

НАУМЕНКО Яків Павлович, 1913, м. Лубни Полтавської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Захід. фр., 225 сп, старшина роти; Сталінград. фр., 47 гв. сп 56 гв. сд, старшина роти; 2-й Укр. фр., 39 гв. сп 13 гв. сд, ком. стрілецького взв.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас після важкого поранення у 1944.

Проживав у смт Прудянка Дергачівського р-ну Харківської обл.

Помер 15.06.1983.

О

ОСТРОВЕРХ Федір Іванович, 1916, м. Дергачі Харківської обл.

Помічник командира роти з технічної частини, 25 окр. автосанітарна рота.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда».

Після війни працював начальником автоколони.

Помер 23.06.1997 у м. Харків.

П

ПЛИСКО Микола Дмитрович, 1919, с. Гаврилівка Дергачівського р-ну Харківської обл. Підполковник, командир дивізіону.

22.06.1941 — 30.06.1944: Півд.-Захід., Сталінград., Захід. фр., 824 окр. розвід. артд-н 33 А, ком. бат. звукової розвідки.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій

Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Управління будинками Дзержинського р-ну, керівник буд. Трест «Укренергочормет», ст. інженер.

Помер у 1994 у м. Харків.

ПОПОВ Павло Петрович, 1905, м. Чаплигін Липецької обл., Російська Федерація. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Січ. 1942 — січ. 1943: Калінінський фр., нач. хімслужби 783 автобатальйону. Був поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.10.1982 у м. Дергачі.

С

САНІН Кирило Іванович, 1919, с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл. Мічман.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 9.05.1945: Балт. флот, катер «КМ-25» дивізіону катерів охорони району головної бази Ладозької військ. флотилії, ст. моторист.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 21.05.1963.

САПУН Микола Іванович, 1915, смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл. Майор.

У Рад. Армії з 1936. У 1940 закінчив Харківське військове авіаційне училище штурманів. Учасник Великої Вітчизняної війни. 22.06.1941 — 7.07.1941: мол. льотчик-спостерігач, 13 окр. корпусна авіаескадрилья. 7.07.1941 — 18.03.1942: штурман ланки, 136 бомбард. ап 19 ад, Сталінград., Півд., 4-й Укр. фр.; 10 гв. бомбард. ап. Брав участь у війні з імперіалістичною Японією. 9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 10 гв. ап 179 ад — штурман ланки.

Після війни М.І. Сапун — нач. пункту наведення, ст. офіцер-навідник, штурман. Звільнений у запас у 1960. Проживав у м. Харків.

Помер 9.11.1967.

СВІЧКАР Назар Данилович, 1913, смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл. Капітан.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 20.01.1945: Карел. фр., 261 армійськ. інж. б-н, ком. взв.; 1219 сп, 367 Червонопрапорна сд, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. військ. облік. столу у Козачо-Лопанській селищній раді. Помер 23.02.1982.

СВІЧКАР Яків Іванович, 1924, м. Дергачі Харківської обл. Капітан інтендант. служби, нач. продовольчого постачання.

У серп. 1941 добровільно вступив у Рад. Армію, прослужив у 522 сп 107 сд до верес. 1943. По листоп. 1943 — 953 сп 299 сд 53 А, 2-й Укр. фр. Із листоп. 1943 по листоп. 1945 — старшина учбової роти, 230 арм зсп 53 А, 2-й Укр. і Забайкал. фр.

Продовжував службу в Рад. Армії завідуючим артскладом, 16 окр. гв. сбр Східно-Сибірського військового округу, діловодом 41 окр. сбр Південно-Уральського округу.

Нач. продпостачання, 152 винищ. протитанк. полк 9 ск. Звільнений у запас у 1965. Проживав у м. Харків. Працював ст. техніком в інституті проблем машинобудування.

Помер 11.11.1994.

СЕМЧЕНКО Олексій Григорович, 1920, с. Сіряки Дергачівського р-ну.

Майор, ст. офіцер відділ. тилу військ.-мор. бази. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчивши семирічну школу № 20 у Харкові, вступив у 1934 до ФЗУ «Електропрому». По завершенні навчання працював електриком на з-ді «Серп і Молот». З квіт. 1939 — у ВМФ. Брав участь у війні з Фінляндією у складі комсом. лижного б-ну. Освоював військ. спеціальність у школі зброї на Балтиці. З лют. 1940 по трав. 1945 проходив службу мол. артелектриком, згодом — старшиною артелектриків на крейсері «Кіров». Брав участь у всіх операціях крейсера: в обороні Ленінграда і Таллінна, переході через Муховейн та до Кронштадта з Таллінна.

Медалі: Нахімова, «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні, закінчивши курси офіц. складу БФ, отримав звання мол. лейтенанта і згодом зарахований на надстрокову службу. Був пом. командира, командиром тральщика.

Звільнений в запас у листоп. 1960. Працював майстром виробн. навчання у Харківському техн. уч-щі № 2 зв'язку.

Помер 19.08.1997.

СИНЯВСЬКИЙ Андрій Андрійович, 1916, смт Вільшани Дергачівського р-ну. Ст. лейтенант, начальник радіолокац. станції.

15.07.1941 — 11.05.1945: окр. самохід. артд.

Медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «Хрест хоробрих», «За Варшаву 1939 — 1945 рр.».

Харківський райвиконком, голова планової комісії.

Харківська парфумерно-косметична фабрика, ст. економіст.

Завод «Південкабель», технолог.

СИНЯКОВ Василь Ілліч, 1924, Суджанський р-н Курської обл., Російська Федерація. Мол. лейтенант, ком. взв. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр. Командир взводу, 56 гв. сп 19 гв. сд.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу».

Із 1960 — головний інженер Вільшанської швейної фабрики Дергачівського р-ну.

Помер 19.04.1997 у смт Вільшани Дергачівського р-ну.

СОЛОВЕЙ Петро Іванович, 1917, с. Дементіївка Дергачівського р-ну Харківської обл. Інженер-майор.

22.06.1941 — 9.05.1945 і з 9.08.1945 — 3.09.1945: Захід. фр., 128 швидкісн. бомбард. ап, технік літака; 1-й Далекосхід. фр., 846 штурм. ап 12 ПА, технік ескадрильї.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював інж. техніч. лабораторії в Харківському аеропорту.

Помер 10.05.1999.

СУРКОВ Михайло Аврамович, Кам'янець-Подільський р-н Хмельницької обл.

1934 — 1937 — фрезерувальник на ХТЗ. Закінчив 2-е Ленінградське арт. училище.

11.05.1939 — 16.09.1939: учасник боїв на р. Халхін-Гол, ком. відділення зв'язку, 175 артп 36 сд. Учасник Великої Вітчизняної війни на Волхов., Північ.-Захід. фр. Ком. батареї, 78 гв. гауб. артп, 1-й, 2-й Білорус. фр.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки.

1948 — 1952 — майстер цеху Харківського облпромкомбінату.

Помер 16.01.1983 у Дергачівському будинку-інтернаті. Похований: клад., смт Мала Данилівка Дергачівського р-ну.

Т

ТВЕРДОХЛІБ Олексій Павлович, 1915, с. Піщана Балтського р-ну Одеської обл. Ст. лейтенант запасу.

5.12.1941 — 9.07.1942: Північ.-Захід., Захід. фр., 29 гв. сп 12 сд, заст. командира б-ну. Тричі поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1963 — Дергачівський РВК, ст. помічник начальника III частини.

У

УШАКОВ Панас Кузьмич, 1915, с. Малі Проходи Дергачівського р-ну Харківської обл. Старшина.

23.06.1941 — 9.05.1945: 687 б-н аеродром.-техніч. обслуговування 257 авіабази 17 ПА, зав. їдальнею.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював агентом з постачання у Харк. інж.-економ. інституті.

Помер 28.01.1989.

Ф

ФІЛАТОВ Михайло Михайлович, 1900, с. Антонове Островського р-ну Костромської обл., Російська Федерація. Майор.

У Рад. Армії з 1918.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 5.04.1943 — 6.07.1944: командир відділення, 160 сп 54 гв. сд, Білорус., Центр. фр. Був поранений, лікувався в ЕГ № 2125 м. Сочі, Краснодарський край.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Проживав у м. Дергачі Харківської обл.

Помер 25.12.1988.

Ц

ЦИБУЛЬСЬКИЙ Іван Васильович, 1911, с. Кисельово Толочинського р-ну Вітебської обл., Білорусь. Майор.

Учасник походу в Захід. Україну та Захід. Білорусь 1939, радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

1.10.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід. фр., 1-й мотоциклет. полк 3-го танк. корп., ком. взв.; 201 сп 84 сд, ком. роти; Ленінград. фр., 456 сп 109 ск, ком. роти; 1-й Укр. фр., 364 окр. штраф. рота 21 А, ком. винищ. роти.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоного Прапора, медалі: «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. пом. нач. 4-ї частини Дергачівського райвійськкомату Харківської обл.

Помер 17.06.1962 у м. Дергачі Харківської обл.

Ш

ШВАЛЬОВ Микола Олексійович, 1918, с. Сосновка Красноярського краю, Російська Федерація. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Молодший лейтенант, ком. взв. автоматників. Під час боїв тяжко поранений і звільнений із лав Рад. Армії.

Після війни мешкав у м. Дергачі Харківської обл.

Помер 10.04.1990.

ШЕЛЮХ Василь Іванович, 1914, ст. Микитівка, Луганська обл. Підполковник тех. служби.

22.06.1941 — 15.03.1944: 40 ап 130 мінно-торпедна ад ВПС, ст. інженер зі спецобладнання.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.04.1977 у Дергачівському р-ні.

ШОВКУН Яків Якимович, 1926, с. Куряжанка Дергачівського р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

1-й Прибалт. фр., 992 сп 306 сд, навідник 45 мм гармат; 88 сп 33 гв. сд. Був поранений у трав. 1945.

У 1947 закінчив Ярославське інтендантське училище Західно-Сибірського військ. округу, м. Омськ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на Харківській базі лісових матеріалів та паперової продукції.

Помер 28.02.1982.

ШПОРТКО (ШПОРТЬКО) Дмитро Іванович, 1908, с. Мала Козарка Дзержинського р-ну Житомирської обл. Майор.

11.02.1940 — 9.03.1945: Карел., Півд.-Західн., Півд., Закавказ., Північ.-Кавказ., 2-й, 4-й Укр. фр., 8 ПА, 718 бао, нач. відділення.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу».

Лозовеньківський розсадник Дергачівського р-ну, економіст.

Помер 14.01.1974 у с. Мала Данилівка Дергачівського р-ну.

Ю

ЮХНОВЕЦЬ Олександр Тимофійович, 1905, м. Бобруйськ, Білорусь. Підполковник інтендант. служби.

У 1926 закінчив екстерном Військово-господарчий інститут, м. Смоленськ.

Черв. 1941 — трав. 1945: 14, 32 та 48 А, нач. відділу забезпечення пальним.

Ордени: Вітчизняної війни I ст. (два), Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., медаль «За оборону Радянського Заполяр'я».

Після війни працював гол. бухгалтером Курязької міжрайонної бази мат.-технічного постачання «Сільгосптехніка», ст. Куряж Дергачівського р-ну Харківської обл.

Помер 15.01.1972.

Я

ЯКИМЕНКО Петро Юхимович, 1913, смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл. Підполковник, нач. штабу.

Верес. 1939 — берез. 1940: учасник війни з білофіннами; черв. 1941 — лип. 1941: 237 винищ. ап, ВПС Прибалт. ВО, заст. ком. ае.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.»; польські «Срібний хрест заслуги»; Хрест Грюнвальда.

Працював викладачем Пісочинської СШ Дергачівського р-ну.

Помер 11.11.1973 у смт Пісочин Харківського р-ну.

Зачепилівський район

А

АБРАМОВ Андрій Федорович, 1921, м. Лубни Полтавської обл. Капітан.

27.04.1943 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Степ., 3-й Укр. фр., 1354 окр. каб.-шест. рота 57 А, ком. взв.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Бєлграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. Зачепилівського районного вузла зв'язку.

Помер 25.05.1974.

Б

БУДНИЦЬКИЙ Михайло Данилович, 1906, с. Миколаївка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Майор.

Трав. 1943 — 24.06.1944: 2-й Білорус. фр., 433 сп 64 сд 49 А, заст. ком. б-ну з політчастини. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював уповноваженим Міністерства заготівель УРСР у Зачепилівському р-ні Харківської обл.

Помер 7.12.1968 у м. Дніпропетровськ.

В

ВАЛЕНКО Павло Іванович, Зачепилівський р-н Харківської обл. Майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни 1941 — 1945.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: "За бойові заслуги", «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 21.06.1994.

Г

ГУСАР Микола Федотович, 1913, с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни. II групи.

23.06.1941 — 1.08.1944: Півд.-Західь фр., окр. мінометний б-н 253 сд 6 А, ком. взв. 3-й Укр. фр., 6 окр. штурмовий б-н 46 А, стрілець. Був тяжко поранений поблизу м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 19.12.1982.

Д

ДОНЧЕНКО Іван Іванович, 1914, с. Абазівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

7.09.1941 — 16.12.1943: Півд.-Західь фр., штаб 26 див. військ. НКВС.

Орден Червоної Зірки, медаль «За оборону Києва».

Помер 25.12.1999 у смт Зачепилівка Харківської обл.

Л

ЛЕВЧЕНКО Григорій Олексійович, 1910, Зачепилівський р-н, Харківська обл. Майор.

1.01.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 397 сд, 61 А, нач. заготов. групи.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За взяття Берліна».

Помер 15.03.2005 у сел. Комуніст Харківського р-ну Харків. обл.

ЛИСЯК Антон Сергійович, 1914, с. Чернещина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Майор інтендант. служби.

28.02.1942 — 9.05.1945: Захід., Сталінград., Центр., 1-й Білорус. фр., 16 А, 62 А, 65 А, 115 окр. сбр, пом. ком. б-ну.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави».

До 1973 начальник Харківського комбінату побутових послуг.

Помер 11.09.1976 у м. Харків.

ЛОБАЧ Микита Микитович, 1906, с. Чернещина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Працював у сільському господарстві. У 1928 — 1930 служив у Рад. Армії, закінчив полкову школу.

У діючій армії — з 23.06.1941. Із жовт. 1942 — стрілець, 915 сп 262 сд, Калінінський фр. У черв. 1943 — слухач курсів

мол. лейтенантів при 65 А, 1-й Білорус. фр., а з жовт. — командир стр. взв., згодом — ком. стр. роти 194 сп 162 сд, 1-й Білорус. фр. Отримав чотири поранення.

Ордени: Олександра Невського, Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За визволення Варшави».

У 1945 звільнений у запас.

По війні працював у Зачепилівському райфінвідділі, пізніше — бригадиром колгоспу «Україна».

Помер 25.04.1998 у с. Малий Орчик Зачепилівського р-ну Харківської обл.

М

МЕДЯНИЙ Григорій Петрович, 1927, с. Олександрівка Зачепилівського р-ну. Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

24.12.1944 — 9.05.1945: у складі військ ППО Північ.-Захід. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.07.1991 у м. Красноград.

П

ПЕТРЕНКО Іван Іларіонович, 1925, с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Учасник бойових дій: серп. 1944 — берез. 1945.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1980. Похований: м. Донецьк.

ПИЛИПЕНКО Федір Степанович, 1915, с. Олександрівка Зачепилівського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Лют. — квіт. 1945: 4-й Укр. фр., 1128 сп 336 сд 60 А, парторг б-ну. Був тяжко поранений.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 7.10.1970.

С

СКВОРОНСЬКИЙ Олександр Михайлович, 1920, с. Троянка Голованівського р-ну Кіровоградської обл. Лейтенант.

29.05.1942 — лют. 1943: Півд.-Захід. фр., ком. телефонного взв., ком. роти зв'язку 122 гв. сп 41 гв. сд. Лют. 1943 — квіт. 1945 перебував у німецькому полоні.

Працював продавцем у Зачепилівському сільському споживчому товаристві Харків. обл.

Помер 7.10.1980 у смт Зачепилівка.

Т

ТРУБІЦИН Митрофан Пилипович, 1907, с. Залінійне Зачепилівського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1937 закінчив 9-у військ. школу льотчиків та льотчиків-спостерігачів.

Черв. 1941 — трав. 1945: 255 винищ. ап 36 ВПС; 126 винищ. ад ППО т/с 10 Ростовського винищ. авіац. корпусу ППО.

Орден Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 30.09.1961.

Ч

ЧЕРКАС Сергій Григорович, 1926, с. Рунівщина Зачепилівського р-ну Харківської обл. Старшина.

25.09.1944 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 1963 винищ. протитанк. артп 42-й винищ. протитанк. артбр.

Медалі: «За відвагу», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: «За бездоганну службу».

659 окр. навчальний зеніт. артд-н 92 гв. навчальної мотострілкової дивізії Одеського військ. округу.

Помер 14.04.1980 у м. Миколаїв.

Зміївський район

А

АНТРОПОВ Іван Григорович, 1920, м. Брянськ, Російська Федерація. Підполковник мед. служби.

8.09.1941 — 28.11.1941: у блокадному Ленінграді у складі Військово-морської медичної академії, військ. лікар.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. хірургічним відділенням у Зміївській райлікарні.

Помер 29.05.1967 у м. Зміїв, Харків. обл.

Б

БАБИЧ Олександр Миколайович, 1921, Зміївський р-н, Харків. обл. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У Радянській Армії з 1940. Заст. ком. ескадрилї з льотної частини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1946 у зв'язку з пораненням. Працював на Зміївській паперовій фабриці.

Помер у 1997.

БАЙЦУР Йосип Йосипович, 1903, с. Байцури Борисовського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Підполковник інтендант. служби запасу.

Черв. 1941 — лип. 1944: Півд.-Західн. залізн. Управління начальн. пересування військ.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 17.02.1976 у Зміївському будинку-інтернаті для інвалідів.

БЕВЗЕНКО Тимофій Олександрович, 1910, с. Білашки Гальнівського р-ну Черкаської обл. Старшина.

Жовт. 1942 — 9.05.1945: 53 окр. штрафна рота, старшина; 176 бао 17 р-ну авіабазування 16 ПА, ст. кухар.

Медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Москви», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 11.03.1987 у м. Зміїв Харківської обл.

БЕЗРУЧЕНКО Михайло Якович, 1904, с. Олександрівка-Донська Павловського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація. Підполковник.

Лип. 1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., нач. відділення 90 дорожньо-експлуатаційного полку; Сталінград. фр., нач. розвідувального відділення штабу 316 сд 24 А; Дон., Брянський фр., заст. нач. штабу 273 сд 24 А, нач. розвідвідділу 46 ск 11 А; 1-й Білорус. фр., заст. нач. розвідвідділу штабу 11 А.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.10.1974 у смт Комсомольське Зміївського р-ну Харківської обл.

БУРЕЙКО Іван Сидорович, 1925, с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл. Майор.

Берез. 1943 — груд. 1943: Півд.-Захід. фр., 25 гв. сд 73 сп, стрілець; 38 гв. сд 115 гв. сп, ком. стр. відділення. Був важко поранений у серп. 1943 на Півд.-Захід. фр поблизу м. Барвінкове.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив Могильовське піхотне училище, м. Вольськ Саратовської обл.

Після війни працював інструктором на Харківському поштамті.

Помер 15.12.1995.

В

ВАСИЛЕНКО Олександр Данилович, 1926, с. Борисівка Диканьського р-ну Полтавської обл. Ст. лейтенант.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 24.06.1944 — 3.09.1945: прожекторист, нач. станції, 3 окр. зеніт. артбр, Ленінград. фр. ППО, Далекосхід. фр.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Із жовт. 1948 у складі 15 зеніт.-прожект. полку на посаді нач. РТА, а з верес. 1950 — нач. РТС, ком. вогневого взв., взв. управління, нач. розвідки д-ну. Вийшов у запас у 1966. Проживав у м. Зміїв, Харківська обл.

Помер 8.07.1993.

Г

ГАРАГАТИЙ Петро Карпович, 1921, м. Зміїв Харківської обл. Старшина тех. служби.

У 1941 закінчив курси збройно-кулеметн. майстрів м. Владивосток.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією у складі 82 мін. б-ну 39 сд, пом. командира взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював у в/ч № 03309.

Помер 14.10.1983 у м. Зміїв Харківської обл.

ГЛАДКИХ Микола Ксенофонтович, 1913, с. Телелюй Грязинського р-ну Липецької обл., Російська Федерація. Технік-лейтенант, 5 ПА.

Учасник радянсько-фінляндської війни. Брав участь у боях поблизу озера Хасан.

У діючій армії з 30.04.1942 по 18.03.1944.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу».

Із 1953 — заст. директора ресторану ст. Харків-Левада.

Помер 5.07.1991 у м. Зміїв, Харківська обл.

Д

ДЕГТЯРЬОВ Євдоким Семенович, 1903, м. Зміїв, Харківська обл. Майор, заст. ком. б-ну.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Півд., Закавказ., Степ., Цент., 1-й Білорус. фр., 27 Управління оборон. будівництва, ком. роти 70-го військово-будів. загону.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги» (три), «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

Помер 23.08.1961 у м. Зміїв, Харків. обл.

ДРУЗЕНКО Микола Якович, 1917, м. Київ. 1921 — 1937 — вихованець Київського дитячого будинку, потім — вихователь цього дитбудинку. Капітан, ком. окр. розвідроти, 8 гв. сд.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За визволення Варшави».

Із 1964 — бетонник Зміївської ДРЕС.

Помер 23.11.1998.

Є

ЄРМОЛЕНКО Михайло Йосипович, 1922, с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

Лип. 1941 — верес. 1945: у складі 33 окр. тех. трофейної роти 33 р-ну авіац. базування, авіац. механіка; 62 окр. аеродромно-тех. роти 33 р-ну авіац. базування, в.о. ком. автомоб. взв.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1952 закінчив Військ. акад. тилу і транспорту.

Ст. викладач військової кафедри Харківського автомобільно-дорожнього інституту.

Помер 22.09.1996 у м. Харків.

ЄРМОЛЕНКО Яків Іванович, 1914, с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Лейтенант мед. служби, фельдшер ЕГ № 1717. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

У 1936 призваний до Рад. Армії. На фронті Великої Вітчизняної з черв. 1941. Був фельдшером 82 окр. сап. б-ну 14 ск. Із серп. 1941 воював у складі 2 полку мор. піхоти Півд. фр. У листоп. 1941 отримав поранення. Після лікування в госпіталі направлений на навчання до Харк. військово-медичного училища, яке закінчив у серп. 1943. Продовжував службу як фельдшер 44 інж.-сап. б-ну 59 інж. сап. бр. і 48 винищ. протитанк. артбр 60 А. Звільнений у запас у серп. 1946 через хворобу.

Мешкав у с. Козачка Зміївського р-ну, пізніше — у Харкові.

Помер 11.10.1997.

ЄФИМЕНКО Володимир Якович, 1922, м. Зміїв Харківської обл. Капітан тех. служби.

Жовт. 1942 — трав. 1945: Дон., Центр., 1-й, 2-й Білорус. фр., 394 окр. розвід. радіодивізіон, 1395 окр. рота зв'язку, ком. зв'язку.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Харківське виробничо-технічне підприємство «Укренергомеханізація», наладчик.

Помер 19.10.1992 у м. Харків.

З

ЗАВАРЗА Іван Тарасович, 1911, с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 26 тп 13 тд Забайкал. військ. округ і Захід. фр. заст. нач. з технічної частини полку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Проживав у м. Харків.

Помер 26.09.1971.

ЗАЛЄДЄЄВ Михайло Михайлович, 1922, с. Бабіно Новосокольницького р-ну Псковської обл., Російська Федерація. Підполковник.

19.05.1942 — 31.10.1943: Північ.-Захід. фр., ком. взв., заст. ком. роти 62 гв. сп 22 гв. сд 11 А; 2-й Укр. фр., 924 сп 252 сд 53 А, ком. роти. Був двічі тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою Задонецької сільради Зміївського р-ну Харківської обл.

Помер 10.02.1975.

ЗАПРІЙ Григорій Володимирович, 1923, с. Соколове Зміївського р-ну Харківської обл. Старшина.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Стрілець, 9 стр. курсант. рота, 3 сб 103 сбр., Північ.-Кавказ. фр. з 15.02.1942 по 15.06.1942; курсант, 6-місячні курси підготовки офіцерів, Північ.-Кавказ. фр. з 15.06.1942 по 9.08.1942; кулеметник, 75 окр. тб, 8 рух. танкоремонт. з-д, 4-й Укр. фр. з 2.08.1943 по 9.08.1944. Був тяжко поранений 6.04.1943 на ст. Кримська. Лікувався у ЕГ № 1287, м. Тбілісі, Грузія.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії на посадах: командир відділення, нач. радіостанції, технік-апаратник. Нагороджений медаллю «За бездоганну службу» I ст. Проживав у м. Харків.

Помер 11.04.1985.

ЗАРОВНИЙ Федір Іванович, 1921, Полтавська обл.

Коли почалася Велика Вітчизняна війна, студент 3-го курсу Харківського інституту інж. комунального буд. добровільно пішов на фронт. На чолі взводу зенітників охороняв небо. Був поранений на Калінінському фронті.

У 1946 після демобілізації з лав армії повернувся у рідні місця і поступив вчитися у Педагогічний інститут. Після його закінчення він пропрацював 42 роки вчителем та директором школи. У 1991 Федір Іванович пішов на заслужений відпочинок і став одним із засновників ветеранського руху на Зміївщині, членом районної ради ветеранів.

До його бойових нагород — орденів Вітчизняної війни, Богдана Хмельницького й багатьох медалей додалась відзнака за самовіданну працю — орден Трудового Червоного Прапора.

ЗІНОВ'ЄВ Володимир Васильович, 1919, ст-ця Наурська Грозненської обл., Чечня, Російська Федерація. Майор тех. служби.

У 1940 закінчив полкову школу, одержав посаду ком. взв. і звання сержант.

Учасник Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Брав участь у розгромі німецьких загарбників під Москвою у складі 1-го гв. кінно-арт. д-ну 1 гв. кд. Із 3-го квіт. 1942 по жовт. 1942 — ком. взв. гауб. бат., Захід. фр. У цій же частині на Півд.-Захід. фр., 174 гв. кінно-арм. мінп. Воював на Воронез. і 1-му Укр. фр.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Майор технічної служби продовжував надстрокову службу у Збройних Силах. Проживав у м. Зміїв Харківської обл.

Помер 2.09.1982.

К

КАРКАЧ Олександр Йосипович, 1914, с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл. Старшина.

22.06.1941 — 9.05.1945: Берегова оборона Північного флоту, 2 окр. артд-н, старшина дальномірників батареї.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював кочегаром локомобіля у Харків. науково-дослідному інституті основної хімії.

Помер 1.09.1972.

КОЗЛОВ Григорій Васильович, 1913, Єгор'євський р-н Московської обл., Російська Федерація. Капітан тех. служби.

У 1932 закінчив Московську авіац. школу спецслужб.

Листоп. 1941 — трав. 1945: Калінінський, 1-й, 3-й Укр. фр., у складі 728 винищ. ап 256 винищ. ад 2 ПА, ст. технік ае; 611 винищ. ап 288 винищ. ад 17 ПА, заст. ст. інж. ап з спецслужб.

Ордени: Червоної Зірки (три), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За визволення Бєлграда» «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював електрослюсарем на Зміївській держ. районній електростанції ім. Кржижановського.

Помер 18.02.1975 у смт Комсомольське Зміївського р-ну Харківської обл.

КОЛЕСНИК Михайло Степанович, 1912, с. Островерхівка Зміївського р-ну Харківської обл.

Призваний на фронт влітку 1941. Артилерист. Дійшов до Берліна, поставив свій підпис на одній із колон рейхстагу. Після демобілізації прибув до Харкова, працював на залізниці (ст. Основа) до виходу на пенсію.

Помер у квіт. 1996. Похований: сел. Хорошеве Харківського р-ну Харківської обл.

КОЛЕСНИКОВ Микола Васильович, 1921, с. Островерхівка Зміївського р-ну Харківської обл. Майор.

Брав участь у бойових діях. 22.06.1941 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., у складі 88 окр. понтонно-мостового б-ну, 13 мсбр, 22 гв. мсбр, 224 гв. сп, а також у складі 408 бао. Після наскрізного кульового поранення кисті з ушкодженням кісток 9 берез. 1944 перебував на лікуванні в ЕГ № 4475.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні М.В. Колесников залишився в кадрах Рад. Армії на посадах: ком. роти, нач. штабу, заст. ком. загону. Проживав у м. Харків.

Помер 5.09.1969.

КОНОНЕНКО Василь Іванович, 1922, с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1941 закінчив Чугуївську військ. школу пілотів.

Черв. 1942 — квіт. 1945: Півд., Сталінград., 4-й Укр., 1-й, 2-й, 3-й Прибалт. фр., у складі 148 винищ. ап; 289 штурм. ад, льотчик-пілот, пілот, ком. авіаланки.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги».

По війні залишився служити у Радянській Армії.

Помер 2.08.1975 у смт. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл.

КРАВЦОВ Володимир Федорович, 1914, м. Зміїв Харківської обл.

Учасник бойових дій з листоп. 1941 до трав. 1945. Рядовий, 74 сд, 1-й Білорус. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер.

КРАВЧЕНКО Семен Михайлович, 1922, с. Велика Рублівка Котелевського р-ну Полтавської обл.

Закінчив Одеське піхотне училище.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943. Лейтенант, ком. взв. ПТР, 2 сп 140 сд. Звільнений у запас у 1946.

По війні працював учителем фізкультури в Таранівській середній школі Зміївського р-ну.

Помер у 1997.

КУДРЯШОВ Володимир Васильович, 1923, Мосальський р-н Калузької обл., Російська Федерація. Підполковник.

18.04.1942 — 29.01.1945: Захід. фр., 230 окр. мотоінж. б-н, ком. інж. взв., Калінінський, Ленінград., 2-й, 3-й Прибалт., 2-й Білорус. фр., 605 окр. сапб 326 сд, 50 А, ком. саперної роти.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював гол. економістом на заводі з ремонту енергетичного обладнання № 807.

Помер 29.07.1980 у м. Зміїв Харків.обл.

М

МИХАЙЛИЧЕНКО Яків Олександрович, 1911, Зміївський р-н Харківської обл. Майор інтендант. служби.

Черв. 1941 — 9.05.1945: Півд., Півд.-Захід, Воронез., Степ., 1-й, 2-й Укр. фр., 33 р-н авіабазування, нач. відділу речового постачання.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Харківська дитяча лікарня № 5, санітар.

Помер 22.09.1977 у сел. Водяне Зміївського р-ну Харківської обл.

МОСЬПАН Микола Леонтійович, 1913, с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

Закінчив фельдшерсько-акушерську школу, м. Ржев, Російська Федерація, об'єднані окружні курси удосконалення офіцерів медичної служби. На службі в Рад. Армії з 1938. На фронтах Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Фельдшер, 444 бао, 107 авіабаза, Півд. фр.; ст. фельдшер, 456 окр. авіаескадрилья зв'язку 4 штурм. ак 4 ПА, Північна група військ.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у відставку у 1958. Працював на заводі ім. Малишева.

Помер у 1973.

Н

НАЗАРЕНКО Микола Васильович, 1923, с. Соколове Зміївського р-ну Харківської обл. Полковник.

Закінчив 1 курс інж.-тех. уч-ща м. Москва.

Жовт. 1941 — верес. 1945: 3-й Білорус. фр., 39 А, ком. б-ну. Учасник війни з Японією на Далекому Сході. Був двічі поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією». Брав участь у Параді Перемоги 24 червня 1945 у Москві на Красній Площі.

Після війни багато років працював в органах держбезпеки на Дніпропетровщині.

НОСИК Микола Гнатович, 1917, с. Бутівка Зміївського р-ну Харківської обл.

У Радянській Армії — з 1940. Брав участь у Великій Вітчизняній війні у складі Дон., 2-го Укр. фр., 72 гв. сп 25 сд, з берез. 1943 по трав. 1945.

Ордени: Червоної Зірки, Слави III ст., медалі: «За відвагу», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1946. Закінчив Харківський політехнічний інститут. Працював ст. інженером групи передавачів магістральних зв'язків Харківського радіоцентру.

Із 1951 інж.-майор, ком. окр. д-ну зв'язку і радіонавігації перебував на надстроковій службі в Радянській Армії по 1963. Працював у м. Харків на приладобудівному заводі інженером.

О

ОРЛОВСЬКИЙ Гліб Никодимович, 1908, м. Андрушівка Житомирської обл. Майор.

У 1932 закінчив школу при навч. загоні, м. Севастополь.

Черв. 1941 — трав. 1945: у складі штабу ВПС ЧФ, нач. 2 відділення розвідвідділу; 30 РАП ВПС ЧФ, ст. офіцер з розвідки.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Кавказу».

По війні працював слюсарем у в/ч № 03309, м. Зміїв.

Помер 16.05.1976 у м. Зміїв Харківської обл.

П

ПАВЛЕНКО Михайло Степанович, 1923, с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Гв. капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

23.08.1943 — 2.05.1945: 1-й Укр. фр., ком. кулеметної роти 522 сп 107 сд; 1-й Білорус. фр., ком. роти 137 гв. сп 47 гв. сд. Був двічі поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ком. роти механізованої дивізії у Групі радянських військ у Німеччині.

Працював учителем Шелудьківської СШ Зміївського р-ну Харківської обл.

Помер 26.08.2003.

ПАРАНИЧ Валентин Іванович, 1919, с. Глинськ Роменського р-ну Сумської обл. Гв. майор медслужби, ст. лікар полку.

У 1934 закінчив семирічку, навчався на робітфаці при Харк. сільськогосп. інституті, а з 1937 по 1941 був студентом Харківського медичного інституту.

У Рад. Армії з верес. 1941. На фронті Великої Вітчизняної війни з лип. 1942. Брав участь у бойових діях, будучи мол. лікарем полку, ком. сан. роти, старшим лікарем у складі 181 гв. сп 61 гв. сд на Воронез., Півд.-Захід., 4-й і 3-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу» «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1947 через хворобу. Працював лікарем-терапевтом, головним лікарем районної поліклініки в смт Сахновщина.

Помер 30.04.1998 у с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

ПАШКОВ Михайло Якович, 1918, м. Ізюм Харківської обл. Старшина.

30.06.1941 — 7.02.1943: 228-й конвойний полк конвойних військ НКВС Діючої армії, музикант.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював керівником духового оркестру палацу культури при Зміївській ДРЕС.

Помер 2.08.1972.

ПИСАРЕНКО Михайло Іванович, 1908, с. Соколове Зміївського р-ну Харківської обл.

У 1932 вступив до Харківського будівельного інституту, але не закінчив — був призваний до лав Рад. Армії. Після служби працював на заводі ім. Малишева.

У 1941 пішов на фронт: 78 сп 25 гв. сд ім. Чапаєва. Учасник героїчних боїв за с. Таранівка Зміївського р-ну, Корсунь-Шевченківської операції, визволяв Чехословаччину.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», ювілейні медалі.

Після війни працював Головою правління сільпо у с. Соколове Зміївського р-ну Харківської обл.

ПРОНОЗА Олександр Олексійович, 1910, с. Пронозівка Глобинського р-ну Полтавської обл. Майор.

Листоп. 1941 — берез. 1945: Півд.-Захід., 1-й Білорус. фр. 91 окр. мінд-н 134 сд, відповідальний секретар див. Був поранений і контужений в берез. 1945. Служив — заст. нач. ЕГ.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Голова виконкому Зміївського районного виконкому міської ради.

Помер 8.12.1976 у м. Зміїв Зміївського р-ну Харківської обл.

ПРЯНЧИКОВ Микола Олександрович, 1908, м. Зміїв Харківської обл. Підполковник.

Серп. 1944 — 2.05.1945: 3-й Білорус. фр., 11 гв. А, 16 гв. див. 46 гв. полк, заст. командира полку з політчастини.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, Знак Пошани, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги».

Помер 19.10.1972 у м. Харків.

С

САВЧЕНКО Михайло Іванович, 1923, с. Солониця Лубенського р-ну Полтавської обл. Ст. лейтенант, льотчик. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1939 закінчив семирічку у с. Журовка Виселковського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація., а у 1941 — два курси медичного технікуму в м. Краснодар.

У Рад. Армії з лют. 1941. Закінчив Краснодар. військ. авіац. школу пілотів. На фронті Великої Вітчизняної війни — з листоп. 1942. Пройшов бойовий шлях від пілота, ст. льотчика до командира ланки у складі 122 і 513 винищ. полків 1 ПА, воював на Захід., 1-й та 2-й Укр. фр. Брав участь у боях із гітлерівцями на тер. Польщі, Румунії, Угорщини та Чехословаччини.

Із нагородного листа на М.І. Савченка: «У повітряному бою сміливий та ініціативний. Відмінно виконав 32 бойових вильоти на супровід «ІЛ-2», не втративши жодного з наших штурмовиків, збив один ворожий літак. За відмінне виконання бойових завдань має подяку від командування полку й одну — від генерал-майора Каманіна». Загалом здійснив близько 60 бойових вильотів. За мужність і героїзм, виявлені у боротьбі з німецько-фашистськими загарбниками, удостоєний орденів Вітчизняної війни І ст. та Червоної Зірки, медалі «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». У лип. 1944 отримав тяжке осколкове поранення.

Після звільнення в запас працював причіплювачем у Краснодар. краї і бригадиром у колгоспі на Полтавщині, розточувальником на Харк. тракт. з-ді, будував Харк. ГЕС-2 і Зміївську ДРЕС. У 1950 повторно призваний до армії. Проходив службу як льотчик Сумського центру ДТСААФ, льотчик-винищувач учбово-тренувального авіац. полку. Мешкав у смт. Комсомольський Зміївського р-ну.

Помер 19.05.1997.

СЕМЕНЕНКО Павло Артемович, 1926, с. Пасіки Зміївського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби запасу. Зав. їдальнею № 51.

Черв. 1944 — 11.08.1944: 3-й Прибалт. фр., 245 гв. сд, 898 гв. сп.

Орден Слави III ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1977 — 1984 — Зміївська паперова фабрика, начальник професійної пожежної частини.

Помер 9.12.1984.

СЕРГІЄНКОВ Іван Петрович, 1927, с. Євахново Пустошкінського р-ну Псковської обл. Російська Федерація. Мічман.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 429 сп 52 сд, автоматник.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Працював службовцем Радянської Армії у Зміївському райвійськкоматі Харківської обл.

Помер 20.10.1983 у м. Зміїв Харків. обл.

СОЛДАТЕНКО Яків Григорович, 1915, с. Задонецьке Зміївського р-ну Харківської обл. Майор.

Черв. 1941 — трав. 1945: Північ.-Захід., Калінінський, Прибалт. фр., 4 Уд. А, 56 окр. полк, командир.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 2004 у м. Зміїв Харків. обл.

СТОВБИР Олексій Федорович, 1924, с. Миргороди Зміївського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант, ком. стрілецького взв., 1073 сп 316 сд, 6 А, 3-й Укр. фр.

Нагороджений орденом Олександра Невського.

Помер у 2004.

СТОЛЬНИК Павло Іванович, 1921, м. Зміїв Харківської обл. Гв. сержант.

28.06.1941 — 12.03.1943: Захід. фр., ком. кулеметного відділення 6 сп, ком. гармати 22 артп; Північ.-Захід. фр., ком. відділення 7 пов.-десант. полку. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив пом. ком. взв. 2883 арт бази військ ППО Донбаського р-ну. Працював службовцем Радянської Армії у в/ч № 03309.

Помер 8.06.1980.

Т

ТАМОЖСЬКИЙ Олексій Іванович, 1923, м. Зміїв Харківської обл. Капітан III рангу.

1.10.1941 — 16.09.1944: Чорноморський флот, 255 морська бригада 117 окр. артд-н; 687 берегова арт. батарея 117 артд-н, комендор.

Медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.06.1962 у м. Харків.

ТАРАНЕНКО Анатолій Артемович, 1914, м. Донецьк. Гв. підполковник.

15.07.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., ком. д-ну 1267 зеніт. артп; 1-й Укр. фр., нач. штабу 1063 зеніт. артп; пом. нач. штабу управління командувача артилерією 1 гв. ТА, ком. 358 гв. зеніт. артп 1 гв. ТА, ком. 287 гв. артп 3 гв. ТА. Був тяжко поранений.

Ордени: Олександра Невського, Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено чотири подяки від Верховного Головнокомандувача.

Працював директором Зміївського млина.

Помер 29.10.1970.

ТЕРЕЩЕНКО Павло Васильович, 1898, с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл. Колгоспник.

Боєць зв’язківець партизанського загону № 66.

ТИМОФІЄНКО Дмитро Тимофійович, 1919, с. Малая Покровка Чистоозерного р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація. Капітан.

Закінчив 7 класів, у 1939 закінчив Омський технікум механізації сільського господарства, у 1941 — 2-е Владивостоцьке піхотне училище.

Черв. 1942 — груд. 1944: 2-й Укр. фр., 20 гв. корпус, офіцер зв’язку. Важко поранений 27.12.1944 у боях за м. Секешфехервар, Угорщина. Знаходився на лікуванні в ЕГ № 5980 у м. Харків.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

Помер у 1984.

ТИМЧЕНКО Петро Павлович, 1914, с. Островерхівка Зміївського р-ну Харківської обл. Підполковник.

31.12.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., пом. ком. 800 окр. арм. ремонтно-відновлювального б-ну 107 мотомеханізованої дивізії 30 А; Калінінський, 1-й Прибалт. фр., заст. ком. 78 окр. ремонтно-відновл. б-ну 22 А.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, Полярної Зірки (Монголія), медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 13.12.1970.

Ф

ФЕДОТОВ Володимир Костянтинович, 1921, с. Карасьово Топчихинського р-ну Алтайського краю, Російська Федерація. Майор.

30.06.1943 — 11.05.1945: Півд.-Захід. фр., 58 арт. бр. 2-го танк. корпусу, ком. взв. упр.; 1-й Прибалт. фр., 211 артп 23 сд 61 А, ком. взв. розвідки; 4-й Укр. фр., збори військового часу у вищій офіцерській арт. школі, ком. бат.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював диспетчером на Харківському електромеханічному заводі.

Помер у с. Лиман Зміївського р-ну Харківської обл.

Х

ХОЛОША Петро Кузьмич, 1913, с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Учасник фінської кампанії, 127 сп 137 сд.

Черв. 1941 — 5.12.1941: Захід. фр., 535 сп 23 сд, ком. взв.; до 18.12.1941 — полон; 18.12.1941 — 15.11.1943 — партиз. загін № 48, ком. взв.; до 1.04.1944 проходив спец. перевірку; 11.1944 — 20.02.1945: 2-й Білорус. фр., 642 сп 200 сд, ком. роти автоматників; до 1.04.1945 лікувався у військ. шпиталі № 24543.

Орден Червоної Зірки.

Помер у 1993 у будинку-інтернаті для ветеранів війни і праці (Зміївський р-н).

Ч

ЧЕПЕЛЕНКО Микола Степанович, 1913, м. Зміїв Харківської обл. Мол. лейтенант, командир кулемет. взводу, 5 окр. штурм. б-н 303 сд, 3-й Укр. фр.

У Рад. Армії — з 1932. Закінчив полкову школу.

На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1943. У жовт. 1943 тяжко поранений і з берез. 1944 перебував у резерві офіцерського складу Приволзького військового округу. Звільнений у запас 2.11.1944.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на Зміївському машинобудівному заводі.

Помер 27.06.1988.

ЧЕРЕНОВ (ЧЕРЕПОВ) Аркадій Петрович, 1913, Вичузький р-н Іванівської обл., Російська Федерація. Майор.

У 1931 закінчив Ленінградський радіотехнічний комб.

Серп. 1943 — верес.1945: Центр. фр., 87 окр. б-н ПСОЗ, нач. рації, у війні з Японією — 53 окр. б-н ПСОЗ, нач. рації.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював на Зміївській паперовій фабриці.

Ш

ШИЛКІН Павло Іванович, 1911, с. Старобогданівка Михайлівського р-ну Запорізької обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

У 1938 закінчив курси удосконалення ком. складу інж. військ, м. Харків, за спеціальністю командир сапер. взв.

Мобілізований до діючої армії 24.06.1941 Сумським РВК.

Центр., Північ.-Захід. фр., 118 окр. кулем. арт. б-н, нач. інж. служби, ком. саперного взв., роти.

У 1942 і 1943 тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у народному суді на Сумщині, був заступником завідувача райфінвідділу. Мешкав у смт. Комсомольське Зміївського р-ну Харківської обл.

ШУМАЛ Костянтин Максимович, 1913, с. Вознесенка Хорольського р-ну Приморського краю, Російська Федерація. Підполковник юстиції.

У 1949 закінчив Хабаровську заочну юридичну школу.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією на 1-му Далекосхід. фр. у складі 66 сд на посаді голови військ. трибуналу.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював у Зміївському районному військовому комісаріаті Харківської обл.

Помер 9.09.1984, м. Зміїв.

Золочівський район

Б

БОГАЧ Іван Петрович, смт Золочів. Лейтенант,

У 1941 закінчив Ленінградське піхотне училище, курси молодших лейтенантів Сибірського військового округу.

У діючій армії з 1941 по 1945, ком. взв. автоматників, 38 окр. тп 2-й Укр. фр. Звільнений у запас у 1947.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні жив у м. Харків. Працював на Харківській фабриці ім. Фрунзе наладником устаткування.

Помер у 1997.

БОНДАР Микита Петрович, 1913, с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл.

Освіта 10 класів, школа робітничої молоді. У Рад. Армії — з 1937. В 1942 — курсант Харківського військово-політичного училища, ком. роти з політчастини, 118 сп 393 сд, Півд.-Захід. фр. Мав поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1949 звільнений у запас. Після мобілізації повернувся у рідний район, де працював у Золочівському райкомі КП України на посаді інструктора.

Помер у 1989.

Д

ДЕТЕЯН Гарик Самсонович.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941: Приморська А. У 1944 був поранений при звільненні Криму.

Із 1947 проживав у смт Золочів. До 1960 працював у сільському господарстві. Із 1960 — у споживчій кооперації Золочівського р-ну: зав. магазину, зав. сховища.

ДОЛГОДУШ Петро Олександрович, 1922, с. Олександрівка Золочівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

15.01.1942 — 8.03.1943: Захід., Північ.-Захід. фр., 358 окр. артил.-кулеметний б-н 91 укріп. району, ком. кулеметного взв. Був тяжко поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 3.09.1976.

ДУБОВИК Василь Федорович, 1920, с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл. Гв. ст. лейтенант.

Учасник бойових дій. 271 ап 3 ад.

Медалі: «За оборону Москви», «За оборону Кавказа», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 21.05.1993. Похований: м. Донецьк.

І

ІВАЩЕНКО Петро Михайлович, 1916, сел. Одноробівка Золочівського р-ну Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

15.04.1942 — 2.09.1942: Сталінгр. фр., ком. мінометного взв. 219 сп 205 сд. Був тяжко поранений і контужений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював учителем у Малописарівській СШ, а також у Конгресівському радгоспі зав. їдальнею Дергачівського р-ну Харківської обл.

Помер 22.01.2002.

К

КАСЯНЕНКО Кузьма Макарович, 1911, Золочівський р-н. Капітан запасу, ст. викладач.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд. Захід., Воронез., 3-й Укр., 1-й Укр. фр., 797 бао 30-го р-ну авіац. базування 2 ПА, помічник командира.

Медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.10.1968.

КАДНИЧАНСЬКИЙ Іван Васильович, 1924, с. Чорноглазівка Золочівського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби.

У 1943 закінчив Тульське збройно-технічне училище.

Серп. 1943 — верес. 1945: Калінінський, Ленінград., Забайкал. фр., у складі 1187 сп 358 сд на посаді мол. техніка збройн. Був поранений у лют. 1945 під м. Кенігсберг.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги», «За відвагу». «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював у фізико-техн. інституті низьких температур нач. караулу, м. Харків.

Помер 18.02.2001 у м. Харків.

КОВАЛЬОВ Іван Олексійович, 1911, с. Хороше Петропавлівського р-ну Дніпропетровської обл. Мол. лейтенант. Нач. частини райвійськкомату. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд., Півд.-Захід. фр., 818 сп 31 сд 46 А, ком. куль взв.

Медаль «За бойові заслуги».

Великорогозянська с/р Золочівського р-ну, колгосп «Червоні лани», голова.

Помер 15.02.1982 у с. Велика Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОВТУН Дмитро Іванович, 1909, смт Золочів Харківської обл. Майор.

Верес. 1941 — черв. 1944: Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., на посаді нач. Військпродпункту ст. Безлюдівка Південної залізниці, ст. Дніпропетровськ; заст. військ. коменданта залізн. ділянки ст. Запоріжжя Сталінськ. залізниці.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1952 закінчив курси удосконалення мол. офіц. складу військ. сполучень при Військово-трансп. акад. ім. Кагановича.

Працював ст. інспектором по кадрах і спецроботі у тресті «Електромонтажконструкція», м. Харків.

Помер 27.04.1975, м. Харків.

КРАВЧЕНКО Михайло Степанович, 1915, смт Золочів Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив 10 класів Золочівської середньої школи. Курси удосконалення офіцерів піхоти при 3-му Білоруському фронті. Ком. кулеметної роти, 79 гв сп 26 гв. сд. 11 гв. А. Був тричі поранений.

Медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні проживав у Золочеві, працював замісником голови Золочівської селищної ради.

Помер у 1998.

КРУЧИНА Григорій Кирилович, 1923, с. Лютівка Золочівського р-ну. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

Закінчив Харківську фельдшерсько-акушерську школу.

Орден Червоної Зірки.

Помер у 1979.

Л

ЛАХМАТОВ Іван Пилипович, 1917, с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1940 закінчив Ленінградське Червонопрапорне училище військ. сполучень.

Черв. 1941 — трав. 1945: Ленінград., 2-й Укр. фр., Управління військ коменданта, ст. Клуж (Румунія), військ. комендант. Управління уповноваженого нач. військ. сполучень 4 А в Румунії — офіцер для доручень.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 26.05.1955.

ЛИСАК Іван Васильович, 1917, с. Карасівка Золочівського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

Стругальник по металу. Освіта: 7 класів неповної середньої школи. Військова освіта: 3-є Саратовське танкове училище, прискорений курс, 1944 — 1945. Брав участь у Великій Вітчизняній війні. Мол. технік-лейтенант, командир відділення, 959 сп 309 сд, Воронез., 1-й Укр. фр.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». За участь у взятті Бєлгорода отримав подяку від радянського командування.

По війні І.В. Лисак продовжував службу в Рад. Армії нач. постачання паливно-мастильних матеріалів. Звільнений у відставку у 1957. Проживав у м. Вовчанськ. Працював на Вовчанській нафтобазі у Вовчанському авіаційному учбово-тренувальному центрі ДОСААФ техніком з палива.

Помер.

ЛИСЕНКО Федір Євдокимович, 1914, с. Велика Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл. Старшина.

Квіт.1943 — трав. 1945: 2-й та 3-й Укр. фр., 1443 ТСАП. Важка контузія у 1943.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1955 закінчив школу механіків-водіїв танків.

Працював на Зміївській ГРЕС у гідроцеху.

Помер 1.02.1999 у с. Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл.

ЛИЧКО Яків Микитович, с. Велика Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл. Полковник.

Учасник бойових дій (1943 — 1945).

Ордени: Слави III ст., Червоної Зірки (три), медалі: «За відвагу» (дві), «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 19.07.1978. Похований: м. Донецьк.

П

ПЕРЕПИЧАЙ Володимир Федорович, 1924, с. Олександрівка Золочівського р-ну. Підполковник.

24.08.1943 — 9.05.1945: Ленінград. фр., 1369 сп 417 сд, ком. взв.

Медаль «За відвагу». Трудові нагороди: медалі «За бойові заслуги», «За бездоганну службу» II ст., «За бездоганну службу» I ст.

Помер 30.07.2002 у м. Харків.

ПОПОВ Олександр Онуфрійович, 1911, смт Золочів. Технік-лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

22.06.1941 — 26.04.1945: Півд.-Західн., Західн., Карельський, 1-й Білорус. фр., 2 ТА, помічник ком. бат. 26.04.1945 — тяжке поранення в боях за оволодіння м. Берлін.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.01.1970 у м. Золочів Харківської обл.

ПУХОВИЙ Володимир Григорович, 1926, с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

5.09.1943 — 11.05.1945 і з 9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Укр. фр., 127 окр. полк зв'язку, лінійний наглядач; Забайкал. фр., військово-поштовий сортувальний пункт № 10, молодший приймальник.

Медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював ст. стрільцем на Харківському тракторному заводі.

Помер 4.12.1984.

ПУШКАР Антон Митрофанович, 1923, с. Писарівка Золочівського р-ну. Ст. лейтенант, командир — інструктор льотчик. Льотчик, 332 ап дальньої дії.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 27.02.1979 у смт Високий Харківського р-ну.

Р

РОГОВОЙ Олександр Васильович, 1912, с. Малижине Золочівського р-ну Харківської обл. Підполковник у відставці, ком. відділення окр. б-ну аеродромно-техніч. обслуговування ап.

У 1930 закінчив семирічку, згодом — школу колгоспної молоді, працював вчителем у с. Довжик, директором школи у с. Сковородинівка. У 1938 закінчив педагогічне училище в Золочеві і вступив до педагог. інституту в Харкові.

У жовт. 1939 призваний до Рад. Армії. На фронті Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Зав. складу авіатехн. майна, пом. начальника відділення технічного постачання у складі 670 б-ну аеродр. обслуговування, Західн. фр., а з берез. 1943 — 101 винищ ад ППО, згодом — 9 Воронез. винищ. ак ППО. З лип. 1944 очолював відділ техпостачання. Воював також у складі Брянського і Півд.-Західн. фр. ППО.

У 50-і роки — начальник технічної частини у військах ППО, заступник ком. б-ну з техчастини на території Польщі у складі Північної групи військ. Звільнений у запас у лип. 1960.

Помер 21.07.1974 у м. Харків.

С

САВЧЕНКО Володимир Іванович, 1907, с. Велика Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, ком. роти. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив початкову школу у рідному селі. Працював робітником у Харкові у трамв.-трол. управлінні, формувальником на заводах «Серп і Молот», електромеханічному.

У 1939 призваний до Рад. Армії. Закінчив курси мол. лейтенантів зв'язку. Брав участь у бойових діях, будучи заст. ком. роти зв'язку. Воював у складі 256 сп 30 сд (Півд.-Західн. фр.). Отримав тяжку контузію.

Звільнений у запас у 1944. Працював інструктором, зав. сектору Золочівського райкому партії.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.09.1979 у м. Золочів Харківської обл.

СУХАРЕВ Михайло Денисович, 1919, с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл.

Закавказ. фр., 521 окр. автомоб. б-н. Північ.-Кавказ. фр. і окр. Приморська А у складі 790 окр. автомоб. б-ну і 70 автополка. Старшина — писар штабу б-ну полка. 2-й Білорус. фр., 70 автополк.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Зав. складом, кондитерська ф-ка «Жовтень».

Помер у 1992 в м. Харків.

ФІЛОНЕНКО Микола Омелянович, 1913, смт. Золочів. Гв. підполковник. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив шість класів Золочів. неповної серед. школи, згодом — семирічку у 1928 у с. Уксянка Курганської обл., Російська Федерація. З 1928 по 1930 працював у Харкові бетонярем-арматурником на будівництві Держпрому, пізніше — слюсарем вагонорем. майстерень залізн. депо ст. Основа. У Радянській Армії — з 1932. Закінчив дивізійну партшколу, піхотні курси при артил. училищу, пізніше — курси удосконалення офіцер. складу в м. Новосибірськ.

На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1941 — пом. начальника штабу із розвідки 390 зсп 10 зсбр (Півд.-Захід., Сталінград. фр.), брав участь у бойових діях у складі 51 А 4-й Укр., 1-й і 2-й Прибалт. та Ленінград. фр. З берез. 1943 і до Перемоги командував кулем. взводом. Був поранений.

Ордени Вітчизняної війни I ст. (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із серп. 1945 — офіцер резерву. Був військ. комісаром в Уксянському та Галкінському райвіськкоматах Курганської обл., у Свердловській обл., Російська Федерація. Після звільнення в запас у 1959 працював диспетчером у Харківському автобусному парку.

Помер 20.02.1998 у смт Золочів Харківської обл.

ЧАПАЛИКО Віктор Іванович, 1923, смт Золочів. Капітан, помічник начальника штабу.

23.02.1942 — 3.09.1945: Калінінський, 1-й Укр. фр., 777 артп 246 сд, ст. телеграфіст; Забайкал. фр., 95 гв. артп 9 гв. сд, ком. взводу.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу» «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

1970 — Харківський завод «Серп і Молот», майстер.

Помер 15.02.2003 у м. Харків.

ЧАПЛІН Михайло Петрович, 1918, с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл. Інженер-майор.

4.11.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 454 бомбард. ап 183 бомбард. ад 16 ПА, штурман літака.

Медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором у житлово-квартирному відділі Харківської міськради.

Помер 13.07.1988.

ЧЕРНИШ Дмитро Пилипович, 1913, сел. Одноробівка Золочівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 9 ПА, 89-й район авіабазування, нач. фінансово-планового відділення.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї».

Помер 19.10.1981 у м. Харків.

ЧЕРНИШ Марія Пилипівна, 1922, м. Токмак, Киргизія. Єфрейтор.

Лют. 1943 — жовт. 1943: Північ.-Кавказ., Приволзький, Брянський фр., 118 окр. полк зв'язку, радистка.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Померла 18.05.1995 у м. Харків.

Ізюмський район

А

АВЕРІН Григорій Корнилович, 1912, Архангельська обл., Російська Федерація. Майор, помічник ком. з матеріальної частини.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд. фр., 45 окр. автомоб. б-н, начальник обозно-речового постачання, 1-й Білорус. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

Помер 28.12.1961 у м. Ізюм Харківської обл.

АНАНЬЄВ Василь Степанович, 1913, с. Вознесенськ Шегарського р-ну Томської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1939 закінчив Тбіліське, арт. училище, Грузія.

Серп. 1942 — трав. 1945: 2-й, 3-й Укр. фр., 46 А, Управління команд. артилерією, пом. нач. оперативного відділення управління. Був двічі поранений у серп. та верес. 1943 на тер. Харківської обл.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював в Ізюмському відділенні Держбанку.

Помер 9.07.2002 у м. Ізюм Харківської обл.

Б

БАЗАРОВ Іван Павлович, 1925, Кизильський р-н Челябінської обл., Російська Федерація. Майор тех. служби.

Берез. 1944 — трав. 1945: 2-й, 3-й Укр. фр., 12 окр. винищ. протитанк. артбр, ком. відділення.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта».

Помер 21.12.1996 у м. Ізюм Харківської обл.

БАРАННИКОВ Іван Тихонович, 1901, Ізюмський р-н Харківської обл. Полковник запасу.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., Управління військових сполучень, начальник 1 відділу.

Ордени: Леніна, Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 17.05.1962 у м. Харків.

БАРАНОВ Андрій Харитонович, 1912, м. Грозний, Чечня. Підполковник.

Учасник бойових дій у 1938 в районі о. Хасан.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 59 бомбард. ап 34 бомбард. ад 9 ПА, нач. зв'язку полку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Працював контрольним майстром на Ізюмському приладобудівному заводі ім. Дзержинського.

Помер 18.12.1980.

БЕЗУГЛИЙ Іван Тимофійович, 1921, Ізюмський р-н Харківської обл.

Учасник бойових дій із серп. 1941 по листоп. 1942. Сержант, 40 тбр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1986. Похований: м. Донецьк.

БОЧАРОВ Пилип Степанович, 1894, с. Рубці Краснолиманського р-ну Донецької обл.

Ст. лейтенант, начальник автотранспортного відділу 33 окр. трофейної бригади.

Помер 7.04.1985 у м. Ізюм Харківської обл.

В

ВИНОГРАДОВ Степан Панасович, 1902, м. Ніжин Чернігівської обл. Підполковник.

15.06.1944 — 27.08.1944: 1-й Білорус. фр., дивізійний інженер 129 Орловської сд 3 А. Був поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інструктором-викладачем в Ізюмській школі ЦО ДТСААФ.

Помер 6.08.1974.

ВОРУШИЛО Володимир Миколайович, 1924, с. Куньє Ізюмського р-ну.

Учасник бойових дій із квіт. 1945 по трав. 1945: єфрейтор, 8 окр. полк зв'язку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1994. Похований: м. Донецьк.

Г

ГЕТІН Олександр Юхимович, 1918, Зміївський р-н Харківської обл. Майор тех. служби, заст. ком. танкового б-ну.

2.07.1941 — 11.05.1945: Захід. фр., стрілець, заст. ком. роти з технічної частини; Брянський, Калінінський фр., 3 Уд. А, 2 мк 34 мбр, 12 тп, пом. нач. технічної частини полку з ремонту та постачання.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у м. Ізюм Харківської обл.

ГЛУБОКИЙ Ілля Григорович, 1912, с. Нагутське Мінераловодського р-ну Ставропольського краю. Російська Федерація. Підполковник.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Воронез., Степ., 4-й, 1-й Укр. фр., 19 окр. залізн. бр., 9 окр. відновл. залізн. б-н, нач. штабу б-ну.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював завідувачем Ізюмського міського відділу комунального господарства.

Помер 25.08.1982 у м. Ізюм Харківської обл.

ГОРЯЇНОВ Георгій Семенович, 1905, м. Маріуполь Донецької обл. Полковник.

Черв. 1941 — листоп. 1944: Захід., Калінінський, 4-й Укр. фр. 38 ад, нач. політвідділу.

Медаль «За бойові заслуги».

917 б-н аеродромно-технічного забезпечення 26-ї Військової авіаційної школи початкового навчання льотчиків ВПС, заст. ком. б-ну з політчастини.

Помер 15.04.1977 у м. Ізюм Харківської обл.

ГРИШКО Григорій Леонтійович, 1915, с. Бугаївка Ізюмського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1938 закінчив учительський інститут при Харківському держ. пед. інституті.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід., 2-й Укр. фр., Рибінсько-Ярославський р-н ППО, 49 окр. гв. важк. танк. Красносельський Червонопрап. полк, агітатор.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Балаклійському райпобуткомбінаті.

Помер 17.07.1996 у м. Балаклія Харківської обл.

Д

ДОВБНЯ Олексій Трохимович, 1921, с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

Нач. штабу мсб-н 60 гв. мп 18 мд. На фронтах Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Ком. роти, 722 сп 206 сд, Півд.-Захід. фр. У 1942 після поранення перебував на лікуванні в ЕГ № 1134, м. Сталінград, ком роти. 122 гв. сп 41 гв. сд., Півд.-Захід. фр.; заст. ком. бат., ад'ютант, 124 гв. сп 41 гв. сд, 3-й Укр. фр.

Орден Вітчизняної війни II ст.

У зв'язку з хворобою, пов'язаною з контузією, одержаною в бою, О.Т. Довбня звільнений у запас у 1948. Проживав у м. Ізюм Харківської обл.

Помер 17.11.2005.

ДРУЖИНА Антон Дмитрович, 1907, Ізюмський р-н Харківської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив курси перепідготовки політскладу при Ярославському ВПУ.

Груд. 1941 — трав. 1945: Крим., Воронез., Захід., 1-й, 2-й Укр. фр., 154 кп 40 окр. кд.; 8 гв. кд 6 гв. кк, комісар полку, секретар дивізіон. парт. комісії.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст. (два), Червоного Прапора, медалі: «За оборону Севастополя», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював ст. стрільцем у в/ч № 67771, м. Харків.

Помер 3.05.1978 у м. Харків.

ДУБИНА Дмитро Степанович, 1920, м. Ізюм Харківської обл. Майор.

У 1940 закінчив педагог. школу, м. Ізюм Харківської обл.

Груд. 1942 — серп. 1944: Воронез., 1-й Укр. фр., 12 окр. мінбр РГК; 204 мінп, ком. бат.; ком. д-ну. Був тричі поранений: у січ. 1943 важке поранення в боях за с. Півень Воронезької обл.; у квіт. 1943 за ст. Солдатська Курської обл. та у серп. 1944 в боях за Сандомирівський плацдарм. Працював у СШ № 12, м. Ізюм, військ. керівником.

ДУРНИЦЬКИЙ Михайло Матвійович, 1915, Свердловський р-н Луганської обл. Підполковник.

У 1939 закінчив Ростовське арт. училище.

Лип. 1941 — трав. 1945: Центр., Калінінський, 3-й Білорус. фр., 552 мінп 39 А; 8 важка мінбр, ком. д-ну. Був важко поранений у верес. 1941 на переправі.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Олександра Невського, Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

По війні працював майстром в п/с № 1.

Помер 2.08.1965 у м. Ізюм Харківської обл.

Ж

ЖУЛИХІН Сергій Григорович, 1901, с. Незнанове Кораблінського р-ну Рязанської обл., Російська Федерація. Полковник.

У 1917 закінчив Рязьке вище початкове училище.

Жовт. 1941 — трав. 1945: Північ.-Кавказ., 1-й Укр. фр., 1279 сп 389. Бердич.-Келецької Червонопрап. дивізії, 9 А; 3 гв. А, на посаді ком. полку.

Ордени: Червоного Прапора (чотири), Вітчизняної війни І ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 9.12.1972 у м. Ізюм Харківської обл.

З

ЗЕМЛЯКОВ Григорій Михайлович, 1916, м. Оренбург, Російська Федерація. Капітан.

Бравучастьурадянсько-фінляндськійвійні. Учасник Великої Вітчизняної війни. Ком. взв., 647 сп 216 сд.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу у Рад. Армії до 1960 на посаді начальника 4-ї частини у м. Харків і м. Ізюм. Проживав у м. Ізюм.

Помер 21.03.1965.

І

ІВАЩЕНКО Лев Васильович, 1920, с. Алтуховка Смоленського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація. Капітан тех. служби, ст. технік.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Листоп. 1944 — трав. 1945: 4-й Укр. фр., розвідник взв. пішої розвідки.

Медаль «За бойові заслуги».

Після війни — служба в Рад. Армії на посадах: авіамеханік, начальник групи з обслуговування літаків, авіатехнік ланки, начальник авіаційно-технічної служби ескадрильї.

Вийшовши у запас, проживав у м. Ізюм. Працював на Ізюмському оптико-механічному заводі.

Помер 18.01.1977.

ІВЧЕНКО Павло Петрович, 1921, м. Ізюм Харківської обл.

Закінчив Одеське піхотне училище.

Ком. взв. 228 сп 78 сд, Сталінград. фр.

Після війни працював водієм.

Помер 3.10.1998 у м. Ізюм.

К

КАРАЧЕВЦЕВ Костянтин Лаврентійович, 1905, с. Оріхівка Путивльського р-ну Сумської обл. Інженер-капітан.

У 1932 закінчив Харківське училище автотрансп.

Квіт. 1944 — трав. 1945: Сталінград., 1-й Укр. фр., 317 гв. протитанк. полк; 299 артп 271 сд 52 А, нач. тех. служби.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював агрономом на Кам'янській машинно-тракторній станції Ізюмського р-ну Харківської обл.

Помер 9.02.1971 у м. Ізюм Харківської обл.

КАРПЕНКО Іван Федорович, 1921, с. Сулигівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Технік дор. будівництва.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Воронез., 1-й, 4-й Укр. фр., 91 окр. відбуд. залізн. б-н. На фронтах війни перебував до трав. 1945.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні лейтенант І.Ф. Карпенко продовжував службу у Рад. Армії. Після звільнення у запас проживав у м. Ізюм.

КВЕЛЬВАССЕР Ісаак Мойсейович, 1915, м. Кременчук Полтавської обл. Підполковник мед. служби.

22.06.1941 — груд. 1944: Північ.-Захід., Півд., Півд.-Захід. фр., Управління 8 корпусу ППО, лікар.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

До 1968 — головний лікар міської студ. лікарні № 6, м. Львів,

Мешкав у м. Ізюм Харківської обл.

2000 — виїзд на ПМП до Ізраїлю.

КЛЮЧКО Федір Антонович, 1921, м. Новокубанськ Краснодарського краю, Російська Федерація. Ст. технік-лейтенант.

У 1941 закінчив 4 курси будівельн. залізн. технікуму, м. Омськ.

Серп. 1942 — листоп. 1944: Сталінград., Захід., 4-й Укр., 1-й Білорус. фр., 850 сп 277 сд, кулеметник; 12 відновл. залізн. б-н 1 залізн. бр., кресляр. Був двічі поранений: у груд. 1942 в боях за м. Сталінград, важко поранений у квіт. 1943 — за м. Кіров Калузької обл.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював інж. відділу головного енергетика на Ізюмському тепловозоремонтному заводі.

КОЗАЧЕНКО Іван Карпович, 1913, м. Ізюм Харківської обл. Ст. лейтенант.

Учасник Великої Вітчизняної війни з черв. 1941. Ком. роти, 346 сп 63 сд, Крим. фр.; ком. роти, 509 сп 236 сд 18 А, 133 сп 318 сд 47 А, 104 гв. сп 176 гв. сд, Північ.-Кавказ. фр. У 1943 був поранений. Проходив лікування у шпиталі № 2460, м. Тбілісі, Грузія. Після одужання закінчив курси «Выстрел» і знаходився у резерві, обіймаючи посади ст. інструктора військової підготовки.

Після звільнення у запас працював у вузлі зв'язку м. Полтава. Останні роки життя проживав у м. Ізюм.

Помер 31.01.1982.

КОНИК Марко Прокопович, 1914, с. Комарівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

2-й Прибалт. фр.,, 292 сп 315 сд 22 А, ком. стр. роти.

1951 — учитель семирічної школи, с. Вовчий Яр Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОРОБКОВ Михайло Олексійович, 1924, Конишевський р-н Курської обл., Російська Федерація. Мічман.

Жовт. 1944 — груд. 1944: 1877 зеніт. артп.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював сторожем в Ізюмському дитсадку № 14.

Помер 30.10.1982 у м. Ізюм Харківської обл.

КРАЮШКІН Володимир Іванович, 1919, м. Єлець Липецької обл. Полковник.

У 1941 закінчив Московське піхотне училище.

Груд. 1941 — груд. 1942: Захід., Донський фр., 87 тбр 7 тк, ком. мотостр. роти. Був поранений у квіт. 1942 у боях за с. Хатькове Смоленської обл. та у груд. 1942 — на тер. Волгоградської обл.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За оборону Москви», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Ізюмській школі технічної підготовки ДТСААФ.

Помер 18.03.2000 у м. Ізюм Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Василь Іванович, 1924, с. Довгенькe Ізюмського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1941 закінчив 2 курси Індустріального технікуму м. Слов'янськ Донецької обл.

1943 — 1944: Півд.-Захід. фр., 899 сп 248 сд 28 А, стрілець; 4-й Укр. фр., 907 артп 347 сд, навідник гарм., ком. гарм.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Харківському виробн. управлінні пасажирського автотранспорту.

Помер 16.07.1983.

КУЗНЕЦОВ Василь Петрович, 1921, с. Реп'євка Тамалінського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація. Майор.

Закінчив семирічку у м. Ревда Свердловської обл. У Рад. Армії — з верес. 1938. Закінчив Харківське військ. мед. училище (фельдшерське відділення).

Із груд. 1939 по квіт. 1940 брав участь у війні з Фінляндією. На фронті Великої Вітчизняної війни з жовт. 1942: фельдшер на переправі через Волгу, санвідділ 62 А, 87 гв. артп. Із бойової характеристики: «У бойовій обстановці виявив мужність і відвагу, показав себе як виключно хоробрий медпрацівник у справі організації медичної допомоги пораненим бійцям і командирам, переправи їх з передової позиції. Віддавав свою кров для тяжкопоранених, чим врятував немало життів. Будучи пораненим, відмовився йти до медсанбату і, незважаючи на поранення і біль, перебував на передовій майже цілу добу, забезпечуючи евакуацію поранених».

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна».

Після війни продовжував службу у складі Групи рад. військ у Польщі та Німеччині. У 50-і роки — ст. фельдшер, заст. ком. з політчастини окр. сапб-ну (Захід.-Сиб. військ. округ). У 1955 закінчив курси перепідготовки політскладу при Туркестан. військ. окрузі.

Звільнений у запас в лип. 1959. Мешкав у м. Ізюм. Працював слюсарем, ст. інспектором на приладобуд. заводі ім. Дзержинського.

Помер 28.11.1997.

КУЗНЕЦОВ Олексій Іванович, 1926, м. Ізюм Харківської обл. Підполковник.

Учасник бойових дій: 91 сп 30 сд.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 23.03.1998.

КУРМАНІН Іван Іванович, 1916, Алатирський р-н, Чувашія, Російська Федерація. Підполковник.

У 1937 закінчив Казанський держ. пед. інститут.

Черв. 1942 — трав. 1945: Півд.-Захід., Сталінград., Донський, 3-й Укр., 1-й Білорус. фр., 74 гв. сд; 35 гв. сд, пом. нач. 2 відділення. Був контужений і поранений у верес. 1942 під с. Паньшине Іловлінського р-ну Волгоградської обл.

Ордени: Червоної Зірки (три), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював слюсарем з ремонту обладнання на Ізюмському тепловозоремотному заводі.

Помер 2.01.1975 у м. Ізюм Харківської обл.

КУХТІН Василь Андрійович, 1913, с. Гусівка Гаврилівського р-ну Тамбовської обл., Російська Федерація. Ст. лейтенант.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Ад'ютант, 534 сп 106 сд, Півд.-Захід. фр.; ком. роти, 48 сп 1 гв. сд; ком. кулеметної роти, 176 сп 58 сд. Після поранення перебував на лікуванні у госпіталі № 2967. З трав. 1942 по трав. 1945 ком. стрілецької роти, 362 сп 33 зап. сд.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після виходу у відставку проживав у м. Ізюм Харківської обл. Працював завідуючим Ізюмського міськкомгоспу.

Л

ЛАГУНА Ніна Микитівна, 1922, Ізюмський р-н Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

ЛИТВИНЕНКО Андрій Андрійович, 1914, м. Красний Лиман Донецької обл. Гв. майор.

Учасник бойових дій у 1938 поблизу оз. Хасан.

24.06.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід. фр., 31 окр. авіакорпус, нач. аерофотослужби; управління 242 нічної бомбард. ад, пом. нач. штабу полку; 243 штурм. ад, ст. пом. нач. оперативної розвідки дивізії; 1-й Білорус. фр., управління 3 гв. штурм. ад, нач. аерофотослужби.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. адмін.-господарського відділення респ. контори «Центрзаготзерно».

Помер 14.02.1988 у м. Ізюм Харківської обл.

М

МАКОГОН Борис Іванович, 1912, с. Куньє Ізюмського р-ну Харківської обл.

У 1938 закінчив Одеський інститут сільського господарства.

Лейтенант, нач. штабу д-ну, 12 зап. артп. 10.08.1941 поранений у бою за м. Гомель, Білорусь. Ком. бат., 187 сд 236 корп., Захід. фр.

Орден Червоної Зірки.

Після війни працював у Ізюмському виконкомі.

Помер 9.09.1992 у м. Ізюм Харківської обл.

МАНІРКО Олексій Іванович, 1910, с. Червоний Шахтар Ізюмського р-ну Харківської обл. Лейтенант, ад'ютант танк. б-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1925 закінчив семирічку в рідному селі. Протягом 1933 — 1934 і 1936 — 1940 служив у Рад. Армії. Брав участь у радянсько-фінляндській війні. Після звільнення в запас працював на Ізюмському заводі оптичного скла, у промартілі «Гужтранс».

На фронті Великої Вітчизняної війни з лют. 1942. Був ком. роти 203 арм. зсп 57 А Півд.-Захід. фр. Із груд. 1942 — ад'ютант б-ну 68 А на Сталінград., а згодом Захід. фр. Отримав тяжку контузію.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення у запас через хворобу у верес. 1943 працював секретарем Червоношахтарської сільради.

Помер 17.02.1978.

МЕДИНЦЕВ Єгор Сергійович, 1926, с. Петрівське Харківської обл. Майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 17.09.1944 по 9.05.1945. Автоматник, 120 гв. сп 39 гв. сд, 1-й Білорус. фр. Вогнеметник, 41 окр. б-н вогнеметів 2 штурм. інж.-сапбр РГК.

Орден Слави III ст., медалі: «За відвагу», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні Є.С. Мединцев продовжував службу в Рад. Армії на посаді помічника ком. взв. У 1950 закінчив курси з підготовки лейтенантів інж. військ при 16 окр. понтонному полку КВО і обійняв посаду ком. понтонного взв. Проходив службу у Мурманській обл. на посадах полк. інженера, ком. сап. роти. Нагороджений за бездоганну службу. Після звільнення у запас проживав у м. Ізюм. Працював на заводі будматеріалів інспектором з кадрів.

Помер 16.11.1989.

МЕЛЬНИК Микола Давидович, 1922, Чернігівський р-н Чернігівської обл. Майор адмін. служби запасу, зубний лікар.

9.08.1945 — 3.09.1945: 127 мсп, фельдшер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

1974 — Ізюмська районна лікарня, лікар.

Помер 3.08.1986 у м. Ізюм Харківської обл.

МІНЦ Борис Григорович, 1916, смт Уречьє Любанського р-ну Мінської обл., Білорусь. Майор.

У 1938 закінчив Ленінградське військове медичне училище.

1941 — 1945: ст. фельдшер полкового медпункту, 188 гв. артп 85 гв. сд, Північ.-Захід. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу фельдшером у частинах Рад. Армії. Звільнений у запас у 1960. Проживав у м. Ізюм Харківської обл.

Помер у 1978.

МІШУРА Михайло Михайлович, 1905, м. Дебальцеве Донецької обл. Інженер-полковник.

Жовт. 1942 — 9.05.1945: Сталінград. фр., пом. ком. 41 тп; 4-й Укр. фр., нач. ремонтного відділу автоуправління фр.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «Військовий хрест 1939 р.» (Чехословаччина).

Служив заст. ком. 1732 зеніт. артп у Прикарпатському військ. окрузі.

Помер 10.08.1978 у м. Ізюм Харківської обл.

МОСЕСОВ Хорен Мушегович, 1911, Карельський р-н, Грузія. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

Мол. лейтенант, ком. взв.

Помер 1.08.1997 у м. Ізюм Харківської обл.

НЕСТЕРЕНКО Андрій Олександрович, с. Бригадирівка Ізюмського р-ну Харківської обл. Підполковник, начальник полкової школи.

26.04.1942 — 20.10.1943: Захід. фр., 540 арм. мінп РГК, 49 А; 20.10.1943 — 9.05.1945: 3-й Укр., 1-й Білорус. фр., 141 арм. мінп, 8 гв. А, капітан, начальник штабу д-ну.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., Червоного Прапора, медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

Інженер-конструктор Ізюмського оптико-механічного заводу.

Помер 7.11.1977. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

НЕСТЕРЕНКО Роман Кузьмич, 1896, с. Куньє Ізюмського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій із черв. 1941 по трав. 1945. Рядовий.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 18.06.1982. Похований: м. Донецьк.

ПАВЛОВ Іван Григорович, 1926, с. Євгенівка Великоновосілківського р-ну Донецької обл. Ст. лейтенант.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 2.01.1945 — 9.05.1945: стрілець, 202 зсп; 146 зсп, Прибалт. фр., 12 гв сп 5 гв. сд 11 гв А, Прибалт. фр. із.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Із трав. 1945 по берез. 1947 — ком. гармати 17 гв. сп 5 сд. Після закінчення Калінінградського училища — ком. вогневого взв. У 1951 закінчив курси з підготовки лейтенантів-артилеристів. Працював на посаді пом. начальника Ізюмського військкомату. Вийшов у запас у 1968. Проживав у м. Ізюм Харківської обл.

Помер 2.07.1993.

ПАРИГІН Андрій Митрофанович, 1922, с. Бура Калганського р-ну Читинської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1943 закінчив курси мол. лейтенантів при 55 А Ленінград. фр., прискорен. курс.

Січ. 1942 — трав. 1945: Ленінград. фр., 543 сп 120 сд, ком. мін. взводу. Був двічі поранений у боях за с. Колпіно (серп. 1942) та за Красне Село (січ. 1944) Ленінградська обл.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював в Ізюмській центральній лікарні.

Помер 1.10.1993.

ПЕТРОВ Микола Григорович, 1916, сел. Стукалова Балка Слов'яносербського р-ну Луганської обл. Майор тех. служби.

22.06.1941 — 18.07.1942: Захід. фр., нач. аерофотослужби 126 винищ. ап 9 ад, 157 б-н аеродромного обслуговування, нач. відділу аерофотослужби.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Служив ст. офіцером оперативно-розвід. відділення 1-ї військово-транспорт. ад ВПС Рад. Армії.

Працював інженером на Ізюмському приладобудівному заводі ім. Дзержинського.

Помер 6.09.1978 (за інш. відом. 30.06.1988) у м. Ізюм Харківської обл.

ПЛІШАНЬ Андрій Омелянович, 1922, м. Ізюм Харківської обл. Капітан.

У 1942 закінчив Військово-мінометне училище, м. Барнаул Алтайського краю.

Квіт. 1942 — трав. 1945: Калінінський, Захід., Центр., 1-й Білорус. фр., 247 сд 916 сп; 4 окр. винищ. протитанк. артбр, ком. бат. Був двічі поранений: у листоп. 1942; важко — у серп. 1943 в р-ні м. Кіров Смоленської обл.

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки, Олександра Невського, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна».

По війні працював продавцем в Ізюмській райспоживспілці.

Помер 30.11.2006 у м. Ізюм Харківської обл.

ПРИЙМАК Микола Миколайович, 1922, м. Сміла Черкаської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: участь у війні з Японією, Забайкал. фр., 457 бомбард. ап, штурман літака.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Японією».

Нач. професійної пожежної частини Ізюмського оптико-механічного заводу.

Помер 5.04.1982 у м. Ізюм Харківської обл.

ПРОКОПЕНКО Лідія Федорівна, 1925, Ізюмський р-н Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1942 по 1945.

Ордени: «За мужність» III ст., медалі: «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», медаль «Жукова». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

ПРОКОПОВИЧ Олексій Климентійович, 1909, м. Санкт-Петербург, Російська Федерація. Майор адмін. служби.

1.08.1942 — 28.02.1945: Півд.-Захід., Сталінград., Схід., 4-й Укр. фр., військ. комендант, пом. нач. стройового відділення, нач. оперативної групи, заст. військового коменданта залізн. дільниці, ст. Ясло (Польща), м. Нови-Сонч.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу в Рад. Армії, обіймав різні посади: офіцер для оперативних доручень, військовий комендант залізн. дільниці.

Під час служби одержав медаль Польської Республіки «Медаль звиченства і вольності». У запас О.К. Прокопович вийшов у 1952. Проживав у м. Ізюм Харківської обл.

Помер 1.04.1972.

Р

РАДЧЕНКО Володимир Петрович, 1921, м. Ізюм Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

1.07.1941 — 25.08.1943: Півд.-Захід. фр., 728 сп 227 сд, ком. відділення; Сталінград., Донський, 4-й Укр. фр., нач. фінчастини 459 арм. полку ППО, 8 ПА. Був тяжко поранений і контужений.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.09.1962.

РІЗНИК Дмитро Йосипович, 1914, с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1942 закінчив Харківське училище хімічного захисту.

Трав. 1942 — лют. 1943: Крим., Північ.-Кавказ. фр., у складі 12 винищ. ап на посаді начальника хім. служби ап.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював в управлінні «Спецелеватормлинбуд», м. Москва.

Помер 29.11.1964.

РОЖНОВ Іван Сергійович, 1919, с. Васильевка Климовицького р-ну Могильовської обл., Білорусь. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

У Радянській Армії — з 1938. Закінчив полкову школу у 1939, ком. стрілець. відділення.

На фронті Великої Вітчизняної війни — з черв. 1941. Старшина роти, згодом — ком. взв. постачання, Брянський фр. Із жовт. 1942 — лейтенант, заст. ком. роти, 413 сп 307 сд. Двічі тяжко поранений.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення у запас працював військовим керівником у школі в Білорусі, з 1960 — у колгоспі «Іскра» Ізюмського р-ну Харківської обл.

Помер 14.11.1998.

РОЗУМЕНКО Василь Андрійович, 1903, с. Мокра Калигірка Катеринопільського р-ну Черкаської обл. Підполковник мед. служби.

23.06.1941 — жовт. 1945: Півд., Закавказ., 1-й, 4-й Укр., 3-й Білорус. фр., окр. рота медичного підсилення № 91, 28 А, нач. рентген. групи.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За взяття Кенігсберга»,

«За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Лікар-рентгенолог вузлової лікарні, м. Ізюм Харківської обл.

Помер 17.07.1982 у м. Ізюм.

С

СЕРГЄЄВ Віктор Йосипович, 1917, м. Москва, Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

1941 — 9.05.1945: Балтійський флот, крейсер «Кіров» ескадри Червонопрап. Балт. флоту, ком. відділення штурманських електриків.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Ізюмський оптико-механічний завод, тесляр.

Помер 11.02.1984 у с. Бугаївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СКРИПНИК Георгій Дорофійович, 1922, м. Ізюм Харківської обл. Капітан.

У 1943 закінчив Харківську військ.-авіац. школу стрільців-бомбардирів, м. Красноярськ.

9.08.1945 — 3.09.1945: участь у війні з Японією, Забайкал. фр., 12 ПА 21 гв. трансп. ад 51 гв. трансп. полк, штурман загону. Із бойової характеристики: «Був допущений до польотів у складних метеоумовах і вночі. Випадків відхилення від курсу не траплялося. Польотні завдання завжди виконував відмінно. Провів 27 бойових вильотів з доставки пального для танкових частин і висадки повітряного десанту в містах Маньчжурії, Забайкал. фр.».

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

По війні до 1958 продовжував службу у різних авіаційних підрозділах. Працював в Ізюмській районній лікарні, м. Ізюм Харківської обл.

Помер 17.01.1994.

СТРЕКАЛОВ Олександр Іванович, 1916, м. Ізюм Харківської обл. Ст. лейтенант, командир взводу 45-мм гармат. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

У Рад. Армії — з 1934, в 1935 — курсант Харківського училища червоних старшин, а по його закінченні — лейтенант, ком. взв. протитанк. гармат. Брав участь у боях з фашистами на Захід., Півд., Ленінград. фр. Трав. 1942 — лют. 1944: ком. бат. 81 окр. див. ПТО, Ленінград. фр. 12.02.1944 у бою отримав тяжке поранення. Звільнений у відставку у лип. 1944.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни мешкав у с. Медведівка Кегичівського р-ну. Працював на Харківському електромеханічному заводі.

Помер 20.05.1968 у м. Харків.

Т

ТКАЧЕНКО Олександр Семенович, 1922, м. Ізюм Харківської обл. Капітан.

1.01.1944 — 16.04.1945: 3-й, 1-й, 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 503 штурм. ап, льотчик.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 31.12.1998 у м. Ізюм Харківської обл.

Ф

ФЕДОРИНОВ Анатолій Миколайович, 1918, Ізюмський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945.

Орден Вітчизняної війни, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

Х

ХАРЧЕНКО Олексій Григорович, 1901, с. Журавка Сумського р-ну Сумської обл. Мол. лейтенант, заст. ком. роти з політчастини. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

На фронті Великої Вітчизняної війни з черв. 1942: пом. політрука 75 окр. стріл. бр., Північ.-Захід. фр. У листоп. 1942, будучи політруком роти, отримав поранення та контузію, а у лют. 1943 був тяжко поранений. Після лікування в ЕГ продовжував військ. службу як заст. ком. роти з політчастини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у зв'язку з пораненням. Після звільнення у запас працював заст. начальника 2-ї дистанції колії на ст. Ізюм, черговим підстанції, пізніше — інспектором із кадрів паровозоремонтного заводу.

Помер у 18.12.1967.

Ч

ЧУВПИЛО Юрій Гнатович, 1921, м. Ізюм Харківської обл. Лейтенант, командир батареї. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1941 закінчив Сумське артучилище.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Серп. 1941 — лют. 1942: Північ.-Захід. фр., ком. взв., 960 сд; жовт. 1942 — черв. 1943: Півд. фр., ком. бат., 56 артп; 2-й Укр. фр., ком. бат., 343 зсп. Був тричі поранений. Останнього разу, перебуваючи у госпіталі № 2129 м. Сочі, визнаний непридатним до несення військової служби.

Проживав у м. Ізюм Харківської обл. Працював директором Ізюмської школи № 3.

Ш

ШАПОВАЛ Іван Терентійович, 1911, с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Закінчив Військово-політичне училище ім. Фрунзе, м. Харків.

Учасник війни з білофіннами у 1940, політрук. Воював на Півд.-Захід. фр., 4-му Укр. фр. Лейтенант, ком. роти.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Сталінграда», чехословацька медаль «За хоробрість».

Капітан І.Т. Шаповал по війні служив в Рад. Армії командиром аеродромної роти. Продовжував службу на різних посадах: ком. б-ну, комендант аеродрому. Працював головою Червонооскольської сільради Ізюмського р-ну.

Помер 15.11.1994.

ШЕВЧЕНКО Андрій Павлович, 1923, м. Ізюм Харківської обл. Лейтенант.

Після школи закінчив прискорені курси Ленінградського військ.-інженерного училища.

Із груд. 1941 учасник бойових дій: Волхов. фр., 2 Уд. А, сержант, ком. відділення інж.-саперної роти. У берез. 1942, в р-ні Пулковських висот, був поранений, лікувався у ППГ поблизу с. Дубовик. Після госпіталю закінчив курси мол. лейтенантів інж. відділення. Із 1943 — Калінінський фр., ком. інж.-сап. взв. Вдруге поранений поблизу м. Духовщина Калінінської обл. В цьому ж році отримав звання лейтенанта. Після Калінінського шпиталю — 1-й Прибалт. фр., 39 А 91 гв. сд, ком. взв. Втретє поранений поблизу м. Вітебськ. Після лікування у госпіталі (м. Рудня Вітебської обл.), повернувся на фронт. Брав участь у визволенні Кенігсберга, Берліна.

Учасник війни з Японією: Забайкал. фр., 17-й інж. б-н.

Ордени: Великої Вітчизняної війни І ст., Великої Вітчизняної війни ІІ ст., Червоної Зірки, «За мужність» ІІІ ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1947 демобілізований із Рад. Армії.

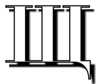

ЩЕЛКУНОВ Віктор Прохорович, 1916, м. Ізюм Харківської обл. Лейтенант.

У 1942 закінчив школу мол. лейтенантів.

Листоп. 1941 — трав. 1944: Волхов. фр., 1 окр. гірська сбр; навч. рота, ком. стр. взв. Був тричі поранений: у лют. 1942, квіт. 1943, у січ. 1944 — важко.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював електромонтером.

Помер 18.10.1983 у м. Ізюм Харківської обл.

Кегичівський район

БІЛОВЕЦЬКИЙ Григорій Федорович, 1919, с. Лозова Кегичівського р-ну Харківської обл. Капітан.

22.06.1941 — 15.10.1941: Півд. фр., 67 окр. тб-н; 4 тп 15 мд, ст. радіотелеграфіст;

1.01.1942 — 14.03.1942: Волхов. фр., 163 окр. тб-н 59 А, ком. танку;

14.03.1942 — 11.05.1945: Ленінград., Калінінський, Брянський, Центр., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., 166 окр. тб-н, 13 тп 18 мбр 24 гв. мбр, зав. діловодством штабу полку.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За відвагу», «За оборону Ленінграда», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу».

Продовжував службу на посаді начальника частини військкомату. Звільнений у запас у 1962.

Помер 14.07.1965 у м. Сімферополь.

БРЕЧКО Григорій Мефодійович, 1923, смт Кегичівка Харківської обл.

На фронтах Великої Вітчизняної війни із 23 берез. 1943: 25 гв. сд ім. Чапаєва 12 окр. б-н, 62 гв. А, регулювальник на переправі. Учасник Ізюм-Барвінківської операції. У складі 8 гв. А під командуванням В.І. Чуйкова, визволяв міста — Одесу, Миколаїв. У серп. 1944, під час боїв на р. Вісла (1-й Білорус. фр.), був тяжко поранений. Протягом дев'яти місяців лікувався у шпиталі м. Брест, Білорусь.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

По війні працював охоронцем у райспоживкооперації. Прож. у смт Кегичівка Харківської обл.

ВОСКОБОЙНИКОВ Григорій Костянтинович, 1925, с. Терни Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл.

У 1941 після семирічки призваний у діючу армію, відразу пішов на фронт: 2-й Укр. фр., 137 кп 28 кд, кулеметник, ком. міནометної обслуги; 127 кп 30 окр. кд 4 кулемет. корпус, ком. роз'їзду. Одержав поранення.

Медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії — водій бронемашини, старшина батареї. Із 1952 закінчив курси удосконалення офіцерів, після чого працював автомеханіком-техніком дивізіону.

Звільнений у запас у 1960. Проживав у смт. Кегичівка.

Помер у 2001.

Є

ЄРМОЛЕНКО Василь Олександрович, 1914, с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1932 закінчив Красноградський педагогічний технікум.

У Рад. Армії з 1936. У 1941 навчався у Військово-політичному училищі Харківського військового округу.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Півд., Північ.-Кавказ. фр., 984 сп 275 сд 12 А, лейтенант-політрук, нач. штабу б-ну і полку. Отримав важке поранення 24.10.1942.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював директором шкіл у с. Руська Лозова Харківського району та у м. Харків, із 1947 — депутат Орджонікідзевської районної Ради депутатів трудящих.

Помер 28.03.1996.

К

КАПЛАТИЙ Кирило Панасович, 1924, с. Марківка Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Старшина.

18.08.1944 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 280 гв. сп 92 гв. сд, пом. ком. взв.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. сховищем у в/ч № 01364.

Помер 28.09.1975 у смт Кегичівка Харківської обл.

КАСЬЯН Петро Трохимович, 1925, смт Кегичівка Харківської обл. Гв. лейтенант.

Закінчив 9 класів Кегичівської СШ.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943: 3-й Укр. фр., рота автоматників, стрілець-навідник станкового кулемета «Максим». 20.08.1944 — брав участь у Ясько-Кишинівській операції. Бойове хрещення прийняв під час форсування Дніпра. Був поранений.

У 1945 успішно закінчив курси мол. лейтенантів, 3-й Укр. фр. До кінця війни командував стріл. взводом.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці», численні грамоти.

У 1947 демобілізувався із лав Рад. Армії. У 1948, після закінчення торговельно-кооперативної школи, працював продавцем у Кегичівській райспоживспілці, згодом завідуючим магазину, директором універмагу. Прож. у смт Кегичівка Харківської обл.

КОРОВКО Іван Степанович, 1911, с. Медведівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Лейтенант, технік-контролер рухомої авторембази танкової дивізії. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

У 1928 закінчив семирічку в рідному селі. У 1932 призваний до Рад. Армії, закінчив військ. льотно-технічне училище.

Черв. 1941 — у діючій армії: Півд. фр., 728 сп, пом. ком. взв. У грудні 1941 отримав важке поранення. Після лікування — курсант Нижньогородського військово-політичного училища ім. Фрунзе. У верес. 1944 Київське танково-технічне училище. Відтоді і до берез. 1945 — танковий технік, 1 тб-н 170 тбр 3-й Укр. фр. Із нагородного листа:

«За час бойових дій з грудня 1944 по лютий 1945 і пізніше за населені пункти Бичке, Н. Перката і Корчма І.С. Коровко виявив зразки мужності, ініціативи та винахідливості. Незважаючи на обставини, під шквальним вогнем ворога, відновлював бойові машини. Завдяки цій копіткій і плідній роботі танки, що були підбиті або мали технічні несправності, поверталися в стрій через незначний час...».

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Відня», «За визволення Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у квіт. 1946. По війні мешкав у м. Харків.

Помер 22.02.1997.

КУЙКО Ніна Іванівна, 1927, смт Кегичівка Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945.

Орден «За мужність», медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Л

ЛЯШЕНКО Іван Митрофанович, 1921, с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор.

25.05.1941 — 5.08.1945: Закавказ., Північ.-Кавказ., 4-й Укр. фр. 1 гв. А 318 окр. штрафна рота, 75 окр. тб, 244 тп, фельдшер.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За відмінну працю», «За бездоганну службу» II ст.

Працював фельдшером у Кегичівській Центральній районній лікарні невідкладної допомоги.

Помер 1.01.1992 у смт Кегичівка Харківської обл.

М

МЕЛЕЖИК Іван Андрійович, 1924, с. Гутирівка Кегичівського р-ну Харківської обл. Сержант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи. Колгоспник.

У жовт. 1943 мобілізований до лав Рад Армії: 1-й Укр. фр.

Листоп. 1943: участь у форсуванні Дніпра. Був поранений. Після лікування у госпіталі повернувся на фронт.

Ордени: Вітчизняної війни, «За мужність» III ст., медалі: «За оборону Києва», медаль Жукова, «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Нагороджений шістьма ювілейними медалями. Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

Працював завідуючим господарства у колгоспі ім. Жданова Кегичівського р-ну Харківської обл.

Помер 14.08.2007 у с. Гутирівка Кегичівського р-ну Харківської обл.

П

ПАСКАР Степан Олександрович, 1920, смт Кегичівка Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни та війни з Японією.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., «За мужність», медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», післявоєнні ювілейні медалі.

Прож. у смт Кегичівка.

Р

РОЗУМ Яків Данилович, 1910, с. Новопарафіївка Кегичівського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1936 закінчив курси лейтенантів при Київській школі зв'язку за спеціальністю ком. радіовзводу.

Серп.1945 — верес.1945: Забайкал. фр. у складі Монгольської Народно-Революційної армії, окр. мотобронебр., інструктор зв'язку бр.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, орден Монголії «Полярна Зірка», медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією»; монгольська медаль «Перемога над Японією».

Після війни залишився служити в Рад. Армії, м. Харків.

Помер 9.01.1965 у с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

С

САМОЙЛОВ Михайло Володимирович, 1925, смт Кегичівка Харківської обл. Підполковник.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., «За мужність», Слави III ст., медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», післявоєнні ювілейні медалі.

Х

ХРАПАЧ Василь Петрович, 1922, Полтавська обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Учасник Корсунь-Шевченківської битви.

Ордени: Слави III ст., Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За мужність». Трудові нагороди: «Ветеран праці».

Після війни працював електрозварником на заводах Харкова.

Прож. у смт Кегичівка Харківської обл.

Коломацький район

Б

БАЛЯСНИЙ Петро Павлович, 1926, с. Шляхове Коломацького р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1944 закінчив 30 окружну школу снайперів, м. Ахтирка.

Верес. 1944 — лют. 1945: 1-й Білорус. фр., 170 гв. сп 57 гв. сд, снайпер.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював кашоваром у колгоспі «Червоний Партизан» Краснокутського р-ну Харківської обл.

Помер 3.11.1999 у с. Шляхове Коломацького р-ну.

БОНДАР Олексій Максимович, 1918, смт Коломак Харківської обл. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1935 закінчив семирічку, навчався у геодезичному технікумі, а потім на курсах техніків-землевпорядників. У Збройних Силах із серп. 1939 по берез. 1947.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Півд.-Західний фр., 80 окр. інж. аеродромний б-н, нач. відділення.

У 1945 поблизу Берліна отримав важку контузію і травму.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював техніком із землевпорядкування, очолював проектно-розвідувальну групу «Укрземлепроект» у м. Харків. Мешкав у м. Дергачі Харківської обл.

Помер 20.01.1998.

В

ВЕЧЕРЕНКО Микола Трохимович, 1921, смт Коломак Харківської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив 2-у Ленінградську військову авіаційну школу авіамеханіків з озброєння.

Листоп. 1941 — берез. 1944: 482 винищ. ап Ставки Верховного командування.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги» (дві).

Працював у Харківському об'єднаному авіазагоні.

Помер 9.10.1987.

С

СОЛОВЙОВ Володимир Григорович, 1923, м. Казань, Татарія, Російська Федерація. Лейтенант, інспектор 4-ї частини Коломацького РВК.

Верес. 1941 — груд. 1942: Карел. фр., 6-й окр. лижний б-н 1026 сп, 24 А, автоматник.

Помер 22.01.1954 у смт Коломак.

СУРГАЙ Данило Петрович, 1912, с. Шляхове Коломацького р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1938 закінчив 1-е Київське артучилище.

Черв. 1944 — трав. 1945: 1-й Укр. фр., 121 гв. сд пом. нач. штабу артилерії дивізії з розвідки; 840 артп 280 сд, нач. штабу полку. Поранений у трав. 1945 в р-ні м. Лукенвальде.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у «Коломацькому сільському товаристві».

Т

ТИМОШЕНКО Григорій Олександрович, 1918, с. Ганнівка Коломацького р-ну Харківської обл.

У 1942 закінчив Зооветінститут, зоотехнічний факультет; курси молодших лейтенантів при Середньоазіатському окрузі, м. Андіжан, Узбекістан; прискорений курс за спеціальністю ком. мін. взв.

Учасник Великої Вітчизняної війни: лейтенант, ком. мін. взв., 136 сп 42 гв. сд, 1-й Укр. фр.; 569 сп 161 сд, ком. взв. боєпостачання.

По війні працював зоотехніком у Коломацькому р-ні, а також у радгоспі № 7 Чугуївського р-ну; керівник Харківського тресту м'ясо-молочних радгоспів.

Помер у 2002.

ТУПИЦЯ Петро Пилипович, 1916, с. Миколаївка Коломацького р-ну Харківської обл. Гв. старшина.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Північ.-Кавказ. фр., воєнторг 18 А, ст. кухар; 2-й, 3-й Білорус. фр., 1-й сб-н 8 гв. сбр, стрілець-автоматник; 1-й Укр. фр., 20 ск, кухар.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. охорони в/ч № 16461.

Помер 25.05.2002.

Ш

ШЕЙКО Федір Григорович, 1915, смт Коломак. Інженер-підполковник запасу, військовий представник.

15.07.1942 — 11.05.1945: Захід., Сталінград. фр., 45-й окр. автотранспорт. полк, інженер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 6.11.1987 у м. Харків.

Красноградський район

А

АНДРЕЄВ Анатолій Іванович, 1913, м. Красноград Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1934 закінчив Красноградський технікум механізації. Працював техніком на заводі «Серп і Молот» у м. Харків і водночас навчався в інституті механізації сільського господарства. Згодом завідував навчальною частиною і викладав у школі шоферів при Красноградському технікумі механізації.

Призваний до лав Рад. Армії у листоп. 1936. Після звільнення в запас працював контр. майстром ВТК на турбогенерат. заводі ім. Кірова (нині — в/о «Завод ім. Малишева»). Берез. 1942 — черв. 1946: Донський, Сталінград., Закавказ., Прибалт., 3-й Білорус. фр., ком. взв. ремонтно-демонтажних робіт 110-ї рухомої ремонт. бази 1 тк.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

Звільнений у запас у 1946 через хворобу. З 1946 по 1954 працював старшим контрольним майстром, старшим інженером ВТК; заст. начальника відділу зовнішнього кооперування Харківського турбогенераторного заводу.

Помер 1.01.2001.

АНДРЕЄВ Андрій Дорофійович, 1912, м. Красноград Харківської обл.

У 1936 закінчив технікум механізації сільського господарства.

Учасник Великої Вітчизняної війни: ком. бат., 771 гарм. артп 48 сд 5 Уд. А.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

У 1948 — 1962 працював військовим керівником у СШ № 2, у педагогічному училищі м. Красноград.

Помер 18.05.1994 у м. Красноград.

Б

БІЛОКІНЬ Михайло Захарович, 1922, с. Білухівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Майор.

У 1942 закінчив Харківське військово-хімічне училище.

2.07.1942 — 3.09.1945: ком. взв. хімічного захисту, 60 мехбр 4 мехк, Сталінград. фр., Степ., Воронез., 1-й Укр., Прибалт., Далекосхід. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

По війні залишився служити в Рад. Армії нач. хімічної служби. Після виходу у запас проживав у м. Красноград Харківської обл.

Помер 10.01.1962.

БОНДАРЕНКО Георгій Іванович, 1919, Новозибковський р-н Брянської обл., Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни: політрук стріл. роти 1096 сп 325 сд. Брав участь у війні з Японією.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Японією».

Із 1947 — завуч СШ у м. Красноград.

Помер 19.11.1996 у м. Красноград Харківської обл.

БУЛАНИЙ Семен Парамонович, 1909, с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл. Підполковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 17 А, нач. відділу кадрів управління тилу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «Перемога над Японією», Монголія.

Служив військ. комендантом району дислокації 2 гв. А Групи Радянських військ у Німеччині.

Працював ст. інспектором у Держінспекції Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Помер 2.12.2003.

В

ВЛАЩИК Іван Тихонович, 1922, м. Красноград Харківської обл. Підполковник.

25.01.1943 — 15.08.1944: Захід. фр., шофер 238 окр. автотранспортної роти; 9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., зав. складом, 559 окр. атб.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював військовим керівником у Подворській СШ Дергачівського р-ну.

Помер 2.04.1988.

ВОЛОШКО Федір Омелянович, 1910, с. Демидівка Решетилівського р-ну Полтавської обл. Майор.

Жовт. 1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Сталінград., Донський, Центр. фр., нач. фінчастини складу № 580 НКО; 1-й Білорус. фр., 80 район авіабазування 693 бао, пом. нач. фін частини.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено три подяки від Верховного Головнокомандувача.

Служив нач. фінансового забезпечення 595 окр. б-ну аеродромного обслуговування Північного військ. округу.

Працював нач. секретної частини у Красноградському об'єднаному райвійськкоматі Харківської обл.

Помер 26.08.1978.

Г

ГОЛУБКО Борис Федорович, 1917, м. Красноград Харківської обл. Ст. лейтенант.

Серп. 1941 — 9.05.1945: Крим., Півнич.-Кавказ., 1-й, 4-й Укр. фр., 123 окр. ае зв'язку, штурман ескадрильї, штурман авіаланки 200 окр. ап зв'язку.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Красноградський змішторг — товарознавець.

Помер 1.10.2005 у м. Красноград Харківської обл.

ГОРОХОВА Любов Павлівна, 1920, Карлівський р-н Полтавської обл. Лейтенант мед. служби. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

У 1939 закінчила Красноградську фельдшерську школу. Працювала медсестрою у лікарні с. Жовтневе Друге Вовчанського р-ну.

22.06.1941 — верес. 1945: медсестра ЕГ № 1757.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1946 по берез. 1949 — медсестра Красноградської лікарні.

Померла 25.06.1997 у м. Красноград Харківської обл.

ГУЛИЙ Іван Михайлович, 1926, с. Соснівка Красноградського р-ну Харківської обл. Ст. сержант. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ групи.

Верес. 1944 — 9.05.1945: 3-й Білорус. фр., кулеметник 221 сд. Був поранений і контужений.

Медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Служив санінструктором санітарноконтрольного пункту 5 А.

Помер 23.09.2003.

Д

ДЖУМАЙЛО Іван Полікарпович, 1918, м. Красноград Харківської обл. Підполковник мед. служби..

У 1942 закінчив державний мед. інститут, Киргизія.

Жовт. 1942 — трав. 1945: Сталінград., 4-й Укр., 3-й Білорус. фр., 95 окр. мед. сан. б-н 87 гв. сд, ординатор, ком. операційноперев'язув. взв.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

Після війни працював лікаремхірургом у поліклініці № 8, м. Харків. Помер 21.11.2001.

З

ЗАЄЦЬ Павло Андрійович, 1917, с. Лукашівка Красноградського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1940 — курсант полкової школи Харківського військового округу.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1944: 3-й Укр. фр., 32 сп, мол. лейтенант, помічник ком. стрілецького взв. Одержав поранення і в 1944 звільнений у відставку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні проживав у с. Лукашівка, працював у райфінвідділі Великобагачанського р-ну Полтавської обл.

Помер у 1997.

ЗІНЧЕНКО Віктор Ілліч, 1924, с. Приморка Неклиновського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація. Старшина.

Учасник Великої Вітчизняної війни. У 1942 закінчив школу мол. фахівців. Стрілець, 200 зсп; 21.04.1943 — 9.05.1945: 56 мсбр, помічник командира взв., ком. взв.

Орден Слави III ст., медалі: «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Надстрокову службу проходив на таких посадах: нач. прожекторної станції, зав. складом арттехмайна, ком. аеродромнотехнічного взв.; старшина роти.

Працював у в/ч № 44343, м. Красноград.

Помер 24.11.1981 у м. Красноград Харківської обл.

І

ІВАНЦОВ Сергій Іванович, 1914, с. Бутирки Шар'їнського р-ну Костромської обл., Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни: ком. інженерної роти, 1116 арм. б-н, 2-й Укр. фр., ком. моторизованої інж.-розвід. роти.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», болгарська медаль «Вітчизняна війна». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Продовжував служити в Рад. Армії на посаді командира б-ну, 267 окр. гв. сапб 112 гв. мсд. Після виходу у відставку проживав у м. Красноград Харківської обл. Працював начальником фін.-госп. відділу.

Помер 1.06.2006.

К

КИСЕЛЬОВ Федір Семенович, 1907, Пензенська обл., Російська Федерація.

Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

15.01.1942 — 3.08.1942: Калінінський фр., 48 окр. полк резерву офіцерського складу, нач. відділення; 1.07.1945 — 10.01.1946: 2-й Білорус. фр., Північна гр. військ м. Хонниця, Німеччина, армійське військове господарство № 2, 65 А, нач. відділення.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 17.06.1978 у м. Красноград Харківської обл.

КОВАЛЬОВ Іван Михайлович, 1907, м. Красноград Харківської обл. Майор тех. служби.

22.06.1941 — 9.05.1945: ВПС ЧФ, 2 ае 62 ап, технік.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Кавказу».

425-е сховище рідкого палива 1 розряду ВПС ЧФ, нач. відділу сховища.

Помер 19.12.1981 у м. Красноград Харківської обл.

КОМАНДИР Данило Андрійович, 1896, с. Марчихина Буда Ямпільського р-ну Сумської обл. Лейтенант, інструктор військової підготовки. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Лют. 1942 — січ. 1944: Калінінський фр.,, 1196 сп 359 сд 30 А, ком. взв.

Помер 3.12.1973 у Красноградському р-ні Харківської обл.

КОСТЕНКО Іван Дмитрович, 1915, с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Ленінград. фр., 45 окр. тп, пом. начальника технічної частини полку з ремонту.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Одержав подяку Верховного Головнокомандувача за участь у визволенні Таллінна.

І.Д. Костенко продовжував службу до 1960 на посаді начальника танково-тех. служби полку. Після звільнення у відставку проживав у м. Красноград. Працював вчителем у середній школі.

КОСТЮЧЕНКО Тихон Юхимович, 1916, с. Писарівка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Майор.

22.06.1941 — січ. 1943: 7 окр. автополк, 1 б-н, заст. ком. роти.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги»,

Помер 14.05.1970 у м. Красноград Харківської обл.

КУПРІЯНОВ Михайло Никифорович, 1912, м. Сарапул, Удмуртія, Російська Федерація. Лейтенант у відставці.

Із черв. по груд 1941 — курсант Тюменського піхотного училища.

На фронті Великої Вітчизняної війни із січ. по груд. 1942: командир мінометної роти, 560 сп 175 сд, Півд.-Західний фр.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.04.1986 у м. Красноград Харківської обл.

Л

ЛАКТІОНОВ Іван Михайлович.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1944 по 1945: 4-й Укр. фр. У лют. 1945, під час визволення м. Краків, був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1951 вступив до Харківської кооперативної школи. Із 1952 працював інструктором відділу кадрів Харківської облспоживспілки, згодом товарознавцем,

заст. голови Красноградської райспоживспілки.

Прож. у м. Красноград Харківської обл.

ЛЕЙБОВИЧ Арон Мойсейович, 1907, м. Красноград Харківської обл. Інженер-майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Півд.-Захід. фр., 63 окр. полк зв'язку 40 А; 2-й Укр. фр., 136 сп 42 гв. сд 7 гв. А, мол. лейтенант, ком. взв. зв'язку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні А.М. Лейбович продовжував службу в Рад. Армії, виконуючи обов'язки начальника будівельного майданчика. Служив у віддаленій місцевості: Північний військовий округ, м. Мончегорськ Мурманської обл. Звільнений у запас у 1960. Проживав у м. Харків. Звільнившись з лав Рад. Армії працював інженером-будівельником на промкомбінаті тресту Харжитлопостачзбут.

Помер 8.07.1994.

ЛЯШЕНКО Іван Гурійович.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941. Брав участь у обороні міст — Харків, Суми, Курськ. Визволяв Чехословаччину.

Орден Слави, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», чеська пам'ятна медаль «Герой міста Дукля». Трудові нагороди: значок «Відмінник радянської споживчої кооперації», почесні грамоти.

Працював у Красноградській райспоживспілці. Прож. у м. Красноград Харківської обл.

М

МАРТИНЮК Михайло Остапович, 1915, с. Зеленче Дунаєвецького р-ну Хмельницької обл. Підполковник.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940 рр.

30.09.1941 — 9.05.1945: Ленінград. фр., ком. бат. 519 гауб. артп Приморської опергрупи; 1-й, 2-й Білорус. фр., 1229 гауб. артп 18 артд 58 артбр, офіцер розвідки. Був поранений.

Ордени: Червоного Прапора, Олександра Невського, Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив пом. нач. Печенізького об'єднаного полігону Північного військ. округу.

Працював зав. їдальнею у Красноградському відділі робочого постачання Харківської обл.

Помер 6.12.1980 у м. Красноград Харківської обл.

МАРЧЕНКОВ Родіон Миколайович, 1905, Бєльський р-н Тверської обл., Російська Федерація. Підполковник.

1.11.1941 — 26.02.1944: Ленінград., Волхов. фр., 4 А, нач. 8 відділу розвід. управл. штабу фр.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1948 — 1952: Красноградський РВК, нач. 2 частини, із 1.11.1952 — Старосалтівський РВК, райвійськком.

Помер 13.10.1980 у м. Красноград Харківської обл.

МИХАЙЛЕНКО Василь Юхимович, 1923, с. Вільне Красноградського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Закінчив курси удосконалення командного складу, у 1943 вищу офіцерську школу, ст. Нахабіно Московської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни: гв. мол. лейтенант, ком. стріл.

парашутного взв., 1 гв. пов.-десант. див., 8 пов.-десант. бр, 36 пов.-десант. корпус; 92 окр. тбр. Мав поранення. Звільнений в запас у 1945.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у с. Шкаврове Красноградського р-ну.

Помер у 1993.

П

ПЕРЕДЕРІЙ Павло Максимович, 1912, м. Красноград Харківської обл. Ст. технік-лейтенант.

У 1941 закінчив Полтавське автотехнічне училище.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., 3-й Укр. фр., 1 тб-н 131 тбр 23 тк, пом. нач. тех. б-ну; 23 окр. автотрансп. роти 23 тк, пом. ком. автотрансп. роти. Був контужений у жовт. 1942 під м. Сталінград.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював комірником в Укр. республіканському об'єднанні «Укрсільгосптехніка», Першотравневому відділенні «Сільгосптехніка» Харківської обл.

Помер 11.03.1988 у с. Шелестове Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПИСАРЕНКО Іван Іванович, 1921, с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив полкову школу.

Жовт. 1943 — трав. 1945: 1-й, 2-й Укр. фр., 2 експл. залізн. бр.; 2 військекспл. управління; 5 окр. експл. залізн. полк.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Харківській конторі «Укроптбакалія».

Помер 19.01.1996.

Р

РОГІЗ Василь Васильович, 1919, с. Петрівка Красноградського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

29.06.1941 — 3.12.1941: 917 сп 16 гв. сд, пом. ком. роти. 3.12.1941 — поранення, ЕГ № 1988.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.05.1980 у м. Красноград Харківської обл.

С

САВЕНКОВ Степан Григорович, 1918, с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл. Підполковник.

22.06.1941 — 14.09.1944: Західн., 3-й Білорус., 1-й Білорус. фр., 47 топограф. загін, картограф ст., пом. нач. штабу.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Помер 27.12.1992 у смт Покотилівка Харківського р-ну.

СЕМЕНИХІН Іван Трохимович, 1914, Розказовський р-н Тамбовської обл., Російська Федерація. Лейтенант, командир взводу.

Призваний до Рад. Армії у черв. 1941 і направлений на навчання. У трав. 1942 закінчив прискорений курс Сумського арт. училища, м. Ташкент, Туркменія. З цього часу і до трав. 1943 брав участь у бойових діях: ком. вогнев. взв. 157 сд окр. винищ.-протитанк. д-ну. 31.07.1942 отримав важке поранення та контузію, у верес. 1943 звільнений у відставку через

хворобу. З госпіталю переведений до будинку інвалідів у Харкові, Помірки, деякий час мешкав у м. Коломия Івано-Франківської обл.

Помер 17.11.1979 у с. Піщанка Красноградського р-ну Харківської обл.

СИОМАШКО Олексій Тимофійович, 1915, м. Золотоноша Черкаської обл.

25.06.1941 — 20.12.1941: курсант Харківського військово-політичного училища. Ст. лейтенант, заст. ком. б-ну, 102 окр. бр 7 А, Ленінград. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За оборону Ленінграда».

Помер 12.03.1993 у м. Красноград Харківської обл.

СПЕКТОР Ілля Михайлович, 1907, м. Красноград Харківської обл. Підполковник інтендант. служби.

Лип. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Північ.-Захід., Брянський, 1-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., 441 польова хлібопекарня 235 сд, нач.; інж. хлібопечення 43 А; ст. пом. нач. 2 окр. трофейн. відділу. Був поранений та контужений у серп. 1941 на Півд.-Захід. фр. та у трав. 1944 поблизу м. Вітебськ, Білорусь.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював зав. сховища на 2501 військ. складі, м. Ростов-на-Дону.

Помер 8.09.1976 у м. Ростов-на-Дону.

СТЕЛЮКОВ Микола Пилипович, 1918, с. Ходаровка Горецького р-ну Могильовської обл., Білорусь. Капітан тех. служби.

15.08.1941 — 9.05.1945: 348 винищ. ап, механік авіації, технік ланки.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Т

ТРОЯН Ювеналій Сергійович, 1923, с. Соснівка Красноградського р-ну. Майор тех. служби.

1.06.1943 — 9.05.1945: Волхов., Ленінград., 3-й Прибалт., 2-й Білорус. фр., 16 тбр, ком. танку Т-34, ком. взв.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.12.2004 у смт Чапаєве Кегичівського р-ну Харківської обл.

У

УДОВИЧЕНКО В'ячеслав Павлович, 1919, с. Верхня Ланна Карлівського р-ну Полтавської обл.

1937 — 1939: вчитель 4 кл. у с. Захлюпанка Карлівського р-ну. 1939 — 1941: студент Красноградського державного вчительського інституту.

Із 1943: 2-й Укр. фр., 399 сп, розвідник Олександрійської сд.

Орден Червоної зірки, медаль «За оборону Радянського Заполяр'я». Помер у 1996 у м. Красноград Харківської обл.

УСТИМЕНКО Петро Григорович, 1921, с. Новогригорівка Васильківського р-ну Дніпропетровської обл. Ст. лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Калінінський фр., 185 сд, рядовий; Центр., 1-й, 2-й Укр. фр., 109 тбр 2 ТА, ком. взв.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. пом. нач. відділу у Красноградському об'єднаному військкоматі.

Помер 29.09.1964 у м. Красноград Харківської обл.

Ю

ЮРЧЕНКО Михайло Павлович, 1910, с. Тишенківка Красноградського р-ну Харківської обл.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., Брянський, Центр., 1-й Білорус. фр., 7 окр. гв. тбр 8 гв. А, нач. хімічної служби.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна».

Помер 8.01.1970 у м. Харків.

Я

ЯКУБЕНКО Микола Григорович, 1904, м. Донецьк.

У 1930 — 1931 курсант вищої прикордонної школи, м. Москва.

1-й Прибалт. фр, 56 гв. сп 19 гв. сд, гв. майор, заст. ком. полку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За оборону Москви».

Помер 1.07.1969 у м. Красноград Харківської обл.

Краснокутський район

Б

БАБАК Олександр Софронович, 1923, с. Мирне Краснокутського р-ну. Майор запасу, начальник зв'язку полку.

1.01.1943 — 24.07.1944: Центр. фр., 3 А, 2 сб-н, 1345 сп 399 сд, ком. взводу зв'язку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 13.05.1989 у м. Харків.

БАТОЗЬКИЙ Вікентій Дмитрович, 1920, смт Краснокутськ Харківської обл. Підполковник.

У 1940 закінчив Сумське арт. училище.

Лип.1941 — трав.1945: Півд.-Захід., Північ.-Кавказ., 1-й Укр. фр., 32 гв. мінбр, пом. нач. штабу бр.; 323 гв. мінп, ком. д-ну. Двічі поранений: у серп. 1941 поблизу м. Біла Церква Київської обл., у трав. 1942 в районі м. Керч, Крим.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Олександра Невського, медалі: «За оборону Кавказу», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Харк. обл. конторі мат.-технічного постачання та комплектації виробництва, смт. Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

Помер 8.12.1992.

БЕЛЬЧИЧ Олексій Володимирович, 1902, смт Краснокутськ Харківської обл. Підполковник запасу, заст. начальника шпиталю. Учасник громадянської війни.

22.06.1941 — 3.09.1945: Півд.-Захід., 1-й Білорус., 1-й Далекосхід. фр., 9 бр. зв'язку, начальник технічного постачання.

Ордени: Леніна, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 27.12.1990 у смт Краснокутськ.

БОБОК Ігор Дмитрович, 1918, смт Краснокутськ Харківської обл. Майор.

Закінчив автотракторне училище, Харківське артучилище.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Центр., 1-й Білорус., Брянський фр., начальник артпостачання.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави».

По війні продовжував військову службу начальником постачання паливно-мастильних матеріалів. Звільнений в запас у 1955. Проживав у м. Лозова Харківської обл.

Помер у 1978.

БОНДАР Степан Авраамович, 1912, с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

29.08.1941 — 14.11.1941: Півд.-Захід. фр., загін особливого призначення Харківського військового округу, 40 А, ком. стр. взв., заст. ком. полку з постачання. Із черв. 1943 — викладач б-ну фізичної підготовки Харківського піхотного училища.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: Ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Обіймав посаду начальника Харківського загону воєнізованої охорони.

Помер 27.09.1981 у м. Харків.

БУРМІСТРОВ Микола Васильович, 1917, с. Павліково Кольчугінського р-ну Владимирської обл. Російська Федерація. Капітан.

27.06.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., 9 окр. мотоцикл. полк 7 мех. корпус, пом. ком. взв., 1 окр. мотоцикл. рота 16 А, відпов. секретар бюро ВЛКСМ; 43 гв. сп 16 гв сд, заст. ком. роти. 1-й Білорус. фр., 154 окр. самохід. д-н 89 сд, ком. СУ — 76.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював робітником на Пархомівському цукровому заводі Харківської обл.

Помер 21.06.2002.

В

ВЕЛИЧКО Микола Данилович, 1919, с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Інженер-полковник.

27.07.1944 — 9.05.1945: 3-й Білорус. фр., 118 пересувний танково-агрегатний ремонтний завод, нач. випробувальної станції двигунів.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював провідним конструктором у Харківській філії «Укроргтехбудматеріалів».

Помер 9.06.1992.

Г

ГОЛОВКО Іван Антонович, 1918, смт Краснокутськ Харківської обл. Майор.

Закінчив автотракторне училище у смт Краснокутськ, Харківське артилерійське училище за спеціальністю ком. взв. у м. Фергана, Узбекистан. Брав участь на фронтах Великої Вітчизняної війни: начальник паливно-мастильних матеріалів 280 гв. винищ. протитанк. бр.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст. (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», польська «За Варшаву».

Після війни звільнений у запас у 1946. Проживав у м. Лозова Харківської обл.

Помер.

Д

ДЕМ'ЯНКО Іван Дорофійович, 1918, с. Гвоздиківка Полтавського р-ну Полтавської обл., Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

Жовт. 1942 — груд. 1942: Донський фр., ком. взв. 222 сп 49 сд. Важко поранений під час Сталінградської битви.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній

війні 1941 — 1945 рр.», ювілейна медаль «За доблесну працю у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945».

Працював інспектором з кадрів у Пархомівському радгоспі Краснокутського р-ну Харківської обл.

Помер 12.02.1995.

ДОЛУДА Олександр Іванович, 1923, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945.

Ордени: Слави III ст., Вітчизняної війни, «За мужність», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», ювілейні медалі.

ДЯЧЕНКО Петро Іванович, 1916, с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

У 1937 закінчив Охтирський медтехнікум.

Черв. 1941 — січ. 1945: Захід., Воронез., 1-й Укр. фр., 569 сп 161 сд, ст. фельдшер. Важко поранений у січ. 1945 на території Чехословаччини.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у дослідному господарстві «Кутузівка» Харківської обл.

Є

ЄВСЄЄВА Наталія Андріївна, 1925, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., «За мужність», медалі «За оборону Кавказу», «медаль Жукова», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

ЄФИМЕНКО Петро Павлович, 1922, с. Слобідка Краснокутського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

У 1942 закінчив Лепельське арт. училище, м. Барнаул Алтайського краю. Лип.1942 — листоп.1943: Центр. фр., 758 сп 88 сд 31 А, ком. арт взв. бат. 76 мм гармат. Був важко поранений у листоп. 1943 під м. Орша Вітебської обл., Білорусь.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював в Ананьївському радгосппробкоопі.

Помер 27.03.2002 у смт Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

З

ЗІНЕНКО Петро Іванович, 1918, с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Капітан.

3.02.1943 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., 22 окр. мех. бр., ком. відділення; Степ., 3-й Укр. фр., 92 гв. сп 28 сд, комсорг, парторг б-ну.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. інспектором з кадрів на Харківському авторемзаводі № 2. Помер 8.09.1974.

І

ІВАНОВ Леонід Іванович, 1923, Опочецький р-н Псковської обл., Російська Федерація. Підполковник індендант. служби.

17.03.1943 — 11.05.1945: Півд.-Захід., 2-й, 3-й, 4-й Укр. фр., 793-й окр. автотрансп. б-н, писар роти.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Нач. фінзабезпечення Управління 3-ї залізничної бр. 1-го залізничного корпусу.

Помер 26.08.2001 у с. Зубівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

К

КОВАЛЕВСЬКИЙ Михайло Фадейович, 1923, с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Підполковник.

8.02.1943 — 11.05.1945: Воронез. фр., 839 гауб. артп 10 артд, зав. господарчою частиною полку; 1-й Укр. фр., нач. речового забезпечення 1244 протитанкового винищ. артп.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором у Харківській обласній конторі товариства Червоного Хреста.

Помер 30.07.1999.

КОЗУБ Василь Петрович, 1915, с. Качалівка Краснокутського р-ну. Капітан.

5.09.1942 — 9.05.1945: Півд.-Схід., Сталінград., Півд., 4-й Укр., 3-й Укр., 1-й Білорус., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., ком. взв. польового арм. арт. складу № 836, 28 А.

Помер 6.06.1962 у м. Рогачев Гомельської обл. Білорусь.

КОЛОМІЄЦЬ Василь Андрійович, 1926, с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл. Підполковник.

15.04.1944 — 15.10.1944 і з 9.08.1945 — 3.09.1945: Ленінград. А ППО, ком. гармати 1130 окр. зеніт. артбр ППО; 2-й Далекосхід. фр., ком. гармати 111 окр. зеніт. артбр. ППО.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював зав. навчальною частиною у Харківському авіаційному інституті.

Помер 4.05.2002.

КОМІСАРОВ Іван Павлович, 1925, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945.

Ордени Слави III ст., Вітчизняної війни, «За мужність», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», 22 ювілейні медалі.

КОНОТОП Олексій Тимофійович, 1919, с. Комарівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Підполковник-інженер.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід. фр., 712 сп, ком. взв. зв'язку; Півд.-Захід., Півд. фр., 1773 сп, ком. взв. зв'язку; Закавказ., 1-й Укр. фр., 663 артп, нач. зв'язку.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., нач. зв'язку 522 окр. самохід. артд-ну 52 сд. Двічі тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Служив ст. викладачем у Красноярському радіотехнічному училищі військ ППО. Працював електромонтером зв'язку у відділі охорони при Подольському райвідділі внутрішніх справ Московської обл.

Помер 21.08.1977.

КОЩІЙ Федір Омелянович, 1919, смт Краснокутськ. Майор.

26.03.1944 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 254 окр. зеніт. артд, пом. начальника штабу.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 16.06.1995 у м. Харків.

КРАМАРЕНКО Олексій Андрійович, 1915, с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

5.12.1941 — 9.05.1945: Захід., Кавказ., Північ.-Кавказ., 4-й Укр. фр., 60 окр. Червонопрапорна сбр, зав. діловодством.

Медалі: «За бойові заслуги», «За відвагу», «За оборону Москви», «За оборону Кавказу».

1961 — голова Краснокутського РК ДТСААФ, 1967 — пом. нач. 1-го відділ. Краснокутського РВК.

Помер 25.03.1981 у смт Краснокутськ.

КРАСНИЙ Іван Гаврилович, 1922, с. Красний Яр Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

15.06.1942 — 10.06.1943: Воронез. фр., 206 сд, ком. відділення розвідки штабної бат. 206 сд.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером на Харківському заводі електромонтажних виробів.

Помер 8.07.1976.

КРАСНИЙ Олексій Митрофанович, 1922, с. Качалівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Гв. лейтенант.

У 1942 закінчив Харківське піхотне училище.

Верес. 1942 — листоп. 1944: Сталінград., Захід., Ленінград. фр., 174 сд; 164 гв. сд 21 А, ком. стр. роти. Двічі поранений: у груд. 1942; у лип. 1944.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 15.03.1982 у с. Шевченкове Краснокутського р-ну Харківської обл.

Л

ЛАЗУРЕНКО Зінаїда Меркуріївна, 1921, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни.

Орден «За мужність», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», ювілейні медалі.

ЛЕБІДЬ Іван Федорович, 1915, смт Краснокутськ Харківської обл. Полковник мед. служби, начальник військ. госпіталю № 384.

Закінчив медичний робітфак у м. Богодухів Харківської обл. У 1938 отримав у 1-у Харк. мед. інституті диплом лікаря, у 1942 пройшов навчання на курсах удосконалення мед. складу в м. Хабаровськ, Російська Федерація.

На фронті Великої Вітчизняної війни з серп. 1941: Захід. фр., начальник медсанбату; дивізійний лікар 413 сд, Брянський фр.; Білорус. фр., головний евакопункт № 69, нач. управління.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За оборону Москви».

По війні продовжував служити в Рад. Армії. Очолював роботу медичного пункту школи автомоб. механіків, госпіталю № 2025 і польового рухомого госпіталю Центр. групи військ. а в 1955 — 1957 — начальник військ. госпіталю в Угорщині.

Помер 26.03.1968 у м. Харків.

ЛИТВИНЕНКО Андрій Опанасович, 1908, с. Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: ВПС ЧФ, 1 ап, штурман.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Одеси», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.01.1979 у м. Харків.

ЛИТОВЧЕНКО Іван Андрійович, 1908, с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор, нач. зв'язку полігону.

Із 1933 по черв. 1941 — майстер ХТЗ.

9.10.1941 — 15.01.1943: Півд.-Захід., Півд. фр., 690 окр. б-н зв'язку 216 сд, ком. б-ну.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Із 1973 — начальник зміни ХТЗ.

ЛУТИЦЬКИЙ Микола Лукич, 1921, с. Пащенівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1940 закінчив Люботинську експлуатаційно-технічну школу за спеціалізацією: рух і вантажна робота, у 1943 — Ленінградське ордена Леніна Червонопрапорне училище ім. Фрунзе (прискорений курс).

З перших днів війни на фронті: 64 окр. буд. б-н 1 залізн. бр., Півд.-Західідр. фр.

Брав участь у війні з Японією: 25 експ. вузькоколійна залізниця, 49 експ. вузькоколійної залізн. бр. Забайкал. фр, ком. взв. станційно-кондукторської роти.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією» (дві), медаль МНР.

У Рад. Армії служив по 1955. Вийшовши у відставку, працював на залізниці ст. Мерефа, Харків-Сортувальний; нач. трансп. цеху на Мерефянському склозаводі.

Помер у 1998.

М

МУКОВОЗ Тихон Петрович, 1906, с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1944 закінчив Вищу офіц. тех. школу, м. Казань, Російська Федерація.

Серп. 1941 — трав. 1945: Захід., 1-й Укр. фр., 2 гв. тбр, заст. ком. бр. з тех. частини; 1-й Польський тк 3-ї тбр, заст. ком. бр. з тех. частини.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За Одер, Ніссу і Балтику», «За бойові заслуги».

Після війни працював у в/ч № 52217, м. Харків.

Помер 6.12.1970.

Н

НАЛИВАЙКО Микола Платонович, 1925, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945.

Орден «За мужність», медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

НАПШИВАЛОВ Сергій Васильович, 1926, с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Берез. 1944 — квіт. 1944: 3-й Укр. фр., 3-я Чаплинська тбр, ст. радист; кулеметник танку Т-34.

Медалі «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1951 закінчив окружні об'єднані курси удосконалення офіцерського складу.

Після війни залишився служити у Рад. Армії, м. Харків.

Помер 24.10.1964.

НІКОЛАЄВ Семен Олександрович, 1914, с. Андреєвка Оренбурзької обл., Російська Федерація.

Закінчив школу молодших авіаційних спеціалістів. Брав участь у війні з Фінляндією 1940.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945: старшина, ком. відділення, авіаційний механік, 20 винищ. ап ВПС Північ. флоту.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Радянського Заполяр'я».

По війні продовжував службу в Рад. Армії на посаді авіаційного механіка, де прослужив 20 років. Звільнений у запас у 1956. Працював у Краснокутській РТС слюсарем. Проживав у смт Краснокутськ Харківської обл.

Помер у січ. 1996.

О

ОВСЯНИК Іван Матвійович, 1922, с. Рандава Краснокутського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Учасник Великої Вітчизняної війни: командир гармати, 94 тбр. Отримав поранення у боях із фашистами 19.02.1943.

Звільнений у запас у 1945.

По війні працював військовим керівником семирічки у с. Степанівка, працював у колгоспі «Правда» с. Рандава, пізніше — головою сільської ради у с. Ковалівка.

Помер 30.03.1997 у м. Харків.

ОВЧАРЕНКО Петро Іванович, 1922, с. Петропавлівка Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

25.07.1942 — 9.05.1945: Брянський, 2-й Білорус. фр., 184 окр. б-н зв'язку 48 А, ком. взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Загинув 20.05.1965.

ПАВЛЮК Олексій Петрович, 1918, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945.

Ордени: Вітчизняної війни, Червоного Прапора, «За визволення Праги», «За мужність», медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

ПАНЮХІНА Анастасія Філатівна, 1925, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945.

Ордени: Вітчизняної війни, «За мужність», медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

ПРОКОПЕНКО Іван Романович, 1922, с. Успенка Пугачовського р-ну Саратовської обл., Російська Федерація. Старшина.

У 1942 закінчив полкову школу при 4 полку ПСОЗ.

Січ. 1942 — лют.1942: Півд.-Західф. фр. ППО, 679 зеніт-артп ППО; Схід. фр. ППО 12 корпус ППО, ком. відділення розвідки.

Орден Червоної Зірки, медалі «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював у в/ч № 06528, м. Тихорецьк Краснодарського краю, Російська Федерація.

Помер 15.12.1986 у с. Покровка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПУШКАР Олексій Павлович, 1913, с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

У 1944 закінчив курси мол. лейтенантів Орловського військ. округу, м. Тамбов.

Серп. 1944 — трав. 1945: 1-й Білорус. фр., 282 мінп, нач. фін. забезпечення.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна».

Працював у Міському шляховому ремонтно-будівельному тресті ремонтно-будівельного управління № 1, м. Харків.

РУПЕТА Андрій Густавович, 1920, Краснокутський р-н Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1942 по 1946.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., «За мужність», медалі: «За бойові заслуги», «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», 10 ювілейних медалей.

С

СТЕПАНЕНКО Федір Степанович, 1914, с. Штепівка Лебединського р-ну Сумської обл. Мол. лейтенант.

У 1944 закінчив Сумське артучилище.

Лип.1941 — січ. 1945: командир гармати, 50 окр. сбр., Ленінград. фр.; 882 сп 290 сд 3-й Білорус. фр.; на тій же посаді, 1965 винищ. протитанк. артп, 43 окр. протитанк. артбр, 3-й Укр. фр., ком. вогневого взв. Одержав два тяжкі поранення. ЕГ № 5980, м. Харків.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у 1946 через хворобу.

Працював на Краснокутській дослідній станції садівництва.

Х

ХРИСТЕНКО Микола Петрович, 1924, с. Червоний Прапор Краснокутського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Жовт. 1943 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., ком. взв. 77 сп 316 сд 46 А. Був важко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Будапешта», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював вчителем у Пархомівській СШ Краснокутського р-ну Харківської обл.

Помер 17.05.1977 у смт Краснокутськ.

Ш

ШАБЕЛЬНИК Павло Петрович, 1910, с. Рандава Краснокутського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1933 закінчив Майнівський агрозоотехнікум, м. Київ.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., Калінінський, 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., 660 артп 220 мех. див. 31 А, ком. д-ну; 426 сп 88 сд, заст. ком. полку. Поранений у берез. 1943 в боях за м. Ржев; контужений.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Мав 18 подяк від Верховного Головнокомандувача.

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 15.04.1982 у м. Чугуїв Харківської обл.

ШЕВЧЕНКО Андрій Іванович, 1914, с. Качалівка Краснокутського р-ну. Ст. лейтенант.

У 1938 закінчив Чугуївське військово-авіаційне училище.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 143 окр. ае, 18 А, льотчик.

Орден Вітчизняної війни I ст., медаль «За бойові заслуги».

1952 — 1958 — льотчик, Харківський аеропорт.

Помер у 1997.

ШКЛЯЄВ Михайло Олександрович, 1915, Удмуртія, Російська Федерація. Капітан.

Закінчив кооперативний технікум, фінансове відділення, м. Глазов, Удмуртія, Одеське військово-піхотне училище, м. Уральськ, прискорений курс із спеціальності командира стрілецького взводу, курси удосконалення офіцерів піхоти Червоної Армії, 1945.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 22.06.1941: командир відділення, 390 зсп 10 зсд.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни М.О. Шкляєв — офіцер Краснокутського районного військкомату, а потім працював ст. бухгалтером на Харківській базі «Сільгосптехніка».

Куп’янський район

А

АБРАМЕНКО Григорій Іванович, 1913, м. Куп’янськ Харківської обл. Підполковник.

1.12.1941 — верес. 1944: Півд. фр., 652 сп 404 сд 44 А, ком. б-ну; Півд.-Західф. фр., ком. окр. танк. винищ. б-ну 21 винищ. бр.; Степ. фр., заст. ком. 41 гв. сп 14 гв. сд. Був тяжко поранений і контужений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював директором Куп’янського хлібоприймального пункту, товарознавцем на Куп’янському машинобудівному заводі.

Помер 13.11.1972.

Б

БАЙДАК Володимир Іванович, 1925, с. Нечволодівка Куп’янського р-ну Харківської обл.

У 1944 закінчив курси молодших лейтенантів.

3-й Укр. фр., 276 сп 92 сд, 37 А, мол. лейтенант, ком. стрілецького взв. Орден Червоної Зірки.

Помер 18.02.1998 у с. Сподобівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

БАЛАГОВ Андрій Сергійович, 1913, с. Гусинка Куп’янського р-ну Харківської обл. Майор інтендант. служби.

Жовт. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західф., Сталінград., Донський, Центр., Білорус., 1-й Білорус. фр., 319 бао 80 району авіаційного базування, 16 ПА, пом. нач. штабу.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За Одер, Ніссу і Балтику».

У 1951 закінчив Вищу офіцерську інтендантську школу, м. Ленінград.

Працював столяром у Харківському індустріальному технікумі механізації сільського господарства.

Помер 11.08.1973, м. Харків.

БОГОМАЗ Борис Антонович, 1922, м. Куп’янськ Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

У 1940 закінчив десятирічку. У 1941 призваний до лав Рад. Армії. Став курсантом Херсонської військової школи льотчиків. У трав. 1942 закінчив Борисоглебську військову школу пілотів ім. Чкалова.

Калінінський, 1-й Прибалт. фр. 399 авіац. Мітавський полк зв’язку 3 ПА, мол. лейтенант. У жовт. 1942 був поранений.

Орден Червоної Зірки.

Звільнений в запас у 1947. По війні мешкав у м. Куп’янськ. Закінчивши профтехшколу для інвалідів війни у м. Полтава, працював начальником районного лінійно-технічного вузла зв’язку.

Помер 9.06.1960.

БОРЗИЛО Іван Олексійович, 1912, м. Куп’янськ Харківської обл.

Учасник бойових дій 1941 — 1944. Рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.08.1990. Похований: м. Донецьк.

В

ВАСИЛЕНКО Олександр Олексійович, 1916, с. Курилівка Куп’янського

р-ну Харківської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

Закінчив 10 класів середньої школи, м. Алітус, Литва; курси політпрацівників при Управлінні Північно-Донецької залізниці.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: Півд. фр., відповідальний секретар комсомольського бюро; 4-й Укр. фр., 1331 сп 318 сд, ст. лейтенант, заст. ком. б-ну з політчастини. У лют. 1945 був тяжко поранений у боях під м. Рижа, Польща.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», польська медаль «За звільнення Польщі»,»За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу в Рад. Армії до 1956. Обіймав посаду ст. інструктора з оргпартроботи. Проживав у м. Харків.

Помер у 1998.

ВЕЙС Валентин Леонтійович, 1923, м. Куп'янськ Харківської обл.

Учасник бойових дій 1943 — 1945: сержант, 2-й Укр. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.10.1995. Похований: м. Донецьк.

Г

ГАРМАШ Леонід Омелянович, 1925, м. Куп'янськ Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

У 1943 закінчив Харківське танкове училище № 2. У Рад. Армії — із 8 серп. 1942.

Із лют. 1944 — 3-й Укр. фр., 4 гв. тк, 36 тбр, ком. танка Т-70. Поранений у боях. Звільнений у запас через хворобу. Проживав у м. Куп'янськ.

Помер 27.03.1980.

ГОНЧАРОВ Володимир Юхимович, 1919, м. Дніпропетровськ. Майор мед. служби.

Закінчив військово-медичний факультет Саратовського мед. інституту.

10.05.1942 — 9.05.1945: Захід. фр., 148 окр. сд, ком. санвзводу; Захід. фр., 557 гармат. артп, мол. лікар полку; 1-й Білорус. фр., 517 гармат. артп, ст. лікар.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії на посаді лікаря у різних військових з'єднаннях. У 1962 звільнений в запас. Проживав у м. Куп'янськ Харківської обл.

Помер 5.01.1972.

Д

ДЄЄВ Віктор Олексійович, 1909, ст. Ястребівка, Тамбовська обл., Російська Федерація. Підполковник тех. служби запасу.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., 3-й Білорус. фр., 26 бр. залізн. військ, нач. відділення постачання.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 16.02.1968 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ДІДЕНКО Степан Іларіонович, 1924, с. Новий Єгорлик Сальського р-ну Ростовської обл., Російська Федерація. Майор.

15.12.1942 — 9.05.1945: 4-й Укр. фр., 1273 сп 387 сд, ком. відділення; 3-й Укр. фр., відділ контррозвідки «СМЕРШ» 9 змішаного ак, ком. відділення. Був двічі тяжко поранений.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером з техніки безпеки в Ізюмському та Куп'янському вузлах зв'язку.

Помер 25.04.2002 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Василь Сергійович, м. Куп'янськ Харківської обл.

22.06.1941 пішов на фронт добровольцем; комісар штурм. авіаполку.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: значок «Відмінник Радянської споживчої кооперації», почесні грамоти.

Після війни працював головою Куп'янської райспоживспілки, кореспондентом місцевої газети, брав участь у суспільному житті.

ЗАЙЦЕВ Михайло Михайлович, 1918, Тамбовська обл., Російська Федерація. Капітан, нач. постачання продовольства полку.

До війни працював столяром на будівництві готелю «Москва». У 1939 Таганським РВК, м. Москва, призваний до Рад. Армії.

У 1944 закінчив Махачкалінське військово-піхотне училище, Дагестан.

1.03.1945 — 9.05.1945: ком. стрілецького взводу, 3 гірсько-стрілецька бр 127 гірсько-стрілецького корпусу, 4-й Укр. фр.

Орден Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.06.1997 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ЗАТУЛА Олександр Андрійович, 1917, с. Смородьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор, політрук.

У 1940 закінчив тримісячні курси удосконалення політскладу запасу, Харківський військ. округ.

Із 25.06.1941: Півд.-Захід. фр., комісар учбової бат., 1 запасний артп 10 запасна сбр; із серп.1942 — комісар зеніт.-кулеметної роти, 1260 зеніт.-артп 9 А, Закавказ. фр.; жовт. 1942 — січ. 1945: секретар партбюро полку, 1260 артп 9 А Закавказ. фр., Північ.-Кавказ. фр., окр. Приморська А.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після закінчення війни продовжував службу в Рад. Армії на посадах секретаря партбюро, заст. командира д-ну з політчастини. Проживав у Куп'янському р-ні.

Помер 1.01.1966.

КАРАГОДІН Іван Павлович, 1915, с. Терновка Саратовської обл., Російська Федерація. Капітан, ком. тех. роти.

Після закінчення семирічки працював у колгоспі в рідному селі. У 1934 — 1935 навчався у радпартшколі м. Балашов Саратовської обл. і був направлений на роботу до Родничковського райвиконкому. Згодом, на курсах, освоїв фах секретаря редакції, працював інструктором у газеті «По ленинскому пути».

Із 1936 — у Радянській Армії. Закінчив Вольське військ. авіац. училище за спеціальністю технік літака. Брав участь у війні з Фінляндією у складі 80 ближньобомбард. ап.

Берез. 1943: Захід., 3-й Білорус., Півд., 4-й Укр. фр., 276 бомбард. ад 1 окр. авіац. саніт. полк 1 ПА. Із бойової характеристики: «Брав активну участь у 2-й Східно-Прусській операції із розгрому німецьких військ, самовідданою працею, незважаючи на втому, обслуговував бойові вильоти з евакуації тяжкопоранених бійців і командирів. Завдяки його відмінній роботі ланка не має

відмовленнь матеріальної частини і вчасно виходить на бойові завдання».

Із 9.08.1945 — учасник війни з Японією у складі 1 окр. авіац. ордена Червоної Зірки санполку 12 ПА.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Звільнений в запас у 1956 через хворобу. Жив і працював у м. Куп'янськ Харківської обл.

Помер 19.05.1995.

КАРДАШЕВ Дмитро Петрович, 1902, с. Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Серп. 1945 — верес. 1945: учасник війни з Японією, Далекосхід. фр., нач. 126 фронтового складу бронетанк. майна.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні працював службовцем Рад. Армії у в/ч № 42285, м. Харків.

Помер 26.02.1981 у м. Харків.

КОВАЛЬ Георгій Іванович, 1916, Лебединський р-н Сумської обл. Підполковник, ком. окр. д-ну.

У 1939 закінчив Сталінградське військове училище зв'язку.

1-й Укр. фр., 76 ск, нач. зв'язку.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Берліна», «За визволення Праги».

Помер 31.07.1986 у м. Куп'янськ.

КОВАЛЬОВ Олександр Йосипович, 1921, м. Куп'янськ Харківської обл. Капітан.

У 1940 закінчив Харківське військове авіаційне училище.

15.08.1941 — 9.05.1945: Брянський фр., 4 десант. ак, штурман; 22 гв. ап 213 ад 1 ПА, Захід. фр., штурман екіпажу, 444 бомбард. ап 244 бомбард. ад, 3-й Укр. фр.; штурман ланки, 282 окр. ап, 3-й Укр. фр.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Болгарії», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» II ст.

У добровільному порядку зачислений у розпорядження командувача 57 ПА, де обіймав посади: штурман екіпажу, командир взв., офіцер-навідник.

Після виходу у запас проживав у м. Куп'янськ.

Помер 22.03.1972.

КОВПАК Петро Опанасович, 1913, с. Біловод Роменського р-ну Сумської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1930 закінчив будівельний технікум у м. Ромни. У 1941 — військово-автомобільне училище в м. Борисов Мінської обл., Білорусь.

22.06.1941: Захід., Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., нач. штабу б-ну, 15 автомобільний полк. Із бойової характеристики: «Особисто очолюючи автоколону у складі 38 автомашин «Студебеккер», виконав термінове завдання командування з доставки боєприпасів 6 А із р-ну Яношхаза у р-н м. Відень, Австрія. Незважаючи на обстріл і бомбардування противником автоколони у р-ні Унтер-Вальтерс-Дорф, капітан Ковпак завдяки сміливості й холоднокровності вивів автомашини у безпечний р-н і забезпечив доставку важливого вантажу за призначенням раніше терміну, що дало можливість частинам Армії зайняти декілька кварталів м. Відень».

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За визволення Бєлграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня».

Після війни працював на Куп'янському автопідприємстві.

Помер 3.11.1997.

КОЗИР Олександр Іванович, 1925, с. Нечволодівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив 7 класів.

Жовт. 1943 — трав. 1945: 1862 зеніт.-артп 9 зеніт.-арт корпусу військ ППО.

Медаль «За бойові заслуги».

Працював у виробничо-експлуатаційній конторі № 2 управління газового господарства, м. Харків.

Помер 15.04.1996.

КОРОТКИЙ Іван Гаврилович, 1918, с. Голубівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Лейтенант мед. служби.

Закінчив 7 класів Куп'янської школи, Свердловську школу військових фельдшерів.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: Таврійський військовий округ, ком. санвзв., фельдшер, 272 сп 123 сд,

У 1946 відкликаний у резерв. Закінчив Київське військово-медичне училище.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у Куп'янському р-ні. Працював фельдшером при станційній лінійній амбулаторії ст. Куп'янськ-Сортувальний, Харківська обл.

Помер у 1998.

КОТЕЛЕВСЬКИЙ Костянтин Павлович, 1906, м. Куп'янськ Харківської обл. Майор.

1.09.1941 — 20.10.1943: Півд.-Захід. фр., пом. військ. коменданта ст. Львів; Донський фр., військ. комендант 52 ст. військ. постачання; Центр. фр., військ. комендант ст. військ. постачання.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 3.01.1975 у м. Харків.

КРАВЧЕНКО Костянтин Михайлович, 1909, с. Сеньок Куп'янського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

Лют. 1942 — квіт. 1942: Захід. фр., 1174 сп 318 сд, ком. роти; жовт. 1942 — жовт. 1943: 92 зсп 13 зсбр; жовт. 1943 — трав. 1945: Борзенський РВК Чернігівської обл., нач. 3-ї частини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював майстром цеху.

Помер 6.04.1977 у м. Куп'янськ Харківської обл.

КРОХМАЛЬ Федір Федорович, 1915, с. Петрівка Комінтернівського р-ну Одеської обл. Мічман, ст. боцман.

22.06.1941 — 13.02.1942: Балтійський флот, 6 морська бр.; Волхов. фр., 310 сд, 2 окр. б-н морської піхоти; 13.02.1942 — 9.05.1945: Північ. флот.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За бойові заслуги».

Помер 14.02.1994 у м. Куп'янськ Харківської обл.

КРЮЧКОВ Роман Федорович, 1920, с. Ясинівка Троїцького р-ну Луганської обл. Майор.

24.07.1942 — 30.03.1943: Північ.-Кавказ. фр., окр. Орловська тбр, ст. фельдшер; Закавказ. фр., 37 військ.-топографічний загін, фельдшер; 9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 6 окр. автополк, ст. фельдшер.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював нач. санчастини у Куп'янському міськвійськкоматі.

Помер 1.07.1993.

КУЧЕРЯВИЙ Олександр Миколайович, 1923 с. Благодатівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

Берез. 1943 — трав. 1945: Північ.-Кавказ., 2-й Прибалт., Ленінград., Забайкал. фр., 1195 гауб. артп 134 гауб. артбр 6 гв. артд, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

До 29.03.1967 — заст. голови Шевченківського райвиконкому.

Помер 14.02.1971 у смт Шевченкове Харківської обл.

Л

ЛЕВАДНИЙ Митрофан Іванович, 1911, м. Куп'янськ Харківської обл. Лейтенант, інженер-контролер військ. комендатури Берлінського округу.

13.11.1943 — 31.03.1944: ком. взв. пішої розвідки, 12 окр. штурм. винищ. б-н 63 сп, 3-й Прибалт. фр.

Помер 11.05.1982 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ЛЕЛЯКОВ Микола Іванович, 1924, м. Куп'янськ Харківської обл. Майор запасу, нач. штабу д-ну.

У 1942 закінчив 10-й клас Харківської артспецшколи у м. Актюбінськ, Казахстан.

27.05.1943 — 9.05.1945: Півд.-Захід., 3-й Укр., 1-й Білорус. фр., 54 гв. артп 27 гв. мех. див., ком. вогневого взв.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі:, «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.03.1986 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ЛЯШЕНКО Пилип Кіндратович, 1920, с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Капітан.

Серп. 1941 — квіт. 1944: Калінінський, Захід. фр., 108 артп РГК, 75 гв. артп РГК, 14 гв. артбр 4 артд РГК. Був поранений у берез. 1942 у боях в р-ні с. Погоріле Городище, Калінінський фр. У 1945 закінчив 1-е Київське Червонопрап. артучилище ім. Кірова.

Ордени Червоної Зірки (три), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював інструктором ЦО на Куп'янській міжрайторгбазі Харківської облспоживспілки.

Помер 20.02.1993 у м. Куп'янськ Харківської обл.

М

МАЙДАЧЕНКО Іван Климович, 1917, с. Мала Мартинівка Лутугинського р-ну Луганської обл. Полковник.

У 1938 закінчив Ярославське автотех. училище у м. Полтава.

Трав. 1942 — трав. 1945: Калінінський, Північ.-Захід., Воронез., 1-й Укр. фр., 9 мк, нач. розвідки корпусу; 50 окр. мотоциклетний полк, нач. штабу полку.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), Олександра Невського, Вітчизняної війни І ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював військовим комісаром Куп'янського міського військ. комісаріату.

Помер 17.09.2001 у м. Куп'янськ Харківської обл.

МАРТОВИЦЬКИЙ Микола Юхимович, 1907, с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор запасу.

9.08.1943 — 3.09.1945: Захід., 3-й Білорус., 1-й Далекосхід. фр., 33 А, 5 А, 65 ск, пом. нач. відділу кадрів корпусу.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Японією».

Харківський облвійськкомат, пом. нач. відділу.

Помер 26.06.1969 у м. Харків.

МАСАЛАБ Микола Іванович, 1914, с. Радьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Капітан.

Лип. 1941 — листоп. 1942: Захід., Північ.-Захід. фр., 802 сп 229 сд; 22 гв. сд, нач. артмайстерень.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 19.05.1975 у м. Ізюм Харківської обл.

МАХАРИНСЬКИЙ Павло Якович, 1925, с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Учасник Великої Вітчизняної війни з лют. 1943 по 1944: рядовий, сп. Перше бойове хрещення прийняв під м. Ізюм. Був поранений осколком міни. Після шпиталю знову пішов на фронт: кулеметник. Був вдруге поранений, лікувався у м. Баку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: «За трудову відзнаку».

Працював секретарем Сеньківської сільради, інспектором з кадрів, бухгалтером МТС Сеньківського радгоспу. Прож. у с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл.

МАХОНІН Олександр Федорович, 1905, с. Покровка Оренбурзької обл., Російська Федерація. Підполковник.

Лип. 1941 — верес. 1942: Захід., Воронез. фр., 1132 сп 50 А, ком. стрілецької роти; 159 сд 491 сп 60 А, ком. б-ну, заст ком. полку зі стройової частини. Був тричі поранений: важко — у листоп. 1941 в боях під м. Тула, Захід. фр.; у черв. 1942 під с. Підгірне (Воронез. фр.); важко — у верес. 1942, Воронез. фр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою правління каси взаємодопомоги відділ. Куп'янського міського соціального забезпечення.

Помер 11.04.1982 у м. Куп'янськ Харківської обл.

МОЛОДАН Микола Михайлович, 1913, м. Куп'янськ Харківської обл.

Учасник бойових дій із черв. 1941 по трав. 1945: ст. сержант.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 19.09.1995. Похований: м. Донецьк.

ОНІПСЕНКО Олександр Корнійович, 1914, с. Деріївка Онуфріївського р-ну Кіровоградської обл. Ст. лейтенант.

Черв. 1942 — жовт. 1943: Північ.-Захід. фр., 2 пов.-десант. бр., пом. ком. б-ну; 11 гв. пов.-десант. полк 5 десант. див., нач. продовольчого постачання; Захід. фр., 122 окр. сбр., пом. ком. б-ну; 566 сп 153 сд, ком. роти. Був тяжко поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 7.11.2000 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ОРЄШКІН Петро Іванович, 1910, смт Середня Ахтуба Волгоградської обл., Російська Федерація. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., Сталінград., Білорус. фр., 156 гв. артп 77 гв. сд.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1964 — Куп'янський автопарк, директор.

Помер 5.10.1979 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ОРЛОВ Олександр Дмитрович, 1922, Веньовський р-н Тульської обл., Російська Федерація. Лейтенант.

У 1942 закінчив танкове училище, м. Сизрань.

Верес. 1942 — берез. 1944: Захід., Півд.-Захід. фр., 120 окр. тбр, 333 тб-н, 334 тб-н, ком. танк. взв.; 1 гв. механіз. корпус, ком. взв. Т-34. Був двічі поранений: у черв. 1943, у берез. 1944.

Орден Вітчизняної війни І ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював зав. господарством у Куп'янському Будинку культури.

ОСАДЧИЙ Микола Ілліч, 1922, с. Петрівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1940 закінчив 10 класів середньої школи.

13.07.1941 — 9.05.1945: Калінінський фр., писар-машиніст штабу, 49 гв. сп 16 гв. сд; Захід., Брянський, 1-й Прибалт. фр., ст. писар штабу; 3-й Білорус. фр., 16 гв. сд, ст. писар оперативного відділу штабу. Був поранений.

Орден Червоної Зірки (два), медаль «За бойові заслуги», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні М.І. Осадчий продовжував службу в Рад. Армії. У 1949 закінчив курси підготовки лейтенантів зеніт. арт. при 210 артбр., м. Калінінград. Займав посади старшини бат., діловода секретної частини, 43 гв. сп, нач. секретної частини 16 гв. сд м. Черняховськ Калінінградської обл., Російська Федерація. Проживав у м. Куп'янськ, Харківської обл.

Помер у 1999.

ПЕТРЕНКО Микола Назарович, 1908, м. Куп'янськ Харківської обл. Гв. підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., зав. діловодством 695 бао; Воронез., Степ., 1-й, 2-й, 3-й Укр., 1-й Білорус. фр., нач. фінансового постачання 196 гв. артп 89 гв. сд. Був поранений під час боїв за визволення Харкова.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено сім подяк від Верховного Головнокомандувача.

Служив нач. фінансового відділення відділу речового та обозного постачання інтендант. управління Прибалт. військ. округу.

Працював бухгалтером на Куп'янському пивзаводі.

Помер 24.02.1978.

ПРОЦЕНКО Микола Самойлович, 1914, м. Куп'янськ Харківської обл. Підполковник.

16.06.1942 — 9.05.1945: Брянський, Воронез., 2-й Укр., 2-й Білорус. фр., 116 тбр, ком. б-ну.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), Олександра Невського, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги» (дві).

Помер 28.02.1974 у м. Куп'янськ.

РАЧИЦЬКИЙ Борис Степанович, 1919, м. Куп'янськ Харківської обл. Лейтенант запасу, командир стрілецького взв. Отримав тяжке поранення при захисті Батьківщини від окупантів.

Після війни мешкав у с. Підлиман Борівського р-ну Харківської обл.

Помер у 1982.

РЕВА Трохим Григорович, 1921, с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Старшина.

У Рад. Армії — з 1940.

22.06.1941 — 4.05.1945: авіац. база ВПС Чорномор. Флоту, стрілець авіаозброєння, парашутист-десантник.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні Т.Г. Рева був зачислений на надстрокову службу. Перебував на посадах: ст. механіка авіаозброєння, ком. відділення, 18 винищ. ап Таллінської див. ППО. Звільнений у відставку в 1958. Проживав у м. Куп'янськ Харківської обл.

Помер 22.06.1962.

РОСЛОВ Гаврило Якович, 1921, с. Олександрівка Омської обл., Російська Федерація. Капітан мед. служби.

23.10.1941 — 9.05.1945: фельдшер, 266 сп 93 сд, Захід. фр.; фельдшер, 106 медсанбат, Калінінський, Півд.-Захід., Степ., 2-й Укр., 3-й Укр. фр. Був тяжко поранений у 1941 у боях під м. Можайськ Московської обл., госпіталь № 3054.

9.08.1945 — 3.09.1945: учасник війни з імперіалістичною Японією, Забайкал. фр., фельдшер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» I ст.

До 1972 продовжував службу у Рад. Армії на посаді фельдшера ае. Після виходу у відставку проживав у м. Куп'янськ Харківської обл.

Помер 27.11.1983.

С

САДОВСЬКИЙ Іван Олексійович, 1926, с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Ст. технік-лейтенант.

У Рад. Армії — з 1944.

У 1947 закінчив Сталінградське танко-технічне училище.

1.11.1956 — 10.11.1956: брав участь у воєнній експедиції в Угорщині у складі 254-го важкого танко-самохідного полку 32 гв мех. див. 8 мех. А, заст. ком. роти важких САУ з технічної частини.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги» (дві), «За бездоганну службу» II ст.

Трагічно загинув 23.10.1960 у м. Бердичів Житомирської обл. Похований: клад. № 2, м. Харків.

САДОВСЬКИЙ Павло Іванович, 1916, м. Куп'янськ Харківської обл. Лейтенант, ком. танк. взв.

Навчався у Куп'янському агроіндустріальному технікумі механізації сільського господарства, працював табельником-рахівником на ст. Куп'янськ-Вузловий, а з 1934 — слюсарем на дослідному заводі № 3 комбінату твердих сплавів.

Із верес. 1937 — у Рад. Армії. Закінчив залізн. полкову школу, проходив службу, будучи мідником, у Харківському прикордонному училищі ім. Дзержинського. У лип. 1941 — черв. 1942 пройшов прискорений курс навчання у Харк. танк. училищі № 1 м. Чирчик, Ташкентської обл., Середньоазіатський військ. округ. У діючій армії з серп. 1942: ком. танк. взв. 251 тб 47 тбр 4 тк, Сталінград. фр. 31.08.1942 у бою танк П.І. Садовського був підбитий і загорівся, а сам він — тяжко поранений. У р-ні с. Садки-Дубровка, Волгоградська обл., він потрапив до німецького полону і був відправлений ешелоном до м. Дніпропетровськ, але по дорозі втік. Схоплений поліцаями, та знову здійснив втечу.

Перебував у Куп'янську і Харкові після визволення, направлений польовим ВК на службу до Управління військ.-відбуд. робіт № 3, де й працював автослюсарем. У складі цього УВВР до трав. 1945 перебував у складі рад. військ на тер. Польщі, Німеччини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення в запас мешкав у Харкові, працював бухгалтером, автослюсарем, у 50-і роки — бригадиром електромонтерів із ремонту та встановлення газосвітної реклами в місті.

Помер 18.12.1997.

САХНОВСЬКИЙ Захар Дмитрович, 1904, с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Підполковник інтендант. служби.

Учасник бойових дій. 27.10.1941 — 11.05.1945: 653 окр лінійний б-н зв'язку, 31 А.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга».

Після війни продовжував службу в Рад. Армії на різних посадах: нач. фінансового відділу 37 А, ст. офіцер стройового відділу, Артилерійська радіотехнічна Академія. У 1960 вийшов у запас. Проживав у м. Харків. Працював ст. бухгалтером-ревізором у тресті «Теплоенергомонтаж».

Помер 4.01.1987.

СЛОМЧИНСЬКИЙ Франциск Григорович, 1904, м. Біла Церква Київської обл. Інженер-майор.

У 1930 закінчив Дніпропетровський інститут інженерів транспорту; у 1941 — 2 курси педагогічного інституту, фізико-математичний факультет, м. Запоріжжя.

Серп. 1941 — берез. 1943: Півд. фр., 59 ПАРМ; 253 стаціонарна авіаремонтна майстерня.

Медалі «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни залишився служити в Рад. Армії, м. Куп'янськ Харківської обл.

СОКОЛОВ Василь Андрійович, 1915, с. Воронцівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1939 закінчив Харківський пед. інститут, у 1943 — Київське танко-технічне училище.

Черв. 1941 — верес. 1944: Півд.-Західн., Брянський, 1-й Укр. фр., 62 тбр 10 Уральського добровільного корпусу 4 ТА, заст. ком. роти з технічної частини. У лют. 1942 був контужений у боях за м. Барвінкове Харківської обл.; у квіт. 1944 був поранений, 1-й Укр. фр.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Державному проектному інституті «Південдіпрошахт», м. Харків.

Помер 14.06.1993.

СОЛЯНИК Петро Данилович, 1917, с. АткульКаргатського р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Капітан, ком. мінометної роти, 429 сп 52 сд, 57 А, 3-й Укр. фр.

Був поранений. Після війни не працював.

Помер 15.10.1980 у с. Нечволодівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

СТЕКЛЯРОВ Валентин Федорович, 1925, м. Куп'янськ Харківської обл. Майор.

Учасник війни з Японією 9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр. 46 гв. тбр, 9 гв. мк, ком. танку.

Ордени Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні — голова Ківшарівської селищної ради.

Помер 16.12.2001 у смт Ківшарівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

СУХОМЛИНОВ Федір Степанович, 1907, м. Уразово Валуйського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Майор, офіцер 3-го відділу РВК.

20.02.1940 — 7.03.1941: учасник фінської кампанії; лип. 1941 — січ. 1944 — Півд. фр., 210 бомбард. ап 230 ад, 12 ПА, нач. зв'язку полку.

Помер 27.03.1979 у м. Куп'янськ Харківської обл.

Т

ТИМКО Денис Купріянович, 1912, м. Куп'янськ Харківської обл. Майор.

Нач. оперативно-облікового відділу армійського авіатехскладу ВПС.

У Рад. Армії — з 1934.

Північ.-Захід. фр., 6-й ап дальнього бомбард. Півд.-Захід. фр., 48 ад, зав. діловодством і управління ВПС Орловського військ. округу.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки (два).

По війні Д.К. Тимко продовжував надстрокову службу в Рад. Армії на посаді нач. опер.-облікового відділу, 29 окружний авіатех. склад ВПС, Півд.-Уральський військ. округ.

Звільнений в запас у 1960. Проживав у м. Куп'янськ.

Помер 1.05.1964.

ТЮПАЛО Павло Федорович, 1914, с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, начальник клубу ЕГ № 3283. Інвалід Великої Вітчизняної війни I гр.

До війни працював кіномеханіком, автослюсарем на Луганщині, перед призовом — формувальником на ХТЗ. У Радянській Армії — з 1936, був курсантом полкової школи, а також школи НКВС у Харкові; з трав. по черв. 1942 — курсант Івановського військ.-політ. училища. По його закінченні і до кінця війни — в діючій армії як політрук полку, з берез. 1943 — нач. клубу ЕГ № 3283. Тяжко поранений у бою 20.09.1942. Звільнений в запас у жовт. 1945.

Після демобілізації працював електрослюсарем, механіком на харківських заводах, у 60-і роки у ВНДІТЕлектромаші.

Помер 3.04.1997 у с. Зорянське Шевченківського р-ну Харківської обл.

У

УДОВИК Василь Якович, 1906, с. Миколаївка Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор.

Трав. 1943 — 9.05.1945: Центр. фр., 194 сп 162 сд 70 А, нач. інтендант. забезпечення; 1-й, 2-й Білорус. фр., диспетчер управління польової бази № 100 70 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював комендантом у Харківському механічному технікумі.

Помер 29.07.1968.

УДОВИК Ілля Якович, 1920, с. Миколаївка Куп'янського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив полкову школу при 45 запасн. артп, Донський фр.

Лип. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Донський, Центр., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., міномет. б-н 24 гв. мбр. 7 гв. мех. корпусу, навідник міномета. Був поранений у берез. 1945, 1-й Укр. фр., у Німеччині.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги».

Після війни працював у 1-му Харківському індустріально-педагогічному технікумі.

Помер 30.06.1993.

Х

ХАРЬКОВЩЕНКО Юрій Гаврилович, 1925, с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1944 закінчив курси підготовки фотофахівців при 8 ПА.

Черв. 1942 — трав. 1945: Півд.-Захід., Сталінград., 4-й Укр., 1-й Білорус. фр., 10 окр. рота аерофотослужби 8 ПА; 47 окр. взв. аерофотослужби 16 ПА, фотолаборант, ст. фотолаборант.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави».

Працював нач. команди на Куп'янському ливарному заводі.

Помер 28.11.1981 у м. Куп'янськ Харківської обл.

Ц

ЦАПЕНКО Володимир Петрович, 1912, с. Курилівка Куп'янського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Січ. 1942 — 1.01.1943: Центр. фр., 1088 сп 323 сд 6 А, ком. відділення; Півд.-Західн. фр., 1180 сп 350 сд, ком. взв. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 29.06.1978.

Ш

ШАМРАЙ Йосип Павлович, 1916, с. Синиха Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1939 закінчив Серпуховську військ.-авіац. технічну школу.

15.11.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 157 винищ. ап 154 винищ. ад, лейтенант, авіац. механік.

Медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії, у Групі рад. військ у Німеччині з 20.05.1945 по листоп. 1957.

Звільнений у запас, проживав у м. Харків. Працював на заводі № 420.

Помер 12.12.1997.

ШАПОШНИКОВ Микола Іванович, 1915, м. Куп'янськ Харківської обл. Полковник мед. служби.

Закінчив Харківський стоматологічний інститут.

Ленінград. фр., лікар-ординатор операційно-перев'яз. взводу, медсанбат 1-ї див. НКВС; Ленінград., 1-й Укр. фр., лікар-ординатор хірургічного відділення, 11 окр. сбр., лікар-ординатор, ком. 248 окр. мед. сб-ну 120 сд.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки (два).

Перебуваючи на надстроковій службі в армії, займав посаду нач. госпіталю, Біломорський військ. округ, нач. стоматологічного відділення 446 військового госпіталю. Вийшов у запас у 1961. Проживав у м. Харків.

Помер 22.01.1993.

ШВИГОЛЬ Іван Дмитрович, 1915, с. Радьківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1941 закінчив Камишанське танкове училище, Донецька обл.

Черв. 1943 — трав. 1945: Брянський, 2-й Прибалт., Ленінград., Карел., 1-й Білорус.

фр., 82 окр. тп; 7, 26, 14, 69, 8 гв. А, 7 гв. окр. важк. тбр, технік з ремонту бойових машин.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював охоронцем у Борівській районній друкарні.

Помер 15.03.1972 у с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

ШУТОВА-(СТАРОСТІНА) Марія Павлівна, 1918, с. Крутець Аркадацького р-ну Саратовської обл., Російська Федерація. Мол. лейтенант мед. служби, фельдшер. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

441 мсб 358 сд, 4 Уд. А, мол. лейтенант мед. служби. «Поранення отримано під час захисту СРСР».

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Москви».

Померла 1.02.2001 у м. Куп'янськ.

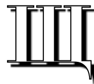

ЩИРИЙ Іван Захарович, 1926, с. Глушківка Куп'янського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

28.08.1944 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 5 ПА, 1859 зеніт. артп.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 5.11.2005 у с. Курилівка Куп'янського р-ну.

Лозівський район

Б

БАКАЙ Н.Д., 1927, с. Володимирівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Був поранений поблизу м. Відень, Австрія.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював бондарем, машиністом холодильних установок у ковбасному цеху Лозівської райспоживспілки.

Прож. у Лозівському р-ні Харківської обл.

Г

ГОЛОВСЬКОЙ Петро Петрович, 1916, м. Богородицьк Тульської обл., Російська Федерація. Капітан.

У 1939 закінчив Тульський механічний технікум, механічне відділення.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід, 3-й Білорус. фр., 30 відновний залізн. б-н 26 залізн. бр., ком. мінно-підривного взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював на базі № 40 матеріально-технічного забезпечення Південної залізниці, м. Харків.

Помер 11.12.1991 у м. Лозова Харківської обл.

ГУДЬ Григорій Савелійович, 1918, с. Хлібне Лозівського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

22.06.1941 — листоп. 1943: Півд.-Захід. фр., 691 бао, зав. авіатехнічним постачанням; Захід. фр., 173 сд, ком. кулеметної роти. Був поранений.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював рахівником на Самійлівському млині Харківського облмлинтресту.

Помер 29.03.1971.

Д

ДЕГТЯРЬОВ Федір Дмитрович, 1925, с. Плисове Лозівського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 28.03.1996. Похований: м. Донецьк.

ДЖУРА Петро Дмитрович, 1916, с. Сокільське Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл.

У 1941 закінчив Харківське військово-політичне училище.

На фронті Великої Вітчизняної війни з верес. 1941 по трав. 1945: гв. капітан, ком. 1 колійної роти 11 відбуд. залізн. б-ну. Отримав поранення у листоп. 1941.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу». «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За оборону Києва», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946.

По війні працював заст. уповноваженого Міністерства заготівель УРСР, у м. Лозова Харківської обл., пізніше — директором заготконтори райспоживспілки, інженером тресту «Промбуд-1».

Помер 22.04.1998 у м. Лозова.

ДРИГА Григорій Васильович, 1914, Лозівський р-н Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

9.07.1941 — 11.11.1943: 317-й окр. протитанк. д-н 268 сд, ком. вогневого взводу; 11.11.1943 отримав наскрізне кульове поранення; 11.11.1943 — 5.04.1944 — на лікуванні в ЕГ № 1668.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 16.04.2005 у м. Лозова Харківської обл.

Є

ЄВДОКИМОВ Петро Омелянович, 1910, с. Стекляне Купінського р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація. Майор.

22.06.1941 — 30.12.1943: Півд.-Захід., Захід., 4-й Укр. фр., 18 тп, ад'ютант ком. ст.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 14.12.1976 у м. Лозова Харківської обл.

З

ЗДИБА Михайло Андрійович, 1919, с. Єгорівка Лозівського р-ну Харківської обл. Лейтенант,

Волхов. фр., 1246 сп 374, ком. взводу розвідки.

Помер 26.10.1976 у с. Єгорівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ЗИМЕНКОВ Микола Михайлович, 1918, с. Давидовка Комишлейського р-ну Пензенської обл., Російська Федерація. Капітан тех. служби, старший технік авіаланки.

У 1938 закінчив Вольське авіац. техніч. училище.

Брав участь у війні з Фінляндією у складі 13 швидкісного бомбард. ап, технік літаків.

22.06.1941 — трав. 1945: Захід., Брянський, Прибалт., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр. Удостоєний подяк Верховного Головнокомандувача за участь у бойових

операціях під час прориву німецької оборони на схід від м. Орел, за оволодіння містами Мінськ, Вільнюс, Каунас, Ліда (Білорусь), Краків, визволення м. Ченстохова, Польща.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

У складі радянських військ перебував на тер. Німеччини, Чехословаччини, Австрії.

Звільнений в запас у 1960, будучи військ. техніком 2-го класу, старшим техніком авіаланки. Мешкав у смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

Помер 3.08.1983.

І

ІГНАТЬЄВ Яків Леонтійович, 1911, Лозівський р-н Харківської обл. Гв. капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., 1-й Укр. фр., 15 гв. сд, 5 гв. А, ком. роти.

Помер 13.01.1973 у м. Лозова Харківської обл.

К

КИБКАЛО Леонід Миколайович, 1915, смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Учасник бойових дій із серп. 1941 по лют. 1943 у складі 85 тп.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 22.11.1978.

КЛИМЕНКО Григорій Олександрович, 1920, с. Федорівка Карлівського р-ну Полтавської обл. Капітан.

У 1948 закінчив Об'єднані курси удосконалення офіцерського складу Північ. групи військ, відділення командирів саперних взв.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півнич.-Захід., 2-й Прибалт., 2-й Білорус., 7 окр. гв. важк. тп, ком. саперного взв. У боях за м. Стара Русса Новгородської обл. поранений у серп. 1943, 2-й Прибалт. фр.

Ордени Червоної Зірки (три), медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у 65-й профес. пожежній частині, м. Лозова Харківської обл.

Помер 28.05.1975.

КОНОНОВА Віра Кіндратівна, 1920, м. Лозова Харківської обл.

Учасник бойових дій. Ст. матрос.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Померла 25.05.1991.

КОСТЕНКО Олексій Тимофійович, 1910, м. Лозова Харківської обл. Генерал-лейтенант авіації.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940, ком. ескадрильї.

22.06.1941 — 9.05.1945: пом. ком. полку 149 винищ. ап, ком. полку, ком. дивізії, 181 винищ. ап 269 винищ. ад, 101 винищ. ад ППО, 310 винищ. ад.

Ордени: Вітчизняної війни I ст. Червоного Прапора (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Служив на посаді ком. дивізії. Після звільнення в запас проживав у м. Харків.

Помер 4.07.1966.

КРИШТАЛЬ Валентин Семенович, 1911, ст. Лозова Харківської обл. Капітан II рангу.

У 1934 закінчив Ленінградське військово-морське училище ім. Фрунзе.

Учасник радянсько-фінляндської війни: флагартилерист. 23.11.1943 — 1.12.1943: ком. Сталінград. флотського полуекапіжу ВПФ.

Після війни — ст. викладач кафедри ВМП Далекосхідного політичного інституту.

Помер 23.11.1968 у м. Полтава.

КУЧЕРЕНКО Михайло Сидорович, 1913, с. Домаха Лозівського р-ну Харківської обл.

У 1941 закінчив курси удосконалення політскладу у м. Алчевськ Луганської обл.

4.11.1941 — 28.02.1942: Півд. фр., 970 сп 255 сд 6 А, політрук роти. Був тяжко поранений в бою і знаходився на лікуванні в ЕГ № 3688 до 23.05.1942. Через поранення звільнений у запас.

Із 1944 працював на ст. Лозова старшиною міліції, потім — на Харківській станції захисту лісових насаджень, лісник.

Л

ЛОГІНОВ Аксель Іванович, 1906, Тартуський р-н, Естонія. Майор.

У 1932 закінчив Ленінградську військово-політичну школу ім. Енгельса.

Черв. 1941 — жовт. 1942: Півд., Північ.-Кавказ. фр., польов. евакопункт № 11, 9 А; 52 ППГ 18 А, військкомісар.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні викладав у Краснопавлівській СШ.

Помер 24.08.1976 у смт. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ЛЮЛЬКОВ Михайло Олексійович, 1925, с. Фотовиж Глухівського р-ну Сумської обл. Старшина батареї.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Листоп. 1942 — 20.10.1943: партизанський загін «За Родину»; жовт. 1943 — січ. 1944: кулеметник, 38 рота; січ. 1944 — 5.10.1945: курсант 144 зсп.

Медалі: «Партизанові Вітчизняної війни», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» II ст.

Продовжував службу у Рад. Армії, ком. взв., нач. зарядно-акумуляторної станції, старшина. Вийшовши у відставку проживав у м. Лозова.

Помер 5.09.2002.

М

МАРКЕВИЧ Сергій Петрович, 1917, с. Колодищі Мінського р-ну Мінської обл., Білорусь. Старшина.

15.04.1944 — 28.03.1945: 2-й Прибалт., 3-й Білорус. фр., 11 експл. залізн. полк; 28.03.1945 — 9.05.1945: 2-й Білорус. фр., Управління 4 залізн. відбуд. бр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Після війни С.П. Маркевич зарахований на надстрокову службу. Обіймав посади: командир відділення, начальник електростанції, зав. артскладу. Мешкав у смт Лозова Харківської обл.

Помер 24.06.1997.

МАШУРА Олександр Карпович, 1921, с. Нова Мечебилівка Лозівського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій з квіт. 1945 по трав. 1945.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1998. Похований: м. Донецьк.

МІРОШНИЧЕНКО Павло Семенович, 1915, с. Миронівка Первомайського р-ну. Мол. лейтенант.

У 1934 закінчив семирічку в рідному селі, згодом — школу ФЗН у смт Панютине

Лозівського р-ну. Працював на вагоноремонтному заводі.

У Рад. Армії з верес. 1941.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Півд. фр., ком. відділення; Північ.-Кавказ. фр., 40 мсбр. У 1944 закінчив прискорений курс Буйнакського військ. піхот. училища, а в 1945 — курси удосконалення офіцерів піхоти.

Звільнений в запас у груд. 1945.

Працював бійцем пожежної команди у м. Лозова, пізніше — у складі воєнізованої охорони Панютинського вагоноремонтного заводу. За сумлінне виконання службових обов'язків удостоєний багатьох подяк.

Помер 19.05.1997.

МІШУЛЬСЬКИЙ Микита Маркович, 1919, с. Старіна Горецького р-ну Могильовської обл., Білорусь. Старшина.

Жовт. 1941 — січ. 1941: Півд.-Захід. фр., 836 сп 240 мсд, ком. відділення.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював експедитором на Лозівському м'ясокомбінаті.

Помер 7.04.1973.

МОВЧАН Степан Петрович, 1924, с. Лісовичи Таращанського р-ну Київської обл. Підполковник.

Черв. 1944 — трав. 1945: 296 гв. сп 98 гв. сд. Був поранений у берез. 1945 на Карел. фр.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги» (дві). Трудові нагороди: «За освоєння цілинних земель».

У 1948 закінчив Таращанський технікум механізації сільського господарства.

По війні працював ст. інспектором відділу кадрів на Лозівському райвузлі зв'язку Харківської обл.

Помер 15.02.1988 у м. Лозова Харківської обл.

МУШТЕЙ Михайло Андрійович, 1923, с. Чорноглазівка Павлоградського р-ну Дніпропетровської обл. Прапорщик.

У 1968 закінчив Харківський заочн. машинобудівний технікум.

Серп. 1941 — трав. 1945: 6 окр. автополк, шофер, зав. складом, ком. відділення.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні працював товарознавцем у в/ч № 11778, м. Лозова Харківської обл.

Помер 21.11.1996 у м. Лозова Харківської обл.

Н

НЕВТРИНІК Петро Якович, 1915, Табунський р-н Алтайського краю, Російська Федерація. Майор тех. служби.

11.02.1940 — 13.03.1940: Ленінград. військ. округ, 377 зеніт. д-н 37 сд; 9.08.1945 — 3.09.1945: 22 окр. кулемет. б-н, 107 укріп. район.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Працював на Лозівському ковальсько-мех. заводі, інспектор АГВ.

Помер 26.02.1983 у м. Лозова Харківської обл.

НЕДІЛЬКО Іван Маркович, 1918, с. Воїнка Красноперекопського р-ну, Крим. Лейтенант.

Верес. 1941 — черв. 1944: ком. розвід. гр. партизанського загону «За Батьківщину», що діяв на Сумщині. Був поранений. Перебував у ЕГ № 1632 в м. Москва; черв. 1944 — інструктор загального навчання Кустанайського облвійськкому, Казахстан.

Працював учителем української мови і літератури та історії у Партизанській ЗОСШ.

Мешкав після війни у смт. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

П

ПЕТРИЧЕНКО Володимир Федорович, 1919, м. Лозова Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

27.09.1944 — 13.12.1944: 1-й Укр. фр., 287 гв. сп 95 гв. сд.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 8.09.1998 у м. Харків.

ПЕТРИЧЕНКО Петро Сергійович, 1909, м. Лозова Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Чорноморський флот, ком. роти 3 полку морської піхоти 25 Чапаївської сд; Півд.-Захід. фр., 6 А нач. сховища польового армійського складу; 68 ск 57 А, 2-й, 3-й Укр. фр., нач. артпостачання. Був тяжко поранений поблизу Одеси.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За оборону Севастополя», «За оборону Одеси», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив нач. відділу збереження боєприпасів на складі боєзапасу Чорноморського флоту. Працював вагарем на залізничній ст. Лозова.

Помер 27.12.1977.

ПОПИКОВ Степан Ігнатович, 1913, с. Скрипниково Калачеєвського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація. Майор.

Верес. 1941 — трав. 1945: Ленінград., 1-й Укр. фр., 317 сп 92 сд 59 А, пом. нач. штабу з тилу, ком. комендант. взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. у Лозівському об'єднан. міськ. військ. комісаріаті Харківської обл.

Помер 14.09.1982 у м. Лозова Харківської обл.

Р

РОМАНЕНКО Олександр Васильович, 1918, м. Лозова Харківської обл.

Учасник бойових дій із черв. 1941 по трав. 1945: єфрейтор, 1099 сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1997. Похований: м. Донецьк.

РОМАНОВ Микола Павлович, 1925, с. Бережки Кіровського р-ну Калузької обл., Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

3.06.1944 — 9.05.194: 160 окр. рота зв'язку 173 винищ. ап АДД особливого призначення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 27.02.2004 у м. Лозова Харківської обл.

РЯБУХА Василь Миколайович, 1916, с. Смирнівка Лозівського р-ну Харківської обл. Підполковник, політпрацівник.

Закінчивши у 1934 Лозівський педтехнікум, працював учителем у школах району, директором семирічки у с. Павлівка, перебував на комсомольській роботі.

У Рад. Армії — з жовт. 1940. Проходив строкову службу, будучи рядовим аеродромної роти. Учасник Великої Вітчизняної війни з жовт. 1941. Закінчивши курси удосконалення політскладу був відп. секретарем комс. бюро 62-го окр. б-ну зв'язку 62-го р-ну авіабазування, Калінінський фр., з черв. 1942 — мол. політрук. У боях отримав дві тяжкі контузії. Після лікування в госпіталі — курсант Смоленського військ.-політ. училища. Із берез. 1943 знову на фронті, у складі 2 гв. пов.-десант. бр.; 16 гв. пов.-десант. бр. 7 А, помічник нач. політвідділу з комсом. роботи. Із бойової характеристики: «У боях

на Карельському фронті тов. Рябуха показав себе мужнім і хоробрим політпрацівником, постійно був у бойових порядках підрозділів. За особисту хоробрість і бойову діяльність відзначений урядовою нагородою. На Карел. фр. був утретє контужений. Із лют. 1945 продовжував службу у військах, як пом. нач. політвідділу з комс. роботи, ст. інструктор у складі 105 гв. пов.-десант. Віденської Червонопрап. див. Із 1954 працював начальником Гарнізон. Будинку офіцерів, о-в Ітуруп, Сахалін.

Ордени: Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни, медалі: «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Звільнений у запас в 1960. Мешкав у Харкові.

Помер 26.02.2000.

С

САЗОНОВ Іван Васильович. Лейтенант, мол. політрук.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 2-й Білорус. фр., 31 тбр 29 тк.

Орден Вітчизняної війни І ст.

Помер 20.05.1944 у смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

САЛТИКОВ Володимир Олександрович, 1925, м. Пінськ, Білорусь.

У верес. 1942 призваний до лав Рад. Армії і направлений на навчання до кулеметно-мінометного училища.

Із 1943 — на фронті. Був поранений в бою поблизу м. Запоріжжя.

Орден Слави, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні закінчив Дніпропетровський будівельний технікум, до 1963 працював у тресті «Южтрансстрой». Із 1962 по 1970 працював на ковальсько-механічному заводі. У 1977 — інженер-будівельник Лозівської райспоживспілки.

САПАЙ Петро Федорович, 1923, м. Ічня Чернігівської обл. Лейтенант, ст. технік нач. пожежної команди.

Верес. 1942 — січ. 1943: Сталінград. фр., 928 сп 161 сд, помічник ком. стр. взводу.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 28.09.1963 у м. Ічня Чернігівської обл.

СЕМЕНЧЕНКО Олексій Денисович, 1916, м. Лозова Харківської обл. Полковник.

13.08.1941 — 9.05.1945: штаб 11 гв. А.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, Вітчизняної війни ІІ ст., Вітчизняної війни І ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга».

Помер 11.09.1995 у м. Лозова Харківської обл.

СИВОКОБИЛЬСЬКИЙ Анатолій Іванович, 1914, м. Нижньоудинськ Іркутської обл., Російська Федерація. Гв. майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Листоп. 1942 — трав. 1945: Півд.-Західн., Центр., Білорус., Сталінград. фр., 97 окр. кд, ком. бат., 1733 зеніт. артп 7 гв. корпус, нач. штабу.

Медаль «За бойові заслуги».

Працював контролером — Панютинський СК.

Помер 5.06.1982 у м. Лозова Харківської обл.

СИСОЙ Степан Сергійович, 1913, Лозівський р-н Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Черв. 1941 — 25.02.1943: Півд.-Західн., Калінінський фр., 41 А, окр. кулемет. б-н, заст. ком. 25.02.1943 тяжко поранений поблизу м. Бєлчиг Тверської обл. Лют. — лип. 1943 — на лікуванні в ЕГ № 2790, м. Нижній Новгород, Російська Федерація.

Працював зав. школи.

Т

ТАРАСОВ Тимофій Сергійович, 1921, с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

У 1932 — вчитель Михайлівської восьмирічної школи.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 1290 сп 222 сд, заст. ком. мін. роти.

Після війни працював учителем.

Помер 22.01.1983 у Лозівському р-ні Харківської обл.

ТИХОНЕНКО Іван Петрович, 1918, с. Нова Мечебилівка Лозівського р-ну Харківської обл. Підполковник інтендант. служби.

У 1944 закінчив Благовіщенське військ.-піхотне училище.

Серп. 1944 — квіт. 1945: 49 окр. полк резерву офіц. складу Білорус. військ. округу, слухач.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у конторі «Продтехпостач», м. Харків.

Помер 15.02.2002.

ТКАЧЕНКО Микола Іванович, 1922, смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1943 закінчив Челябінське танк. училище.

Серп. 1943 — верес. 1945: Захід., 1-й Прибалт., 2-й Далекосхід. фр., 335 гв. важкий самохідно-артп РГК, ст. механік-водій самохід. установки, танк. технік.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни І ст., Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював заст. директора Харків. філії Республіканського проектно-технологічн. інституту «Укрорґтехбуд».

Помер 3.01.1992 у м. Харків.

ТОЛОЧЕК Михайло Пилипович, 1922, смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл. Капітан.

24.07.1943 — 9.05.1945: Калінінський фр., 890 окр. атб 21 артд прориву, 258 гв. сп 56 гв. сд, пом. ком. взв.; 2-й Прибалт. фр., 36 автополк, старшина роти. Був поранений.

Медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інспектором з кадрів на Вишньоволоцькому молокозаводі Тверської обл, Російська Федерація.

Помер 11.04.1970.

ТОЛЯРОНОК Сергій Павлович, 1908, м. Борисов Мінської обл., Білорусь. Старшина, технік з ремонту.

10.12.1942 — 9.05.1945: Воронез., 1-й Укр. фр.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу у Рад. Армії на посадах: ком. відділення, технік з ремонту та запчастин. Після звільнення у запас проживав у м. Лозова. Працював слюсарем-інструктором.

Помер 11.10.1978.

Ф

ФІЛОНЕНКО Микола Іванович, 1915, Дніпропетровська обл. Майор.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд., Північ.-Захід., 1-й Білорус. фр., окр. авіазагін 16 ПА, технік авіаланки.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави».

Після війни працював ст. інженером аероклубу ДТСААФ.

Помер 23.11.1996 у м. Лозова Харківської обл.

Х

ХАЗАН Михайло Йосипович, 1907, м. Лозова Харківської обл. Майор.

4.12.1941 — 9.05.1945: Закавказ. фр., Чорноморська група Кримського фр., Півд.-Західний фр., оперативний працівник особ. відділу НКВС 509 сп 236 сд; 3-й Укр. фр., 46 А, оперуповноважений ОКР СМЕРШ. Був поранений і контужений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», болгарська «Вітчизняна війна 1944 — 1945».

Працював пом. нач. машинолічильної станції з кадрів і секретної роботи ЦСУ Грузинської РСР.

Помер 15.12.1976 у м. Красноград Харківської обл.

Ц

ЦИБІН Юрій Михайлович, 1926, с. Бахмутово Ржевського р-ну Тверської обл., Російська Федерація. Підполковник.

21.12.1943 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 732 зеніт. артп, нач. стройового відділу, кадрів і режиму.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: «За бездоганну службу» II ст.

Закінчив Харківський держ. університет ім. Горького. Працював військ. керівником Єкатеринівської ЗОСШ Лозівського р-ну.

Помер 21.04.1977 у м. Лозова Харківської обл.

Ч

ЧЕРНИХ Олексій Іванович. Ст. лейтенант запасу. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Груд. 1941 — січ. 1943: Волхов. фр., 58 А, 345 кулемет. артб-н, ком. взводу; 1-й Укр. фр., 52 А, 41 артм. зсп, ком. кулемет. роти; січ. 1943 — серп. 1943: перебував на лікуванні у шпиталі № 1845.

Мешкав у Лозівському р-ні.

Помер 29.06.1972 у м. Київ, де знаходився на лікуванні.

ЧУГУНКОВ Сергій Матвійович, 1926, Шацький р-н Рязанської обл., Російська Федерація. Старшина.

Листоп. 1943 — трав.1945: Закавказ. фр. ППО, 513 зеніт.-артп, розвідник.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1946 закінчив полкову школу мол. командирів.

Після війни працював інструктором з обліку та бронювання у Лозівському міськ. військкомісаріаті.

Помер 30.12.2002 у м. Лозова Харківської обл.

Ш

ШУВАЄВ Костянтин Васильович, 1909, м. Ставрополь, Російська Федерація. Підполковник.

Листоп. 1941 — січ. 1945: Півд., Закавказ., Прибалт. фр., 650 бомбард. ап, штурман полку.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу».

Помер 13.10.1980 у м. Лозова Харківської обл.

Я

ЯЦЕНКО Іван Іванович, 1912, с. Олександрівка Лозівського р-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

У 1934 — 1935 — курсант школи молодшого командного складу, згодом — ком. відділення 37 Батумського прикордон. загону, Аджарія, Грузія.

Із 22.06.1941 — диспетчер 58-ї дорож. комендант. дільниці 13 військ. автошляху автодоруправління Півд. фр. 24.09.1942 отримав тяжке поранення, але після лікування продовжував військову службу у званні лейтенанта, був старшим інструктором 4 частини Лозівського РВК.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював на автобазі «Союззаготтранс» у м. Красноград Харківської обл.

Помер 27.08.1983 у м. Красноград Харківської обл.

Нововодолазький район

А

АНАЦЬКИЙ Костянтин Омелянович, 1921, смт Нова Водолага Харківської обл. Майор.

У 1947 закінчив Харківське гв. танкове училище.

Січ. 1942 — листоп. 1943: Крим., Сталінград., Півд., 4-й Укр. фр., 33 гв. танк. бр., розвідник.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 30.07.1961.

Б

БЄЛІНСЬКИЙ Михайло Якович, 1918, с. Просяне Нововодолазького р-ну.

Черв. 1941 — трав. 1945: рядовий, 1026 сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1995. Похований: м. Донецьк.

БІДА Василь Григорович, 1919, с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну Харківської обл. Лейтенант запасу.

22.06.1941 — 4.01.1945: Ленінград. фр., 37 ОАЗд ППО, ком. зеніт.-кул. обслуги.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1972 працював наставником водіїв у Харківському трамвайно-тролейбусному управлінні.

БІЛЕЦЬКИЙ Іван Пилипович, 1921, с. Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив Харківське військове медичне училище.

Лип. 1941 — квіт. 1944: Півд.-Західн., 3-й Укр. фр., 13 окр. дорожньо-буд. б-н, 57 А, фельдшер роти. Був двічі поранений та двічі контужений у серп. 1941 у період оточення, р-ні с. Святе Гомельської обл., Білорусь.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Всесоюзному інституті проектування підприємств хімічних реактивів, препаратів «Гіпрохімреактив», м. Харків.

Помер 21.10.1996.

БОБРИШЕВ Іван Іванович, 1922, с. Мелихівка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Закінчив тримісячні фронтові курси молодших лейтенантів Брянського фр. за спеціальністю командир кулеметного взводу.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: лейтенант, ком. кулеметного взв., 100 гв. мп 31 гв. див. Бакинського військового округу. Звільнений в запас у 1946 через поранення.

Орден Великої Вітчизняної війни I ст., медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни проживав у Нововодолазькому р-ні.

Помер у 1997.

БОСЯК Василь Давидович, 1915, смт Нова Водолага Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Учасник Великої Вітчизняної війни. У 1942 закінчив тримісячні курси молодших лейтенантів.

1941 — 18.02.1942: Півд.-Захід. фр., старшина роти, 535 сп; 9.06.1942 — 24.07.1943: Півд.-Захід., Сталінгр. фр., ком. взв., 202 сп 81 сд, 38 А. Був тяжко поранений в обидві ноги в боях за м. Червоний Лиман. Із 24.07.1943 по 18.04.1946 — на лікуванні в евакогоспіталі № 1313, м. Твер.

Проживав у смт Нова Водолага Харківської обл.

Помер 11.04.1961.

В

ВАСИЛЬЄВ Федір Петрович, 1920, с. Одринка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант інтендант. служби.

У 1952 закінчив курси офіцерського складу Кронштадтської військово-морської фортеці.

Черв. 1941 — трав. 1945: Ленінград. фр. ППО у складі Червонопрап. Балтійського флоту.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював шофером у колгоспі ім. Г.С. Сковороди Золочівського р-ну Харківської обл.

Помер 24.10.1989 у с. Велика Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл.

ВЕРЕТЕЛЬНИК Василь Федорович, 1925, с. Просяне Нововодолазького р-ну.

Учасник бойових дій із верес. 1943 по трав. 1945: рядовий, 13 сп.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1998. Похований: м. Донецьк.

ВИННИЧЕНКО Федір Михайлович, 1922, с. Винники Нововодолазького р-ну Харківської обл. Мол. технік-лейтенант.

У Радянській Армії — з 1941. Із 1941 по 1942 — курсант Селищенської вищої школи авіаційних механіків, Полтавська обл. Із серп. 1942 по січ. 1943 авіаційний механік, 43 винищ. ап 278 винищ. ад.

Із серп. 1944 по жовт. 1946: курсант Харківського ВАУ Харківського військового округу, 149 гв винищ. ап 13 гв винищ. ад.

У 1948 звільнений в запас через хворобу.

Проживав Ф.М. Винниченко у смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Працював вагівником, відбірником посуду на Будянському фаянсовому заводі.

Помер 23.06.2003.

ВОЛОТКА Дем'ян Кіндратович, 1895, с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Сержант.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943 до 9 трав. 1945.

Помер 5.11.1985 у с. Просяне Нововодолазького р-ну.

ВОЛОТКА Олексій Дем’янович, 1919, с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл.

До лав Рад. Армії призваний у 1939. Учасник радянсько-фінляндської війни, Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1943. Захисник м. Ленінград. Після поранення комісований.

Орден Червоної Зірки, медаль «За відвагу».

Після війни повернувся у рідне село. Працював головою сільської ради.

Помер 7.12.1978.

Г

ГОЛОВЕШКО Василь Семенович, 1923, с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій із листоп.1943 по трав.1945: рядовий, 959 окр. б-н зв’язку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 6.08.1991.

ГОЛОВЕШКО Захар Семенович, 1914, с. Просяне Нововодолазького р-ну.

Учасник бойових дій із серп. 1941 по квіт. 1942: 649 сп рядовий.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1996. Похований: м. Донецьк.

ГОЛОВЕШКО Степан Федосійович, 1926, с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Майор інтендант. служби.

20.11.1944 — 23.01.1945: 4-й Укр. фр., 1140 сп 340 сд. Був поранений 22.01.1945 у боях за м. Краків, Польща. Перебував на лікуванні в ЕГ № 1791 з 23.01.1945 по 25.05.1945.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По закінченні війни продовжував службу у Рад. Армії: шофер БТР, ком. стрілецького взводу, нач. продовольчого постачання, нач. відділу охорони постачання, продовольчий склад № 3077 Київського військ. округу. Закінчив курси удосконалення офіцерського складу.

Проживав у м. Харків. Загинув в авіакатастрофі у 1972.

Д

ДЕГТЯР Іван Наумович, 1909, с. Мокра Рокитна Нововодолазького р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, ком. бат. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1925 закінчив шість класів школи у рідному селі. Працював формувальником на Будянському фаянсовому заводі, токарем на Харківському електромеханічному заводі. У Збройних Силах з 1932. У 1939 пройшов навчання у полковій школі і на курсах при Сумському артучилищі ім. Фрунзе.

На фронті Великої Вітчизняної війни з лип. 1941 — ком. бат. 809 сп 304 сд, Півд.-Західн. фр. У січ. 1942 за участь у боях за с. Залиман Балаклійського р-ну Харківської обл. удостоєний медалі «За відвагу». У серп. 1942, під час бою поблизу м. Калач-на-Дону Ростовської обл. був тяжко поранений і контужений, потрапив до фашистського полону. Працював чорноробом на заводі Манн у м. Нюрнберг, Німеччина. Визволений американськими військами у квіт. 1945. Перебував чотири місяці на спецперевірці у таборі НКВС № 269, м. Бауцен. Після повернення на Батьківщину у листоп. 1945 звільнений у запас.

Медалі: «За оборону Києва», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За відвагу».

Працював по війні агентом із постачання, столяром Будинку дитини, теслярем у радгоспі «Березівка», керуючим будинками у м. Південний, де мешкав.

Помер 24.01.1997.

ДОЛЖЕНКО Олексій Кузьмич, с. Караван Нововодолазького р-ну Харківської обл. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., Брянський, Центр., 1-й, 2-й Білорус. фр., 1901 самохід. артп, ком. бат. СУ-76.

Ордени: Олександра Невського, Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Вчитель Караванської СШ.

Помер 23.01.2002 у с. Караван Нововодолазького р-ну.

ДОРОШЕНКО Іван Федорович, 1925, с. Просяне Нововодолазького р-ну.

Учасник бойових дій із верес. 1943 по трав. 1945: ст. сержант, 211 сд.

Орден Слави Ш ст., медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер в 1999. Похований: м. Донецьк.

З

ЗІНЧЕНКО Панас Родіонович, 1914, Нововодолазький р-н Харківської обл.

Учасник бойових дій із черв. 1941 по трав. 1945.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер у 1983. Похований: м. Донецьк.

І

ІВАНЕНКО Андрій Антонович, 1916, с. Новоселівка Нововодолазького р-ну. Підполковник, ст. інспектор.

Учасник у Великій Вітчизняній і другій світовій війні: брав участь у боях проти японських імперіалістів. 2-й Далекосхід. фр., 3 винищ. ап 149 винищ. ад, льотчик, ком. ланки.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер у 1983. Похований: м. Харків.

ІЛЬЇНСЬКИЙ Митрофан Васильович, 1924, с. Ільїнське Красногвардійського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

У 1938 закінчив Полтавський кооперативний технікум, у 1943 — 2-е Самарське військове піхотне училище (прискорений курс).

Учасник Великої Вітчизняної війни: 1943 — ком. стрілецького взв., 163 гв. сп 54 гв сд, 3 Уд. А. Тяжко поранений, наскрізне осколкове поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні проживав у Нововодолазькому районі Харківської обл. Працював у сфері торгівлі на різних посадах.

Помер у 1980.

К

КЛАДЧЕНКО Андрій Дмитрович, 1917, смт Нова Водолага Харківської обл. Ст. лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., Центр., Брянський, 2-й Білорус., 1-й Білорус. фр., 38 окр. полк зв'язку, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За

взяття Берліна», «За визволення Варшави», польська «За Одер, Ніссу і Балтику».

Помер 15.05.1974 у смт Нова Водолага Харківської обл..

КОВАЛЬ Катерина Микитівна, 1922, Нововодолазький р-н Харківської обл. Лейтенант мед. служби.

У 1943 закінчила Київське військово-медичне училище.

Серп. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід. фр., 102 винищ. б-н, санінструктор; 1-й, 3-й Укр. фр., 426 винищ. протитанк. артп, фельдшер. Була контужена у верес. 1941, с. Васильєво Орловської обл.; важко поранена у січ. 1944 поблизу м. Кривий Ріг, 3-й Укр. фр., поранена у серп. 1944, в р-ні м. Сандомир, Польща, 1-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працювала медсестрою у 3-й міській лікарні Жовтневого р-ну м. Харків.

Л

ЛАЗАРЕНКО Гаврило Васильович, 1915, смт Нова Водолага Харківської обл. Полковник.

Закінчив курси молодших лейтенантів при Саратовському бронетанковому училищі.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Північ.-Захід. фр., ком. взв. Після поранення і контузії перебував в ЕГ № 1901, пом. начальника із стройової частини, нач. стаціонарної автобронетанкової ремонтної майстерні.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні — нач. відділу кадрів при Генеральному штабі Збройних Сил.

Помер 13.01.1967.

ЛАТИШ Павло Степанович, с. Рябухине Нововодолазького р-ну. Капітан. Головний інженер бази автотранспорту.

9.03.1943 — 11.05.1945: 1-й Укр. фр., 350 сд 805 окр. б-н зв'язку, ком. відділення.

Орден Слави III ст., медалі: «За відвагу» (дві), «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Із 1967 працював зав. Будинку Зміївського райпобуткомбінату.

Помер 21.09.1989 у м. Зміїв.

ЛЕУСЕНКО Іван Григорович, 1912, с. Рябухине Нововодолазького р-ну. Полковник запасу, начальник відділу кадрів армії.

25.06.1941 — 14.07.1943: Півд., Закавказ. фр., заст. начальника відділу комплектування 18 А; 840 сп 402 сд, нач. штабу полку.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1974 працював юрисконсультом на Харківському машинобудівному заводі ім. Дзержинського (ФЕД),

Помер 22.05.1996 у м. Харків.

М

МАКСИМЕНКО Григорій Тихонович, 1913, с. Знам'янка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Майор.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., Калінінський, Півд.-Захід., 2-й Укр. фр., 910 сп 243 сд, заст. ком. роти зв'язку, ком. роти зв'язку, нач. зв'язку полку, нач. штабу полку. Був двічі контужений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (три), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював диспетчером в організації п/с № 109 м. Харків.

Помер 7.08.1982 у м. Харків.

МИРОНЕНКО Михайло Степанович, 1913, Нововодолазький р-н Харківської обл. Підполковник.

У 1940 закінчив Московське військ.-політ. училище ім. Леніна.

Черв. 1941 — верес. 1945: Північ.-Захід., Калінінград., 3-й Білорус., 1-й Далекосхід. фр., 157 сд 5 А, ст. інструктор політ. відділу дивізії, 45 окр. б-н охорони 27 А; 4 Уд. А, військ. ком. б-ну. Був контужений у лют. 1945 в боях за Східну Пруссію.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював на Харківському машинобудівному з-ді «Світло Шахтаря».

Помер 13.02.1969.

МОРЯ Іван Омелянович, 1921, с. Рябухине Нововодолазького р-ну. Харківської обл. Ст. лейтенант, ст. льотчик 2 ПА. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

Закінчив семирічку, а після призову до Рад. Армії в — 1939 став курсантом Чугуївського військ. авіац. училища, навчання в якому завершив у січ. 1941 і до лют. 1942 був інструктором-пілотом. Відтоді у діючій армії на посаді старшого льотчика. До січ. 1944 брав участь у бойових діях у складі 2 ПА, Калінський, Воронез., 1-й Укр. фр., літав на машині «Як-7-б». Тяжко поранений 4.08.1943 у повітряному бою. Звільнений у відставку в січ. 1944 через хворобу.

Орден Вітчизняної війни I ст.

Після війни (у 50-і рр.) працював у колгоспі «Червоний Жовтень», очолював правління Рябухинського сільпо, навчався у Куп'янській зооветшколі, пізніше завідував сільською бібліотекою.

Помер 8.04.1989 у с. Рябухине.

МУДРАК Олексій Федорович, 1926, Нововодолазький р-н Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У січ. 1943 17-ти річним юнаком пішов добровольцем на фронт: Червоноармійська 183 сд. 15.04.1945 поблизу Будапешта отримав тяжке осколкове поранення, в результаті було ампутовано руку.

Медалі: «За визволення Варшави», «За визволення Угорщини».

У трав. 1945 демобілізувався.

По війні працював у рідному колгоспі «Росія», Нововодолазький р-н Харківської обл.

Помер у 1972.

Н

НЕСТЕРЕНКО Тимофій Іванович, 1907, с. Новоселівка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

У Рад. Армії з верес. 1939 по лют. 1941. Із лип. 1941 по квіт. 1945: Білорус. фр., 293 сп 96 гв. сд, гв. лейтенант, ком. взводу.

Помер 27.08.1983.

П

ПЕТРОВ Георгій Маркович, 1924, смт Нова Водолага Харківської обл. Капітан.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1942: заст. ком. стройової роти. У тому ж році лікувався в ЕГ у Магнітогорську, Російська Федерація. Після повернення: помічник нач. штабу полку, 11 гв. кп 4 гв. кд 2 гв кк 1-й Білорус. фр.

Орден Великої Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1947 офіцер-економіст військової комендатури групи радянських військ у м. Веймар, Німеччина.

Із 1952 зарахований у розпорядження командуючого військами Київського військового округу, звідки звільнений у 1955 в запас.

Проживав у смт Коломак і у смт Нова Водолага.

ПОЛИВ'ЯНИЙ Василь Кузьмич, Нововодолазький р-н Харківської обл. Сержант.

Добровольцем пішов на фронт. Брав участь у визволенні Праги.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1950 працював зав. сховища Нововодолазької райспоживспілки.

У 1974 з відзнакою закінчив Харківський кооперативний технікум, відділення товарознавців. За добросовісну працю удостоєний звання «Відмінник споживчої кооперації».

Р

РАСТОРГУЄВ Іван Корнійович, 1920, с. Гаврилівка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Майор.

Закінчив семирічку у с. Винники, згодом — педагогічний технікум у м. Красноград Харківської обл. Працював учителем СШ у смт Буди Харківського р-ну.

У Рад. Армії — з груд. 1939, куди призваний за спецвідбором Харківського райкому ЛКСМУ. У черв. 1941 завершив навчання у військ.-піхот. училищі, м. Грозний, Чечня. Відтоді на фронті Великої Вітчизняної війни спочатку як ст. ад'ютант б-ну 958 сп 299 сд Захід. фр. У серп. 1941 отримав тяжке поранення у бою за ст. Сельцово, поблизу м. Брянськ. Після лікування в госпіталі продовжував воювати: Воронез. фр., заст. ком. стріл. роти, ком. від-ня, помічником нач. штабу з розвідки 841 сп 237 сд 38 А, У груд. 1942 та квіт. 1944 ще двічі поранений. До берез. 1945 проходив військ. службу у складі рад. військ в Угорщині, Польщі та Чехословаччині. Незадовго до кінця війни став слухачем курсів «Выстрел», м. Солнечногорськ, Російська Федерація.

Ордени: Вітчизняної війни І ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні викладав на військ. кафедрі Ставропольського сільськогосп. інституту, працював у військових комісаріатах Таджикистану, Туркменії, Казахстану. Звільнений в запас у черв. 1959.

Помер 28.01.1982 у м. Мерефа Харківської обл.

РИКУН Дмитро Прокопович, 1914, Лебединський р-н Сумської обл. Майор.

25.06.1939 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 807 артп 275 сд 36 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Японією» (дві).

Помер 12.12.1974 у смт Нова Водолага Харківської обл.

РЯБОКОБИЛА Степан Дмитрович, 1920, смт Нова Водолага Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

15.09.1941 — 30.08.1943: Захід. фр., сп 413 сд 30 А, ком. відділення; ком. взв. сп 330 сд 10 А. У серп. 1943 потрапив у полон і до квіт. 1945 перебував у концтаборі в Німеччині. Після спецперевірки продовжував службу у Рад. Армії.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Пропав без вісті у 1996.

С

СВЕРГУНЕНКО Володимир Михайлович, 1926, с. Вільхуватка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Верес. 1944 — берез. 1945: 4-й Укр. фр., 7 гв. сд 225 сп, ком. кулемет. обслуги.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 16.04.2002 у с. Вільхуватка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

СЕРДЮКОВ Костянтин Григорович, 1915, Нововодолазький р-н Харківської обл. Старшина.

Лют. 1944 — трав. 1945: 48 артп 6 сд, шофер.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював директором матеріально-технічної бази у конторі «Продтехпостач».

СЄДИХ Костянтин Панасович, 1916, смт Нова Водолага Харківської обл. Майор.

22.06.1943 — 3.09.1945: Степ., 1-й Укр., 1-й Далекосхід. фр., 982 окр. б-н зв'язку 74 ск, ком. взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював нач. телефонної станції у ВІРТА.

Помер 26.02.1986.

СКОТАРЕНКО Михайло Никифорович, 1900, смт Нова Водолага Харківської обл. Полковник.

У 1936 закінчив Московську Червонопрап. військ. академію РСЧА.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., Західн. фр. ППО, 14 ад 101 винищ. ад, нач. штабу див., заст. нач. оперативного відділу штабу винищ. авіації ППО; нач. 1-го відділу, нач. оперативного відділу, заст. нач. штабу ВПС.

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст. (два), Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 74369, м. Харків.

Помер 13.09.1968.

СЛИШ Іван Павлович, 1917, с. Стара Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Північ.-Захід., 2-й Білорус. фр., 4-й окр. сб-н при особовому відділі Північ. фр., 4 окр. сб-н при Управлінні контррозвідки СМЕРШ, пом. ком. стрілецького взводу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польська медаль «За перемогу».

Після закінчення війни продовжував службу в Збройних Силах на посаді коменданта господарства, офіцера 3-ї частини. Звільнившись у запас, проживав у с. Стара Водолага.

Помер 14.10.1961.

СОШКО Василь Ілліч, 1923, м. Костянтинівка Донецької обл. Майор.

6.05.1942 — 11.05.1945: Брянський, Центр. фр., 280 сд 48 А, пом. нач. відділення штабу див.; 1-й, 4-й Укр. фр., 211 сд 13 А, 48 А, 1 гв. А, нач. відділення штабу дивізії.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 25.03.1994 у смт Нова Водолага Харківської обл.

СУБОТА Микола Михайлович, 1919, с. Ключеводське Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Закінчив семирічку. Працював робітником на Харківському протезному заводі.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

Навчався у школі молодших авіаспеціалістів поблизу м. Волхов Ленінградської обл.

22.06.1941 — трав. 1945: Північ.-Захід. фр., стрілець-радист, 53 сп ДД. Бойове хрещення прийняв 5.08.1941 з групою повітряних стрільців-радистів авіації ДД у боях поблизу м. Борисов, Білорусь. У нерівному бою Субота збив два винищувачі, сам був важко поранений у ноги.

Із особистих спогадів льотчика: «Повітряні розвідники завжди йшли першими. За характером розвідник втілював у собі якості, притаманні льотчикам-винищувачам і бомбардувальникам. Щоб здобути повні і точні дані, від яких залежав успіх бойових операцій, необхідно бути хоробрим, як лев, пильним, як орел, мати неймовірну витримку і олімпійський спокій. Може безодня перед тобою розкритися в небі або піднятися суцільна вогнева стіна зеніт. артилерії, проте літак-розвідник повинен летіти на одній висоті, на одній швидкості і фотографувати територію, захоплену ворогом. Надлюдських зусиль коштували секунди, від яких залежала точність бомбардування і чіткість знімків».

Орден Червоного Прапора, медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Подяка від Верховного Головнокомандувача.

Із Рад. Армії демобілізувався 20.01.1946.

СУБОТНИКОВ Григорій Пилипович, 1916, с. Охоче Нововодолазького р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1939 закінчив Одеське артучилище.

Північ.-Захід. фр., ад'ютант командуючого артилерією фронту; нач. штабу окр. розвід. артд-ну 34 А; 3-й Укр. фр., 46 гв. гарм. арт. Запорізько-Одеської Червонопрапорної бр., ком. розвід. д-ну.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни викладав в Одеському артучилищі.

Помер 31.03.1960.

Т

ТЕРЕЩЕНКО Петро Іванович, 1917, с. Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл. Зоотехнік. Підполковник.

У 1938 закінчив Липкуватівський зоотехнікум.

Захід., Воронез., Центр., 1-й Укр. фр., 191 гауб. полк, Московська зона оборони, ком. бат. топорозвідки.

У 1945 закінчив Одеське артучилище, повний курс.

Ордени Вітчизняної війни I ст. (два), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни Т.І. Терещенко продовжував службу в Рад. Армії начальником топослужби, ком. д-ну. У 1955 закінчив Центральні артилерійські ордена Леніна Червонопрапорні курси удосконалення офіцерського складу. Звільнений в запас у 1959. Проживав у м. Харків, обіймав посади дільничного інспектора, бухгалтера.

Помер 26.01.1987.

ТЕСЛЕНКО Трохим Дмитрович, 1912, с. Стара Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940. На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941.

Орден Слави III ст., медалі: «За оборону Києва», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «Ветеран праці».

Із 1959 — працював зав. Старовірівської споживчої спілки.

ТИМОФЄЄВ Дмитро Тимофійович, 1919, с. Новопокровка Чистоозерного р-ну Новосибірської обл., Російська Федерація. Капітан.

У 1934 закінчив 7 класів. У 1941 закінчив Владивостоцьке піхотне училище. Учасник Великої Вітчизняної війни з лип. 1942: 2-й Укр. фр., 20 гв. корпус 4 гв. А, офіцер зв'язку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За бойові заслуги».

Після війни — викладач ремонтної справи в школі механізації сільського господарства Чистоозерного р-ну Новосибірської обл.

Помер 10.04.1984 у с. Липкуватівка Нововодолазького р-ну.

ТИМЧЕНКО Іван Васильович, 1915, смт Нова Водолага Харківської обл. Майор тех. служби.

Учасник радянсько-фінляндської війни з 1.01.1940 по 13.03.1940.

22.06.1941 — 17.05.1942: Захід. фр., 745 винищ. ап, технік з озброєння ае; 2-й Прибалт. фр., інж. авіаозброєння; Ленінград. фр., 148 винищ. ап. 18 винищ. ад 15 ПА, заст. ст. інженера з авіаозброєння.

Орден Вітчизняної війни II ст. медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував служити в Рад. Армії. Після звільнення у запас проживав у м. Харків. Працював у Харківському вищому командному інженерному училищі.

Помер 29.03.1989.

ТИЩЕНКО Микола Кирилович, 1912, с. Миколаївка Донецької обл. Гв. капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

Верес. 1944 — лют. 1945: 29 мсбр, інструктор політвідділу.

Помер 1.09.1962 у смт Нова Водолага.

ТКАЧЕНКО Іван Федорович, с. Одринка Нововодолазького р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Верес. 1943 — 9.05.1945: 2-й, 3-й Укр. фр. Брав участь у визволенні Півдня України, Угорщини, Болгарії, Югославії, Румунії.

22 подяки від Верховного Головнокомандувача, 15 орденів та медалі.

Проживав у Нововодолазькому р-ні Харківської обл.

ТКАЧЕНКО Олександр Семенович, 1922, с. Рокитне Нововодолазького р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1940 призваний до лав Рад. Армії. У черв. 1942, після закінчення Саратовського Червонопрап. училища пішов на фронт: Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., 224 окр. тп, 8 гв. А під командуванням генерала Чуйкова. Учасник Ізюм-Барвінківської операції. У серп. 1943 призначений пом. нач. штабу полку з розвідки. 23 січ. 1944 у бою під м. Гатчина отримав тяжке поранення. Після лікування у шпиталі м. Іваново був демобілізований.

Працював комсоргом при Рокитянському училищі механізації с/господарства. У 1947 закінчив торговокооперативну школу, м. Харків. Обіймав посади: товарознавця, зав. відділом Нововодолазької райспоживспілки, нач. управління постачання, згодом заст. директора комбінату «Буддеталь».

ТКАЧИНА Тимофій Михайлович, 1918, с. Просяне Нововодолазького р-ну Харківської обл.

23.06.1941 — 9.05.1945: рядовий. Учасник боїв за м. Відень, Австрія.

Після війни працював на заводах м. Харків: «Світло Шахтаря», ім. Малишева, канатному.

Помер 12.10.1985 у м. Харків.

У

УТКІН Сидір Андрійович, 1911, с. Охоче Нововодолазького р-ну Харківської обл. Капітан.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Півд., Північ.-Кавказ., 1-й Укр. фр., 5 гв. мотоциклетний б-н 7 гв. мк, ком. мотоцикл. роти.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Праги».

Х

ХОМЕНКО Іван Єгорович, 1916, с. Миропілля Краснопільського р-ну Сумської обл. Підполковник.

У 1937 закінчив Київський ветеринарний інститут.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Воронез., 1-й, 2-й Укр. фр., 81 сд, нач. див. вет. лазарету; 107 евако-ветлазарет, нач. лазарету. Був важко поранений у берез. 1942 у боях за с. Рубіжне Харківської обл.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював на Нововодолазькій станції із боротьбі з хворобами тварин.

Ч

ЧИСТЯК Олександр Дмитрович, 1915, смт Нова Водолага Харківської обл. Капітан.

Після школи закінчив курси креслярів при інституті «Укрдіпровод», м. Харків. Згодом — курси топокреслення при обласному земельному управлінні, з 1934 по 1936 очолював відділ цього управління, 1940 — 1941 працював землевпорядником районного земельного відділу на Нововодолажчині.

Призваний до лав Рад. Армії у черв. 1941: Захід. фр., ком. взв. 471 окр. лінійного б-ну зв'язку, ком. штабного взв. 20 окр. б-ну зв'язку 20-го р-ну авіабазування; ком. штабного і лінійно-кабельн. взв. 224 штурм. ад. 8 штурм. ак 1 ПА. Особливо взвод О.Д. Чистяка відзначився у Карпатській та Мордово-Остравській операціях, забезпечивши штаб дивізії безперебійним дротяним зв'язком із бойовими частинами.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни, медалі: «За оборону Москви», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював товарознавцем Головпостачу у м. Львів. Звільнений у запас у верес. 1960.

Помер 8.02.1993 у м. Харків.

ЧУМАК Василь Тихонович, 1916, с. Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1936 закінчив Вищу позавійськову підготовку при технікумі промислового транспорту, м. Харків.

Трав. 1942 — трав. 1945: 44 автобронетанк. рем. майстерня; 158 окр. рем. віднов. б-н автомобілей.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 11891, м. Харків.

Помер 22.06.1988.

Первомайський район

А

АСТАХОВ Микола Іванович, 1920, с. Жовтневе Первомайського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1940 закінчив Вольську військову авіац.-тех. школу за спеціальністю механік авіаційний.

Черв. 1941 — верес. 1945: Північ.-Захід., 3-й Укр., 1-й Білорус., Забайкал. фр., у складі 54 ТАОКД на посаді пом. нач. політвідділу.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За перемогу над Японією».

Працював у відділенні ВНДІЕМ, м. Харків.

Помер 13.12.2002.

Б

БЕКЕТОВ Микола Єгорович, 1914, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. Підполковник.

3.04.1944 — 9.05.1945: Воронез. фр., 116 пересувний танкоремонтний завод, пом. нач. цеху.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 14.05.1994 у м. Харків.

Г

ГАВРИЛЯСТИЙ Віктор Артемович, 1912, с. Хвальки Шишацького р-ну Полтавської обл. Мол. лейтенант.

У 1932 закінчив Яреськівський зоотехнікум Полтавської обл.

3-й Укр. фр., 182 гв. сп 62 гв. сд, ком. взв.

1946 — 1952: головний зоотехнік радгоспу «Більшовик» Первомайського р-ну Харківської обл.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Будапешта», «За взяття Відня».

Помер в 1997 у Первомайському р-ні.

ГВОЗДЄВ Олександр Павлович, 1921, с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1942 закінчив Ленінградське арт. тех. училище.

Груд. 1942 — верес. 1945: Брянський, Центр., Білорус., 2-й Прибалт., Забайкал. фр., 478 мінп РГК, нач. арт. майстерні. Брав участь у війні з Японією. Був двічі поранений у жовт. 1941 та у серп. 1943.

Працював у науково-дослідному інституті автоматизації управління та виробництва, м. Харків.

Помер 9.08.1983.

ГУТНИК Павло Данилович, 1924, Первомайський р-н Харківської обл. Майор.

У 1944 закінчив курси мол. лейтенантів.

Жовт. 1941 — жовт. 1944: Півд.-Захід., Півд., Півнiч.-Кавказ., 1-й Прибалт. фр., 417 сд, ком. відділення; 71 гв. сд, ком. міномет. взв. Був важко поранений у жовт. 1944 в р-ні м. Мемель (м. Клайпеда), Литва.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Харківському міжобл. автотранспортному підприємстві магістральних сполучень № 12862.

Помер 16.11.1982.

Є

ЄФИМОВ Олександр Михайлович, 1909, с. Брянцеве Дмитровського р-ну Орловської обл., Російська Федерація.

У Рад. Армії з 1934. На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941: мол. лейтенант, ком. взв., 601 сп 20 А ППО, Захід. фр. Був контужений під час розриву снаряду. Комісований у 1945 у зв'язку з хворобою.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у с. Тимченки Первомайського р-ну Харківської обл.

Помер у 1965.

Ж

ЖИЛІН Іван Миколайович, 1921, с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл.

Закінчив 10 класів середньої школи.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945: старшина, 8 сд 6 кк, Півд.-Захід. фр. Мав поранення.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував надстрокову службу у Рад. Армії. Звільнений у запас

у 1956 у званні старшини 45 військово-будівельного загону.

З

ЗАНОЧКІН Андрій Миколайович, 1911, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1937 закінчив Ульяновську автобронетанкову школу.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., Калінінський, Сталінград. фр., 617 штурм. ап 206 штурм. ад; 963 винищ. ап на посаді нач. зв'язку ап.

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював інженером на Харківському заводі транспортного машинобудування ім. Малишева.

Помер 30.01.1976 у м. Харків.

І

ІЛЬЇН Анатолій Григорович, 1922, с. Радомислівка Первомайського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1940 — 1941 закінчив Харківське і Ульяновське училище зв'язку. Ком. взв. зв'язку, 11 окр. штурм. інж.-сапбр.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі.

Помер 28.03.1983 у с. Радомислівка.

К

КАСЬЯНОВ Андрій Мефодійович, 1914, с. Єфремівка Первомайського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій (1943 — 1945). Рядовий, 32 окр. автомоб. б-н.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.04.2000.

КОВАЛЬОВ Павло Микитович.

Учасник Великої Вітчизняної війни: 23.06.1941 — 1945. Був тричі поранений.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

40 років пропрацював у споживчій кооперації на різних посадах: рахівником, головою Власівського сільпо.

Проживав у Первомайському р-ні Харківської обл.

КОНОНИХІН Степан Степанович, 1912, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант.

Черв. 1941 — трав. 1943: Захід., Півд.-Захід. фр., 535 сп 127 сд; 632 сп 32 сд, ком. стр. взв. Був двічі поранений: у лип. 1941, трав. 1942.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював слюсарем на Харківському заводі «Електромашина».

Помер 6.02.2001 у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

КОРОТКИЙ Микола Павлович, 1917, с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл. Майор.

Трав. 1943 — трав. 1945: Північ.-Захід., 2-й Білорус. фр., у складі Гол. шлях. управління на посаді заст. військ. коменданта ділянки № 3, з політчастини.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги», польські: «За визволення Польщі», «За Варшаву».

Працював директором Мереф'янського підсобного господарства.

Помер 15.02.1991 у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

КРИВОШЕЄВ Микола Прокопійович, 1927, с. Тимашево Сакмарського

р-ну Оренбурзької обл., Російська Федерація. Старшина.

У 1945 закінчив школу мол. авіац. фахівців.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією у складі 78 штурм. ап на посаді майстра авіаприладів.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Після війни працював у Первомайському мислив.-риб. виробнич. об'єднанні ст. мисливствознавцем.

Помер 23.08.1999 у м. Первомайський Харківської обл.

Л

ЛЕОНІДОВ Георгій Степанович, 1922, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл.

Лип. 1941 — лип. 1942: курсант Красноярського училища ім. Калініна. Мол. лейтенант, ком. взв., 173 сп 90 сд, 2 Уд. А, Ленінград. фр.

1945 — 1952 — дільничний уповноважений Первомайського РВМ.

Помер 17.10.1974.

ЛЮБЧЕНКО Михайло Максимович, 1921, с. Романовка Октябрського р-ну Амурської обл., Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: 75 прикорд. загін військ НКВС.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Японією».

Помер 31.01.1979 у м. Первомайський Харківської обл.

М

МАЛЮГА Єгор Степанович, 1915, с. Ржавчик Первомайського р-ну Харківської обл. Старший лейтенант, нач. складу окр. колійного залізн. б-ну.

Закінчив семирічку, згодом — ФЗУ при залізн. вузлі ст. Лозова. Працював помічником паровозн. машиніста, вагонним майстром на ст. Харків. У Радянській Армії — з 1937. Був курсантом полкової школи, пройшов навчання на окружних курсах мол. командирів. Із січ. по жовт. 1940 брав участь у війні з Фінляндією, будучи командиром кулемет. взводу.

На фронті Великої Вітчизняної війни з лип. 1941: командир експл. роти 20 автодор. експл. полку 19 А. У вересні був поранений. Після лікування у госпіталі продовжував службу. Із черв. по верес. 1942 навчався на курсах удосконалення команд. складу при Ленінград. військ. училищі ім. Фрунзе. По його закінченні — знову в діючій армії; ком. колійної роти 97 відбуд. залізн. б-ну 45 залізн. бр., Сталінград., Донський фр. У складі цієї бригади командував взводом ППО, 2-й Білорус., 1-й Укр. фр., а після війни служив у Групі радянських військ у Німеччині.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Після Перемоги служив у залізн. військах. Вийшовши в запас, жив і працював у Харкові.

Помер 2.03.1989.

М'ЯЧИН Григорій Пилипович, 1917, с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1942 закінчив 2-е Томське арт. училище.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід., Центр., 1-й Білорус. фр., 18 гв. мбр; 655 артп 397 сд, ком. вогнев. взв. Був двічі важко поранений: на Захід. фр., у серп. 1943 на Центр. фр. Поранення у листоп. 1944, берез. 1945 на 1-му Білорус. фр.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити у Рад. Армії.

О

ОВСЯНИКОВ Іван Денисович, 1918, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл.

11.08.1941 — груд. 1944: Ленінград., Карел. фр., ВГ 1023, шофер.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 6.11.1977 у м. Харків.

П

ПОПОВ Олексій Полікарпович, 1920, х. Зінов'ївка Первомайського р-ну Харківської обл. Ст. технік-лейтенант, нач. електрогазової служби авіатехбази.

У 1935 закінчив семирічку. Працював бригадиром слюсарів на будовах у м. Севастополь, Крим. У Рад. Армії — з жовт. 1940. Закінчив екстерном Житомирську школу мол. авіаспеціалістів.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Серп. 1941 — трав. 1945: авіамеханік 434 винищ. ап 434-ї, а згодом 32 гв. винищ. див. Воював на Волхов., Донському, Сталінград., Північ.-Захід., Калінінському, Брянському, 1-му, 2-му Прибалт., 1-му, 3-му Білорус. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За зразкову службу».

Звільнений в запас у 1960. Мешкав у Харкові, працював на промислових підприємствах міста.

Р

РОЖКОВ Леонід Гнатович, 1919, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1940 закінчив Червонопрап. училище підвод. плав. ім. Кірова, м. Ленінград.

Черв. 1941 — січ. 1945: у складі Північ. флоту.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: Ушакова, «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 6.10.1976 у м. Первомайський Харківської обл.

РУБАН Олександр Костянтинович, 1918.

Учасник радянсько-фінляндської та Великої Вітчизняної воєн.

Орден «За мужність», медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «Захисника Вітчизни», ювілейні медалі.

Працював робітником у Первомайській райспоживспілці.

С

САВИСЬКО Гаврило, с. Семенівка Первомайського р-ну Харківської обл. Гв. генерал.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1945: 183 сд.

Закінчив школу розвідки Генштабу. Брав участь у визволенні Харкова, Запоріжжя. Виконував завдання у Польщі, Німеччині.

Нагороджений орденами і медалями.

Проживав у м. Харків.

СТАРОСТІН Василь Олексійович, 1917, с. Большая Джалга Іпатовського р-ну Ставропольського краю., Російська Федерація. Майор інтендант. служби.

2.03.1940 — 87 сд, бухгалтер польової каси держбанку; 22.06.1941 — 1.09.1942 — Управл. 15 бр. ППО, скарбник і нач. фін. відділення.

Медалі: «За оборону Одеси», «За оборону Кавказу». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Помер 8.12.2001 у м. Первомайський Харківської обл.

СУПРУН Іван Васильович, 1920, с. Верхня Орілька Первомайського р-ну Харківської обл. Мічман.

15.09.1941 — 15.11.1944: Ленінград., Волхов. фр., 1022 сп 6 морської бр. Балтфлоту, хімік; Біломорська військова флотилія, 356 інженерна рота, хімік; Північ. флот, 24 авіабаза 3 авіагрупи ВПС, ком. відділення. Був двічі поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером у Північному морському пароплавстві м. Архангельськ.

Помер 3.11.2004 у м. Первомайський Харківської обл.

Т

ТИМОФЄЄВ Олександр Пилипович, 1923, с. Котоши Плюсського р-ну Псковської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1941 закінчив Ленінградське військове училище зв'язку.

Берез. 1943 — трав. 1945: Центр., Захід., Півд. фр., ППО, 4-й та 5-й корпуси ППО 29 окр. радіоб-н ПСОЗ, нач. приймального радіовузла.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна».

Працював у Первомайському виробнич. об'єднанні «Хімпром», м. Первомайський Харківської обл.

Помер 11.12.1996.

ТРИФОНОВ Іван Михайлович, 1924, с. Курені Буїнського р-ну, Татарія, Російська Федерація. Капітан.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Січ. — верес. 1942: перший номер ПТР, 173 сд, Захід. фр. Верес. 1942 — січ. 1943: брав участь у боях поблизу м. Сталінград, де був поранений. Знаходився на лікуванні в ЕГ на ст. Клань, Сталінград. обл. Радист, 6 окр. рота зв'язку 10 зап. бр., Сталінград. фр.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

І.М. Трифонов продовжував службу в Рад. Армії на посадах з радіотехнічних спеціальностей. Проживав у м. Первомайський Харківської обл.

Помер 28.10.1969.

Ш

ШАПОВАЛ Леонід Андрійович, 1922, с. Семенівка Первомайського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1943 закінчив Полтавське танкове училище.

Серп. 1942 — верес. 1945: Північ.-Кавказ., 1-й Укр., Ленінград., 2-й, 3-й Укр., Забайкал. фр., 649 окр. б-н зв'язку, ком. танка. Брав участь у війні з Японією. Був тричі поранений: у серп. 1943 у с. Хухра Сумської обл.; важке поранення — у жовт. 1943, Київська обл.; у черв. 1944, м. Нарва, Естонія.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги», «За перемогу над Японією».

Працював на Харківському верстатобудівному заводі.

Помер 21.03.1982.

Печенізький район

Б

БУРЯК Володимир Степанович, 1915, смт Печеніги Харківської обл. Майор тех. служби, начальник служби арт. озброєння.

Учасник Великої Вітчизняної війни (серп. — верес. 1945) у складі рухомої арт. майстерні № 18, 1-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За визволення Праги».

В

ВАКУЛЕНКО Василь Григорович, 1914, с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

До війни — вчитель школи у с. Худоярове Шевченківського р-ну. У 1938 закінчив педтехнікум у м. Куп'янськ Харківської обл. 19.08.1941 мобілізований до Рад. Армії. З серп. 1941 — курсант школи санінструкторів, а у грудні санінструктор 699 сп 6 А, Півд.-Західні. фр. Отримав два тяжких поранення — поблизу м. Харків та в р-ні с. Клецьк Волгоградської обл. У 1944 закінчив курси піротехніків, продовжував службу у складі артп 254 сд, 1-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення в запас мешкав у с. Миколаївка Чугуївського р-ну Харківської обл.

Помер 8.09.1998 у м. Куп'янськ Харківської обл.

ВОДОЛАЗЬКИЙ Олександр Іванович, 1914, Печенізький р-н Харківської обл. Капітан тех. служби.

1932 — 1935: токар, ХТЗ. Учасник Великої Вітчизняної і Другої світової воєн. 26.05.1939 — 31.08.1939: розгром японського угруповання в р-ні р. Халхін-Гол у складі 22 ап на посаді ст. механіка;

9.08.1945 — 3.09.1945: проти японських самураїв у складі 847 винищ. ап 246 винищ. ад 12 ПА, заст. ст. техніка.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Контролер, Харківський велозавод.

Помер 18.04.1998 у м. Харків.

Г

ГЕРБІН Іван Олександрович, 1923, Печенізький р-н Харківської обл.

У 1940 закінчив Харківську середню школу, два курси Харківського художнього училища, у 1943 — курси молодших техніків-лейтенантів полкової артилерії, Урал.

Призваний в 1941 у м. Харків. Інструктор-сапер, 44 гв окр. сапб 41 гв. сд, Сталінград. фр. Одержав важке поранення під Сталінградом у 1942, лікувався ЕГ № 3780. Арт. технік д-ну, 134 артп 172 сд, Укр. фр. У 1944 — 1945 воював у війську Польському, 53 винищ.-протитанк. артп 2 А.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польські ордени «Хрест Хоробрих», «Срібний Хрест заслуги», «За Одер, Ніссу, Балтику», «Грюнвальдська ознака», «Перемога і Свобода».

По війні капітан технічної служби був призначений начальником артилерійсько-мінометного відділення Закавказ. військового округу, нач. артмайстерень. Закінчив Центр. артилерійські курси удосконалення офіцерського складу у 1954. Мешкав у м. Харків.

Помер у 1979.

ГОНЧАРОВ Іван Данилович, 1915, с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Майор інтендант. служби.

У 1934 закінчив 7 класів Новобурлуцької СШ.

Берез. 1942 — трав. 1945: Północ.-Захід., Центр., Захід., 1-й, 2-й Білорус. фр., 119 окр. рота зв'язку 95 сд, нач. фін. постачання роти; 95 сд — бухгалтер польової каси держбанку № 1723.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За бойові заслуги».

Працював у Військ. інж. радіотехнічній академії протиповітряної оборони ім. Говорова, м. Харків.

Помер 25.05.1995.

Д

ДЕМ'ЯНОВ Михайло Іларіонович, 1921, с. Лебʼяже Печенізького р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

Січ. 1942 — лют. 1942: Північ.-Захід. фр., 1218 сп 366 сд, начальник арт. забезпечення мін. б-ну; верес. 1942 — трав. 1945: Сталінград., Донський, Степ., 2-й, 3-й Укр. фр. у складі 299 сд.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда»,«За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 24.11.1960. Похований: Ново-Лисогірське клад., м. Харків.

К

КОБЕЛЯЦЬКИЙ Іван Трохимович, 1890, смт Печеніги Харківської обл. Капітан.

Квіт. 1942 — 9.05.1945: Захід., Центр., 3-й Білорус. фр., нач. обозно-речового постачання госпіталю № 3335.

Медалі: «За відвагу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 3.04.1970.

КОРМИЛЕЦЬ Михайло Оксентович, 1918, с. Новий Бурлук Печенізького р-ну. Старшина надстрокової служби запасу.

25.05.1942 — 9.05.1945: Північ.-Захід., 2-й Прибалт. фр., 124 рухома танкова ремонт. база, ст. бригадир.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 18.11.1997 у смт Печеніги Харківської обл.

КРАВЧЕНКО Михайло Никифорович, 1919, с. Ганнівка Печенізького р-ну Харківської обл. Підполковник запасу, начальник відділення райвійськкомату.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., нач. штабу 88 окр. артд-ну 6 окр. артбр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер 2.05.2003 у м. Харків.

КУРИЛО Микола Лаврентійович, 1911, Печенізький р-н Харківської обл.

У Радянській Армії — з 1931.

14.12.1941 — 14.04.1945: ст. сержант, 43 тд, 208 сд 57 А, Півд.-Захід. фр.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», два болгарських хреста «За хоробрість» IV ст., «За взяття Відня», «За взяття Будапешта». У боях одержав контузію.

Із 1947 М.Л. Курило — на надстроковій службі на посадах ст. автоінструктора Харківського прикордонного військового училища — начальника відділення Харківського вищого командно-інженерного училища. Після виходу у відставку старшина М.Л. Курило проживав у м. Харків.

Помер у 1984.

М

МОРГУН Михайло Юхимович, 1925, с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

28.05.1944 — 17.03.1945: 3-й Укр., Степ. фр., 251 окр. мото-інж. сапб 53 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». За відмінні бойові дії М.Є. Моргун одержав ряд подяк від Верховного Головнокомандувача.

По війні обіймав посаду офіцера адмін.-госп. відділу, 389 арм. авіа-тех. склад, нач. польового хлібозаводу. Після звільнення у запас проживав у м. Харків.

Помер 2.11.2003.

П

ПЕЧЕНІЗЬКИЙ Костянтин Сергійович, 1920, смт Печеніги Харківської обл. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд. фр., 380 гауб. артп 176 сд, рядовий; Закавказ. фр., Чорноморська група військ Північ.-Кавказ. фр.; 3-й Білорус. фр., 12 окр. д-н бронепоїздів, ком. бронепоїзда.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 24.01.1994 у м. Харків.

ПОДОЛЬСЬКИЙ Василь Антонович, 1925, с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Прапорщик.

13.10.1944 — 9.05.1945: 333 окр. рота урядового зв'язку НКВС 29 запасний автомобільний полк, пом. командира.

Медалі: «За участь у героїчному штурмі Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

14 Управління Міністерства оборони Харківської обл., Печенізький р-н, с. Новий Бурлук — ад'ютант начальника Управління.

Помер 12.06.1980 у м. Москва.

ПРОШУТЯ Іван Павлович, 1929, с. Нова Олександрівка Печенізького р-ну Харківської обл. Капітан.

9.01.1942 — 9.05.1945: Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., 130 окр. б-н зв'язку, нач. радіостанції.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 12.02.1981 у м. Харків.

С

СКЛЯРОВ Петро Петрович, 1911, Печенізький р-н Харківської обл. Вчитель середньої школи.

Закінчив Харківський держ. педагогічний інститут.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Інструктор політвідділу корпусу, Півд.-Захід. фр.; ст. інструктор з пропаганди, 63 мбр 7 мк, заст. ком., 998 окр. б-н, 2-й Укр. фр., 2-й Білорус. фр. У 1942 одержав контузію.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польська медаль «За визволення Польщі».

Перебував за кордоном у складі радянських військ у Польщі та Німеччині. Підполковник П.П. Скляров звільнений з кадрів Рад. Армії у 1959 через хворобу.

Проживав у м. Харків. Працював на посаді вчителя в середній школі № 95, бібліотекарем в мединституті.

Ч

ЧУГАЙ Андрій Мартинович, 1912, с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., Маньчжурія, окр. учбовий б-н 35 сд 35 А, ком. мінометної роти.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

До 1971 — ХЕМЗ, ст. товарознавець.

Помер 15.05.1971 у м. Харків.

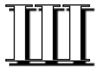

ШАРКО Григорій Харитонович, 1912, Печенізький р-н Харківської обл. Майор.

Черв. 1942 — черв. 1943: Харківське Військове авіаційно-технічне училище, за спеціальністю авіаційний експлуатаційний технік.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1943 по 1945, авіаційний технік, 177 винищ. ап, 309 винищ. ап.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 2.07.1961.

Сахновщинський район

БЄЛІНСЬКИЙ Лаврентій Єрофійович, 1907, с. Олійники Сахновщинського р-ну Харківської обл. Учасник бойових дій. Рядовий.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.11.1993. Похований: м. Донецьк.

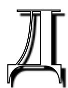

ДЕНИСЕНКО Микола Степанович, 1923, с. Новоолександрівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Капітан, ком. відділення коменд. роти штабу. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У черв. 1939 закінчив семирічку в рідному селі, працював листоношею на пошті у смт Сахновщина. Із серп. 1941 за комс. призовом — у Рад. Армії. Закінчив курси телеграфістів. На фронті Великої Вітчизняної війни з жовт. 1941: радист 6 полку легк. артилерії 74 сд. З черв. 1942 воює на Північ.-Кавказ., Закавказ. фр. у складі 521 винищ. протитанк. артп РГК. Брав участь у визволенні Румунії, Болгарії, Югославії, Угорщини (Півд., Укр. фр.). Отримав контузію і три поранення: у листоп. 1941 у боях за м. Дебальцеве Донецької обл., у жовт. 1942 — під час оволодіння м. Туапсе (Краснодарський край) і у серп. 1943 — на р. Міус. У 1944 направлений на навчання до училища зеніт. артилерії (м. Баку, Азербайджан).

По війні продовжував службу у військах Півд.-Західд. округу ППО. Із 1952 — пом. нач. штабу зеніт. артд ППО 5 ВМФ, нач. штабу з розвідки у військах ППО Тихоокеанського флоту, згодом — ком. бат., ком. окр. коменд. роти штабу ТОФ. У 1957 закінчив Центр. офіц. курси зеніт. артилерії військ ППО.

Медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Звільнений у запас в листоп. 1960. Працював у м. Баку нач. постачання БУ-43 тресту № 4 Мінбуду Азербайджану, інспектором відділу кадрів і спецробіт.

Помер 18.12.1999 у м. Лозова Харківської обл.

ДИВИСЕНКО Іван Юхимович, 1925, с. Єрголка Макінського р-ну Акмолинської обл., Казахстан. Лейтенант мед. служби.

22.08.1943 — 2.03.1944: 2-й Укр. фр., червоноармієць 110 гв. сд, ком. відділення 310 гв. сп. Був поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ст. військфельдшером лазарету 54 сп ВПС Київського військ. округу.

Працював зав. Новомихайлівського фельдшерського пункта Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Помер 30.01.2004.

Є

ЄГОРОВИХ Андрій Сергійович, 1913, с. Вожгали Куменського р-ну Кіровської обл., Російська Федерація. Капітан. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

Командир стрілецької роти 306 сд, Калінінський фр.

1950 — зав. відділом пропаганди і агітації Старовірівського РК КПУ. 1951 — зав. бібліотеки Сахновщинського р-ну.

Помер 9.05.1989 у смт Сахновщина Харківської обл.

З

ЗЛИВКА Михайло Гурійович, 1926, с. Германівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Гв. мол. сержант, 117 гв. сп 39 гв. сд.

Орден Вітчизняної війни І ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 14.09.1991.

К

КАРАКУЦА Іван Михайлович, 1913, смт Сахновщина Харківської обл. Майор тех. служби, бортінженер «особливо важливого» літака.

22.06.1941 — 1.05.1945: 2 ад особл. призначення, бортовий авіатехнік.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За оборону Москви», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Із бойової характеристики: «Мол. технік, лейтенант Каракуца з перших днів Вітчизняної війни літає борттехніком на літаках АІ — 2, С — 47, забезпечуючи спец. і особл. польоти командування ВПС Червоної Армії (на персональному літаку маршала авіації т. Худякова, з трав. 1944-го — маршала авіації т. Ворожейкіна. Здійснив 400 польотів, з них понад 120 особливих».

Помер 9.04.1960 у м. Москва.

КИРИЧЕНКО Олексій Семенович, 1922, с. Новодмитрівка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1941 закінчив Житомирське піхотне училище Північ.-Кавказ. ВО, м. Ростов-на-Дону.

Серп. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., Закавказ., Північ.-Кавказ., 1-й, 3-й Білорус. фр., 28 А, окр. Приморська А, 55 гв. сд, 164, 166 гв. сп, пом. нач. штабу полку зі штаб. шифр. служби. Був двічі важко поранений: у верес. 1941, у лип. 1942 та контужений у верес. 1943.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював інженером спец. частини Красноградської нафтогазорозвід. експедиції глибокого буріння.

Помер 12.06.1980 у м. Красноград Харківської обл.

КЛИМЕНКО Архип Семенович, 1915, с. Нехвороща Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Майор тех. служби.

У 1938 закінчив 2-е Ленінград. військ. авіац. тех. училище.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., Сталінград., 1-й Прибалт., 2-й Білорус. фр., 811 штурм. ап 332 ад 4 ПА, інж. ап з озброєння.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював заст. нач. з виховної роботи у Сахновщинському автомотоклубі ДТСААФ Харківської обл.

Помер 28.02.1980 у смт Сахновщина Харківської обл.

КЛИМОВСЬКИЙ Борис Андрійович, 1927, с. Максимівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Жовт 1944 — трав. 1945: гв. мол. сержант.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 22.04.1970.

КЛУНИЧЕНКО Дмитро Михайлович, 1910, с. Дар-Надежда Сахновщинського р-ну Харківської обл. Підполковник, викладач Луганського військового авіац. училища льотчиків ВПС.

1.09.1941 — 28.12.1941: Півд.-Західн., Півд. фр., окр. ае, штурман ланки.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 13.04.1968 у м. Харків.

КОБА Андрій Павлович, 1913, с. Дубові Гряди Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій. Жовт. 1941 — трав. 1945). Рядовий, 109 сп.

Орден Слави III ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 13.07.1991. Похований: м. Донецьк.

Р

РЯБОКОНЬ Олексій Микитович, 1923, с. Миколаївка Полтавської обл.

У Радянській Армії з жовт. 1941 по лип. 1946: лейтенант, ком. кулемет. взв., 86 гв. сд 46 А, 2-й Укр. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медаль «За взяття Будапешта».

Мешкав у с. Аполлонівка Сахновщинського р-ну.

Помер 12.12.1950 у м. Харків.

Т

ТАРАНЕЦЬ Ілля Касьянович, 1916, с. Чорнолозка Сахновщинського р-ну Харківської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., нач. відділення продовольчого постачання 629 бао.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Працював співробітником у Харківському навчальному загоні професійної протипожежної охорони.

Помер 19.10.1973.

Х

ХАРЛАМОВ Олександр Максимович, 1912, с. Денисковичі Рогачовського р-ну Гомельської обл., Білорусь. Мол. лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Чорноморський флот, 64 окр. ае ВПС флоту, нач. стройової частини; 8 окр. бр. морської піхоти 29 авіабази ВПС, нач. частини зі шкіперського постачання. Був тяжко поранений під час оборони м. Севастополь.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Севастополя», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 8.08.1983 у с. Червоний Степ Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮСУПОВ Юлдаш, 1912, сел. Ільяли, Туркменія. Гв. лейтенант.

Берез. — черв. 1942: 212 кп 4 кк; 31.08.1943 — Півд., Степ., 1-й Укр. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 23.05.1994 у с. Тернуватка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Харківський район

А

АЛПАТІН Андрій Андрійович, 1907, м. Київ. Підполковник, заст. ком. полку.

30.09.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 12 самохід. артбр, ком. д-ну.

Ордени: Вітчизняної війни І ст., Олександра Невського, Червоної Зірки, Червоного Прапора (два), медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 24.12.1967 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

АНДРЕЄВ Дмитро Васильович, 1907, с. Чорна Поляна Бєлгородського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Майор.

У 1938 закінчив курси молодших лейтенантів при 133 тбр, м. Бердичев Житомирської обл., у 1944 — Вищу автомобільно-офіцерську школу Червоної Армії, м. Рязань, Російська Федерація.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 4-й Укр. фр., 34 учбовий автополк, нач. автотрансслужби радіополку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946. Після війни проживав у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

Помер у 1997.

АНДРЮЩЕНКО Степан Семенович, 1914, с. Олександрівка Харківського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1932 закінчив 3 курси Харківського автодорожнього технікуму.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., Брянський, Воронез., Сталінград., Півд., Північ.-Кавказ., 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 190 штурм. ап 11 штурм. ад 8 ПА, заст. інж. полку з озброєння.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни ІІ ст. (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював на Харківському моторобудівному заводі «Серп і Молот».

Помер 9.06.1963.

АРГУНОВ Іван Микитович, 1914, смт Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Лейтенант, ком. взводу. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ групи.

У Рад. Армії — з 1936. Проходив строкову службу на Далекому Сході, Тихоокеанський флот, авіамоторист 27 бомбард. авіац. бр. Із верес. 1941 — курсант 24 зсп, Півд. фр., згодом у діючій А: ком. кулем. розрахунку 23 Уд. сбр. 2 Уд. А. Берез. 1942 — серп. 1943: заст. ком. роти, 1229 сп 371 сд 10 А, Ленінград. фр. Був тричі поранений, отримав контузію. Після лікування в госпіталі продовжував службу у Московському військ. окрузі на посаді ком. кулемет. взв.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у груд. 1945. Працював головою колгоспу у с. Сороківка Харківського р-ну. Із 1958 — лаборант Харківської ремонт.-тех. станції.

Помер 23.05.1997 у м. Харків.

АРТЕМОВ Василь Степанович, 1914, м. Малий Ярославець Калузької обл., Російська Федерація. Капітан.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 9.05.1945: Карел. фр., 217 сп 14 А, старшина з боєпостачання; 2-й Білорус. фр., 179 армійська арт. ремонтна майстерня, 19 А, нач. збройного відділення.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював слюсарем у вагонному депо ст. Люботин Південної залізниці.

Помер 8.11.1968 у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

Б

БАБАК Федір Омелянович, 1918, с. Липці Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

У Радянській Армії з жовт. 1938 по квіт. 1947.

З 1941 — на фронтах Великої Вітчизняної війни, заст. ком. зеніт. бат., 704 артп 47 окр. сбр, Захід.-Сибір. військ. округ.

Проживав у с. Липці Харківського р-ну Харківської обл.

Помер у 1995.

БАЗЛОВ Микола Дмитрович, 1914, смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

Серп. 1938 — учасник боїв поблизу озера Хасан; 25.02.1940 — 13.03.1940: учасник радянсько-фінляндської війни.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд., Калінінський, Закавказ., окр. Примор. А, 4-й Укр., 2-й Білорус. фр., 249 винищ. ап, 163 гв. винищ. ап, заст. ст. інженера полку з озброєння.

Помер 10.05.1967 у смт Буди Харківської обл.

БИКОВ Віктор Васильович, 1919, смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

5.12.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 319 бомбард. ап 183 бомбард. ад, 16 ПА, заст. ст. техніка ескадрильї з озброєння.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1964 — Будянський фаянсовий завод, майстер цеху.

Помер 22.12.1983 у смт Буди Харківської обл.

БІЛИЦЬКИЙ Володимир Євгенович, 1921, Ясинуватський р-н Донецької обл. Майор, нач. відділення РВК м. Омськ, Російська Федерація.

4.08.1941 — 9.03.1942: Захід., Північ.-Захід. фр., 3 Уд. А, 20 Уд. бр., ком. стрілецької роти. 11.09.1941 поранений поблизу м. Брянськ, Російська Федерація, 10.01.1942 тяжко поранений у р-ні оз. Селігер, Угорщина.

Медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Помер 8.09.1990 у м. Люботин Харківської обл.

БОНДАРЕНКО Петро Захарович, 1912, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби.

У 1932 закінчив Харківський автодорожній технікум.

Берез. 1943 — верес. 1945: Центр., 1-й, 2-й Білорус., 1-й Далекосхід. фр., 8 окр. залізн. бр., 22 окр. відновн. залізн. б-н, нач. команди тех. розвідки; 3 залізн. бр., 22 окр. відновн. залізн. б-н, нач. команди тех. розвідки.

Ордени Червоної Зірки (три), медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював у в/ч № 25967, м. Харків.

Помер 27.05.1990.

БОРОДІН Геннадій Кузьмич, 1927, Шишкінський р-н Читинської обл., Російська Федерація.

Брав участь у війні з Японією. 1944 — 1952: 1-й Далекосхід. фр., 917 винищ. ап 250 Червонопрап. дивізії, авіац. моторист.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї». Трудові нагороди: медаль «30 років Радянської Армії і Флоту».

Після війни займав посаду нач. диспетчерського пункту ХВАУЛ.

Помер 1.07.1990 у смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл.

БОРОЗИНЕЦЬ Василь Трохимович, 1908, м. Люботин Харківського р-ну, Харківської обл.

Учасник бойових дій серп. 1942 — черв. 1943: капітан, 688 сп.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 15.12.1988. Похований: м. Донецьк.

БУРНІС Віталій Семенович, 1923, с. Імшана Ямпільського р-ну Сумської обл. Майор тех. служби.

У 1943 закінчив Вовчанську військ. школу авіац. механіків, м. Сталінабад.

Листоп. 1941 — січ. 1945: Північ. Кавказ — 628 винищ. ап ППО; 217 винищ. ад.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював у Харківському вищому військ. авіац. училищі льотчиків ім. Грицевця.

Помер 16.09.2002 у м. Люботин Харківської обл.

БУСИГІН Арсентій Васильович, 1902, с. Шуринівка Богучанського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація. Підполковник інтендант. служби.

У 1931 закінчив курси з підготовки нач. бойового постачання.

Черв. 1941 — верес. 1945: Далекосхід., Північ.-Захід., Білорус., 1-й, 2-й Білорус. фр., 55 сд, нач. відділення постачання; 11 А, пом. нач. відділу заготівель Управління тилу А; 3 А, нач. арм. продскладу № 2502 3 А. Був поранений.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, Леніна, Вітчизняної війни I ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу в Рад. Армії.

Помер 7.04.1973 у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

БУТЕНКО Олександр Петрович, 1923, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

У 1942 закінчив 1-е Сумське арт. училище ім. Фрунзе.

Лип. 1942 — трав. 1944: 691 артп 237 сд, ком. взв., ком. бат. Був двічі поранений: у трав. 1943 в р-ні смт Краснопілля Сумської обл. та у січ. 1944 в р-ні м. Вінниця.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Харківському міськ. радіотрансляційному вузлі.

Помер 11.12.2002.

В

ВЕДЕНЬЄВ Михайло Семенович, 1922, с. Лизогубівка Харківського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півнич.-Кавказ., 2-й Прибалт. фр., 140 сп 182 сд.

Помер 7.12.1972 у с. Лизогубівка Харківського р-ну Харківської обл.

ВІЛІС Мойсей Григорович, 1904, смт Ружин Житомирської обл. Підполковник мед. служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., 527 мед.-сан. б-н., ком. відділення.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Працював лікарем-ординатором у санаторії «Бермінводи».

Помер 6.11.1987.

ВОЙТЕНКО Степан Михайлович, 1913, смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

17.09.1939 — 25.10.1939: учасник походу у Захід. Україну та Захід. Білорусію; 20.12.1939 — 12.03.1940: учасник війни з білофіннами, 69 окр. розвід. б-н 100 сд, нач. зв'язку.

22.06.1941 — 9.11.1941: Захід., Півнич.-Захід. фр., 4 А, 119 окр. тб-н, нач. зв'язку б-ну.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоного Прапора, Червоної Зірки, медаль «За бойові заслуги».

Харківське відділення зв'язку № 13, нач. відділення.

ВОЛКОВ Яків Іванович, 1907, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

15.02.1942 — 9.05.1945: Калінінський, 2-й Прибалт. фр., пом. ком. 144 сп 28 сд 3 Уд. А; 1-й Білорус. фр., заст. нач. 110 армійської бази 3 Уд. А. Був поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. караулу ВОХР на підприємстві п/с № 201.

Помер 24.10.1975.

ВОЛЬЯНСЬКИЙ Олександр Юхимович, 1922, с. Водяне поблизу м. Люботин Харківського р-ну, Харківської обл.

Напередодні Великої Вітчизняної — студент 1 курсу Ленінград. інституту інженерів водного транспорту. У черв. 1941 добровольцем пішов на фронт. Рядовий, 426 сп 88 сд (Кандалакський напрямок, Карел. фр.). В одному з боїв був тяжко поранений, потрапив до фашистського полону. Пройшов через нацистські табори смерті на тер. Фінляндії та Норвегії, звідки здійснив кілька втеч. За останню був засуджений до смертної кари. Але напередодні страти, у берез. 1945, втік учетверте. Зустрівшись із норвезькими партизанами-антифашистами, брав участь у бойових операціях проти гітлерівців.

У 1945 повернувся до рідного села, працював на підприємствах Харкова. У 90-і роки удостоєний норвезьким королем медалі «Партизан Норвегії». Вийшовши на пенсію, вів велику військ.-патріотичну роботу серед молоді.

Помер. Похований: с. Водяне Харківського р-ну.

Г

ГАВЕНКО Леонід Андріанович, 1911, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Гв. генерал-майор.

17.07.1941 — 18.05.1942: Півд. фр., військ. комісар 28 залізн. бр. та залізничних військ фронту.

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.04.1970.

ГНАТЮК Юхим Андрійович, 1906. Підполковник запасу.

1.02.1940 — 13.03.1940: Фінський фр.

26.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід., Воронез., 1-й Укр. фр., штаб 2 ПА, пом. нач. оперативного відділу.

Ордени: Червоного Прапора (три), Вітчизняної війни І ст. Вітчизняної війни ІІ ст., Червоної Зірки (два).

Помер 6.09.1969 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

ГОЛДОБІН Петро Тимофійович, 1910, с. Зачар'є Ільїнського р-ну Пермської обл., Російська Федерація. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІІ групи.

У Рад. Армії — з 1932. Далекосхід. військ. округ.

На фронті Великої Вітчизняної — з липня 1942. Із серп. 1942 навчався на курсах удосконалення командного складу, Уральський військ. округ, ком. взв. 23 окр. лижної бр. Із берез. 1943 — 7 гв. пов.-десант. сп 2 пов.-десант. сд, Центр. фр. У лип. в бою за ст. Понирі (Курська обл.) тяжко поранений. Крім цього, отримав ще два поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1943. По війні мешкав у смт Високий (Зелений Гай) Харківського р-ну. Працював на адміністративно-господарській роботі.

Помер 23.04.1976.

ГОНЧАРЕНКО Петро Андрійович, 1907, с. Яковлівка Харківського р-ну Харківської обл. Майор, заст. ком. ае.

22.06.1941 — 8.05.1945: Прибалт. військ. округ, 9-й швидкісний ап, ком. ланки, 3 окр. ае лідерів ВПС ЧА, заст. командира ае.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 28.03.1971 у м. Харків.

ГОНЧАРОВ Григорій Семенович, 1910, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 30.06.1943: Півд.-Захід. фр., інструктор політвідділу 43 тд; Захід. фр., комісар 256 тбр. Був тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни ІІ ст., Червоної Зірки, Чехословацький військовий Хрест, 1939, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 19.06.1990.

ГРОМОВ Іван Іванович, 1912, с. Копитіха Ветлузького р-ну Нижньогородської обл., Російська Федерація. Майор.

20.08.1941 — 9.05.1945: Захід., Калінінський, Північ.-Захід., Воронез., 1-й Укр., 1-й Білорус. фр., нач. відділу збереження польового армійського військ.-технічного складу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював бригадиром слюсарів в Основ'янському відділенні Південної залізниці.

Помер 21.09.1967 у смт Хорошеве Харківського р-ну Харківської обл.

ГУЗЕНКО Олексій Хомич, 1904, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1928 закінчив Ленінградську арттехнічну школу.

Черв. 1941 — верес. 1941: Півд.-Захід. фр., 15 мк 38 А, нач. артпостачання

корпусу; нач. відділення постачання боєприпасів А. Був контужений у верес. 1941 під м. Полтава на Півд.-Західф. фр.

Ордени: «Знак Пошани», Червоного Прапора, Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у в/ч № 74399, м. Харків.

Помер 15.02.1977 у м. Харків.

ГУРЕНКО Іван Іванович, 1914, с. Петрівка Харківського р-ну Харківської обл. Гв. лейтенант.

У 1936 закінчив Харківський інститут журналістики.

Листоп. 1942 — серп. 1943: Півд.-Західф. фр., 5 гв. окр. мсбр. 3 гв. А, ком. стрілецької роти. Був поранений у лют. 1943 та важко поранений у верес. 1943 при визволенні м. Краматорськ Донецької обл.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював кореспондентом газети «Соціалістична Харківщина». Жив у м. Чугуїв Харківської обл.

ГУСЄВ Микола Георгійович, 1920, смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби.

Черв. 1941 — трав. 1945: Północ.-Захід., Волхов., Центр. фр. ППО, 299 сп 225 сд, ст. арт. майстер; 1082 зеніт. артп, технік з приладів д-ну. Був поранений у верес. 1941 на Волхов. фр.

У 1945 закінчив Ленінградське арттех. училище зеніт. артилерії.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював техніком у дослідно-конструкторському бюро автоматики, Харківська філія.

Помер 26.03.1997.

Д

ДАНИЛЕНКО Федір Васильович, 1905, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд., Північ.-Кавказ., Закавказ., 2-й Прибалт., 1-й, 4-й Укр. фр., Чорномор. гр. військ, нач. відділу військ. зв'язку, ком. 100 окр. полку зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), Вітчизняної війни I ст., Леніна, медалі: «За оборону Кавказу», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1948 закінчив Вищу офіц. школу зв'язку сухопутних військ.

Працював у Харківському державному інституті з проектування підприємств електропромисловості.

Помер 26.08.1967.

ДЕГТЯРЬОВ Пилип Павлович, 1916, смт Рогань Харківський р-н Харківської обл. Капітан тех. служби.

У 1934 закінчив школу ФЗН ХТЗ м. Харків.

Серп. 1945 — верес. 1945: 1-й Далекосхід. фр., 972 штурм. ап 251 штурм. ад 9 ПА, технік ланки.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Японією».

По війні продовжив службу в Рад. Армії.

Помер 19.04.1962.

ДЕМИДОВ Андрій Миколайович, 1907, с. Бузулук Малоархангельського р-ну Орловської обл., Російська Федерація. Підполковник.

Берез. 1943 — 9.05.1945: Воронез. фр., пом. нач. трофейного відділу штабу фр.; Степ., 4-й Укр. фр., пом. нач. трофейного відділу штабу 69 А; 1-й Білорус. фр., нач. відділення трофейного відділу штабу 47 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Варшави»,

«За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою Бабаївської сільради Харківського р-ну Харківської обл.

Помер 12.12.1974.

ДОБРОВОЛЬСЬКИЙ Анатолій Григорович, 1919, м. Київ.

Учасник Великої Вітчизняної війни.

5.08.1941 — 11.05.1945: навідник, 538 окр. зеніт. артд-н 226 сд, Півд.-Захід. фр., ком. гармати, 409 окр. зеніт. арт. б-н, 226 сд, Дон. фр., 2-й Укр. фр. Був поранений, знаходився на лікуванні в ЕГ № 1718.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бойові заслуги».

Після війни продовжував службу в Рад. Армії на посадах: ком. учбової бат., заст. командира д-ну, начальник штабу. Після виходу у запас проживав у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

Помер 16.02.1994.

ДОНЕЦЬ Яків Іванович, 1918, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

26.06.1941 — 11.05.1945: Карел. фр., 261 окр. інж.-буд. б-н 7 окр. А, ком. відділення; 2-й, 3-й Укр. фр., нач. секретної частини штабу інж. військ 9 гв. А.

Медалі: «За відвагу», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював контролером кінофільмів на екранах у Харківській обл. конторі по прокату фільмів.

Помер 11.01.1969.

ДУДКА Григорій Маркіянович, 1914, смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл. Майор, інспектор управління.

Учасник Великої Вітчизняної війни: черв. 1941 — 5.03.1945: 66 гв. тбр, пом. нач. штабу з обліку особового складу. Мав два поранення.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував службу у Рад. Армії на різних посадах: офіцер контрольно-фінансового відділення, нач. відділу загального і секретного діловодства. Звільнившись з лав Рад. Армії проживав у м. Харків, працював у Харківському облвійськкоматі інструктором.

Помер 30.05.1965.

ЄВЛАХОВ Гаврило Опанасович, 1920, с. Руські Тишки Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

22.06.1941 — 9.05.1945: Балтійський флот, кулеметник 93 окр. зеніт. артд-ну морської піхоти.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював сортувальником на Харківському шкіряному заводі «Більшовик».

Помер 15.02.1974.

ЄГУНЬКО Прокопій Трохимович, 1905, с. Єристівка Кременчуцького р-ну Полтавської обл. Майор.

Учасник боїв 1938 біля оз. Хасан. Учасник Великої Вітчизняної війни: Захід., Брянський фр., 1, 15 ПА, 12 раб, ком. 856 бао. 26.06.1941 поранений.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви».

Помер 31.05.1969 у смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл.

ЄРЕСЬКО Макар Олександрович, 1918, с. Олійникове Харківського р-ну Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

У 1941 закінчив Харківську військово-госп. акад. ім. Молотова.

Груд. 1941 — трав. 1945: Захід., Брянський, 3-й Білорус. фр., 1107 сп 328 сд, нач. ОВС полку; 31 гв. сд 16,11 гв. А, пом. нач. оргпланов. відділення відділу тилу дивізії. Був контужений у серп. 1942 при бомбард. авіацією ворога наших військ від бомби, що розірвалася поряд.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював інж. на комплексі каналізаційних споруд, м. Зеленоград Московської обл.

Помер 11.12.1985 у м. Харків.

ЄРМОЛЕНКО Петро Лук'янович, 1913, м. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник. Інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Верес. 1941 — трав. 1945: Півд.-Захід., 1-й Укр., 2-й Білорус. фр., 6 зеніт. артд, пом. нач. штабу.

Помер 28.04.1950 у м. Південний.

К

КАМИШАН Іван Філаретович, 1918, смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

22.06.1941 — серп. 1944: Північ.-Захід., фр., ком. взв. 28 окр. б-ну зв'язку 241 сд; 3-й Білорус. фр., ком. танк. роти 31 окр. тбр 5 А. Був тяжко поранений і контужений.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював електромонтером у Бабаївській сільраді.

Помер 7.04.1979.

КАТАСОНОВ Василь Ілліч, 1919, с. Уринок Должанського р-ну Орловської обл., Російська Федерація. Капітан.

22.06.1941 — 3.09.1945: Північ. флот, 125 полк морської піхоти, ком. взв.; Тихоокеанський флот, 355 б-н морської піхоти.

Медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Японією».

Помер 4.05.2000 у с. Стрілеча Харківського р-ну Харківської обл.

КАШИМОВ Юсуф Керимович, 1915, м. Геокчай, Азербайджан. Старшина.

Жовт. 1942 — квіт. 1943: стрілець 267 сп внутрішніх військ НКВС 41 Сухумської див. НКВС. Був важко поранений у квіт. 1943, хутір Свистельников Краснодарського краю.

Орден Червоної Зірки.

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 22.05.1983 у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

КИРЕЄВ Кузьма Васильович, 1918, с. Густомой Льговського р-ну Курської обл., Російська Федерація. Гв. лейтенант.

У 1944 закінчив Будянське піхотне училище.

Жовт. 1944 — січ. 1945: 1-й Укр. фр., 225 сп 78 сд 5 гв. А, ком. кулемет. взв. Був важко поранений у січ. 1945.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у загоні № 4 ВОХР першої категорії.

Помер 18.09.1981 у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

КИРИЧЕНКО Яків Миколайович, 1904, смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Полковник запасу, нач. політвідділу військ.-будівельного Управління Ленінградського військ. округу.

26.06.1941 — трав. 1945: Північ.-Захід., Калінінський, 2-й Прибалт., Ленінград., 2-й Білорус. фр., нач. політвідділу 98 ск.

Ордени: Червоного Прапора (три), Вітчизняної війни I ст. (два), Червоної

Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 23.07.1967 у м. Харків.

КИСЛЕНКО Дмитро Тимофійович, 1906, смт Пісочин Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1938 закінчив Військ.-політичну академію ім. Леніна.

Брянський, 2-й Прибалт. фр., інспектор Політуправління.

Помер 10.05.1960.

КИЯШКО Юрій Овксентійович, 1903, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

10.09.1941 — 9.05.1945: Півд., Північ.-Захід., 2-й Прибалт., Ленінград. фр., Уд. А, пом. нач. 1 відділу штабу тилу.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 7.03.1990 у м. Харків.

КОВАЛЕНКО Іван Павлович, 1917, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Майор, нач. відділу озброєння і боєприпасів авіаскладу.

У груд. 1937 — закінчив Ленінградську 5-у військ. школу техніків із озброєння ВПС.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 53 р-н авіабазування.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

1956 — 1964: ст. кондуктор Південної залізниці. 1964 — фрезерувальник заводу «Серп і Молот».

Помер 27.08.2000 у м. Люботин Харківської обл.

КОВАЛЬОВ Олександр Якович, 1922, с. Борисівка Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1942 закінчив Харківське військ. авіац. технічне училище.

Жовт. 1944 — трав. 1945: Степ. фр., ВПС, льотчик.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Харківському об'єднаному авіазагоні.

Помер 17.12.2000.

КОВТУН Федір Андрійович, 1910, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1937 закінчив Московську військ. школу спецслужб ВПС.

Січ. 1944 — верес. 1945: проходив бойове стажування при 16 ПА; брав участь у війні з Японією, 1-й Далекосхід. фр., 9 ПА, пом. нач. служби ЗОС.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Після війни працював головою Дзержинського районного комітету ДТСААФ м. Харків.

Помер 5.04.1970 у м. Харків.

КОЛОМІЄЦЬ Володимир Михайлович, 1919, с. Степанівка Сумського р-ну Сумської обл. Майор.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1942 по 1944: пом. ком. вогнеметного взв., 96 окр. сбр, Сталінград. фр.; 98 рота хімзахисту 48 гв. сд., 2-й Укр. фр.; 147 зсп, 2-й Укр. фр.

У 1945 закінчив Полтавське танкове училище, прискорений курс.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

В.М. Коломієць продовжував службу в Рад. Армії на посаді ком. тб 314 мсп 99 мсд 13 А, Прикарпатський військ. округ. Проживав у м. Люботин Харківської обл.

КОЛЬЧЕНКО Олександр Федорович, 1906, с. Федорівка Федорівського

р-ну Саратовської обл., Російська Федерація. Полковник.

У 1931 закінчив Київські прискорені курси при піхотній школі.

Берез. 1942 — трав. 1945: Західн., 2-й Білорус. фр., 69 сп 97 сд, 252 гв. сп, нач. штабу полку; ком. 455 сп 42 сд; ком. 1095 сп 324 сд. Був двічі важко поранений у квіт. 1942 та у квіт. 1943; контужений у берез. 1944 та важка контузія у лип. 1944 на р. Неман.

Ордени: Червоного Прапора (два), Суворова III ст., Вітчизняної війни I ст., Кутузова III ст., Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював нач. відділу Харківського авіаційного інституту.

Помер 12.10.1986 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

КОРСАКОВ Євген Олександрович, 1908, с. Олександрівка Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

22.06.1941 — 9.09.1944: Захід. фр., нач. радіостанції 190 бао; Дон., 1-й Білорус. фр., зав. діловодством, скарбничий 406 окр. винищ. протитанк. д-ну 64 сд.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ст. офіцером у фінансовому відділі управління 158 бази у Далекосхідному військ. окрузі. Працював нач. фінансового забезпечення у Харківському гарнізонному будинку офіцерів.

Помер 29.03.1979.

КОЦ Федір Васильович, 1926, смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл. Капітан запасу, заст. райвійськкому Веселівського РВК Запорізької обл.

23.08.1943 — 11.05.1945: 1-й Укр., 4-й Укр. фр., окр. Приморська А, 1273 сп 387 сд, ком. відділення.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 20.06.1984 у м. Харків.

КРИВИЧ Дмитро Олександрович, 1914, с. Кринички Харківського р-ну Харківської обл.

Учасник бойових дій черв. 1941 — трав. 1945. гв. капітан, 43 гв. сп 25 сд.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 1.02.1994.

КУЮТІН Григорій Васильович, 1907, с. Талиці Ковернинського р-ну Нижньогородської обл., Російська Федерація. Майор інтендант. служби.

16.10.1942 — 9.05.1945: Центр., Воронез., 1-й Укр. фр., 13 А, 1228 самохід. артп, заст. ком. полку з постачання.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За взяття Берліна», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 24.10.1963 у м. Люботин Харківської обл.

Л

ЛОБАЧ Олексій Іванович, 1912, с. Клюсівка Новосанжарского р-ну Полтавської обл. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Захід. фр., 380 бао, нач. відділення інтендантської служби, пом. ком. б-ну з матеріально-технічного постачання; 1426 окр. сапб-н 20 саперної бр.; Сталінград., Донський, Степ., 3-й Укр. фр., нач. продовольчо-фуражного постачання 8 інж.-мінометної бр. РГК.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною

у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 25.11.1971 у смт Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл.

ЛОЩАКОВ Сергій Михайлович, 1920, с. Нікольське Можгинського р-ну, Удмуртія, Російська Федерація. Капітан.

23.06.1941 — 3.09.1945: Центр., Північ.-Захід., Забайкал. фр., 308 окр. зеніт. артд-н, заст. політрука бат., 1918 арм. зеніт. артп, комсорг полку.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією».

Помер 17.07.1972 у смт Пісочин Харківського р-ну Харківської обл.

М

МАЄВСЬКИЙ Валеріан Володимирович, 1914, м. Чернігів. Капітан.

10.07.1941 — трав. 1945: Центр., Калінінський, 1-й Укр. фр., 3 артд прориву РГК, 685 артп, ком. взв.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював викладачем у Залізн. школі № 46, м. Південний.

МАЛИГІН Іван Олексійович, 1924, Баргузінський р-н, Бурятія, Російська Федерація. Бухгалтер. Ст. лейтенант.

У 1937 закінчив сім класів середньої школи, 1942 — 1943 навчався у Лепельському мінометному училищі.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Карел. фр., 173 мінп, 1044 сп 289 сд, ком. міномет. взв.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення у запас жив в м. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Працював фізруком, викладачем військ. справи, викладачем історії у Харківському текстильному технікумі.

Помер у 1997.

МАЛИШЕВ Олександр Федорович, 1926, Лопатинський р-н Пензенської обл., Російська Федерація. Майор.

Берез. 1944 — груд. 1944: Півд.-Захід. фр., ППО, 540 зеніт. артп ППО.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1957 закінчив екстерном Ульяновське військове училище зв'язку ім. Орджонікідзе.

Працював військ. керівником у Куличівській СШ Харківського р-ну Харківської обл.

Помер 2.12.2001.

МОЖЕЛЯНСЬКИЙ Василь Якович, 1922, смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1941 закінчив 2-е Ленінградське авіаційно-технічне училище.

Черв. 1941 — трав. 1945: Захід., Ленінград., 3-й Білорус. фр., 174 штурм. ап 277 штурм. ад, механік з озброєння, ст. технік із озброєння, ст. технік ае із озброєння.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Харківському виробничому об'єднанні кондитерської промисловості.

Помер 18.05.1990.

МОМОТ Іван Григорович, 1919, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант, ст. касир польового закладу Держбанку.

У 1935 закінчив семирічку в рідному селі, навчався у школі ФЗУ при заводі «Серп і Молот», м. Харків. Працював токарем.

У Рад. Армії з 1939 по 1946. Після завершення навчання на курсах удосконалення команд. складу 294 артп у складі навч. бат. курсантів у черв. 1941 виїхав на фронт. Воював у складі 930 артп Калінінського фр., а також 220 сд 3-й Білорус.

фр., будучи ком. гармати, а пізніше — ком. вогнев. взв. Отримав поранення у серп. 1941 у боях за м. Себеж Псковської обл. і дуже важке — у січ. 1945 під час прориву ворожої оборони на тер. Східної Пруссії (м. Голдап). По війні продовжував службу у польовому відділенні Держбанку 3 А у складі Групи рад. військ у Німеччині.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946. Вдруге призваний до лав Рад. Армії в 1950. Мешкав у Харкові.

Помер 24.04.1997.

МОРЕНКО Петро Андрійович, 1914, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майор, нач. зв'язку штабу арт. мсд.

1938 — 1940: Київське училище зв'язку.

29.08.1941 — 14.11.1941: Півд.-Захід. фр., нач. зв'язку д-ну, ком. взв. зв'язку загону Харківського арт. училища; 24.09.1944 — 11.04.1945: Ленінград. фр., 301 окр. б-н зв'язку 1 артк прориву РГК, нач. технічних майстерень.

Помер у 1997.

М'ЯКЕНКО Василь Минович, 1910, м. Берислав Херсонської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 1 окр. А, 59 ск, пом. нач. відділу зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією» (дві).

Помер 13.11.1962 у смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

Н

НЕСТЕРОВСЬКИЙ Володимир Павлович, 1919, с. Соколова Балка Новосанжарського р-ну Полтавської обл. Сержант надстрокової служби, ст. музикант.

15.11.1941 — 11.01.1942: Захід. фр., 274 корпус. артп.

Медаль «За бойові заслуги».

1948 — Харківський державний театр опери та балету ім. Лисенка, соліст оркестру. 1959 — 1965 — Харківське Вище військ. училище льотчиків, ст. музикант оркестру.

Помер 12.05.1980 у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

НИКИФОРОВ Олександр Матвійович, 1906, с. Мороховець Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Закінчив 7 класів, школу удосконалення командного складу, м. Старобільськ Луганської обл.

У 1941 призваний на військову службу. Учасник Великої Вітчизняної війни: заст. ком. роти. Був поранений і тяжко контужений на фронті, захворів при захисті Батьківщини.

Помер у 1946.

НОСОВ Леонід Якович, 1927, с. Руські Тишки Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Серп. 1945 — верес. 1945: Далекосхід. фр., 291 сп 63 сд, телефоніст.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

У 1968 закінчив Мінський політехнічний інститут.

По війні працював заст. ком. з технічної частини в/ч № 29969-Б, м. Барановичі, Білорусь.

Помер 27.03.1976 у м. Мінськ, Білорусь.

НОСОВ Олексій Федорович, 1903, с. Костянтинівка Пензенської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1924 закінчив вищу Московську військ. школу льотчиків.

Черв. 1941 — січ. 1945: Захід., Карел. фр., 19 А, заст. нач. авіавідділу штабу 19 А; 17 ПА, 858 штурм. ап, заст. ком. ае.

Ордени: Червоного Прапора, Леніна, медалі: «За перемогу над Німеччиною

у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За оборону Радянського Заполяр'я».

Працював у в/ч № 53836, м. Київ.

Помер 27.11.1967 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

ОБЕРЕМОК Павло Олександрович, 1919, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Капітан.

28.01.1942 — 1.08.1944: Кримський, Північ.-Кавказ., Воронез., Степ., 2-й, 1-й Укр. фр., 8 окр. інж. аеродромний б-н, ком. відділення, старшина роти, замполіт роти.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював кочегаром у Мереф'янському міськторзі.

Помер 9.12.1991.

ОНЄГІН Сергій Георгійович, 1910, Тверська обл., Російська Федерація. Ст. технік-лейтенант, нач. групи літаків, 7 ПА.

Черв. 1941 — лют. 1943: 14 ап ДД. «Має 52 успішно виконаних вночі бойових вильотів».

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.10.1981 у смт Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл.

ОНИЩЕНКО Євген Маркович, 1914, смт Покровське Покровського р-ну Дніпропетровської обл. Полковник.

У 1938 закінчив Харківське військ. авіац. училище.

Берез. 1942 — лют. 1945: Півд.-Західн. фр., 684 бао 24 ад авіації ДД, ком. б-ну.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у Харківському загоні ВОХР, ком. відділення.

Помер 9.09.1973 у м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ОНИЩУК Іван Михайлович, 1923, с. Голубече Крижопільського р-ну Вінницької обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Серп. 1942 — груд. 1943: 28 А, 527 сп, ком. взв. ПТР. У серп. 1942 і лип. 1943 контужений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Провідний інженер Харківського НДІ технології машинобудування.

Помер 6.01.2004 у с. Хролі Харківського р-ну Харківської обл.

ОРИНИЧ Валерій Давидович, 1913, м. Санкт-Петербург, Російська Федерація. Майор тех. служби.

Закінчив 7 класів залізничної школи, Лубенський будівельний технікум.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Захід., 2-й Білорус. фр., 11 окр. рота управління 11 інж.-сапбр, ком. взводу зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки, Великої Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював у м. Люботин Харківського р-ну на посаді техніка-будівельника.

Помер у 1976.

ПАРТАЛА Михайло Матвійович, 1922, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

25.08.1941 — 9.05.1945, 9.08.1945 — 3.09.1945: Волхов. фр., ком. кавалерійського ескадрону, ад'ютант ком. див., ком. стрілецької роти, нач. штабу б-ну 267 сд 41 А; Карел. фр., пом. нач. оперативного відділення 150 Новгородського укріпрайону; 1-й Далекосхід. фр., нач. оперативного управління 150 укріпрайону. Був поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював товарознавцем у Бабаївському сільпо Харківського р-ну Харківської обл.

Помер 4.04.1975.

ПАРХОМЕНКО Омелян Йосипович, 1900, с. Липці Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1930 закінчив Харківський Ветеринарний інститут.

Черв. 1941 — 15.03.1945: Півд.-Захід., Брянський фр., нач. ветеринарного відділу 48 А.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст.

Помер 8.05.1964.

ПЕЧЕНИК Михайло Якович, 1904, м. Одеса. Майор.

У 1924 — Харківська піхотна школа за спеціальністю ком. стрілецьких взв.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Захід. фр., 57 мсбр; 1-й Укр. фр., 253 окр. робітн. б-н, командир б-ну.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував службу у Збройних Силах на посадах: ст. пом. нач. 4-го відділу бр., нач. інж. служби 2-го відділу штабу бригади. Звільнений у запас у 1948. Проживав у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

Помер 14.09.1961.

ПОКОТИЛО Григорій Андрійович, 1921, с. Вишняки Хорольського р-ну Полтавської обл. Майор, нач. постачання паливно-мастильних матеріалів Харківського танкового училища.

22.06.1941 — 3.09.1945: Центр. Північ.-Захід., Сталінград., 1-й Укр., 1-й Білорус., Ленінград., 2-й Далекосхід. фр., нач. штабу.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Японією».

Помер 29.12.2004 у сел. Комуніст Харківського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Павло Трохимович, 1911, с. Яковлівка Харківського р-ну Харківської обл. Капітан.

2-й Укр. фр., 284 окр. атб 6 гв. ТА, пом. нач. технічної частини із постачання.

Медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Відня», «За взяття Будапешта», «За визволення Праги», «За перемогу над Японією».

ПРИХОДЬКО Василь Семенович, 1918, смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

У 1939 закінчив Вольське військ. авіац.-технічне училище.

Черв. 1941 — верес. 1941: 138 швидк. бомбард. полк, технік авіац. мол.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював контролером відділу тех. якості на Харківському заводі «Гідропривід».

Помер 13.06.1977 у м. Харків.

ПРИХОДЬКО Микола Миколайович, 1922, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Ст. технік-лейтенант.

У 1951 закінчив курси техніків-лейтенантів при Київському танко-техніч. училищі за спеціальністю технік танковий.

Груд. 1942 — трав. 1945: Калінінський, 1-й Укр., 1-й Білорус. фр., 1 ТА 8 гв. мк 64 гв. тбр, ст. орудійний майстер.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу» (дві), «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За Одер, Ніссу та Балтику» (польська).

Після війни продовжував службу у Рад. Армії.

Помер 14.10.1956.

Р

РАКИТСЬКИЙ Іван Петрович, 1916, с. Нескучне Харківського р-ну Харківської обл.

Черв. 1941 — лют. 1945: Карел., 3-й Укр. фр., 420 сп 122 сд, ком. роти; 25.04.1945 — 20.05.1945: 13 уд. партиз. бриг., ком. партизанського загону.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

РАШИН Іван Федорович, 1920, с. Ломово Корочанського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Капітан.

24.11.1942 — 9.05.1945: 4-й Укр. фр., 1069 зеніт. артп 2 зеніт. артд-н, ком. взв.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював нач. групи на Харківському заводі електроапаратури.

Помер 8.08.1979 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

РЕЗНИК Георгій Васильович, 1915, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

8.04.1945 — 4.05.1945: 3-й Білорус. фр., фронтове стажування на посаді заст. нач. штабу з оперативної роботи 345 важкого тп.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Служив ком. роти у Казанській вищій офіцерській бронетанковій школі.

Працював ст. інспектором з кадрів на Харківському заводі транспортного машинобудування ім. Малишева.

Помер 3.09.1973.

РУДИЧ Григорій Микитович, 1918, с. Сороківка Харківського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

22.06.1941 — 15.06.1942: Захід. фр., 165 бао, нач. відділення; 15.06.1942 — 9.05.1945: 2-й Укр., 3-й Укр. фр., 405 бао, нач. відділення.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 9.03.1980 у м. Харків.

С

САВЧЕНКО Василь Григорович, 1915, смт Буди Харківського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив полкову школу зв'язку НКВС.

Груд. 1942 — трав. 1945: Захід., 1-й Укр., 1-й Білорус. фр. Був поранений у лип. 1943 та в серп. 1944.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст. (два), медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на Мереф'янському склозаводі Харківської обл.

САДОВСЬКИЙ Олександр Костянтинович, 1895, Барановицький р-н Брестської обл., Білорусь.

У 1932 закінчив арткурси м. Саратов, у 1934 корпусні курси ком. бат. м. Саратов.

Черв. 1941 — трав. 1945: Центр., Захід., Півд.-Захід., Брянський фр., Військо Польське, нач. штабу піхотної див.; нач. 1 відділення штабу А; заст. ком. піхотної див.

Ордени: Леніна, Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.»; Хрест Грюнвальда.

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 18.09.1961 у смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл.

СЕМЕРИНСЬКИЙ Семен Андрійович, 1923, м. Південний Харківського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1940 закінчив 10 класів 15 артспецшколи, Рязанське артучилище.

2-й Укр. фр., 145 артбр, ком. взв.

1951 — 1961: майстер ливарного цеху Харківського заводу п/с 61.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки.

Помер 15.07.1995 у м. Південний Харківської обл.

СЕРЕБРЯНСЬКИЙ Іван Васильович, 1911, с. Сабиніно Яковлевського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Капітан.

Черв. 1941 — 4.04.1945: 3-й Укр. фр., 16 окр. штурм. б-н, ком. мінометної роти; 960 сп 299 сд 57 А, ком. стрілецького б-ну. Був двічі поранений: у жовт. 1941 та в квіт. 1945.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 23.04.2001 у сел. Комуніст Харківського р-ну Харківської обл.

СЕРЕДА Олексій Петрович, 1920, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Капітан мед. служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 61 окр. зеніт. артд-н 61 тд 39 А, фельдшер.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією», «За перемогу над Японією» (Монголія).

Помер 15.05.1961.

СИТНИК Віктор Іванович, 1920, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Капітан мед. служби.

У 1940 закінчив Харківське військово-медичне училище.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 2829 санітарний склад, нач. відділення рухомої групи.

Медаль «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу».

Продовжував службу в Рад. Армії на посадах пом. нач. аптеки, нач. медпостачання див. Після звільнення у запас проживав у м. Мерефа Харківської обл.

Помер 1.02.1981.

СІРОБАБА Костянтин Іванович, 1915, смт Черкаське Слов'янського р-ну Донецької обл. Капітан.

У 1937 закінчив 18 школу мол. авіац. фахівців, м. Полтава.

Черв. 1941 — трав. 1945: 77 окр. рота зв'язку 4 гв. ап 62 ад, нач. радіопеленгаторного пункту; 339 бомбард. ап 9 гв. ад, нач. зв'язку ае.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Ленінграда», «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Берліна».

По війні працював у виконкомі Коренівської райради депутатів трудящих Краснодарського краю.

Помер 9.12.1990 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

СКРИННИК Михайло Іванович, 1916, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1938 закінчив 1-е Київське арт. училище.

4.08.1942 — 24.08.1942: Закавказ. фр., у складі 1-го Ростовського артучилища на посаді ст. ад'ютанта д-ну.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Харківській обл. конторі транспортно-експлуатаційних операцій з обслуговування населення.

Помер 15.09.2002 у м. Мерефа Харківської обл.

СОКОЛОВ Олексій Андрійович, 1915, м. Слов'янськ Донецької обл. Лейтенант.

30.08.1942 — 9.05.1945: Північ. флот, 29 ап, 118 розвідувальний ап, штурман літака; 10 окр. змішана ае, нач. зв'язку управління флоту.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. складом у Люботинському підсобному господарстві.

Помер 25.03.1991 у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

СОКОЛОВ Федір Федорович, 1901, смт Рогань Харківського р-ну. Майор інтендант. служби.

Із 8.03.1943 — гв. інтендант 2 рангу, 35 гв. сд, нач. трофейного відділу.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.11.1970 у м. Харків.

СОЛОДЕНКО Володимир Антонович, 1920, с. Розаліївка Білоцерківського р-ну Київської обл. Майор запасу.

Із 26.07.1942 — нач. особливого відділу партизанського загону ім. Котовського, Білорусь.

Орден Червоної Зірки, медаль «Партизанові Великої Вітчизняної війни» I ст., «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із січ. 1960 — гол. лікар лікарні с. Стрілеча Харківського р-ну Харківської обл.

СОЛЯНИК Олександр Порфирійович, 1913, с. Артемівка Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

26.06.1941 — 9.05.1945: Брянський, 1-й Білорус. фр., 150 тбр, ком. взв., ком. роти.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював заст. нач. відділу у Харківському управлінні проектно-монтажних робіт.

Помер 23.02.1982.

СОРОКІН Микола Володимирович, 1916, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Майор тех. служби.

У 1938 закінчив 2-е Ленінградське авіац. тех. училище.

Трав. 1939 — верес. 1945: участь у бойових діях у р-ні р. Халхін-Гол у складі 22 винищ. ап 2 ПА, ст. технік ланки управління; у боях з розгрому японських військ на посаді нач. цеху озброєння 145 СТАМ.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Працював в управлінні торгівлі Харківського облвиконкому.

Помер 12.11.2000.

СОСЮРКО Федір Антонович, 1914, смт Утківка Харківського р-ну Харківської обл. Капітан.

15.01.1943 — 30.09.1943: Північ.-Кавказ. фр., 165 сбр 47 А, ком. мінометного взв.; 1-й Укр. фр., 372 сп 218 сд. Одержав поранення.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував службу в Рад. Армії на посаді ком. роти курсантів. Звільнений у запас у 1958. Проживав у м. Мерефа Харківської обл.

СПЕНГЛЕР Вадим Миколайович, 1921, смт Високий Харківського р-ну Харківської обл. Технік-лейтенант аерозйомки. Капітан.

У 1939 закінчив 10 класів СШ № 1; курси аерозйомки НКВС СРСР, Харківське відділення; у 1941 — курси піротехніків, м. Балаклія.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1941: піротехнік, управління див., 3 зеніт. артд РГК, 3-й Білорус. фр. Брав участь у прориві оборони ворога на р. Неман, у взятті Кенігсберга і прориві кордону Східної Пруссії. У складі 3-го Білоруського фр. з жовт. 1944 по жовт. 1945 знаходився у Групі радянських військ у Німеччині.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Капітан танкової служби, нач. відділу збереження окружного артскладу, В.М. Спенглер вийшов у запас у 1959. Працював ст. інженером у Харківському політехнічному інституті.

Помер 21.11.1978.

СТАДНИК Володимир Михайлович, 1926, смт Печеніги Харківського р-ну Харківської обл. Старшина.

У 1941 закінчив 7 класів СШ у смт Печеніги Харківського р-ну.

Лип. 1944 — трав. 1945: 4-й Укр. фр., 1140 сп 340 сд, ком. відділення. Був важко поранений у берез. 1945, м. Бєльськ, 4-й Укр. фр.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни залишився служити у Рад. Армії.

Помер 21.01.1960.

СТЕПАНОВ Григорій Васильович, 1916, Курганська обл., Російська Федерація. Майор, заст. нач. полігону.

Лип. 1941 — 3.09.1945: Північ.-Захід., 1-й Прибалт. фр., окр. офіцерський б-н, заст. ком. б-ну з політчастини. У боях отримав одну контузію і два тяжких поранення.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., дві медалі.

Помер 31.03.1980 у сел. Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл.

СТЕПАНОВ Іван Степанович, 1908, Цивільський р-н, Чувашія, Російська Федерація. Полковник.

У 1933 закінчив Московську школу танк. техніків.

Берез. 1942 — трав. 1945: 397 сд, 33 гв. важк. тп, заст. нач. політвідділу; заст. ком. полку з політчастини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював в Управлінні будинками № 1 КЕЧ Харківського р-ну.

Помер 25.06.1980 у м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

СТРЕБНИЙ Олександр Григорович, 1916, с. Новогригорівка Донецької обл. Майор інтендант. служби.

1.06.1943 — 1.04.1945: Волхов., Ленінград., Карел., 1-й Білорус. фр., 106 тп 7 окр. гв. тбр, пом. ком. полку.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні: 139 окр. винищ. протитанк. артд-н 264 Уссурійської сд 87 ск, заст. командира д-ну.

Помер 1.02.1981 у смт Манченки Харківського р-ну Харківської обл.

Т

ТОМАХ Микола Маркович, 1908, смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл. Ст. сержант.

Учасник Великої Вітчизняної війни. 9.12.1941 — 23.09.1943: 1-й Укр. фр., 1150 сп 342 сд, стрілець.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1947 М.М. Томах — на надстроковій службі, нач. майстерні, військ. база № 831. Проживав у м. Мерефа Харківської обл.

Помер 16.04.1967.

ТОПЧІЙ Дмитро Федорович, 1902, м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл. Підполковник мед. служби.

У 1932 закінчив 1-й Харківський мед. інститут.

Черв. 1941 — трав. 1945: Центр., 1-й, 2-й, 3-й Білорус., 1-й, 2-й Укр. фр., нач. нейрохірургічної групи окр. роти мед. підсилення № 91, 28 А.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у медсанчастині заводу МТМ м. Харків.

Помер 17.05.1966.

У

УСТИНОВ Федір Іванович, 1924, Кармаскалинський р-н, Башкирія, Російська Федерація. Майор.

У 1943 закінчив зенітно-кулеметне училище, м. Сорочинськ.

Трав. 1943 — трав. 1945: Рязансько-Тамбовський д-н, р-н ППО у складі 11 зеніт.-кулемет. полку ППО, ком. взв.; Півд. фр. ППО у складі 5 окр. зеніт.-кулемет. б-ну, ком. взв.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у міській дитячій клінічній лікарні № 19, м. Харків.

Помер 30.09.1988 у м. Пісочин Харківського р-ну Харківської обл.

Ф

ФЕДЦОВ Федір Петрович, 1919, с. Борщова Харківського р-ну Харківської обл. Інженер-полковник.

У 1939 закінчив Харківський енергомеханічний технікум.

Листоп. 1941 — трав. 1945: Західн., 2-й, 3-й Укр. фр., 181 тбр 18 гв. тк, 96 окр. тбр.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Доцент Харківського гв. вищого танк. командного училища.

Помер 27.10.1994.

ФЕДЧЕНКО Антон Іванович, 1903, м. Миколаїв. Підполковник.

21.08.1941 — січ. 1945: Калінінський фр., штаб 30 А, заст. нач. КЕЧ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером у Харківському театрі опери та балету.

Помер 31.07.1980 у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

Х

ХАЛІЙ Микола Савелійович, 1916, с. Яковлівка Харківського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

Черв. 1941 — Брянський, 1-й Укр. фр., 894 сп 211 сд, нач. артилерії. Двічі поранений.

Помер 2.06.1972 у с. Яковлівка Харківської обл.

ХАРІН Петро Васильович, 1914, смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

У 1938 закінчив Качинську Червонопрап. військ. авіац. школу пілотів, м. Севастополь.

Лип. 1942 — лип. 1943: 133 стац. авіац. майстерні, механік ланки.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював слюсарем на Трикотажній фабриці, м. Харків.

Помер 23.12.1973 у м. Харків.

ХАРЧЕНКО Анатолій Іванович, 1909, м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл. Полковник.

У 1929 закінчив залізничний технікум, м. Полтава.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., Воронез., Степ., 3-й Укр. фр., військ. комендант залізн. ділянки та ст-ції Валуйки; залізн. ділянки та ст. Браїлов.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За оборону Сталінграда».

Працював у в/ч № 42295, м. Сімферополь, Крим.

Помер 9.05.1969.

Ч

ЧУНІХІН Степан Андрійович, 1911, с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл. Майор.

Жовт. 1941 — трав. 1945: Півд., Закавказ. фр., Північна група військ.

Медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоного Прапора.

Помер 7.02.1977 у м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

Ш

ШАПОВАЛОВ Михайло Степанович, 1924, с. Черкаські Тишки Харківського р-ну Харківської обл. Капітан.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Трав. 1944 — трав. 1945: 1-й Білорус. фр., 20 тбр 11 тк, ком. танку.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу в Рад. Армії на посаді командира батареї.

Після звільнення у запас проживав у м. Харків, працював на заводі «Серп і Молот».

Помер 6.09.1989.

ШАТИЛО Максим Андрійович, 1902, с. Дмитрівка Ракитянського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація. Підполковник.

Учасник війни проти імперіалістичної Японії. 9.08.1945 — 3.09.1945: ст. пом. нач. 1-го відділу, штаб Приамурської А ППО.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні займав посаду ст. офіцера з розвідки оперативно-розвідувального відділу, штаб Далекосхід. округу ППО, м. Хабаровськ. Звільнений у запас по хворобі. Проживав у м. Люботин Харківської обл.

Помер 1.09.1973.

ШЕВЧЕНКО Степан Семенович, 1908, с. Липці Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

Серп. 1941 — січ. 1945: 3-й фронтовий залізн. парк, Півд., Сталінград., 3-й Укр., 2-й Далекосхід. фр., нач. адмін.-господар. відділу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер 8.07.1971 у м. Харків.

ШУТОВ Олексій Якович, 1903, с. Архангельське Хохольського р-ну Воронезької обл., Російська Федерація. Майор.

У 1937 закінчив Ленінградське військ.-політ. училище.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., 1-й, 2-й Прибалт. фр., 992 сп 306 сд, ком. сб-ну. Був важко поранений у лют. 1943 в битвах за м. Орел; у січ. 1945 поблизу м. Олександрія, Латвія.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Олександра Невського, Червоного Прапора, Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював стрільцем у Державному науково-дослідному інституті осн. хімії «НІОХІМ», м. Харків.

Помер 7.12.1982 у смт Покотилівка Харківського р-ну Харківської обл.

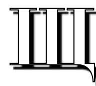

ЩЕПИНСЬКИЙ Михайло Олексійович, 1905, с. Черкаські Тишки Харківського р-ну Харківської обл. Майор.

1.10.1941 — 11.05.1945: Півд.-Захід., Сталінград., 4-й Укр. фр., нач. загального і секретного відділу управління.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Бухгалтер їдальні Військторгу.

Помер у 1977. Похований: м. Харків.

Чугуївський район

АКСЕЛЬРОД Анатолій Борисович, 1922, смт Паричі Світлогорського р-ну Гомельської обл., Білорусь. Майор, заст. начальника штабу полку.

25.08.1943 — 19.09.1944: 352 гв. важкий самохід. артп.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював учителем математики у Чугуївській школі робітничої молоді; Харківській СШ № 56.

Помер 1.01.1987 у м. Харків.

АЛЕКСАНДРОВ Валентин Вікторович, 1916, м. Чугуїв Харківської обл. Ст. лейтенант, ком. батареї.

У 1939 закінчив хімічний факультет Харківського державного університету. Працював мол. науковим співробітником НДІ будматеріалів, навчався в аспірантурі кафедри фіз. хімії ХДУ.

У Рад. Армії із 25.06.1941. На фронті Великої Вітчизняної війни з лип. 1942: Сталінград. фр., комбат 76-мм гармат, 331 сп. 24.08.1942 потрапив до ворожого оточення, а згодом до полону. Перебував у фашистському таборі в м. Ростов-на-Дону. Утік із лазарету для рад. військовополонених за допомогою підпільників і з лют. 1943 перебував у партизанському загоні, що діяв у Ростові та на його околицях. Із берез. 1943 знову в діючій армії: ком. взв. полкової батареї. У боях на р. Міус отримав поранення. Із бойової характеристики: «У боях відзначається стійкістю й мужністю. У будь-якій обстановці може

швидко приймати правильні рішення, забезпечити успішне виконання завдань, поставлених командуванням». Із серп. 1943 — 3-й, 4-й Укр. фр., 237 артп, ком. взв. розвідки У складі рад. військ перебував на тер. Польщі, Німеччини, Чехословаччини.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Удостоєний звання Заслуженого діяча науки УРСР. Лауреат Державної премії СРСР у галузі науки і техніки.

Звільнений в запас у січ. 1946. Працював у Харківському державному університеті: асистентом, ст. викладачем, доцентом, завідувачем кафедри фізичної хімії. У 1954 захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата хімічних наук. Мав 9 наукових праць.

Помер 2.01.1998.

АЛЕКСАНДРОВ Іларіон Олександрович, 1904, с. Орєшки Старицького р-ну Тверської обл. Російська Федерація. Підполковник.

У 1936 закінчив Московську військово-повітряну академію.

Серп. 1941 — берез. 1942: управління 137 зміш. ад, пом. нач. штабу з оперативного зв'язку.

Ордени: Червоного Прапора, Червоної Зірки, Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у Чугуївському військ. авіац. училищі льотчиків КВО.

Помер 29.06.1959 у м. Чугуїв Харківської обл.

АЛЕКСАНДРОВ Михайло Якович, 1924, смт Тарутине Тарутинського р-ну Одеської обл. Прапорщик.

20.09.1942 — 9.05.1945: Закавказ., Північ.-Кавказ., 3-й Укр. фр., 61-й військ.-дор. загін 6 військ.-дор. управління РВГК, рядовий.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 6.12.1981 у м. Чугуїв.

АЛЕКСАНКІН Володимир Степанович, 1926, с. Стєпноє Анненково Цильнінського р-ну Ульяновської обл., Російська Федерація. Майор тех. служби, заст. ком. б-ну.

У 1939 закінчив семирічку. Працював бригадиром тракторної бригади у радгоспі. Із листоп. 1943, призваний до Рад. Армії: курсант 4 окр. школи снайперів Приволзького військ. округу. Брав участь у бойових діях з берез. 1945: механік-водій, 39 тбр, 23 тк, 2-й Укр. фр. 13.03.1945 отримав поранення.

Медалі: «За бойові заслуги», «За бездоганну службу» І ст., «За бездоганну службу» II ст., «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні продовжував військ. службу. В 1950 закінчив курси техніків-лейтенантів при Київському танко-технічному училищі. Технік із ремонту бойових машин; ком. взв. спецробіт; нач. бронетанк. рем. майстерні, 3 гв. мех. А; очолював роботу рем. майстерні у І гв. ТА. Остання посада в армії — заст. із техчастини, ком. танкової роти б-ну в Київському військ. окрузі. Мешкав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 2.08.1997.

АЛЕКСЕНКО Микола Никифорович, 1913, с. Новичиха Алтайського краю, Російська Федерація. Підполковник, ком. б-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни І групи.

У 1935 — вчився в полковій школі. Із 1943 по 1947 — на курсах «Выстрел».

2-й, 3-й Укр., Ленінград., Волхов. фр., 356 сп 107 сд, ком. б-ну.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), Олександра Невського.

Помер 8.11.1997 у м. Чугуїв Харківської обл.

АНДРІАНОВ Іван Єрмолайович, 1904, с. Устьє Вишньоволоцького р-ну Тверської обл., Російська Федерація. Підполковник юстиції.

24.01.1942 — 9.05.1945: Захід. фр., пом. нач. оперативно-організаційного відділення штабу залізн. військ. фр.; 3-й Білорус. фр., член військ. трибуналу залізн. військ. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Подяка від Верховного Головнокомандувача.

Працював викладачем у Чугуєво-Бабчанському лісному технікумі.

Помер 12.08.1968 у м. Чугуїв Харківської обл.

АРГУНОВ Григорій Якович, 1921, с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Лейтенант.

У 1943 закінчив Пензенське мінометне училище.

Берез. 1942 — січ. 1944: Ленінград. фр., 125 окр. мінд-н 28 мінбр, ком. міномет. взв. Був поранений у січ. 1944.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 13.07.2002 у м. Чугуїв Харківської обл.

АРОВІН Іван Єгорович, 1921, с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Майор.

5.12.1941 — 11.05.1945: Північ.-Захід. фр., 607 окр. б-н зв'язку 235 сд, ком. відділення; 2-й Укр. фр., 1241 сп 375 сд, ком. взв.; 9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., 3 мотостріл. б-н 64 мбр, 7 мк, нач. зв'язку б-ну.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», болгарська «Вітчизняна війна 1944 — 1945 рр.».

Працював електриком-наладчиком у Харківському НДІ «Промбудпроект».

Помер 21.04.1994.

АЧКАСОВ Тимофій Іванович, 1915, с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

15.07.1942 — 19.04.1945: Центр., 3-й Білорус. фр., 687 сп 141 сд, пом. ком. взв.; 9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 226 окр. сапб 144 сд, ком. взв., роти.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки (два), медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Помер 2.05.1992 у м. Харків.

Б

БАЖАНОВ Михайло Васильович, 1906, с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Підполковник.

29.07.1938 — 11.08.1938: участь у бойових діях проти Японії в р-ні оз. Хасан у складі 26-ї пересувної майстерні зв'язку, особлива Червонопрапорна, Далекосхід. А, нач. цеху; 9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., нач. відділення постачання й ремонту відділу зв'язку 25 А.

Ордени: Леніна, Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Помер у 1999 у м. Харків.

БАЛАБАСЬОВ Федір Григорович, 1927, с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Прапорщик.

Серп. 1945 — верес. 1945: Забайкал. фр., 625 сп 221 сд, ком. стрілецького відділення.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

У 1947 закінчив школу сержантського складу конвойний військ МВС.

По війні працював стрільцем на Харківському автотранспортному підприємстві 20102.

Помер 19.07.1983 у м. Харків.

БАРІНОВ Василь Іванович, 1922, Новодеревеньківського р-ну Орловської обл. Ст. технік-лейтенант.

У 1941 закінчив 1-у Вольську військову авіац. школу механіків.

Трав. 1942 — трав. 1945: 1-й Укр. фр., 41 окр. авіац. навчально-тренувальний полк, механік авіаційний.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 36986 м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 29.12.1984.

БАРСУКОВ Петро Степанович, 1925, с. Маркове Глушковського р-ну Курської обл., Російська Федерація. Старшина.

Брав участь у боях з 18.08.1944 — 9.05.1945: ком. кулеметної обслуги, 241 сп 75 гв сд, 1-й Білорус. фр., телефоніст, 159 гв. артп 75 гв. сд, 1-й Білорус. фр.

Медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди — медалі: «За бездоганну службу» I ст., «За бездоганну службу» II ст.

У 1946, перебуваючи у Групі радянських військ у Німеччині, назначений ст. писарем штабу частини. Згодом зачислений до надстрокової служби: писар старшини, діловод секретного діловодства. Проживав у м. Чугуїв.

Помер 22.06.1995.

БЄЛАШКО Петро Михайлович, 1926, с. Стадниця Тетіївського р-ну Київської обл. Прапорщик.

У 1944 закінчив 54 навч. сп 42 УСД ППО.

Верес. 1944 — трав. 1945: 1-й Білорус., 1-й Прибалт. фр., 212 гв. сп 75 гв. сд, мінометник.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоної Зірки, «За мужність» III ст. медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

По війні працював кочегаром у в/ч № 58129, м. Чугуїв.

Помер 2.11.2003 у м. Чугуїв Харківської обл.

БИСТРИЦЬКИЙ Тимофій Михайлович, 1914, с. Базаліївка Чугуївського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

Призваний у 1936 Куп'янським РВК Харківської обл.

Півд. фр., 212 пов.-десант. б-н, ком. стр взв. 8.08.1941 отримав тяжке поранення.

У 1946 демобілізований, мешкав у м. Харків. Працював інспектором Чугуївського райфінвідділу.

Помер 3.01.1989 у м. Харків.

БІЛОГУБ Дмитро Захарович, 1907, м. Гуляйполе Запорізької обл. Підполковник.

У 1932 закінчив Полтавське військово-політичне училище ім. Фрунзе.

12.12.1942 — 9.05.1945: Ленінград., 1-й Укр. фр., 524 сп 112 сд, заст. ком. полку зі стройової частини; 149 сд, нач. розвідки див. Був поранений 22.01.1944 при форсуванні р. Горинь в р-ні м. Ровно.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), медалі: «За оборону Ленінграда», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги».

Чугуївське військ. авіаційне училище, викладач.

Помер 13.01.1983 у м. Чугуїв Харківської обл.

БОРИСОВ Петро Васильович, 1923, м. Виньов Тульської обл., Російська Федерація. Старшина.

8.11.1941 — 18.02.1944: Захід., Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., окр. зеніт. д-н 11 тбр, навідник гармати.

Медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інкасатором у Чугуївському відділенні Держбанку СРСР.

Помер 20.01.1977 у м. Чугуїв Харківської обл.

БРОДНИКОВ Костянтин Якович, 1914, м. Чугуїв Харківської обл. Підполковник.

У 1940 закінчив курси удосконалення політскладу запасу Одеського військ. округу, м. Запоріжжя.

Лип. 1941 — трав. 1945: Півд., Закавказ., 1-й Укр. фр., військ. комісар 596 окр. міндну 395 сд; 723 сп 395 сд; ст. інструктор політвідділу, секретар партбюро. Був поранений у 1942 на тер. Ростовської обл.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював заст. голови ОКК у Харківському обласному комітеті товариства Червоного Хреста.

Помер 2.10.1976 у м. Харків.

БУРИКОВ Григорій Олексійович, 1906, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

У 1928 закінчив 2 курси Харківського автомобільного технікуму.

Верес. 1942 — трав. 1945: 4-й, 3-й, 1-й Укр., 1-й, 3-й Білорус. фр., 682 окр. авторота 28 А, пом. ком. роти з техчастини, ком. роти. Був контужений у трав. 1943.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За взяття Кенігсберга», «За взяття Берліна», «За бойові заслуги».

Працював шофером у Харківському фізико-технічному науково-дослідному інституті Академії Наук УРСР.

Помер 25.01.1973 у м. Харків.

БУРЦЕВ Андрій Олександрович, 1918, м. Путивль Сумської обл. Військлікар III рангу. Заслужений лікар УРСР. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

24.06.1941 — 2.12.1943: Захід., Центр., 3-й Білорус. фр., 418 окр. медсанбат 329 сд, ком. хірург взв. Поранений 2.12.1943.

Із жовт. 1945 — головний лікар Чугуївського р-ну.

В

ВАКУЛЕНКО Василь Григорович, 1914, с. Новий Бурлук Чугуївського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

До війни — вчитель школи у с. Худоярове Шевченківського р-ну. У 1938 закінчив педтехнікум у м. Куп'янськ Харківської обл. Мобілізований до Рад. Армії 19.08.1941. Із серп. 1941 — курсант школи санінструкторів, а у груд. — санінструктор 699 сп 6 А, Півд.-Захід. фр. Отримав два тяжких поранення — поблизу м. Харків та в р-ні с. Клецьк Волгоградської обл. У 1944 закінчив курси піротехніків, продовжував службу у складі артп 254 сд, 1-й Укр. фр.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення в запас мешкав у с. Миколаївка Чугуївського р-ну Харківської обл.

Помер 8.09.1998 у м. Куп'янськ.

ВАСИЛЬЄВ Микола Іванович, 1923, Пархомовський р-н Псковської обл., Російська Федерація. Старшина.

У 1946 закінчив 2-е Ульяновське танкове училище ім. Калініна.

Листоп. 1941 — січ. 1944: Ленінград., Волхов., 3-й Прибалт. фр., 78 зсп; 191 сд

окр. розвідрота, ком. відділення, старшина роти. Двічі поранений: у груд. 1943; у черв. 1944 на Волхов. фр.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював токарем на Чугуївському заводі паливної апаратури.

ВЛАСОВ Василь Васильович, 1921, Староруський р-н Новгородської обл., Російська Федерація. Ст. лейтенант, заст. командира батареї механізованого полку.

26.12.1941 — 9.05.1945: Карел., 2-й Білорус. фр., 24 гв. сп, старшина кулеметної роти.

Ордени Слави Ш ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1980 — радгосп «Тернівський» Чугуївського р-ну, тесляр.

ВОРОНОВ Яків Андрійович, 1915, с. Глинка Бєлгородської обл., Російська Федерація. Капітан.

20.08.1943 — 9.05.1945: 2-й Укр. фр., 92 винищ. ап, ад'ютант ае.

Медалі: «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Помер 14.10.2000 у м. Чугуїв Харківської обл.

Г

ГАЄНКО Іван Андрійович, 1917, с. Пісочки Лохвицького р-ну Полтавської обл. Капітан.

У 1940 закінчив Чугуївське вище авіаучилище.

22.06.1941 — 9.05.1945: 12 окр. Червонопрапорна ае 61 ап ВПС, льотчик, штурман. Одержав важке поранення у бою. Здійснив 172 вильоти, з них 15 вильотів на розвідку у тил ворога.

Орден Червоного Прапора, медалі: «За оборону Ленінграда», «За оборону Радянського Заполяр'я», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бойові заслуги».

Продовжував службу в Рад. Армії на посадах: офіцер оперативно-розвідувального відділення, нач. штабу винищ. ап. Звільнений в запас у 1955. Проживав у м. Ленінград, згодом у м. Харків.

Помер 22.08.1981.

ГЕРАСИМОВ Костянтин Семенович, 1914, м. Чугуїв Харківської обл. Майор інтендант. служби.

У 1931 закінчив Курси шеф-кухарів при з-ді № 183, м. Харків.

Черв. 1941 — лип. 1942: 1-й Укр. фр., 23 сд 69 сп, нач. продпостачання.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював нач. Харк. гарнізон. ради КВО.

Помер 28.08.1978 у м. Чугуїв Харківської обл.

ГЛАЗУНОВ Петро Іванович, 1914, с. Велика Бабка Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби, ст. керівник 250 школи мол. авіац. спеціалістів.

У 1934 закінчив ФЗУ при Харк. заводі «Серп і Молот», освоївши фах інструктора столярної справи.

У Рад. Армії — із 1936, пройшов курс навчання у школі мол. авіаспеціалістів 83 авіац. бр., м. Брянськ.

Учасник Великої Вітчизняної війни з трав. 1943: механік, заст. ст. техніка ае з озброєння 999 штурм. ап 277 штурм. ад 13 ПА, Ленінград. фр. 3 трав. 1944 — курсант 2-го Ленінград. військ. авіатех. училища, м. Рига, Прибалтика.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій

Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

По війні продовжував службу, перебуваючи у резерві відділу кадрів 6 ПА, Туркестанський військ. округ. Після звільнення у запас в 1960 мешкав у Харкові, працював майстром на заводах «Буддеталь», електромонтажних виробів № 3, інженером «Промзв'язку».

Помер 16.05.1994.

ГОЛОВІН Василь Іванович, 1904, смт Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Учасник громадянської війни.

Лип. 1941 — квіт. 1942: Півд.-Захід. фр., 965 сп 274 сд, 655 сп 96 сд, 41 гв. сп 14 гв. сд 37 А, комісар. Був тяжко поранений.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював директором радгоспу ім. Кірова Красноградського р-ну, зав. підсобного господарства у Чугуївському міськзмішторзі.

Помер 11.09.1972.

ГРОМАК Віктор Олексійович, 1920, м. Чугуїв Харківської обл. Ст. сержант.

11.07.1941 — 15.09.1944: Балт., Ленінград. фр. Внаслідок поранення перебував у госпіталі на лікуванні.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу».

На надстроковій службі перебував до 1970, обіймаючи посаду зав. сховища артилерійського озброєння. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 22.04.1993.

ГУЖВА Іван Овсійович, 1909, с. Юрченкове Чугуївського р-ну. Харківської обл. Мол. лейтенант.

Закінчив школу молодших лейтенантів.

На фронтах Великої Вітчизняної війни з 1942 по верес. 1945: 31 стрілецька, курсант. див.

По війні працював головою колгоспу у 1947, потім зав. ферми, пасічником.

Помер у 1984.

ГУЖВА Никифор Іванович, 1915, с. Юрченкове Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1939 закінчив 2-е Ленінградське військ. авіац.-технічне училище.

Черв. 1941 — січ. 1945: Захід., Півд.-Захід. фр.; Схід. фр. ППО Москов. військ. округ, 934 винищ. ап ППО 127 винищ. ад ППО, заст. ст. техніка ае з озброєння.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював на Харківському автотранспортному підприємстві № 20101.

Помер 16.05.1970.

ГУСЄВ Костянтин Миколайович, 1916, м. Санкт-Петербург, Російська Федерація. Старшина.

22.07.1941 — 9.05.1945: Ленінград., Волхов., Північ.-Захід., 2-й Білорус., 2-й Укр., Центр. фр., відділ контррозвідки СМЕРШ 279 винищ. ад, ст. шофер.

Медалі: «За бойові заслуги» (три), «За оборону Ленінграда», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював черговим електриком на Чугуївській меблевій фабриці.

Помер 14.10.1988.

ГУСЯТНИКОВ Федір Ілліч, 1923, Стерлибашевський р-н, Башкирія.

12.02.1943 — 1.05.1944: Північ.-Захід., 2-й Прибалт. фр., 1 Уд. А, 81 тп, ком. танк. взводу.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 —

1945 рр.». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 26.01.1979 у м. Чугуїв Харківської обл.

Д

ДАВИДОВ Михайло Андрійович, с. Давидово Орловської обл., Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

1.10.1941 — 30.06.1942: 393 сд 691 окр. запасна див. Поранений 14.05.1942 на Півд.-Захід. фр.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер у 1982 у м. Чугуїв Харківської обл.

ДМИТРІЄНКО Дмитро Омелянович, 1914, с. Дмитренки Решетилівського р-ну Полтавської обл. Капітан тех. служби.

У 1940 закінчив Чугуївське військ. авіац. училище льотчиків.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід. фр., 629 винищ. ап 102 винищ. ад; 38 гв. винищ. ап 2 гв. винищ. ад ППО, механік авіац. Був контужений у лип. 1941 на Захід. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював електромонтером у Чугуївському районному відділенні виробничого енергетичного підприємства «Харківенерго».

Помер 2.07.1980 у м. Чугуїв Харківської обл.

Є

ЄВДОКИМОВ Андрій Андрійович, 1914, с. Велика Бабка Чугуївського р-ну Харківської обл. Підполковник.

15.04.1942 — 28.09.1942: ст. ад'ютант і ком. сб-ну, 56 гв сп 20 гв. сд; ст. пом. начальника розвідвідділу корпусу, 70 ск з 24.07.1943 по 9.05.1945. Був тяжко поранений 9.09.1942 під м. Ржев.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні закінчив Вищі розвідувальні курси у м. Москва. Обіймав посаду начальника штабу з розвідки. Проходив службу у віддаленій місцевості на о. Сахалін. Після звільнення у запас проживав у м. Харків.

Помер 5.06.1992.

ЄЛЬЧИЩЕВ Дмитро Іванович, 1917, Воронезька обл. Російська Федерація. Лейтенант.

У Рад. Армії з 1938 по 1947: 4-й Укр. фр., 26 мсп 19 тд, ком. сап. взв.

Орден Червоної Зірки.

У 1955 — 1957 працював лісником Чугуївського лісництва.

Помер 7.10.1998 у смт Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖАРКО Григорій Захарович, 1926, с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

6.05.1944 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 2004 зеніт.-артп 69 зеніт.-артд, ком. гармати, взв.

Орден Слави III ст., медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював майстром виробничого навчання у штабі ЦО Харківської обл.

Помер 28.06.2001.

ЖИХАРЕВ Микола Юхимович, 1903, м. Чугуїв Харківської обл.

Капітан-інженер.

Лип. 1941 — серп. 1942: Кавказ. фр., нач. моторного цеху авіарем. майстерень 14 Вищого офіц. штабу штурманів.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював інженером на Харківському заводі «Буддеталь».

Помер 16.10.1975 у м. Харків.

ЖУКОВ Павло Андрійович, 1926, м. Чугуїв Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

20.11.1943 — 3.09.1945: 245 окр. б-н урядового зв'язку НКВС.

Медалі: «За перемогу над Японією», «За взяття Кенігсберга».

Помер 11.07.1996 у м. Чугуїв Харківської обл.

З

ЗАЧЕПИЛО Михайло Петрович, 1917, с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

20.09.1941 — 3.10.1942: Півд.-Західн., Північ.-Кавказ. фр., 541 сп 135 сд, ком. стр. взв.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 2.01.1982 у м. Харків.

ЗВЄРЯНСЬКИЙ Броніслав Дмитрович, 1926, с. Дубові Махаринці Козятинського р-ну Вінницької обл. Прапорщик.

13.09.1944 — 9.05.1945: 1-й Білорус. фр., 159 гв. артп, зав. продовольчо-фуражним складом.

Медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював зав. складом у в/ч 24573.

Помер 13.09.2003 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЗЕЛЕНКО Іван Антонович, 1909, ст-ця Нововладимирівська Туапсинського р-ну Краснодарського краю, Російська Федерація. Майор тех. служби.

У 1932 закінчив Ленінград. військ. теоретичну школу льотчиків.

Січ. 1942 — жовт. 1943: Калінінський, Воронез. фр., 728 винищ. ап, ст. технік ае.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював компресорником у в/ч 36986, м. Чугуїв.

Помер 18.01.1980 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЗМІЄНКО Павло Петрович, 1910, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1935 закінчив школу танк. техніків, м. Ленінград.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд.-Західн., Воронез. фр., 10 окр. гв. винищ. протитанк. артбр; 4 артд-н прориву РГК 10 АКП, пом. ком. з техчастини. Був важко поранений у трав. 1945 поблизу м. Берлін.

Ордени: Червоної Зірки (чотири), Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги», «За взяття Берліна». Мав шість подяк від Верховного Головнокомандувача.

Працював майстром ділянки в Чугуївському райпобуткомбінаті.

Помер 23.04.1982 у м. Харків.

ЗМІЇВСЬКИЙ Федір Данилович, 1912, м. Чугуїв Харківської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: 9 ПА, 53 район авіабазування, нач. зв'язку р-ну.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією», «За визволення Кореї» (1948).

Помер 31.07.1976 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЗУБОВ Микола Тимофійович, 1920, с. Варвароборки Липецького р-ну Липецької обл., Російська Федерація. Майор мед. служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., 991 сп 258 сд 25 А, фельдшер б-ну.

Медаль «За перемогу над Японією».

Працював нач. штабу медслужби Чугуївського міського штабу ЦО.

Помер 3.01.1995 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЗУЄВ Петро Якович, 1920, Іркутська обл., Російська Федерація. Старшина надстрокової служби запасу.

30.01.1943 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 7 лижна бр., 130 автомобільна рота, 50 сд.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги», «За бездоганну службу».

Помер 12.06.1984 у м. Чугуїв Харківської обл.

І

ІЄВЛЄВ Валерій Іванович, 1922, м. Чугуїв. Майор.

10.04.1943 — 9.05.1945: Брянський, 2-й Прибалт. фр., 1477, зеніт.-артп РГК, начальник зв'язку.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер у 1993.

К

КАРНАУХ Василь Лук'янович, 1918, с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби, зав. госпчастиною фак-ту Харківського військ. вищого команд.-інж. училища. Інвалід Великої Вітчизняної війни ІІ групи.

Працював обліковцем тракторної бригади у радгоспі № 7 у рідному селі.

У Рад. Армії — з серп. 1938: проходив військ. службу у ВМФ. У 1942 закінчив школу сержант. складу берегової оборони при військ.-мор. базі Північ. Тихоокеан. флотилії. Брав участь у війні з Японією, будучи ком. подачі у складі 216 окр. артд-ну, ТФ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги», «За бездоганну службу» І ст.

Звільнений у запас в серп. 1946. В 1947 — старшина надстрокової служби ескадрильї Чугуївського авіац. училища, пізніше служив у автошколі КВО в Чугуєві, Харківському вищому авіац. училищі зв'язку з 1961 — ст. хіммайстер відділ. арт-тех. озброєння Харківського військ. уч-ща МВС УРСР. Звільнений у відставку в січ. 1973.

Помер 9.07.2002 у м. Харків.

КАТРЕНКО Іван Андрійович, 1926, с. Новоселиця Семенівського р-ну Полтавської обл. Капітан тех. служби.

18.05.1944 — 15.10.1944: Ленінград. фр., 110 окр. зеніт.-артбр, прожекторист.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Помер 9.02.1998 у м. Чугуїв Харківської обл.

КОБЗАРЕНКО Павло Семенович, 1905, с. Вереміївка Семенівського р-ну Полтавської обл. Полковник.

У 1924 закінчив 2 курси агротехнікуму, м. Омськ.

Лип. 1941 — трав. 1945: Півд., Степ., 2-й Укр. фр., 214 артп 38 сд, 47 А, ком. полку; 38 сд 27 А, командувач артилерією. Був тричі поранений: у боях за м. Армаелі (40 км на захід від м. Керч), важко поранений у листоп. 1941 за м. Шаумян на Кавказі у груд. 1942; у жовт. 1944 — у Карпатах.

Ордени: Червоного Прапора (три), Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни І ст., Леніна, медалі: «За оборону Одеси», «За оборону Кавказу», «За перемогу над

Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні залишився служити в Рад. Армії.

Помер 24.01.1976 у м. Чугуїв Харківської обл.

КОБЛИСЬ Степан Мойсейович, 1922, с. Лука Немирівського р-ну Вінницької обл. Ст. технік-лейтенант.

У 1941 закінчив 1-у Васильківську військову авіац. школу авіамеханіків за спеціальністю механік авіаційний.

Серп. 1945 — верес. 1945: 2-й Далекосхід. фр., 581 бомбард. ап 83 ад, механік авіаційний.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги».

Працював у в/ч № 36986 м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 15.06.2002.

КОВАЛЬЧУК Фокій Якович, 1915, с. Рудня Петриківського р-ну Поліської обл. Білорусь. Лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Курсант, 40 артп 40 сд Особливої Далекосхідної Червонопрапорної Армії. Закінчив Харківське артучилище протитанкової артилерії.

Учасник Великої Вітчизняної війни з черв. 1941 по трав. 1943: ком. взв., 745 сп 141 сд Київського військового округу; ком. бат., 453 артп, Півд.-Західний фр. Після важкої контузії перебував на лікуванні в ЕГ № 2561, м. Березники Пермської обл. Російська Федерація. Звільнений у запас у 1943 через хворобу.

Орден Вітчизняної війни II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Проживав у смт Есхар Чугуївського р-ну.

Помер у 1997.

КОЗАК Василь Денисович, 1925, м. Орел, Російська Федерація. Старшина.

10.02.1943 — 5.11.1943: Калінінський фр., окр. лижний б-н, 381 сд, автоматник. 29.04.1944 — 25.06.1944: Білорус. фр., 250 гв. сп 83 гв. сд, стрілець. Був тяжко поранений поблизу м. Орша, ЕГ № 1803.

Орден Червоної Зірки.

По війні закінчив Пушкінське танкове училище, спеціальність механік-водій. За цією спеціальністю проходив надстрокову службу до 1972 у різних армійських підрозділах. Після виходу у відставку проживав у смт Малинівка Чугуївського р-ну.

Помер 2.07.2003.

КОКОЛЄВ Анатолій Миколайович, 1918, с. Юксеєво Комі-Перм'яцького АО Кочевського р-ну Пермської обл., Російська Федерація. Старшина.

1943 — 1945: Ленінград., 2-й Білорус. фр., 1229 гауб. артп 58 гауб. артбр. Проходив службу в 10 мех. військ.-дорожньому загоні у складі 4 дорожньої буд. див.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу», «За оборону Ленінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжив надстрокову службу в Рад. Армії: писар штабу, ст. шифрувальник, ком. взв., пом. нач. авіапостачання. Вийшов у відставку у 1969. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 17.06.1988.

КОЛОМІЄЦЬ Петро Федорович, 1918 с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина.

Закінчив курси радіотелеграфістів.

Черв. 1941 — трав. 1945: 707 окр. полк зв'язку; 31 РАТ при штабі 4 ПА; 94 окружний вузол зв'язку ВПС, радіотелеграфіст.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Працював у Харківському управлінні зрошувальних систем.

Помер 20.03.1985 у м. Чугуїв Харківської обл.

КОНДРАТЕНКО Кузьма Григорович, 1916, с. Турківка Прилуцького р-ну Чернігівської обл. Старшина дострокової служби.

12.11.1942 — 9.05.1945: 3-й Укр. фр., 106 окр. інж. б-н, 672 штурм. ап.

Медалі: «За оборону Сталінграда», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у Чугуївському авіаційному училищі льотчиків 69 ВА КВО, нач. складу артозброєння і боєприпасів.

Помер 16.07.1976 у м. Чугуїв Харківської обл.

КОПНІН Олексій Якович, 1925, Ремешківський р-н Тверської обл., Російська Федерація. Старшина.

У 1943 закінчив школу відмінних стрільців снайперської підготовки, м. Свердловськ Московської обл.

Трав. 1944 — трав. 1945: 2-й Білорус. фр., 1196 самохід. артп.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював у школі № 7, м. Чугуїв.

Помер 4.10.1990 у м. Чугуїв Харківської обл.

КРАВЧЕНКО Олексій Леонтійович, 1926, Азовський р-н Ростовської обл., Російська Федерація. Прапорщик.

29.09.1944 — 14.04.1945: 1-й Укр. фр., 3 гв. А, 186 Сандомирський сп 329 сд.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 3.09.1974 у м. Чугуїв Харківської обл.

КРАСНОКУТСЬКИЙ Михайло Степанович, 1920. с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл. Інженер-підполковник.

У 1939 закінчив Харківський технікум промислового транспорту.

Черв. 1941 — трав. 1945: Півд., Захід., 2-й Білорус. фр., 312 штурм ап 1 ПА, механік авіац.; 657 штурм. ап 4 ПА, технік ланки.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював ст. інженером у Харківському інституті радіоелектроніки.

Помер 21.06.1989 у м. Харків.

КУШНАРЬОВ Володимир Павлович, 1924, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Інженер-майор.

10.02.1943 — 11.05.1945: Степ. фр., стрілець 80 окр. гв. сп; 3-й Укр. фр., ком. відділення 3 окр. саперного полку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював інженером-будівельником у Чугуївській квартирно-експлуатаційній частині гарнізону.

Помер 5.02.1996.

Л

ЛАДИКА Сергій Якович, 1910, с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

28.12.1941 — 7.03.1944: Волхов., Захід., Сталінград., Північ.-Захід., 1-й Прибалт., 1192 сп 57 сд, ком. стр. роти.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 24.07.1970 у с. Волохів Яр Харківської обл.

ЛАМАНОВ Володимир Іванович, 1919, м. Чугуїв Харківської обл.

Закінчив 7 класів Чугуївської СШ.

Черв. 1941 — трав. 1945: 67 окр. тбр, ком. гармати Т-34.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював робітником на дорожньо-експлуатаційній дільниці № 642, м. Чугуїв.

Помер 15.01.1983 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЛАТИШЕВ Іван Микитович, 1906, м. Чугуїв Харківської обл. Капітан.

У 1931 закінчив курси стрільців бомбардирів м. Оренбург.

Серп. 1941 — трав. 1945: Захід., Брянський, Центр., Білорус., 1-й Білорус. фр., 301 бомбард. ад 16 ПА, пом. нач. відділення з розвідувальної частини.

Ордени Червоної Зірки (два), медалі: «За відвагу»,, «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на 8-у державному підшипниковому заводі, м. Харків.

ЛЕОНОВ Василь Леонтійович, 1911, Краснохолмський р-н Тверської обл., Російська Федерація. Майор.

У 1939 закінчив Київські курси мол. лейтенантів-танкістів.

Листоп. 1941 — трав. 1945: Захід., 1-й, 3-й Укр. фр., Польове управління 6 А, нач. 6 від-ня трофейного відділу А металоприйому та демонтажу. Був важко поранений у груд. 1941 в боях на Захід. фр.

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював слюсаремтрубопровідником у Харківській військ. інж. радіотехнічній академії ім. Говорова.

Помер 21.10.1971 у смт Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл.

ЛИХОБАБІН Олександр Григорович, 1917, м. Чугуїв Харківської обл. Капітан, черговий офіцер Управління коменданта гарнізону.

30.11.1939 — 13.03.1940: учасник радянсько-фінляндської війни, ст-на бат., 169 окр. зеніт. артп.

22.06.1941 — 25.03.1942: Ленінград. фр., 562 окр. міномет. д-н 36 зап. сбр, ст-на д-ну.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Із 1963 працював диспетчером на Харківському велосипедному заводі.

ЛУКАШОВ Олександр Юхимович, 1921, м. Луганськ. Старшина надстрокової служби, інструктор-музикант.

26.09.1941 — 11.05.1945: 2-й Укр. фр., 89 гв. сд 7 гв. А, ансамбль пісні і танку, Будинок Рад. Армії.

Медаль «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: медалі: «За бездоганну службу» II ст., «За бездоганну службу» I ст.

Після війни музикант Чугуївського військ. авіаучилища льотчиків.

Помер 17.10.1995 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЛЮТИЙ Михайло Іванович, 1921, с. Мосьпанове Чугуївського р-ну. Ст. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни.

9.04.1943 — 12.04.1945: Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., 57 А, 189 гв. сп 61 гв. сд, ком. стрілецького взв.

12.04.1945 — тяжко поранений у праву руку, Австрія (до цього був тричі поранений).

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», болгарська «За участь у Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Із 1981 працював пом. майстра на ткацькій фабриці м. Південний Харківського р-ну.

М

МАКАШОВ Федір Якович, 1903, м. Чугуїв Харківської обл. Підполковник.

Груд. 1943 — 9.05.1945: 1-й Укр. фр., 58 важкий тп, пом. з матер. постачання; 2-й Укр. фр., 4 ТА, нач. відділення трофейного відділу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», польська «За свободу Вітчизни».

Чугуївський будинок рибалки Харківського військ. гарнізону, начальник.

Помер 13.03.1980 у м. Харків.

МАЛЬЦЕВ Володимир Павлович, 1920, с. Таганка Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина.

22.06.1941 — 16.09.1944: Чорноморський флот, 36 б-н зв'язку 36 авіабази 63 авіабригади, радіотелеграфіст; 23 рота зв'язку 36 окр. авіаційно-технічного б-ну, ст. радіотелеграфіст.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював електромонтером на Чугуївському молокозаводі.

Помер 26.02.1986.

МАНУЙЛО Іван Павлович, 1922, Оренбурзька обл., Російська Федерація. Підполковник, заст. командира полку.

28.12.1941 — 19.12.1942: Півд.-Західн. фр., ком. вогневого взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: орден Богдана Хмельницького, медаль «За бездоганну службу».

По війні продовжував службу в лавах Рад. Армії. Був слухачем Вищої офіцерської школи військ ППО групи командирів батареї. Служив нач. штабу зеніт.-артп при Управлінні 75 гв. тд Київського військ. округу.

Після виходу у запас проживав у м. Чугуїв Харківської обл. Працював інженером ЦО.

Помер 1.02.2005.

МАСЛЯНИК Степан Антонович, 1916, м. Дергачі Харківської обл. Старшина дострокової служби. Ком. відділу.

22.06.1941 — 9.05.1945: Півд.-Західн., Донський, Північ.-Кавказ., Західн., 2-й Білорус., 1-й Прибалт., Ленінград. фр., 126 гв. бомбард. ап 4 гв. бомбард. ад 15 ПА, авіаційний механік.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За оборону Кавказу», «За взяття Кенігсберга». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 11.06.1986 у м. Чугуїв Харківської обл.

МИХЕДЬКО Павло Герасимович, 1914, смт Білики Кобеляцького р-ну Полтавської обл. Капітан мед. служби, нач. групи учб. ап.

Закінчив семирічку в рідному селі, а в 1931 — ФЗУ при паровозорем. з-ді в м. Полтава, працював формувальником. З 1936 — у Рад. Армії. Закінчив школу мол. авіаспеців при 9-й військ. авіашколі льотчиків та льотнабіг, у 1939 — курси мол. авіамеханіків при Чугуївському військ. училищі, а в 1943 — Харківське військ. авіатехнічне училище. Був авіамотористом, авіамеханіком, мол. авіатехніком, механіком авіаційним.

У діючій армії — з серп. 1941. Воював у складі 6 винищ. ап 2 винищ. ад Півд.-Західн. фр.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, Вітчизняної війни I ст., Богдана Хмельницького.

По війні продовжував службу у Збройних Силах як технік авіаланки у складі 73 ПА Туркестанського військ.

округу. За відмінні показники у праці нагороджений Грамотою Президії Верховної Ради Таджицької РСР; начальник полкової авіарем. майстерні, Північна група військ, начальник слюсарно-механічної групи Луганського військ. авіаучилища льотчиків. У 1951 перебував у складі Північ. групи військ на тер. Польщі.

Звільнений в запас у жовт. 1960. Мешкав у м. Чугуїв Харківської обл., працював в управлінні газового господарства.

Помер 16.07.2004.

МОЇСЕЄВ Микола Миколайович, 1924, с. Ніколаєвка Канського р-ну Красноярського краю, Російська Федерація. Майор.

Закінчив Київське військове училище зв'язку у м. Красноярськ, прискорений курс за спеціальністю ком. взв. зв'язку.

Листоп. 1942 — трав. 1945: Донський, Півд.-Захід., 3-й Укр., 1-й Білорус. фр., 62 окр. гв. б-н зв'язку та ком. кабельно-тичкової роти зв'язку.

Ордени: Червоної Зірки (три), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу» «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 36986, м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 1.08.1989.

М'ЯШИН Борис Олексійович, 1919, м. Чугуїв Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

1.12.1943 — 9.05.1945: 2-й Укр. фр., Управління 1 гв. мех. Віденського корпусу.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1955 — 1957 — Чугуївське військове авіаучилище льотчиків, ком. відділення, музикант.

Помер 17.04.1996 у м. Чугуїв Харківської обл.

НЕЧИТАЙЛО Іван Йосипович, 1917, с. Ганнівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: 2-й Далекосхід. фр., 149 винищ. ад ППО 3 винищ. ап, заст. ст. інженера.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Японією». Трудові нагороди: ордени Червоної Зірки, Червоного Прапора.

Помер 7.03.1983 у м. Харків.

НІМИКІН Мартин Тимофійович, 1914, Суджанського р-ну Курської обл., Російська Федерація. Підполковник.

У 1943 закінчив Московську військ.-політичну академію ім. Леніна.

Верес. 1943 — трав. 1945: 2-й Прибалт., 1-й Білорус. фр., 512 сп 146 сд, секретар партбюро полку. Двічі контужений та двічі поранений у 1944 в р-ні м. Устомськ Тверської обл.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював на Чугуївському заводі тракторних деталей.

Помер 26.08.1965 у м. Чугуїв Харківської обл.

НОСИК Іван Степанович, 1920, с. Юрченкове Чугуївського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант, ком. взводу. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Закінчив у 1933 5 класів у с. Гракове, працював у колгоспі, згодом — слюсарем у залізн. депо м. Чистякове Донецької обл. У Рад. Армії — з листоп. 1940. На фронті Великої Вітчизняної війни з листоп. 1942. Був ком. від-ня зв'язку 134 артп 172 сд, Захід. фр. У черв. 1944 отримав тяжке поранення. Після одужання пройшов навчання на курсах мол. лейтенантів

(1-й Укр. фр.). З січ. 1945 продовжував воювати, командуючи кулемет. взв.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у лют. 1946.

Працював ковалем на аеродромі в Граковому, робітником на будівництві, стрілочником на ст. Чугуїв, у 60-і роки — інспектором пожежної охорони МВС при Харківському заводі «Електроважмаш». Мешкав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 22.07.1997.

ОПАРІЄНКО Олександр Федорович, 1917, с. Грузьке Макарівського р-ну Київської обл. Капітан тех. служби.

У 1939 закінчив 1-е Ленінградське військ. авіац. технічне училище.

Серп. 1945 — верес. 1945: 2-й Далекосхід. фр., 903 бао 88 район авіабазування, нач. паливно-мастильних матеріалів.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За перемогу над Японією», «За бойові заслуги» (два).

Працював у Чугуївському відділі позавідомчої охорони.

Помер 14.07.1996 у м. Чугуїв Харківської обл.

ПАНАРІН Валентин Стефанович, 1920, м. Харків. Капітан медслужби.

Лип. 1941 — трав. 1945: Захід., 1-й Укр. фр., 230 гв. винищ. протитанк. артп 10 окр. винищ. протитанк. артбр, діловод штабу полку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу» (дві), «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1952 закінчив Харківський мед. інститут.

Після війни працював у Чугуївській центральній районній лікарні Харк. обл., лікар-венеролог.

Помер 17.07.1970 у м. Чугуїв Харківської обл.

ПАСТУХОВ Олександр Іванович, 1927, с. Коробочкине Чугуївського р-ну Харківської обл. Майор.

9.08.1945 — 3.09.1945: Забайкал. фр., ком. кулеметної обслуги 16 мбр 7 мехкорпусу, 39 А.

Медаль «За перемогу над Японією».

Працював гол. інженером на Чугуївському заводі паливної апаратури.

Помер 22.07.2005.

ПЕРЕПЕЛИЦЯ Ілля Павлович, 1901, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

1941 — 1943: 7 атп; 1943 — 1945 — штаб 43 А, кухар-інструктор.

Медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви».

Помер 3.09.1974 у м. Харків.

ПЕТРОВ Олександр Олександрович, 1924, Лотошинський р-н Московської обл. Капітан.

У 1943 закінчив Московське військово-інж. училище.

Груд. 1943 — трав. 1945: 1-й, 2-й Укр. фр., ком. саперного взв., 23 гв. пов.-десант. сп 9 гв. ПДС дивізії 5 гв. А. Був поранений у берез. 1944, с. Велика Вільшанка Київської обл.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 03458, м. Чугуїв.

Помер 3.10.1962 смт Есхар Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПІЛЮГІН Анатолій Панасович, 1922, м. Чугуїв Харківської обл. Старшина.

У 1935 закінчив 5 класів, м. Чугуїв.

Лют. 1942 — листоп. 1943: 136 сп 6 сд військ НКВС, пом. ком. гармати; ком. міномет. розрахунку.

Медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював технікомводієм тягача у в/ч № 42072, м. Чугуїв.

Помер 9.12.2000 у м. Чугуїв Харківської обл.

ПОПОВ Іван Михайлович, 1911, с. Новопокровка Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина.

28.08.1941 — 9.05.1945: Захід., 3-й Білорус. фр., 109 тп 55 тд, 2 гв. тбр, ст. кухар.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Оголошено п'ять подяк від Верховного Головнокомандувача.

Після війни працював охоронцем у Чугуївському відділі охорони МВС.

Помер 23.10.1970.

ПРОУТОРОВ Іван Митрофанович, 1919, с. Молодове Чугуївського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

7.02.1943 — 11.05.1945: Півд.-Захід., Центр., 1-й Укр. фр., 2-й гв. пов.-десант. див.; 5-й гв. пов.-десант. полк, пом. нач. штабу полку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював контролером відділу технічного контролю на Харківському заводі «Серп і Молот».

Помер 1.07.1979.

ПУГАЧОВ Іван Васильович, 1910, смт Малинівка Чугуївського р-ну. Сержант, музикант.

1924 — 1926 — вихованець школи Червоних Старшин.

Захід., Калінінський, 1-й Прибалт. фр., 7 атп, шофер.

Орден Червоної Зірки, медаль «За оборону Москви».

1945 — 1953 — ст. музикант надстрокової служби 2-о Харківського прикордонного військ. училища військ МДБ.

Помер 27.11.2000 у м. Харків.

Р

РИЖЕНКО Андрій Іванович, 1913, с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан.

Черв. 1941 — трав. 1945: Сталінград., Півд., 4-й Укр., 3-й, 1-й Прибалт., 2-й Прибалт., Ленінград. фр., 686 штурм. ап 289 штурм. ад, технік авіаційної ескадрильї із озброєння.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 20.10.1977 у м. Чугуїв Харківської обл.

РОГОЗЯНСЬКИЙ Андрій Федорович, 1916, с. Маслівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Кок ЧФ.

23.06.1941 — 16.09.1944: 73 зеніт. артп Туапсинської військово-морської бази Чорноморського Флоту; ст. кок штабу Чорноморського Флоту.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Одеси», «За оборону Кавказу», «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу у Рад. Армії ст. кухарем, інструктором-кухарем. Вийшов у відставку у 1964. Нагороджений значком «Відмінник Військово-Морського флоту Союзу СРСР». Проживав у м. Чугуїв. Працював охоронцем.

Помер 23.03.1980.

РЮТІН Володимир Федорович, 1921, м. Чугуїв Харківської обл. Підполковник.

У 1941 закінчив Харківське військово-бронетанкове училище ім. Сталіна.

Черв. 1941 — жовт. 1944: Захід., Калінінський, 1-й Білорус. фр., 395 окр. тп 2 сд, ком. танк. взв.; 39 Слуцька мбр 1 мех. корпус. Був поранений у лип. 1941.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював диспетчером на Харківському автотранспортному підприємстві 20102.

Помер 30.03.1979 у м. Харків.

С

САЗОНОВ Микола Дмитрович, с. Новопокровка Чугуївського р-ну. Мол. лейтенант, ком. взв.

Трав. 1944 — черв. 1944: 145 сд, ком. взв. розвідки; листоп. 1944 — квіт. 1945: 190 арм. загороджувальний загін, ком. стр. взв.

Помер 22.08.1956 у м. Саратов, Російська Федерація.

САКЄЄВ Віктор Іванович, 1927, с. Василево Гусь-Хрустального р-ну Владимирської обл., Російська Федерація. Гв. прапорщик.

24.09.1944 — 9.05.1945: 4-й Укр. фр., 15 сп 2 гв. сд, ком. мінометного взв.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював годинникарем у Чугуївському райпобуткомбінаті.

Помер 6.06.2001.

САКУН Олександр Якимович, 1917, с. Юрченкове Чугуївського р-ну Харківської обл. Лейтенант, ком. 527 стрілецького ордена Богдана Хмельницького полку.

Закінчив у 1932 семирічну школу. Працював у колгоспі обліковцем тракторної бригади. З трав. 1937 по 1940 — на строковій службі у Рад. Армії. Демобілізувавшись, працював трактористом у МТС (м. Печеніги Харк. обл.). З серп. 1941 — на фронті Великої Вітчизняної війни. З жовт. 1943 — пом. ком. взв. пішої розвідки у складі 744 сп 149 сд. Отримав у боях кілька поранень, серед них і тяжкі.

Із бойової характеристики: «У боях із нім.-фаш. загарбниками ст. сержант Сакун О.Я. не раз виявляв безприкладну мужність і відвагу під час захоплення у полон гітлерівців, встановлення місцезнаходження оборонних споруд ворога. Поблизу ст. Дубно групі розвідників було поставлене завдання пробратися у тил німців і підірвати залізницю. Долаючи всі труднощі, тов. Сакун з честю і без втрат виконав його. Зіткнувшись у с. Семидуби з групою гітлерівців у 400 чоловік і діючи у складі взводу, повів бійців назустріч колоні. Розвідники прийняли нерівний бій, знищивши 30 німецьких солдатів і офіцерів, шістьох узяли в полон. 10.05.1944, командуючи групою захоплення, сам пробрався у тил ворожого дзоту, сміливими і рішучими діями атакував його і взяв у полон обслугу ворожого ручного кулемета... За бойові подвиги представлений до чергової урядової нагороди. У 1945 присвоєно звання мол. лейтенанта, у 1946 — лейтенанта».

Ордени: Червоної Зірки (два), Вітчизняної війни II ст., медалі: «За визволення Праги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946. Працював у воєніз. охороні Міністерства зв'язку з перевезення пошти залізницею.

Помер у квіт. 1952. Похований: с. Пашини Коростенського р-ну Житомирської обл.

САЛОВ Микола Гурійович, 1913, с. Гусарівка Харківської обл. Ст. лейтенант, ком. бат.

У 1938 закінчив Ізюмський педагогічний технікум. 1939 — вчитель неповної сш с. Волохів Яр Чугуївського р-ну.

У черв. 1941 закінчив Горьківське (Нижньогородське) зеніт.-арт. училище. Ком. бат., 17 окр. зеніт.-артд-н, 1-й Білорус. фр.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За оборону Кавказу», За визволення Варшави».

1946 — 1957 — викладач історії сш с. Волохів Яр. Із 1957 — голова сільради с. Волохів Яр.

У 1960 закінчив історичний ф-т ХДУ, працював учителем історії сш с. Волохів Яр.

Помер 20.10.1997 у с. Волохів Яр Харківської обл.

САМОЛІН Федір Петрович, 1898, Срібно-Прудського р-ну Московської обл. Полковник.

У 1927 закінчив Московську піхотну школу ім. Ашенбренера.

Груд. 1942 — трав. 1945: Сталінград., Степ., 1-й, 2-й Укр. фр., 11 гв. мбр. 5 гв. мех. корпусу — пом. ком. бр. господарської частини. Був контужений у верес. 1943 поблизу м. Харків.

Ордени: Червоного Прапора (два), Леніна, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За взяття Берліна», «За визволення Праги».

Працював у в/ч № 02415 м. Чугуїв.

Помер 15.11.1968 у м. Чугуїв Харківської обл.

СВИРИДОВ Іван Васильович, 1908.

Військовий юрист III рангу, прокурор частини.

Учасник Великої Вітчизняної війни: Сталінград. фр., 252 сд, 65 А, військ. прокурор.

Помер 9.06.1966 у м. Чугуїв Харківської обл.

СЕВРЮКОВ Іван Дмитрович, 1922, с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл. Старшина.

1.03.1942 — 9.05.1945: Воронез., 1-й Білорус. фр., 1528 гв. артп РГК, старшина бат.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За відвагу», «За бойові заслуги», «За визволення Праги», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював контролером відділу технічного контролю на Харківському заводі «Серп і Молот».

СЕНЬКОВСЬКИЙ Микола Филимонович, 1913, ст. Орша Вітебської обл., Білорусь. Майор тех. служби.

Закінчив 7 класів; у 1930 — вечірній університет марксизму-ленінізму, м. Тамбов; у 1937 — військову школу авіаційних техніків з експлуатації літаків.

Степ. фр., 193 винищ. ап, інженер ае.

Медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни продовжував службу в Рад. Армії — нач. пересувної ремонтної бази № 109, ремонтної бази № 170, працював також інж.-технологом, 279 авіаційна ремонтна база, сел. Сокіл Долинського р-ну Сахалінської обл. Звільнений у запас у 1960. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер у 1992.

СЕРДЮКОВ Іван Олексійович, 1914, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл. Ст. лейтенант.

У 1940 закінчив курси удосконалення командно-технічного складу.

12.10.1942 — 9.05.1945: Північ.-Кавказ. фр., 500 бао 25 район авіабазування, 4 ПА.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За взяття Берліна», «За визволення Варшави», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.». Трудові нагороди: медаль «За бездоганну службу» I ст., медаль «За бездоганну службу» II ст.

Після війни займався постачанням продовольства і був нач. пожежної охорони. Після звільнення у запас проживав у м. Харків.

Помер 5.07.1987.

СИДОРОВ Іван Йосипович, 1906, с. Красне Первомайського р-ну Оренбурзької обл., Російська Федерація. Майор.

26.11.1942 — 9.05.1945: Півд.-Захід., 3-й Укр. фр., 371 ап нічних бомбард., ком. ескадрильї.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Вітчизняної війни I ст., медалі: «За бойові заслуги», «За взяття Будапешта», «За взяття Відня».

Помер 13.03.1979 у м. Чугуїв Харківської обл.

СКЛЯРОВ Микола Григорович, 1912, с. Кицівка Печенізького р-ну. Капітан тех. служби.

30.12.1941 — 9.05.1945: Калінінський, 1-й Укр. фр., 728 ап, технік ае.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора (два), медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги».

Помер 15.12.1964 у м. Чугуїв Харківської обл.

СКУПОВ Дмитро Олексійович, 1916, с. Кошкіно Вачаського р-ну Нижньогородської обл., Російська Федерація. Майор.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

22.06.1941 — 15.05.1943: Ленінград. фр., 701 сп 142 сд, нач. фін. забезпечення полку; Волхов. фр., 305 сп 44 сд ЧА, нач. фінзабезпечення полку.

Медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював слюсарем у в/ч 36986.

Помер 21.04.1966 у м. Чугуїв Харківської обл.

СМИРНОВ Федір Олександрович, 1922, с. Каравайцеве Переяславського р-ну Ярославської обл., Російська Федерація. Інженер-полковник.

12.06.1944 — 5.02.1945: помічник ком. батареї з технічної частини, 370 гв. самохід. артп 37 ск, 724 самохід. артп 3-й Прибалт. фр.; 9.08.1945 — 3.09.1945: учасник війни з Японією, 459 самохід. артд-н.

Орден Вітчизняної війни II ст., медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні продовжував службу в Рад. Армії на посадах: заст. командира бат. з техчастини, Далекосхід. фр.; технік з ремонту бойових машин, Приморський військ. округ, ком. взв. спеціальних робіт, пом. нач. техчастини з ремонту бойової техніки, Далекосхід. округ. Остання посада — заст. командира дивізії з техчастини Далекосхід. військ. округ. Вийшовши у відставку, проживав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 1.11.2004.

СОБОЛЄВ Сергій Семенович, 1904, м. Боровичі Боровицького р-ну Новгородської обл., Російська Федерація. Полковник.

У 1925 закінчив Ленінградську Червонопрап. військ.-інж. школу.

Лип. 1944 — верес. 1944: Ленінград. фр., проходив бойове стажування у складі 13 ПА, нач. мінно-саперної служби та керівник курсантів-стажерів.

Ордени: Червоного Прапора, Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював у в/ч № 77906, м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 23.10.1973.

СОЛОБАЄВ Петро Васильович, 1922, м. Кореновськ Краснодарського краю, Російська Федерація. Старшина надстрокової служби.

24.03.1942 — 9.05.1943: 6-й гв. мотоінж. б-н.

Орден Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 27.01.1993 у м. Чугуїв Харківської обл.

СОКІЛ Тихін Данилович, 1915, с. Мартове Чугуївського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни III групи.

Учасник радянсько-фінляндської війни 1939 — 1940.

Черв. 1941 — трав. 1945: Північ.-Захід. фр., 596 сп 122 сд, ком. розвід. взв.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після війни працював учителем праці у Печенізькій СШ.

Помер 1.05.2005 у смт Печеніги Чугуївського р-ну Харківської обл.

СОКОЛОВ Микола Іванович, 1921, с. Бахмутово Кіровського р-ну Калузької обл. Старшина.

15.10.1941 — 27.12.1944: Півд.-Захід. фр., 3 мотостріл. б-н 5 гв. мсбр, нач. радіостанції.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Сталінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 25.12.1972 у м. Чугуїв Харківської обл.

СТЕПАНЕНКО Михайло Костянтинович, 1913, Шевченківський р-н Харківської обл. Капітан, нач. штабу д-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

У 1925 закінчив 5 класів неповної середньої школи у с. Волоська Балаклія. Працював на руднику в Донбасі, стругальником на Харківському заводі «Світло шахтаря» і розмітником на котлотурбінному. З 1935 по 1937 служив у Рад. Армії. З берез. по верес.1940 навчався на курсах удосконалення ком. складу у м. Коростень Житомирської обл. за спеціальністю командир вогневого взводу. На фронті Великої Вітчизняної війни з жовт. 1941 як ком. вогнев. взв., ком. бат., заст. ком. д-ну у складі 3 Уд. А, Калінінський, Білорус. фр. Із бойової характеристики на офіцера М.К. Степаненка: «У наступальних боях від р. Тур'я до Вісли вміло командував батареями д-ну, перебуваючи у бойових порядках піхоти. Під час форсування р. Вісла також показав себе тактично грамотним командиром, у складних умовах бою організував переправу матеріальної частини і боєприпасів, не зазнавши при цьому жодних втрат. У боях під час розширення й закріплення плацдарму на західному березі ріки тримався сміливо і мужньо, вмілим керуванням вогнем батарей завдав ворогові великих втрат у живій силі й техніці, за що представлений до звання Героя Радянського Союзу».

Ордени: Червоного Прапора (два), Червоної Зірки, Вітчизняної війни I ст., медалі: «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений у запас у черв. 1945. У 1947 — 1949 працював у Харкові начальником штабу МППО на 8-у підшипниковому заводі, пізніше завідував магазином на ст. Мохнач, Зміївський р-н.

Помер 7.04.1997 у с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл.

Т

ТЕСЛЕНКО Олексій Васильович, 1925, с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл. Гв. капітан.

19.08.1943 — 15.11.1944: 3-й Укр. фр., 269 гв. сп 88 гв. сд 8 гв. А, автоматник; 240 гв. сп 74 гв. сд, хімінструктор; 1-й Білорус. фр., 240 гв. сп 74 гв. сд., нач. хімслужби полку.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ст. інструктором у Харківському міському відділі «Союздрук». Помер 23.06.2004.

ТИШАЄВ Іван Михайлович, 1922, м. Чугуїв Харківської обл. Старшина надстрокової служби.

Закінчив авіатехнічне училище.

Учасник Великої Вітчизняної війни з 1942: Півд.-Західф. фр., Північ.-Західф. фр. Одержав тяжке поранення у боях.

Медаль «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Продовжував службу на посаді механіка-водія у м. Артемівськ Донецької обл., а потім у м. Чугуїв Харківської обл., де і проживав разом із сім'єю.

ТКАЧОВ Леонід Петрович, 1911, м. Чугуїв Харківської обл. Капітан інтендант. служби.

У 1929 закінчив 7 класів м. Чугуїв.

Черв. 1943 — трав. 1945: Брянський, 1-й Укр. фр., 3 гв. танк. А, 7 гв. танк. корпус 186 окр. медсанбат, зав. діловодством, скарбник; 3 гв. танк. А, 19 мотоінж. бр 62 мотоінж. б-н, нач. фін. забезпечення.

Ордени: Червоної Зірки (два), Червоного Прапора, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За визволення Праги», «За взяття Берліна».

Після війни працював у в/ч № 53840, м. Київ.

Помер 5.11.1961 у м. Київ.

ТОКАРЕВ Григорій Митрофанович, 1914, с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан, нач. зв'язку б-ну.

Радіотехнік, 282 окр. рота зв'язку 300 сд 1-ї Червонопрап. А Далекосхід. флот.

Медаль «За перемогу над Японією».

Помер у 1976.

ТЮНІН Костянтин Никифорович, 1917, м. Чугуїв Харківської обл. Гв. ст. лейтенант.

30.08.1942 — 9.05.1945: Сталінград. фр., 124 стріл. бр., старшина роти; 502 винищ. протитанковий артп, пом. ком. взв.; 3-й Білорус. фр., 220 винищ. протитанк. артп, ком. взв. Був контужений під Сталінградом.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За оборону Сталінграда», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював заст. головного лікаря та завгоспом у Чугуївській райлікарні.

Помер 22.09.1970.

У

УЛАНОВ Іван Дмитрович, 1907, м. Чугуїв, Харківської обл. Полковник.

Учасник бойових дій на р. Халхін-Гол.

Черв. 1942 — лип. 1943: Півд., Північ.-Кавказ. фр., заст. головного штурмана 4 ПА.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Червоного Прапора, Червоної Зірки (Монголія), медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 30.07.1967 у м. Харків.

УСОВ Андрій Іванович, 1916, с. П'ятницьке Чугуївського р-ну Харківської обл. Капітан, ком. танк. роти. Інвалід Великої Вітчизняної війни I групи.

У 1934, закінчивши семирічку в м. Чугуїв, працював десятником на заводі № 183 в Харкові.

Із верес. 1937 — у Рад. Армії. Пройшов навчання на курсах мол. лейтенантів, а згодом у Ризькому військ.-політ. училищі, отримавши спеціальність політрук роти.

У діючій армії з квіт. 1942: заст. ком. бат. з політчастини в складі 38 гв. корпус. артп Калінінський фр. З квіт. 1945 — ком. роти важких танків 98 гв. тп, 4 Укр. фр. 7.05.1945 у бою поблизу м. Прага отримав тяжку контузію.

Орден Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення в запас жив у м. Чугуїв. Працював майстром на меблевому комбінаті.

Помер 23.11.1997.

Ф

ФЕТТІНГ Кирило Іванович, 1920, м. Воронеж, Російська Федерація. Підполковник.

Верес. 1942 — серп. 1943: Воронез. фр., 460 сп 100 сд 40 А, ком. стр. роти; заст. ком. стр. б-ну. Був поранений у лип. 1943 при обороні с. Солдатське Курської обл.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

У 1948 закінчив військ. пед. інститут Рад. Армії. По війні працював у Виробничому управлінні водопровідного господарства «Донец».

Помер 24.11.1992 у м. Чугуїв Харківської обл.

ФІСУН Антон Артемович, 1920, с. Дмухайлівка Магдалинівського р-ну Дніпропетровської обл. Гв. лейтенант. Інвалід Великої Вітчизняної війни II групи.

Закінчив 7 класів неповної середньої школи; у 1940 — сільськогосподарський технікум, м. Красноград Харківської обл.

Учасник Великої Вітчизняної війни: гарматний номер, 57 артп 57 сд, Захід. фр.; пом. ком. взв. 106 окр. гв. мд-н, Калінінський фр.; нач. хімслужби, 2-й Укр. фр., заст. ком. бат. 7 6 мм гармат 737 сп 206 сд. Воюючи на Півд.-Схід. фр., А.А. Фісун з рушниці ПТР знищив спостережний пункт, вогнем ручного кулемета відбив атаку противника, знищивши чотирьох німців. У бою був поранений.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Звільнений в запас у 1946. Проживав у м. Чугуїв Харківської обл. Працював на різних посадах Чугуївської Райспоживспілки.

Помер у 1997.

Х

ХАРИТОНОВ Іван Григорович, 1923, с. Миколаївка Єланського р-ну Волгоградської обл., Російська Федерація. Майор.

8.02.1943 — 13.02.1945: ком. відділення протитанкових рушниць, 6 гв. винищ. протитанк. д-н 4 пов.-десант. див., Північ.-Захід., Центр. 1-й, 2-й Укр. фр.

Орден Слави II ст., медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Закінчив Харківське артучилище протитанк. артилерії. Ком. вогневого взв. у групі Північ. військ і інших військових формуваннях. Нач. 2-го відділення Чугуївського райвійськкомату. Військкерівника Чугуївського професійно-технічного училища № 3.

Помер 27.01.2004.

Ч

ЧЕРНЯВСЬКИЙ Олександр Олександрович, 1902, с. Городок Іллінецького р-ну Вінницької обл. Підполковник.

9.08.1945 — 3.09.1945: 1-й Далекосхід. фр., нач. фінансового відділення 105 сд 25 А.

Медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

Служив ст. офіцером фінвідділу 5 А Приморського військ. округу.

Помер 10.04.1979 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЧИГИРИК Григорій Матвійович, 1920, Бобринецький р-н Кіровоградської обл. Полковник.

У 1941 закінчив 3 курси Дніпропетровського інституту інж. транспорту.

Серп. 1941 — верес. 1941: Дніпропетровське артучилище Півд.-Захід. фр., курсант. Був поранений у верес. 1941 у боях за м. Дніпропетровськ.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги».

Після війни працював у Комунарському гірничо-металургійному інституті, нач. військ. кафедри.

Помер 26.05.2002 у м. Чугуїв Харківської обл.

ЧУМАК Василь Дмитрович, 1911, м. Ахтирка Сумської обл. Майор тех. служби.

9.08.1945 — 3.09.1945: Далекосхід. фр., 257 тбр, начальник артпостачання.

Ордени: Червоного Прапора, Вітчизняної війни II ст., медалі: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні до 1961 продовжував службу в Рад. Армії на посаді начальника артозброєння. Після звільнення в запас проживав у м. Чугуїв Харківської обл.

Помер 16.01.1992.

ШАРДАКОВ Михайло Ілліч, 1911, с. Болгари Оханського р-ну Пермської обл., Російська Федерація.

18.03.1943 — 15.09.1944: Захід., Північ. фр. ППО, 383 винищ. ап 36 винищ. ад, заст. ком. ае з політчастини.

Медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював службовцем Рад. Армії в управлінні Далекосхід. військ. округу.

Помер 18.03.1994 у м. Чугуїв Харківської обл.

ШЕВЦОВ Василь Дмитрович, 1900, с. Леб'яже Чугуївського р-ну Харківської обл. Підполковник.

Учасник громадянської війни.

22.06.1941 — 16.09.1941: Півд.-Західн. фр., представник на військових вузлах зв'язку.

Ордени: Червоного Прапора, Леніна, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Помер 10.12.1951 у м. Чугуїв Харківської обл.

ШЕРШЕНЬ Петро Кіндратович, 1921, с. Бродня Борисівського р-ну Мінської обл., Білорусь. Старшина.

23.10.1941 — 15.01.1944: Північ.-Кавказ. фр., 708-й бао, кухар.

Медалі: «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював ком. відділення в Чугуївській міській пожежній команді.

ШЕСТАК Іван Васильович, 1921, Чугуївський р-н Харківської обл.

Після закінчення школи працював вулканізаторником.

3-й Білорус. фр., 1277 зеніт. артп, старшина, ком. гармати.

Закінчив полкову школу, 19679 артп 48 артд.

Ордени: Червоної Зірки, Слави III ст., медалі: «За відвагу», «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За перемогу над Японією».

По війні продовжував службу у Рад. Армії на різних посадах: старшина роти важких САУ, старшина радіороти окр. гв. б-ну 14 гв важка тдив. І.В. Шестак звільнений в запас у 1960. Проживав у м. Чугуїв.

Помер у 1978.

ЮР'ЄВ Георгій Павлович, 1919, Чугуївський р-н Харківської обл. Майор.

Лип. 1941 — жовт. 1944: Ленінград. фр., СВГК 17 окр. автотрансп. артбр, ком. відділення зв'язку.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

1960 — нач. стройової частини 37-ї окр. школи автотракторних спеціалістів.

Помер 1.10.1976 у м. Харків.

Шевченківський район

А

АНДРУСЕНКО Степан Іванович, с. Петрівське Шевченківського р-ну Харківської обл. Інженер-капітан АТС.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За оборону Сталінграда», «За взяття Будапешта».

Помер 10.01.1963.

АСТАХОВ Леонід Кіндратович, 1919, Шевченківський р-н Харківської обл. Майор.

2.07.1941 — 11.05.1945: Захід., 3-й Білорус., 1-й Укр. фр., 220 сд, пом. нач. зв'язку.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медаль «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

По війні працював інспектором відділу кадрів у Республіканському комітеті ДТСААФ, Північна Осетія, Російська Федерація.

Помер 20.10.1979 у м. Харків.

Б

БОСЕНКО Петро Максимович, 1907 м. Ворожба Білопільського р-ну Сумської обл. Майор. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

22.06.1941 — 9.05.1945: Волхов. фр., 75 артп, заст. ком. д-ну, 117 мінп 5 мінбр, інструктор-пропагандист; Ленінград. фр., парторг 109 мінп. Був тяжко поранений.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Ленінграда», «За визволення Варшави», «За взяття Кенігсберга», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Працював головою виконкому Шевченківської райради Харківської обл.

Помер 15.06.1968.

З

ЗІНЧЕНКО Степан Григорович, 1915, с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

22.06.1941 — 9.05.1945: Захід., 3-й Білорус. фр., 56 окр. прожект. рота, ком.

Ордени: Вітчизняної війни I ст., Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга». Трудові нагороди: орден Червоної Зірки.

Помер 13.07.1974 у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

К

КОЗИРЕВ Петро Володимирович, 1912, с. Старовірівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

1.02.1943 — 9.05.1945: Брянський, Центр., 2-й Білорус., 1-й Білорус. фр., 132 сд, нач. 1 відділення штабу дивізії.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоного Прапора, Суворова II ст., Кутузова II ст., медалі: «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», польські нагороди:

«Хрест Грюнвальда», «За Варшаву», «За Одер, Ніссу і Балтику».

Помер 17.04.1971 у м. Куп'янськ Харківської обл..

КУЛЬБАКА Віталій Захарович, 1925, с. Іванівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

Квіт. 1943 — трав. 1945: Півд.-Захід., 1-й Білорус. фр., у складі взв. хімзахисту 102 гв. сп 35 гв. сд 8 гв. А, ст. телефоніст; 151 гв. окр. б-н зв'язку 35 гв. сд 8 гв. А, радист.

Ордени: Вітчизняної війни II ст., Червоної Зірки, медалі: «За відвагу», «За визволення Варшави», «За взяття Берліна», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

У 1953 закінчив курси перепідготовки при Горьківському (м. Нижній Новгород) радіотех. училищі військ ППО.

Працював інженером на Куп'янському ливарному заводі Харківської обл.

Помер 17.12.1973 у м. Куп'янськ Харківської обл.

М

МАКОЄДОВ Павло Назарович, 1922, с. Пожня Великописарівського р-ну Сумської обл. Призваний у серп. 1941. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1941 — 1942 навчався у Барнаульському військово-піхотному училищі. Із 1942 — на фронті, лейтенант, ком. взв., 758 сп 88 сд. Звільнений із лав Рад. Армії у лют. 1946, ЕГ № 3615.

По війні проживав у с. Огурцівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

Помер у 1997.

МЕЛЕНЧЕНКО Микола Миколайович, 1912, с. Станіславка Шевченківського р-ну Харківської обл. Капітан тех. служби.

У 1938 закінчив школу мол. авіаспеціалістів при 31 авіабр. м. Чита; у 1940 екстерном школу техніків з озброєння м. Нерчинськ.

Серп. 1945 — верес. 1945: учасник війни з Японією, 846 штурм. ап 248 штурм. ад 12 ПА, Забайкал. фр., заст. ст. техніка ае з озброєння.

Орден Червоної Зірки, медалі: «За бойові заслуги» (дві), «За перемогу над Японією».

Викладав у автотранспортному технікумі м. Куп'янськ Харківської обл.

МІРОШНИЧЕНКО Іван Андрійович, 1922, с. Горожанівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Інвалід Великої Вітчизняної війни III гр.

Лейтенант, ком. стріл. взв., 498 сп 132 сд 13 А, Брянський фр.

Медаль «За відвагу».

1954 — 1959 — механік-комбайнер.

Помер 2.07.1994 у смт Шевченкове Харківської обл.

Н

НАРДІД Костянтин Олександрович, 1922, с. Сподобівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Мол. лейтенант, ком. стріл. взв. Інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

У 1938 закінчив семирічку у с. Федорівка Шевченківського р-ну. Призваний до лав Рад. Армії 3.08.1942 Чугуївським РВК і направлений до піхотного училища (Новосибірська обл., Російська Федерація). У діючій армії з берез. 1943. Воював як ком. взв. 30 мотостріл. бр. Уральського добровільного тк. У лип. 1943 отримав тяжке поранення. Після лікування в госпіталі у лют. 1944 звільнений з військ. служби.

У 1950 — 1960 роки працював рахівником у Сподобівській семирічній школі, завідував колгоспним клубом, був обліковцем, діловодом школи у с. Федорівка.

Помер 6.11.1987 у смт Чкаловське Чугуївського р-ну Харківської обл.

О

ОСТРОВЕРХ Іван Гаврилович, 1921, с. Сумське Шевченківського р-ну Харківської обл. Підполковник.

У 1942 закінчив Військово-політичне училище, м. Іркутськ.

Серп. 1942 — трав. 1945: Волхов. фр., 1080 сп 310 сд, 33 піхотн. полк 7 піхотн. див. Війська Польського; розвідвідділ штабу 2-ї Польської А. Був важко поранений у лют. 1944 поблизу м. Луга, Волхов. фр.

Ордени Вітчизняної війни ІІ ст., «Хрест Грюнвальда» ІІІ ст., «Срібний Хрест Заслуги», Червоної Зірки, медалі: «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За Одер, Ніссу і Балтику», «За звиченство та вольність», «За бойові заслуги».

Після війни працював військ. керівником в Однoробівській СШ, Золочівського р-ну Харківської обл.

Помер 7.01.1993.

П

ПОЗДНЯКОВ Дмитро Петрович, 1912, с. Нижня Кармалка Черемшанського р-ну, Татарія, Російська Федерація. Полковник.

У Радянській Армії — з 1934. У 1941 закінчив курси заст. командирів з політчастини при військово-політичному училищі, м. Ленінград.

Учасник Великої Вітчизняної війни. Політконтролер штабу вузла зв'язку 16 А, Захід. фр.; військком, 49 окр. сбр, 104 сп зв'язку 80 А; комісар полку, 104 окр. полк, 3-й Укр. фр.; нач. резерву офіцерського складу, 60 А.

Ордени: Червоної Зірки, Вітчизняної війни ІІ ст., медалі: «За бойові заслуги», «За оборону Москви», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

Після звільнення у запас проживав у с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл.

Помер 25.08.1971.

С

СУРКОВ Кирило Антонович, 1907, с. Безмятежне Шевченківського р-ну Харківської обл. Капітан.

У 1939 закінчив курси мол. військ. техніків пересувної арт. майстерні № 7, м. Владивосток.

Серп. 1945 — верес. 1945: участь у війні з Японією, 250 окр. артд АССБ Тихоокеан. флоту, нач. бойов. постачання.

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медаль «За перемогу над Японією».

Працював слюсарем на Харківській обл. санітарно-протиепідем. станції.

Помер 16.07.1972 у м. Харків.

Т

ТИЩЕНКО Микола Карпович, 1918, с. Гетьманівка Шевченківського р-ну Харківської обл. Підполковник тех. служби, інженер з озброєння авіаполку.

Після семирічки із 1934 працював формувальником на заводі № 183 у Харкові. У 1936 призваний за комсомольським спецнабором до Рад. Армії. Того ж року став курсантом 2-го Ленінград. військ. авіатехн училища, яке закінчив у 1939. Служив у винищ. ап техніком із авіаозброєння.

1939 — 1940 участь у війні з Фінляндією, 38 винищ. ап, Ленінград. військ. округ. У серп. 1941 перебував у складі рад. військ в Ірані. На фронті Великої Вітчизняної війни з лют. 1942 у складі 743 винищ. ап, технік, згодом інженер з авіаозброєння Крим. фр., у груд. — Північ. ділянка Кавказ. фр. Із подання до нагороди: «За час бойових дій на Кримському фронті, де М.К. Тищенко був техніком з озброєння

авіаескадрильї, остання зробила понад 800 вильотів, не маючи жодного випадку відмови матер. частини. Тов. Тищенко, не залишаючи аеродром по кілька діб, працював удень і вночі, відновлюючи після повітряних боїв несправну техніку, не раз перевиконував складом зброярів усі встановлені норми часу з ремонту і заміни того чи іншого озброєння на літаках. На Північ.-Кавказ. фр. зброярі полку під керівництвом М.К. Тищенка за одну ніч усунули заводський дефект на 18 гарматах «Швак», що викликав затримки при стрільбі...».

Ордени: Червоної Зірки, Червоного Прапора, медалі: «За відвагу», «За оборону Кавказу», «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.», «За бойові заслуги» — за багаторічну бездоганну службу у ВПС.

По війні служив у військ. авіації на Північ. флоті. У 1951 закінчив курси удосконалення офіцерського складу при військ.-мор. авіац. училищі (м. Перм). Звільнений у запас у трав. 1959.

Помер 12.09.1982 у м. Харків.

Ч

ЧОРТОРИЦЬКИЙ Іван Степанович, 1906, с. Гетьманівка Шевченківського р-ну. Інвалід Великої Вітчизняної війни. Гв. лейтенант.

Черв. 1941 — трав. 1942: Півд.-Захід. фр., 299 бао 14 ад, помічник командира взв.; квіт. 1944 — квіт. 1945: 3-й Білорус. фр., 284 артп 10 артд РГК, 33 гв. артбр.

1957 — Куп'янське лісництво, лісник.

Помер 19.11.1963 у с. Смородьківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ПОІМЕННИЙ СПИСОК
ПАРТИЗАНІВ, ПІДПІЛЬНИКІВ І ПАТРІОТІВ
м. Харків

Б

БЕСКОРОВАЙНИЙ Василь Іванович. Двірник будинку по вул. А. Барбюса, 6. Допомагав членам підпільної групи М.Я. Франкова уникнути стеження з боку запроданців. Патріот. Помер.

БЄЛОУСОВА Антоніна Кузьмівна, 1889, вул. А. Барбюса, 6, кв. 79. Учасниця громадянської війни. Кравчиня. У груд. 1941 встановила зв'язок із учасниками партизанського загону «П-10», очолюваного М.Я. Франковим, що утворили підпільну антифашистську групу, яка діяла у місті. Померла.

БОЄВА Антоніна Тимофіївна. Член підпільної антифашистської групи В.Т. Тищенка. Розповсюджувала листівки та зведення Радінформбюро.

ВАСИЛЬЄВ О.М. Викладач Харківського державного університету. Будучи незрячим, вів роботу серед молоді, роз'яснюючи суть фашистської пропаганди щодо примусової депортації до Німеччини українських юнаків і дівчат. Патріот. Помер.

В

ВИДАШЕВ Микола Іванович. Патріот.

ВОЄВОДІНА Антоніна Андріївна, вул. 8 З'їзду Рад (нині — вул. Б. Чичибабіна). Надавала підпільникам М.Я. Франкова матеріальну допомогу, збирала для них по селах цінні дані. Патріотка.

ГАВРИЛОВА Катерина Павлівна, вул. А. Барбюса, 6, кв. 48. Господарка конспіративної квартири підпільників. Надавала допомогу групі М.Я. Франкова. Патріотка.

Г

ГАЄВСЬКА Поліна Іванівна. Патріотка.

ГАРУС Енгельс Мефодійович, 1924, смт Диканька Полтавської обл. Учасник бойових дій, ветеран праці.

Партизан, розвідник. Закінчив курси ОсовіаХім(а), де оволодів знаннями і навичками парашутиста-десантника, радиста, пілота, які знадобились йому на війні. До окупації Харкова працював складальником танків Т-34 на заводі ім. Малишева, з ним евакуювався на Урал і звідти направлений у розвідшколу. Після навчання брав участь у обороні м. Москва. Потім був направлений до партизанського загону А. Давиденка, який діяв у Харківській і інших областях України. Неодноразово діяв автономно по тилах противника як розвідник.

У повоєнні роки працював на заводі ім. Малишева і «Турбоатом». У музеях заводів зберігаються документи і матеріали про легендарного розвідника.

Помер у листоп. 2005.

ГОРОБЧЕНКО Яків Павлович. Лікар поліклініки № 3. Видавав молоді під час окупації фіктивні довідки про

хворих, що допомагало уникнути примусового вивезення до Німеччини.

ГРЕЧКІНА О.Д., вул. Червоножовтнева (кол. Конторська). Член підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Господарка конспіративної квартири.

Д

ДАВИДЕНКО Поліна Кузьмівна. Лікар 6-ї поліклініки. Лікувала поранених радянських воїнів, допомагала їм вирватися з фашистського полону. Патріот.

ДЕЛЕВСЬКИЙ Павло Севастянович, 1897, пров. Рахманівський, 30. Науковий співробітник НДІ експериментальної медицини. Під час фашистської окупації — лікар 9-ї міської лікарні. Брав активну участь у організації лікування поранених бійців і командирів Радянської Армії. Патріот.

ДОБРОДЕТСЬКА Варвара Іванівна, 1902, пров. Черкаський, 7. Домогосподарка. Допомагала пораненим бійцям і командирам Радянської Армії. Патріотка.

Є

ЄФИМОВА Надія Василівна, 1901, в'їзд Холодногірський, 4. Брала активну участь у збиранні білизни, одягу, медикаментів, продовольства для поранених бійців і командирів, які під час окупації міста перебували на лікуванні у 9-й міській лікарні, переховувала тих, хто одужав, у себе вдома. Патріотка.

З

ЗІЗІНА Олександра Михайлівна, 1903, пров. Рахманівський, 30. Фармацевт 9-ї міської лікарні. Роздобувала медикаменти і перев'язувальний матеріал для лікування воїнів Радянської Армії, які перебували у цьому медичному закладі. Патріотка.

ЗОЗУЛЕВИЧ (КРИВЦУН) Галина Сергіївна, вул. А. Барбюса, 6, кв. 48. Учасник підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Господарка конспіративної квартири. Допомагала врятуватися від переслідувань фашистів двом єврейським сім'ям. Померла.

І

ІВЧЕНКО Марія Тихонівна, 1902. Брала активну участь у збиранні серед населення білизни, одягу і ліків для поранених воїнів-пацієнтів 9-ї міської лікарні. Патріотка.

ІВЧЕНКО Марія Яківна, 1899, пров. Холодногірський, 14. Санітарка 9-ї міської лікарні. Брала активну участь у збиранні серед населення білизни та одягу для поранених воїнів Радянської Армії, яких під час фашистської окупації рятував від неминучої смерті колектив медиків цього закладу. Патріотка.

ІЄВЛЄВА Анна Парфентіївна, 1873, вул. Леніна, 19. Брала активну участь у наданні допомоги пораненим бійцям Радянської Армії, які потрапили до фашистського полону (шталаг № 363 на Холодній Горі) і перебували в Олександрівській лікарні (кол. вул. Тюремна — нині вул. Малиновського). Патріотка. Померла.

К

КЛЯГІНА Лідія Іллівна, вул. Червоножовтнева (Конторська). Зв'язкова підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Померла в 1945.

КОЛОТНЬОВА Агафія Савеліївна, 1896, вул. Інженерна (Холодна Гора), 28. Організовувала допомогу харчуванням пораненим бійцям Радянської Армії, які

потрапили до фашистського полону і перебували в Олександрівській лікарні (кол. вул. Тюремна — зараз вул. Малиновського), допомагала їм здійснювати втечі, переховувала, забезпечивши цивільним одягом. Патріотка. Померла.

КОРХОВА Марія Яківна, 1899, пров. Холодногірський 2-й, 14. Санітарка 9-ї міської лікарні. Брала активну участь у збиранні білизни, одягу для поранених радянських воїнів — пацієнтів цього медичного закладу, допомагала їм після одужання переховуватися від терору німецької влади. Патріотка.

КОСТІНА Клавдія Михайлівна, 1899, вул. Римарська, 26. Продавець. Допомагала пораненим воїнам, які перебували у 9-й міській лікарні, переховувала тих із них, хто одужав, від терору німецької влади. Патріотка. Померла.

КРОХМАЛЕНКО Олександр Михайлович. Член підпільної антифашистської групи. Переховував радянських воїнів, які втекли з німецького полону, забезпечував їх цивільним одягом.

КУЗНЕЦОВ Ігор Дмитрович, 1920, вул. Бородіна, 14. Працюючи фельдшером у 9-й міській лікарні, лікував поранених бійців і командирів Радянської Армії, після одужання переховував їх від сваволі німецької влади. Патріот. У 60-і роки — декан лікувального факультету Харківського медичного інституту. Помер.

КУЗЬМІН Микола Миколайович, 1913. Випускник Держ. інституту фізкультури 1941. На фронті Великої Вітчизняної війни з лип. 1941 (Півд.-Західний фр., старшина, ком. взв. 1 гв. сд). У берез. 1942 тяжко поранений. Звільнений у запас через інвалідність. Із 1944 — керівник учбово-спорт. відділу дор. ради «Локомотив» Півд. залізниці, голова обл. спорткомітету. Із 1975 очолював кафедру фізвиховання Харківського інституту інженерів комунального будівництва, суддя республіканської категорії з лижного спорту. Помер у 1993.

М

МАЙБОРОДА Микола К., пров. Рєпінський. Господар конспіративної квартири підпільників М.Я. Франкова. Збирав цінні відомості про німців. Патріот.

МАКАРЕНКО Олександра Калинівна, 1901, вул. Черкаська, 23. Лікар 11-ї поліклініки. Надавала медичну допомогу пораненим бійцям і командирам Радянської Армії, а також цивільним громадянам. Патріотка.

МАРКОВА А.Л. Від імені професора О.І. Мєщанінова збирала разом з іншими жінками продукти для голодуючих воїнів — полонених фашистського шталагу № 363 на Холодній Горі. Патріотка.

МАРКОВА Лідія Петрівна, 1895, вул. Володарського, 34. Директор школи № 4 Південної залізниці. Допомагала збирати продукти для поранених радянських воїнів, які перебували під час окупації міста у 9-й міській лікарні, переховувати тих, хто одужував. Патріотка.

МЄЩАНІНОВ Олександр Іванович, 1879, вул. Свердлова, 152. Професор медицини, головний лікар 9-ї міської лікарні. Керівник патріотичної групи медиків, яка діяла в 1941 — 1943 в окупованому фашистами Харкові. Помер.

МЄЩАНІНОВА Єлизавета Олександрівна, 1916, вул. Свердлова, 152. Аспірантка-гідробіолог інституту вдосконалення лікарів, дочка головного лікаря 9-ї міської лікарні професора О.І. Мєщанінова. Доглядала за пораненими воїнами — пацієнтами медичного

закладу, допомагала тим із них, хто одужав, від переслідувань німецької влади. По війні — науковий співробітник Харківського шкірно-венерологічного інституту. Померла.

МЄЩАНІНОВА Наталія Олександрівна, 1883, вул. Свердлова, 152. Дружина головного лікаря 9-ї міської лікарні. Допомагала діставати продовольство для поранених бійців і командирів Радянської Армії, які під час фашистської окупації міста під виглядом цивільних осіб перебували у цьому медичному закладі. Патріотка.

МІНІКОВ Григорій Матвійович, 1899. Санітар 9-ї міської лікарні. Доглядав за пораненими радянськими воїнами, переховував тих із них, які одужали. Патріот.

МЯСОЄДОВА Анастасія Савеліївна, 1918, м. Харків. Робітниця миловарного заводу. Протягом трьох місяців переховувала пораненого радянського льотчика. Патріотка.

По війні мешкала у с. Руські Тишки, працювала у Харкові вантажником.

Н

НЕЙОЛОВА Ніна Іванівна, 1915, вул. Володарського. Архітектор. Вивозила на підводі з території 9-ї міської лікарні під тілами померлих живих воїнів Радянської Армії, які під час окупації, будучи пораненими, перебували тут на лікуванні, забезпечувала їх необхідними документами. Патріотка. Померла у 1945 від туберкульозу.

НІКІТИНСЬКА (ТРУФАНОВА) Валентина Федорівна, 1909. Хірург 9-ї міської лікарні. Надавала медичну допомогу військовополоненим бійцям Радянської Армії, була одним із організаторів втечі воїнів, які перебували у лікарні. Патріотка.

НІКІТИНСЬКА Євгенія Михайлівна, 1918. Медсестра 9-ї міської лікарні. Доглядала за пораненими воїнами Радянської Армії, переховувала тих, хто одужав, у знайомих і друзів. Патріотка.

НОВИЦЬКИЙ Василь Петрович, 1885. Викладач Харківського медичного інституту. Допомагав бійцям і командирам Радянської Армії переховуватися від переслідувань окупантів. Патріот. Помер у 1958.

О

ОСТАПЦЕВА Анна Миколаївна, 1914, кол. вул. Інженерна (Холодна Гора), 10. У берез. 1943, під час другого вторгнення окупантів, протягом кількох місяців переховувала у себе в квартирі трьох червоноармійців, яким не вдалося вийти з оточення; врятувала життя пораненому полоненому бійцеві, якого побачила біля Сумського ринку. Патріотка.

П

ПАЧКІНА Марфа Петрівна. Касир кол. кінотеатру «2-й Комсомольський». Від імені професора О.І. Мещанінова збирала разом з іншими жінками продукти для голодуючих воїнів-військовополонених фашистського шталагу № 363 на Холодній Горі. Патріотка.

ПІДДУБНА Олександра Василівна. Медсестра 6-ї поліклініки. Лікувала під час фашистської окупації міста поранених радянських воїнів, визволяла їх із полону. Патріотка.

ПОЛУНІНА Людмила Яківна, 1880. Домогосподарка. Брала активну участь у збиранні білизни та одягу для поранених воїнів Радянської Армії, які перебували на лікуванні у 9-й міській лікарні, допомагала

їм після одужання переховуватися від переслідувань фашистів. Патріотка.

ПОПОВА Людмила Митрофанівна. Член підпільної антифашистської групи В.Т. Тищенка. Друкувала і розповсюджувала листівки із зведеннями Радінформбюро.

ПОПОВА Таїсія Якимівна, 1891. Медсестра 9-ї міської лікарні. Доглядала за пораненими радянськими воїнами, переховувала їх від переслідувань окупантів. Патріотка. Померла у 1956.

Р

РЕМИЗОВА Тетяна Яківна, 1901. Медсестра 9-ї міської лікарні. Доглядала за пораненими радянськими воїнами, переховувала їх від переслідувань фашистів. Патріотка. Померла у 1962.

РОДІОНОВА Тетяна Вікторівна, 1877, пров. Карпівський, 4. Операційна сестра 9-ї міської лікарні. Патріотка. Померла.

РОМАНЧИК Надія Олександрівна, 1902, м. Санкт-Петербург, Російська Федерація. Лікар. Із жовт. 1941 по серп. 1943, під час окупації фашистами Харкова, працювала у 9-й лікарні, головним лікарем якої був професор О.І. Мещанінов і де перебували на лікуванні поранені воїни Радянської Армії. Збирала для них продукти харчування, медикаменти, одяг, сприяла втечам.

С

СЕМЕРЕНКО-ОРЛОВА Наталя Яківна, 1897. Медсестра 9-ї міської лікарні. Доглядала за пораненими бійцями та командирами Радянської Армії, допомагала їм переховуватися від переслідувань фашистів. Патріотка.

СИНИЦЬКА Лідія Леонтіївна. Член підпільної антифашистської групи В.Т. Тищенка. Друкувала і розповсюджувала серед населення зведення Радінформбюро.

СЛУЦЬКА Феня Петрівна, 1899. Медсестра 9-ї міської лікарні. Доглядала під час окупації міста за пораненими бійцями Радянської Армії, допомагала їм переховуватися від переслідувань фашистів, збирала серед населення продовольство і паливо для утримання пацієнтів закладу. Патріотка.

СОКОЛОВ Володимир Олексійович, пров. Кузнечний, 2. Зібрав з окремих деталей радіоприймач і систематично на квартирі І.С. Щербака приймав і записував повідомлення Радінформбюро, розмножував. Радист підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Помер.

Т

ТИЩЕНКО Володимир Володимирович. Син підпільника, керівника антифашистської групи В.Т. Тищенка. Зв'язковий підпілля. Після розгрому групи фашистами вивезений до концтабору Дахау. Вижив, по війні повернувся до Харкова. Помер.

Ф

ФРАНКОВ Микола Якович, 1911. Викладач Харківського інституту інженерів транспорту. Командир підпільної антифашистської групи у м. Харків. Помер.

Ш

ШАБЕЛЬНИКОВА Надія Олександрівна, 1911, вул. Червоного льотчика, 26. Брала активну участь у наданні

допомоги пораненим бійцям Радянської Армії, які потрапили до фашистського полону (шталаг № 363 на Холодній Горі) і перебували в Олександрівській лікарні (кол. вул. Тюремна — зараз вул. Малиновського). Патріотка.

ШУЛЯК Антоніна Миколаївна, 1902. Комірник 9-ї міської лікарні. Допомагала пораненим воїнам Радянської Армії, які перебували у цьому медичному закладі, переховуватися після одужання від переслідувань фашистів. Патріотка.

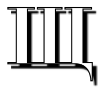

ЩЕРБАК (СОКОЛОВА) Алла Іванівна, пров. Кузнечний, 2. Старша донька І.С. Щербака. Підпільниця. Разом із молодшою сестрою Сусанною Іванівною приймала зведення Радінформбюро, виготовляла і розповсюджувала листівки антифашистського змісту, використовувалася як зв'язкова, виконувала завдання керівника підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Померла.

ЩЕРБАК Варвара Самійлівна, пров. Кузнечний, 2. Дружина І.С. Щербака. Член підпільної групи М.Я. Франкова. Померла.

ЩЕРБАК Іван Семенович, пров. Кузнечний, 2. Господар конспіративної квартири, підпільник. Працюючи під час фашистської окупації міста начальником ремонт.-буд. цеху Харківської ГЕС-1, врятував багатьох харків'ян від примусового вивезення до Німеччини, виписуючи їм фіктивні довідки. У будинку, де він мешкав із родиною, містилася німецька буд. організація. Та це не заважало підпільникам групи М.Я. Франкова слухати зведення Радінформбюро, виготовляти антифашистські листівки, переховувати євреїв, за якими полювали окупанти. На квартирі зберігалися й підроблені німецькі перепустки (аусвайси), котрі видавалися членам групи. Помер.

ЯРИГІНА Мотрона Михайлівна, 1885, вул. Червоного льотчика, 26. Організовувала допомогу харчуванням пораненим радянським воїнам-полоненим німецького шталагу № 363 на Холодній Горі, які перебували у Олександрівській лікарні (кол. вул. Тюремна — нині вул. Малиновського), допомагала їм здійснювати втечі, переховувала, забезпечувала цивільним одягом. Патріотка. Померла.

ЯЦЕНКО Надія Яківна. Медсестра. Розвідниця підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Надавала допомогу пораненим радянським воїнам, які потрапили до оточення, врятувала багатьох молодих харків'ян від примусового вивезення до Німеччини, видаючи їм фіктивні документи про хворобу, виконувала відповідальні завдання командування Радянської Армії. Патріотка.

Балаклійський район

АЛЕКСЄЄВ Павло Олександрович, с. Петрівське. Начальник райвідділу міліції. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. По війні мешкав у с. Бунакове Лозівського р-ну Харківської обл.

АНДРІЄНКО Фекла Петрівна, 1919, с. Петрівське. Секретар райвиконкому. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

Б

БАБІН Нестор Федорович, 1901. Шофер. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Бунакове Лозівського р-ну.

БЕВСЬКИЙ Іван Пантелійович, 1905, с. Петрівське. Інспектор районного земельного відділу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Доля невідома.

БЛАЖКО Григорій Тимофійович, 1915, с. Чепіль. Учитель середньої школи. Доставляв народним месникам боєприпаси і продовольство, був партизанським зв'язковим.

По війні — вчитель у с. Чепіль.

БЛУДОВ Василь Ілліч, 1893. Господар явочної квартири партизанів, де зберігалася також зброя. Ризикуючи життям, переховував від гітлерівців двох співробітників міліції. Патріот. Помер.

БОБИЛЬОВ Антон Васильович, 1915, с. Чепіль. Колгоспник. Доставляв партизанам загону М.І. Вербицького боєприпаси і продовольство, тримав явочну квартиру. Патріот.

БОБРОВСЬКИЙ Каленик Мефодійович, 1892, с. Борщівка. Голова колгоспу. Розвідник партизанського загону І.Ф. Галкіна.

БОНДАРЕНКО Григорій Кіндратович, 1913, с. Чорнокам'янка. Голова сільради. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Місце проживання по війні невідоме.

БОНДАРЕНКО Парасковія Омелянівна, 1911, с. Крейдянка. Зв'язкова партизанського загону М.І. Вербицького. Колгоспниця.

БУРЯЧЕНКО Олександр Матвійович, 1896, с. Бунакове. Працівник міліції. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

БУТКО Єгор Іванович, 1908, смт Андріївка. Робітник лісництва. Доставляв продовольство партизанам М.І. Вербицького, виконував завдання командування загону.

По війні — робітник Андріївського лісництва.

БУТКО Петро Іванович, 1907, м. Балаклія. Інспектор райфінвідділу. Доставляв партизанам загону М.І. Вербицького боєприпаси і продовольство.

По війні — гол. бухгалтер райфінвідділу у м. Балаклія.

В

ВЕРБИЦЬКИЙ Мусій Семенович, 1882, м. Балаклія. Дільничний агроном МТС. Постачав харчі партизанам. Патріот. Помер у 1962.

Г

ГАЛКІН Ілля Федорович, 1904, с. Петрівське. Голова райвиконкому. Командир партизанського загону.

По війні — пенсіонер, м. Балаклія.

ГИЛЬ Борис Прокопович, 1905, с. Петрівське. Редактор районної газети. Начальник штабу партизанського загону І.Ф. Галкіна. Подальша доля невідома.

ГЛУЩЕНКО Юрій Пантелійович, 1914, с. Новомиколаївське. Вчитель семирічної школи. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Доля невідома.

ГОРЛАЧ Іван Васильович, 1886, с. Крейдянка. Колгоспник. Зв'язковий партизанського загону М.І. Вербицького. Помер у 1946.

ГОРЛАЧ Федір Мусійович, 1909, м. Балаклія. Робітник лісництва. Зв'язковий партизанського загону М.І. Вербицького. Помер у 1946.

ГУДИМ Григорій Кузьмич, 1903, с. Петрівське. Головний бухгалтер райспоживспілки. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер.

Д

ДЕРЕВ'ЯНКО Никанор Никифорович, 1890, смт Андріївка. Робітник лісництва. Зв'язковий партизанського загону М.І. Вербицького.

По війні — пенсіонер, мешкав у смт Андріївка.

ДЗЮБА Марія Степанівна, 1887, с. Крейдянка. Колгоспниця. Повідомляла партизанам загону про рух і дислокацію німецьких військ. Її квартира була явочною для народних месників.

По війні мешкала у с. Крейдянка Балаклійського р-ну.

Ж

ЖИРОВ Федір Васильович, 1888, с. Крейдянка. Бухгалтер колгоспу «Заповіт Ілліча». Доставляв боєприпаси, продовольство партизанам загону М.І. Вербицького, повідомляв їм про дислокацію німецьких військ.

По війні мешкав у смт Андріївка Балаклійського р-ну.

З

ЗАВГОРОДНІЙ Микола Іванович, 1925, ст. Закомельська, Балаклійський р-н. Тракторист МТС. Кулеметник партизанського загону.

По війні — інвалід І гр., с. Чепіль.

ЗАДОРОЖНИЙ Федір Іванович, 1901, с. Петрівське. Голова райспоживспілки. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні — колгоспник, с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну.

ЗУБЕНКО Афиноген Митрофанович, 1900, с. Петрівське. Судовий виконавець. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер у 1945.

І

ІГНАТОВ Василь Іванович, 1906, с. Петрівське. Завідувач райощадкаси. Розвідник партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні працював у колгоспі «Донець».

К

КАРМАЗІНА Наталя Трифонівна, 1919, с. Петрівське. Фельдшер лікарні.

По війні проживала у м. Ізюм Харківської обл.

КАСЬЯНОВ Степан Матвійович, 1904, с. Лозовенька. Голова сільського споживчого товариства. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Подальша доля невідома.

КЛИПА Олександр Михайлович, 1909, с. Петрівське. Заступник голови райвиконкому. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Подальша доля невідома.

КОВАЛЕНКО Наталя Миколаївна, 1922, с. Чепіль. Колгоспниця. Прала білизну для партизанів загону М.І. Вербицького, доставляла їм харчі, боєприпаси. Була зв'язковою народних месників.

КОРНЕШОВ Костянтин Миколайович, 1907, с. Петрівське. Секретар

райкому. Комісар партизанського загону І.Ф. Галкіна.

КОСІНОВ Іван Автономович, 1897. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні — колгоспник, проживав у с. Протопопівка.

КРАСИЛО Микита Васильович, 1896, с. Залиман (с. Криничне). Підтримував зв'язок із партизанами, доставляв їм продовольство, зброю, ходив за завданням командування у розвідку. Помер у 1945 у с. Криничне.

КРИГІНА Зінаїда Андріївна, 1912, с. Крейдянка. Переправляла човном через р. Донець партизанів загону М.І. Вербицького, у її хаті вони нерідко зустрічалися.

КРИГІНА Уляна Кіндратівна, 1893, с. Крейдянка. Колгоспниця. На човні переправляла через р. Донець партизанів загону М.І. Вербицького. Її хата була явочною для народних месників. Патріотка.

КРИГІНА Харитина Андріївна, 1914, с. Крейдянка. Колгоспниця. Доставляла партизанам загону М.І. Вербицького продукти харчування і питну воду, повідомляла командування про передислокацію німецьких військ. Патріотка.

КУЛЬБАШНИЙ Федот Тихонович, 1896, с. Петрівське. Старший механік МТС. Заступник командира партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні — пенсіонер, проживав у с. Петрівське.

КУПЧИН Семен Єремійович, 1893, м. Балаклія. Кравець артілі «Прогрес». Зв'язковий партизанського загону М.І. Вербицького.

По війні мешкав у с. Крейдянка.

КУПЧИНА Ганна Микитівна, 1895, с. Крейдянка. Колгоспниця. Доглядала за пораненими партизанами загону М.І. Вербицького, носила їм харчі. Патріотка.

По війні мешкала у с. Крейдянка.

Л

ЛАВРЕНКО Іван Якович, 1915, с. Петрівське. Секретар райкому ЛКСМУ. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Подальша доля невідома.

ЛЕЖЕНІНА Любов Яківна, 1925, с. Чепіль. Колгоспниця. Доставляла партизанам загону М.І. Вербицького зброю, боєприпаси, продовольство.

По війні мешкала у м. Люботин.

ЛОКОТЬ Ольга Михайлівна, 1905, с. Петрівське. Лікар районної лікарні. Подальша доля невідома.

М

МАКУШИН Іван Павлович, 1886, с. Петрівське. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер у 1944.

МЕРКУЛОВА Парасковія Матвіївна, 1889, с. Протопопівка. Переховувала від фашистів, лікувала пораненого радянського офіцера. Патріотка. У 60-і роки мешкала у с. Протопопівка.

МОЖАРА Уляна Йосипівна, 1913. Медсестра.

По війні проживала у с. Пришиб Балаклійського р-ну.

МОЛЧАНОВ Григорій Іванович, 1906, с. Петрівське. Голова сільського споживчого товариства. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні — колгоспник, с. Петрівське.

Н

НЕПОЧАТОВ Омелян Давидович, 1904, с. Петрівське. Завідувач шахти райпромкомбінату. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Петрівське.

НЕПОЧАТОВА Анна Іванівна. Колгоспниця. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

НОРОВЕНКО Григорій Кіндратович, 1884, с. Криничне. Зв'язковий партизанського загону М.І. Вербицького. Помер після війни.

НОРОВЕНКО Наталя, 1886, с. Криничне. Прала білизну для партизанів, доставляла продовольство, приймала народних месників у своїй хаті. Патріотка.

Місце проживання по війні невідоме.

О

ОМЕЛЬЧЕНКО Варвара Іллівна, 1910, с. Криничне. Колгоспниця. Зв'язкова партизанського загону М.І. Вербицького.

По війні мешкала у с. Криничне.

ОМЕЛЬЧЕНКО Оксана Ксенофонтівна, 1906, с. Криничне. Колгоспниця. Доглядала за пораненими партизанами, доставляла для загону М.І. Вербицького боєприпаси і харчі.

По війні мешкала у с. Криничне, колгосп «Росія».

П

ПЛЕСКАЧ Меланія Тихонівна, 1880, с. Криничне. Колгоспниця. Зв'язкова партизанського загону.

ПОДЕНЕШКО Семен Данилович, 1904, с. Протопопівка. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Протопопівка.

Р

РИЖОВ Іван Костянтинович, 1912, с. Петрівське. Інструктор пожежної команди. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Петрівське. Інвалід війни.

РЯБІНІНА Марія Федорівна, 1907, с. Волвенкове. Санітарка медпункту. Лікувала поранених радянських воїнів, які потрапили до оточення. Патріотка. У 60-і роки — санітарка медпункту у Волвенковому.

РЯСНИЙ Василь Данилович, 1904, с. Петрівське. Завідувач відділу райкому партії. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер у 1958.

С

САВЕНКОВ Петро Іванович, 1926, с. Протопопівка. Школяр. Передавав партизанам цінні відомості про розташування німецьких військ. Патріот.

САГАЙДАКОВ Петро Тимофійович, 1905, с. Протопопівка. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

У 1963 мешкав у с. Протопопівка.

САНЬКОВ Семен Петрович, 1897. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Лозовенька.

СЕВАСТЬЯНОВ Андрій Тимофійович, 1895, с. Петрівське. Лісничий. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер.

СЕРГІЄНКО Євдокія Прокопівна, 1903, смт Андріївка. Носила харчі партизанам, прала їм білизну. Патріотка.

Мешкала по війні в смт Андріївка.

СКОБЕЛЄВ Єрмолай Артемович, 1890. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

СТАРУХІНА Христина Павлівна, 1901, с. Петрівське. Голова сільради. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

У 1963 мешкала у с. Петрівське.

Т

ТЕРЕНИК Дмитро Пантелійович, 1888, с. Чепіль. Колгоспник. Носив харчі партизанам, переховував їх у своїй хаті.

По війні мешкав у с. Чепіль.

ТЕРТИШНИЙ Платон Романович. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер після війни у результаті поранення, отриманого під час фашистської окупації.

У

УДОД Павло Амосович, 1903, с. Петрівське. Завідувач оргвідділу райкому партії. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Погонівка Барвінківського р-ну (колгосп ім. Куйбишева).

УРДЕНКО Іван Григорович, 1923, с. Чепіль. Фельдшер. Боєць партизанського загону М.І. Вербицького.

Мешкав по війні у с. Рудневе Ізюмського р-ну.

Х

ХАНІНА Парасковія Петрівна, 1900, с. Протопопівка. Колгоспниця. Зберігала протягом усієї окупації врятований нею разом із сином у лісі у черв. 1942 прапор 95-го Охтирського кавалерійського полку. Патріотка.

По війні мешкала у с. Протопопівка.

ХОВБОША Марія Микитівна, 1919, смт Савинці. Продавець сільського споживчого товариства. Партизанська розвідниця. Її хата була явочною квартирою народних месників із загону М.І. Вербицького.

У 60-і роки працювала сторожем дитсадка у Савинцях, мешкала у с. Довгалівка.

Ц

ЦАПКОВ Яків Андрійович, 1913, с. Петрівське. Працівник міліції. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Доля невідома.

Ч

ЧАБАН Федот Логвинович, 1910, с. Петрівське. Механік МТС. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

Мешкав у с. Іванівка (радгосп «Барвінківський» Барвінківського р-ну).

ЧЕРЕПОВСЬКИЙ Георгій Іванович, 1898, с. Петрівське. Землевпорядник райземвідділу. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

1963 — пенсіонер, с. Петрівське.

Ш

ШАГАРОВ Володимир Леонідович, 1904, с. Петрівське. Районний інспектор народного комісаріату обліку. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Доля невідома.

ШАПОВАЛ Костянтин Микитович, 1909, с. Шебелинка. Черговий по станції. Постачав партизанам продовольство і боєприпаси, своєчасно повідомляв про пересування німецьких військ. Патріот.

По війні — черговий по ст. Шебелинка.

ШАХМАТОВ Петро Павлович, 1902, с. Петрівське. Голова райспоживспілки. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

1963 — пенсіонер, с. Петрівське.

ШИПІЛОВ Григорій Миколайович, 1911, с. Петрівське. Районний уповноважений Міністерства заготівель. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна. Помер.

Ю

ЮРЧЕНКО Арсентій Семенович, 1908, с. Петрівське. Пожежний інспектор. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

У 1963 мешкав у с. Бунакове Лозівського р-ну.

Барвінківський район

Б

БАБИЧ Ганна Кузьмівна. 1915, с. Нова Дмитрівка. Доярка. Патріотка. У 1943 протягом 10 днів переховувала поранених бійців, а потім організувала їх втечу.

БІДА Марія Андріївна, 1918, с. Нова Дмитрівка. Табельник колгоспу «Вірний шлях». Патріотка. Лікувала поранених бійців Радянської Армії.

БОЛОТОВ Григорій Семенович, 1900, с. Веселе. Патріот. Надавав допомогу партизанам продуктами харчування, одягом.

Після війни — колгоспник колгоспу «Радянська Україна».

В

ВАЩЕНКО Микола Гаврилович, 1906. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону під командуванням А.І. Пісковського (жовт. 1941 — верес. 1943). Помер у 1947.

Г

ГРЕБЕНЦОВА Єлизавета Петрівна, 1908, с. Гусарівка. Колгоспниця. Патріотка. Допомагала військовополоненим харчуванням, одягом.

ГРИНЬ Анастасія Іванівна, 1912, с. Нікополь. Колгоспниця колгоспу «Радянська Україна». Переховувала і лікувала пораненого військовополоненого. Після одужання він пішов воювати у Радянську Армію.

Д

ДМИТРЕНКО Марія Петрівна, 1922, с. Стара Семенівка. Колгоспниця. Врятувала і зберегла прапор військової частини Радянської Армії. Патріотка.

ДУДНИК Марія Федорівна, 1926, с. Гусарівка. Патріотка. Надавала допомогу радянським бійцям, які потрапили в полон.

Є

ЄРМАК Максим Лазарович, 1894. Колгоспник. Боєць партизанського загону.

По війні проживав у с. Червоний Лиман.

З

ЗЕКУН Віра Кузьмівна, 1913, с. Нова Дмитрівка. Робітниця вівцеплемзаводу «Іллічівка». Патріотка. Лікувала поранених радянських бійців.

ЗІНОВ'ЄВ Леонід Пилипович, 1896, с. Берека. Колгоспник. Зв'язківець, надавав квартиру партизанам. Боєць партизанського загону під командуванням І.П. Гуторова (жовтень 1941 — лютий 1943). Помер.

К

КАПУСНИК Фекла Яківна, 1882, с. Нова Дмитрівка. Патріотка. Переховувала і лікувала радянських бійців. Померла.

КІПТЕНКО Парасковія Тарасівна, 1916, с. Червона Зоря. Колгоспниця. Патріотка. Надавала допомогу радянським бійцям, які потрапили в полон, забезпечувала їх одягом, продуктами харчування, за що була жорстоко побита фашистами.

КЛАДЧЕНКО Григорій Микитович, 1903. Робітник райземвідділу. Боєць партизанського загону під командуванням А.І. Пісковського. Помер у 1947.

КОСЕНКО Фекла Кузьмівна, 1884, с. Василівка. Колгоспниця. Патріотка. Забезпечувала партизан харчуванням, одягом, взуттям.

КУЗНЕЦОВА Катерина Яківна, 1922, с. Гусарівка. Завідуюча дитячими яслами. Патріотка. Забезпечувала поранених продуктами харчування, медикаментами, одягом.

КУПЕВАЦЬКА (КУПЛЕВАЦЬКА) Тетяна Петрівна, 1908, с. Нікополь. Колгоспниця. Патріотка. Забезпечувала партизан харчуванням, одягом, взуттям.

М

МЕЗЕНЦЕВ Антон Пилипович, 1902, с. Червоне. Робітник радгоспу. Патріот. Підтримував зв'язок із партизанами.

Н

НАДУХОВСЬКА Олександра Михайлівна, 1912, с. Василівка. Колгоспниця. Патріотка. Допомагала військовополоненим радянським бійцям харчуванням, одягом.

НЕСТЕРЕНКО Марія Михайлівна, 1924, м. Барвінкове. Патріотка. Надавала допомогу сім'ям партизанів.

НІКОЛЕНКО Петро Пантелійович, 1892, с. Богодарове. Пасічник. Надавав матеріальну допомогу партизанським сім'ям. Допомагав воїнам, які втекли з полону, перейти лінію фронту.

П

ПИСКОВСЬКИЙ Макар Данилович, 1896, с. Червона Поляна. Колгоспник. Патріот. Перешкоджав окупантам у вивозі хліба, худоби та іншого майна при їх відступі.

ПІДМОГИЛЬНИЙ Прокіп Гаврилович, 1890, с. Грушуваха. Директор

семирічної школи. Боєць партизанського загону І.Ф. Галкіна.

По війні мешкав у с. Нодамедівка.

ПІДЧЕНКО Віра Остапівна, 1915, с. Ялканка (кол.) Богодарівської сільради. Патріотка. У 1942 переховувала партизана.

С

САЛЬНИКОВ Дмитро Євтухович, 1924. Партизан-розвідник. Виконував завдання командування у Богодухівському, Балаклійському районах, в Одеській обл., на тер. Румунії.

Після війни працював трактористом, механіком.

Помер у 2005. Похований: с. Петрівка Барвінківського р-ну.

СЕВАСТЬЯНОВА Домна Андріївна, 1890, с. Іванівка. Пенсіонерка. Патріотка. Переховувала медсестру Радянської Армії, яка попала до оточення, допомогла вийти до своїх.

СОЛОВЕЙ Наталія Микитівна, 1919, с. Новопавлівка (кол.) Гусарівської сільради. Завідуюча дитячими яслами. Патріотка. Надавала допомогу військовополоненим радянським бійцям продуктами харчування, одягом.

СОЛОМКО Олександра Петрівна, 1907, ст. Гусарівка. Робітниця. Патріотка. Допомагала радянським військам харчуванням.

Т

ТИМЧЕНКО Терентій Митрофанович, 1893, Іванівська сільрада. Колгоспник. Патріот. Сприяв пересуванню наших військ. Перерубав кабель зв'язку, який тягнувся у напрямі лінії фронту.

ТИТАРЕНКО Купріян Федорович, 1891. Колгоспник колгоспу «Шлях Ілліча». Його квартира була явочною. Боєць партизанського загону під командуванням І.П. Гуторова. Помер.

ТОПЧІЙ Макар Улянович, 1888, с. Нова Дмитрівка. Пенсіонер. Патріот. У 1943 переховував пораненого танкіста, який, вилікувавшись, пішов воювати далі.

ТОПЧІЙ Наталія Несторівна, 1894, с. Нова Дмитрівка. Патріотка. У 1942 переховувала трьох партизан, за що була побита гітлерівцями.

ТРЕМБАЧ Євдокія Устимівна, 1902, с. Василівка. Колгоспниця. Патріотка. Переховувала трьох військовополонених, які потім перейшли лінію фронту і продовжували воювати в лавах Радянської Армії.

Ч

ЧЕРНИКОВА Анастасія Андріївна, 1896, с. Семенівка (кол). Колгоспниця. Патріотка. Переховувала трьох партизанів, годувала їх.

ЧЕХЛАН Єфросинія Сергіївна, 1908, с. Гусарівка. Патріотка. Допомагала партизанам продуктами харчування, одягом.

ЧУХ Олена Євтихіївна, 1917, с. Червона Поляна. Колгоспниця. Патріотка. Переховувала на квартирі пораненого бійця, військовополоненого. Надавала йому одяг, харчування. Вказала безпечне місце, ховаючи від поліцаїв.

Близнюківський район

А

АНТОНЕНКО Ганна Дмитрівна, 1904, с. Добровілля. Переховувала пораненого радянського офіцера.

Б

БАКА Йосип Климович, 1898, с. Уплатне. Переховував пораненого солдата.

БОЧКО Василь Патрикович, 1894, с. Бурбулатове. Переховував два тижні пораненого радянського офіцера.

В

ВОЛОХА Ілля Данилович, 1888, с. Бурбулатове. Врятував життя двом солдатам.

Г

ГНАТКО Парасковія Потапівна, 1912, с. Криштопівка. Переховувала поранених воїнів.

ГОЛИК Поліна Іванівна, с. Роздолівка. Мешкала на околиці села. Постійно допомагала військовополоненим. Вивела з оточення 18 чоловік. Була схоплена поліцією, та староста Максим Трощин допоміг їй визволитися.

Д

ДУРНОКОЛЕНКО Агафія Іванівна, 1892, с. Уплатне. Переховувала військовополоненого лейтенанта Петра Белокурова, уродженця м. Владивосток.

ДЯЧЕНКО Олександр Михайлович, 1926, Самійлівська сільрада. Партизан загону М.Й. Герчика. Помер.

К

КОРСУН Михайло Андрійович, 1889, с. Бурбулатове. У роки фашистської окупації — староста села. Допомагав односельцям, видавав довідки радянським воїнам як цивільним особам для переходу лінії фронту, врятував життя офіцерові Радянської Армії Павлу Новосьолову, а також вісімнадцятьом студентам, які опинилися в смузі бойових дій, переховував їх від поліції. Патріот.

Л

ЛЕБЕДИНСЬКА Варвара Іванівна, 1906, с. Криштопівка. Переховувала двох радянських солдатів.

ЛОГВИНЕЦЬ Данило Єгорович, 1888. Переховував чотирьох поранених солдатів.

М

МАЙСТРЕНКО Федора Лаврентіївна, 1896, с. Бурбулатове. Протягом чотирьох місяців переховувала радянського солдата.

МАЛИК Єлизавета Максимівна, 1885, с. Мар'ївка. Після бою підібрала солдата і виходила його.

МАЛОШТАН Парасковія Іванівна, 1905, с. Мар'ївка. У 1942 допомагала сорока воїнам дістатися лінії фронту.

МАЦУК Варвара Кирсантіївна, 1901, с. Криштопівка. Переховувала двох радянських солдатів.

МОРОЗ Гнат Степанович, 1888, с. Бурбулатове. Врятував життя трьом хлопчикам-односельцям, яких звинуватили у зв'язку з партизанами і хотіли розстріляти. Переодягав, годував солдатів, які виходили з оточення. Сховав і зберіг сім німецьких коней для Радянської Армії.

МОРОЗ Надія Мокіївна, 1903, с. Криштопівка. Переховувала двох радянських солдатів.

Н

НЕДВИГА Агафія Данилівна, 1908, с. Новоселівка. Переховувала шість діб у скирті чотирьох радянських бійців.

О

ОВЧАРЕНКО Ольга Калинівна, 1899, с. Добровілля. Переховувала двох солдатів.

ОЛЕЩЕНКО Василь Кузьмич, с. Бурбулатове. Переховував три тижні радянського солдата.

ОСИПА Домна Герасимівна, 1908. Перетримувала трьох поранених.

П

ПАВЛЕНКО Марфа Олексіївна, 1903, с. Мар'ївка. Врятувала від розстрілу двох бійців, яких видала за своїх родичів.

ПЕРЕГОРОДА Надія Володимирівна, 1916, с. Бурбулатове. Переховувала радянського офіцера.

ПЕТРЕНКО Ганна Давидівна, 1912, с. Криштопівка. Переховувала пораненого воїна.

ПИЛИПОВИЧ Олександра Іванівна, 1915, с. Криштопівка. Переховувала двох поранених воїнів.

ПИРОГОВ Дорофій Пимонович, 1887, с. Мар'ївка. Староста сільської громади. Разом із сином Іваном Дорофійовичем допомагав воїнам Радянської Армії, які потрапили до оточення, та цивільним громадянам уникнути арешту окупантами. У березні 1943 врятували від розстрілу п'ятнадцятьох бійців і вночі вивели їх із села, вказавши дорогу до лінії фронту. Патріот. Помер у 1958.

ПОНЕДІЛОК Іван Лаврентійович, 1890. Переховував двох солдат, яким допоміг роздобути документи у старости для переходу лінії фронту.

Р

РЯБОКІНЬ Раїса Кіндратівна, 1914, с. Миролюбівка. Рятувала пораненого військлікаря Діну Чеботарьову, москвичку, яка потім перейшла лінію фронту і була нагороджена орденом Червоної Зірки. Патріотка.

С

САГЛОВА Ганна Степанівна, 1918, с. Криштопівка. Переховувала двох солдатів.

СЕМЕНОВ Яків Дмитрович, 1901, Самійлівська сільрада. Партизан загону М.Й. Герчика. Помер.

СКРЕБЕЛА Ганна Казимирівна, 1890, с. Добровілля. Переховувала двох поранених солдатів.

Ф

ФРОЛОВ Михайло Семенович, 1902, с. Софіївка. Допоміг 25 солдатам вибратися з села.

Ч

ЧЕРЕДНИЧЕНКО Костянтин Іонович, 1888, с. Роздолівка. Допоміг групі радянських воїнів переодягнутися й перейти фашистський заслін.

ЧОВЕН Ганна Терентіївна, 1900. Переховувала пораненого солдата.

ЧУПРИНА Максим Митрофанович, 1906, смт Близнюки. У 1943 протягом місяця перетримував партизанів.

Ш

ШАПОВАЛ Парасковія П., 1905, с. Софіївка. Допомагала радянським воїнам.

Ю

ЮЩЕНКО Олександра Григорівна, 1925, с. Настасівка. Учениця Надеждинської школи. Учасниця підпільної комс. організації (трав. 1942 — лют. 1943). Померла у 1947, захворівши (легенями) після каторжних робіт у Німеччині. Похована: с. Настасівка.

Богодухівський район

Б

БОЙКО Федір Денисович, 1918, с. Сінне. Колгоспник. Надавав допомогу двом пораненим офіцерам Радянської Армії. Патріот.

1963 — колгоспник, мешкав у с. Сінне.

БУБЛИК Лукія Афанасіївна, 1897, м. Богодухів. Під час окупації надавала допомогу пораненому бійцеві. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

БУГАЄНКО Катерина Марківна, 1893, с. Сінне. Разом із чоловіком допомагала врятувати радянського льотчика, літак якого фашисти збили над селом. Патріотка. Померла.

БУГАЄНКО Павло Іванович, 1894, с. Сінне. Колгоспник. Врятував радянського льотчика, чий літак було збито над селом. Патріот. Помер.

БУРДА Мотрона Єгорівна, 1905, с. Ріпки. У серп. 1943 протягом 14 днів переховувала від німців у своїй хаті командира літака майора В.М. Лавриненка та стрільця Г.М. Мослова, які здійснили вимушену посадку над селом. Патріотка.

Після війни — домогосподарка, с. Козіївка Краснокутського р-ну.

БУРКУН Анастасія Дмитрівна, 1911, с. Івано-Шийчине. Колгоспниця. Допомагала двом пораненим радянським бійцям. Патріотка.

1963 — колгоспниця с. Івано-Шийчине.

В

ВОЛОШИНА Агафія Пилипівна, 1902, м. Богодухів. Протягом місяця переховувала пораненого бійця Радянської Армії. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

ВОЛОШИНА Катерина Федорівна, 1911, м. Богодухів. Допомагала партизанам. Патріотка.

1963 — пенсіонерка, м. Богодухів.

Г

ГАВРИШ Устинія Петрівна, 1897, с. Ріпки. Колгоспниця. Лікувала поранених радянських бійців.

По війні — пенсіонерка, с. Козіївка Краснокутського р-ну.

ГАРАЖІЙ Гнат Васильович, 1889, м. Богодухів. Робітник цегельного заводу № 1. Допомагав частинам Радянської Армії виходити з оточення. Патріот.

1963 — пенсіонер, с. Олександрівка.

ГАРБУЗ Максим Лукич, 1886, с. Сінне. Врятував від загибелі бійця Радянської Армії, який потрапив до фашистського оточення. Патріот. Помер.

ГАРБУЗ Марфа Сергіївна, 1911, м. Богодухів. Робітниця засолювального заводу. Допомагала пораненому бійцеві Радянської Армії. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

ГАРНИК Іван Петрович, 1910, м. Богодухів. Секретар райкому партії. Комісар партизанського загону М.І. Золотарьова. По війні — директор Караванського спиртзаводу (Харківський р-н).

ГОЛОДНА Єфросинія Максимівна, 1899, м. Богодухів. Домогосподарка. Допомагала пораненим радянським бійцям. Померла.

ГОНЧАРОВА Ксенія Євтихіївна, 1902, с. Ріпки. Колгоспниця. Переховувала пораненого радянського офіцера. Патріотка.

По війні — домогосподарка, с. Козіївка Краснокутського р-ну.

ГОТВ'ЯНСЬКА Марія Григорівна, 1889, с. Ріпки. Лікувала поранених радянських бійців. Патріотка.

ГРИНЕНКО Матвій Іванович, 1903, с. Хрущова Микитівка. Боєць партизанського загону М.І. Золотарьова.

У 60-і роки мешкав у с. Хрущова Микитівка.

ГУК Анатолій Якович, 1909, смт Краснокутськ. Інструктор райкому партії. Патріот. У 60-і роки — голова колгоспу «Маяк», смт Краснокутськ.

Д

ДАВИДЕНКО Павло Федорович, 1905, м. Богодухів. Робітник МТС. Врятував від загибелі двох радянських бійців, які потрапили до фашистського оточення. Патріот.

1963 — мешканець м. Богодухів.

ДОЛУДА Олександра Павлівна, 1894, с. Хрущова Микитівка. Колгоспниця. Допомогла двом пораненим бійцям Радянської Армії, які потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

У 1963 мешкала у с. Хрущова Микитівка.

ДРАПА Наталя Феоктистівна, 1901. Колгоспниця. Боєць партизанського загону. Померла у 1958.

Є

ЄМЕЛЬЯНЕНКО Марія Юхимівна, 1904, м. Богодухів. Надавала допомогу пораненим радянським бійцям. Патріотка.

1963 — мешканка м. Богодухів.

Ж

ЖЕРЕВЧУК Гнат. Робітник. Надавав притулок партизанам, переховував їх. Патріот.

З

ЗАБАШТА Тимофій Давидович, 1891, м. Богодухів. Робітник птахокомбінату. Допомагав партизанові Кравченку. Патріот. Помер.

1963 — пенсіонер, м. Богодухів.

ЗИБІН Єфим Митрофанович, 1895, м. Богодухів. Робітник шкіряного заводу. Допомагав двом пораненим бійцям Радянської Армії. Патріот.

1963 — мешканець м. Богодухів.

ЗІРЕНКО Антон Іванович, 1901, с. Крисине. Колгоспник. Разом із дружиною надавав допомогу групі бійців Радянської Армії. Патріот.

1963 — мешканець с. Крисине.

ЗІРЕНКО Ганна Миколаївна, 1904, с. Крисине. Колгоспниця. Разом із чоловіком надавала допомогу воїнам Радянської Армії. Патріотка.

ЗОЛОТАРЬОВ Михайло Іванович, 1891, м. Богодухів. Директор 2-го цегельного заводу. Командир партизанського загону. У 60-і роки мешкав у с. Павлівка. Помер.

І

ІВАХНЕНКО Анастасія Марківна, 1890. Переховувала партизанів. Патріотка.

ІВАХНЕНКО Василь Євдокимович, 1901. Надавав притулок, переховував партизанів. Патріот.

К

КАРПОВА Зінаїда Георгіївна, 1926, м. Богодухів. Школярка. Влаштувавшись на роботу до біржі праці, попереджала молодь про облави, які готуються німцями. Патріотка.

По війні — бухгалтер інкубаційної станції в м. Богодухові.

КИСЬ Микола Афанасійович, 1913, с. Крисине. Учитель. Боєць партизанського загону М.І. Золотарьова.

КЛИМЧЕНКО Ольга Павлівна, 1907, м. Богодухів. Бібліотекар. Передавала партизанам розвідувальні дані. Патріотка.

По війні — зав. бібліотекою у м. Богодухів.

КЛОЧКО Григорій Петрович, 1893. Колгоспник. Боєць партизанського загону. У 60-і роки — колгоспник колгоспу ім. XVII Партз'їзду.

КЛОЧКО Остап Олексійович, 1888, м. Богодухів. Колгоспник. Допомагав врятуватися двом радянським бійцям. Патріот. Помер.

КОВАЛЬ Ольга Павлівна, 1907, с. Крисине. Колгоспниця. Переховувала групу радянських бійців, які потрапили до оточення. Патріотка.

1963 — мешканка с. Крисине.

КОЗАЧОК Григорій Андрійович, 1888, с. Петропавлівка. Колгоспник. Допомагав пораненому бійцеві Радянської Армії. Патріот.

КОЛМИК Мотрона Корніївна, 1900, с. Полкова Микитівка. Колгоспниця. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених бійців Радянської Армії, які у 1941, під час відступу

наших військ, залишилися на полі бою. Патріотка.

КОЛМИК Тетяна Григорівна, 1904, с. Полкова Микитівка. Колгоспниця. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених воїнів, які у 1941, під час відступу частин Радянської Армії, залишилися на полі бою. Патріотка.

КОНДРАТЕНКО Іван Пилипович, 1891, м. Богодухів. Завідувач складу райспоживспілки. Допомагав бійцям Радянської Армії. Патріот. Помер.

У 1963 працював зав. складу райспоживспілки.

КОШУБА Феодосія Акафіївна, 1899, с. Ріпки. Колгоспниця. Переховувала партизанів. Патріотка.

КУБАШ Тетяна Григорівна, 1905. Статистик. Передавала партизанам цінні розвідувальні дані.

По війні мешкала у м. Конотоп Сумської обл.

Л

ЛАГУТА Катерина Данилівна, 1906, с. Полкова Микитівка. Переховувала і лікувала поранених червоноармійців. Патріотка.

По війні мешкала у с. Полкова Микитівка.

М

МІРОШНИЧЕНКО Гаврило Андрійович, 1893, м. Богодухів. Робітник млина. Допомагав воїнам Радянської Армії. Патріот. Помер.

У 1963 жив у м. Богодухів.

МОГИЛЕВСЬКА Феодосія Семенівна, 1913, м. Богодухів. Техсекретар райвиконкому. Зв'язкова партизанського загону. В 1960-і роки — зав. загальним відділом Богодухівського райвиконкому.

Н

НАПШЕВАЛ Дмитро Савич, 1901, с. Ріпки. Бригадир колгоспу «Іскра». Переховував у своїй хаті поранених червоноармійців. Патріот.

По війні працював у колгоспі ім. XX Партз'їзду.

НЕЧИПОРЕНКО Ніна Арсентіївна, 1920, с. Полкова Микитівка. Лікувала поранених червоноармійців. Патріотка.

НИКОНЕНКО Тетяна Іванівна, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених бійців і командирів Радянської Армії, які у 1941, під час відступу наших військ, залишилися на полі бою. Патріотка.

О

ОЛЬХОВСЬКА Катерина Марківна, 1887, с. Крисине. Колгоспниця. Надавала допомогу партизанам харчами та одягом. Патріотка. Померла.

У 1963 — колгоспниця, с. Крисине.

ОЛЬХОВСЬКИЙ Пилип Андрійович, 1914, с. Крисине. Колгоспник. Допомагав партизанам продовольством. Патріот.

ОСТРАСЬ Герман Васильович, 1898 (1906), с. Івано-Шийчине. Колгоспник. Надавав допомогу двом пораненим бійцям. Патріот. Помер.

ОСТРАСЬ Хома Михайлович, 1883, с. Івано-Шийчине. Колгоспник. Надавав допомогу лейтенанту В.І. Кузнецову. Патріот. Помер.

П

ПАНЧЕНКО Уляна Тимофіївна, 1901, с. Крисине. Колгоспниця. Надавала допомогу вісьмом партизанам. Патріотка.

У 1963 проживала у с. Крисине.

ПИЛИПЕНКО Марія Миколаївна, 1898, м. Богодухів. Домогосподарка. Допомагала пораненим воїнам Радянської Армії продовольством. Патріотка. Померла.

ПІДМОЛОДА Віра Ксенофонтівна, 1890, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених воїнів, які у 1941, під час відступу радянських частин, залишилися на полі бою. Патріотка.

ПОДОЛЯНКО Лукія Євменівна, 1900, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених воїнів Радянської Армії, які у 1941, під час відступу наших частин, залишилися на полі бою. Патріотка.

ПУГАЧ Василь Степанович, 1911, м. Богодухів. Колгоспник. Врятував пораненого радянського бійця. Патріот.

1963 — мешканець м. Богодухів.

Р

РЕШЕТНЯК Євгенія Семенівна, 1898. Медсестра. Надавала медичну допомогу пораненим червоноармійцям, видавала фіктивні довідки молодим людям, яких фашисти мали намір вивезти на примусову працю до Німеччини. Патріотка.

РОМАНЦОВ Іван Михайлович, 1903, смт Гути. Завідувач відділка радгоспу «Первухінський». Боєць партизанського загону М.І. Золотарьова.

По війні — керуючий Свердловським відділком радгоспу у смт Шарівка.

РУДИНСЬКА Наталя Олексіївна, 1914, м. Богодухів. Домогосподарка. Надавала допомогу двом пораненим радянським воїнам. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

РЯБКО Олександр Андрійович, 1881, с. Крисине. Колгоспник. Надавав допомогу десятьом пораненим бійцям Радянської Армії. Патріот. Помер.

С

СЕНДЕЦЬКА Марія Омелянівна, 1910, с. Петропавлівка. Колгоспниця. Надавала допомогу пораненому лейтенантові Ульянову.

1963 — колгосниця, колгосп «40 років Жовтня».

СИДОРЕНКО Марфа Мусіївна, 1903, смт Шарівка. Медична сестра. Ризикуючи життям, лікувала пораненого офіцера Радянської Армії. Патріотка.

СІРОШТАН Олександра Іванівна, 1922, м. Богодухів. Старша піонервожата школи. Надавала допомогу учасникам антифашистської боротьби. Патріотка.

Працювала у СШ № 3 м. Богодухів.

СЛАСТІНА Наталія Миколаївна, 1920, м. Богодухів. Санітарка районної лікарні. Надавала допомогу воїнові Радянської Армії, який потрапив до ворожого оточення. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

СЛІСАРЕНКО Павло Максимович, 1902, м. Богодухів. Вивантажувач цегли цегельного заводу № 2. Боєць партизанського загону М.І. Золотарьова.

По війні (1960) — робітник цегельного заводу, м. Богодухів.

СМАКОВСЬКИЙ Матвій Петрович, 1904, м. Богодухів. Голова райвиконкому. Патріот.

У 60-і роки — заст. голови Богодухівської райспоживспілки.

СМАКОВСЬКИЙ Яків Лаврентійович, 1912, м. Богодухів. Робітник взуттєвої майстерні. Патріот.

У 60-і роки — касир Богодухівського райпобуткомбінату.

СТАСЮК Мотрона Воніфатіївна, 1893, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку сорока поранених воїнів, які восени 1941, під час відступу радянських частин із села, залишилися на полі бою. Патріотка.

СТЕЦЕНКО Мотрона Захарівна, 1907, с. Крисине. Колгоспниця. Надавала допомогу пораненому бійцеві Радянської Армії. Патріотка.

1963 — колгоспниця с. Крисине.

СТЕЦЕНКО Олександр Юхимович, 1928, с. Крисине. Колгоспник. Надавав допомогу воїнові Радянської Армії, який потрапив до оточення. Патріот.

У 1963 — колгоспник с. Крисине.

СУСІДКО Мотрона Захарівна, 1898, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку й лікуванні сорока поранених наших воїнів, які у 1941, під час відступу частин Радянської Армії, залишилися на полі бою. Патріотка.

Т

ТАРАНЦОВА Олександра Федорівна, 1902, м. Богодухів. Домогосподарка. Допомагала партизанам. Патріотка.

У 1963 мешкала у м. Богодухів.

ТАТАРЧУК Килина Павлівна, 1891, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку й лікуванні сорока поранених воїнів, які у 1941, під час відступу частин Радянської Армії, залишилися на полі бою. Патріотка.

У 60-і роки — пенсіонерка.

ТИЩЕНКО Євдокія Миколаївна, 1923, с. Крисине. Колгоспниця. Врятувала від загибелі льотчика Бойкова. Патріотка.

У 1961 — колгоспниця, с. Крисине.

ТИЩЕНКО Никанор Миколайович, 1900, с. Крисине. Колгоспник. Разом із дружиною врятував від загибелі льотчика Бойкова. Патріот.

Х

ХРИСТОФОРОВА Тетяна Григорівна, 1888, с. Полкова Микитівка. У числі інших жінок села брала участь у порятунку й лікуванні сорока поранених воїнів Радянської Армії, які у 1941, під час відступу наших частин, залишилися на полі бою. Патріотка.

Ч

ЧАЙКА Андріан Кіндратович, 1891, м. Богодухів. Працівник відділення зв'язку. Заступник командира партизанського загону М.І. Золотарьова. Помер.

ЧАЙКА Дмитро Кіндратович, 1894, м. Богодухів. Комірник. Боєць партизанського загону М.І. Золотарьова. Помер.

ЧАЙКА Катерина Максимівна, 1906, с. Павлівка. Колгоспниця. Допомагала партизанові Гавришу. Патріотка.

У 1963 мешкала у с. Павлівка.

ЧУБЕНКО Антоніна Федорівна, 1913, с. Петропавлівка. Колгоспниця.

Допомагала двом пораненим бійцям Радянської Армії. Патріотка.

ЧУБЕНКО Карпо Васильович, 1902, с. Петропавлівка. Надавав допомогу пораненому лейтенантові В.Н. Чапку. Патріот. Помер.

ЧУБЕНКО Марія Прокопівна, 1900, с. Петропавлівка. Колгоспниця. Надавала допомогу пораненому бійцеві Радянської Армії. Патріотка.

ШОВКОВИЙ Павло Ананійович, 1893, с. Павлівка. Голова сільської ради. Боєць партизан. загону М.І. Золотарьова. Помер.

Борівський район

ВЕЛИЧКО Килина Тимофіївна, 1911, с. Ольгівка. Колгоспниця колгоспу «Краще життя». Мала зв'язок із партизанами, допомагала їм продуктами харчування, утримувала явочну квартиру, де зустрічалися учасники підпілля. Патріотка.

По війні працювала у колгоспі «Комсомолець», с. Маліївка.

ГОЛОВІНА Сусанна Олександрівна, 1906, смт Борова. Лікар. Ризикуючи життям, рятувала мешканців райцентру та інших сіл району від примусового вивезення до Німеччини: видавала їм фіктивні довідки про хвороби, оголосила на тер. Борівщини епідемію тифу. Патріотка.

СИНИЦЬКА Марія Йосипівна, 1914, с. Горохуватка. Завідувачка сільського клубу. Зв'язкова підпілля.

По війні — кухар Горохуватського сільпо.

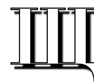

ЩЕКОВСЬКА Агафія Олександрівна, 1910, с. Ольгівка. Колгоспниця. Підтримувала зв'язок із партизанами, допомагала їм продуктами харчування, була господаркою явочної квартири, де зустрічалися учасники підпілля. Патріотка.

По війні мешкала у сел. Луганський Артемівського р-ну Донецької обл.

Валківський район

БАЙРАЧНИЙ Іван Мартинович, с. Заміське. Маючи зв'язок із партизанами, закликав односельців саботувати працю на німців, під час сільськогосподарських робіт передавав людям зміст антифашистських листівок. Патріот.

БІЛЯСНА Ганна, с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у ході березневих боїв 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

В

ВАКУЛЕНКО Ганна Герасимівна, с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до оточення. Патріотка.

Г

ГАЙДАМАКА Гаврило Іванович, с. Новий Мерчик. Допомагав бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріот.

ГАЛКІНА Олександра Віссаріонівна, 1913, с. Новий Мерчик. Колгоспниця. Переховувала від німців офіцера Радянської Армії, який потрапив до оточення. Патріотка.

По війні мешкала у с. Новий Мерчик.

ГАЛУНЕНКО Віра Василівна, 1894, м. Валки. Медсестра районної лікарні. Разом із санітаркою Софією Вольвич сприяла втечі з медичного закладу партизана Ганичева, а також поранених радянських військовополонених. Патріотка.

По війні мешкала у м. Валки.

ГАНЗІЙ Григорій Антонович, смт Ков'яги. Разом із дружиною у 1943 переховував у себе пораненого танкіста на ім'я Іван, надавав медичну допомогу. Патріот. Помер.

ГАНЗІЙ Тетяна Федорівна, смт Ков'яги. Разом із чоловіком переховувала і лікувала пораненого радянського танкіста. Патріотка.

ГОВОР Тетяна Василівна, с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у ході березневих боїв 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

ГРЕБІННИК Олександра Якимівна, с. Огульці. Домогосподарка, інвалід. Переховувала під час окупації партизана А.Я. Маслянчука. Патріотка.

ГУБСЬКА М.І., с. Заміське. Дала цивільний одяг полоненому бійцеві Радянської Армії, чим врятувала його; переховувала іншого воїна, який згодом перейшов лінію фронту і продовжував воювати. Патріотка.

ГУБСЬКА Парасковія Л., с. Суха Балка. Врятувала життя двом радянським бійцям — військовополоненим. Патріотка.

Д

ДЕРКАЧ Павло Федорович, с. Новий Мерчик. Допомагав бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до оточення. Патріот.

З

ЗАБАРА М.Г., с. Михайлівка. Дала цивільний одяг полоненому бійцеві Радянської Армії, переховувала його від німців сім днів у своїй хаті. Патріотка.

І

ІНДИК Ганна Петрівна, с. Новий Мерчик. Допомагала бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до оточення. Патріотка.

К

КАБРИС Ольга Яківна, смт Ков'яги. Фельдшер. Надавала медичну допомогу багатьом пораненим радянським бійцям і командирам, разом із санітаркою

районної лікарні Надією Степанівною Лихоліт переховувала їх. Патріотка.

КАБРИС Парасковія Онуфріївна, смт Ков'яги. Фельдшер. Надавала медичну допомогу, лікувала багатьох поранених радянських воїнів, які опинилися у ворожому оточенні, разом із санітаркою лікарні Надією Степанівною Лихоліт переховувала їх. Патріотка.

КИРИЧЕНКО Петро Дмитрович, с. Новий Мерчик. Допомагав бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріот.

КИРКО Іван Олександрович, 1902, с. Кантакузівка. Голова колгоспу. Разом із односельцями збирав зброю для партизанів, заготовляв для них, а також для регулярних частин Радянської Армії продовольство, розповсюджував антифашистські листівки. Патріот. У берез. 1943 став до лав Радянської Армії, воював у складі 1 ТА, Білорус. фронт. Нагороджений медаллю «За взяття Берліна».

По війні працював бригадиром рільників колгоспу «Більшовик».

КОВТУН Михайло Михайлович, с. Новий Мерчик. Допомагав бійцям і командирам Радянської Армії, які у ході боїв у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріот.

КОВТУН Ольга Євтихіївна, с. Новий Мерчик. Допомагала бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріот.

КОЗАР Ганна Остапівна, 1889, с. Костів. Колгоспниця. У берез. 1943 протягом трьох днів переховувала у своїй хаті солдата Радянської Армії. Патріотка.

КОСТИРКО Андрій Микитович, с. Болгар, нині с. Шевченки. Дав притулок, лікував кількох поранених бійців, які залишилися в селі після відступу радянської військової частини. Патріот.

КРИВОЛАП Ольга Яківна, 1918, с. Кобзарівка. Під час фашистської окупації мешкала у с. Рожанки Щукинського р-ну Гродненської обл., Білорусь. Брала активну участь у партизанському русі на тер. Білорусі.

КУРИЛО Андріан Федорович, с. Болгар, нині с. Шевченки. Дав притулок, лікував поранених бійців, які залишилися в селі після відступу радянських військ. Патріот.

КУРИЛО Тетяна Миронівна, с. Новоселівка. Колгоспниця. Протягом декількох днів переховувала у себе в хаті партизана Денегу і пораненого червоноармійця К. Вільхівського. Патріотка.

Л

ЛЕБІДЬ Парасковія Василівна, 1906, с. Огульці. Протягом 1941 до весни 1942 переховувала у своїй хаті пораненого бійця О.Г. Шапошникова, який потрапив до ворожого оточення. Патріотка.

М

МАСЛЯНЧУК Антон Якович, 1906, с. Огульці. Робітник станції. Із жовт. 1941 по квіт. 1942 виконував спецзавдання в тилу ворога.

Мешкав по війні у с. Велика Лихівка Валківського р-ну.

МИЗЯК Марія Іванівна, с. Баранове. Разом із односельцями переховувала і лікувала пораненого радянського танкіста, який потрапив до ворожого оточення. Патріотка.

Н

НЕГРЕБЕЦЬКА Євдокія Прокопівна, с. Різдяне. Врятувала від неминучої смерті дев'ятнадцятирічного рядового Радянської Армії на прізвище Скорик, який по війні мешкав у Харкові, писав своїй рятівниці, дякував за допомогу. Патріотка.

НЕЧЕПУРЕНКО Василь Іванович, 60 років, с. Черемушна. Протягом двох тижнів переховував у своїй хаті двох бійців Радянської Армії, які здійснили втечу з фашистського полону. Патріот.

НИКИТЧЕНКО Лідія Іванівна, 1916, с. Сніжків. Секретар сільради. Розповсюджувала антифашистські листівки.

По війні працювала зав. поштовим відділенням у с. Сніжків.

НИКИТЧЕНКО Микола Мартинович, с. Сніжків. Розповсюджував листівки антифашистського характеру, викрадав у окупантів зброю. У 1942 був заарештований гестапо, підстрелив у німецькій комендатурі коменданта, а сам втік. Патріот.

У 60-і роки мешкав у смт Артемовське Приморського краю.

О

ОНОПРІЄНКО Софія, с. Благодатне. Колгоспниця. Під час окупації села переховувала у своїй хаті чотирьох поранених червоноармійців. Патріотка.

П

ПАНЧЕНКО Кирило Михайлович, 1868, с. Паньківка. Допомагав партизанам харчами. Патріот. Помер.

ПАРТОЛА Анастасія Петрівна, 1910, с. Новий Мерчик. Колгоспниця. Переховувала від гітлерівців двох воїнів Радянської Армії. Патріотка.

ПАРТОЛА Дмитро Захарович, 1925, с. Новий Мерчик. Взимку 1943 перевдяг у цивільне і переховував у своїй хаті, лікував радянського воїна-казаха, який, потрапивши до оточення, підірвався на міні. Патріот.

ПАРТОЛА Марфа Гордіївна, с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у ході березневих боїв 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

ПАРТОЛА Ольга Михайлівна. с. Новий Мерчик. Допомагала бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до фашистського оточення. Патріотка.

ПЕРЕСАДА Марія Тимофіївна, 1914, с. Костів. Службовець. У берез. 1943 протягом кількох днів переховувала у своїй хаті трьох радянських бійців і медсестру. Патріотка.

ПЕТРЕНКО Антон Кирилович, 1909, с. Баранове. Колгоспник. Взяв у полон німецького солдата і передав його командуванню Радянської Армії. Патріот.

ПИЛИПЕНКО Юхим Дмитрович, 1882, с. Костів. Колгоспник. У серп. 1943 протягом двадцяти днів переховував у своїй хаті двох воїнів Радянської Армії. Патріот. По війні мешкав у м. Валки.

ПОГРЕБНЯК Марія Іванівна, 1903, с. Сніжків. Разом із односельцями переховувала зброю для народних месників, заготовляла продовольство для частин Радянської Армії та партизанів, розповсюджувала серед населення антифашистські листівки. Патріотка.

ПОЛЯХ Анастасія Платонівна, с. Новий Мерчик. Допомагала бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до оточення. Патріотка.

П'ЯНИЦЯ Оксана Юхимівна, с. Новий Мерчик. Допомагала бійцям і командирам, які потрапили в оточення у берез. 1943. Патріотка.

С

САВЧЕНКО Євдокія Гнатівна, 1898, с. Добропілля. Колгоспниця. Переховувала від німців радянського льотчика, чий літак було збито над селом. Патріотка.

По війні мешкала у с. Добропілля.

САВЧЕНКО Катерина Степанівна, 1908, смт Ков'яги. Переховувала у своїй хаті партизана, за що була заарештована окупантами. Патріотка.

САВЧЕНКО Катерина Т., с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у ході березневих боїв 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

САЛАЩЕНКО Анастасія Семенівна, смт Ков'яги. Разом з іншими жінками села переховувала, лікувала радянського танкіста, який потрапив до ворожого оточення. Патріотка.

СТЕБЛІН Н.Н., с. Новий Мерчик. Надавав допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріот.

СУК М.М., с. Благодатне. Разом із дружиною переховував тяжкопораненого бійця Радянської Армії. Патріот.

СУПРУН Микола, 14 років, с. Благодатне. Школяр. Восени 1941 разом із підлітками Леонідом Сичом, Іваном Кибою та Василем Онопрієнком врятував радянського льотчика, чий літак збили фашисти під час боїв за село. Патріот. Помер.

Т

ТРИПІЛКА Григорій Федорович, 1918, с. Костів. Вагар колгоспу ім. Горького. Разом із односельцями — братами Г.В. і Д.В. Харченками обеззброїв німецького офіцера, який переховувався у скирті соломи під час наступу Радянської Армії, і передав його до штабу нашої військової частини.

По війні мешкав у м. Валки.

ТРОХИМЕНКО Анастасія Іванівна, с. Тетющине. Переховувала у своїй хаті двох радянських воїнів, які здійснили втечу з фашистського полону. Патріотка.

ТРУХАН Іван Кіндратович, с. Сніжків. Завідувач молокозаводу. Розповсюджував антифашистські листівки, брав участь у операції з підриву німецьких автомашин. У берез. 1943, під час відступу радянських військ, вивів із села, захопленого гітлерівцями, лейтенанта І.А. Галкіна. Патріот.

Х

ХАРЧЕНКО Степанида Максимівна, 1912, смт Ков'яги. Разом із іншими жінками переховувала і лікувала радянського танкіста. Патріотка.

ХУДОЛІЙ Дарія Гнатівна, 1912, с. Шевченкове. Домогосподарка. У 1943 переховувала від гітлерівців двох воїнів Радянської Армії, які потрапили до оточення. Патріотка.

ХУДОЛІЙ Євдокія С., с. Новий Мерчик. Надавала допомогу бійцям і командирам Радянської Армії, які у берез. 1943 потрапили до ворожого оточення. Патріотка.

Ш

ШЕРЕМЕТ Тимофій Харлампійович, с. Сніжків. Залишений для підпільної антифашистської роботи. Розповсюджував листівки. У ніч на 28.02.1943 підірвав біля школи німецьку автомашину з боєприпасами та обмундируванням.

ШКЛЯРУК Олена Іванівна, 1899, м. Валки. Домогосподарка. Разом із сестрою М.І. Максим надавала допомогу двом пораненим солдатам і офіцерам Радянської Армії, які потрапили до фашистського полону, врятувала кількох із них. Патріотка. По війні мешкала у м. Валки.

Я

ЯЦИНА Наталя Семенівна, с. Огульці. Врятувала воїна Радянської Армії, який перебував у полоні.

Великобурлуцький район

А

АНДРІЙЧЕНКО Свирид Денисович, 1882. До війни — голова Будьоннівського сільпо. Проводив агітаційну роботу в с. Мілове Великобурлуцького р-ну.

К

КОНОНЕНКО Поліна Данилівна, 1886, с. Нова Олександрівка. Домогосподарка. Патріотка. Надавала допомогу радянським солдатам продуктами харчування і одягом.

Ч

ЧЕНЦОВА Тетяна Протасівна, 1888, с. Чорне Великобурлуцького р-ну. Дружина Євдокима Яковича Ченцова, активіста, страченого фашистами у с. Приколотне. Патріотка. Померла у 1952.

Вовчанський район

Б

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Григорій Пилипович, 1892. Зав. млином. Мав зв'язок із партизанами. Помер.

Д

ДЯЧЕНКО Наталія Миколаївна, с. Радянське Вовчанського р-ну. Мала зв'язок із партизанами, забезпечувала їх продовольством.

М

МАЛІЄНКО Марфа Василівна, с. Максимівка. Випікала хліб для партизанів. Патріотка.

П

ПАРАСОЧКА Тетяна Андріївна, 1907, с. Синельникове. Допомагала партизанам, прала, ремонтувала білизну, надавала продовольство.

ПАСИНОК Савелій Йосипович, 1891. Колгоспник колгоспу «Октябр». Передавав партизанам інформацію. Мав зв'язок із партизанами, допомагав харчами, зберігав зброю. Помер.

С

СИДОРЕНКО Григорій Олексійович. Голова сільради. Боєць партизанського загону Шепелєва. Помер після закінчення війни у с. Жовтневе Друге Вовчанського р-ну.

СКОРОПЛЕТ Анастасія Єгорівна, 1903, с. Максимівка. Надавала партизанам явочну квартиру. Патріотка.

СТРАХОВ Микола Корнійович, 1900. Штукатур Вовчанського міськкомгоспу.

Х

ХАРЬКОВЩЕНКО Михайло Сергійович, 1915. Колгоспник колгоспу с. Максимівка. У його будинку часто зупинялися партизани. Помер.

Я

ЯВДОШЕНКО Юхимія Герасимівна, 1886, с. Шевченкове Перше. Колгоспниця. Підібрала на полі бою пораненого бійця, якого лікувала три місяці у себе вдома.

Дворічанський район

Б

БЕРЕЖНИЙ Василь Костянтинович, 1894, ст. Дворічна. Колгоспник. Патріот. Тримав зв'язок із партизанами, повідомляв про події в селі.

БУДЬОННИЙ Іван Никифорович, 1903, с. Касянівка Кутьківської сільради. Боєць партизанського загону.

В

ВАВУЛІН Федір Васильович, 1899, с. Колодязне. Колгоспник. Патріот. Інформував населення про дії Радянської Армії.

З

ЗАМОТАЙ Тимофій Андрійович, 1908, сел. Дворічне. Колгоспник. Патріот. Повідомляв радянському командуванню про розташування німецьких частин.

К

КИРИЧЕНКО Петро Іванович, 1896, с. Кам'янка. Колгоспник. Патріот. Тримав зв'язок із партизанами.

КОСОВ Андрій Васильович, 1898, с. Кам'янка. Колгоспник. Патріот. Зберігав зброю, тримав зв'язок з партизанами.

КОЧЕТОВ Пилип Кирилович,1899, с. Лиман Другий. Патріот. Передавав необхідні відомості партизанам, мінував дорогу.

Л

ЛИСЕНКО Євген Васильович, с. Терни. Боєць партизанського загону (1941 — груд. 1942).

Р

РЄЗНИК Артем Семенович, 1896, с. Красне. Колгоспник. Боєць партизанського загону.

РОМАНЕНКО Іван Петрович, 1893, с. Колодязне. Патріот. Передавав необхідну інформацію партизанам. Тримав з ними зв'язок.

Т

ТКАЧОВ Олександр Петрович, 1897, смт Дворічна. Касир Дворічанської МТС. Патріот. Брав участь у нападі на групу німців. Помер.

Ф

ФЕДОРОВ Іван Олексійович, 1882, с. Тавільжанка. Брав участь у підриві залізниці, надавав допомогу у розвідці.

Дергачівський район

Б

БОГУН Меланія Андріївна, смт Солоницівка. Колгоспниця. Переховувала пораненого офіцера Радянської Армії, лікувала його.

БІЛОХВОСТЕНКО Гаврило Гнатович, 1899. Робітник радгоспу «Пролетарій Харківщини». Переховував пораненого капітана Радянської Армії до приходу наших військ.

Г

ГРЕБЕНЮК Григорій Васильович, 1914. Робітник радгоспу «Пролетарій Харківщини». Допомагав нашим бійцям, які виходили з оточення.

ГУК Катерина Павлівна, 1900. Колгоспниця колгоспу ім. Ілліча. У лип. 1943 підібрала в лісі пораненого радянського льотчика і переховувала його до приходу наших військ.

З

ЗОЗУЛЯ Марія Петрівна, 1915, с. Подвірки. Домогосподарка. Надавала допомогу бійцям Радянської Армії, які попали в оточення.

Л

ЛАБУНСЬКА Федора Хомівна, 1900, смт Солоницівка. Надавала допомогу продуктами харчування бійцям Радянської Армії, які потрапили в оточення.

М

МАЛЄЄВА Олександра Миколаївна, 1910, смт Слатине. Переховувала поранених радянських воїнів до визволення села нашою армією.

МЕДВЕДЄВА Євдокія Іванівна, 1917. Доярка радгоспу «Пролетарій Харківщини». Переховувала пораненого радянського солдата.

МИКОЛЕНКО Парасковія Данилівна, 1903, смт Солоницівка. Переховувала і лікувала пораненого радянського лейтенанта Михайлова.

Н

НЕСТЕРЕНКО Надія Петрівна, смт Вільшани. Завідуюча буфетом. Підібрала після бою пораненого офіцера, доглядала, лікувала його.

П

ПАРХОМЕНКО Дмитро Максимович, 1895, смт Солоницівка. Робітник Харківського коксохімічного заводу. Надавав допомогу нашим бійцям при виході з оточення.

ПЛИСКО Євгенія Андріївна, 1911, смт Солоницівка. Переховувала пораненого офіцера Радянської Армії.

ПОПОЛА Марія Петрівна, 1910, смт Солоницівка. Переховувала протягом 8 днів радянських бійців, переодягла їх і вказала дорогу з оточення.

ПРИХОДЧЕНКО Поліна Юхимівна, 1890, смт Мала Данилівка. Протягом 15 днів переховувала трьох партизан, тим самим врятувала їм життя.

Р

РУДИК Михайло Сергійович, 1903. Бригадир тракторної бригади радгоспу «Пролетарій Харківщини». Проводив агітаційну роботу проти окупантів. При відступі німецьких військ вивів з ладу автомашину і трактор.

РЯБЕЦЬ Ганна Василівна, 1904, с. Подвірки. Робітниця Солоницівської хлібопекарні. Переховувала пораненого радянського бійця.

РЯБОКОНЬ Олександр Миколайович, 1901. Бригадир тваринницької бригади радгоспу «Пролетарій Харківщини». Допомагав трьом пораненим бійцям, які попали в оточення, харчуванням, лікував їх.

С

САЄНКО Лукерія Пилипівна, 1893, смт Солоницівка. Переховувала і лікувала бійця Радянської Армії.

СЕРБІН Стефан Митрофанович, 1898, с. Липецьке. Лісничий Липецького лісництва. Патріот. Розповсюджував листівки. Знищив німецьку автомашину, чотирьох німецьких солдатів.

СМАЛЬ Ганна Онуфріївна, 1891, смт Пересічна. Переховувала чотирьох радянських бійців, допомагала перебратися через лінію фронту до своїх.

СОКОЛОВА Любов Василівна, 1912, смт Солоницівка. Робітниця Солоницівської хлібопекарні. Патріотка. Переховувала у своєму домі поранених радянських танкістів. Після війни — завідуюча відділенням зв'язку.

У

УС Анастасія Семенівна, 1904, с. Рунівщина. Колгоспниця. Патріотка. Переховувала у себе вдома партизан, рятуючи їх від неминучої смерті.

Ф

ФОМІНА Євгенія Миколаївна, 1907, смт Слатине. Домогосподарка. Патріотка. У 1943 переховувала двох поранених бійців.

Ш

ШОВКУН Парасковія Андріївна, 1901, с. Куряжанка. Колгоспниця. Патріотка. Переховувала двох поранених радянських воїнів.

Зачепилівський район

ЖЕРНОКЛЬОВ Іван Андрійович, 1885. Фельдшер. Переховував, годував і лікував у себе вдома поранених воїнів. Помер.

Зміївський район

Б

БАБАЙ Володимир Йосипович, 1889, с. Суха Гомільша. Колгоспник. Перевів через лінію фронту групу партизан із кіньми в розташування радянських військ. Патріот. Помер.

БАБАК Зінаїда Михайлівна, 1894, с. Шелудьківка. Переховувала партизанів загону № 66 сіл Соколове і Мохнач. Пекла хліб їм готувала їжу. Померла.

БРЕХУНЕЦЬ Віра Кузьмівна, 1926. Школярка. Передавала партизанам відомості про місцерозташування німецьких частин. Патріотка. По війні проживала у с. Тарасівка Києво-Святошинського р-ну Київської обл.

БРЕХУНЕЦЬ Федора Гаврилівна, 1894, с. Коропове. Прала партизанам білизну, доставляла продукти харчування. Патріотка. Померла у 1960.

БУРЯК Єпіфан Степанович, 1886, с. Шелудьківка. Колгоспник. Переховував у своїй хаті народних месників, зберігав зброю і патрони для партизанів загону № 66. Патріот. Помер.

В

ВЕДМІДЬ Олексій Єгорович, 1918, с. Велика Гомільша. Боєць партизанського загону № 65. Помер у 1946.

Д

ДАНИЛОВА Марія Максимівна, 1918, с. Коропове. Зв'язкова партизанського загону № 65. Прож. у м. Зміїв.

ДЕНИСЕНКО Яків Кирилович, с. Велика Гомільша. Голова колгоспу ім. Шевченка. Командир групи партизанського загону № 65. Помер у 1946.

ДЬЯКОВ Йосип Семенович, 1901, с. Гайдари. Лісник Задонецького лісництва. Збирав коней для партизанів, допомагав продуктами харчування. Патріот.

Є

ЄВДОКИМЕНКО Павло Михайлович, 1896. Конюх райфінвідділу. Боєць партизанського загону № 65. Помер у 1962.

Ж

ЖЕРНОКЛЬОВ Іван Андрійович, 1885. Фельдшер. Переховував, годував і лікував у себе вдома поранених воїнів. Помер.

З

ЗАХАР'ЄВ Петро Кузьмич, 1906. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.П. Гуторова. У 60-і роки — сторож контори у смт Первомайський.

ЗОЛОТОПУП Петро Іванович, с. Таранівка. Колгоспник. Врятував офіцера Радянської Армії, який потрапив до оточення. Патріот. Помер у 1946.

І

ІВАНЕНКО Яків Степанович, 1905, с. Шелудьківка. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону № 66.

ІЩЕНКО Пантелій Тихонович, 1902, с. Соколове. Депутат сільської ради, голова колгоспу «Жовтнева перемога». Був заарештований і вивезений із села за участь у партизанському русі. Подальша доля невідома.

К

КЛИМЕНКО Іван Федорович, 1891, с. Велика Гомільша. Колгоспник. Допомагав партизанам продуктами харчування, повідомляв про місцерозташування німецьких підрозділів. Патріот.

КОРОТУН Афанасій Тимофійович, с. Гайдари. Зберігав продукти харчування для бійців партизанського загону № 65. Патріот. Помер у 1948.

КУЩ Марфа Улянівна, 1896, с. Черкаський Бишкин. Колгоспниця. Провела партизанів до місця посадки літака, допомагала їм продуктами. Патріотка.

М

МИХАЙЛИЧЕНКО Логвин Дем'янович, 1904, с. Велика Гомільша. Голова сільради. Боєць партизанського загону.

МИХАЙЛИЧЕНКО Федора Пилипівна, 1900, с. Велика Гомільша. Колгоспниця. Допомагала партизанам продуктами харчування, попереджала про небезпеку, що їм загрожувала з боку гітлерівців. Патріотка.

П

ПАВЛИЧЕНКО Ганна Григорівна, 1905, м. Зміїв. Працівник райспоживспілки. Розповсюджувала листівки. Патріотка.

ПЕЛИПЕНКО Марко Матвійович, с. Задонецьке. Лісник. Господар явочної квартири партизанів загону № 65. Патріот. Помер у 1944.

ПИЛИПЕНКО Меланія Михайлівна, 1903, с. Задонецьке. Колгоспниця. Переховувала у себе пораненого партизана Ломанова, допомагала народним месникам продуктами харчування, прала їм білизну. Патріотка.

С

СКЛЯРОВ П.Є., м. Зміїв. Працював кочегаром. Учасник партизанського руху. Жив у м. Зміїв.

СКЛЯРОВА Ніна Павлівна, 1919, м. Зміїв. Повідомляла партизанам про місцезнаходження німців, розкидала «їжаки» по шляхах, якими пересувався транспорт і техніка фашистів. Патріотка. Після війни працювала касиром у м. Зміїв.

Т

ТЕРЕЩЕНКО Павло Васильович, 1898, с. Тимченки. Колгоспник. Боєць партизанського загону № 66.

Ф

ФЕДОРЕНКО Сергій Іванович, 1904, м. Зміїв. Боєць партизанського

загону № 66. Директор Зміївського лісгоспу.

ФІЛОНЕНКО Мотрона Михайлівна, с. Коропове. Господарка конспіративної квартири партизанів загону № 65. Переховувала радіоприймач, друкарську машинку, що належали народним месникам, прала їм білизну, пекла хліб. Патріотка. Проживала в м. Зміїв.

Ч

ЧЕБАНЦОВА Клавдія Олександрівна, 1913, с. Коропове. Зберігала продукти харчування для партизанів, випікала партизанам хліб. Патріотка. Після війни — домогосподарка.

ЧЕРЕПАХА Ганна Єлисеївна, 1919, с. Шелудьківка. Робітниця, ст. Занки. У сел. Благодатному пекла хліб, прала білизну. Добровільно пішла до лав Радянської Армії.

ЧЕРНЕНКО Яків Федорович, 1894, с. Велика Гомільша. Заготівельник Тарнівського радгоспробкоопу.

Я

ЯКОВЕНКО Тихін Тимофійович, 1887, с. Соколове. Бригадир колгоспу «Жовтнева перемога». Вів антифашистську агітацію серед населення, збирав кошти для допомоги Радянській Армії. Був заарештований і побитий в німецькій комендатурі. Патріот.

ЯНЕНКО Павло Іванович, 1892, с. Шелудьківка. Колгоспник. Надавав допомогу продуктами харчування партизанам загону № 66, переховував їх від німців. Патріот.

Ізюмський район

А

АНДРЕЄВА Євдокія Власівна, с. Бригадирівка. Медсестра. Інвалід з дитинства. Брала участь у порятунку пораненого офіцера Михайла Івановича Афанасьєва. Патріотка.

Б

БАБАКОВА Анастасія Хомівна, 1922, м. Ізюм. Колгоспниця. Збирала розвіддані для партизан. Патріотка. Після війни — домогосподарка, м. Ізюм.

БАЛАБА Іван Федорович, с. Мала Комишуваха. Член сільради. Інформував радянське військове командування про місцезнаходження німецьких підрозділів та їхньої бойової техніки. Патріот.

БІЛИК Марія Федотівна, 1908, м. Ізюм. Виконувала завдання партизанів, збирала для них продукти, випікала хліб. Патріотка.

БІЛОНОЖКО Петро Тихонович, с. Глинське. Підтримував зв'язок із партизанським загоном, разом із народними месниками брав участь у визволенні від німців сіл Левківської сільради. Патріот.

В

ВЛАСЕНКО Фросина Андріївна, 1898, с. Шелудьківка. Колгоспниця. Переховувала учасників партизанського руху, зокрема, народного месника Д.А. Волоханя. У 1962 проживала у Шелудьківці.

Г

ГНИЄВСЬКА Анастасія Федорівна, 1882. Колгоспниця, колгосп «Зоря комунізму». Прала білизну для партизанів. Патріотка. Померла в 1942.

ГНИЄВСЬКИЙ Василь Іванович, 1886. Колгоспник, колгосп «1 Травня». Боєць Ізюмського партизанського загону О.М. Салова. Помер у 1960.

ГОЛОВЧЕНКО Микита Петрович, 1903. Голова колгоспу «Червоний Донець». Боєць партизанського загону О.М. Салова.

ГОРОБЕЦЬ Степан Терентійович, с. Глинське. Надавав допомогу партизанському загонові, переховував партизанські сім'ї від сваволі фашистських загарбників. В одному з боїв за село виносив разом з іншими жителями села з поля бою поранених червоноармійців, надаючи їм першу медичну допомогу. Патріот.

Є

ЄХНИЧ Фекла Василівна, 1894. Колгоспниця. Шила білизну, ремонтувала одяг партизанам. Патріотка.

К

КАПРАЛ Олександр Йосипович, 1929, с. Новопавлівка. Розвідник партизанського загону № 52. Патріот.

КИЦЕНКО Тимофій Михайлович, 1893, с. Червоний Шахтар. Голова сільпо. Боєць партизанського загону О.М. Салова. Помер у 1947.

КОВАЛЕНКО Катерина Іванівна, с. Глинське. Допомагала партизанському загонові, переховувала партизанські сім'ї. Під час боїв за село виносила з поля бою поранених червоноармійців, надавала їм першу медичну допомогу. Патріотка.

КОЛОМІЄЦЬ Петро Іванович, 1917, м. Ізюм. Паспортист Ізюмського міськвідділу міліції. Розвідник партизанського загону О.М. Салова. Після війни — оперуповноважений.

КОЧУРА Андрій Андрійович, 1891. Розвідник партизанського загону. Патріот.

КРАВЦОВ Микола Іванович, с. Глинське. Підтримував зв'язок із партизанським загоном, разом із народними месниками чинив опір фашистським загарбникам, беручи участь у визволенні від німців сіл Левківської сільради. Патріот.

Л

ЛИСАК Іван Іванович, 1928, с. Шелудьківка. Голова сільпо. Разом із своїм дідом Є.С. Буряком переховував зброю, набої для партизанів.

ЛОГВИНЕНКО Іван Харитонович, 1914, м. Ізюм. Дільничний уповноважений райвідділу міліції. Боєць партизанського загону О.М. Салова. Помер у 1961.

ЛУБУНЕЦЬ Федір Михайлович, 1903, с. Донецьке. Голова сільпо. Боєць партизанського загону О.М. Салова.

М

МИРГОРОДСЬКИЙ Іван Якович, 1884. Колгоспник, колгосп «1 Травня». Боєць партизанського загону О.М. Салова.

П

ПАВЛЕНКО Ганна Андріївна, 1901, с. Шелудьківка. Колгоспниця.

Переховувала у своїй хаті партизанів, пекла для них хліб. Після війни жила в Шелудьківці.

ПЛЕШАНЬ Уляна Степанівна, с. Бригадирівка. Врятувала життя пораненому офіцерові Радянської Армії. Патріотка.

ПОГОРІЛКО Єфросинія Артемівна, с. Бригадирівка. У числі інших жителів села брала участь у порятунку пораненого офіцера Радянської Армії М.І. Афанасьєва. Патріотка.

ПОПОВ Андрій Федотович, 1912. Колгосп «Зоря комунізму». Передавав партизанам цінні розвідувальні дані, постачав продукти харчування. Патріот.

ПОПОВ Микола Володимирович, 1904, м. Ізюм. Міліціонер. Боєць партизанського загону О.М. Салова. Помер у 1946 (1948).

Р

РЕВА Степан Юхимович, 1894. Голова колгоспу «1 Травня». Боєць партизанського загону О.М. Салова. Кулеметник. Помер у 1947.

РЄЗНИК Юхим Данилович, 1883. Колгосп «Зоря комунізму». Передавав партизанам цінні розвідувальні дані, постачав їм продукти харчування. Патріот. Помер у 1957.

РОГОЗА Василь Артемович, 1900. Директор радгоспу ім. Петровського. Комісар Ізюмського партизанського загону О.М. Салова. Пенсіонер, м. Ізюм.

С

СКРИПНИК Онисій Іванович, 1910, м. Ізюм. Дільничний уповноважений райвідділу міліції. Боєць партизанського загону О.М. Салова. Помер у 1945.

СЛЄПЦОВ Мефодій Омелянович, 1902, с. Донецьке. Голова сільради. Боєць партизанського загону О.М. Салова.

Т

ТКАЧЕНКО Іван Федорович. Боєць партизанського загону. Патріот.

ТИМОФІЄНКО Ганна Олександрівна, с. Сулигівка. Розвідниця партизанського загону № 52. Чотири місяці перебувала у гестапівській катівні.

ТОПЧІЙ Поліна Іванівна, с. Глинське. Допомагала партизанському загонові, переховувала сім'ї народних месників. Разом із односельцями під час бою на тер. села підносила червоноармійцям боєприпаси, надавала їм медичну допомогу. Патріотка.

У

УДОВИЧЕНКО Іван Никифорович, 1902. Рахівник колгоспу «Шлях до соціалізму». Боєць партизанського загону О.М. Салова. Після війни — завідуючий обмінним пунктом млина, м. Ізюм.

Х

ХУХРЯНСЬКА Марія Іванівна, с. Бригадирівка. Брала участь у порятунку пораненого офіцера Радянської Армії. Патріотка.

ХУХРЯНСЬКА Поліна Карпівна, с. Бригадирівка. Брала участь у порятунку пораненого офіцера М.І. Афанасьєва та інших воїнів Радянської Армії. Патріотка.

Ч

ЧУВПИЛО Кузьма, с. Бригадирівка. У числі інших жителів села рятував життя офіцерові Радянської Армії. Патріот.

Ш

ШАПОВАЛОВА Анастасія Семенівна, 1900. Колгоспниця. Збирала продукти харчування для партизанів, пекла їм хліб. Патріотка.

Щ

ЩЕРБАК Григорій Овксентійович, 1897. Колгоспник, колгосп ім. Будьонного. Боєць партизанського загону О.М. Салова.

Кегичівський район

З

ЗАЯЦЬ Євдокія Никанорівна, 1922, смт Кегичівка Харківської обл.

Учасниця Великої Вітчизняної війни з 1941 по 1942: партизанський загін.

Орден «За мужність», післявоєнні ювілейні медалі.

Л

ЛЕВЧЕНКО Яким Павлович, 1902, с. Медведівка. Колгоспник. Допомагав партизанам продовольством, передавав їм цінні відомості про пересування німецьких військ. Патріот.

1963 — пенсіонер с. Медведівка.

М

МАЯЦЬКИЙ Михайло Федотович, 1896, с. Нова Українка. У 1941 призначений окупантами старостою с. Медведівка. Допомагав партизанам продовольством, переховував їх по хатах надійних людей, багатьом врятував життя. Після арешту фашистами групи народних месників і вивезення їх до м. Красноград зібрав сільський сход, на якому було прийнято рішення про те, що схоплені громадяни не є партизанами, чим врятував усім життя. Патріот.

Н

НЕЖИВИЙ Григорій Єгорович, 1923, с. Нова Українка. Колгоспник. Допомагав народним месникам продовольством, передавав їм цінні відомості про пересування німецьких військ. Патріот.

1963 — бригадир колгоспу ім. Леніна, с. Зарябинка.

Р

РЕКУНОВ Іван Андрійович, с. Калюжине.

У роки тимчасової окупації району на Кегичівщині діяла диверсійна група під керівництвом І.А. Рекунова. До її складу входило 25 юнаків та дівчат. Їх раптові нальоти завдавали окупантам відчутних втрат у живій силі й техніці. Відважні патріоти підірвали 4 автомашини з боєприпасами, два мости, знищили близько двох десятків окупантів. У травні 1942 група вчинила сміливий наліт на конвой, котрий супроводжував радянських військовополонених. Наліт виявився повною несподіванкою для фашистів, вони в паніці розбіглися. Було визволено понад 120 полонених.

Гітлерівці не могли змиритися з таким зухвальством. Вони спішно викликали підкріплення з бронемашинами та іншою технікою. Вороги оточили

патріотів щільним кільцем. Зав'язалася смертельна схватка, в ході якої патріоти загинули смертю хоробрих.

Недавно стало відомо, що не всі загинули у тому жорстокому бою. Від вибуху ворожого снаряда був контужений і засипаний піском командир загону І.А. Рекунов. Наступного дня його випадково знайшли, відкопали пастушки. Одужавши після контузії, І.А. Рекунов у складі частин Червоної Армії продовжував воювати. Та потім Іван Андрійович був знову тяжко поранений, контужений і потрапив у полон, де й пробув у німецьких концтаборах до кінця війни. Однак його поневіряння на цьому не закінчилися. Майже вісім років поневірявся у таборах ГУЛАГу, як «зрадник Батьківщини».

Звільнений по амністії у січні 1955, І.А. Рекунов повернувся додому в с. Калюжине. Майже 40 років він безвинно носив тавро запроданця, хоча ще в грудні 1954-го був повністю реабілітований за відсутністю складу злочину. Про це він довідався лише у січні 1993. Ще раніше Іван Андрійович був поновлений у правах учасників війни та партизанського руху, нагороджений орденом Вітчизняної війни.

Коломацький район

Б

БОНДАР Григорій Кирилович, с. Різуненкове. Перебуваючи з 1941 у лавах Радянської Армії і беручи участь у боях, потрапив до фашистського полону. Вивезений до концтабору на тер. Німеччини. Працював на військовому заводі «Стальверке» у містах Брауншвейг та Ватенштадт. Із берез. 1943 входив до ядра підпільної антифашистської групи, що складалася з радянських військовополонених. Умисно псував заводське устаткування, брав участь у розповсюдженні листівок, спрямованих проти нацизму. По війні жив у с. Гуртовівка.

Г

ГОЛОБОРОДЬКО Іван Андрійович, 1894, смт Коломак. Бухгалтер районного земельного відділу. Командир відділення партизанського загону. Розповсюджував антифашистські листівки, під час наступу гітлерівських військ підірвав міст у Коломаку. Патріот.

По війні мешкав в смт Коломак.

ГОРДІЄНКО Василь Омелянович, 1896, с. Новоіванівка, нині смт Коломак. Робітник цукрового заводу. Боєць партизанського загону. Помер.

Є

ЄРМАКОВ Василь Васильович, 1896, смт Коломак. Бухгалтер райощадкаси. Боєць партизанського загону. Розповсюджував по населених пунктах листівки антифашистського змісту. Помер.

К

КРАМАР Максим Олексійович, 1902, с. Різуненкове. Голова сільради. Боєць партизанського загону.

По війні мешкав на х. Гришкове (нині село) Різуненківської сільради, працював у колгоспі.

Р

РИБАЛКО(А) Пилип Михайлович, 1902, смт Коломак. Голова колгоспу. Партизанський розвідник.

По війні працював у колгоспі ім. Орджонікідзе, смт Коломак.

РІЗУНЕНКО Микола Антонович, 1903, смт Коломак. Голова райспоживспілки. Боєць партизанського загону. Помер.

Х

ХОРОЛЬСЬКИЙ Василь Арсентійович (Андрійович), 1896, с. Новоіванівка, нині смт Коломак. Робітник цукрового заводу. Партизан.

Красноградський район

К

КУПРІЯНОВ Михайло Никифорович, 1912, м. Сарапул, Удмуртія, Російська Федерація. Із черв. по груд. 1941 — курсант Тюменського піхотного училища. На фронті ВВВ із січ по груд. 1942. Командир мінометної роти 560 сп 175 сд, Півд.-Захід. фр. Поранений на фронті. Нагороджений медалями: «За бойові заслуги», «За перемогу над Німеччиною». Лейтенант у відставці. Помер 30.04.1986 в м. Красноград.

Краснокутський район

Б

БАГРІЙ Федір Петрович, 1918, м. Харків. Завідуючий аптекою. Учасник партизанської групи с. Козіївка (січ. — лют. 1943). Група вела збройну боротьбу з поліцаями, знищувала німецьких розвідників, проводила агітаційну роботу серед населення. Після війни Ф.П. Багрій працював у м. Харків.

Д

ДЯДЮНОВ Василь Антонович, 1913, с. Городнє. Директор семирічної школи. Проводив по селах району агітаційну роботу, розповсюджував листівки. Патріот. Після визволення території району пішов до лав Радянської Армії. Демобілізований у серп. 1945 як інвалід Великої Вітчизняної війни II гр.

По війні мешкав у м. Краснокутськ, працював лектором-пропагандистом райкому партії. Нагороджений орденом Вітчизняної війни II ст., медаллю «За перемогу над Німеччиною у Великій Вітчизняній війні 1941 — 1945 рр.».

К

КЛИЦАР Микола Дмитрович, 1918. Рахівник Козіївського млина. Учасник партизанської групи с. Козіївка (січ. — лют. 1943. Партизани вели збройну боротьбу з поліцаями, знищували невеликі німецькі формування, проводили агітаційну роботу по розповсюдженню зведень радянського Інформбюро.

КОРОВКО Євдокія Федорівна, 1904, с. Зубівка. Із груд. 1941 по серп. 1943 була членом підпільної групи у с. Колонтаїв під керівництвом Є.Я. Сербінової, прала білизну для поранених радянських бійців, переховувала у своїй хаті червоноармійців, євреїв, давала харчі партизанам.

По війні — пенсіонерка, мешкала у Зубівці.

М

МАКАРЧУК Кузьма Іванович. 1913, с. Мурафа. Боєць партизанського загону Т.С. Милюхи (кінець 1942 — берез. 1943). Після війни — директор Козіївської середньої школи.

Н

НАПШИВАЛ Василь Савелійович, 1905, с. Козіївка. Заготівельник. Учасник партизанської групи с. Козіївка. Партизани розповсюджували зведення радянського Інформбюро, знищували окремі формування фашистів.

П

ПОТАПОВ Іван Павлович, 1892, с. Козіївка. Учитель. Зв'язковий партизанського загону. Патріот. Помер у 1958.

Р

РУДЬ Семен Васильович, 1890, с. Козіївка. Колгоспник. Надавав притулок пораненим червоноармійцям. Патріот.

С

СЕРБІНОВА Єлизавета Яківна, с. Колонтаїв.

В селі Колонтаєві діяла підпільна група, очолювана лікарем Є.Я. Сербіновою. Дочка ризького робітника, вона, добре володіючи німецькою мовою, зуміла ввійти в довіру до гітлерівців. Користуючись цим, організувала підпільний госпіталь, де переховувала і лікувала поранених радянських воїнів, допомагала їм переправлятися через лінію фронту до своїх. Крім того, видавала юнакам та дівчатам фіктивні довідки про хвороби, що рятувало їх від німецької каторги. Мужня жінка зуміла згуртувати навколо цієї небезпечної справи групу патріотів. Разом з «фрау Ельзою» рятували людей її чоловік, теж лікар, Костянтин Іванович Сербінов, санітарки Марія Павлівна Кіхтьова і Марія Федорівна Кононенко. Чи треба говорити, як вдячні Ельзі Яківні були ті, кого вона повернула в стрій, чиє життя врятувала, ризикуючи своїм.

Ось що писав Є.Я. Сербіновій один із 52-х врятованих, боєць Твердов, якого вона вирвала з пазурів смерті, витягши з урвища під лісом, де фашисти розстрілювали нескорених: «Дорога Лізо Яківно! Рятуючи нас, ви були в смертельній небезпеці. Але не зважали на це. Спасибі, велике спасибі Вам! З Вашим образом у серці, за наші й Ваші, Лізо Яківно, муки й страждання я зараз мщу ворогові...».

Під виглядом тифозних хворих Сербінова врятувала багатьох місцевих жителів від відправки в Німеччину.

«В Колонтаївській лікарні, — згадує харків'янка Марія Кабашна, — багато лежало й таких, як я. Пригадую, тоді ховалися тут від мобілізації в Німеччину також Кальченко Віра, Стьопкіна Галя, Боровенська Катя, Комар Женя, Іщенко Ілюша та інші. Два місяці ми лежали, мовби тифозні; після цього ще місяць знаходились в бараці, мовби на карантині. Так і викрутилися».

Подвиг Є.Я. Сербінової був відзначений орденами Леніна і Червоної Зірки, партизанською медаллю.

СКРИПНИК Парасковія Устинівна, 1888, с. Козіївка. Колгоспниця. Переховувала поранених радянських воїнів. Патріотка.

СТОЛБОВОЙ Дмитро Ілліч, 1900, с. Козіївка. Колгоспник. Переховував поранених червоноармійців. Патріот.

СУХОМЛИН Ганна Микитівна, 1909, с. Козіївка. Зв'язкова партизанського загону.

СУХОМЛИН Гнат Михайлович, 1891, с. Козіївка. Колгоспник. Надавав притулок, переховував партизанів. Патріот.

СУХОМЛИН Наталя Іванівна, 1881, с. Козіївка. Колгоспниця. Постачала партизанам продукти, переховувала поранених червоноармійців. Померла у 1962.

Т

ТОРЯНИК Марко Андрійович, с. Козіївка. Голова Городнянської сільради. У жовт. 1941 разом з іншими односельцями брав участь у порятунку вісімнадцятьох поранених радянських бійців, які після відступу однієї з частин Радянської Армії залишилися на полі бою. Патріот.

ТРОНЬКО Микола Макарович, 1916, м. Чугуїв. Командир партизанської групи с. Козіївка (січ. — лют. 1943). Партизани вели збройну боротьбу з поліцаями і німецькими угрупованнями. Розповсюджували зведення Радінформбюро.

Х

ХРИСТЕНКО Федір Максимович, 1896. Продавець Козіївського СПО. Учасник партизанської групи с. Козіївка (січ. — лют. 1943). Група вела збройну боротьбу з поліцаями. Партизани знищували невеликі німецькі угруповання, вели агітаційну роботу серед населення.

Ш

ШАПОВАЛ Іван Павлович, 1897, с. Козіївка. Працівник контори «Заготсировина». Учасник партизанської групи с. Козіївка (січ. — лют. 1943). Група вела збройну боротьбу з поліцаями, знищувала невеликі німецькі угруповання, проводила агітаційну роботу серед жителів села.

Після війни — персональний пенсіонер с. Козіївка.

ШАПОВАЛ Олексій Павлович, 1905, с. Козіївка. Голова сільського споживчого товариства. Боєць партизанського загону. У 60-і роки — голова сільради.

ШТАНОПРУД Микита Петрович, с. Козіївка. Учасник партизанської групи. Після війни жив у Первомайському районі.

Ю

ЮРЧЕНКО Ганна Семенівна, 1887, с. Козіївка. Колгоспниця. Лікувала поранених червоноармійців. Патріотка.

Я

ЯЦИК Іван Григорович, 1910, с. Козіївка. Комбайнер Краснокутської МТС. Учасник партизанської групи. Після війни — колгоспник колгоспу ім. Леніна.

Куп'янський район

Т

ТАРАСЕНКО Єфросинія Степанівна, 1903, с. Котлярівка. Дружина загиблого народного месника Г.М. Тарасенка. Допомагала партизанам продовольством, передавала цінні відомості стосовно пересування військ окупантів. У груд. 1941, коли партизанський загін К.І. Баклагіна перебазувався із зміївських лісів на тер. Старовірівського р-ну, прийняла до своєї хати 30 чоловік і переховувала їх до трав. 1942. Патріотка.

Нововодолазький район

В

ВИННИК Ананій Филимонович, 1901, с. Винники. Заступник голови колгоспу. Боєць партизанського загону під командуванням С.О. Либи, що діяв з верес. 1941 по лют. 1943.

У 60-і роки мешкав у с. Винники.

Г

ГОНЧАРОВА Антоніна Матвіївна, 1915, с. Знам'янка. Надавала допомогу пораненим солдатам і офіцерам Радянської Армії, які перебували у фашистському полоні, організувала для них серед селян збирання медикаментів, харчів, врятувала важкопораненого воїна О.Ф. Перепелова. Патріотка.

По війні мешкала у м. Валки.

ГУЗЕНКО Ірина Архипівна, 1910, с. Ляшівка. Колгоспниця. Допомагала партизанам продуктами, ремонтувала одяг. Патріотка.

По війні жила в Ляшівці.

Д

ДУБИНА Віра Федорівна, 1920. Домогосподарка. Допомагала партизанам харчами. Патріотка.

По війні мешкала у м. Трускавець Львівської обл.

К

КРАМНОЙ Наум Ілліч, 1890, с. Стара Водолага. Колгоспник. Надавав допомогу партизанам. Патріот.

По війні мешкав у с. Стара Водолага.

Л

ЛИСЕНКО Петро Тихонович, 1895, с. Одринка. Колгоспник. Допомагав партизанам продуктами харчування, повідомляв про перебування окупантів у селі. Патріот.

У 1963 мешкав у с. Одринка.

ЛУГОВА Олександра Петрівна, 1890, с. Стара Водолага. Колгоспниця. Допомагала партизанам продовольством. Патріотка.

По війні проживала у с. Стара Водолага, колгосп ім. Жданова.

М

МЕЛЕЩЕНКО Уляна Несторівна, 1892. Колгоспниця. Допомагала народним месникам харчами, передавала їм важливі відомості про перебування німців. Патріотка.

МИРОНЕНКО Самійло Степанович, 1907. Голова колгоспу. Боєць партизанського загону С.О. Либи. Помер після поранення.

Р

РИБАЛКО Марфа Іванівна, 1906, с. Комсомольське. Дружина партизана. Допомагала народним месникам продовольством. Патріотка.

С

СЛІДЕНКО Ганна Омелянівна, 1896, с. Стара Водолага. Колгоспниця. Прала білизну, ремонтувала одяг партизанам. Патріотка.

СЛІДЕНКО Наталя Федорівна, 1922, с. Стара Водолага. Колгоспниця. Переховувала партизана, лікувала його від тифу.

СПІВАК Ганна Іванівна, 1890, с. Стара Водолага. Колгоспниця. Допомагала партизанам харчами.

По війні — мешканка с. Стара Водолага.

Первомайський район

А

АВТАМОНОВ Яків Іванович, 1889, с. Берека. Бригадир колгоспу. Евакуювавши до тилу колгоспну худобу, повернувся у село. Партизан. Виданий поліцаєм. Помер у 1947.

Б

БУРДІН Дмитро Харитонович, 1922, с. Булацелівка. Радіотехнік машинно-тракторної станції. Боєць партизанського загону М.Ф. Гаврюшенка.

З

ЗАХАР'ЄВ Петро Кузьмич, 1906, с. Олексіївка. Голова колгоспу «Паризька Комуна». Працював сторожем контори буріння № 4, м. Первомайський.

ЗІНОВ'ЄВ Леонід Пилипович, 1896, с. Берека. Зв'язковий партизанського загону.

По війні — пенсіонер, с. Берека.

І

ІВАНОВА Раїса Володимирівна, с. Олексіївка. Патріотка. Попереджала осіб, яким загрожувала небезпека з боку окупантів. Працювала вчителькою у Харкові.

ІСАКОВ Микита Мартинович, 1891, колгосп «Шлях Ілліча». Колгоспник. Боєць партизанського загону. Помер.

Т

ТАТАРЕНКО Купріян Артемович, 1901, с. Берека. Колгоспник. Надавав допомогу продуктами харчування, переховував партизанів-розвідників. З приходом Радянської Армії пішов воювати і повернувся додому після закінчення війни.

ТАТАРЕНКО Купріян Федорович, 1891, колгосп «Шлях Ілліча». Колгоспник. Був господарем явочної квартири партизанів. Помер.

Печенізький район

Г

ГАПОН Володимир Петрович, 1928. Партизан-розвідник. Учень Базаліївської семирічної школи Чугуївського р-ну. Загинув у 1942.

ГЕЛЛА Агрипина Іванівна, 1897. Допомагала партизанам. Померла.

ГЕЛЛА Іван Романович, 1896. Працівник лісництва. У його хаті часто зупинялися партизани. Помер.

Д

ДУБИНА Володимир Михайлович, 1928. Учень Печенізької школи. Учасник підпільної комсомольської

організації смт Печеніги (груд. 1941 — січ. 1942). Помер у 1959.

Л

ЛЕВЧЕНКО Данило Павлович, 1914, с. Гарашківка. Колгоспник. Постачав борошно для випікання хліба партизанам, за що був побитий окупантами. Помер.

П

ПАРАСОЧКА Денис Савич, 1898. Робітник Печенізького комунгоспу. Брав активну участь у постачанні партиз. загону Білоконя. Помер.

Ч

ЧОРНОМОРД Дмитро Васильович, 1903, с. Гарашківка. Колгоспник. Помер.

Харківський район

А

АНАЦЬКИЙ Яків Андрійович, 1908, колгосп «Шлях Леніна». Розповсюджував антифашистські листівки, передавав партизанам цінні відомості. Патріот.

По війні — зав. фермою колгоспу «Шлях Леніна».

АНДРІЙЧЕНКО Олександр Олександрович, м. Мерефа. Залізничник. Господар конспіративної квартири підпільників групи М.Я. Франкова, зв'язковий. Організував саботаж на залізниці, зривав заходи окупантів щодо відновлювально-ремонтних робіт на окремих ділянках колії.

Б

БАРАНОВА Галина Сергіївна, с. Липці. Вчителька місцевої школи. Надавала допомогу продовольством і одягом радянським воїнам, які здійснили втечу з фашистського полону, сприяла їм у переході лінії фронту. Патріотка.

БОРОДІН Матвій Іванович, 1900. Уповноважений Міністерства заготівель. Передавав партизанам важливі відомості, вів антифашистську агітацію. Патріот. Помер.

БОСАНЕЦЬ Іван Григорович, 1907, смт Пісочин. Зоотехнік колгоспу. Допомагав партизанам продовольством, вів антифашистську агітацію. Патріот.

По війні мешкав у смт Пісочин.

БРАТЧЕНКО Ілля Максимович, смт Покотилівка. Залізничник. Член антифашистської групи А.К. Бєлоусової, господар конспіративної квартири підпільників М.Я. Франкова. Саботував відбудовчі роботи з ремонту залізничних колій, збирав цінні дані про проходження військових ешелонів фашистів, тримав зв'язок із патріотично настроєними залізничниками, розповсюджував антифашистські листівки. Помер.

Г

ГІРЕНКО Василь Миколайович, м. Люботин, вул. Пролетарська. Учасник підпільної антифашистської групи М.Я. Франкова. Господар конспіративної квартири. Збирав розвіддані про пересування німецьких військ через залізничний вузол.

ГІРЕНКО М. Миколаївна, м. Люботин, вул. Пролетарська. Учасниця

підпільної групи М.Я. Франкова. Збирала розвіддані про пересування німецьких військ через залізничний вузол.

Ж

ЖИГАЛЕНКО Тимофій Іванович, смт Бабаї. Допомагав партизанам харчами, вів антифашистську агітацію. Патріот. Помер.

К

КАССИЧ Яків Миколайович, м. Люботин. Лікар залізничної лікарні. Видавав юнакам та дівчатам довідки про непрацездатність та неіснуючі хвороби, таким чином допомагаючи їм уникнути примусового вивезення до фашистської неволі. Загалом врятував близько тисячі чоловік. Патріот.

КОВАЛЕНКО Іван Антонович, смт Покотилівка. Залізничник. Слюсар дистанції колій. Господар конспіративної квартири підпільної групи М.Я. Франкова. Саботував відбудовчі роботи на ділянці залізниці Покотилівка — Мерефа, надавав разом із дружиною Олександрою всіляку допомогу членам підпільної групи М.Я. Франкова. Патріот. Помер.

Л

ЛОБКОВСЬКИЙ Анатолій Вікторович, 1923. Зв'язковий партизанського загону О.П. Камишана.

М

МАЦ Марія Іванівна, 1914, с. Черкаські Тишки. Секретар сільради. Розповсюджувала серед населення листівки з повідомленнями Радінформбюро. Патріотка.

МОССАЛІТІН Григорій Васильович, смт Покотилівка. Господар явочної квартири. Надавав матеріальну допомогу підпільникам групи М.Я. Франкова, збирав для них цінні відомості. Патріот.

МОССАЛІТІН Іван Павлович. Залізничник, член підпільної антифашистської групи А.К. Бєлоусової.

МОССАЛІТІНА Євдокія Гаврилівна, смт Покотилівка. Господарка конспіративної квартири. Допомагала підпільникам групи М.Я. Франкова. Патріотка.

С

СОКОЛЕНКО Парасковія, с. Липці. Допомагала продуктами й одягом бійцям Радянської Армії, які вирвалися з фашистського полону, сприяла їм у переході через лінію фронту. Патріотка.

СУПРУН Поліна Іванівна, 1919, колгосп «Шлях Леніна». Бухгалтер. Розповсюджувала антифашистські листівки. Патріотка.

По війні — бухгалтер комунальних підприємств Бабаївської селищної ради.

Ц

ЦИГИЧКО Андрій Якович, с. Липці. Колгоспник. Надавав допомогу партизанам загону № 71. Патріот.

Чугуївський район

Б

БИСТРИЦЬКИЙ Тимофій Михайлович, 1914, с. Базаліївка Чугуївського р-ну. У Радянській Армії з 1936. На фронті з 27.06.1941 по 8.08.1941. Ком. стр. взводу. Після поранення — в Егп 1231. Ст. лейтенант 212 окр. пов.-десант. бр. Півд. фр. Після війни працював інспектором Чугуївського райфінвідділу. Помер 19.01.1989.

Шевченківський район

А

АНОШКІН Тимофій Кузьмич, с. Олексіївка. Сільський активіст. У 1942 був підданий поліцією переслідуванням і арештові.

Б

БАЛАБАЙ Андрій Васильович, 1894. Голова колгоспу «Заповіт Ілліча». Організовував евакуацію колгоспного майна у тил, згодом був призваний до діючої армії, але в р-ні ст. Міллерово, Ростовська обл., потрапив до фашистського оточення і прибув додому. У черв. 1942 був заарештований поліцаями разом із Л.І. Тесленком. Патріот.

У 60-і роки мешкав у с. Старовірівка.

БАЛАБОЛКА Гаврило Онисимович, 1903, с. Старовірівка. Учасник громадянської війни. Токар електромеханічного заводу в м. Харків. У перші місяці війни працював на зведенні оборонних споруд поблизу м. Чернігів. Незадовго до початку окупації брав активну участь у евакуації колгоспного майна. 19.08.1942 разом із групою активістів села заарештований гестапо. Перебував у в'язниці м. Куп'янськ, де був підданий катуванням, але 5 вересня випущений під поруку мешканців (40 чоловік) с. Новомиколаївка. Підтримував зв'язок із партизанами загону І.М. Підлипняка. Патріот. Після визволення працював головою колгоспу ім. Свердлова.

БОНДАР Ілля Васильович, 1900. Колгоспник. Боєць партизанського загону М.Ф. Гаврюшенка. Помер.

БУЛГАКОВА Тетяна Кузьмівна, с. Аркадівка. Підтримувала зв'язок із партизанами, пекла для них хліб. Патріотка.

Г

ГАВРЮШЕНКО Микола Федорович, 1901, смт Шевченкове. Завідувач районного відділу народної освіти. Командир партизанського загону.

Після війни мешкав у Балаклійському р-ні.

ГОРДІЄНКО Андрій, с. Сподобівка. Разом із товаришами організовував молодь на боротьбу з фашистами, підтримував зв'язок із партизанами, збираючи для них зброю. За це був заарештований і відправлений до Німеччини. Патріот.

ГРИДА Григорій Харитонович, 1926. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні мешкав у м. Харків.

Д

ДАВИДЕНКО Ілля Кіндратович, 1899, с. Новомиколаївка. Колгоспник.

Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

Мешкав по війні у с. Новомиколаївка.

ДОЛЕНКО Олена Леонтіївна, с. Березівка. У 1942 переховувала, лікувала пораненого радянського бійця. Патріотка.

Ж

ЖИХАР Микола Никифорович, 1908, с. Новомиколаївка. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні працював у колгоспі с. Новомиколаївка.

ЖУКОВ Федір Іванович, с. Березівка. У 1942 протягом півроку разом із дружиною переховував та лікував поранених червоноармійців. Патріот.

ЖУКОВА Наталя Іванівна, с. Березівка. У 1942 разом із чоловіком протягом півроку переховувала та лікувала поранених воїнів Червоної Армії. Патріотка.

З

ЗБИЦЬКА Марія Павлівна, 1919, с. Новомиколаївка. Колгоспниця. Допомагала партизанському загонові І.М. Підлипняка, у її хаті зустрічалися народні месники. Патріотка. Загинула у 60-і роки у м. Єссентуки Ставропольського краю, Російська Федерація, у результаті нещасного випадку.

ЗЕЛЕНСЬКА Парасковія Омелянівна, с. Березівка. У 1942 надала притулок пораненому червоноармійцеві. Патріотка.

ЗУБЕНКО Антоніна Максимівна, с. Березівка. У 1942 надала притулок пораненому воїнові Радянської Армії. Патріотка.

ЗУБЕНКО Єфросинія Степанівна, с. Березівка. У 1942 переховувала, лікувала пораненого бійця Радянської Армії. Патріотка.

І

ІВАНОВ Андрій Артемович, 1895, с. Волоська Балаклія. Голова сільської ради. Патріот. Під час фашистської окупації був підданий арештові як активіст. Помер.

К

КАРГІН Михайло Денисович, с. Волоська Балаклія. Працівник сільради. Патріот. Із 1957 р. мешкав у Сумській обл., де згодом помер.

КОЗИР Анастасія Григорівна, с. Березівка. У 1942 переховувала, лікувала пораненого воїна Радянської Армії. Патріотка.

КОЗИР Марія Павлівна, 1898, с. Новомиколаївка. Надавала допомогу бійцям партизанського загону. Патріотка.

КОЗИР Павло Іванович, 1895, с. Старовірівка. Голова сільради. У 1942 був заарештований німецькою владою за те, що переховував молодь від примусової депортації (відомості про це отримував від старости Єгора Пилиповича Невольниченка). Патріот. Помер у 1949.

КОЗЛОВ Дмитро Тимофійович, 1922, с. Аркадівка. Будучи воїном, потрапив до ворожого оточення. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні — колгоспник с. Аркадівка.

КОЗЛОВ Митрофан Іванович, 1925, с. Аркадівка. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні — колгоспник с. Аркадівка.

КОЛЕСНИК Марія Павлівна, с. Сподобівка. Надавала притулок партизанам. Патріотка.

По війні (60-і роки) мешкала у с. Волохів Яр, працювала вчителькою Сподобівської школи.

КОМАР Парасковія Полікарпівна, с. Березівка. У 1942 переховувала у своїй хаті воїна Радянської Армії, який потрапив до оточення. Патріотка.

КРИКУХА Євдокія Семенівна, с. Березівка. У 1942 переховувала, лікувала пораненого воїна Радянської Армії. Патріотка.

КУТА Максим Володимирович, с. Сподобівка. Добився визволення з-під арешту десятьох старих людей села, яких забрали німці. Патріот.

Л

ЛЕВЧЕНКО Михайло Іванович, 1912, с. Новомиколаївка. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні — колгоспник у с. Новомиколаївка.

М

МАЖАРА Іван, с. Сподобівка. Разом із товаришами організовував молодь на боротьбу з окупантами, підтримував зв’язок із партизанами, збираючи для них зброю. За це був заарештований і відправлений до Німеччини. Патріот.

МАКАРОВА Антоніна Леонтіївна, 1908, с. Аркадівка. Забезпечила цивільним одягом радянського офіцера, лейтенанта Петрова, який втік із ворожого оточення, переховувала його у своїй хаті до приходу радянських військ. Патріотка.

Н

НОВИКОВА Марія Прокопівна, с. Сподобівка. Надавала партизанам притулок, у її хаті була явочна квартира народних месників. Патріотка.

Після війни — вчителька Сподобівської СШ.

О

ОВЧАРЕНКО Трохим Семенович, 1897, с. Новомиколаївка. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні — колгоспник с. Новомиколаївка.

ОЛЕКСЕНКО (ОЛЕКСЄЄНКО) Катерина, с. Сподобівка. Разом із товаришами організовувала молодь на боротьбу з окупантами, підтримувала зв’язок із партизанами, збираючи для них зброю. За це була заарештована і відправлена до Німеччини. Патріотка.

ОЛІЙНИК Мавра Федорівна, 1901, с. Олійникове. У 1941 надала допомогу і притулок пораненому червоноармійцеві, який потрапив до оточення. Патріотка.

ОЛІЙНИК Парасковія Андріївна, 1919, с. Великі Хутори. Колгоспниця. Розвідниця партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні мешкала у колгоспі ім. 40-річчя Жовтня Шевченківського р-ну.

ОСИКА Андрій Ерастович, 1907, колгосп ім. Орджонікідзе. Колгоспник. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка. Помер.

П

ПІДЛИПНЯК Ісак Митрофанович, 1913, с. Булацелівка. Агроном МТС.

Командир партизанського загону, який діяв з листопада 1942 по лютий 1943.

По війні — керуючий Шевченківським відділенням «Сільгосптехніка».

ПОБОРЧІЙ Григорій Андрійович, с. Березівка. У 1942 переховував у себе, доглядав, лікував пораненого радянського бійця. Патріот.

ПОДОЛЬСЬКА Олександра Пилипівна, с. Березівка. У 1942 надала притулок, лікувала пораненого бійця на ім'я Віктор родом із Житомирщини. Патріотка.

Р

РАТІЙ Пилип Тимофійович, х. Червонотроїцький (с. Троїцьке). Сільський активіст. Вів серед населення бесіди антифашистського спрямування. Патріот.

РЄЗНИК Іван Петрович, 1908, с. Великі Хутори. Комбайнер колгоспу. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка.

По війні мешкав у с. В. Хутори.

С

СКОСАРЕНКО Марія Леонтіївна, смт Шевченкове. Сільська активістка. Чинила опір німецькій владі, за що переслідувалася і була заарештована. Патріотка.

СЛЮСАР Федір Іванович, 1924, смт Шевченкове. Колгоспник. Боєць партизанського загону М.Ф. Гаврюшенка. Пожежний інспектор.

По війні — пожежний інспектор Шевченківського р-ну.

СТРЕМЕДНОВСЬКА Емілія Густинівна, 1903, с. Баранове. Надавала допомогу пораненим бійцям Радянської Армії, організовувала втечі з таборів військовополонених, рятувала від розстрілу радянських громадян, ставала на захист населення села.

СТУПАК Варвара Якимівна, сел. Борівське. Робітниця місцевого радгоспу. Вела серед односельців бесіди антифашистського змісту. Патріотка.

Т

ТАЛАЛАЄНКО Сергій Кузьмич, 1905, колгосп «40-річчя Жовтня». Бригадир тракторної бригади. Боєць партизанського загону І.М. Підлипняка. Помер.

ТАРАНУХА Василь Йосипович, 1911, с. Гетьманівка. Боєць партизанського загону М.Ф. Гаврюшенка.

ТЕСЛЕНКО Леонтій Іванович, с. Баранове. Колгоспник, сільський активіст. У 1942 був заарештований окупантами і кинутий до гестапо у м. Куп'янськ. Патріот. Помер у 1962.

ТОВСТОГАНЬ Ольга Миронівна, с. Березівка. У 1942 надала притулок, лікувала пораненого радянського воїна. Патріотка.

Ф

ФЕДОРОВ Олександр Павлович, 1918, смт Шевченкове. Шофер. Командир партизанського загону з груд. 1941 по червень 1942.

По війні — бригадир комплексної бригади шахти «Кременная-1» Луганської обл.

Ч

ЧЕРКАШИНА Дарія Михайлівна, с. Аркадівка. Носила партизанам хліб та інше продовольство. Патріотка.

ЧЕРНЯК Віра, с. Сподобівка. Разом із товаришами організовувала молодь на боротьбу з окупантами, підтримувала зв'язок із партизанами, збираючи для них зброю. За це була заарештована і відправлена до Німеччини. Патріотка.

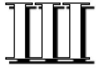

ШАКШУЄВ ... Пилипович, с. Волоська Балаклія. Голова колгоспу ім. Молотова. Патріот.

ШИПУЛІН Олександр Олександрович, 1902, с. Аркадівка. Комірник колгоспу. Видавав партизанам зерно, борошно для випікання хліба для них. Патріот.

ШУТЄЄВ Яків Сергійович, с. Волоська Балаклія. Голова колгоспу. Брав активну участь у евакуації громадського майна та худоби, потрапив до ворожого оточення. Патріот. Помер у 1967.

ШУТЬКО Петро Федорович, 1906, с. Гетьманівка. Директор середньої школи. Боєць партизанського загону М.Ф. Гаврюшенка.

ПОІМЕННИЙ СПИСОК

ПОЛЕГЛИХ ВОЇНІВ, УРОДЖЕНЦІВ ТАМБОВСЬКОЇ ОБЛ., ЯКІ ЗАГИНУЛИ НА ТЕРИТОРІЇ ХАРКІВЩИНИ*

м. Тамбов

А

АГАПОВ Микола Іванович, 1925, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 22.08.1943. Похований: с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл.

АЛЕКСАНДРОВ Костянтин Петрович, 1921, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 21.08.1943. Похований: с. Борова Харківської обл.

АЛУШКІН Іван Михайлович, 1911, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув у бою 23.08.1943. Похований: смт Краснокутськ Харківської обл.

АНДРЕЄВ Анатолій Миколайович, 1919, м. Тамбов. Лейтенант. Загинув у бою 21.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

АНОСОВ Костянтин Михайлович, 1910, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Б

БЕЗПЕРСТОВ Микола Михайлович, 1915, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 8.03.1943. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

БИРЮКОВ Петро Андрійович, 1922, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 поблизу с. Копанка Харківської обл.

БОГАТИРЬОВ Микола Федорович, 1906, м. Тамбов. Лейтенант. Загинув 14.03.1943. Похований: с. Котлярівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

БОЧАРОВ Євгеній Порфирович, 1920, м. Тула. Рядовий. Загинув у лип. 1943. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

В

ВАНЮШКІН Олександр Юхимович, 1905, м. Тамбов. Старшина. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл.

ВАСИЛЬЄВ Костянтин Іванович, 1905, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 18.11.1944. Похований: м. Харків.

ВЕЛИЧКІН Іван Дмитрович, 1920, м. Тамбов. Мол. сержант. Загинув 26.05.1942. Похований: с. Байрак Харківської обл.

ВОРОПАЄВ Василь Антонович, 1897, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

*Список складено М. Є. Климовим, помічником голови Тамбовського обласного комітету ветеранів війни і військової служби.

ВИШИНСЬКИЙ Трохим Трохимович, 1919, м. Воронеж. Військ. лікар III рангу. Пропав без вісті у травні 1942 поблизу м. Харків.

Г

ГАБРУСОВ Костянтин Васильович, 1898, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 14.09.1943. Похований: с. Охоче Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ГАВРИКОВ Олександр Матвійович, 1911, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 29.06.1942. Похований: с. Василівка Харківської обл.

ГАРКУША Гаврило Васильович, 1909. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1941 на тер. Харківської обл.

ГЛАДИШЕВ Яків Семенович, 1900, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ГОРДАНОВ Яків Вульфович, 1903, Свердловська обл. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

ГРИБОЄДОВ Микола Олександрович. Сержант. Загинув 19.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ГРИГОР'ЄВ Віктор Павлович, 1921, Тамбовська обл. Ст. сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

Д

ДВОРЯШИН Олександр Максимович, 1925, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ДЕНИСОВ Василь Володимирович, 1923, м. Тамбов. Лейтенант. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Бугруватка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ДЬЯКОВ Олексій Дмитрович, 1915, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 6.03.1942. Похований: с. Кашпурівка Первомайського р-ну Харківської обл.

Є

ЄГОРОВ Леонід Володимирович, 1923, м. Тамбов. Мол. лейтенант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Гаврилівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ЄФИМОВ Владислав Вікторович, 1924, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 6.04.1943. Похований: с. Бабенкове Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖАРОВ Борис Сергійович, 1910. Ст. лейтенант. Призваний Тамбовським РВК. Загинув 11.03.1943. Похований: м. Харків.

ЖИТЕНЬОВ Михайло Григорович, 1904, с. Полкове Тамбовського р-ну. Рядовий. Загинув 6.03.1943. Похований: с. Благодатне Валківського р-ну Харківської обл.

ЖИТЕНЬОВ Михайло Ілліч, 1913, Тамбовська обл. Рядовий. Пропав без вісті 21.03.1943 в р-ні с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл.

ЖМИЛЬОВ Дмитро Сергійович, 1899, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 2.02.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ЖМИЛЬОВ Єгор Петрович, 1906, Тамбовський р-н. Рядовий. Помер від ран

8.03.1942. Похований:. с. Шопенка (с. Асіївка) Балаклійського р-ну Харківської обл.

І

ІЛЬЇН Петро Іванович, 1914, м. Тамбов. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Костянтинівка Харківської обл.

ІРОШНИКОВ Микола Миколайович, 1924, м. Тамбов. Єфрейтор. Загинув 18.09.1943. Похований: Харківська обл.

К

КЕРНОЖИЦЬКИЙ Спартак Якович, 1925, м. Харків. Рядовий. Загинув 4.09.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

КИЛЕЙНИКОВ Іван Якович, м. Тамбов. Мол. лейтенант. Загинув 6.03.1942. Похований: с. Лигівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

КЛИМАНОВ Іван Матвійович, 1922, Тамбовський р-н. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

КОЗЛОВ Микола Миколайович, 1901, м. Тамбов. Ст. лейтенант. Загинув 23.03.1942. Похований: поблизу м. Харків.

КОЛЧУГІН Петро Іванович, 1905, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОНДАКОВ Леонід Ілліч, 1912, м. Тамбов. Мол. лейтенант. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Миронівка Харківської обл.

КОНСТАНТИНОВ Євгеній Миколайович, 1903, Ленінградська обл. Сержант. Загинув 7.04.1943. Похований: Харківська обл.

КОПИЛОВ Євгеній Афанасійович, 1921, м. Тамбов. Ст. лейтенант. Загинув 25.08.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

КОСТІН Іван Іванович, 1914, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 10.03.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОСТІН Микола Іванович, 1919, м. Тамбов. Ст. сержант. Загинув 12.09.1943. Похований: с. Бірки Харківської обл.

КОТОВ Сергій Максимович, 1903, Тамбовський р-н. Рядовий. Загинув у бою 8.03.1943. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОТУКОВ Леонід Никифорович, 1923, м. Тамбов. Сержант. Загинув у бою 14.08.1943. Похований: смт Рогань Харківської обл.

КРАЛЕЧКІН Володимир Іванович, 1925, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 8.09.1943. Похований: с. Надеждівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

КРЕЧЕТОВ Федір Тихонович, 1906, Тамбовська обл. Сержант. Загинув у бою 18.08.1943. Похований: с. Довгеньке Харківської обл.

КРЮКОВ Яків Дмитрович, 1903, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 25.09.1943. Похований: с. Сидори Зміївського р-ну Харківської обл.

КРЮКОВ Яків Дмитрович, 1907, Тамбовська обл. Рядовий. Пропав без вісті 10.07.1942 на тер. с. Нова Балка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Володимир Іванович, 1904. Рядовий. Загинув у бою 23.08.1943.

Похований: смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

КУРНОСОВ Микола Михайлович, 1923, м. Тамбов. Лейтенант. Загинув у бою 9.08.1943. Похований: с. Вітрівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Л

ЛАНЦЕТОВ Володимир Костянтинович, 1903, м. Тамбов. Ст. сержант. Пропав без вісті 23.03.1943 у р-ні с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

ЛЕОНОВ Олександр Васильович, 1924, м. Тамбов. Лейтенант. Загинув у бою 8.09.1943. Похований: смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛОГАЧОВ Іван Петрович, 1905, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 8.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛОСКОТОВ Микола Олексійович, 1899, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 15.08.1943 у р-ні с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЛОСКУТОВ Климентій Максимович, 1911, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 18.02.1943 поблизу с. Красноярка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ЛУК'ЯНОВ Володимир Петрович, 1918, Тамбовський р-н. Рядовий. Помер від ран 24.05.1942. Похований: с. Октябрське Красноградського р-ну Харківської обл.

М

МАКАРОВ Іван Афанасійович, 1918, м. Тамбов. Сержант. Пропав без вісті 22.06.1942 у с. Новомиколаївка Харківської обл.

МАЛОВ Анатолій Васильович, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 7.09.1943. Похований: с. Бірки Харківської обл.

МАНАГАН Григорій Іванович, Харківська обл. Рядовий. Помер від ран 22.12.1944.

МАРКИДОНОВ Василь Григорович, 1918, м. Тамбов. Військ. ветфельдшер. Загинув у бою 22.06.1942. Похований: с. Просянка Харківської обл.

МАРКІН Іван Гаврилович, 1924, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 14.04.1943. Похований: Чугуївський р-н Харківської обл.

МАРТЬЯНОВ Степан Федорович, 1900, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 22.02.1942. Похований: с. Базаліївка Чугуївського р-ну Харківської обл.

МАСЛОВ Михайло Іванович, с. Жидиловка Мічурінського р-ну. Загинув у бою 19.05.1942. Похований: Сахновщинський р-н Харківської обл.

МЕЖАРІН Василь Олексійович, 1922, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 16.03.1942. Похований: с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

МИЛОВАНОВ Іван Петрович, 1923. Лейтенант. Загинув у бою 14.09.1943. Похований: с. Єлизаветівка Лозівського р-ну Харківської обл.

МОГИЛЕВСЬКА Ніна Семенівна, Чернігівська обл. Ст. сержант. Пропала без вісті 24.06.1942 поблизу с. Василівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

МОСКОВЕНКО Антон Феофанович, 1904, Харківська обл. Рядовий. Пропав без вісті у 1942.

МОЧАЛІН Василь Васильович, 1914, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран

13.02.1943. Похований: с. Михайлівка Харківської обл.

МУШКАТОВ Леонід Мойсейович, 1910, Вінницька обл. Сержант. Пропав без вісті 14.03.1943 в р-ні с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл.

Н

НАЗАРОВ Микола Якович, 1912, м. Тамбов. Мол. лейтенант. Загинув у бою 11.09.1943. Похований: с. Кагадіївка Барвінківського р-ну Харківської обл.

НЕВЕДРОВ Микита Ілліч, 1899, с. Бокіно Тамбовського р-ну. Рядовий. Загинув у бою 20.02.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

НЕМЧЕНКО Григорій Ісайович, 1906, м. Тамбов. Політрук. Загинув у бою 25.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

НЕМАШЕВ Віктор Федорович, 1922, Куйбишевська обл. Рядовий. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: с. Моросівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

НЕЧАЄВ Федір Петрович, м. Тамбов. Санінструктор. Загинув у бою 20.03.1943. Похований: с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл.

НІКІТІН Олександр Іванович, 1900, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 24.08.1943. Похований: с. Костянтівка Зміївського р-ну Харківської обл.

П

ПАВЛОВ Петро Пилипович. Рядовий. Загинув у бою 17.08.1943. Похований: смт Польове Дергачівського р-ну Харківської обл.

ПАЧИН Олександр Федорович, 1916, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 23.08.1943. Похований: с. Гаврилівка Харківської обл.

ПИЧКОВ Борис Васильович, 1921, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 11.03.1943. Похований: с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПЛОТНИКОВ Василь Петрович, 1913, м. Тамбов. Сержант. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОЗДНЯКОВ Андрій Михайлович, м. Тамбов. Ст. сержант. Загинув у бою 7.08.1943. Похований: с. Миколаївка Харківської обл.

ПОЛУХІН Анатолій Олексійович, 1925, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 13.09.1943. Похований: с. Надеждівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Іван Миколайович, 1924, Воронезька обл. Лейтенант. Пропав без вісті 24.11.1942 поблизу сел. Микольське Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Микола Петрович, 1924. Рядовий. Загинув 13.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Сергій Тимофійович. Рядовий. Помер від ран 11.09.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ПОСТНИКОВ Сергій Дмитрович, 1903, с. Полкове Тамбовського р-ну. Рядовий. Помер від ран 26.08.1943. Похований: Нововодолазький р-н Харківської обл.

ПРОСВЄТОВ Василь Іванович. Сержант. Помер від ран 28.08.1943. Похований: Харківська обл.

ПРОСКУРЯКОВ Олександр Сергійович, 1913, м. Тамбов. Лейтенант.

Пропав без вісті у берез. 1943 поблизу с. Шляхове Харківської обл.

ПУДОВКІН Микола Іванович, 1915. Рядовий. Загинув у бою 27.07.1943. Похований: Харківська обл.

Р

РАЙСЬКИЙ В'ячеслав Болеславович, 1900, м. Тамбов. Майор. Пропав без вісті 2.03.1943 поблизу с. Шляхове Харківської обл.

РАНЬШИН Олексій Максимович, 1918, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 7.04.1942. Похований: с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл.

РАСПОПОВ Іван Тимофійович, 1902, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 4.09.1943 поблизу с. Перекоп Ізюмського р-ну Харківської обл.

РЕВА Андрій Петрович, 1909. Сержант. Загинув у бою 12.02.1943. Похований: м. Харків.

РУСАНОВ Федір Петрович, 1901, м. Тамбов. Ст. сержант. Загинув 18.05.1943. Похований: с. Радянське Вовчанського р-ну Харківської обл.

С

СЕЛЕЗНЬОВ Федір Тихонович, 1909. Рядовий. Помер від ран 8.07.1944. Похований: м. Харків.

СЕМЕНОВ Микола Павлович, 1918, м. Тамбов. Лейтенант. Пропав без вісті 19.07.1943 на тер. с. Середнє Вовчанського р-ну Харківської обл.

СЕМИЛЄТОВ Віталій Іванович, 1923, м. Тамбов. Пропав без вісті 1.03.1943 поблизу с. Олексіївка Харківської обл.

СИДОРОВ Дмитро Васильович, 1923, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

СИЛУТІН Павло Петрович, Смоленська обл. Рядовий. Загинув у бою 15.09.1943. Похований: с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл.

СИНЕЛЬНИКОВ Григорій Данилович, 1914, м. Тамбов. Мол. сержант. Загинув у бою 18.07.1943. Похований: Харківська обл.

СОРОКОДИМОВ Іван Григорович, 1904, м. Тамбов. Сержант. Загинув у бою 24.08.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

СОРОКІН Володимир Степанович, 1908, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 26.02.1943 поблизу с. Валер'янівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

СИСОЄВ Іван Степанович, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Т

ТКАЧОВ Іван Гаврилович, Луганська обл. Мол. сержант. Помер від ран 22.08.1943. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

ТОЛСТОВ Олексій Гаврилович, 1915, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 28.08.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

ТОРБІЄВСЬКИЙ Іван Якович, 1904, м. Тамбов. Старшина. Загинув 30.07.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ТРОФИМОВ Іван Олександрович, 1901, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 21.09.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

У

УЛЬЯНОВ Аркадій Сергійович, 1918, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 19.02.1943. Похований: м. Чугуїв Харківської обл.

Х

ХАЙНАЦЬКА Євгенія Мартинівна, Харківська обл. Рядовий. Загинула 16.09.1943. Похована: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРНИШИН Микола Степанович, 1923, м. Тамбов. Старшина. Пропав без вісті 27.02.1943 на тер. м. Лозова Харківської обл.

ЧЕТВЕРТАКОВ Михайло Васильович, 1912, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 21.02.1943. Похований: м. Чугуїв Харківської обл.

ЧИБРИКОВ Олександр Іванович, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 11.04.1942 на тер. Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧИЖИКОВ Борис Миколайович, 1921, с. Експаль Тамбовського р-ну. Рядовий. Пропав без вісті 21.08.1943 поблизу с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЧИРИКОВ Олександр Дмитрович, 1912, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Завгороднє Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ш

ШАМШИН Олексій Васильович, 1920, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 28.02.1943. Похований: півд.-схід. с. Хрестище Красноградського р-ну Харківської обл.

ШАТИЛОВ Максим Степанович, 1900, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШАТИЛОВ Олексій Іванович, 1911, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 31.03.1942 в р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШИРОКОВ Олександр Ілліч, 1913, м. Тамбов. Рядовий. Загинув у бою 24.06.1942. Похований: Харківська обл.

ШИТИКОВ Федір Федорович, 1905, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 16.03.1942. Похований: с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ШИШКІН Володимир Васильович, 1902, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШИШКІН Іван Микитович, 1922, Тамбовський р-н. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Я

ЯКУНІН Борис Дмитрович, 1919, м. Тамбов. Сержант. Пропав без вісті 15.08.1943 поблизу с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЯЛОЧКІН Сергій Андрійович, 1924, м. Тамбов. Рядовий. Помер від ран 30.10.1943. Похований: м. Харків.

ЯНОВ Олександр Терентійович, 1920, м. Тамбов. Сержант. Загинув у бою 7.08.1943. Похований: с. Кіндрашівка Харківської обл.

Тамбовський район

А

АВЕРІН Василь Олексійович, 1893, с. Горіле. Рядовий. Помер від ран 26.08.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

АНДРЕЄВ Аркадій Сергійович, 1922, с. Н. Ляда. Рядовий. Пропав без вісті 15.03.1942 у с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

АНДРЕЄВ Віктор Данилович, 1918, с. Коноплиновка. Сержант. Пропав без вісті 25.05.1942 у с. Бузове Харківської обл.

АНІХАНОВ Дмитро Васильович, 1898 (1914), Тверська обл. Рядовий. Загинув у бою 23.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

АНОХІН Андрій Єгорович, 1907, с. Іванково. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: Харківська обл.

АПАРКІН Павло Федорович, 1904 (1922), с. Столове. Рядовий. Загинув у трав. 1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

Б

БАЄВ Михайло Григорович, 1898, с. Б. Липовіца. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Олександрівка Харківської обл.

БАРАНОВ Сергій Михайлович, 1908, с. Тр. Дубрава. Помер від ран 26.08.1943. Похований: м. Харків.

БАРСУКОВ Іван Микитович, 1907, с. Б. Талінка. Рядовий. Загинув у лют. 1942. Похований: с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БАТУРОВ Ілля Дементійович, 1900, с. Б. Липовіца. Рядовий. Загинув 29.03.1942. Похований: Харківська обл.

БЄЛОВ Олександр Семенович, 1895, с. Серебряки. Ст. сержант. Загинув у бою 21.08.1943. Похований: м. Люботин Харківської обл.

БЄЛЯКОВ Микола Васильович, 1924, с. Криуша. Рядовий. Помер від ран 25.08.1943. Похований: Харківська обл.

БОРИСОВ Володимир Мойсейович, 1902, с. Борщовка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: поблизу м. Харків.

БУДАНЦЕВ Іван Васильович, 1910, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув у бою 2.09.1943. Похований: Красноградський р-н Харківської обл.

БУКАТІН Іван Єгорович, 1904, с. М. Талінка. Рядовий. Загинув 29.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

БУЛИЧОВ Олександр Кузьмич, 1906, с. Татаново. Рядовий. Загинув у бою 16.09.1943. Похований: с. Іванівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

В

ВАСИЛЬЄВ Володимир Олександрович, 1913. Рядовий. Загинув у бою

1.09.1943. Похований: с. Слобідка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ВИХЛЯЄВ Василь Іванович, 1915, с. Куксово. Рядовий. Загинув у бою 27.02.1943. Похований: смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ВЛАСОВ Іван Пилипович, 1903, с. Урюпино. Рядовий. Загинув 16.02.1942. Похований: с. Киселі Первомайського р-ну Харківської обл.

ВОРОБЙОВ Петро Іванович, 1915, с. Б. Матира. Рядовий. Помер від ран 26.03.1942. Похований: смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ВОРОПАЄВ Віталій Степанович, 1923. Рядовий. Загинув у бою 18.09.1943. Похований: с. Іванівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ВОРОПАЄВ Іван Павлович, 1922, с. П. Пригородне. Мол. лейтенант. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

Г

ГАЛАНОВ Микола Семенович, 1922, с. Казаковка. Рядовий. Пропав без вісті 17.03.1943 в р-ні м. Харків.

ГЛАДИШЕВ Никифор Наумович, 1902, с. Куксово. Ст. сержант. Загинув у бою 10.09.1943. Похований: с. Турове Краснокутського р-ну Харківської обл.

ГРЕБЕННІКОВ Василь Семенович, с. Козьмодем'янівка. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГРЕЧИШНІКОВ Дмитро Васильович, 1908, с. К. Гать. Рядовий. Загинув у бою 28.08.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

Д

ДЕНИСОВ Микола Степанович, 1900, с. Б. Ліповіца. Рядовий. Загинув у бою 24.08.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ДИМОВ Микола Васильович, 1925, с. Бокіно. Рядовий. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: с. Пасіка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ДМИТРІЄВ Іван Іванович, с. Ін. Духовка. Загинув 17.04.1942. Похований: с. Асіївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДУТОВ Микола Степанович, 1910. Сержант. Загинув у бою 24.08.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ДУТОВ Трохим Олексійович, 1900, с. Черняне. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ДЮКОВ Павло Васильович, 1909, с. Пушкарі. Рядовий. Загинув у бою в 1941. Похований: с. Куп'єваха Харківської обл.

Є

ЄГОРОВ Іван Миколайович, 1906, с. Ін. Духовка. Рядовий. Помер від ран 10.04.1943. Похований: с. Федорівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЄРМАКОВ Павло Васильович, 1899, с. Горіле. Рядовий. Загинув у бою 16.06.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ЄРМАКОВ Павло Іванович, 1892, с. Горіеле. Рядовий. Загинув у бою в 1943. Похований: Харківська обл.

ЄФРЕМОВ Іван Севастянович, 1915, с. К. Гать. Рядовий. Загинув у бою 8.03.1943. Похований: с. Байрак Харківської обл.

Ж

ЖАРИКОВ Ілля Васильович, 1924, с. Куксово. Рядовий. Загинув у бою 26.09.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

З

ЗАБЄЛІН Василь Семенович, 1904, с. Донське. Рядовий. Загинув 12.10.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Володимир Михайлович, 1924, с. Полкове. Рядовий. Загинув у бою 16.08.1943. Похований: смт Лиман Зміївського р-ну Харківської обл.

ІВАНОВ Петро Петрович, 1915, с. Колобово. Рядовий. Загинув 22.07.1942. Похований: с. Михайлівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ІСТОМІН Михайло Іванович, 1906, с. Бокіно. Рядовий. Загинув у бою 23.03.1943. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

К

КАЗАРІН Іван Якович, с. Татаново. Рядовий. Загинув. Похований: поблизу м. Харків.

КАЙ Андрій Федорович, с. Жердєвка. Мол. лейтенант. Загинув у бою 15.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

КАРАМЗІН Олексій Федорович, 1922. Рядовий. Пропав без вісті 30.06.1942 поблизу с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

КАРНАУХОВ Василь Федорович, 1916. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КАРЯКІН Олександр Васильович, 1919. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

КЛИМОВ Федір Лук'янович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 4.03.1943 в р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОЗЕЛЬЦЕВ Петро Павлович, 1904, с. Богословка. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: Харківська обл.

КОЛЕВАТОВ (КАЛЕВАТОВ) Георгій Олександрович, 1920, м. Челябінськ. Ст. лейтенант. Загинув у бою 7.08.1943. Похований: с. Уди Золочівського р-ну Харківської обл.

КОЛОДІН Олексій Степанович, 1910. Рядовий. Пропав без вісті 21.03.1942 в р-ні м. Харків.

КОЛОДІН Павло Єгорович, 1906. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОРОВНИКОВ Олексій Федорович, 1924, с. Б. Матира. Рядовий. Помер від ран 22.08.1943. Похований: с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОСІЦИН Василь Васильович, 1913, Красноярський край. Мол. сержант. Загинув у бою 16.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КРИВЕНЦЕВА Ольга Павлівна, 1912, с. Туліновка. Медсестра. Померла від ран 5.01.1944. Похована: м. Харків.

КРИВОБОКОВ Григорій Павлович, 1914. Рядовий. Пропав без вісті 14.08.1943 в р-ні с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

КУДІНОВ Андрій Васильович, 1901, с. Борщовка. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Українка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КУДІНОВ Олександр Васильович, 1909, с. Туліновка. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

КУЗІН Олексій Тимофійович, 1904, с. Табаново. Рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: с. Чорноглазівка Золочівського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Іван Іванович, 1920, м. Тамбов. Рядовий. Пропав без вісті 6.07.1942 на тер. Харківської обл.

Л

ЛАЗУТКІН Олександр Данилович, Пермська обл. Сержант. Пропав без вісті 14.08.1943 на тер. Харківської обл.

ЛЕВІН Іван Афанасійович, 1917, с. Столове. Рядовий. Загинув у бою 20.08.1943. Похований: Лозівський р-н Харківської обл.

ЛЕОНОВ Дмитро Миколайович, с. Б. Криуша. Мол. сержант. Загинув у бою 16.03.1943. Похований: м. Харків.

ЛЕОНОВ Микола Михайлович, 1924, с. Б. Криуша. Мол. сержант. Помер від ран 31.08.1943. Похований: с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

М

МАЛИШ Єгор Якович, 1923, с. Пушкарі. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

МАЛЬЦЕВ Іван Михайлович, 1907, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

МАМИКІН Микола Васильович, 1925, с. К. Гать. Рядовий. Загинув у бою 12.09.1943. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

МАМОНТОВ Іван Дмитрович, 1899. Рядовий. Пропав без вісті 20.08.1943 в р-ні с. Костянтинівка Харківської обл.

МАНАРОВ Іван Михайлович, 1923, с. Духовка. Рядовий. Загинув у бою 15.09.1943. Похований: смт Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

МАНЕЖЕВ Василь Антонович, 1914, с. Минаєвка. Сержант. Пропав без вісті 12.03.1942 на тер. Балаклійського р-ну Харківської обл.

МАТВЄЄВ Афанасій Іванович, 1903. Рядовий. Загинув 24.04.1942. Похований: с. Вікнине Золочівського р-ну Харківської обл.

МАТВЄЄВ Георгій Пилипович, 1924, с. Туліновка. Рядовий. Загинув у бою 15.09.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

МАХОВИКОВ Олексій Іванович, 1917. Сержант. Пропав без вісті 22.06.1942 в р-ні с. Булацелівка Первомайського р-ну Харківської обл.

МАЧИХІН Василь Гаврилович, 1923, с. Стрельці. Рядовий. Загинув

у бою 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

МЕЛЕХОВ Михайло Васильович, 1905. Рядовий. Пропав без вісті 8.02.1942 в р-ні с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МЕРИНОВ Федір Олександрович, 1924, с. Красненькая. Мол. сержант. Загинув у бою 19.09.1943. Похований: смт Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

МЕЩЕРЯКОВ Іван Петрович, 1904, с. Туліновка. Рядовий. Загинув 26.02.1942. Похований: поблизу м. Харків.

МИНАЄВ Олександр Костянтинович, 1922. Рядовий. Загинув 7.03.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Петро Матвійович, 1913, с. Б. Талінка. Рядовий. Помер від ран 13.08.1943. Похований: с. Шевченкове Перше Харківської обл.

МИШКІН Михайло Петрович, 1922, с. К. Гать. Сержант. Загинув у бою 21.07.1943. Похований: с. Середнє Ізюмського р-ну Харківської обл.

МУКІН Микола Федорович, 1905, с. Б. Криуша. Сержант. Помер від ран у 1943. Похований: Первомайський р-н Харківської обл.

МУХІН Микола Федорович, с. Б. Криуша. Ст. сержант. Помер від ран 1.05.1942. Похований: с. Гетьманівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

НАЗАРОВ Сергій Федорович, 1924, с. Малиновка Друга. Рядовий. Загинув у бою 10.08.1943. Похований: м. Муром Бєлгородської обл.

НЕПОДКОСОВ Іван Федорович, 1919. Ст. сержант. Пропав без вісті 16.08.1943 в р-ні смт Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

НЕФЬОДОВ Микола Якович, 1922, с. Семеновка. Рядовий. Помер від ран 16.01.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ПАЧИН Дмитро Іларіонович, 1907, с. Бокіно. Рядовий. Загинув 25.06.1942. Похований: Харківська обл.

ПЕРЕЛИГІН Семен Степанович, с. Н. Ляда. Рядовий. Помер від ран 21.05.1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПІДДУБНИЙ Максим Захарович, 1900, с. Орловка. Рядовий. Загинув у бою 18.02.1943. Похований: м. Харків.

ПОЛУШКІН Іван Гаврилович, 1893, с. Борщовка. Рядовий. Загинув у бою 10.03.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Яків Никандрович. Рядовий. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Андріан Якович, 1907. Рядовий. Помер від ран 22.02.1943. Похований: с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Михайло Сергійович, 1902. Рядовий. Загинув у бою 2.02.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Павло Михайлович, 1903, с. Кр. Криуша. Мол. сержант. Загинув у бою 3.09.1943. Похований: с. Перекіп Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Семен Лук'янович, 1909. Рядовий. Загинув 21.05.1942. Похований: с. Тернова Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Сергій Олексійович, 1906, с. Бокечно. Ст. сержант. Загинув у бою 9.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ПОТАПОВ Іван Дмитрович, 1914, с. Донське. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ПРОСКУРЯКОВ Михайло Іванович, 1916, с. Черняне. Єфрейтор. Помер від ран 29.08.1943. Похований: с. Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПУЧНІН Андрій Васильович, 1907. Рядовий. Загинув у бою 27.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

Р

РЄПІН Андрій Іванович, 1902, с. Б. Матира. Рядовий. Загинув 20.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РИБКІН Михайло Іванович, 1912. Рядовий. Пропав без вісті 28.02.1943 на тер. Харківської обл.

РИБЧУК Михайло Макарович, 1914, Вінницька обл. Мол. лейтенант. Загинув у 1943. Похований: с. Одрада Краснокутського р-ну Харківської обл.

РЯЗАНОВ Петро Митрофанович, 1903, с. Сурава. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Вовчанського р-ну Харківської обл.

С

САЙКІН Володимир Степанович, 1913, с. Бокіно. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: Харківська обл.

САМОХІН Степан Хомич, 1917. Рядовий. Загинув у бою 18.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

САМОШКІН Петро Миколайович, 1920, Каменський р-н. Рядовий. Пропав без вісті 3.03.1943 на тер. м. Барвінкове Харківської обл.

САЯПІН Василь Іванович, с. Н. Ляда. Рядовий. Загинув у бою 14.09.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

СЕЛЕЗНЬОВ Олександр Дмитрович, 1922, с. Серебряки. Рядовий. Загинув у бою 20.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕЛИВАНОВ Михайло Єгорович, 1912. Рядовий. Загинув у бою 19.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕЛИВАНОВ Михайло Юхимович, 1926 (1916), с. К. Гать. Мол. сержант. Загинув у бою 19.03.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕРЕБРЯКОВ Іван Михайлович, 1905. Рядовий. Пропав без вісті у лют. 1942 в р-ні с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СЄДОВ Микола Юхимович, 1922, с. Малиновка. Рядовий. Загинув у бою 5.09.1943. Похований: с. Перекіп Ізюмського р-ну Харківської обл.

СКВОРЦОВ Степан Олексійович, 1920, с. В. Двойня. Рядовий. Загинув

28.05.1942. Похований: с. Перемога Харківської обл.

СКОРОВ Олексій Володимирович, 1923, с. Ексталь. Лейтенант. Пропав без вісті 10.03.1943 в р-ні с. Безпалівка Зміївського р-ну Харківської обл.

СМАГІН Іван Іванович, 1903, с. Сурава. Рядовий. Загинув у бою 15.09.1943. Похований: с. Краснопавлівка Лозівського р-ну Харківської обл.

СОЛОПОВ Михайло Васильович, 1904, с. Ярославка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: поблизу м. Харків.

СПИРІН Сергій Петрович, 1897, с. Борщовка. Рядовий. Загинув у бою 4.09.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СТЕПАНОВ Петро Іванович, 1914. Ст. сержант. Загинув 25.05.1943. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

СТРИГІН Петро Степанович, 1915, с. Б. Криуша. Рядовий. Помер від ран 14.10.1943. Похований: м. Красноград Харківської обл.

СТРИГІН Петро Якович, 1904, с. Полкове. Рядовий. Загинув у бою 30.08.1943. Похований: м. Харків.

СТРИГІН Федір Петрович, 1912, с. Б. Криуша. Єфрейтор. Загинув 9.02.1943. Похований: Великобурлуцький р-н Харківської обл.

СУВОРІН Василь Олексійович, с. Селезні. Сержант. Загинув у 1943. Похований: м. Мерефа Харківської обл.

СУВОРІН Микола Іванович, 1919, с. Селезні. Майор. Загинув 2.03.1943. Похований: Нововодолазький р-н Харківської обл.

СУВОРІН Олексій Васильович, 1900, с. Селезні. Ст. сержант. Загинув 19.02.1943. Похований: м. Мерефа Харківської обл.

Т

ТАМСОВ Олексій Кузьмич, 1920, с. Велика Липовіца. Рядовий. Загинув у лип. 1943. Похований: с. Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

ТАРАСОВ Данило Федорович, 1901, с. Ексталь. Рядовий. Загинув 8.02.1943. Похований: Харківська обл.

ТОКАРЕВ Сергій Володимирович, 1918, с. К. Гать. Рядовий. Загинув 11.05.1943. Похований: с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТОЛМАЧОВ Петро Сергійович, 1924, с. Пушкарі. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ТРОФИМОВ Іван Андрійович, 1901. Рядовий. Загинув у бою 21.09.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ТУМАКОВ Серафим Степанович, 1904, с. Дубровка. Рядовий. Загинув 6.02.1942. Похований: поблизу м. Харків.

У

УРОВ Іван Федотович, 1906, с. Суравка. Рядовий. Загинув у бою 10.08.1943. Похований: Золочівський р-н Харківської обл.

Ф

ФЕДОРОВ Данило Миколайович, 1897. Рядовий. Загинув у бою 19.08.1943.

Похований: с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

ФЕДОРОВ Іван Семенович, 1908, ст. Ляда. Рядовий. Помер від ран 8.03.1944. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ФЕТИСОВ Єгор Іванович, 1923. Мол. сержант. Загинув у бою 14.08.1943. Похований: с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл.

ФОКІН Борис Іванович, 1909, с. Козьмодем'яновка. Мол. лейтенант. Загинув у бою 13.09.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

Х

ХВОРОСТОВ Василь Пилипович, 1905, с. Бокіно. Рядовий. Загинув у бою 15.08.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

ХЛЄБНИКОВ Микола Семенович, 1912, с. Іванково. Рядовий. Загинув у бою 23.02.1943. Похований: Харківська обл.

ХУДЯКОВ Олександр Васильович, 1899. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

Ч

ЧЕРЕМИСІН Олексій Гнатович, 1898, с. Минаєвка. Рядовий. Пропав без вісті 7.04.1943 в р-ні с. Шпаківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧЕРНАВСЬКИЙ Володимир Тихонович, 1923, с. Туліновка. Сержант. Помер від ран 28.08.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ЧУДАКОВ Іван Афанасійович, 1900, с. Іванково. Рядовий. Загинув у бою 15.08.1943. Похований: м. Харків.

ЧУКСІН Іван Степанович, 1904, с. Татаново. Рядовий. Загинув у бою 12.08.1943. Похований: с. Кленове Богодухівського р-ну Харківської обл.

Ш

ШЕЛУДЯКОВ Федір Олексійович, 1912, с. В. Двойня. Рядовий. Загинув у бою 1.03.1942. Похований: с. Копанка Харківської обл.

ШМЕЛЬОВ Єгор Петрович, 1900, с. Черняне. Рядовий. Помер від ран 8.02.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШМЕЛЬОВ Іван Пилипович, 1920, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: поблизу м. Харків.

ШУЛУХАНОВ Іван Матвійович, 1923, Мордовський р-н. Рядовий. Загинув у бою 8.09.1943. Похований: ст. Безпалівка Зміївського р-ну Харківської обл.

Я

ЯЦКОВ Іван Михайлович, 1924, с. Іванково. Рядовий. Загинув у бою 25.08.1943. Похований: Харківська обл.

Бондарський район

А

АЛЕКСЄЄВ Василь Павлович, 1922, с. Вердеревщина. Лейтенант. Загинув у бою 13.07.1943. Похований: поблизу м. Харків.

АНДРІАНОВ Михайло Пилипович, 1907. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

АРЗАМАСЦЕВ Петро Тимофійович, 1902, с. Городище. Рядовий. Пропав без вісті 7.09.1943 на тер. Балаклійського р-ну Харківської обл.

Б

БАШКІН Олексій Михайлович, 1920, с. Коровіно. Рядовий. Загинув 20.01.1942. Похований: Шевченківський р-н Харківської обл.

БІТЮКОВ Іван Іванович, 1903. с. Керша. Рядовий. Загинув 12.09.1943. Похований: смт Нова Водолага Харківської обл.

БУЛИЧОВ Олексій Миколайович, 1924, с. Керша. Рядовий. Загинув у бою 31.08.1943. Похований: сел. Гавриші Богодухівського р-ну Харківської обл.

В

ВАСИЛЬЄВ Олексій Пилипович, 1913, с. Трубниково. Рядовий. Пропав без вісті 13.06.1942 поблизу с. Вільхуватка Харківської обл.

ВОЄВОДІН Сергій Олексійович, 1902, с. Бондарі. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Г

ГАЛЬЦЕВ Микола Семенович, 1904, с. Пахотний Угол. Рядовий. Загинув 4.02.1942. Похований: с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГАРКАЛІН Тимофій Федорович, 1915. Сержант. Загинув 10.05.1942. Похований: Дворічанський р-н Харківської обл.

Д

ДЕРЯБІН Петро Андрійович, 1903, с. Митропілля. Рядовий. Загинув 7.04.1942. Похований: с. Іванівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

ДМИТРІЄВ Тимофій Васильович, 1896, с. Коровіно. Рядовий. Загинув у бою 2.09.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

ДОРОФЄЄВ Микола Федорович, 1912, Ростовська обл. Рядовий. Загинув 14.03.1942. Похований: с. Українка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ДРОБАБУХІН Дмитро Матвійович, 1909, с. Ст. Челищево. Рядовий. Загинув в бою 24.08.1943. Похований: с. Костянтинівка Харківської обл.

ДРОНОВ Дмитро Васильович, 1922, с. Граждановка. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Шпаківка (с. Донецьке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

ДУБОВИЦЬКИЙ Андрій Трохимович, 1903, с. Казиваньє. Рядовий. Помер

від ран. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ЄВСЄЄВ Олександр Васильович, 1915. Ст. сержант. Загинув 23.06.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

ЄГОРОВ Олександр Кузьмич, 1911, с. Ніколаєвка. Рядовий. Загинув 2.06.1943. Похований: Харківська обл.

ЄРМАКОВ Іван Федорович, 1897, с. Казиваньє. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

ЄРМАКОВ Михайло Ілліч, 1902, с. Вердеревщина. Рядовий. Загинув у бою 13.09.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

КАЛІНІН Олексій Гаврилович, 1904, с. Солов'яновка. Сержант. Загинув 11.08.1942. Похований: Харківська обл.

КОКОРЕВ Андрій Кузьмич, 1915, с. Усово. Ст. сержант. Загинув у бою 8.08.1943. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОМАРОВ Кирило Павлович, 1910, с. Любовка. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Борова Харківської обл.

КОРОСТИЛЬОВ Микола Михайлович, 1923, с. Бондарі. Рядовий. Загинув 27.02.1943. Похований: ст. Лозова, Харківська обл.

КРАСНОБАЄВ Іван Єрмолайович, 1924, с. Усово. Сержант. Загинув у бою 17.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

КУБЛЯКОВ Іван Федорович, 1908, с. Городище. Рядовий. Загинув 28.03.1942. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

КУСКОВ Андрій Іванович, 1908, с. Кочетовка. Рядовий. Загинув у бою 20.08.1943. Похований: с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУСТОВ Андрій Іванович, 1917. Рядовий. Помер від ран 20.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ЛАРКІН Василь Іванович, 1921, с. Гагаріно. Ст. сержант. Загинув у бою 8.08.1943. Похований: с. Козіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

МАКАРОВ Микола Максимович, 1924, с. Вердеревщина. Рядовий. Загинув у бою 20.08.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

МАКЄЄВ Микола Іванович, 1917, с. Чернавка. Мол. сержант. Загинув у бою 25.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

МАМОНТОВ Микола Васильович, 1909, с. Пахотний Угол. Рядовий. Загинув у бою 23.08.1943. Похований: с. Дворічний Кут Дергачівського р-ну Харківської обл.

МАНЯХІН Петро Олександрович, 1924, с. Хмелинка. Рядовий. Загинув у бою 8.08.1943. Похований: с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл.

МЖЕЛЬСЬКИЙ Олексій Іванович, 1919, с. Кривополяньє. Рядовий. Загинув

у бою 12.09.1943. Похований: с. Гаврилівка Харківської обл.

МОРГАЧОВ Юхим Степанович, 1913, с. Куровщина. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Куп'єваха Харківської обл.

МУРЛИЧКІН Василь Тимофійович, 1915. Лейтенант. Загинув у бою 23.08.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

Н

НОВОКРЕЩЕНОВ Лука Семенович, 1898, с. Комаровка. Рядовий. Загинув у бою 21.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

О

ОВОДКОВ Михайло Іларіонович, 1924, с. Казиваньє. Рядовий. Загинув у бою 14.03.1943. Похований: с. Лугове Близнюківського р-ну Харківської обл.

П

ПАРШИН Сергій Андрійович, 1920, с. Керша. Сержант. Загинув у бою 28.08.1943. Похований: смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Іван Дмитрович, 1903, с. Пахотний Угол. Рядовий. Загинув у бою у 1943. Похований: м. Харків.

Р

РИКОВ Іван Федорович, 1907, с. Городище. Лейтенант. Загинув у бою в серп. 1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

С

САВЕЛЬЄВ Василь Васильович, 1914, с. Пахотний Угол. Рядовий. Помер від ран 23.01.1944. Похований: с. Чепіль Балаклійського р-н Харківської обл.

САВЕЛЬЄВ Олександр Григорович, 1911, с. Пахотний Угол. Рядовий. Загинув у бою 17.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

САЛОМАТІН Іван Тимофійович, 1917. Рядовий. Загинув у бою 22.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

САМОДУРОВ Дмитро Тимофійович, 1896, с. Максимовка. Рядовий. Загинув 14.09.1943. Похований: с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

САФРОНОВ Іван Федорович, 1913, с. Чернавка. Ст. сержант. Помер від ран. Похований: с. Щербаки Богодухівського р-ну Харківської обл.

СЕДМІН Василь Никифорович, 1912, с. Ст. Челищево. Загинув 16.01.1942. Похований: с. Довгалівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СЕМЕНОВ Андрій Тимофійович, 1909, с. Куровщина. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 на тер. сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

СЕРГЄЄВ Василь Антонович, 1906, с. Солов'яновка. Рядовий. Загинув у бою 8.08.1943. Похований: смт Прудянка Дергачівського р-ну Харківської обл.

СИМОНОВ Володимир Іванович, 1919, с. Гагаріно. Мол. сержант. Загинув 18.08.1943. Похований: Харківська обл.

СПИЦИН Михайло Петрович, 1906, с. Кривополяньє. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл.

Т

ТИМОФЄЄВ Григорій Петрович, 1902, с. Низовка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТИХОМИРОВ Іван Миколайович, 1910, с. Нащокіно. Рядовий. Загинув 25.06.1942. Похований: сел. П'ятигірське Харківської обл.

ТИХОНОВ Михайло Федорович, 1920, с. Городище. Сержант. Загинув 15.09.1943. Похований: Барвінківський р-н Харківської обл.

У

УВАРОВ Павло Фролович, 1910, с. Пахотний Угол. Рядовий. Помер від ран 10.09.1943. Похований: с. Костянтинівка Зміївського р-ну Харківської обл.

УЛЬЯНОВ Петро Сергійович, 1913, с. Чернавка. Рядовий. Загинув 17.02.1943. Похований: Дергачівський р-н Харківської обл.

Ф

ФЕОРЕЛОВ Ілля Григорович, 1903, с. Пахотний Угол. Рядовий. Загинув 25.11.1941. Похований: Харківська обл.

ФИЛИМОНОВ Павло Якович, 1905, с. Свищевка. Рядовий. Загинув у бою в лип. 1943. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФРОЛОВ Григорій Васильович, 1904, с. Усов. Сержант. Загинув у бою 19.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

Х

ХОДИЛІН Гнат Костянтинович, 1899 (1914), с. Солов'яновка. Рядовий. Загинув у бою 1.09.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

ХОХЛОВ Степан Олексійович, 1906, с. Митропілля. Рядовий. Загинув 17.03.1942. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

Ц

ЦИГАНОВ Ілля Іванович, 1906, с. Прибитки. Сержант. Помер від ран 22.04.1943. Похований: с. Гетьманівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРНИШОВ Сергій Прокопович, 1903, с. См. Вершина. Рядовий. Загинув 29.07.1943. Похований: с. Сосновий Бір Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ш

ШИШКІН Андрій Макарович, 1913, с. Низовка. Рядовий. Загинув 16.02.1943. Похований: с. Бобрівка Харківського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮРІН Микола Олексійович, 1922. Рядовий. Помер від ран 23.05.1942.

Похований: с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЮР'ЄВ Іван Васильович, 1905, с. Митропілля. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Я

ЯРИГІН Олексій Дмитрович, 1908, с. Пахотний Угол. Сержант. Загинув 20.08.1943. Похований: смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

Гавриловський район

А

АГАПОВ Петро Володимирович, 1908. Рядовий. Помер від ран 9.09.1943. Похований: с. Горохуватка Борівського р-ну Харківської обл.

АНДРІЯШКІН Серафим Андрійович, 1899, с. Гусєвка. Рядовий. Загинув 17.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

АРБУЗОВ Михайло Іванович, 1923, с. Івановка. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

АРХИПОВ Микола Прокопович, 1924. Мол. сержант. Помер від ран 15.09.1943. Похований: с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл.

Б

БЕРЕЗІН Василь Іванович, с. Соф'їно. Лейтенант. Помер від ран 25.08.1943. Похований: Харківська обл.

БЕРЦЕВ Василь Іванович, 1921, с. Гусєвка. Лейтенант. Помер від ран 25.08.1943. Похований: с. Маліївка Борівського р-ну Харківської обл.

В

ВЄТРОВ Михайло Іванович, 1913. Рядовий. Загинув 24.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ВИСКОВ Михайло Юхимович, 1923, с. Вельможка. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ВИТЮТНЄВ Олексій Пилипович, 1910, с. Соф'їно. Рядовий. Загинув 27.03.1943. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ВЛАСОВ Василь Давидович, 1904, с. Чуповка. Рядовий. Загинув 17.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

Г

ГАЛКІН Василь Петрович, 1903, с. Гусєвка. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГЛИСТІН Іван Миколайович, 1923, с. Пересипкіно 2. Рядовий. Загинув. Похований: с. Тернуватка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ГОЛОВІН Захар Іванович, 1909, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Красна Гірка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ГОРБУНОВ Олександр Микитович, 1918, с. Чуповка. Мол. сержант. Загинув 18.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ГРИШИН Іван Гаврилович, 1904, с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 22.03.1943. Похований: с. Задонецьке Зміївського р-ну Харківської обл.

ГРИШИН Ілля Іванович, 1900, с. Поляково. Рядовий. Загинув 9.06.1943. Похований: с. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл.

ГУНЯКОВ Серафим Миколайович, 1910, с. Анненка. Рядовий. Загинув у бою 10.08.1943. Похований: с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл.

Д

ДАВИДОВ Андрій Іванович, 1909, с. Синявка. Рядовий. Загинув у бою 15.08.1943. Похований: с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ДАНИЛКІН Костянтин Кирилович, 1904, с. Гусєвка. Ст. лейтенант. Загинув 16.08.1943. Похований: Харківська обл.

ДИЛЬДІН Григорій Васильович, 1906, с. Гусєвка. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ДРУЖИНІН Йосип Федорович, 1914, с. Чуповка. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Рокитне Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ДРУЖИНІН Петро Михайлович, 1923, с. Чуповка. Рядовий. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Є

ЄПИХІН Микола Олексійович, 1922, с. Анненка. Сержант. Загинув 13.08.1943. Похований: с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖАЛНІН (ЖАЛКІН) Михайло Григорович, 1924, с. Анненка. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл.

ЖИТНЄВ Василь Дмитрович, 1916, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув 2.02.1943. Похований: с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ЖУТОВ Михайло Андрійович, 1908, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув 8.08.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

З

ЗАБОБУРІН Федір Пилипович, 1900, с. Осино-Гай. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗУБЕХІН Семен Миколайович, 1911, с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 13.03.1942. Похований: с. Ржавчик Первомайського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Іван Михайлович, 1921, с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Варварівка Харківської обл.

К

КАЛУЦЬКИЙ (КУЛИЦЬКИЙ) Микола Іванович, 1901, с. Кондаурово. Рядовий. Загинув 2.04.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КАРТАШОВ Дмитро Іванович, 1918, с. Пересипкіно 1. Сержант. Похований: с. Богданівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

КАРТАШОВ Трохим Іванович, 1912, с. Гавриловка 2. Капітан. Загинув 13.09.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

КЛИМАНОВ Петро Григорович, 1916, с. Гусєвка. Рядовий. Пропав без вісті 31.08.1943 на тер. Харківської обл.

КОЖАРИНОВ Семен Іванович, 1895, с. Осино-Гай. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: ст. Мінутка, Харківська обл.

КОЗИРЕВ Михайло Іванович, 1903, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Помер від ран 15.05.1942. Похований: м. Харків.

КОПИЛОВ Григорій Семенович, 1919, с. Гавриловка 2. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. Іванчуківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОПИЛОВ Михайло Іванович, 1914, с. Гавриловка 2. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: Харківська обл.

КОСТІН Андрій Федорович, 1922, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Помер від ран 30.09.1943. Похований: с. Куп'єваха Богодухівського р-ну Харківської обл.

КРЮЧКОВ Василь Тимофійович, 1906, с. Гавриловка 2-а. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

КУРНОСОВ Дмитро Іванович, 1902, с. Пересипкіно 2. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Л

ЛЯПІН Андрій Іванович, 1918, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1943 на тер. Харківської обл.

ЛЬВОВ Олександр Євгенович, 1923, с. Гавриловка 2. Сержант. Загинув 14.03.1943. Похований: с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл.

М

МАКАРОВ Іван Сергійович, 1914, с. Александровка. Рядовий. Помер від ран 24.05.1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

МАКАРОВ Олег Федорович, 1923, с. Осино-Гай. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: Харківська обл.

МЄШКОВ Василь Васильович, 1923. Сержант. Загинув у 1943. Похований: с. Островерхівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МОРЯЗЄВ Василь Іванович, 1919, с. Кондаурово. Рядовий. Помер від ран у 1943. Похований: с. Маліївка Борівського р-ну Харківської обл.

МОСЯГІН Серафим Єгорович, 1916, с. Анненка. Пропав без вісті 6.02.1942 на тер. Харківської обл.

Н

НАГИБНЄВ Федір Максимович, с. Козьмодем'яновка. Загинув у серп. 1943. Похований: Харківська обл.

О

ОВЧИННИКОВ Олександр Павлович, 1920, с. Гавриловка 1. Рядовий. Загинув у серп. 1943. Похований: смт Краснокутськ Харківської обл.

П

ПАЛАГІН Микола Акимович, 1904, с. Дмитріївка. Рядовий. Загинув у верес. 1942. Похований: с. Тернова Харківської обл.

ПАНФІЛОВ Степан Юхимович, 1912, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув у квіт. 1943. Похований: Харківська обл.

ПЕНЯСОВ Іван Семенович, 1918, с. Булгаково. Рядовий. Загинув у верес. 1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

ПЕНЯСОВ Павло Павлович, 1907, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: Харківська обл.

ПЕРЕСИПКІН Іван Олександрович, 1907, с. Пересипкіно 2. Рядовий. Загинув у верес. 1942. Похований: Харківська обл.

ПЕТРОВ Федір Петрович, 1898, с. Гусєвка. Рядовий. Помер від ран 25.03.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

ПУСТОТІН Іван Петрович, 1915, с. Козьмодем'яновка. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл.

ПУСТОТІН Іван Семенович, 1905, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Загинув 28.03.1942. Похований: с. Байрак Харківської обл.

Р

РАСТРИГІН Яків Андрійович, 1891, с. Вельможка. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Харківської обл.

РЕБРОВ Федір Павлович, 1922, с. Анненка. Рядовий. Загинув 6.02.1943. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

С

САМОЙЛОВ Володимир Григорович, 1923, Гавриловський р-н. Рядовий. Пропав без вісті 20.02.1943 поблизу с. Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл.

СКОЛИНЦЕВ Степан Михайлович, с. Козьмодем'яновка. Загинув 18.10.1941. Похований: Харківська обл.

СЛЄДІН Олексій Михайлович, 1911, с. Змеєвка. Рядовий. Загинув 24.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

СОКОЛОВ Степан Іванович, 1922, с. Соф'їно. Сержант. Загинув у 1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

СУДОРГІН Василь Пилипович, с. Гавриловка 2. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Новобогданівка Харківської обл.

Т

ТРУТНЄВ Микола Іванович, 1922, с. Пересипкіно 1. Рядовий. Загинув 29.05.1942. Похований: Харківська обл.

ТРУШИН Олексій Федорович, 1924, с. Дмитріївка. Рядовий. Загинув 19.08.1924. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ШАМОВ Сергій Петрович, 1923, с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 20.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ШАНДОНОВІН Федот (Федір) Максимович, сел. Ніколаєвка. Рядовий. Загинув 25.04.1942. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ШАРОВ Георгій Андрійович, 1905, с. Гусєвка. Рядовий. Загинув 16.09.1943. Похований: сел. Першотравневе Зміївського р-ну Харківської обл.

ШУБІН Федір Михайлович, 1924, с. Гавриловка 2. Сержант. Загинув 4.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ЯНІН Пилип Прокопович, с. Гусєвка. Рядовий. Загинув у трав. 1942. Похований: с. Жовтневе Харківської обл.

Жердєвський район

АВДЄЄВ Андрій Степанович, 1924, с. Шпикуловка. Ст. сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: Харківська обл.

АКУЛІНІН Федір Васильович, 1903. Рядовий. Загинув 1.07(06).1942. Похований: смт Великий Бурлук Харківської обл.

АЛЬОШИН Андрій Іванович, 1910, с. Обруба. Рядовий. Помер від ран 19.06.1944. Похований: м. Харків.

АЛЬОШИН Федір Гаврилович, 1899, с. Григор’євка. Ст. сержант. Загинув 7.02.1943. Похований: смт Великий Бурлук Харківської обл.

АНДРЕЄВ Федір Васильович, 1911. Ст. лейтенант. Помер від ран у 1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

АНТИПОВ Петро Васильович, 1899. Рядовий. Помер від ран 5.08.1943. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

АРХИПОВ Василь Михайлович, 1905, с. Сукмановка. Рядовий. Пропав без вісті. 20.05.1942 в р-ні с. Веселе Харківської обл.

БАКІН Михайло Андрійович, 1924, с. Преображеновка. Мол. сержант. Помер від ран 19.09.1943. Похований: с. Хорунже (с. Кияни) Богодухівського р-ну Харківської обл.

БЕРДИКОВ Іван Михайлович, 1904, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Томахівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

БЄЛОЛИПЕЦЬКИЙ Іван Васильович, 1923. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: с. Костянтинівка Харківської обл.

БОЛДИРЕВ Сергій Анатолійович, 1910, с. Федоровка. Рядовий. Загинув

у 1942. Похований: с. Федорівка Харківської обл.

БОРИСОВ Олексій Іларіонович, 1923, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 21.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

БРЕДИХІН Михайло Іванович, 1903, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

БУЛЄТОВ Дмитро Олександрович, 1924. Рядовий. Загинув 16.09.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

БУЯНОВ Тимофій Іванович, 1914, с. Григор'євка. Рядовий. Пропав без вісті 10.08.1943 на тер. Ізюмського р-ну Харківської обл.

В

ВОЛКОВ Василь Михайлович, 1922. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ВОЛОСАТОВ Данило Іванович, 1897, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 30.08.1943. Похований: с. Аксютівка Зміївського р-ну Харківської обл.

ВОРОНІН Олексій Тихонович, 1924, с. Туголуково. Рядовий. Мол. сержант. Загинув у верес.1943 на тер. Краснокутського р-ну Харківської обл.

Г

ГОДІН Яків Германович, 1906, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 15.07.1943. Похований: с. Юрченкове Чугуївського р-ну Харківської обл.

ГОНЧАРЕНКО Василь Васильович, 1916. Рядовий. Загинув 11.03.1942. Похований: с. Шебекино Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГОРЛОВ Григорій Федорович, 1905. Рядовий. Загинув 30.08.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ГРАЧОВ Федір Григорович, 1897, с. Туголуково. Рядовий. Помер від ран 6.09.1943. Похований: м. Люботин Харківської обл.

ГРИДНЄВ (ГРИДНЬОВ) Іван Володимирович, 1923, с. Туголуково. Сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ГРИШИН Петро Федосійович, 1904, с. Преображеновка. Рядовий. Загинув 12.03.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГУБАРЕВ Олексій Андрійович, 1912, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Е

ЕНГОВАТОВ Василь Михайлович, 1901. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1943 на тер. Харківської обл.

Є

ЄРМОЛЕНКО Сергій Степанович, 1924, Чернігівська обл. Мол. сержант. Помер від ран 11.09.1943. Похований: с. Сухини Богодухівського р-ну Харківської обл.

ЄФИМОВ Сергій Іванович, 1924, с. Бурмак. Мол. сержант. Загинув 3.09.1943.

Похований: смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

З

ЗОТОВ Микола Петрович, 1904, с. Павлодар. Рядовий. Помер від ран 15.02.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

І

ІВОЛГІН Федір Андрійович, 1912, с. Шпикулово. Ст. сержант. Пропав без вісті 4.04.1942 на тер. Харківської обл.

ІГНАТОВ Павло Петрович, 1907, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: с. Нова Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

ІГУМНОВ Павло Семенович, 1911, с. Цвєтовка. Рядовий. Помер від ран у 1941. Похований: смт Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл.

ІГУМНОВ (ІГУМЕНОВ) Семен Іванович, 1908, с. Цвєтовка. Рядовий. Помер від ран у 1941. Похований: смт Шевченкове Шевченківського р-ну Харківської обл.

ІНГОВАТОВ Павло Петрович, 1905, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув у серп. 1943. Похований: с. Нова Олександрівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

К

КАНДАУРОВ Петро Степанович, 1913, с. Чикарьовка. Герой Радянського Союзу. Майор, ком. 670 зеніт. артп 5 зеніт. артд 7 гв. А, Степ. фр. Загинув 23.08.1943. Похований: м. Харків, сквер ХТЗ.

КЛЕПИКОВ Василь Микитович, 1921, с. Пітім. Рядовий. Загинув 1.06.1942. Похований: с. Веселе Харківського р-ну Харківської обл.

КЛЮЄВ Петро Єгорович, 1906, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: смт Мала Данилівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

КНЯЗЬКІН Капітон Гаврилович, 1911. Сержант. Загинув 27.08.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КОКОРЕВ Василь Іванович, 1920, с. Новорусаново. Рядовий. Помер від ран 24.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

КОЛМАКОВ Андрій Васильович, 1909, с. Бурмак. Рядовий. Загинув 3.06.1942. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

КОЛОСКОВ Серафим Тихонович, 1912, с. Липовка. Рядовий. Загинув 15.10.1941. Похований: м. Богодухів Харківської обл.

КОМБАРОВ Олексій Іванович, 1914. Лейтенант. Загинув 26.08.1943. Похований: м. Харків.

КОМОВ Федір Тимофійович, 1910, с. Павлодар. Рядовий. Помер від ран 12.09.1943. Похований: смт Золочів Харківської обл.

КОРНІЛОВ Віктор Петрович, 1913, Саратовська обл. Рядовий. Помер від ран у 1942. Похований: с. Борове Харківської обл.

КОЧЕТКОВ Іван Микитович, 1922, с. Михайловка. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Варварівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КУБЛЯКОВ Іван Федорович, 1906. Рядовий. Загинув 6.03.1942. Похований: с. Андріївка Близнюківського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Михайло Матвійович, 1904, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КУРЕПІН Олексій Іванович, 1915, с. Бурнака. Сержант. Загинув 9.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

Л

ЛАЗАРЕВ Олексій Павлович, 1909, с. Дем'яновка. Мол. сержант. Помер від ран 24.05.1942. Похований: с. Радянське Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЛАРІН Дмитро Григорович, 1899, с. Григор'євка. Рядовий. Помер від ран 5.09.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

М

МАСЛОВ Іван Максимович, 1912. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

МАТВЄЄВ Олександр Іванович, 1923. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

МЕРЗЛИКІН Сергій Петрович, 1897 (1908), с. Преображеновка. Загинув 12.08.1943. Похований: смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл.

МЕЩЕРЯКОВ Василь Миколайович, 1913, с. Новорусаново. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: Сахновщинський р-н Харківської обл.

МІТІН Микола Григорович, 1923, с. Шпикулово. Мол. лейтенант. Загинув 16.02.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

Н

НІКІТІН Павло Петрович, 1907. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

О

ОБ'ЄДКОВ Сергій Іванович, 1905, с. Преображеновка. Рядовий. Загинув 30.01.(17.07).1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ОПРИТОВ Василь Михайлович, 1899, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ОСИПОВ Семен Андрійович, 1904, с. Дем'яновка. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ПАНКОВ Яків Васильович, 1910, с. Павлодар. Рядовий. Помер від ран 28.03.1942. Похований: с. Мечебилове Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПАНТЕЛЄЄВ Олексій Степанович, 1910, с. Бурнак. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ПАПОЧКІН Іван Гаврилович, 1917, с. Пітім. Лейтенант. Загинув 14.09.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПАРАМОНОВ Михайло Кузьмич, 1911, Харківська обл. Рядовий. Помер від ран у трав. 1942. Похований: с. Мажарка Кегичівського р-ну Харківської обл.

ПЕМЕНЕНКО (ПИМЕНЕНКО) Кузьма Олексійович, 1922. Єфрейтор. Помер

від ран 14.07.1943. Похований: смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПЛЕШИВЦЕВ Микола Іванович, 1923, с. Григор'євка. Рядовий. Пропав без вісті 25.07.1943 поблизу с. Олексіївка Харківської обл.

ПОДКІДИШЕВ Василь Федорович, 1912, с. Павлодар. Рядовий. Помер від ран 13.04.1943. Похований: с. Шелудьківка Зміївського р-ну Харківської обл.

ПОЛІКАРПОВ Дмитро Федотович, 1907, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Олександр Єгорович, 1902. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Бахметівка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ПОНІКУТІН Микола Іванович, 1899. Ст. сержант. Загинув 11.06.1942. Похований: с. Жовтневе Харківської обл.

ПОПОВ Андрій Микитович, 1908, с. Шпикуловка. Рядовий. Помер від ран у квіт. 1942. Похований: с. Котівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Олександр Іванович, 1902, с. Павлодар. Рядовий. Загинув 13.10.1942. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Яків Корнійович, 1910, с. Максимовка. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Роганка Харківського р-ну Харківської обл.

ПОПОВКІН Федір Іванович, 1898, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 10.02. 1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

ПРОВКІН (ПРОВНІН) Матвій Федотович, 1897, с. Пітім. Рядовий. Помер від ран 31.08.1943. Похований: с. Богодарове Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПРОКОФ'ЄВ Петро Семенович, 1922, с. Михайловка. Ст. сержант. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Р

РОГАЧОВ Микола Федорович, 1923, с. Преображеновка. Сержант. Загинув 20.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

РЯСКОВ Іван Андрійович, 1922, с. Михайловка. Лейтенант. Загинув 18.02.1943.Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

С

САБЛІН Віктор Васильович, 1921, с. Преображеновка. Помер від ран 16.08.1943. Похований: с. Бабенкове Ізюмського р-ну Харківської обл.

САФОНОВ Михайло Андрійович, 1924, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 10.06.1943. Похований: с. Голубівка Харківської обл.

СЕЛИВЕРСТОВ Іван Федорович, 1910, с. Жердєвка. Рядовий. Загинув 8.04.1943. Похований: с. Скрипаї Зміївського р-ну Харківської обл.

СЕРДЮКОВ Дмитро Михайлович, 1919, с. Чибизовка. Рядовий. Загинув 20.04.1942. Похований: с. Петрівське Лозівського р-ну Харківської обл.

СТАРОВ Анатолій Олексійович, 1924, с. Бурнак. Мол. сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: с. Первомайське Харківської обл.

СТЕПАНИЩЕВ Андрій Никифорович, 1910, с. Сукмановка. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Рибалкине Вовчанського р-ну Харківської обл.

СТУКАЛОВ Іван Федорович, 1907, Воронезька обл. Рядовий. Загинув 11.08.1943. Похований: с. Безруки Дергачівського р-ну Харківської обл.

СУВОРІН Іван Степанович, 1912, с. Туголуково. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: Вовчанський р-н Харків. обл.

Т

ТОРШИН Василь Миколайович, 1917. Рядовий. Загинув 16.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ТУРИЩЕВ Микола Олексійович, 1919, с. Чибизовка. Ст. сержант. Пропав без вісті 15.08.1943 на тер. Харківської обл.

ТУРИЩЕВ Михайло Данилович, 1899, с. Бурнак. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Чернещина Харківської обл.

Ф

ФІРСОВ Кузьма Євдокимович, 1894, Харківська обл. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Одринка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Х

ХАХУЛІН Сергій Іванович, 1923, с. Павлодар. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: Харківська обл.

ХОНІН Іван Васильович, 1907. Рядовий. Загинув у черв. 1942. Похований: Харківська обл.

Ц

ЦУКЕРМАН Ньома Якович, 1924, с. Туголуково. Мол. сержант. Помер від ран 10.09.1943. Похований: смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРНИШОВ Василь Михайлович, 1906, с. Григор'євка. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: Харківська обл.

ЧИБІЗОВ Василь Михайлович, 1918, с. Дем'яновка. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: м. Харків.

ЧУКАНОВ Володимир Васильович, 1906. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

Ш

ШЕВ'ЯКОВ Микола Петрович, 1924, с. Павлодар. Рядовий. Загинув 27.08.1943. Похований: смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

ШЕЛОМАНОВ Іван Олексійович, 1902, с. Новорусаново. Рядовий. Пропав без вісті 15.08.1943 на тер. Коломацького р-ну Харківської обл.

ШЕЛОМАНОВ (ШЕМОНАЄВ) Павло Олексійович, 1899. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ШЕПЕЛЄВ Юрій Анатолійович, 1925, м. Курськ. Сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: смт. Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

ШЛИНЬОВ Василь Никифорович, 1912. Рядовий. Загинув 11.03.1942. Похований: Лозівський р-н Харківської обл.

Знаменський район

А

АЛЕКСАНДРОВ Микола Іванович, 1921, с. Сергєєвка. Ст. сержант. Помер від ран 25.08.1943. Похований: с. Бабенкове Ізюмського р-ну Харківської обл.

АЛЕКСАНДРОВ Тимофій Андрійович, 1918, с. Покрово-Марфіно. Пропав без вісті у черв. 1942 на тер. Вовчанського р-ну Харківської обл.

АФАНАСЬЄВ Афанасій Васильович, 1904. Рядовий. Пропав без вісті 8.02.1942 в р-ні с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Б

БАШКИРОВ Олександр Григорович, 1910. Рядовий. Пропав без вісті у р-ні м. Харків.

БЕЗПАЛОВ Іван Михайлович, 1904, с. Княжево. Рядовий. Загинув 21.08.1943. Похований: сел. Курортне Зміївського р-ну Харківської обл.

БОГДАНОВ Юрій Тимофійович, 1922, с. Лаврово. Лейтенант. Загинув у 1942. Похований: с. Вікнине Золочівського р-ну Харківської обл.

В

ВАТРУШИН Олексій Данилович, 1904, с. Каріан. Рядовий. Загинув у берез. 1943. Похований: с. Петропавлівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ВЕЧЕРОВ Юхим Вікторович, 1903. Сержант. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Г

ГАВРИКОВ Олександр Васильович, 1914, с. Михайловка. Ст. лейтенант. Загинув у 1943. Похований: смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

ГОЛОВАНОВ Георгій Павлович, 1924. Рядовий. Помер від ран 20.04.1943. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

ГУЛЯЄВ Олексій Андрійович, 1907. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Слобідка Краснокутського р-ну Харківської обл.

Д

ДУБИШКІН Яків Трохимович, 1896, с. Сухотінка. Рядовий. Помер від ран 17.09.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

ДУШИН Іван Зіновійович, 1909, с. Кікінка. Рядовий. Пропав без вісті 3.02.1942 у р-ні с. Борисівка Харківської обл.

Ж

ЖИВОВ Трохим Федорович, 1909, с. Воронцовка. Рядовий. Загинув 22.07.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

З

ЗАЙЦЕВ Анатолій Васильович, с. Михайловка. Рядовий. Помер від ран 30.03.1943. Похований: с. Кам'янка Харківської обл.

ЗАЙЦЕВА Валентина Василівна, 1918, Знаменський р-н. Рядовий. Померла від ран 28.03.1944. Похована: м. Харків.

ЗВОНАРЬОВ Іван Юхимович, 1906, с. Б. Пади. Рядовий. Загинув 18.03.1942. Похований: смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

ЗЕНЧЕВ Дмитро Гаврилович, с. Каріан. Рядовий. Загинув 6.02.1943. Похований: с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

ЗЕНЧЕВ Микола Гаврилович, 1916, с. Каріан. Сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

К

КАЗАНКОВ Володимир Никифорович, 1922, с. Новознаменка. Рядовий. Пропав без вісті 4.04.1942 в р-ні с. Копанки Харківської обл.

КАРПУХІН Павло Федорович, 1919, с. Нікольське. Рядовий. Загинув у січ. 1942. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

КЛИМОВ Іван Семенович, 1916, с. Альохіно. Рядовий. Загинув у верес. 1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КЛИМОВ Михайло Єгорович, с. Комбаровка. Сержант. Загинув у трав. 1942. Похований: Харківська обл.

КОЛЯДІН Іван Андрійович, 1918, с. Прогрес. Сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОСТРИХІН Сергій Митрофанович, 1907. Пропав без вісті 8.08.1942 в р-ні с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОЧЕТИГОВ Олександр Васильович, 1924, с. Княжево. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Дмитро Іванович, 1922. Рядовий. Помер від ран 26.08.1943. Похований: Харківська обл.

КУЛАГІН Василь Тимофійович, 1919, с. Каріан. Рядовий. Загинув 10.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУЛЕШОВ Василь Олександрович, 1898, с. Чичеріно. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл.

КУРБАНОВ Олексій Іванович, 1921. Сержант. Загинув 2.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

М

МАКАРОВ Михайло Павлович, 1903, с. Дуплято-Маслово. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Мала Рогозянка Золочівського р-ну Харківської обл.

МАНДРІН Серафим Сергійович, 1925, с. Знаменка. Рядовий. Помер від ран 22.09.1943. Похований: смт Золочів Харківської обл.

МЕЩЕРЯКОВ Микола Петрович, 1904, с. Знаменка. Рядовий. Загинув 12.03.1943. Похований: с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

МИРОНОВ Іван Павлович, 1915, с. Михайловка. Рядовий. Загинув у бою. Похований: Харківська обл.

Н

НАСИЛЬНИКОВ Микола Павлович, 1913, с. Третяковка. Рядовий. Помер від ран 1.03.1942. Похований: Харківська обл.

НІКОЛІН Іван Сергійович, 1922, с. Борозда. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

НОВИКОВ Олександр Григорович, 1917, с. Знаменка. Ст. лейтенант. Загинув 3.04.1943. Похований: с. Шпаківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

НОВИКОВ Іван Дмитрович, 1903, с. Знаменка. Рядовий. Загинув 3.02.1942. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

О

ОДИНЦОВ Яків Трохимович, 1913. Рядовий. Загинув 6.02.1943. Похований: смт Дворічна Харківської обл.

ОРЛОВ Олексій Степанович, с. Дуплято-Маслово. Помер від ран 13.01.1944. Похований: м. Харків.

П

ПОЗДНЯКОВ Іван Олександрович, 1925, с. Б. Пади. Рядовий. Загинув 9.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Михайло Кузьмич, 1923, с. Альохіно. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Крюкове Первомайського р-ну Харківської обл.

ПУЧОНКІН Василь Сергійович, 1897, с. Сергєєвка. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

С

САВЧЕНКО Федір Меркулович, 1918, с. Василівка Дніпропетровської обл. Капітан. Загинув 17.09.1943. Похований: с. Попівка Харківської обл.

САЖНЄВ Василь Якович, 1914. Лейтенант. Пропав без вісті 15.08.1943. на тер. с. Олексіївка Харківської обл.

СИВОХІН Микола Васильович, 1912, с. Покрово-Марфіно. Сержант. Загинув 17.05.1943. Похований: Харківська обл.

СТАРОСТІН Петро Максимович, 1916, с. Дуплято-Маслово. Рядовий. Помер від ран 11.02.1945. Похований: Харківська обл.

Т

ТРИФОНОВ Анатолій Петрович, 1925, с. Потуповка. Сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ф

ФОМІН Микола Олександрович, 1905. Рядовий. Помер від ран 29.08.1943. Похований: сел. Уразово Валуйського р-ну Бєлгородської обл.

ФРОЛОВ Іван Іванович, 1915, с. Нікольське. Лейтенант. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Завадське Золочівського р-ну Харківської обл.

ФРОЛОВ Іван Петрович, 1923, с. Воронцовка. Сержант. Загинув 11.03.1943. Похований: с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл.

Я

ЯКОВЛЄВ Серафим Миколайович, 1912, с. П. Марфіно. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: Харківська обл.

Інжавінський район

А

АНИКЄЄВ Степан Андрійович, 1899, с. Шумиловка. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

АРХИПОВ Іван Михайлович, 1902, с. Ольховка. Рядовий. Загинув 2.02.1942. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

Б

БАТАНОВ Іван Дмитрович, 1911. Рядовий. Помер від ран 23.08.1943. Похований: с. Писарівка Золочівського р-ну Харківської обл.

БОЯРИНОВ Андрій Михайлович. с. Леонтьєвка. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

В

ВЕДЕНСЬКИЙ Віктор Михайлович, 1921, с. Красовка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл.

Г

ГВОЗДЄВ Іван Борисович, с. Гвоздевка. Сержант. Загинув 12.09.1943. Похований: с. Костянтівка Зміївського р-ну Харківської обл.

ГОСТИЛІН Петро Михайлович, 1920, с. Павловка. Рядовий. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Борова Харківської обл.

ГУСЄВ Михайло Трохимович, 1898, с. Красовка. Рядовий. Загинув 14.02.1943. Похований: с. Байрак Харківського р-ну Харківської обл.

Д

ДАВИДОВ Іван Якович, 1913. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл.

ДЕГТЯРЬОВ Іван Іванович, 1898. Рядовий. Пропав без вісті поблизу с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ДОМНІН Іван Дмитрович, 1923. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Тернова Харківської обл.

ДУРЕНКОВ Микола Єгорович, 1906. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Стара Водолага Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Є

ЄЛИСЄЄВ Семен Олексійович, 1908, с. Мар'євка. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: Меморіал, м. Богодухів Харківської обл.

ЄМЕЛЬЯНОВ Олександр Васильович, 1915, с. Нащокіно. Рядовий. Загинув 10.03.1942. Похований: с. Радянське Харківської обл.

ЄРОХІН Федір Петрович, 1917. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖЕЛТОУХОВ Іван Семенович, 1905 (1919). Рядовий. Загинув 3.03.1942.

Похований: с. Рябоконівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

ЖЕЛТОУХОВ Степан Петрович, 1913, с. Кулевча. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Черемушне Зміївського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Терентій Іванович, 1903, с. Курдюки. Рядовий. Загинув 4.02.1942. Похований: с. Криничне Балаклійського р-ну Харківської обл.

К

КАЗАНКОВ Микола Федорович, 1920, с. Павловка. Мол. сержант. Загинув 2.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

КАЗЬМІН Трохим Васильович, 1904, с. Леонтьєвка. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Вільхівка Харківського р-ну Харківської обл.

КАЛМИКОВ Іван Петрович, 1903, с. Михайловка. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Рябоконівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

КАЛЮТНИКОВ Федір Ілліч, 1902. Рядовий. Загинув 29.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківській обл.

КАТІН Григорій Федорович. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КИСПІКОВ Андрій Михайлович, 1915, с. Курдюки. Рядовий. Загинув 14.02.1943. Похований: Харківська обл.

КЛЕПИКОВ Михайло Федорович, 1903, с. Курдюки. Рядовий. Загинув 4.02.1942. Похований: с. Криничне Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОМАРОВСЬКИЙ Максим Олександрович, 1914, Могильовська обл., Білорусь. Ст. лейтенант. Загинув 5.03.1943. Похований: м. Балаклія Харківської обл.

КОНЄВ Олексій Олексійович, 1906, с. Терновоє. Рядовий. Помер від ран 31.08.1943. Похований: с. Гусина Поляна Зміївського р-ну Харківської обл.

КОНОВАЛОВ Леонід Кирилович, 1925, с. Нікітіно. Рядовий. Пропав без вісті 2.09.1943 на тер. Богодухівського р-ну Харківської обл.

КОЧЕРГІН Федір Михайлович, 1925, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 18.09.1943. Похований: с. Трудолюбівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

КУЗЬМІН Трохим Васильович, 1904, с. Леонтьєвка. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований. с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

КУЛИКОВ Іван Петрович, 1914, с. Курдюки. Мол. сержант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Вікнене Ізюмського р-ну Харківської обл.

Л

ЛАСТОВКІН Павло Лаврентійович, 1911, с. Ольховка. Рядовий. Загинув 27.08.1943. Похований: с. Вилівка Зміївського р-ну Харківської обл.

ЛАТИШЕВ Павло Федорович, 1912, с. Калугіно. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЛЕВІН Василь Костянтинович, 1923, с. К. Пущино. Рядовий. Загинув

6.03.1943. Похований: с. Безмятежне Шевченківського р-ну Харківської обл.

ЛОБКОВ Іван Іванович, 1923. Рядовий. Помер від ран 5.05.1943. Похований: с. Українка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛОГУНОВ Василь Пилипович, 1923, с. Торбєєвка. Рядовий. Загинув 11.09.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЛОЩИНІН Іван Єрмолайович, 1910, с. Інжавіно. Рядовий. Загинув 14.09.1943. Похований: с. Старовірівка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ЛЯПІН Єгор Степанович, 1906, с. Єкатеринопілля. Рядовий. Загинув 10.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

М

МАЛІН Василь Миколайович, 1917, с. Ніколіно. Сержант. Загинув 30.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

МАРКУШИН Петро Михайлович, 1904. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Комсомольське Печенізького р-ну Харківської обл.

МАРТЬЯНОВ Ілля Арсентійович, 1911, с. Караул. Рядовий. Загинув 21.02.1942. Похований: смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

МЕДВЕДЄВ Андрій Іванович, 1916, с. Шумиловка. Рядовий. Загинув 27.02.1943. Похований: с. Михайлівка Харківської обл.

МЕРКУЛОВ Олексій Дмитрович, 1919. Ст. лейтенант. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

МІССУРІН Андрій Михайлович, 1912, с. Ясачний Баликлей. Рядовий. Загинув 19.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

МОРДВИНОВ Сергій Прокопович, 1907, с. К. Салтиково. Рядовий. Загинув 16.10.1941. Похований: м. Богодухів Харківської обл.

Н

НАЗАРОВ Іван Данилович, с. Красовка. Рядовий. Помер від ран 30.03.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

НЕЧАЄВ Петро Іванович, 1908. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: Харківська обл.

О

ОВСЯННИКОВ Григорій Сергійович, 1912, с. Паревка. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

П

ПАРШИНЦЕВ Микола Ерастович, 1901, с. Боброво. Сержант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПЕРЕПЬОЛКІН Олександр Гаврилович, 1903, с. Івановка. Сержант. Загинув 19.05.1942. Похований: с. Непокрите (Шестакове) Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОКАТИЛОВ Петро Захарович, с. Мельнична. Старшина. Пропав без вісті 23.03.1943 в р-ні с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

ПОЛУБОЯРИНОВ Тимофій Володимирович, 1919, с. Криворуччя. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Петрівське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Андрій Сергійович. Рядовий. Загинув 2.02.1942. Похований: поблизу с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Валентин Іванович, 1925, с. Інжавіно. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Іван Семенович, 1915, с. Мар'євка. Рядовий. Помер від ран 13.06.1943. Похований: м. Люботин Харківської обл.

ПРОКУРАТОВ Петро Федорович, 1902, с. Ломовка. Сержант. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПРОНІН Петро Андрійович, 1901, с. Ніколіно. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

ПТІЦИН Дмитро Єгорович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 9.04.1942 в р-ні с. Піщане Харківської обл.

ПУТКОВ Василь Дмитрович, 1909, с. Михайловка. Рядовий. Загинув 6.02.1942. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

Р

РАСПОПОВ Павло Петрович, 1908, с. Курдюки. Рядовий. Помер від ран 14.04.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

РАССКАЗОВ Микола Григорович, 1912, с. Моршань. Старшина. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

РИЛОВ Семен Никифорович, 1905, с. Інжавіно. Рядовий. Загинув 4.09.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

С

САЙКІН Михайло Васильович. Сержант. Загинув 22.05.1942. Похований: Борівський р-н Харківської обл.

САМОДУРОВ Олександр Георгійович, 1908, с. Серединка. Рядовий. Загинув 22.07.1943. Похований: Харківська обл.

САМОХВАЛОВ Федір Андрійович, с. Ломовка. Рядовий. Загинув 18.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

СЕЛЕЗНЬОВ Василь Ілліч, 1921. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: с. Олександрівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

СИДОРОВ Григорій Семенович, 1907, с. Нікітіно. Рядовий. Загинув 19.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

СИПАЧОВ Іван Гаврилович, 1918, с. Трескіно. Рядовий. Загинув 7.04.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СПИРИДОНОВ Іван Герасимович, 1923. Лейтенант. Загинув 24.02.1943. Похований: х. Булахи Нововодолазького р-ну Харківської обл.

СТАРОДУБЦЕВ Олексій Васильович, 1914, с. Паревка. Рядовий. Загинув у лют. 1943. Похований: поблизу с. Олексіївка Харківської обл.

СТАРИНІН Микола Єгорович, 1916, с. Калугіно. Рядовий. Пропав без вісті 23.03.1943 в р-ні м. Харків.

СТРЕЛЬЦОВ Максим Степанович. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

СУРИКОВ Володимир Іванович, с. Бокіно. Сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Каплунівка (Пархомівка) Краснокутського р-ну Харківської обл.

СУСЛІН Федір Федорович, 1902. Рядовий. Загинув 4.02.1942. Похований: Харківська обл.

СЬОМІН Іван Семенович, 1909. Сержант. Загинув 5.09.1943. Похований: Барвінківський р-н Харківської обл.

СЬОМІН Іван Степанович, 1894, с. Нікітіно. Рядовий. Загинув 22.02.1942. Похований: с. Степанівка Харківської обл.

Т

ТАМАЛИНЦЕВ Юхим Тихонович, 1907. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 поблизу сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТАТАРИНОВ Петро Семенович, 1923, с. Паревка. Рядовий. Помер від ран 13.09.1943. Похований: с. Левківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ТРЕГУБОВ Григорій Костянтинович, 1914, с. К. Пущино. Рядовий. Загинув 17.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

Ф

ФЕДОТОВ Петро Олексійович, 1905, с. Карандеєвка. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл.

ФЕДЯНІН Микола Федорович, 1905, с. Леонтьєвка. Рядовий. Пропав без вісті 14.02.1942 поблизу с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл.

ФЕДЯНІН Семен Федорович, 1914. Пропав без вісті 14.02.1942 поблизу с. Волохів Яр Чугуївського р-ну Харківської обл.

ФИРСОВ Дмитро Іванович, с. Сергеевка. Рядовий. Помер від ран 3.04.1942. Похований: с. Крутоярівка Харківської обл.

Х

ХРИКОВ Трифон Степанович, 1902. Рядовий. Загинув 28.04.1942. Похований: с. Вікнине Золочівського р-ну Харківської обл.

Ц

ЦЕЛІНСЬКИЙ Сергій Іванович, 1922, м. Ростов-на-Дону. Сержант. Загинув 19.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕТВЕРТКОВ Василь Єгорович, 1915. Рядовий. Помер від ран 22.03.1942. Похований: с. Волвенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЧЕТВЕРТКОВ Василь Микитович, 1911, Московська обл. Старшина. Загинув 8.10.1943. Похований: с. Вилівка Зміївського р-ну Харківської обл.

Ш

ШАРАПОВ Василь Федорович, 1924, с. Курдюки. Рядовий. Пропав без вісті 12.02.1943 в р-ні с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

ШАРАПОВ Іван Іванович, 1917, с. Привольний. Сержант. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ШАРОВАТОВ Андрій Андрійович, 1915, с. Булгаковка. Старшина. Загинув 17.09.1943. Похований: смт Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ШИЛІН (ШИШІН) Петро Михайлович, с. Павловка. Рядовий. Загинув 28.05.1942. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

Кирсановський район

А

АБРАМОВ Андрій Григорович, 1899, сел. Старіца. Рядовий. Загинув у лип. 1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

АГАПОВ Петро Володимирович, 1908, м. Кирсанов. Рядовий. Загинув 9.09.1943. Похований: с. Горохуватка Борівського р-ну Харківської обл.

АДАМОВ Григорій Іванович, 1896, сел. Красний Октябр. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

АЛПАТОВ Антон Пилипович, 1905, сел. Сурки. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

АЛПАТОВ Михайло Григорович, 1905, с. Калаїс. Рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: с. Дудківка Зміївського р-ну Харківської обл.

АМЗІН (АЛЕЗІН) Микола Кузьмич, 1920, с. Іноковка 1. Рядовий. Пропав у 1942 поблизу м. Харків.

АХРОМОВИЧ Андрій Данилович, 1914, с. Ленінське. Сержант. Загинув 24.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

Б

БАБКІН Олександр Григорович, 1919. Рядовий. Загинув 3.04.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

БАКУЛІНА Клавдія Петрівна, 1923, с. Свищевка. Рядовий. Загинула 21.02.1943. Похована: Харківська обл.

БОГОМОЛОВ Павло Михайлович, 1912, м. Кирсанов. Сержант. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Тимченки Харківської обл.

БОРИСОВ Микола Кузьмич, 1904, с. Сосновка. Рядовий. Загинув 3.04.1942. Похований: с. Жовтневе Балаклійського р-ну Харківської обл.

Г

ГАВРИЛОВСЬКИЙ Юрій Олексійович, 1922, с. Пересипкіно. Політрук. Загинув 23.03.1943. Похований: с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл.

ГАЙВОРОНСЬКИЙ Микола Іванович, 1908. Сержант. Загинув 20.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Д

ДАЛЕГІН Микола Андрійович, 1913. Рядовий. Загинув у лип. 1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ДЄДОВ Яків Олексійович, 1911, с. Іноковка 1. Рядовий. Загинув 13.06.1942. Похований: Харківська обл.

ДУБІНІН Тимофій Федорович, 1902, с. Калаїс. Рядовий. Загинув 3.02.1943. Похований: с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

Є

ЄВДОКИМОВ Олександр Максимович, 1922, с. Вячка. Рядовий. Помер від ран 10.03.1943. Похований: м. Харків.

З

ЗЕМЦОВ Федір Кузьмич, 1914, м. Кирсанов. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

І

ІВАНИЩЕВ Володимир Михайлович, 1915. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл.

ІСАЄВ Володимир Тимофійович, 1922, м. Кирсанов. Рядовий. Загинув 1.01.1942. Похований: Печенізький р-н Харківської обл.

К

КОЛИЧЕВ Микола Кузьмич, 1919, с. Ковилка. Лейтенант. Загинув 5.05.1942. Похований: Харківська обл.

КОМНОВ (КОЛЄНОВ) Борис Михайлович, 1924, м. Кирсанов. Мол. лейтенант. Загинув 16.04.1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

КОНДРАТЬЄВ Василь Федорович, 1912, с. Федоровка. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Зеленівка Первомайського р-ну Харківської обл.

КОНДРАШОВ Василь Федорович, 1903, с. Федоровка. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Зеленівка Первомайського р-ну Харківської обл.

КОНЄВ Микола Федорович, 1913, Кирсановський р-н. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Ріпки Богодухівського р-ну Харківської обл.

КОСОРУКОВ Петро Петрович, 1924, с. Рамза. Рядовий. Загинув 14.09.1943. Похований: Барвінківський р-н Харківської обл.

КУТУКОВ Терентій Терентійович, 1910. Рядовий. Пропав без вісті 15.03.1942 у р-ні с. Верхній Бишкин Первомайського р-ну Харківської обл.

Л

ЛИСИХ Василь Семенович, 1921, с. Калаїс. Сержант. Загинув 16.03.1942. Похований: с. Федорівка Харківської обл.

ЛОМАКІН Олексій Григорович, 1920, с. Калаїс. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: Харківська обл.

ЛОМАКІН Олексій Михайлович, 1915, с. Калаїс. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЛЯЛІКОВ Олексій Федорович, 1896, сел. Жулідовка. Рядовий. Загинув 6.06.1943. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

М

МАРТЕМ'ЯНОВ Федір Миколайович, 1905. Рядовий. Загинув 26.01.1942. Похований: ст. Лихачове, Первомайський р-н Харківської обл.

МЕДВЕДЄВ Василь Васильович, 1923, с. Голинщино. Рядовий. Загинув у лип. 1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

МЕНЬШИХ Федір Євгенович, 1908, с. Іноковка 1. Ст. сержант. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Городнє Харківської обл.

МОРДОВІН Олексій Степанович, 1907, м. Кирсанов. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Дмитрівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

МОСОЛКОВ Іван Миколайович, 1903, с. Єкатериновка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Н

НЕПРОКІН Сергій Федорович, 1923. Рядовий. Загинув у серп. 1943. Похований: с. Михайлівка Харківської обл.

О

ОКУНЬКОВ Калістрат Петрович, 1903, с. Іноковка 1. Рядовий. Загинув у берез. 1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

П

ПАНТЕЛЄЄВ Ілля Терентійович, 1912, с. Рамза. Рядовий. Загинув у квіт. 1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПАРКІН Іван Семенович, 1914, с. Рамза. Лейтенант. Загинув у жовт. 1943. Похований: Чугуївський р-н Харківської обл.

ПЕТРУШИН Микита Никифорович, 1908, м. Кирсанов. Мол. лейтенант. Загинув 28.03.1942. Похований: Харківська обл.

ПОДКОВИРІН Микола Іванович, 1910, с. Голинщино. Рядовий. Загинув у груд.1943. Похований: с. Варварівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОЛІКАНОВ Володимир Степанович, 1919, с. Беклемищево. Рядовий. Загинув у січ. 1943. Похований: м. Харків, Жихар.

ПОНОМАРЬОВ Олександр Степанович, 1916, сел. Сурки. Рядовий. Помер від ран 17.04.1945. Похований: с. Верхній Бишкин Первомайського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Микита Архипович, 1903, с. Калаїс. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОТАПОВ Василь Онисимович, 1911, с. Ульяновка. Рядовий. Загинув 31.08.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПОЧЕЧУЄВ Валентин Миколайович, 1924, с. Хмелинка. Сержант. Загинув 10.08.1943. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПРОВОРКІН Іван Михайлович, 1908, м. Кирсанов. Рядовий. Загинув 13.08.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПРОХОРОВ Федір Васильович, 1918, с. Голинщино. Рядовий. Загинув у груд. 1942. Похований: поблизу м. Харків.

ПУТИЛІН Петро Кузьмич, 1903, с. Соколово. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1942 поблизу с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

Р

РЄДІН Павло Михайлович, 1911. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: м. Харків.

РЯБОВ Микола Павлович, 1924, с. Голинщино. Рядовий. Помер від ран 17.09.1943. Похований: с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл.

РЯБОВ Олександр Михайлович, 1912, с. Уваровщина. Лейтенант. Загинув 16.09.1943. Похований: с. Перекіп Валківського р-ну Харківської обл.

С

САБЛІНА Олександра Хомівна, 1924, с. Чутановка. Рядовий. Загинула 11.02.1943. Похована: Харківський р-н Харківської обл.

САВЕЛЬЄВ Григорій Федорович, 1924. Рядовий. Загинув 6.09.1943. Похований: с. Лиман Зміївського р-ну Харківської обл.

САЛЬНИКОВ Іван Ілліч, 1914, с. Голинщино. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

САЛЬНИКОВ Степан Іванович, 1903. Рядовий. Загинув у верес. 1943. Похований: Харківська обл.

САМОДУРОВ Василь Никифорович, 1899, с. Уваровщина. Рядовий. Помер від ран 28.08.1943. Похований: м. Вовчанськ Харківської обл.

САМОДУРОВ Павло Матвійович, 1922, м. Кирсанов. Рядовий. Загинув 15.03.1943. Похований: с. Гаврилівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

САМОТАЄВ Микола Петрович, 1924, с. Іноковка 2. Рядовий. Загинув 24.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

САМСОНОВ Андрій Якович, 1904, с. Михайловка. Рядовий. Помер від ран 12.06.1942. Похований: Куп'янський р-н Харківської обл.

СВИННИКОВ Іван Степанович, 1897. Рядовий. Загинув 21.02.1943. Похований: с. Роздолля Харківської обл.

СКОРОБОГАТОВ Олександр Кузьмич, 1921 (1923), с. Іноковка 2. Мол. лейтенант. Загинув 27.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЛУЖЕНИКІН Матвій Тихонович, 1904, с. Голинщино. Рядовий. Загинув у листоп. 1943. Похований: поблизу м. Харків.

СЛУЖЕНИКІН Олександр Матвійович, 1924, с. Голинщино. Лейтенант. Загинув 15.08.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

СОБАКІН Василь Васильович, 1923, Полтавська обл. Рядовий. Загинув 24.06.1942. Похований: с. Новоіванівка Харківської обл.

СОКОЛУХІН Сергій Миколайович, 1911. Рядовий. Загинув 1.03.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

СОЛОПОВ Андрій Гаврилович, 1904, с. Інаковка 1. Рядовий. Пропав без вісті 3.02.1942 у р-ні с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

Т

ТИШКІН Василь Герасимович, 1915, с. Вячка. Пропав без вісті у лип. 1942 поблизу с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ТОКАРЕВ Сергій Володимирович, 1917(1918). Рядовий. Загинув 11.05.1943. Похований: с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ф

ФІЛІМОНОВ Павло Михайлович, 1914, с. Вячка. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ц

ЦИГАНКОВ Іван Петрович, 1902. Мол. сержант. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

Ч

ЧЕРНОВ Василь Миколайович, 1910. Рядовий. Пропав без вісті у 1942 на тер. Харківської обл.

ЧЕРНИШОВ Степан Микитович, 1897, с. Ульяновка. Рядовий. Помер від хвороби у 1943. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧУФИСТОВ Григорій Єгорович, 1896. Рядовий. Помер від ран 19.09.1943. Похований: с. Соколове Зміївського р-ну Харківської обл.

Ш

ШАДРОВ Олександр Володимирович, 1908. Мол. лейтенант. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

ШИРШОВ Василь Іванович, 1905. Рядовий. Загинув 22.04.1942. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

ШИХОРІН Василь Васильович, 1905. Рядовий. Загинув 28.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Щ

ЩЕКОЧИХИЙ Єфим Васильович, 1897, с. Калаїс. Рядовий. Загинув 13.03.1943. Похований: с. Липці Харківського р-ну Харківської обл.

ЩЕРБИНІН Єгор Дмитрович, 1905. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮРКО Петро Олексійович, 1921. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Кам’янка Первомайського р-ну Харківської обл.

Я

ЯРКІН Іван Гаврилович, 1910. Мол. лейтенант. Загинув 31.03.1942. Похований: с. Артемівка Печенізького р-ну Харківської обл.

ЯСТРЕБЦОВ (ЯСТРЕБОВ) Іван Іванович, 1904. Рядовий. Загинув 2.03.1943. Похований: с. Сидоренкове Валківського р-ну Харківської обл.

м. Котовськ

А

АГАПОВ Петро Якович, 1911, с. Княжево Знаменського р-ну Тамбовської обл. Рядовий. Загинув 23.06.1942. Похований: с. Шевченкове Друге Близнюківського р-ну Харківської обл.

Б

БОГОЛАНОВ Василь Миколайович, 1916, Івановська обл. Рядовий. Пропав без вісті 10.03.1943 на тер. Зміївського р-ну Харківської обл.

В

ВОРОЖЕЙКІН Василь Петрович, 1913. Рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

Д

ДУБИШКІН Іван Кирилович, 1910, с. Сухотінка Знаменського р-ну Тамбовської обл.. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Піщане Чугуївського р-ну Харківської обл.

З

ЗАХАРОВ Олександр Іванович, 1916. Військтехнік II рангу. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Киселі Первомайського р-ну Харківської обл.

ЗЯБЛОВ Петро Гаврилович, 1906 (1909), Сампурський р-н. Рядовий. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

К

КОРОЛЬОВ Михайло Петрович, 1920, м. Котовськ. Мол. лейтенант. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Василь Федосійович, 1910, с. Велика Липовиця Тамбовського р-ну. Єфрейтор. Загинув 11.02.1943. Похований: с. Олександрівка Харківського р-ну Харківської обл.

Л

ЛОМОВ Федір Григорович, 1915. Ст. фельдшер. Пропав без вісті 22.06.1942 у р-ні с. Абрамів Яр Куп'янського р-ну Харківської обл.

О

ОДИНЦОВ Арсентій Романович, 1912. Лейтенант. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

П

ПАШИН Дмитро Михайлович, 1913. Рядовий. Загинув 3.12.1942. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ПЕТРОВ Василь Михайлович, 1918, м. Котовськ. Мол. сержант. Загинув 16.04.1943. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Олександр Петрович, 1925, Мічурінський р-н. Сержант. Заги-

нув 13.09.1943. Похований: смт Коломак Харківської обл.

С

САВЕЛЬЄВ Іван Єлізарович, 1922. Капітан. Загинув 24.03.1943. Похований: с. Залиман Балаклійського р-ну Харківської обл.

СОМОВ Віктор Миколайович, 1923, м. Саратов. Гв. рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

Моршанський район

А

АБАПОЛОВ Іван Якович, 1922, с. Пітерське. Рядовий. Загинув 6.08.1943. Похований: с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл.

АЛЕКСЄЄВ Олександр Іванович, 1913. Ст. сержант. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

АЛКІДОВ Петро Якович. Загинув у 1941. Похований: Харківська обл.

АНТОНОВ Василь Олексійович. Рядовий. Помер від ран. Похований: с. Гонтарівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

Б

БАБАКІН Сергій Семенович, 1924. Сержант. Загинув 21.08.1943. Похований: с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

БОРИСЯКІН Андрій Федотович, 1910, с. Парський Угол. Рядовий. Загинув 13.03.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

БОРОВКОВ Павло Михайлович, 1901. Рядовий. Загинув 18.10.1941. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

БРИСИКОВ Василь Іванович, 1923. Мол. сержант. Пропав без вісті 27.02.1943 поблизу м. Лозова Харківської обл.

БУЗДАКОВ Матвій Павлович, 1909. Рядовий. Загинув 20.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

БУЗУКІН Василь Павлович, 1922. Ст. лейтенант. Загинув 30.05.1943. Похований: с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

В

ВОДОП'ЯНОВ Іван Миколайович, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 11.03.1943. Похований: смт Утківка Харківського р-ну Харківської обл.

ВОЛКОВ Михайло Григорович, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: с. Шевченка (за інш. відом. — с. Кам'янка Ізюмського р-ну) Харківської обл.

ВОРГАНОВ Микола Сергійович, 1908. Рядовий. Пропав без вісті 4.04.1942 поблизу с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ВОРОБЙОВ Іван Григорович, 1902, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 11.03.1943. Похований: с. Петрівське Харківської обл.

ВОЛОШИН Ілля Іванович, 1900. Рядовий. Загинув. Похований: Харківська обл.

Г

ГАВЕРДОВ Василь Харитонович, 1896, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГАЛЯМІН Микола Петрович, 1908. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 поблизу сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГЛОДЄВ Олександр Григорович, 1919, м. Моршанськ. Рядовий. Помер від ран 12.01.1943. Похований: Харків. обл.

ГОРБУНОВ Іван Петрович, 1910. Рядовий. Загинув 24.09.1943. Похований: с. Перекіп Валківського р-ну Харків. обл.

ГОРБУНОВ Петро Павлович, 1921, с. Левіно. Сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГРИБКОВ Володимир Васильович, 1921. Капітан. Загинув 9.09.1943. Похований: с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГРИБОЄДОВ Борис Іванович. Сержант. Пропав без вісті 21.07.1943 на тер. Харківської обл.

ГРИГОР'ЄВ Василь Іванович, с. Пеньки. Рядовий. Помер від ран 25.03.1942. Похований: м. Ізюм Харків. обл.

ГУРОВ Володимир Кузьмич, 1908, Пензенська обл. Рядовий. Пропав без вісті у берез. 1943 на тер. Первомайського р-ну Харківської обл.

Д

ДАНКОВ Павло Іванович, 1916. Старшина. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Тихоцьке Ізюмського р-ну Харків. обл.

ДАНЬШИН Іван Петрович, 1912, Пензенська обл. Сержант. Загинув 13.09.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

ДЕВІЦИН Олександр Якович, 1914. Рядовий. Пропав без вісті 13.03.1943 на тер. Харківської обл.

ДЕРЯБІН Іван Васильович, 1922, с. Пітерка. Мол. сержант. Загинув 29.04.1942. Похований: с. Стариця Вовчанського р-ну Харківської обл.

ДЕРЯБІН Олександр Петрович, 1924. Рядовий. Загинув 15.07.1943. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

ДИРІН Петро Анатолійович, 1916. Рядовий. Пропав без вісті 4.04.1942 поблизу с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДОБІН Григорій Йосипович, 1907, с. Устьє. Рядовий. Пропав без вісті 21.08.1943 поблизу с. Костянтинівка Харківської обл.

ДОЛИНСЬКИЙ Віктор Павлович. Сержант. Загинув 1.06.1942. Похований: Харківська обл.

ДРОБЖЕВ Іван Михайлович, 1924, с. Алексеевка. Мол. сержант. Помер від ран у верес. 1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

ДЯЧКОВ Олександр Петрович, 1912. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Є

ЄВЗИКОВ Петро Іванович, 1903. Старшина. Загинув 12.08.1943. Похований: Харківська обл.

ЄГРИШИН (ЄГРИШКІН) Олексій Михайлович, 1915. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖИБРОВ Михайло Андрійович, 1916. Ст. сержант. Загинув 20.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЖОГІН Павло Максимович. Рядовий. Пропав без вісті у серп. 1943 на тер. Харківської обл.

ЖУКОВ Андрій Костянтинович. Ст. сержант. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЖУЛІДОВ Валентин Сергійович, 1920, м. Моршанськ. Ст. сержант. Загинув 20.08.1943. Похований: Харківська обл.

З

ЗАВРАЖНОВ Петро Сергійович, 1918, с. Парський Угол. Ст. лейтенант. Загинув 4.03.1943. Похований: Нововодолазький р-н Харківської обл.

ЗАЙКА Дмитро Климентійович, 1903, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 3.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗАЙЦЕВ Іван Дмитрович, 1914, м. Моршанськ. Старшина. Пропав без вісті 28.02.1943 поблизу м. Барвінкове Харківської обл.

ЗОЛОТОВ Павло Тимофійович, 1900. Рядовий. Помер від ран 11.04.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

К

КАВЕРІН Микола Петрович, 1901, с. Алкузькі Борки. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: Харківська обл.

КАРПУНІН Микола Антонович, 1918. Лейтенант. Загинув 12.08.1943. Похований: Дергачівський р-н Харківської обл.

КАТАШЕВ Валерій Йосипович, м. Воронеж. Сержант. Пропав без вісті 23.03.1943 на тер. Харківської обл.

КЕЧИН Олексій Михайлович, 1922 (1925). Гв. рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

КИСЕЛЬОВ Олексій Іванович, 1916, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 9.02.1943. Похований: н.п. Малинівка Харківської обл.

КИСЕЛЬОВ Петро Олексійович, 1912. Рядовий. Помер від ран 17.08.1943. Похований: с. Веселе Харківського р-ну Харківської обл.

КИСТАНОВ Микола Аркадійович. Рядовий. Загинув 17.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

КЛИКОВ Віктор Семенович. Ст. лейтенант. Загинув 15.09.1943. Похований: Харківська обл.

КОБЗЄВ Яків Іванович, 1924, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 24.08.1943. Похований: Харківська обл.

КОВАЛЕРЧУК Йосип Григорович, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 4.09.1943. Похований: с. Клименівка Зміївського р-ну Харківської обл.

КОВРИГІН Павло Петрович, 1905, м. Моршанськ. Рядовий. Пропав без вісті 23.08.1943 поблизу с. Костянтинівка Харківської обл.

КОЖЕВНИКОВ Єгор Іванович, 1911. Рядовий. Загинув 17.07.1942. Похований: Харківська обл.

КОЗИРЕВ Василь Іванович, 1923, с. Алгасово. Ст. сержант. Загинув 30.08.1943. Похований: Харківська обл.

КОКАРЕВ Олексій Васильович, 1924. Загинув 15.03.1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

КОМАРОВ Андрій Іванович, 1897. Рядовий. Загинув 24.08.1943. Похований: м. Харків.

КОНЬКОВ Семен Матвійович, 1904. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: смт Польова Дергачівського р-ну Харківської обл.

КОРНЄВ Олександр Іванович, 1916. Гв. рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

КОРОБКОВ Олексій Павлович. Сержант. Загинув 25.03.1942. Похований: Харківська обл.

КОРОБОВ Дем'ян Григорович, 1907, с. Серпове. Рядовий. Загинув 2.03.1943. Похований: м. Лозова Харківської обл.

КОРОЛЬОВ Дмитро Іванович, 1925. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

КОРОЛЬОВ Олександр Миколайович, 1922, Пензенська обл. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: сел. Безпалівка Зміївського р-ну Харківської обл.

КОРОТАЄВ Аким Леонтійович, 1901, с. Серпове. Рядовий. Загинув 2.03.1943. Похований: м. Лозова Харківської обл.

КОРОТКОВ Михайло Григорович, Таджикистан. Рядовий. Загинув 20.03.1942. Похований: Харківська обл.

КРАСНЕНКОВ Петро Іванович, 1914, с. Грибоєдово Бондарського р-ну. Сержант. Пропав без вісті 12.08.1943 у Богодухівському р-ні Харківської обл.

КРЕЧЕТОВ Володимир Матвійович, 1894. Рядовий. Загинув 15.03.1943. Похований: с. Первомайське Балаклійського р-ну Харківської обл.

КРЕЧЕТОВ Федір Тихонович, 1906. Сержант. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КРЮКОВ Іван Єгорович, 1905. Рядовий. Загинув 9.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУВШИНОВ Олександр Єгорович, 1899. Рядовий. Помер від ран 17.09.1943. Похований: Дергачівський р-н Харківської обл.

Л

ЛАМЗІН Петро Олександрович, 1922. Ст. сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

ЛАПІН (ЛИПІН) Іван Павлович, 1922, с. Александровка. Рядовий. Загинув 10.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЛАРЮШКІН Василь Іванович, 1911. Сержант, ком. відділ., 914 сп 6 А. Помер від ран 19.08.1943. Похований: смт Борова Харківської обл.

ЛЕБЕДЄВ Олексій Данилович, 1925. Рядовий. Загинув 24.08.1943. Похований: Харківська обл.

ЛЕПЕШЕВ Василь Михайлович, 1920. Рядовий. Загинув 6.02.1942. Похований: Харківська обл.

ЛЕПЕШЕВ Олександр Михайлович, 1921. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: с. Піщане Харківської обл.

ЛОКТЄВ Володимир Якович, 1903. Пропав без вісті 12.05.1942 у сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛОМАКІН Федір Іванович, 1919. Ст. лейтенант. Помер від ран 25.10.1943. Похований: м. Харків.

ЛОМОВ Михайло Сергійович, 1925, с. Крюковка. Гв. сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЛОПУХОВ Семен Костянтинович, 1905. Пропав без вісті у берез. 1943 поблизу с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

М

МАРКОВ Федір Григорович. Рядовий. Загинув 5.05.1943. Похований: Харківська обл.

МАСЛОВ Федір Миколайович, 1904. Сержант. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

МАШКОВ Олександр Григорович, 1912, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 11.03.1943. Похований: с. Пролетарське Харківської обл.

МИНАЄВ Іван Михайлович, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 20.08.1943. Похований: с. Коробове Зміївського р-ну Харківської обл.

МИНАЄВ Степан Іванович, 1897, с. Чернишово. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Карайкозівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

МИТРИКОВ Володимир Васильович, 1923, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Іван Максимович. Сержант. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

МИШУРОВ Павло Іванович, 1916, с. Карелі. Сержант. Загинув 16.09.1943. Поховани: сел. Джгун Зміївського р-ну Харківської обл.

МІНІН Степан Григорович, 1913, с. Устьє. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

МОКАЧЕВ Іван Семенович, 1921, с. Чернітово. Єфрейтор. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

МОЛОСТВОВ Тимофій Никифорович, 1915. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Завадське Золочівського р-ну Харківської обл.

МОРОЗОВ Андрій Васильович, 1920, с. Раєво. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл.

Н

НЕБЕЛІХІН Григорій Петрович, 1900. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 в р-ні сел. П'ятигірске Балаклійського р-ну Харківської обл.

НИЗКОВ Петро Іванович, 1905. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

НІКОЛЬСЬКИЙ Сергій Павлович, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

О

ОЛЕНІН Іван Матвійович, 1912, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

ОСІН Федір Федорович, 1901. Рядовий. Пропав без вісті 28.02.1943 поблизу м. Лозова Харківської обл.

П

ПАНКОВ Іван Петрович, 1904. Ст. лейтенант. Загинув 16.02.1943. Похований: смт Пісочин Харківського р-ну Харківської обл.

ПАРАМЗІН Григорій Олексійович, 1925, с. Кершинські Борки. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ПАРАМЗІН Єгор Олексійович, 1901 (1897), с. М. Росляй Токаревського р-ну. Рядовий. Пропав без вісті 9.09.1943 поблизу с. Суха Гомільша Зміївського р-ну Харківської обл.

ПАРАМЗІН Петро Васильович, 1900, с. Кершинські Борки. Рядовий. Загинув 12.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПАРШИН Іван Іванович, 1905, с. Устьє. Єфрейтор. Пропав без вісті у берез. 1943 поблизу с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПЕСТРЕЦОВ Семен Афанасійович, 1911, с. Безобразовка. Рядовий. Пропав без вісті 4.03.1943 поблизу с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПЕТРОВ Олександр Олексійович, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 13.09.1943. Похований: с. Пасіки Харківської обл.

ПЕТРОВ Олексій Олександрович, 1924, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Пасіки Харківської обл.

ПЕЧАЄВ Іван Олексійович, 1899, с. Устьє. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПИВОВАРОВ Павло Григорович, 1908, с. Пітерське. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Костянтинівка Харківської обл.

ПИМАРОВ Павло Іванович, 1921. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Харківської обл.

ПИШКІН Василь Андрійович, 1912, с. Чернітово. Рядовий. Помер від ран 19.03.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

ПИШКІН Василь Михайлович, 1918, с. Веселе. Старшина. Загинув 15.08.1943. Похований: м. Харків, Велика Данилівка.

ПОНОМАРЬОВ Петро Онисимович, 1914. Рядовий. Загинув у серп. 1943. Похований: м. Харків.

ПОПОВ Іван Степанович, 1924, с. Гумни. Мол. сержант. Помер від ран 4.09.1943. Похований: с. Кленове Богодухівського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Микола Васильович, 1909. Ст. лейтенант. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Широке Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Олександр Іванович, 1913, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харків.ської обл.

ПРИЄЗЖИЙ Петро Іванович, с. Серпове. Рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

ПРОШИН Олександр Митрофанович. Сержант. Загинув 10.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПУДИКОВ Федір Миколайович, 1916, м. Тамбов. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: Барвінківський р-н Харківської обл.

ПУТЯТО Трохим Микитович, 1906, с. Алгасово. Рядовий. Загинув 10.02.1943. Похований: с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл.

Р

РАЗВАЛЯЄВ Іван Олександрович, 1917. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

РАКИТІН Василь Іванович, 1924, с. Карелі. Рядовий. Загинув 11.03.1943. Похований: с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РАКИТІН Олексій Єгорович, 1910, с. Карелі. Рядовий. Загинув 19.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РАННЄВ Петро Іванович, 1919, с. Александровка. Мол. сержант. Загинув у серп. 1943. Похований: с. Гайдари Зміївського р-ну Харківської обл.

РЕШЕТНИКОВ Георгій Іванович, 1907, м. Моршанськ. Мол. лейтенант. Загинув 24.08.1943. Похований: с. Красний Яр Харківської обл.

РЕШЕТНИКОВ Микита Дмитрович, 1903. Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РЗЯНІН Григорій Васильович, 1916, с. А. Борки. Ст. лейтенант. Загинув 18.08.1943. Похований: Харківська обл.

РУЛЬОВ Григорій Павлович, 1908, с. Благодатка. Рядовий. Помер від ран 22.07.1943. Похований: смт Борова Харківської обл.

РЯПІН Сергій Прохорович, 1902, с. Биковка. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

С

САДОВНИКОВ Микита Павлович, 1907, с. Черкіно. Рядовий. Загинув 24.08.1943. Похований: с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

САЗОНОВ Михайло Михайлович, 1905, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 11.02.1943. Похований: смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

САЙКІН Павло Потапович, 1902, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 15.03.1942. Похований: смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

СЕЛЕЗНЬОВ Георгій Михайлович, 1900, м. Моршанськ. Рядовий. Помер від ран 16.08.1943. Похований: с. Зарожне Чугуївського р-ну Харківської обл.

СЕМЕНОВ Василь Федорович, 1924, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув

24.08.1943. Похований: с. Перекіп (кол.) Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕРГЄЄВ Михайло Іванович, 1921, м. Уфа, Башкирія. Сержант. Загинув 20.08.1943. Похований: Харківська обл.

СЕРГОДЄЄВ Микола Федорович. Рядовий. Загинув 17.09.1943. Похований: Харківська обл.

СЕРЕБРЯКОВ Микола Оксенович, 1907, с. Пітерське. Лейтенант. Загинув 28.08.1943. Похований: Харківська обл.

СЄРІН Олексій Федорович, 1901, с. Давидово. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СИТНИКОВ Михайло Федорович, 1923, с. Устье. Мол. сержант. Загинув 18.07.1943. Похований: с. Шевченкове Харківської обл.

СИТНОВ Іван Васильович, 1914. Єфрейтор. Пропав без вісті 15.08.1943 поблизу с. Олексіївка Харківської обл.

СІДЕНКО Микола Іванович, 1914, м. Харків. Лейтенант. Загинув 30.05.1942. Похований: с. Любіно Поле Ленінградської обл.

СКАЧКОВ Павло Кононович, 1923, с. Темяшево. Рядовий. Помер від ран 23.08.1943. Похований: с. Студенок Ізюмського р-ну Харківської обл.

СКАЧКОВ Петро Петрович, 1914, с. Темяшево. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Лозова Харківської обл.

СКОПИНЦЕВ Іван Васильович, 1895, с. Михайловка. Рядовий. Загинув 6.09.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СТРОКОВ Олександр Леонідович, 1915. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Харківської обл.

СТУПНИКОВ Григорій Миколайович, 1914, с. Парський Угол. Рядовий. Помер від ран 14.03.1942. Похований: с. Українське Харківської обл.

СУРІН Роберт Харламович (Харитонович), 1923, м. Моршанськ. Мол. сержант. Помер від ран 12.05.1942. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

Т

ТВЕРДІН Микола Харлампович, 1916, с. Єлізавето-Михайловка. Рядовий. с. Шевченкове Перше Вовчанського р-ну Харківської обл.

ТЕБЯКІН Костянтин Іванович, 1924, с. Парський Угол. Рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Огурцівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ТЕБЯКІН Степан Васильович, 1915. Рядовий. Пропав без вісті 10.03.1942 на тер. с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТЕЛЬНОВ Іван Іванович, 1922. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Гаращківка Печенізького р-ну Харківської обл.

ТЕРЬОХІН Андрій Іванович, 1905, с. Дмитровка. Рядовий. Загинув 8.02.1943. Похований: с. Криничне Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТОЛСТИКОВ Кузьма Микитович, Узбекистан. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: Харківська обл.

ТОРГАШОВ (ТОРГАЛІЄВ) Микола Тимофійович, 1911, с. Дмитровка. Рядовий. Загинув 4.09.1943. Похований: с. Котелевка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ТЮРКІН Володимир Іванович, 1899, с. Алексеевка. Рядовий. Загинув

8.03.1943. Похований: с. Іванівка Лозівського р-ну Харківської обл.

У

УРГАЛОВ (УРГАКОВ) Андрій Іванович, с. Серпове. Рядовий. Загинув 16.02.1943. Похований: клад. № 8, м. Харків.

Ф

ФЕДУЛОВ Єгор Кузьмич, с. Самодуровка. Рядовий. Помер від ран 10.04.1943. Похований: с. Колісниківка Харківської обл.

ФІРСОВ Лев Филимонович (Пилипович), 1919, м. Моршанськ. Сержант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ФРОЛОВ Віктор Сергійович, 1923, м. Моршанськ. Мол. сержант. Загинув 14.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

Х

ХАРІН Степан Іванович, 1920, с. Серпове. Ст. сержант. Помер від ран 9.08.1943. Похований: смт Борова Харківської обл.

ХЛИСТОВ Тимофій Федорович, 1918, с. Рислі. Лейтенант. Помер від ран у 1945. Похований: м. Харків.

ХОДЯКОВ Василь Іванович (Якович), 1913. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

ХОДЯКОВ Олексій Васильович, 1906, с. Новосокольники. Рядовий. Пропав без вісті 13.03.1943 поблизу м. Харків.

ХРЕНОВ Петро Матвійович, 1923, Рязанська обл. Сержант. Загинув 18.08.1943. Похований: смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРСКОВ Олексій Петрович, 1924, с. Кершинські Борки. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧИБРИКОВ Володимир Васильович, 1923, м. Моршанськ. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Петропілля Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧИРКОВ Іван Семенович, 1905, с. Карелі. Рядовий. Помер від ран 23.09.1944. Похований: м. Харків.

ЧИСТИХІН Микола Михайлович, 1904. Ст. лейтенант. Загинув 9.02.1943. Похований: с. Степанки (с. Вільхуватка) Харківського р-ну Харківської обл.

ЧИЧКАНОВ Семен Павлович, 1912, с. Пітерка 2. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: Харківська обл.

ЧУЖЕНЬКОВ Костянтин Гаврилович, 1901, с. Плоска Дубрава. Рядовий. Загинув 1.06.1942. Похований: Харківська обл.

ЧУФИСТОВ Серафим Кузьмич, 1924. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Настеньківка Краснокутського р-ну Харківської обл.

Ш

ШЕБЛАНОВ Петро Костянтинович, 1922. Рядовий. Помер від ран 19.08.1943. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ШИШКІН Олександр Єгорович, 1921. Сержант. Пропав без вісті 13.03.1943 поблизу смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

ШКУРІН Іван Варфоломійович, 1899. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Первомайське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШМАРІН Микола Іванович, 1904. Рядовий. Помер від ран 31.08.1943. Похований: с. Колісниківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

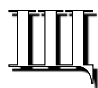

ЩЕКОЛДІН Андрій Семенович, 1895. Рядовий. Помер від ран 30.03.1942. Похований: с. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЩЕРБАКОВ Григорій Пилипович, 1904. Рядовий. Пропав без вісті 14.08.1943 поблизу с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЩОГОЛЄВ Микола Васильович, 1915. Ст. сержант. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЯКЖИН Єрмолай Кіндратович, 1909, с. Єлізавето-Михайловка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: Харківська обл.

ЯКОВЛЄВ Михайло Георгійович, 1915, с. Островка. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Мучкапський район

АНИСИМОВ Василь Іванович, 1911, с. Арбеньєвка. Рядовий. Загинув 17.02.1943. Похований: м. Харків.

БАРСУКОВ Максим Романович, 1904 с. Чащино. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Топольське Ізюмського р-ну Харківської обл.

БЕРЕЗОВСЬКИЙ Михайло Сергійович, 1921, с. Краснояровка. Рядовий. Загинув 1.09.1943. Похований: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

БУКІН Митрофан Макарович, 1913, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Синичине (с. Суха Кам'янка) Ізюмського р-ну Харківської обл.

БУШИН Іван Семенович, 1921, Мучкапський р-н. Мол. сержант. Помер від ран 11.08.1943. Похований: с. Токарівка (с. Кочубеївка) Дергачівського р-ну Харківської обл.

ВАСИЛЬЄВ Дмитро Федорович, 1899, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 14.06.1942. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГВОЗДЄВ Олександр Михайлович, 1909, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 13.06.1942. Похований:

с. Веселе Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ГЛУШКОВ Іван Антонович, 1910. Рядовий. Загинув 18.09.1943. Похований: с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ГОРДЮШИН Микола Гаврилович, 1918, с. Березовка. Ст. сержант. Загинув 23.08.1943. Похований: поблизу смт Пересічна Дергачівського р-ну Харківської обл.

ГРИДНЄВ Семен Костянтинович, 1913, с. Кулябовка. Рядовий. Загинув 13.06.1942. Похований: с. Петропавлівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГРИШИН Григорій Федорович, 1916, с. Добринка. Старшина. Пропав без вісті у 1943 в р-ні м. Харків.

Д

ДАНИЛОВ Іван Миколайович (Микитович), 1898, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл.

ДАНИЛОВ Микола Єгорович, 1913, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл.

Є

ЄРОХІН Максим Іванович, 1906, с. Земетчино. Рядовий. Загинув 31.03.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЄРОХІН Михайло Лукич, 1907, Мучкапський р-н. Рядовий. Пропав без вісті 4.09.1943 поблизу с. Перекіп (кол.) Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЄРШОВ Михайло Данилович, 1908, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 20. 05.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖИЛЬЦОВ Трохим Кузьмич, 1910, с. Березовка 2. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ЖУРАВЛЬОВ Володимир Несторович, 1923, Мучкапський р-н. Ст. сержант. Загинув 10.09.1943. Похований: Харківської обл.

З

ЗОРИКОВ Микола Іванович, 1906, с. Сергієвка. Рядовий. Загинув 6.06.1942. Похований: с. Бригадирівка Харківська обл.

К

КАБАНОВ Володимир Тимофійович, 1918, с. Арбеньєвка. Мол. лейтенант. Помер від ран 24.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

КАРІН Микола Іванович, 1924, с. Покровка. Ст. сержант. Загинув 9.09.1943. Похований: с. Сидори Зміївського р-ну Харківської обл.

КАРТАШОВ Василь Михайлович, 1921, с. Варваріно. Курсант. Загинув 10.08.1943. Похований: с. Тернова Вовчанського р-ну Харківської обл.

КАЩЕЄВ Іван Семенович, 1919, Мучкапський р-н. Мол. сержант. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Олексіївка Богодухівського р-ну Харківської обл.

КОЛЕСНИКОВ Микола Архипович, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув

17.07.1943. Похований: с. Красний Яр Харківської обл.

КОНДРАШОВ Дмитро Іванович, 1924, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Красний Яр Харківської обл.

КОНОВАЛЬЦЕВ Іван Федорович, 1915, Мучкапський р-н. Ст. сержант. Загинув 23.06.1942. Похований: смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОНОНОВ Василь Федорович, 1918, с. Степанищево. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОРОСТИЛЬОВ Олексій Дмитрович, 1923, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 15.04.1943. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОРЯГІН Андрій Матвійович, 1912, с. Березовка 2. Мол. сержант. Загинув 14.08.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

КОСТІН Іван Павлович, 1907, Мучкапський р-н. Сержант. Помер від ран 1.06.1942. Похований: с. Підвисоке Харківської обл.

КРИВОШЕЇН Данило Михайлович, 1905, с. Вікторовка. Рядовий. Загинув 13.08.1943. Похований: смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл.

КУЛАЄВ Василь Митрофанович, 1915, с. Чащино. Загинув 3.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУЛАЄВ Григорій Юхимович, 1920, с. Кулябовка. Лейтенант. Помер від ран 8.08.1943. Похований: с. Трохимівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУРАЛЄСОВ Іван Федорович, 1924, с. Владимировка. Рядовий. Помер від ран 22.08.1943. Похований: м. Вовчанськ Харківської обл.

КУРАЛЄСОВ Петро Юхимович, 1916, с. Владимировка. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Олексіївка (с. Слобідка) Краснокутського р-ну Харківської обл.

КУТУКОВ Кирило Михайлович, 1905, с. Кулябовка. Рядовий. Загинув 29.04.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

Л

ЛЮБУШКІН Петро Єгорович, 1907, с. Н. Чуево. Рядовий. Помер від ран 10.03.1944. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

М

МАКЄЄВ Василь Іванович, 1920, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 15.05.1942. Похований: Харківська обл.

МАСЛИКОВ Михайло Ілліч, 1919, с. Шапкіно. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1941 в р-ні смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

МЕЛЬНИКОВ Іван Тимофійович, 1899, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 14.06.1942. Похований: с. Революційне Вовчанського р-ну Харківської обл.

МИЛЮКОВ Андрій Ілліч, 1908, с. Коростельово. Рядовий. Пропав без вісті у верес. 1942 в р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МИТРОФАНОВ Семен Федорович, 1906, с. Чащино. Рядовий. Загинув 31.05.1942. Похований: с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МОРЕВ Михайло Васильович, 1903, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 19.02.1942. Похований: смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

МУСОРІН (МУСОРЕВ) Андрій Андрійович, 1905, с. Кулябовка. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

МУСОРІН Григорій Іванович, 1903, с. Прудки. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: с. Петропавлівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

НАЙДЬОНОВ Василь Іванович, 1924, с. Чембирьовка. Мол. сержант. Загинув 13.09.1943. Похований: Коломацький р-н Харківської обл.

НЕУДАХІН Іван Петрович, 1922, Мучкапський р-н. Капітан. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл.

ОБРИВКІН Серафим Федорович, 1920. Мол. сержант. Загинув 13.09.1943. Похований: с. Бражківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ОЧНЄВ Олексій Андрійович, 1908, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 3.04.1942. Похований: с. Мілова Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПИЛЬНОВ (ПИЛЬНЄВ) Павло Якович, 1913, с. Заполатово. Рядовий. Загинув 15.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОЛТИНІН Василь Дмитрович, 1923, Мучкапський р-н. Ст. сержант. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Петренкове Валківського р-ну Харківської обл.

ПОЛТИНІН Дмитро Павлович, 1903, сел. Репище. Рядовий. Помер від ран. Похований: с. Надеждівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПОЛТІН Олександр Никифорович, 1925, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув у бою 1.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Андрій Іванович, 1913. Ст. лейтенант. Помер від ран 18.05.1945. Похований: сел. Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Андрій Наумович, 1909, с. Шапкіно. Ст. сержант. Загинув 7.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ПОПОВ Василь Іванович, 1903, с. Заполатово. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Верхній Бишкин Первомайського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Василь Іванович, 1920, сел. Труд. Ст. лейтенант. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Холодне Близнюківського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Василь Петрович, 1896, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 11.03.1943. Похований: м. Харків.

ПОПОВ Михайло Іванович, 1905, с. Шапкіно. Рядовий. Помер від ран 1.04.1942. Похований: с. Артемівка Печенізького р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Никифор Михайлович, 1906, с. Кулябовка. Рядовий. Загинув 29.06.1942. Похований: м. Куп’янськ Харківської обл.

ПОПОВ Павло Іванович, 1895, с. Н. Чуєво. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Куп'єваха Харківської обл.

ПРУДНИКОВ Василь Іванович, 1909, с. Степанищево. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

Р

РАКІН Іван Якович, 1903, Мучкапський р-н. Рядовий. Пропав без вісті 23.03.1943 у Чугуївському р-ні Харківської обл.

РУМИНІН Семен Іванович, 1916, с. Чащино. Сержант. Пропав без вісті 3.03.1943 на тер. Харківської обл.

РУМИНІН Яків Федорович, 1897 (1917), с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Мирюбівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

РУМ'ЯНЦЕВ Василь Олексійович, 1924, Мучкапський р-н. Мол. сержант. Помер від ран 1.09.1943. Похований: смт. Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

С

СИНИЦИН Гаврило Іванович, 1911, с. Н. Карай. Ст. сержант. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Чорноглазівка Золочівського р-ну Харківської обл.

СИНИЦИН Олексій Тимофійович, 1918, с. Хренояровка. Сержант. Загинув у груд. 1942. Похований: с. Котівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

СИТНИКОВ Михайло Романович, 1917, сел. Московка. Рядовий. Загинув 20.09.1943. Похований: с. Шевченкове Харківської обл.

СОЛОПОВ Федір Хомич, 1909, с. Шапкіно. Рядовий. Пропав без вісті 15.03.1942 в р-ні с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

Т

ТАРАКАНОВ Іван Данилович, 1897. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ТИТАЄВ Петро Романович, 1902, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 19.03.1942. Похований: с. Широке Близнюківського р-ну Харківської обл.

ТОКАРЕВ Дмитро Петрович, 1909. Рядовий. Пропав без вісті у берез. 1942 поблизу сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТРУБАЧОВ Василь Дмитрович, 1907. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: смт Бабаї Харківського р-ну Харківської обл.

У

УВАРОВ Олександр Георгійович, 1924, Мучкапський р-н. Ст. лейтенант. Загинув 23.09.1943. Похований: смт. Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

УДАЛОВ Іван Миколайович, 1900, сел. Красний Куст. Рядовий. Пропав без вісті у берез. 1942 на тер. Харківської обл.

УКОЛОВ Михайло Герасимович, 1917, с. Шапкіно. Сержант. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Семенівка (с. Довгеньке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ф

ФІЛАТОВ Сергій Микитович, 1903, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 3.04.1942.

Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ФІЛІМОНОВ Олександр Олексійович, 1905, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФІЛІПОВ Дмитро Гаврилович, 1904, с. Заполатово. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: м. Харків, ст. Лосєво.

ФРОЛОВ Борис Архипович, 1905, с. Варваріно. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл.

Х

ХОРШЕВ Михайло Васильович, род. с. Шапкіно. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Шевченкове Харківської обл.

Ч

ЧАПУРІН Андрій Іванович, 1914, с. Сергієвка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧЕБОТАРЬОВ Василь Степанович, 1917, с. Чащино. Ст. сержант. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧЕБОТАРЬОВ Іван Андрійович, 1924, с. Кулябовка. Сержант. Загинув 29.08.1943. Похований: смт. Шарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

ЧУРИЛОВ Іван Юхимович, 1897, с. Шапкіно. Ст. сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ЧУРИЛОВ Степан Васильович, 1915, Мучкапський р-н. Рядовий. Пропав без вісті 2.03.1943 у р-ні с. Шляхове Харківської обл.

ЧУРСІН Яків Тихонович, 1903, Мучкапський р-н. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ш

ШАТАЛОВ Олексій Миколайович, 1902, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 6.04.1942. Похований: Харківська обл.

ШЕПЕЛЄВ Григорій Максимович, 1923, с. Добринка. Рядовий. Пропав без вісті 5.03.1943 поблизу с. Черкаський Бишкин Зміївського р-ну Харківської обл.

Щ

ЩУКІН Михайло Іванович, 1917, с. Покровка. Лейтенант. Загинув у лют. 1942. Похований: с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЩУКІН Федір Спиридонович, 1921, с. Владимировка. Рядовий. Помер від ран 16.09.1943. Похований: с. Чернещина Краснокутського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮШКОВ Федір Тимофійович, 1902, с. Шапкіно. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: м. Харків.

Никифоровський район

А

АВДОНІН Іван Григорович, 1913, с. Сабуро-Покровське. Рядовий. Загинув 6.05.1942. Похований: смт Введенка Чугуївського р-ну Харківської обл.

АГАПКІН Василь Якович, 1922, с. Бібіково. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: м. Харків.

АЛЕКСАНДРОВ Петро Іванович, 1903. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Замулівка нині с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Б

БАСТРИКІН Василь Іванович, 1913, с. Сабуро-Покровське. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

БАШКАТОВ Михайло Васильович, 1923, ст. Никифоровка. Сержант. Загинув 11.06.1942. Похований: Шевченківський р-н Харківської обл.

БИСТРИКІН Микола Петрович, 1923. Мол. лейтенант. Пропав без вісті 6.03.1943 у р-ні с. Шляхове Харківської обл.

БОЛЬШАКОВ Федір Микитович, 1906. Рядовий. Загинув 8.02.1943. Похований: с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл.

В

ВОЛКОВ Василь Іванович, 1900. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

ВОЛОСТНИХ Іван Леонтійович, 1910, с. Юрловка. Рядовий. Загинув 25.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

ВОРОНІН Єгор Іванович, 1918, с. Сабуро-Покровське. Рядовий. Загинув у жовт. 1942. Похований: с. Довгеньке Харківської обл.

ВОСТРИКІН Василь Іванович, 1914. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: Харківська обл.

Г

ГУГНЯВИХ Карпо Якович, 1912, с. Юрловка. Сержант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ГУГНЯВИХ Олексій Гурійович, 1909, с. Юрловка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Д

ДЕГТЯРЬОВ Іван Костянтинович, 1915, с. Смородинка. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Семенівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ДЕСЯТНИКОВ Микола Іванович, 1924. Рядовий. Загинув 20.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ДЄЄВ Іван Микитович, 1912. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Кияни Богодухівського р-ну Харківської обл.

Є

ЄФРЕМОВ Іван Петрович, 1925. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований:

ст. Гавриші, Богодухівський р-н Харківської обл.

Ж

ЖУРАВЛЬОВ Петро Іванович, 1916, Воронезька обл. Рядовий. Загинув 30.07.1943. Похований: с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл.

З

ЗАВИДОВ Григорій Матвійович, 1922, сел. Первомайський. Мол. сержант. Загинув 27.08.1943. Похований: с. Безпалівка Зміївського р-ну Харківської обл.

К

КАБАЛКІН Іван Федорович, 1903, с. Юрловка. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Томахівка Вовчанського р-ну Харків. обл.

КАЛІНІН Сергій Якович, 1909. Сержант. Загинув 11.02.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

КОЗЛОВ Василь Євдокимович, 1898, с. Мар'їно. Рядовий. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

КОЛЬТЮКОВ Федір Степанович, 1906, с. Лебєдево. Мол. сержант. Загинув 18.05.1943. Похований: с. Максимівка Харківської обл.

КОМАРОВ Олександр Іванович, 1913, ст. Никифоровка. Лейтенант. Помер від ран 12.03.1943. Похований: с. Крутоярівка (с. Крутоярка) Харківської обл.

КОРИТІН Федір Степанович, 1915, ст. Никифоровка. Ст. лейтенант. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Черкаські Тишки Харківського р-ну Харківської обл.

КОРНЄЄВ Дмитро Євдокимович, 1915, с. Сабурово. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

КОРШУНОВ Ігнат Пилипович, 1902, с. Озерки. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Веселе Харківської обл.

КОРШУНОВ Микола Петрович, 1923, с. Озерки. Рядовий. Пропав без вісті 15.06.1942 на тер. Харківської обл.

КРЮЧКОВ Сергій Іванович, 1919, с. Єкатериніно. Рядовий. Загинув 1.09.1942. Похований: с. Томахівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Іван Петрович, 1904. Ст. сержант. Загинув 15.02.1943. Похований: с. Данилівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

КУЛАКОВ Дмитро Максимович, 1919, с. Мацнево. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Мусійки Богодухівського р-ну Харківської обл.

КУЛЕШОВ Микола Васильович, 1918. Загинув 19.10.1941. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

Л

ЛОШАКОВ Степан Олексійович, 1912, с. Машково-Сурена. Рядовий. Загинув 23.06.1942. Похований: Шевченківський р-н Харківської обл.

М

МАКАРОВ Федір Степанович, 1902. с. Нікольське. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: Харківська обл.

Н

НАГІН Іван Григорович, 1910. с. Ярославка. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

НЕСТЕРОВ Михайло Григорович, 1920, с. Сичовка. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

НИСТРАТОВ Петро Іванович, 1902. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Мечебилове Барвінківського р-ну Харківської обл.

НОВИКОВ Олександр Васильович, 1901, с. Бібіково. Рядовий. Загинув 10.02.1943. Похований: с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

П

ПАНТЕЛЄЄВА Галина Дмитрівна, 1922, Московська обл. Рядовий. Померла від ран 2.03.1944. Похована: м. Харків.

ПЕРЕВЕЗЕНЦЕВ Ілля Кузьмич, 1916, с. Озерки. Мол. сержант. Загинув 16.07.1943. Похований: с. Червоний Лиман Барвінківського р-ну Харківської обл.

ПРОСКУРЯКОВ Афанасій Лаврентійович, 1904. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ПЧЕЛІНЦЕВ Василь Андрійович, 1912, с. Криуша. Загинув у 1942 в м. Харків.

ПЧЕЛІНЦЕВ Василь Іванович. Ст. сержант. Загинув 21.05.1942. Похований: с. Байрак Харківського р-ну Харківської обл.

Р

РОГАЧОВ Федір Єгорович, 1911, ст. Никифоровка. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Черемушна Валківського р-ну Харківської обл.

РОГОВ Василь Давидович, 1906. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Базаліївка Чугуївського р-ну Харківської обл.

С

СВИРИДОВ Василь Спиридонович, 1903. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Борове Харківського р-ну Харківської обл.

СВИРИДОВ Макар Іванович, 1909, с. Озерки. Рядовий. Помер від ран 2.11.1945. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

СКОРОБОГАТОВ Трохим Матвійович, 1916, с. Сичовка. Рядовий. Загинув у лют. 1943. Похований: Куп'янський р-н Харківської обл.

СОКОЛОВ Григорій Тимофійович, 1924. Рядовий. Загинув 20.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

СОЛОДКОВ Іван Михайлович, 1918. Лейтенант. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СОЛОПОВ Степан Олексійович, 1922, с. Ярославка. Сержант. Загинув 24.05.1942. Похований: с. Байрак Харківської обл.

СПИРИДОНОВ Олександр Петрович, 1924, м. Санкт-Петербург. Сержант. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Вітрівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СТАРИКОВ Дмитро Лук'янович, 1901. Рядовий. Загинув 14.06.1942. Похований: смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

СТЕПАЧОВ Василь Олексійович, 1922, с. Івановка. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Синичине Ізюмського р-ну Харківської обл.

СТРИГІН Дмитро Васильович, 1909. Рядовий. Помер від ран 16.08.1943. Похований: с. Червоний Лиман Барвінківського р-ну Харківської обл.

Т

ТЕРЕХОВ Роман Афанасійович, 1904, с. Бібіково. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 поблизу с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТОПИЛЬСЬКИЙ Іван Дмитрович, 1922, с. Сичовка. Рядовий. Загинув 26.03.1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

ТОПИЛЬСЬКИЙ Іван Романович, 1906, с. Федоровка. Рядовий. Загинув у 1943 на тер. Харківської обл.

ТРУНІН Аким Костянтинович, 1903, с. Лебєдєво. Рядовий. Пропав без вісті 14.08.1943 на тер. Харківського р-ну Харківської обл.

ТУРОВСЬКИЙ Олександр Іванович, 1921, с. Туровка. Сержант. Загинув 1.09.(04).1943. Похований: с. Олександрівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

У

УЛАНОВ Іван Федотович, 1912, с. Озерки. Лейтенант. Загинув у листоп. 1944 в р-ні м. Харків.

УТЕШЕВ Василь Андрійович, 1914, с. Нікольське. Сержант. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Ф

ФРОЛКОВ Семен Данилович, 1922. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

Х

ХОЛОДКОВ Захар Євдокимович, 1902. Рядовий. Загинув 10.08.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

Ч

ЧЕЛНОКОВ Михайло Іванович, 1906. Рядовий. Загинув 31.03.1942. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

Ш

ШАМШИН Василь Іванович, 1920, с. Мохове. Загинув 25.01.1942. Похований: в лісі поблизу смт Печеніги Печенізького р-ну Харківської обл.

ШАМШИН Іван Мартинович, 1906, Тамбовська обл. Рядовий. Пропав без вісті поблизу с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШАТИЛОВ Микола Прокопович, 1909. Сержант. Пропав без вісті 30.06.1942 поблизу с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ШИМОНАЄВ Василь Олексійович, с. Гомзяки. Ст. сержант. Загинув 3.02.1942. Похований: с. Борщова Харківського р-ну Харківської обл.

ШИРКІН Семен Макарович, 1913, с. Александровка. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: поблизу с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ШИШКОВ Іван Антипович, 1903. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮРЛОВ Володимир Леонтійович, 1904. с. Юрловка. Рядовий. Помер від ран 22.02.1944. Похований: с. Полтавське Лозівського р-ну Харківської обл.

Я

ЯСТРЕБКОВ (ЯСТРЕБОВ) Іван Іванович, 1904, с. Мацнево. Рядовий. Загинув 1.03.1943. Похований: с. Сидоренкове Валківського р-ну Харківської обл.

Первомайський район

А

АЛЬОХІН Микита Миколайович, 1912. Ст. лейтенант. Загинув 15.03.1943. Похований: с. Бережне Вовчанського р-ну Харківської обл.

АНОХІН Василь Сергійович, сел. Хоботово. Рядовий. Загинув 16.10.1941. Похований: Харківська обл.

АРХИПОВ Іван Васильович, 1902, с. Чернишовка. Сержант. Загинув 11.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

АРХИПОВ Олександр Єгорович, 1923, с. Чернишовка. Рядовий. Помер від ран 8.09.1943. Похований: сел. Ударне Харківського р-ну Харківської обл.

Б

БЄЛОСОХОВ Олексій Романович, 1906. Сержант. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

БЄЛЯЄВ Василь Васильович, 1903. Рядовий. Помер від ран 28.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

БЄЛЯЄВ Василь Єфремович, с. Лежайка. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

В

ВАСИЛЬЄВ Григорій Михайлович, 1907, с. Решетовка. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ВОЛКОВ Сергій Петрович, 1910, с. Черемушка. Лейтенант. Загинув 13.08.1943. Похований: с. Любівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

Г

ГРУЗДЄВ Олексій Петрович, 1923, с. Новоспаське. Рядовий. Загинув 25.05.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГРЯЗНОВ Василь Якович, 1923. Єфрейтор. Загинув 25.08.1943. Похований: ст. Люботин, Харківський р-н Харківської обл.

ГУР'ЄВ Іван Дмитрович, 1907, с. Старосеславіно. Рядовий. Помер від ран 12.03.1943. Похований: с. Федорівка Харківської обл.

Д

ДЕГТЯРЬОВ Федір Прокопович, 1899, с. Іловай-Дмитровське. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: ст. Рогань, Харківська обл.

ДЕМЕНТЬЄВ Василь Прокопович, 1914. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ДОРОШИН Іван Васильович, 1917, с. Хоботець-Василівське. Мол. сержант. Загинув 4.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ДУДОЛАДОВ Серафим Степанович, 1903, с. Новокозьмодем'яновське. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

ДУДОЛАДОВ Сергій Степанович, 1903, с. Новокозьмодем'яновське. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

Є

ЄГОРОВ Павло Сергійович, 1906, с. Нікольське. Рядовий. Помер від ран 23.05.1942. Похований: смт Великий Бурлук Харківської обл.

Ж

ЖАБІН Павло Григорович, 1910, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 5.02.1943. Похований: м. Харків.

З

ЗЕЛЕНЄВ Дмитро Андрійович, 1920. Лейтенант. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Гуринівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ЗЕЛЕНЄВ Федір Васильович, 1920. Рядовий. Загинув 1.04.1942. Похований: с. Геївка Харківського р-ну Харківської обл.

ЗУБОВ Петро Миколайович, 1923. Рядовий. Загинув 23.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Іван Федорович, 1904, с. Фонвізіно. Рядовий. Загинув 21.04.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ІВАНОВ Михайло Пархомович, 1922. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: с. Непокрите (Шестакове) Вовчанського р-ну Харківської обл.

ІГУМНОВ Іван Мойсейович, 1924, с. Новобогоявленське. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: Харківська обл.

К

КАРАМНОВ Микола Михайлович, 1923, с. Знаменське. Рядовий. Загинув 25.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

КАРАМНОВ Микола Семенович, 1922, с. Малий Снежеток. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: Харківська обл.

КАРМАНОВ Іван Семенович, 1904, с. Старокозьмодем'яновське. Рядовий.

Загинув 4.08.1943. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

КИРИЛОВ Григорій Олексійович, 1907, сел. Хоботово. Рядовий. Помер від ран 20.03.1943. Похований: Харківська обл.

КЛИМЕНТОВ Іван Федорович, с. Новоархангельське. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КЛИЧНИКОВ Георгій Семенович, 1921, с. Хоботець-Богоявленське. Рядовий. Загинув 11.02.1942. Похований: с. Борщова Харківської обл.

КЛИШИН Афанасій Федорович, 1915, с. Новосеславіно. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Цибівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

М

МЕЩЕРЯКОВ Іван Федорович, 1923. Ст. сержант. Загинув 5.09.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МИСЮТІН Василь Тихонович (Тимофійович), 1924, с. Новоархангельське. Сержант. Помер від ран 14.08.1943. Похований: с. Івашки Золочівського р-ну Харківської обл.

МИСЮТІН Михайло Іванович, 1923, с. Новоархангельське. Єфрейтор. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Капитолівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

МИХЕЄВ Іван Степанович, 1924. Рядовий. Загинув 8.04.1943. Похований: с. Піски Харківської обл.

МИШУКОВ Михайло Іванович, 1923, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 21.03.1943. Похований: Харківська обл.

Н

НІКУЛЬШИН Михайло Петрович, сел. Хоботово. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

О

ОЖЕРЕЛЬЄВ Олександр Андрійович, 1916, м. Подольськ Московської обл. Рядовий. Загинув 23.06.1942. Похований: с. Шевченкове Харківської обл.

П

ПЕТРОВ Іван Дмитрович, 1922, с. Фонвізіно. Рядовий. Помер від ран 28.07.1943. Похований: Харківська обл.

ПЕТРОВА Серафима Василівна, 1924. Рядовий. Загинула 5.09.1943. Похована: с. Огульці Валківського р-ну Харківської обл.

ПЕЧЕЙКІН Дмитро Олексійович, 1913. Рядовий. Пропав без вісті 30.06.1942 у р-ні с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПЛОТНИКОВ Іван Петрович, 1920, с. Старокозьмодем'яновське. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПУЗИКОВ Іван Іванович, 1918, с. Новокленське. Рядовий. Помер від ран 24.08.1941. Похований: м. Харків.

Р

РОМАНОВ Михайло Петрович, 1910, с. Новобогоявленське. Сержант. Загинув 24.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

С

САМОЙЛОВ Василь Іванович, 1897. Рядовий. Загинув 24.03.1943. Похований: смт Печеніги Харківської обл.

САМОЙЛОВ Василь Іванович, 1917, с. Анненка. Рядовий. Загинув 14.03.1943. Похований: м. Харків, ст. Основа.

СЄДИХ Михайло Костянтинович, 1906, с. Новобогоявленське. Рядовий. Загинув 26.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

СТРЕЛЬНИКОВ Микола Микитович, 1904, с. Іловай-Рождественське. Сержант. Загинув 10.10.1943. Похований: с. Софіївка Харківської обл.

СТРОКОВ Никифор Олександрович, с. Личне. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Куп'еваха Харківської обл.

Т

ТЕЛЯКОВ Михайло Дмитрович, 1918, с. Новоспаське. Рядовий. Загинув 6.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ТЕЛЯКОВ Михайло Степанович, 1918. с. Новоспаське. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Гнилиця Зміївського р-ну Харківської обл.

У

УРЯДОВ Петро Миколайович, 1918, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: Харківська обл.

Ф

ФІЛАТОВ Микола Кузьмич, 1914, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

ФРОЛОВ Григорій Миколайович, 1905, с. Павловка. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕСТНИХ Григорій Дмитрович, 1921, с. Новобогоявленське. Рядовий. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

ЧИВИЛЬОВ Костянтин Кузьмич, 1900. Рядовий. Загинув 13.06.1942. Похований: смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ЧУСНЄВ Яків Кузьмич, 1905. Рядовий. Пропав без вісті 15.08.1943 на тер. с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

Ш

ШЕВЧЕНКО Микола Іванович, 1916, ст. Богоявленськ. Капітан. Загинув 12.09.1942. Похований: Харківська обл.

ШИПІЛОВ Василь Іванович, 1921, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Миколаївка Харківської обл.

ШИПІЛОВ Олексій Федорович. Мол. сержант. Загинув 16.09.1943. Похований: с. Благодатне Харківської обл.

ШИПІЛОВ Петро Іванович, 1925, с. Старосеславіно. Рядовий. Загинув 26.02.1942. Похований: с. Киселі Первомайського р-ну Харківської обл.

Щ

ЩЕНЬОВ Тимофій Федорович, 1902, с. Новоархангельське. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Петровський район

А

АКИМОВ Микола Іванович, 1924. Рядовий. Загинув 23.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

АЛЕКСАНДРІН Дмитро Пилипович, 1910, с. Мордовка. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: ст. Сортувальна, Харківська обл.

АНДРЕЄВ Михайло Олексійович, 1903, с. Богушевка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

АНТОНОВ Василь Никанорович, 1924. с. Покрово-Чичерино. Мол. сержант. Помер від ран 20.09.1943. Похований: с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл.

АНТОНОВ Олександр Никанорович, 1922. Рядовий. Загинув 5.09.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

АНТОНОВ Петро Федорович, 1912. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 в р-ні сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

АФАНАСЬЄВ Дмитро Трифонович, 1903. Рядовий. Загинув у трав. 1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

Б

БЄЛЯКОВ Трохим Захарович, 1903(1909). Мол. політрук. Помер від ран 30.05.1942. Похований: с. Гонтарівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

БОГАТИРЬОВ Ігнатій Андріянович, 1900. Рядовий. Загинув 7.08.1943. Похований: с. Одноробівка Золочівського р-ну Харківської обл.

БОЛДИРЕВ Андрій Олександрович, 1913, с. Полініно. Рядовий. Помер від ран 24.07.1944. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

БОЛДИРЕВ Олексій Іванович, 1920, с. Хрєнне. Рядовий. Загинув 5.09.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

БОРИСОВ Трохим Данилович, 1907(1908), с. Мордовка. Загинув 19.01.1942. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

БУЛИГІН Михайло Іванович, 1899, с. Б. Знаменка. Рядовий. Загинув 18.03.1943. Похований: с. Тернова Вовчанського р-ну Харківської обл.

В

ВАСНЄВ Степан Федорович, 1917, с. Березовка. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Улянівка Зачепилівського р-ну Харківської обл.

ВЛАСОВ Василь Володимирович, 1924, с. Сергєєвка. Рядовий. Загинув 24.03.1943. Похований: смт Кочеток Чугуївського р-ну Харківської обл.

Г

ГАНЬШИН Павло Васильович, 1909, с. Тинково. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ГОЛОЩЕПОВ Ігнат Тихонович, 1911, Тамбовська обл. Рядовий. Пропав без вісті 17.05.1942 у м. Барвінкове Харківської обл.

ГОРЧАКОВ Олексій Петрович, 1912, с. Мордовка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГУЛЕВСЬКИЙ Олексій Дмитрович, 1918, Воронезька обл. Сержант. Загинув 20.03.1943. Похований: с. Молодова Вовчанського р-ну Харківська обл.

ГУЛЬШИН Петро Єрмилович, 1918, с. Горловка. Мол. сержант. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Куряжанка Дергачівського р-ну Харківської обл.

Д

ДЄЄВ Володимир Васильович, 1922 (1921), с. Свиніно. Лейтенант. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ДОГАДІН Єгор Єфимович, 1902, с. Шумиловка. Рядовий. Загинув 23.02.1942. Похований: с. Олексіївка Лозівського р-ну Харківської обл.

ДУБРОВСЬКИЙ Іван Борисович, 1915, с. Казанські Подворки. Ст. лейтенант. Помер від ран 5.03.1943. Похований: м. Чугуїв Харківської обл.

ДУБРОВСЬКИЙ Петро Микитович, 1923(1924), с. Казанські Подворки. Сержант. Пропав без вісті 7.03.1943 у с. Охоче Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ДЯТЧЕВ Михайло Сергійович, 1912, с. Пєсковатка. Сержант. Помер від ран 7.09.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

Є

ЄРОХІН Серафим Михайлович, 1918, Краснодарський край. Рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

ЄРОШИН Федір Семенович, 1900, с. Семенівка. Рядовий. Загинув 15.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

З

ЗАВ'ЯЛОВ Олександр Васильович, 1907, с. Тинково. Ст. сержант. Загинув 11.08.1943. Похований: Харківська обл.

ЗАЙЦЕВ Микита Іванович, 1906. Рядовий. Загинув 30.01.1942. Похований: сел. Ударник Лозівського р-ну Харківської обл.

ЗАЙЦЕВ Серафим Дмитрович, 1904. Рядовий. Помер від ран у берез. 1942. Похований: с. Волвенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗАКУРДАЄВ Олександр Петрович, 1919, с. Шехмань. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: поблизу с. Варварівка Харківської обл.

ЗАЦЕПІН Григорій Васильович, 1921 (1919), с. Успеновка. Рядовий. Загинув 22.07.(06).1942. Похований: смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗАЦЕПІН Олександр Сергійович, 1924. Мол. сержант. Загинув 18.09.1943. Похований: с. В'язова Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЗАЦЕПІН Петро Спиридонович, 1904. Рядовий. Пропав без вісті 18.01.1942

на тер. с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗВЕЗДІН Антон Федорович, 1914, с. Боголюбово. Рядовий. Пропав без вісті 16.12.1941 у с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл.

І

ІВАННИКОВ Іван Андрійович, 1917, с. Круте. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Іванівка Барвінківського р-ну Харківської обл.

К

КАПРАНОВ Архип Григорович, 1913. Ст. сержант. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

КАПУСТІН Іван Омелянович, 1904. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Нескучне Харківського р-ну Харківської обл.

КАТАЄВ Федір Олексійович, 1901, с. Коротєєвка. Рядовий. Загинув 3.01.1942. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

КАШИРСЬКИЙ Петро Матвійович, 1919 (1913). Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: с. Федорівка (за інш. відом. — с. Шестакове) Вовчанського р-ну Харківської обл.

КИСЛЯКОВ Михайло Олексійович, 1922. Мол. лейтенант. Загинув 22.08.1943. Похований: ст. Шпаківка, поблизу м. Люботин Харківської обл.

КЛИМОВ Олександр Єгорович, 1922. Рядовий. Загинув 18.02.1943. Похований: с. Рябухине Нововодолазького р-ну Харківської обл.

КОЗИНСЬКИЙ Павло Андрійович, 1912, с. Тютчево. Рядовий. Пропав без вісті 31.01.1942 на ст. Лозова Харківської обл. (за інш. відом. загинув 12.02.1942). Похований: с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківської обл.

КОЗЛОВ Олексій Іванович, 1922. Рядовий. Загинув 25.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОКОРЕВ (КОКАРЕВ) Василь Дмитрович, 1910, с. Ивановка. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: с. Андріївка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОМОЛОВ Іван Савелійович, 1899, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 19.02.1943. Похований: с. Добренька Красноградського р-ну Харківської обл.

КОНОВАЛОВ Дмитро Іванович, 1899. Рядовий. Помер від ран 20.08.1943. Похований: с. Губарівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

КОНЬКОВ Василь Дмитрович, 1911, Ростовська обл. Рядовий. Загинув 14.10.1941. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

КОРАБЛІН Олексій Федорович, 1914, с. Павловка. Рядовий. Загинув 3.08.1943. Похований: Харківська обл.

КУЗІН Микита Максимович, 1910. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: м. Харків, Помірки.

КУЗНЕЦОВ Василь Миколайович, 1905, Тамбовська обл. Рядовий. Загинув 9.02.1942. Похований: с. Бригадирівка Харківської обл.

КУЗЬМІН Олександр Онисимович, 1914, с. Малий Ізбердей. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: с. Степанки Харківського р-ну Харківської обл.

Л

ЛЕДОВСЬКИХ Іван Петрович, 1909, с. Новогаритово. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛИСИЦИН Ілля Єгорович, 1904. Рядовий. Загинув 31.03.1942. Похований: Харківська обл.

ЛУГОВЦОВ Кузьма Павлович, 1905 (1907), с. Бичок. Рядовий. Загинув 18.01.1942. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЛУТЦЕВ Володимир Іванович, 1904 (1919). Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

М

МАКУНЬКІН Олександр Андрійович, 1922, с. Покровське. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

МАНДРИКІН Микола Михайлович, 1922. Рядовий. Пропав без вісті 12.06.1942 на тер. Шевченківського р-ну Харківської обл.

МАТОВНИКОВ Тихін Артемович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МЕДВЕДЄВ Павло Данилович, 1918. Мол. сержант. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Чемужівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МИЛЕНІН Тихон Сергійович, 1913, с. Івановка. Старшина. Помер від ран 25.04.1943. Похований: с. Кучерівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

МИТРОФАНОВ Петро Іванович, 1922. Мол. сержант. Загинув 27.08.1943. Похований: с. Дудківка Зміївського р-ну Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Василь Іванович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Ілля Петрович, 1904 (1917), с. Шехмань. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МОЇСЕЙКІН Василь Семенович, 1903, с. Найденовка. Рядовий. Загинув 3.04.1942. Похований: смт Печеніги Харківської обл.

МУРАВЙОВ Володимир Михайлович, 1924, с. Хрєнне. Сержант. Загинув 17.03.1943. Похований: с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

МУРАТОВ Дмитро Данилович, 1907. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МУХІН Олександр Андрійович, 1910. Рядовий. Загинув 3.12.1941. Похований: с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл.

МУХОРТОВ Іван Петрович, 1902, с. Красиловка. Рядовий. Пропав без вісті 20.05.1943 на тер. Харківської обл.

МУХОРТОВ Олександр Олександрович, 1915. Старшина. Загинув 25.08.1943. Похований: Іськів Яр Зміївського р-ну Харківської обл.

М'ЯГКИХ Іван Миколайович, 1923, с. Малий Самовець. Гв. сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: смт Коломак Харківської обл.

Н

НЕПОРОЖНЄВ Андрій Павлович, 1899. Рядовий. Загинув 19.02.1943. Похований: с. Роздолля Харківської обл.

НОВИКОВ Олександр Федорович, 1900, сел. Камишино. Рядовий. Загинув 27.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

П

ПАНКРАТОВ Сергій Іванович, 1921, с. Михайловка. Лейтенант. Загинув у трав. 1943. Похований: Харківська обл.

ПАНФЬОРОВ Василь Герасимович, 1914 (1919), с. Хрєнне. Рядовий. Загинув 24.01.1942. Похований: брат. мог., с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ПАШЕНЦЕВ Григорій Михайлович, 1914. Рядовий. Загинув 8.08.1943. Похований: с. Омельченки (за інш. відом. — с. Задонецьке) Зміївського р-ну Харківської обл.

ПЕТЯШИН Олександр Олексійович, с. Свиніно. Рядовий. Загинув 7.01.1942. Похований: с. Глинське Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОГИБЛОВ Олексій Миколайович, 1902, с. Шехмань. Рядовий. Пропав без вісті 19.08.1943 у р-ні смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Олексій Федорович, 1923, сел. Н. Путь. Рядовий. Загинув 25.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ПОПОВ Олександр Пилипович, 1923, с. Шехмань. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Сергіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Сергій Якович, 1913. Рядовий. Помер від ран 25.03.1942. Похований: Чумацька Гора, м. Барвінкове Харківської обл.

ПОПОВ Федір Якович, 1903, с. Яблоновець. Рядовий. Пропав без вісті 24.02.1942 на тер. Харківської обл.

Р

РАЖИН Павло Миколайович, 1908, с. Шехмань. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РОЩУПКІН Володимир Семенович, 1922. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

РУБАХІН Михайло Андрійович, 1906. Політрук. Загинув 17.11.1941. Похований: с. Миколаївка Харківської обл.

РУДАКОВ Антон Іванович, 1893. Рядовий. Загинув 21.02.1943. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

РЯБУХІН Олексій Єрмилович, 1916, с. Яблоновець. Рядовий. Загинув у квіт. 1943. Похований: Харківська обл.

С

САВІН Василь Костянтинович, 1913 (1921). Мол. сержант. Загинув 30.08.1943. Похований: смт Буди Харківського р-ну Харківської обл.

САВІН Іван Омелянович, 1909, с. Шумиловка. Рядовий. Помер від ран

19.12.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕЛИВАНОВ Михайло Юхимович, с. Харіно. Капітан. Загинув 28.02.1943. Похований: с. Юр'ївка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

СМАКІН Олексій Іванович, 1903, с. Шумиловка. Рядовий. Пропав без вісті 8.02.1943 у р-ні с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СМАЧНЄВ Єгор Васильович, 1899, с. Шехмань. Рядовий. Помер від ран 19.08.1943. Похований: с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

СОБОЛЄВ Дмитро Іванович, 1922, с. Семеновка. Рядовий. Помер від ран 1.04.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

СОЛОВЙОВ Микола Петрович, 1923, с. Яблоновець. Загинув 18.08.1943. Похований: Харківська обл.

СОШИН Микола Гаврилович, 1918, с. Великий Ізбердей. Рядовий. Загинув 5.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Т

ТИТОВ Василь Єгорович, 1901, с. Яблоновець. Рядовий. Загинув 9.02.1943. Похований: смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл.

У

УХАНОВ Василь Андрійович, 1900. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

УШКОВ Степан Митрофанович, 1911, с. Новоситовка. Рядовий. Загинув у берез. 1943. Похований: Харківська обл.

Ф

ФЕДОСЄЄВ Михайло Васильович, 1924. Рядовий. Помер від ран 2.09.1943. Похований: с. Заброди Богодухівського р-ну Харківської обл.

ФІЛІН Матвій Павлович, 1923. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Середнє Ізюмського р-ну Харківської обл.

ФОМУШКІН Федір Петрович, 1923, с. Мордовка. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Бурханове Ізюмського р-ну Харківської обл.

Х

ХШИВА Пейша Якович, 1923, Вітебська обл., Білорусь. Сержант. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРНОВ Микола Андрійович, 1922, с. Лазово. Рядовий. Загинув 17.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-н Харківської обл.

ЧУРИЛІН Іван Никифорович, 1907, с. Найденовка. Рядовий. Загинув. Похований: м. Харків.

Ш

ШАЛЬНЬОВ Григорій Антонович, 1912, с. Стеньшино. Рядовий. Пропав без вісті у жовт. 1943 на тер. Харківської обл.

ШАЛЬНЬОВ Григорій Дмитрович, 1910, с. Стеньшино. Сержант.

Загинув 14.02.1943. Похований: Харківська обл.

ШУТИЛІН Петро Тимофійович, 1906, с. Анненка. Рядовий. Пропав без вісті 8.03.1942 у р-ні с. Дальня Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ю

ЮР'ЄВА Олександра Іванівна, 1923, с. Семеновка. Єфрейтор. Загинула 3.08.1943. Похована: с. Березівка Харківської обл.

Пічаєвський район

А

АНОХІН Єгор Михайлович, 1913. Рядовий. Загинув 19.03.1943. Похований: с. Мохнач Зміївського р-ну Харківської обл.

АРЛАНЦЕВ Василь Іванович, 1912 (1921), с. Гагаріно. Рядовий. Помер від ран 13.08.(09).1943. Похований: с. Мурафа Краснокутського р-ну Харківської обл.

Б

БАБКІН Григорій Іванович, 1919, с. Велике Шереметьєво. Рядовий. Пропав без вісті 28.02.1943 у р-ні м. Лозова Харківської обл.

БАБУНОВ Степан Михайлович, 1907, с. Бадін Угол. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: Харківська обл.

БАДІН Агафон Фотійович, 1902, с. Рудовка. Рядовий. Пропав без вісті у груд. 1941 в р-ні м. Харків.

БАРАНОВ Василь Романович, 1911, с. Гагаріно. Рядовий. Пропав без вісті 16.01.1943 на тер. Харківської обл.

БЄЛОВ Михайло Іванович, 1917, с. Гагаріно. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: м. Південний Харківського р-ну Харківської обл.

БЕЗСОНОВ Антон Матвійович, 1902, с. Пічаєво. Рядовий. Пропав без вісті 22.06.1942 поблизу с. Ново-Іванівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

БЕЗСОНОВ Іван Степанович, 1902, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 15.05.1942. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

БЛОХІН Володимир Іванович, 1902, с. Заречьє. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1943 на тер. Харківської обл.

БОГОЯВЛЕНСЬКИЙ Олександр Прокопович, 1908, с. Кутлі. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: м. Харків.

БУСИГІН Василь Михайлович, 1895. Капітан. Помер від ран 17.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

БУЧУКІН Василь Тимофійович, 1897, с. Петровське. Рядовий. Загинув 24.03.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

В

ВЕНДІН Митрофан Павлович, 1910. Рядовий. Помер від ран 25.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

ВЕРІН Іван Андрійович, 1923, с. Рудовка. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ВЕРШИНІН Михайло Максимович, 1909, с. Пітім. Сержант. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Крутоярівка Кегичівського р-ну Харківської обл.

ВОРОНКОВ Петро Іванович, 1896, сел. Октябрське. Рядовий. Помер від ран 21.08.1943. Похований: с. Куп'еваха Харківської обл.

Г

ГОРІН Микола Петрович, 1921, с. Байловка. Ст. сержант. Помер від ран 24.08.1943. Похований: с. Петрівське Харківської обл.

ГУБОЧКІН Володимир Пилипович, 1904, с. Канищево. Рядовий. Загинув 28.03.1942. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

Д

ДАВИДКІН Микита Іванович, 1905, с. Вишенка. Рядовий. Загинув 6.03.1942. Похований: с. Лигівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ДИЛЬДІН Сергій Пилипович, 1901, с. Рудовка. Сержант. Пропав без вісті 21.08.1943 у р-ні с. Костянтинівка Харківської обл.

Є

ЄВЛАМОВ (ЄВЛАНОВ) Іван Федорович, 1909, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: брат. мог., с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ЄВЛЮХІН Іван Федорович, 1917, с. Волхонщина. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

ЄВСЄЄВ Василь Іларіонович, 1915. Рядовий. Загинув 8.06.1943. Похований: Харківська обл.

ЄЛИСЄЄВ Василь Леонтійович, 1911, с. Коршуновка. Рядовий. Загинув 26.02.1942. Похований: Харківська обл.

ЄЛИСЄЄВ Олексій Устинович, 1909, с. Коршуновка. Мол. лейтенант. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЄПІФАНЦЕВ Костянтин Андрійович, 1914, с. Байловка. Гв. сержант. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Петрівське Лозівського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖЕМЧУГОВ Єгор Дмитрович, 1900, с. Вишенка. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЖЕМЧУГОВ Іван Андрійович, 1907, с. Вишенка. Рядовий. Загинув 6.10.1942. Похований: м. Харків.

ЖИГАНОВ Іван Федорович, 1914, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 1.04.1942. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

ЖУКОВ Григорій Афанасійович, 1913, с. Коршуновка. Єфрейтор. Загинув у жовт. 1942. Похований: Харківська обл.

З

ЗАВИСТНОВ Федір Васильович, 1923, с. Єгоровка. Рядовий. Загинув 16.03.1942. Похований: с. Піщане Харківської обл.

ЗЕЛЕНЦОВ Василь Гаврилович, 1924, с. Пічаєво. Рядовий. Пропав без

вісті 18.07.1943 поблизу с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

К

КАЛІНУШКІН Петро Дмитрович, 1907, с. Рудовка. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КИСЛЯКОВ Іван Георгійович, 1920, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 20.09.1943. Похований: с. Олександрівка Харківської обл.

КОЖАРІНОВ Іван Григорович, 1907. Рядовий. Загинув 21.02.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

КОЛЕБАНОВ Олександр Іванович, 1907, с. Нарядне. Сержант. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Орішанка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОЛОДКОВ Василь Іванович, 1907, с. Нарядне. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Орішанка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОНДАКОВ Іван Олексійович, 1914, с. Байловка. Рядовий. Загинув 23.05.1943. Похований: Харківська обл.

КОНКІН Павло Олексійович, 1902, с. Байловка. Рядовий. Пропав без вісті 15.03.1942 в р-ні м. Балаклія Харківської обл.

КОРОЛЬОВ Михайло Петрович, 1921, с. Свиніно. Мол. лейтенант. Загинув 20.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

КОРОТКОВ Олександр Сергійович, 1924 (1906), с. Таракса. Рядовий. Помер від ран 23.07.1943 (за інш відом. загинув 31.07.1943). Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОТОВ Олександр Григорович, 1918, с. Байловка. Єфрейтор. Загинув 23.07.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

КРЮЧКОВ Віктор Андрійович, 1924, с. Гагаріно. Рядовий. Загинув у листоп. 1943. Похований: сел. Газове Богодухівського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Олексій Михайлович, 1915. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

КУЛЬГІН Олександр Петрович, 1903, с. Гагаріно. Рядовий. Помер від ран 12.03.1942. Похований: с. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУРДЮКОВ Павло Савелійович, 1899, с. Рудовка. Рядовий. Помер від ран 24.09.1943. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

КУРОВ Олександр Іванович, 1922, с. Пічаєво. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: Харківська обл.

КШЕННИКОВ Іларіон Сергійович, 1903, с. Гагаріно. Рядовий. Пропав без вісті 5.05.1943 у р-ні м. Харків.

Л

ЛИТВИНОВ Микола Степанович, 1917 (1916), с. Великий Ломовис. Рядовий. Загинув 24.08.1943. Похований: с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

М

МАКАРОВ Гаврило Олексійович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 10.03.1942 у с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МАКАРОВ Іван Віссаріонович, 1919, с. Крисовка. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

МАХОТІН Михайло Никандрович, 1908. Рядовий. Пропав без вісті 7.04.1943 у с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

МЕРКУЛОВ Степан Юхимович, 1919, с. Васильєво. Рядовий. Загинув 2.02.1942. Похований: смт Печеніги Харківської обл.

МОРЕВ Микола Дмитрович, 1916, с. Липовка. Лейтенант. Загинув у лют. 1942. Похований: м. Харків.

Н

НЕГОДІН Іван Олексійович, 1913, с. Кутлі. Сержант. Загинув 12.03.1943. Похований: Харківська обл.

НОСОНОВ Володимир Іванович, 1918, с. Байловка. Мол. сержант. Помер від ран 24.03.1943. Похований: с. Пушкарне Чугуївського р-ну Харківської обл.

О

ОЛЬХОВСЬКИЙ Євген Максимович, 1924, с. Катериновка. Рядовий. Пропав без вісті у трав. 1943 в р-ні м. Харків.

ОРЄХОВ Іван Михайлович, 1908, с. Гагаріно. Гв. мол. сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

ОРЄШКІН Єфим Петрович, 1902. Рядовий. Пропав без вісті у квіт. 1943 на тер. Балаклійського р-ну Харківської обл.

П

ПАНКРАТОВ Василь Митрофанович, 1914, с. Байловка. Мол. лейтенант. Загинув у 1941. Похований: с. Андріївка Харківської обл.

ПАНКРАТОВ Микола Кузьмич, 1916, с. Васильєво. Рядовий. Помер від ран у січ. 1943. Похований: м. Харків.

ПЕРЕВ'ЯЗКІН Семен Олександрович, 1923. Рядовий. Загинув 12.09.1943. Похований: с. Катеринівка Харківської обл. (за інш. відом. — с. Іванівка Друга Балаклійського р-ну Харківської обл.).

ПЕРШИН Семен Васильович, 1918. Лейтенант. Загинув 3.03.1943. Похований: смт Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл.

ПЕРШИН Семен Іванович, 1912, с. Кутлі. Рядовий. Пропав без вісті у р-ні с. Кусторівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПОЛУЕКТОВ Іван Іванович, 1910, с. Васильєво. Рядовий. Загинув 30.09.1943. Похований: смт. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

С

САЛТИКОВ Віктор Васильович, 1912, с. Пічаєво. Ст. лейтенант. Помер від ран 13.10.1944. Похований: с. Новоіванівка Коломацького р-ну Харківської обл.

СЕНИЧЕНКО Павло Іванович, 1922. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Широке Харківської обл.

СЕНИЧЕНКО (СЕНИЧЕНКОВ) Павло Іванович, 1918. Рядовий. Загинув 1.(5).03.1942. Похований: с. Широке Близнюківського р-ну Харківської обл.

СИДОРІН Аким Семенович, 1907. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

СОКОЛИНСЬКИ (СОКОЛИНСЬКИЙ) Іван Федорович, 1915. Лейтенант. Загинув 25.04.1942. Похований: Печенізький р-н Харківської обл.

СОРОЧЕВ Микола Олександрович, 1924. Рядовий. Помер від ран у верес. 1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

СПИРКІН Петро Михайлович, 1901, с. Канищево. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

СУСЛІН Іван Ілліч, 1912, с. Гагаріно. Рядовий. Загинув 1.09.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

СЮСЮКІН Василь Тимофійович, 1906, с. Вишенка. Рядовий. Пропав без вісті у жовт. 1942 в р-ні с. Веселе Харківської обл.

Т

ТИМАКОВ Іван Павлович, 1914, с. Таракса. Сержант. Загинув 23.07.1943. Похований: м. Богодухів Харківської обл.

ТИМАКОВ Тимофій Іванович, 1919. Рядовий. Загинув 21.10.1941. Похований: с. Булацелівка Первомайського р-ну Харківської обл.

ТЯНУТОВ Михайло Андрійович, 1921. Сержант. Загинув 16.08.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

У

УРАЄВ Федір Олексійович, 1902, с. Великий Ломовис. Рядовий. Пропав без вісті 8.03.1942 в р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

УСКОВ Олександр Федорович, 1906. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Шебелиника Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ф

ФИРЮЛІН Петро Семенович, 1922. Рядовий. Пропав без вісті 22.06.1942 на тер. Шевченківського р-ну Харківської обл.

ФОКІН Іван Васильович, 1925. Рядовий. Помер від ран 14.10.1943. Похований: м. Харків.

ФОКІН Михайло Афанасійович, 1906, с. Великий Ломовис. Рядовий. Пропав без вісті 8.03.1942 у р-ні с. Дальня Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФОРОФОНТОВ Микола Олексійович, 1923, с. Заречьє. Рядовий. Загинув 10.08.1943. Похований: Харківська обл.

ФОФАНОВ Петро Васильович, 1908, с. Велике Шереметьєво. Рядовий. Загинув 24.12.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

Х

ХВОСТОВ Денис Никифорович, 1909. Рядовий. Загинув 20.03.1942. Похований: с. Холодне Близнюківського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧИГРИН Кузьма Гаврилович, 1901, с. Гагаріно. Рядовий. Загинув 1.09.1943. Похований: смт Буди Харківського р-ну Харківської обл.

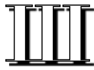

ШАРОВ Євдоким Миколайович, с. Липовка. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

ШЕЛЬМЕНКОВ Костянтин Іванович, 1896. Рядовий. Пропав без вісті 15.08.1943 у р-ні с. Олексіївка Харківської обл.

ШЕРШУКОВ Олександр Федорович, 1923, с. Єгоровка. Мол. лейтенант. Пропав без вісті 15.08.1943 у р-ні с. Олексіївка Харківської обл.

ШМОТКІН Григорій Григорович, 1912, с. Кутлі. Рядовий. Пропав без вісті у берез. 1943 в р-ні м. Харків.

ШОРОШОВ Серафим Ілліч, 1909. м. Тамбов. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл.

ШПАГІН Олексій Дмитрович, 1900, с. Велике Шереметьєво. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: ст. Рогань, Харківська обл.

ШТИРКОВ Іван Петрович, 1924, с. Єгоровка. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

ШУЛАГИН Тимофій Андрійович, 1906, с. Покрово-Васильєвка. Рядовий. Загинув 15.03.1942. Похований: с. Петрівське Харківської обл.

ЯКУШЕВ Юхим Ілліч, 1902. Рядовий. Помер від ран 23.05.1942. Похований: с. Дудниківка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЯРОШЕВ Мубарі Хусаїнович, 1920, с. Байловка. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Нескучне Харківського р-ну Харківської обл.

Рассказовський район

АБРОСИМОВ Іван Олексійович, 1925. Сержант. Помер від ран 25.08.1943. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

АВДЄЄВ Микола Іванович, 1898. Рядовий. Загинув 10.08.1943. Похований: с. Рубіжне (за інш. відом. с. Байрак) Вовчанського р-ну Харківської обл.

АКИМОВ Василь Іванович, 1906, с. Пічер. Рядовий. Загинув 31.03.1942. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

АКИМОВ Микола Іванович, с. Пічер. Рядовий. Загинув 31.03.1942. Похований: с. Караїчне Вовчанського р-ну Харківської обл.

АКСЬОНОВ Микола Степанович. Рядовий. Помер від ран 21.11.1945. Похований: м. Харків.

АКУЛОВ Микола Федорович, 1910 (1921), м. Рассказово. Рядовий. Загинув 3.03.1942. Похований: смт Андріївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

АЛЕКСЄЄВ Василь Григорович, 1899, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті 21.08.1943 на тер. Харківської обл.

АЛЬОХІН Володимир Петрович, с. Хітрово. Рядовий. Загинув 18.08.1943.

Похований: с. Хрестище Коломацького р-ну Харківської обл.

АПАРКІН Павло Федорович, 1922. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

АФАНАСЬЄВ Василь Єгорович, 1898, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті 21.08.1943 у р-ні с. Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

Б

БАЙБАКОВ Олександр Олександрович, с. Осиновка. Рядовий. Загинув 28.09.1943. Похований: с. Пасіки Зміївського р-ну Харківської обл.

БЄЛЬКОВ Борис Тимофійович, 1924, с. Рождественське. Мол. лейтенант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

БИСТРИКІН Василь Іванович, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті у 1943 на тер. Харківської обл.

БИСТРИКІН Максим Федорович, с. Верхньоспаське. Рядовий. Помер від ран 11.02.1944. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

БОЛТНЄВ Петро Дмитрович, с. Верхньоспаське. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: Харківська обл.

БУЛИЧОВ Олексій Миколайович, 1925. Рядовий. Загинув 31.08.1943. Похований: с. Гавриші (за інш. відом. — с. Кияни) Богодухівського р-ну Харківської обл.

В

ВАРИГІН Павло Степанович, 1912. Сержант. Загинув 24.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

ВАСИКОВ Віктор Олексійович, 1924, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 21.08.1943. Похований: Дергачівський р-н Харківської обл.

ВАСИЛЬЄВ Аркадій Васильович, 1915, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 21.03.1943. Похований: с. Червона Гірка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ВАСИЛЬЄВ Степан Петрович, 1916, с. Верхньоспаське. Рядовий. Пропав без вісті у жовт. 1941 на тер. Харківської обл.

ВІДЕМСЬКИЙ Віктор Григорович, 1925, м. Рассказово. Рядовий. Помер від ран 6.04.1944. Похований: м. Харків.

ВОЛКОВ Микола Іванович, 1905. Мол. лейтенант. Загинув 16.10.1941. Похований: м. Богодухів Харківської обл.

ВОЛОКИТІН Прокіп Семенович, 1907. Рядовий. Помер від хвороби 23.04.1944. Похований: м. Харків.

ВОРОЖЕЙКІН Василь Петрович. с. Богословка. Рядовий. Загинув 26.08.1943. Похований: смт Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

ВОРОНІН Петро Андрійович, 1923, с. Коптєво. Рядовий. Пропав без вісті 1.02.1943 у р-ні м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ВЯЗЬМІН Василь Павлович, 1904, м. Рассказово. Сержант. Пропав без вісті 18.06.1943 на тер. Харківської обл.

Г

ГОЛОВАЦЬКИЙ Олександр Михайлович, 1903, м. Рассказово. Рядовий.

Загинув 6.03.1942. Похований: с. Кашпурівка (за інш. відом. — с. Грушине) Первомайського р-ну Харківської обл.

ГОЛОВАЧОВ Іван Костянтинович, 1902, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: м. Харків.

ГОЛОЛОБОВ Петро Трохимович, с. Платоновка. Рядовий. Загинув 4.02.1943. Похований: с. Єфремівка Первомайського р-ну Харківської обл.

ГОРЕЛКІН Федір Іванович, 1915, с. Верхньоспаське. Сержант. Загинув 20.06.1943. Похований: с. Башкирівка Чугуївського р-ну Харківської обл.

ГОРЕЛКІН Яків Дмитрович, 1902, с. Верхньоспаське. Рядовий Пропав без вісті у квіт. 1942 на тер. Харківської обл.

ГРАЧОВ Пилип Микитович, 1908, с. Степановка. Рядовий. Помер від ран 27.02.1942. Похований: с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГРИДНЄВ Олександр Данилович, с. Рождественське. Рядовий. Загинув 18.03.1943. Похований: Харківська обл.

ГРИДНЄВ Павло Прокопович, 1910, с. Саюкіно. Сержант. Загинув 30.06.1942. Похований: Харківська обл.

ГУР'ЄВ Володимир Іванович, 1923, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

Д

ДЕГТЯРЬОВ Семен Дмитрович, 1902, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 16.02.1942. Похований: с. Миронівка Харківської обл.

ДЕМЕНТЬЄВ Іван Микитович, 1908, с. Верхньоспаське. Мол. сержант. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Федорівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ДУБОВОЙ Андрій Васильович, с. Пічер. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

Є

ЄГОРОВ Михайло Матвійович, 1912. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: Харківська обл.

З

ЗАЛУКАЄВ Олексій Ігнатович. Рядовий. Пропав без вісті 30.05.1942 на тер. Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЗАЛУКАЄВ Тимофій Герасимович, 1906. Рядовий. Пропав без вісті 30.05.1942 на тер. Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЗАХАРОВ Василь Васильович, 1904. Рядовий. Загинув 10.06.1942. Похований: с. Михайлівка (за інш. відом. с. Пролетарське) Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЗИМАРІН Олександр Дмитрович, 1918, с. Платоновка. Мол. лейтенант. Помер від ран у серп. 1943. Похований: смт Борова Харківської обл.

ЗОЛОТАРЬОВ Василь Єгорович, 1909. Рядовий. Пропав без вісті 30.06.1942 у с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЗОРІН Федір Тимофійович, 1919, с. Новгородовка. Мол. сержант. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Завадське Золочівського р-ну Харківської обл.

І

ІВЕНСЬКИЙ Іван Миколайович, 1905, м. Рассказово. Мол. сержант. Загинув 7.05.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ІВЛЄВ Василь Макарович, 1908, с. Верхньоспаське. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

ІВЛЄВ Григорій Іванович, 1903, с. Ахтирка. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: с. Гнилиця Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ІВЛЄВ Іван Іванович, с. Осиновка. Рядовий. Загинув 25.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

ІВЛЄВ Ілля Євдокимович, 1907 (1912), с. Верхньоспаське. Рядовий. Загинув 25.12.1941. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ІГНАТОВ Микола Іванович, 1924, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті 17.08.1943 на тер. Харківської обл.

К

КАЛАШНИКОВ Василь Іванович, 1918, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті 20.05.1942 на тер. Харківської обл.

КАЛЬТИНОВ Федір Васильович, 1906. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Харківської обл.

КАПРАНОВ Іван Петрович, 1908, с. Липовка. Рядовий. Помер від ран 25.09.1941. Похований: м. Харків.

КИСЕЛЬОВ Іван Харламович, с. Новгородовка. Старшина. Загинув 8.08.1943. Похований: Харківська обл.

КОБЗЄВ (КОБИЗЄВ) Дмитро Іванович, 1905, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Киселі Первомайського р-ну Харківської обл.

КОБЗЄВ Михайло Іванович, 1919, с. Новгородовка. Мол. сержант. Загинув 12.09.1943. Похований: Харківська обл.

КОБЗЄВ Михайло Михайлович, 1916, м. Рассказово. Мол. сержант. Загинув 12.09.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

КОЗЛОВ Валентин Сергійович, 1919, м. Рассказово. Рядовий. Загинув у груд. 1941. Похований: м. Харків.

КОЛЯДІН Іван Вікторович, 1916 (1903), м. Рассказово. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Семенівка (за інш. відом. — с. Донецьке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОНДРАТЬЄВ Федір Семенович, 1915, с. Хітрово. Рядовий. Пропав без вісті 28.08.1943 у с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОНКІН Петро Тихонович, 1908, с. Подоскляй. Рядовий. Помер від ран 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОРАБЕЛЬНИКОВ Іван Андрійович, с. Липовка. Рядовий. Загинув 27.03.1943. Похований: с. Жовтневе (за інш. відом — с. Байрак) Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОСУРІН Олександр Петрович, с. Хітрово. Рядовий. Загинув 20.03.1942. Похований: Харківська обл.

КОТОВ Сидір Гаврилович, 1907, с. Озерки. Рядовий. Загинув 14.(11).04.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОТОВ Степан Миколайович, 1905, с. Сергеєвка. Рядовий. Загинув 8.03.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

КРИВЕНЦОВ Олександр Михайлович, 1903, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув 18.01.1942. Похований: с. Глинське Ізюмського р-ну Харківської обл.

КРЮЧКОВ Михайло Павлович, 1923, м. Рассказово. Загинув у 1941. Похований: с. Озерне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

КУЗИЧОВ Микола Андрійович, 1908. Ст. сержант. Загинув 4.08.1943. Похований: Харківська обл.

КУНАКОВ Олександр Миколайович, 1924, с. Осиновка. Ст. сержант. Помер від ран 8.10.1944. Похований: м. Харків.

КУРАПОВ Іван Фролович, 1908, с. Новгородовка. Рядовий. Загинув 18.05.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КУРАПОВ Тимофій Семенович, 1903. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. Іванчуківка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Л

ЛЕДОВСЬКИЙ Олександр Минович, 1908, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

М

МИНАЄВ Тимофій, 1912. Рядовий. Загинув 7.02.1942. Похований: с. Дмитрівка Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Іван Андрійович, 1908, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: с. Новий Бурлук Печенізького р-ну Харківської обл.

МОЇСЕЄВ Микола Трохимович, 1917, с. Нижньоспаське. Рядовий. Загинув 20.03.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МОЇСЕЄВ Микола Федорович, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув 14.02.1943. Похований: смт Печеніги Харківської обл.

МОЇСЕЄВ Михайло Дмитрович. Рядовий. Загинув 27.01.1942. Похований: м. Лозова Харківської обл.

МОРДВИНЦЕВ Микола Миколайович, 1907, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 30.11.1941. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

МОРДВИНЦЕВ Петро Ілліч. 1914. Рядовий. Загинув 19.05.1942. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

Н

НАЗАРОВ Олексій Іванович. Рядовий. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського Харківської обл.

НЕПРЯХІН Іван Олександрович, 1921, м. Рассказово. Рядовий. Помер від ран 7.09.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

НИКИФОРОВ Василь Максимович, 1906, с. Нікольське. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: м. Харків.

НИЩЕВ Григорій Тихонович, 1912, с. Пічер. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

НОВИКОВ Кузьма Федорович, 1901, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 18.10.1941. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ОВСЯННИКОВ Валентин Федорович, м. Рассказово. Сержант. Пропав без вісті 24.10.1941 поблизу с. Безруки Дергачівського р-ну Харківської обл.

ОРЄХОВ Григорій Сергійович, 1911, м. Рассказово. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: Харківська обл.

ОРЄХОВ Петро Григорович, 1913. Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Миколаївка Лозівського р-ну Харківської обл.

ПАВЛИКОВ Євдоким Степанович, 1908, с. Керша. Рядовий. Загинув 21.08.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

ПЕРЕВОЗОВ Олександр Пилипович, 1902, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 14.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПЕРЕВОЗОВ Павло Пилипович, 1904, м. Рассказово. Рядовий. Помер від ран 4.03.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПЕТІН Тимофій Леонтійович, с. Саюкіно. Загинув 29.12.1941. Похований: Харківська обл.

ПЕТРОВ Микола Петрович, 1923, с. Верхньоспаське. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПЄНІН Тимофій Леонтійович, 1910, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: м. Харків.

ПЛАТОНОВ Сергій Тимофійович, 1923, с. Знаменка. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Тернова Харківської обл.

ПЛУТАЛОВ Іван Єгорович, 1920, с. Дмитріївщина. Сержант. Помер від ран 1.09.(10).1943. Похований: смт Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл.

ПОНОМАРЬОВ Євген Гаврилович, 1923. Сержант. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ПОСТУЛЬГІН Олексій Андрійович, 1899, с. Хітрово. Рядовий. Загинув 20.06.1943. Похований: Харківська обл.

ПОСТУЛЬГІН Федот Іванович, 1904, с. Ахтирка. Рядовий. Пропав без вісті 12.06.1942 у р-ні с. Аркадіївка (Аркадівка) Харківської обл.

ПОТАПОВ Іван Іванович, с. Нижньоспаське. Рядовий. Загинув 22.07.(06).1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

РИКОВ Олексій Дмитрович, 1915, м. Рассказово. Ст. сержант. Помер від ран 19.09.1943. Похований: с. Степанівка Харківської обл.

САКАЄВ Шакір Кадирович, 1913, с. Татарщино. Гв. рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Нескучне (за інш. відом. — с. Веселе) Харківського р-ну Харківської обл.

САМТАЛОВ Микола Петрович, 1924, с. Нижньоспаське. Сержант. Помер від ран 4.10.1943. Похований: с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

САЯПІН Микола Григорович, 1912, с. Івановка. Рядовий. Загинув 14.03.1942. Похований: Первомайський р-н Харківської обл.

СВИРИДОВ Володимир Михайлович, 1922, с. Осиновка. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

СВИРИДОВ Єгор Семенович, 1907, с. Осиновка. Рядовий. Загинув 25.12.1941. Похований: с. Піски Харківської обл.

СВИТАВСЬКИЙ Іван Іванович, 1904, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СЕМЕНОВ Іван Петрович, 1908, с. Коптєво. Гв. рядовий. Загинув 12.02.1943. Похований: смт Бірки Нововодолазького р-ну Харківської обл.

СЕМЕНОВ Тимофій Дмитрович, 1906, с. Мосоловка. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СЕМИЧОВ Гаврило Азунович, с. Богословка. Рядовий. Загинув 28.03.1942. Похований: с. Куп'єваха Вовчанського р-ну Харківської обл.

СИДЕЛЬНИКОВ Олександр Федорович, 1901, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

СИМАКОВ Володимир Степанович, с. Платоновка. Рядовий. Пропав без вісті 16.03.1942 у с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

СКОРКІН Василь Тимофійович, 1911. Рядовий. Пропав без вісті 23.08.1943 поблизу с. Костянтівка Зміївського р-ну Харківської обл.

СОКОЛОВ Іван Васильович, 1914, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 10.01.1943. Похований: с. Гнилиця Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

СТЕПАНОВ Михайло Федорович, 1917, с. Нижньоспаське. Гв. рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СТЕПАНОВ Олександр Антонович, 1922, с. Нижньоспаське. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Семенівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

СТЕПАНОВ Олексій Федорович, 1906, с. Нижньоспаське. Рядовий. Загинув 19.12.1941. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

СУРАВОВ Василь Петрович, 1907, с. Родник. Загинув у жовт. 1941. Похований: м. Харків.

СУРКОВ Анатолій Федорович, 1922, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Одринка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Т

ТОЛСТИХ Федір Степанович, 1904. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Велика Бабка Чугуївського р-ну Харківської обл.

У

УЛЬЇХІН Степан Макарович, 1904, с. Верхньоспаське. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка

(за інш. відом. — смт Червоний Донець) Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФЕДОРОВ Іван Семенович. Рядовий. Загинув 8.07.1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ФЕДОРОВСЬКИЙ Олександр Андрійович, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: Печенізький р-н Харківської обл.

ФЕДОСЄЄВ Олексій (Олександр) Васильович, с. Дмитріївщина. Рядовий. Загинув 11.09.1943. Похований: с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ХАНІН Микола Васильович, 1911, с. Саюкіно. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

ХАРИТОНОВ Володимир Васильович, 1920. Ст. сержант. Загинув 9.08.1943. Похований: с. Цапівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ХОДАЄВ Аркадій Максимович, 1902, с. Новгородовка. Єфрейтор. Загинув 12.06.1943. Похований: с. Капитолівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ХОДАЄВ Микола Дмитрович, 1909, с. Саюкіно. Сержант. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ХУДЯКОВ Володимир Георгійович (Єгорович), 1923, с. Пічер. Лейтенант. Загинув 11.02.1943. Похований: с. Сороківка Харківського р-ну Харківської обл.

ЦИПУЛІН Василь Андрійович, 1921, с. Верхньоспаське. Рядовий. Пропав без вісті у 1941 у р-ні м. Харків.

ЧАСОВСЬКИХ Іван Григорович, 1913, с. Рождественське. Рядовий. Помер від ран 9.09.1943. Похований: с. Іванівка (за інш. відом. — с. Левківка) Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧЕРКАСОВ Микола Кузьмич, 1898. Рядовий. Загинув 30.06.1942. Похований: с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧЕРНИКОВ Дмитро Гаврилович, 1902, с. Дмитріївщина. Рядовий. Пропав без вісті 30.06.1942 поблизу с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЧЕРНИКОВ Іван Олександрович, 1904 (1909), с. Дмитріївщина. Рядовий. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧЕРНИКОВ Семен Олександрович, 1914 (1912), с. Дмитріївщина. Рядовий. Помер від ран 14.08.1943. Похований: с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

ЧИЛІКІН Сергій Олександрович, 1925, м. Рассказово. Рядовий. Пропав без вісті 13.08.1943 в р-ні ст. Гавриші, Харківська обл.

ЧУГУНОВ Олександр Степанович, 1907. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

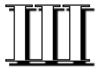

ШАПКІН Микола Олексійович, 1914, м. Рассказово. Лейтенант. Помер від ран 17.06.1944. Похований: с. Нагірне Харківської обл.

ШАПОШНИКОВ Микола Павлович, м. Рассказово. Мол. сержант. Загинув у 1941. Похований: с. Нагірне Харківської обл.

ШАТИЛОВ Петро Йосипович, 1906. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

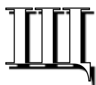

ЩЕРБАКОВ Сергій Іванович, 1923, с. Нікольське. Мол. лейтенант. Загинув 10.02.1943. Похований: с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЩОГОЛЄВ Михайло Федорович, 1912, с. Павловка. Рядовий. Загинув 15.12.1941. Похований: с. Букине Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЩУКІН Василь Трохимович, 1915, с. Рождественське. Лейтенант. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Заїки Харківського р-ну Харківської обл.

ЮДІН Валентин Васильович, 1903, м. Рассказово. Загинув у 1941. Похований: Харківська обл.

ЮМАШЕВ Олексій Павлович, 1909, с. Осиновка. Рядовий. Загинув у листоп. 1943. Похований: Харківська обл.

ЮРІН Валентин Васильович, 1903, м. Рассказово. Ст. сержант. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

ЯКОВЛЄВ Олексій Михайлович, 1925, м. Рассказово. Рядовий. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЯКУНІН Михайло Петрович, 1907. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ржаксинський район

АБРАМОВ Микола Іванович, 1923, с. Золотовка. Рядовий. Помер від ран у 1942. Похований: с. Писарівка Харківської обл.

АКИМОВ Петро Іванович, с. Каменка. Рядовий. Загинув 10.08.1943. Похований: смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

АНДРЮНІН Петро Михайлович, 1906. Рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: с. Довжик Золочівського р-ну Харківської обл.

АНІКЄЄВ Василь Никифорович, 1921, с. Афанасієвка. Рядовий. Помер від ран 15.03.1943. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

АНТОНОВ Василь Арсентійович, 1904 (1910), с. Семеновка. Рядовий. Загинув

у 1943. Похований: с. Заїки (за інш. відом. — смт Кулиничі) Харківського р-ну Харківської обл.

Б

БАРМІН Петро Федорович, 1904, с. Каменка. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 поблизу сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

БИРЮКОВ Єгор Семенович, 1912, с. Федоровка. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: с. Гаврилівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

БИЧКОВ Володимир Єгорович, 1924 (1923), с. К. Пущино. Рядовий. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

В

ВАСИЛЬЄВ Микола Пилипович, 1917. Ст. сержант. Загинув 9.09.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

ВОЩАЄВ (ВАЩАЄВ) Михайло Васильович, 1900 (1920), с. Маяк. Рядовий. Загинув 27.02.1943. Похований: с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

ВЯЩАЄВ Михайло Васильович, 1907, сел. Чакіно. Рядовий. Загинув 27.02.1943. Похований: Харківська обл.

Г

ГАВРИКОВ Кузьма Володимирович, 1905, с. Протасово. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1943 на тер. Харківської обл.

ГАВРИЛОВ Олександр Петрович, 1905. Рядовий. Загинув 25.06.1942. Похований: с. Касяновка Дворічанського р-ну Харківської обл.

ГРАЧОВ Іван Іванович. с. Волхонщина. Рядовий. Загинув 10.02.1943. Похований: поблизу смт Гути Богодухівського р-ну Харківської обл.

Д

ДЕНИСОВ Микола Ігнатович, 1919, с. Гавриловка. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: м. Чугуїв Харківської обл.

ДЕНИСОВ Михайло Романович, 1923, с. Гавриловка. Рядовий. Помер від на у 1944. Похований: Харківська обл.

ДОЛГОВ Михайло Васильович, 1918, Ржаксинський р-н. Сержант. Помер від ран 9.08.1943. Похований: с. Лозове Харківської обл.

ДОЛГОВ Петро Іванович, с. Степановка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДРИКІН Іван Миколайович, 1922, сел. Каменка. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

ДРОКОВ Григорій Сергійович, 1905, с. Велика Ржакса. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: смт Костянтинівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ДРУЖКІН Василь Степанович, 1900, с. Каменка. Рядовий. Помер від ран 25.03.1943. Похований: с. Українка Харківської обл.

ДРУЖКІН Григорій Андрійович (Андріанович), 1902, с. Каменка. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: Харківська обл.

Є

ЄГОРОВ Леонід Володимирович, 1918 (1923), с. Степановка. Мол. лейтенант. Загинув 23.08.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ЄПІФАНОВ Олександр Васильович, 1925, с. Богданово. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ЄПІФАНОВ Олексій Федорович, 1911. Рядовий. Загинув 13.03.1942. Похований: Харківська обл.

Ж

ЖУРАВЛЬОВ Федір Миколайович, сел. Ніколаєвське. Рядовий. Загинув 31.08.1941. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

З

ЗОТОВ Іван Васильович, 1912, с. Волхонщина. Рядовий. Загинув 10.04.1942. Похований: с. Уплатне Балаклійського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Олександр Максимович, 1919, с. Гавриловка. Рядовий. Загинув 9.09.1943. Похований: Харківська обл.

ІВАШКОВ Степан Григорович, 1913, с. Каменка. Ст. лейтенант. Загинув у верес. 1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

К

КОЖАКІН Дмитро Михайлович, 1922, с. Волхонщина. Рядовий. Помер від ран 11.03.(08).1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

КУКСОВ Павло Федорович, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 19.05.1942. Похований: Харківська обл.

Л

ЛЕДЕНЬОВ Іван Васильович, 1915, смт Ржакса. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛИПЕЦЬКИХ (ЛИПЕЦЬКИЙ) Іван Федорович, 1910 (1908), с. Отхоже. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

М

МАКЄЄВ Василь Олексійович, 1895, смт Ржакса. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

МАКЄЄВ Федір Андрійович, 1911, с. Велика Ржакса. Рядовий. Помер від ран у 1943. Похований: с. Сенькове Куп’янського р-ну Харківської обл.

МАСЛОВ Іван Васильович, 1909. Рядовий. Загинув 14.03.1943. Похований: с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл.

МАШКОВ Іван Михайлович, 1919. Рядовий. Помер від ран 17.10.1941. Похований: м. Харків.

МЄДНІКОВ Іван Олексійович, 1924, с. Афанасьєвка. Рядовий. Загинув 30.08.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МЄШКОВ Тихін Іванович, 1901. Рядовий. Загинув 8.10.1943. Похований:

м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

МИТРОФАНОВ Микола Фролович, 1916, с. Михайловка. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: с. Петропавлівське Харківської обл.

МИТРОФАНОВ Микола Фролович, 1898. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: с. Петропавлівка Вовчанського р-ну.

МОЇСЕЄВ Василь Дмитрович, с. Лукіно. Рядовий. Загинув 22.09.1943. Похований: с. Червоний Яр Балаклійського р-ну Харківської обл.

Н

НИКОНОВ Дмитро Олексійович, 1907. Рядовий. Загинув у 1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

О

ОВЯНИКОВ Митрофан Миколайович, 1903. Рядовий. Пропав без вісті 22.06.1942 у с. Аркадівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

П

ПОЛІКАРПОВ Михайло Федорович, с. Каменка. Сержант. Загинув 10.06.1942. Похований: с. Плоске Харківської обл.

ПОЛЬГОВ Іван Михайлович, 1918, с. Осиновка. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПРОНІН Павло Миколайович, 1915, смт. Ржакса. Рядовий. Пропав без вісті 29.03.1942 у с. Байрак Харківської обл.

Р

РАЙКОВ Олександр Павлович, 1924, с. Андреєвка. Мол. сержант. Загинув 2.10.1943. Похований: Харківська обл.

РУМ'ЯНЦЕВ Григорій Олександрович, 1899, с. Отхоже. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: Харківська обл.

С

САВИЧЕВ Василь Семенович, 1908, с. Павловка. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: Дергачівський р-н Харківської обл.

САМОЙЛОВ Іван Андрійович, 1913, сел. Чакіно. Рядовий. Помер від ран 13.08.1944. Похований: с. Нова Іванівка Харківської обл.

САТІН Павло Васильович, 1908, с. Сині Кусти. Рядовий. Загинув 26.03.1943. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

САФОНОВ Анатолій Герасимович, 1922, с. Семеновка. Сержант. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Феськи Золочівського р-ну Харківської обл.

САЯПІН Ілля Іванович, с. Каменка. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

СЕЛЕЗНЬОВ Степан Варфоломійович, 1908, сел. Чакіно. Загинув 22.06.1942. Похований: с. Новоіванівка Харківської обл.

СИМИТІН Василь Васильович, 1914. Сержант. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

СУХОВ Петро Якович, 1912, с. Золотовка. Рядовий. Загинув 14.08.1943.

Похований: с. Замірці Дергачівського р-ну Харківської обл.

СУШКОВ Андрій Єгорович, 1906, с. Степановка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

Т

ТИТОВ Микола Степанович, 1899, с. Протасово. Рядовий. Загинув у берез. 1943. Похований: Харківська обл.

ТУЧИН Іван Петрович, 1907. Рядовий. Загинув 24.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

У

УСУПОВ Іван Васильович, 1913. с. Андреєвка. Рядовий. Загинув 10.05.1942. Похований: Харківська обл.

Ф

ФЕДОРОВ Василь Никанорович, 1899, с. Лукіно. Рядовий. Загинув 16.02.1943. Похований: м. Харків.

ФЕДОСОВ Федір Севастянович, 1912, с. Волхонщина. Лейтенант. Загинув 6.03.1943. Похований: с. Рябоконівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

ФРОЛОВ Карпо Тимофійович, 1903, с. Протасово. Рядовий. Пропав без вісті 12.03.1942 у р-ні сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

Х

ХОМ'ЯКОВ Антон Васильович, 1915, с. Болотниково. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Московка Куп'янського р-ну Харківської обл.

Ц

ЦИГАНКОВ Федір Дмитрович, 1914, с. Серебряне. Рядовий. Помер від ран 21.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

Ч

ЧЕРКАСОВ Костянтин Іванович, 1909. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: м. Люботин Харківської обл.

Ш

ШАРОВ Василь Васильович, 1911, смт. Каменка. Капітан. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Кочетівка Зачепилівського р-ну Харківської обл.

ШУМЯЄВ Ілля Семенович, 1902, с. Ржакса. Рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: парк, м. Балаклія Харківської обл.

Я

ЯКУШЕВ Семен Ксенофонтович, 1924, с. Каменка. Мол. сержант. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Мічурінське Валківського р-ну Харківської обл.

Сампурський район

А

АВЕРІН Іван Саватійович, 1919, с. Перікса. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: Харківська обл.

АЛТУХОВ Казешат. Рядовий. Помер від ран 26.02.1942. Похований: смт Борова Харківської обл.

АНТОНОВ Василь Степанович, 1922 (1924), с. Павловка Сампурського р-ну. Сержант. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Велика Гомільша Зміївського р-ну Харківської обл.

АСТАФУРОВ Іван Гаврилович, 1899, с. Єрофеєвка. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Б

БЕЗСОНОВ Анатолій Павлович, 1924, с. Осіно-Лазовка. Рядовий. Помер від ран 3.09.1943. Похований: Зміївський р-н Харківської обл.

БЕРЕЗІН Дмитро Тимофійович, 1907 (1908), с. Ярославка. Рядовий. Помер від ран 9.06.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

БЄЛЯЄВ Петро Трохимович, с. Сампур. Сержант. Загинув 21.08.1943. Похований: Харківська обл.

БОЧАРОВ Семен Іванович, 1913, с. Бахарево. Рядовий. Загинув 21.03.1942. Похований: Харківська обл.

БУДАРІН Федір Кузьмич, 1909. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

В

ВЄТРОВ Михайло Кирилович, 1907, с. Верхоценьє. Рядовий. Загинув 11.(14).08.1943. Похований: с. Борщова Харківського р-ну Харківської обл.

ВИСЛОБОКОВ Єгор Миколайович, 1909. Мол. сержант. Загинув у трав. 1942. Похований: с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ВОРОНЦОВ Антон Іванович, 1911. Сержант. Загинув 31.03.1942. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

Г

ГОЛІЦИН Микола Федорович, 1924. Гв. рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ГОРБУНОВ Василь Васильович, 1905, с. Понзарі. Рядовий. Загинув 15.03.1942. Похований: Харківська обл.

Д

ДРОНОВ Володимир Васильович, 1904 (1900), с. Понзарі. Рядовий. Загинув 16.(10).08.1943. Похований: смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл.

ДУНДАКОВ Андрій Васильович, 1918, с. Мар'євка. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Октябрське (с. Жовтневе) Харківської обл.

ДУТОВ Григорій Олексійович, 1904 (1900), с. Понзарі. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Є

ЄРОХІН Андрій Олексійович, с. Івановка. Рядовий. Загинув 17.09.1943. Похований: с. Кіндратівка Лозівського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖУРАВЛЬОВ Георгій Дмитрович, 1912, Сампурський р-н. Рядовий. Загинув 21.08.1943. Похований: с. Лужок Дергачівського р-ну Харківської обл.

З

ЗАРАНІН Олександр Никифорович, 1925 (1905), с. Панови Кусти. Рядовий. Помер від ран 14.09.1943 (за інш. відом. — загинув 1.04.1943). Похований: с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

ЗОЛЄВ Іван Іванович, 1921, сел. Сатінка. Загинув 20.02.1943. Похований: м. Люботин Харківського р-ну Харківської обл.

І

ІВАКІН Олексій Васильович, 1906, с. Мєдне. Рядовий. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл.

ІВАНОВ Іван Семенович. м. Санкт-Петербург. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: с. Островерхівка Зміївського р-ну (за інш. відом. — м. Мерефа) Харківського р-ну Харківської обл.

К

КИЧИН Петро Миколайович, 1896 (1924), с. Івановка. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Липці Харківського р-ну Харківської обл.

КЛИМОВ Єгор Якович, 1917, с. Перікса. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл.

КОЗОДАЄВ Максим Федорович, 1906. Рядовий. Помер від ран 12.08.1943. Похований: с. Томахівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОЗОДАЄВ Сергій Петрович, 1902. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

КОКОРЕВ Кузьма Герасимович. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: Первомайський р-н Харківської обл.

КОЛОМІН Василь Ігнатович, Воронезька обл. Рядовий. Загинув 24.05.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КОРОЛЬОВ Павло Семенович, 1915 (1913), с. Дмитрієвка. Рядовий. Загинув 21.08.1943. Похований: с. Мойка (за інш. відом. — с. Каплунівка) Краснокутського р-ну Харківської обл.

КОРОТОВ Василь Матвійович, 1918 (1900), с. Крута Вершина. Сержант. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОЧЕТОВ Іван Єрмолайович, 1898, с. Осіно-Лазовка. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

КОЧЕТОВ Пилип Васильович, 1915, с. Бєляєвка. Рядовий. Загинув 19.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

КРИЛОВ Микола Іванович, 1908, с. Дмитрієвка. Рядовий. Загинув

17.07.1943. Похований: с. Гаражівка Харківської обл.

КУЗІН Олександр Вікентійович, 1914 (1907). Рядовий. Помер від ран 14.09.1943. Похований: с. Велика Комишуваха Барвінківського р-ну Харківської обл.

КУРОХТІН Серафим Олександрович, 1911 (1912), с. Понзарі. Гв. рядовий. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Л

ЛИСИЦИН Василь Івлійович, 1923, с. Тексіно. Єфрейтор. Загинув 13.09.1943. Похований: с. Першотравневе Зміївського р-ну Харківської обл.

М

МАРКОВ Костянтин Федосійович, 1908, с. Петровка. Рядовий. Загинув 21.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

МИЛОВАНОВ Іван Петрович, 1923. Мол. лейтенант. Загинув 14.08.1943. Похований: Харківська обл.

МОСКАЛЬОВА Марія Дмитрівна, 1922. Призвана у м. Тамбов. Медсестра. Померла від ран у 1942. Похована: Харківська обл.

МУХІН Павло Федорович, 1907, Челябінська обл. Рядовий. Помер від ран 31.05.1943. Похований: с. Федорівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Н

НОВИКОВ Олександр Григорович, 1917, Сампурський р-н. Ст. лейтенант. Загинув у бою 3.04.1943. Похований: с. Шпаківка (за інш. відом. — с. Донецьке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

П

ПАНКРАТОВ Михайло Михайлович, 1923, с. Дмитрієвка. Рядовий. Помер від ран 7.08.1943. Похований: с. Березівка Харківської обл.

ПІСКУНОВ Іван Іполитович, 1906, Сампурський р-н. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Іван Якович, 1904, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Михайло Никифорович, 1907, с. Понзарі. Рядовий. Загинув 1.04.1942. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

ПОЛЯКОВ Сергій Іванович, 1913, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Томахівка (за інш. відом. с. Хотімля) Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Григорій Никифорович, 1920, с. Панови Кусти. Рядовий. Помер від ран 30.08.1943. Похований: м. Михайлівка Харківської обл.

ПОПОВ Михайло Іванович, 1923, Тамбовська обл. Рядовий. Помер від ран 21.09.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Михайло Сергійович, 1900, с. Понзарі. Рядовий. Загинув 2.02.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ПОТАПОВ Сергій Тимофійович, 1907, с. Петровка. Рядовий. Загинув

11.09.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

ПРИВАЛОВ Володимир Іванович, 1922. Мол. лейтенант. Загинув 11.06.1942. Похований: Шевченківський р-н Харківської обл.

ПРОСІН Андрій Володимирович, 1918 (1917). Рядовий. Загинув (за інш. відом. помер від ран) 14.03.1943. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

Р

РЕДКОЗУБОВ Федір Улянович, 1908. Рядовий. Загинув 25(20).03.1942. Похований: с. Верхній Бишкин Харківської обл.

РОМАНЦЕВ Олексій Михайлович, Тамбовська обл. Загинув у лют. 1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

С

САМАРІН Борис Михайлович, 1911, с. Єрофеєвка. Сержант. Загинув 15.07.1943. Похований: с. Семенівка (за інш. відом. — с. Донецьке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

САМОЙЛОВ Василь Михайлович, 1914, сел. Зелене. Рядовий. Загинув 22.07.(06).1942. Похований: с. Просянка Куп'янського р-ну Харківської обл.

САМОЙЛОВ Петро Володимирович, 1922. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: Харківська обл.

САМОРОДОВ Анатолій Пимонович, 1923. Лейтенант. Загинув 2.09.1943. Похований: Харківська обл.

САМОРОДОВ Іван Васильович, 1919, с. Бахарево. Рядовий. Загинув 25.03.1943. Похований: с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл.

САМОРОДОВ Олександр Сергійович, 1923, с. Бахарево. Рядовий. Загинув 14.09.1943. Похований: с. Ковалівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

СВИРИДОВ Петро Олександрович, 1920. Сержант. Загинув 3.02.1943. Похований: с. Сенькове Куп'янського р-ну Харківської обл.

СЕЛИВАНОВ Фока Кіндратович, 1898, с. Бєляєвка. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: с. Петропавлівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

СЕМИЧЕВ Михайло Прокопович, 1910 (1911), с. Анновка. Рядовий. Загинув 16.02.1943. Похований: с. Шпаківка (за інш. відом. — с. Донецьке) Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕРГЄЄВ Микола Васильович, 1923. Рядовий. Помер від ран 12.12.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

СМАГІН Василь Тихонович, 1923. Рядовий. Пропав без вісті 23.02.1943 на тер. Харківської обл.

СМИРНОВ Олексій Акимович, Республіка Марі-Ель. Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

СОРОКІН Георгій Терентійович. Ст. сержант. Загинув 13.09.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

Т

ТИХОНОВ Олексій Михайлович, 1912, с. Дмитрієвка. Рядовий. Помер від

ран 18.02.1943. Похований: с. Протопопівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ТУЖИЛКІН Павло Олексійович, 1906, с. Александро-Павловка. Сержант. Загинув 21.03.1942. Похований: с. Піщане Харківської обл.

Х

ХІМІН Василь Євтійович, 1918, с. Петровка. Сержант. Загинув 16.02.1943. Похований: м. Харків.

ХОРІН Василь Гурійович, 1902. Рядовий. Загинув 5.09.1943. Похований: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

ХРАМЦОВ Олександр Єгорович, 1909. Сержант. Загинув 20.05.1942. Похований: Харківська обл.

ХРАПОВ Андрій Іванович, Харківська обл. Мол. сержант. Пропав без вісті у трав. 1942.

ХРИДІН Василь Васильович, 1907. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕРЕНКОВ Володимир Іванович, 1912. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЧИКАНОВ Василь Васильович, 1903, с. Бахарево. Рядовий. Помер від ран 26.08.1943. Похований: с. Семенівка (за інш. відом. — м. Дергачі) Харківської обл.

Щ

ЩЕРБАТИХ Сергій Митрофанович, 1913, Воронезька обл. Пропав без вісті 9.08.1943 у р-ні с. Кленове Богодухівського р-ну Харківської обл.

Я

ЯКУНІН Олексій Васильович, 1919. Загинув 10.09.1943. Похований: с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл.

Сосновський район

А

АБИЗОВ Іван Васильович, 1897 (1921). Сержант. Помер від ран 31.08.1943. Похований: с. Веселе Харківського р-ну Харківської обл.

АЛФЕРОВ (АЛФЬОРОВ) Серафим Васильович, 1921. Рядовий. Загинув 21.03.1942. Похований: Харківська обл.

Б

БАРАНОВ Федір Олександрович, 1905, с. Дегтянка. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

БЕЗСОНОВ Петро Павлович, 1900. Ст. сержант. Загинув 5.09.1943. Похований: с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

БЄЛІКОВ Олексій Іванович, 1903. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

БИКАСОВ Петро Данилович, 1922, с. Подлєсне. Рядовий. Загинув 14.02.1943. Похований: смт Рогань Харківського р-ну Харківської обл.

БЛОХІН Андріян (Андрій) Андрійович, 1911, с. Ламки. Сержант, ком. відділ., 59 інж.-сапб. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

БОНДАРЕНКО Григорій Михайлович, 1916, с. Вірятіно. Рядовий. Загинув 17.02.1942. Похований: с. Мар'ївка Харківської обл.

БРИЛЬОВ Олександр Кирилович, 1911, с. Александровка. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: сел. Гавриші Богодухівського р-ну Харківської обл.

БУЯНІН Михайло Тимофійович, 1906. Рядовий. Загинув 26.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

В

ВОСТРИКОВ Олексій Олександрович, 1916, с. Ламки. Рядовий. Загинув 13.08.1943. Похований: с. Стара Гнилиця Чугуївського р-ну Харківської обл.

В'ЯЗЬМИКІН Іван Дмитрович, 1906. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

Г

ГЛАДИШЕВА Анастасія Василівна, 1922. Рядовий. Загинула 10.03.1943. Похована: м. Харків.

ГЛАЗКОВ Василь Федорович, 1923, с. Троєцьке. Лейтенант. Загинув 29.08.1943. Похований: с. Карайкозівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ГЛИНЧИКОВ Іван Іванович, 1904. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: смт Мала Данилівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ГЛИНЧИКОВ Олексій Сергійович, 1924, с. Христофоровка. Рядовий. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Шийчине (за інш. відом. — с. Заброди) Богодухівського р-ну Харківської обл.

ГОЛОВАЧОВ Іван Матвійович, 1917. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: Харківська обл.

ГОНЧАРОВ Микола Петрович, 1924. Мол. лейтенант. Загинув 1.09.1943. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

ГОНЧАРОВ Михайло Дементійович, 1905, с. Челнаво-Покровське. Рядовий. Загинув 1.03.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

ГОРБУНОВ Яків Андрійович, 1914, с. Грязне. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ГРЕБЕНЩИКОВ Федір Петрович, 1921, сел. Сосновка. Рядовий. Загинув у лют. 1943. Похований: Харківська обл.

ГРИГОР'ЄВ Іван Пилипович, 1914. Рядовий. Загинув 22.01.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ГРОМОВ Федір Петрович, 1907, с. Ламки. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Олександрівка Харківської обл.

ГУСЬКОВ Іван Дмитрович, 1921, с. От'ясси. Військфельдшер. Помер від ран 4.02.1942. Похований: с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Д

ДЕМАНОВ Михайло Миколайович, 1924, с. Зелене. Сержант. Загинув 17.09.1943. Похований: с. Костянтинівка Харківської обл.

ДЕМЕНТЬЄВ Михайло Петрович, 1911. Рядовий. Помер 13.09.1944. Похований: Харківська обл.

ДМИТРІЄВ Василь Іванович, 1923. Сержант. Загинув 13.02.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

ДОЛГОВ Павло Васильович, 1916, с. Дегтянка. Рядовий. Загинув. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ДОМНИШЕВ Павло Семенович, 1905, с. От'ясси. Рядовий. Загинув 2.06.1943. Похований: Куп'янський р-н Харківської обл.

ДОНСЬКИХ Іван Єгорович, 1918, с. Дегтянка. Сержант. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Дмитрівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

ДУДІН Петро Олексійович, 1908. Рядовий. Загинув 6.08.1943. Похований: с. Березівка Харківської обл.

ДЬЯКОВ Григорій Васильович, 1921. Рядовий. Помер від ран 2.09.1943. Похований: с. Веселе Харківської обл.

Є

ЄРОХІН Іван Семенович, 1922, с. От'ясси. Сержант. Загинув 13.03.1942. Похований: с. Перемога Харківської обл.

Ж

ЖИРЯКОВ Василь Сергійович, 1907. Рядовий. Загинув 15.03.1942. Похований: с. Кислівка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ЖМИЛЬОВ (ЖМИРЬОВ) Дмитро Спиридонович, 1904, с. Покровка. Рядовий. Загинув 2.02.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ЖУКОВ Олексій Іванович, 1922. Рядовий. Помер від ран 27.08.1943. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

З

ЗАВИСТНОВ Федір Васильович, 1923, с. Єгоровка. Рядовий. Загинув 16.03.1942. Похований: с. Піщане Харківської обл.

ЗАВ'ЯЛОВ Іван Федорович, 1923, с. Зарєчьє. Старшина. Загинув у серп. 1943. Похований: с. Чорноглазівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ЗАЙЦЕВ Максим Петрович, 1924. Рядовий. Загинув 23.06.1943. Похований: с. Хотімля Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЗАЙЦЕВ Олексій Абрамович, 1913, с. Покрово-Васильєвка. Гв. мол. сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: с. Новий (за інш. відом. Старий) Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

ЗАУСАЛІН Михайло Михайлович, 1922, с. Кулеватово. Сержант. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЗОБОВ Степан Іванович, 1915, с. Челнаво-Покровське. Рядовий. Помер

від ран 21.08.1943. Похований: Харківська обл.

К

КАРАВАЄВ Іван Михайлович, 1914, с. От'ясси. Рядовий. Загинув 21.03.1942. Похований: с. Федорівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

КИРИЛОВА Марія Олександрівна, 1924, с. Покрово-Васильєвка. Рядовий. Загинула 18.08.1943. Похована: Дергачівський р-н Харківської обл.

КИСЛЯКОВ Григорій Пилипович, 1917. Лейтенант. Помер від ран 23.02.1943. Похований: смт Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл.

КИТАЄВ Тимофій Степанович, 1906. Рядовий. Загинув 17.10.1941. Похований: Нововодолазький р-н Харківської обл.

КЛИМОВ Іван Касьянович, 1912, с. Челнаво-Покровське. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

КОЛЕСНИК Климентій Петрович, 1908, Харківська обл. Рядовий. Пропав без вісті 15.11.1943 у р-ні с. Недайвода Дніпропетровської обл.

КОМ'ЯХІН Василь Якович, 1919, с. Дегтянка. Рядовий. Загинув 16.05.1942. Похований: с. Тернова Харківської обл.

КОСМИНІН Іван Семенович, 1910, с. Нижня Ярославовка. Рядовий. Загинув 6.03.1943. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

КОСТЮКОВ Сергій Петрович, 1901, с. Стежки. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОТОВ Георгій Андрійович, 1900. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

КРАСІВСЬКИЙ Іван Михайлович, 1924, с. Покрово-Васильєвка. Мол. лейтенант. Помер від ран 10.09.1943. Похований: с. Високопілля Валківського р-ну Харківської обл.

КУДИНОВ Степан Федорович, 1924, с. Дельно-Дубрава. Мол. сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: смт Старий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

КУДРЯВЦЕВ Григорій Андрійович, 1908. Рядовий. Загинув 19.09.1943. Похований: с. Наталине Красноградського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Петро Матвійович, 1905, с. Дегтянка. Ст. лейтенант. Помер 17.08.1945. Похований: Харківська обл.

Л

ЛАПТЄВ Єгор Данилович, 1917, с. Совєтське. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛУКІН Олексій Петрович, 1911, с. Александровка. Рядовий. Помер від ран 29.08.1943. Похований: м. Дергачі Харківської обл.

ЛУКІНОВ Яків Михайлович, 1923. Рядовий. Помер від ран 24.10.1944. Похований: с. Сковородинівка Золочівського р-ну Харківської обл.

М

МІНІН Василь Петрович, 1898, с. Стежки. Рядовий. Загинув 28.08.1943.

Похований: смт Вільшани (за інш. відом. — смт Пересічна) Дергачівського р-ну Харківської обл.

МІНІН Федір Григорович, 1919, с. Стежки. Політрук. Загинув 22.02.1942. Похований: с. Нова Іванівка Лозівського р-ну Харківської обл.

Н

НАГОРНОВ Володимир Миколайович, 1924, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 18.03.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

НЕГОДЯЄВ Микола Трохимович, 1920. Єфрейтор. Загинув 13.03.1943. Похований: с. Гайдари Зміївського р-ну Харківської обл.

НЕУДАХІН Олександр Федорович, 1897, с. Чекмарі. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

НЕЧАЄВ Василь Матвійович, 1903. Рядовий. Загинув 3.03.1943. Похований: м. Харків.

НЕЧУШКІН Федір Григорович, 1916, с. Новоямське. Рядовий. Загинув 30.08.1943. Похований: Харківська обл.

О

ОГЛОБЛІН Микита Васильович, 1900, с. От'ясси. Рядовий. Загинув 14.03.1942. Похований: сел. П'ятигірське Балаклійського р-ну Харківської обл.

ОГЛОБЛІН Михайло Васильович, 1904. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

П

ПЕТРОВ Микола Іванович, 1910. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Кам'яна Яруга Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПЕЧАГІН (ПЕЧАНІН) Михайло Іванович, 1902. Гв. рядовий. Загинув 15.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПИВОВАРОВ Дмитро Федорович, 1906. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ПИЛЯГІН Яків Миколайович, 1923. Рядовий. Загинув 17.03.1942. Похований: с. Українка Вовчанського р-ну Харківської обл.

ПИМЕНОВ Олексій Сергійович, 1916. Рядовий. Загинув 22.06.1942. Похований: с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОЗДНЯКОВ Михайло Михайлович, 1919, с. Ольхи. Рядовий. Загинув 10.02.1942. Похований: Первомайський р-н Харківської обл.

ПОПОВ Микола Федорович, 1909. Рядовий. Помер від ран 10.08.1943. Похований: с. Олександрівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ПОСИСАЄВА Олена Василівна, 1919. Рядовий. Загинула 20.02.1943. Похований: с. Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл.

ПРОСТОМОЛОТОВ Іван Дмитрович, 1911, с. Нижня Ярославовка. Рядовий. Помер від ран 31.07.1943. Похований: с. Гнилиця Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

Р

РОМАНОВ Микола Леонович, 1904. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

РОМАНОВ Степан Гаврилович, 1909. Рядовий. Загинув 5.03.1942. Похований: с. Киселі Первомайського р-ну Харківської обл.

С

САВИНКІН Володимир Федорович, 1924, с. От'ясси. Рядовий. Загинув 7.08.1943. Похований: с. Березівка Харківської обл.

САДКІН Олександр Кузьмич, 1905, с. От'ясси. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

СЕСІН Іван Трохимович, 1900. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Федорівка Харківської обл.

СЕСІН Олексій Дмитрович, 1924. Мол. сержант. Загинув 13.09.1943. Похований: смт Коломак Харківської обл.

СКВОРЦОВ Митрофан Володимирович, 1913. Рядовий. Загинув 20.02.1943. Похований: м. Мерефа Харківського р-ну Харківської обл.

СКОПИНЦЕВ Андрій Семенович, 1906, сел. Сосновка. Рядовий. Помер від ран 25.08.1943. Похований: с. Гракове Чугуївського р-ну Харківської обл.

СКОПИНЦЕВ Василь Спиридонович, 1922. Рядовий. Загинув 18.05.1942. Похований: с. Варварівка Харківської обл.

СЛЄПЦОВ Сергій Романович, 1911. Рядовий. Помер від ран 23.09.1943. Похований: с. Соколове Зміївського Харківської обл.

СМАГІН Єгор Дмитрович, 1917, с. Нижня Ярославовка. Лейтенант. Загинув 23.08.1943. Похований: с. Шпаківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

СМИРНОВ Микола Андрійович, 1911. Мол. сержант. Загинув 26.02.1942. Похований: с. Успенське Балаклійського р-ну Харківської обл.

СМИРНОВ Микола Сергійович, 1906. Мол. сержант. Загинув 26.02.1942. Похований: с. Успенське Балаклійського р-ну Харківської обл.

СОТНИКОВ Петро Павлович, 1908, с. Стежки. Рядовий. Помер від ран 10.07.1943. Похований: с. Шевченкове Харківської обл.

СТАРОДУБОВ Гаврило Георгійович, 1900, с. Стежки. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

СТАРОДУБОВ Петро Іванович, 1909, с. Стежки. Рядовий. Загинув 8.09.1943. Похований: Харківська обл.

СУМІН Іван Лаврентійович, 1905. Рядовий. Загинув 16.04.1943. Похований: с. Михайлівка Харківської обл.

Т

ТАРАСОВ Серафим Григорович, 1906, с. Покрово-Васильєвка. Рядовий. Загинув 12.09.1943. Похований: с. Пасіки Зміївського р-ну Харківської обл.

ТОКАРЕВ Кирило Петрович, 1904, с. Александровка. Сержант. Загинув 3.04.1942. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

ТОЛСТОВ Андрій Іванович, 1908. Рядовий. Загинув 10.03.1943. Похований: с. Крисине Богодухівського р-ну Харківської обл.

ТОЛСТОШЕЇН Ілля Федорович, 1907. Рядовий. Загинув 5.05.1943. Похований: Харківська обл.

ТРЕТЬЯКОВ Микола Єгорович, 1908. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: Харківська обл.

ТРЕТЬЯКОВ Олексій Пилипович, 1918. Рядовий. Загинув 5.09.1943. Похований: с. Вікнине Золочівського р-ну Харківської обл.

ТРОШКІН Михайло Іванович, 1906. Єфрейтор. Загинув. Похований: с. Вільхуватка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТРУБНИКОВ Сергій Андрійович, 1921, с. Стежки. Рядовий. Загинув 12.01.1942. Похований: брат. мог., смт Шевченкове Харківської обл.

ТРУСОВ Михайло Петрович, 1924. Рядовий. Загинув 2.09.1943. Похований: с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл.

У

УКЛЕЇН Павло Дмитрович, 1904. Сержант. Помер від ран 16.06.1942. Похований: с. Підвисоке Борівського р-ну Харківської обл.

УШАКОВ Трохим Андрійович, 1909, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: Харківська обл.

Ф

ФЕТИСКІН Максим Олексійович, 1902, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФЕТИСКІН Олексій Сергійович, 1924, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 15.09.1943. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

ФІЛАТОВ Юхим Петрович, 1912. Сержант. Загинув 4.08.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

ФОМІН Григорій Васильович, 1915. Рядовий. Загинув 4.02.1942. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

ФОМІН Петро Іванович, 1905, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 6.03.1943 (16.09.1943). Похований: с. Мельникове Валківського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧАНОВ Василь Миколайович, 1914, сел. Сосновка. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: м. Харків.

ЧЕКУНОВ Іван Григорович, 1924, с. Новочеркасовка. Рядовий. Загинув 31.08.1943. Похований: с. Геївка Зміївського р-ну Харківської обл.

ЧЕРКАСОВ Олексій Миколайович, 1926. Рядовий. Помер від ран 13.06.1944. Похований: Печенізький р-н Харківської обл.

ЧЕРКАШИН Василь Сергійович, 1924, с. Ламки. Сержант. Загинув 16.08.1943. Похований: сел. Занки Зміївського р-ну Харківської обл.

ЧЕРКАШИН Микола Андрійович, 1909, с. Александровка. Мол. сержант.

Загинув 6.09.1943. Похований: смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

ЧИКУНОВ Михайло Васильович, 1924. Мол. сержант. Загинув 1.09.1943. Похований: Валківський р-н Харківсьої обл.

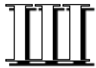

ШАМАНАЄВ Іван Миколайович, 1917, с. Ламки. Рядовий. Загинув 20.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ШЕПЕЛЄВ Петро Павлович, 1921. Рядовий. Загинув 17.03.1942. Похований: Харківська обл.

ШМИЛЬОВ (ШМЕЛЬОВ) Єгор Петрович, 1914, с. Челнаво-Рождественське. Рядовий. Помер від ран 8.03.1942. Похований: с. Асіївка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШУВАКІН Микита Степанович, 1918, с. Савінські Карпелі. Рядовий. Загинув 5.08.1943. Похований: с. Суха Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

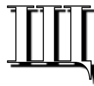

ЩЕРБАКОВ Василь Федорович, 1914, с. Сосновка. Рядовий. Загинув 13.03.1942. Похований: с. Варварівка Близнюківського р-ну Харківської обл.

ЩУРКІН Петро Іванович, 1915, с. Стежки. Ст. сержант. Загинув 25.08.1943. Похований: с. Перемога Харківської обл.

Староюр'євський район

БАЄВ Олександр Васильович, 1923. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БАКЛИКОВ Олексій Лук'янович. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ВЕРЗИЛІН Григорій Іванович, с. Поповка. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: смт Панютине Лозівського р-ну Харківської обл.

ВЕРЗИЛІН Іван Павлович, 1923, с. Поповка. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: с. Борова Зміївського р-ну Харківської обл.

ГУГНЯВИХ (ГУГНЯЄВ) Олексій Гурійович, 1909, с. Староюр'єво. Рядовий. Загинув 4.04.(03).1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДОРОЖКІН Олексій Михайлович. Ст. сержант. Загинув 11.09.1943. Похований: с. Журавлі Валківського р-ну, Харківської обл..

ЄРМАКОВ Іван Миколайович, 1913, с. Заворонезьке. Рядовий. Загинув 13.06.1942. Похований: Харківська обл.

ЄРОШКІН Іван Григорович, с. Спаське. Рядовий. Загинув у серп. 1943.

Похований: с. Карасівка Золочівського р-ну Харківської обл.

ЄФРЕМОВ Іван Петрович, 1925, с. Новіково. Рядовий. Загинув 29.08.1943. Похований: сел. Гавриші Богодухівського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖУРАВЛЬОВ Олександр Михайлович, 1924. Рядовий. Помер від ран 20.07.1943. Похований: с. Яремівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЖУРАВЛЬОВ Петро Іванович, 1918, с. Вешньове. Рядовий. Пропав без вісті у січ. 1943 поблизу с. Червоний Оскіл Ізюмського р-ну Харківської обл.

І

ІЛЮШИН Валентин Петрович, с. Мезінець. Лейтенант. Загинув 7.09.1943. Похований: с. Ордівка Нововодолазького р-ну Харківської обл.

К

КАШИРІН Федір Іванович, 1908, с. Ніколаєвка. Рядовий. Загинув 18.02.1943. Похований: с. Оленівка Красноградського р-ну Харківської обл.

КОНЧАКОВ Федір Мартинович, с. Староюр'єво. Рядовий. Помер від ран 14.07.(06).1943. Похований: с. Друге Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОПЄЙКІН Сергій Захарович, 1907, с. Новоюр'єво. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОПИЛОВ Петро Пилипович, 1897, с. Староюр'єво. Сержант. Загинув 5.05.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

КОСТИЛЬОВ Антон Дмитрович, 1906, с. Староюр'єво. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Назар Григорович, 1907. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУЛАКОВ Іван Олексійович, с. Поповка. Рядовий. Помер від ран 28.03.1942. Похований: Харківська обл.

КУЛИК Іван Андрійович. Сержант. Пропав без вісті 18.01.1942 на тер. Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУРОЧКІН Михайло Гаврилович, 1902. Помер від ран 15.08.1943. Похований: с. Степанки Харківського р-ну Харківської обл.

М

МАКАРОВ Микола Олександрович, 1914, с. Скобелевка. Рядовий. Загинув 22.03.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

МЕЛІХОВ Василь Федорович, 1912, с. Мезінець. Рядовий. Загинув 13.08.1943. Похований: с. Улянівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

Н

НЕРЕТІН Олексій Петрович, с. Заворонезьке. Рядовий. Помер від ран 7.10.1943. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

НІКУЛІН Дмитро Миколайович, 1907, с. Мезінець. Рядовий. Загинув 4.11.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

О

ОРЛОВ Данило Олексійович. Рядовий. Помер від ран 21.03.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

ОРЛОВ Максим Омелянович. Рядовий. Помер від ран 20.04.1942. Похований: с. Чепіль Балаклійського р-ну Харківської обл.

П

ПОЛЯНСЬКИХ Михайло Іванович, 1906. Рядовий. Пропав без вісті у квіт. 1942 поблизу с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Василь Костянтинович. Рядовий. Загинув 23.06.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Іван Петрович, с. Поповка. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: Харківська обл.

ПОПОВ Микола Гаврилович, с. Чурюково. Рядовий. Помер від ран 23.03.1942. Похований: с. Олександрівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Микола Дмитрович, 1916, с. Подгорне. Рядовий. Пропав без вісті у 1942 на тер. Харківської обл.

ПОПОВ Михайло Іванович, с. Чурюково. Рядовий. Помер від ран 23.09.1943. Похований: с. Охоче Нововодолазького р-ну Харківської обл.

Р

РОГОВ Федір Іванович, 1916, сел. Борисовка. Рядовий. Загинув 23.05.1942. Похований: Харківська обл.

С

СЕМЕНОВ Сергій Олексійович, 1906. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СИБИКІН Іван Микитович, 1903, с. Новоюр'єво. Сержант. Помер від ран 8.09.1943. Похований: смт Гути Богодухівського р-ну Харківської обл.

СИЗОВ Іван Федорович, 1899. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

СТАРОДУБЦЕВ Олександр Анатолійович, 1916, с. Новоюр'єво. Лейтенант. Загинув 7.05.1943. Похований: Харківська обл.

СТЕНЮТІН Микола Єгорович, 1913. Рядовий. Загинув 24.05.1942. Похований: Харківська обл.

Т

ТЕКУНОВ Андрій Дмитрович, 1895. Рядовий. Загинув 8.12.1943.

ТИРІН Іван Федорович, 1912, с. Поповка. Рядовий. Пропав без вісті у серп. 1943 на тер. Харківської обл.

Ч

ЧЕБОКСАРОВ Василь Іванович, 1906, Воронезька обл. Рядовий. Загинув

8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЧЕРНИШОВ Василь Степанович, 1925, с. Чурюково. Рядовий. Мол. сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

ШАБАЛКОВ Олексій Семенович, с. Нововюр'єво. Ст. сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: Харківська обл.

Токаревський район

АБРОСИМОВ Федір Васильович. Рядовий. Загинув 22.06.1942. Похований: с. Морозівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

АВДЮХОВ Іван Севастянович, 1903. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківського р-ну Харківської обл.

АВЕР'ЯНОВ Дмитро Георгійович, 1912. Мол. сержант. Загинув у лют. 1942. Похований: м. Барвінкове Харківської обл.

АЙДАРОВ Петро Іванович, 1913. Рядовий. Загинув 24.01.1942. Похований: с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

АНОХІН Михайло Андрійович, 1913. Рядовий. Загинув 13.09.1943. Похований: Куп'янський р-н Харківської обл.

АСТАФ'ЄВ Семен Якович, 1906. Рядовий. Загинув 24.11.1941. Похований: с. Шевченкове Перше Вовчанського р-ну Харківської обл.

АСТОЛОПОВ Іван Іванович, 1920. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: Шевченківський р-н Харківської обл.

БАБАЙЦЕВ Олександр Кузьмич, 1923, с. Громушка Мічурінського р-ну. Сержант. Загинув 24.01.1942. Похований: с. Семенівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

БАЛАБАНОВ Олексій Андрійович, 1906, с. Левіно Моршанського р-ну. Рядовий. Пропав без вісті 18.10.1941 в р-ні с. Новий Мерчик Валківського р-ну Харківської обл.

БАРАНОВ Іван Олексійович, 1908. Рядовий. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БАРАНОВ Сергій Єгорович, 1905, сел. Красний. Мол. сержант. Загинув 30.08.1943. Похований: смт Буди Харківського р-ну Харківської обл.

БАРМІН Іван Єгорович, 1920. Старшина. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

БЕРЕЖНОВ Михайло Матвійович, 1916. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

БЄЛЯЄВ Олексій Олександрович, 1917, сел. Красний. Рядовий. Загинув

18.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

БОГОЯВЛЕНСЬКИЙ Олександр Прокопович, 1908, с. Полєтаєво. Рядовий. Загинув 9.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БУТИРСЬКИЙ Ілля Ілліч, 1907, с. Сергєєвка. Рядовий. Загинув 11.02.1943. Похований: смт Савинці Балаклійського р-ну Харківської обл.

БУХАРІН Олексій Якович. Рядовий. Загинув 4.03.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

В

ВАЛОВ Олександр Олексійович, 1912, сел. Красний. Ст. сержант. Загинув 19.07.1943. Похований: с. Семенівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ВОЛОСАТОВ Михайло Іванович, 1916, сел. Токаревка. Рядовий. Загинув 22.03.1942. Похований: с. Піщане Вовчанського р-ну Харківської обл.

ВОЛЧЕНКОВ Василь Андрійович, 1907, с. Мала Звєряєвка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Ржавчик Первомайського р-ну Харківської обл.

Г

ГАВРИКОВ Іван Ілліч, 1902(1903), с. Полєтаєво. Рядовий. Загинув 18.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ГОНЧАРОВ Микола Єгорович, 1909, с. Сергєєвка. Рядовий. Загинув 25.06.1942. Похований: с. Стецьківка Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ГОНЧАРОВА Ганна Олексіївна, 1921, с. Сергєєвка. Рядовий. Загинула 24.06.1942(1943). Похована: с. Стецьківка Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ГОРБУНОВ Степан Миколайович, 1907. Рядовий. Загинув 21.03.1942. Похований: с. Холодне Близнюківського р-ну Харківської обл.

Д

ДВОРЯШИН Іван Микитович, 1909, с. Абакумовка. Рядовий. Загинув 5.02.1943. Похований: с. Єфремівка Первомайського р-ну Харківської обл.

ДЄВІЦИН Іван Власович, 1910, с. Семеновка. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДОРОФЄЄВ Микола Мелетійович, 1914, с. Васильєвка. Рядовий. Загинув 4.03.1943. Похований: Харківська обл.

Є

ЄВСЄЄВ Петро Сергійович, 1906, с. Остроухово. Загинув 2.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ЄСИКОВ Іван Андрійович, 1914, с. Кашкіно. Мол. політрук. Пропав без вісті 25.03.1942 у р-ні с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЄФРЕМОВ Анатолій Андрійович, 1915. Сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Шпаківка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЄФРЕМОВ Микола Андрійович, 1921(1924). Сержант. Загинув 19.03.1942. Похований: с. Верхній Бишкин Первомайського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖЕМЧУГОВ Єгор Дмитрович, 1910, с. Карловка. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЖУКОВ Іван Петрович, 1923 (1922), с. Павловка. Сержант. Помер від ран 3.09.1943. Похований: смт Високий Харківського р-ну Харківської обл.

ЖУКОВ Тихон Андрійович, 1909, с. Васильєвка. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

З

ЗАВИСТЯЄВ Григорій Васильович, 1906. Рядовий. Загинув 27.07.1943. Похований: с. Павлівка Богодухівського р-ну Харківської обл.

ЗАВИСТЯЄВ Микола Іванович, 1924. Рядовий. Загинув 13.08.1943. Похований: м. Харків, Помірки.

ЗВЄРЕВ Олексій Миколайович, 1907(1903). Рядовий. Помер від ран 7.08.1943. Похований: с. Городнє Краснокутського р-ну Харківської обл.

ЗОЛОТОВ Олександр Іванович, 1900, сел. Токаревка. Рядовий. Помер від ран 20.09.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ЗОРІН Іван Дмитрович, 1909. Ст. лейтенант. Загинув 11.06.1942. Похований: смт Вільшани Дергачівського р-ну Харківської обл.

І

ІВАННИКОВ Григорій Семенович, 1904. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ІВАННИКОВ Яків Федорович, 1904, с. Ястребовка. Рядовий. Загинув 23.02.1943. Похований: Валківський р-н Харківської обл.

ІЛЛАРІОНОВ Дмитро Степанович, 1909, сел. Токаревка. Лейтенант. Загинув 20.08.1943, (за інш. відом. — 21.07.1943). Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

ІСТОМІН Єгор Єгорович, 1901, с. Розановка. Рядовий. Загинув 4.03.1942, (за інш. відом. — у верес. 1943). Похований: брат. мог., с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

ІСТОМІН Олександр Кирилович, 1904, с. Розановка. Рядовий. Загинув 6.03.1942; за інш. відом. — у верес. 1943. Похований: брат. мог., с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

К

КИРИЛОВ Василь Микитович, 1923, сел. Токаревка. Старшина. Загинув 12.08.1943. Похований: с. Шовкопляси Дергачівського р-ну Харківської обл.

КИРЯКІН Василь Олексійович, 1922, с. Троїцький Росляй. Сержант. Загинув 9.02.1943. Похований: Харківська обл.

КИРЯКІН Ілля Никандрович, 1902, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КЛОКОВ Микола Степанович, 1912, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Помер від ран 11.05.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОБЗЄВ Єгор Григорович, 1902, с. Остроухово. Рядовий. Загинув 12.06.1942. Похований: с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОВИЛІН Сергій Миколайович, 1910, с. Васильєвка. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОЗЛОВ Максим Миколайович, 1910, сел. Токаревка. Сержант. Загинув 9.03.1942. Похований: Харківська обл.

КОЛБИНЬОВ Єгор Олексійович, 1921, с. Новонікольське. Рядовий. Загинув 25.06.(05).1942. Похований: с. Стецьківка Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

КОЛОБАШКІН Іван Петрович, 1924, с. Федоровка. Рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: смт Золочів Харківської обл.

КОЛОНТАНОВ Василь Петрович, 1910, сел. Токаревка. Рядовий, 1155 сп 97 гв. сд, 5 гв. А. Загинув 26.05.1942. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КОНОНОВ Семен Тимофійович, 1920. Рядовий. Помер від ран 30.08.1943. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

КОРЗІЄВ Єгор Григорович, 1902, с. Остроухово. Рядовий. Загинув 15.11.1942. Похований: с. Борщівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КОСТРОМІН Дмитро Михайлович, 1923, с. Полєтаєво. Рядовий. Загинув 28.02.1943. Похований: с. Благодатне Валківського р-ну Харківської обл.

КРЯХТУНОВ Єгор Васильович, 1910. Рядовий. Помер від ран 20.05.1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

КУДІНОВ Володимир Олексійович, 1923, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Пропав без вісті 14.05.1942 у р-ні с. Тернова Харківської обл.

КУДІНОВ Микола Дмитрович, 1908, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУДІНОВ Микола Петрович, 1913, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Загинув 21.07.1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Михайло Іванович, 1910, с. Мала Звєряєвка. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КУЗОВОВ Олександр Данилович, 1920, с. Новонікольське. Сержант. Загинув 15.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

КУЛУБАТІН Федір Григорович, 1916, сел. Токаревка. Рядовий. Загинув 10.07.1942. Похований: Харківська обл.

Л

ЛАТМІНЦЕВ Павло Семенович, с. Остроухово. Рядовий. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

М

МАКСИМОВ Олексій Іванович, 1924, с. Павловка. Рядовий. Помер від ран 18.09.1943. Похований: смт Ков'яги Валківського р-ну Харківської обл.

МАМОНТОВ Іван Кузьмич, 1914, с. Мамонтово. Рядовий. Загинув 17.02.1942. Похований: с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

МАМОНТОВ Олександр Михайлович, 1924, с. Мамонтово. Сержант. Загинув 6.09.1943. Похований: смт Коломак Харківської обл.

МАМОНТОВ Степан Федорович, 1907, с. Мамонтово. Сержант. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

МАШКОВ Олексій Васильович, 1906 (1905), с. Львово. Ст. сержант. Загинув 8.02.1943. Похований: с. Ганнівка Печенізького р-ну Харківської обл.

МАШКОВ Федір Митрофанович, 1909, с. Львово. Рядовий. Загинув 6.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

МЕЗІН Василь Никифорович, 1913, с. Троїцький Росляй. Лейтенант. Загинув 24.03.1943. Похований: с. Артемівка Харківської обл.

МЕЩЕРЯКОВ Микола Петрович, 1904 (1909), с. Мала Звєряєвка. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

МЄШАЛКІН Іван Андрійович, 1904, сел. Токаревка. Загинув 5.09.1943. Похований: с. Шевченкове Валківського р-ну Харківської обл.

МИЛОСЕРДОВ Віктор Петрович, 1912. Рядовий. Помер від ран 1.03.1942. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

МИНАЄВ Олександр Костянтинович, 1921. Рядовий. Загинув 6.03.1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

МОЛОСТОВ Андрій Єгорович, 1903, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МОЛЧАНОВ Георгій Федорович, 1912, с. Мала Звєряєвка. Старшина. Загинув 26.09.1943. Похований: с. Дудківка Зміївського р-ну Харківської обл.

НАГАЙЦЕВ Павло Петрович, 1909. Рядовий. Загинув 30.06.1942. Похований: с. Нестерне Вовчанського р-ну Харківської обл.

НАГАЙЦЕВ Роман Георгійович, 1910. Рядовий. Загинув 5.(15).03.1943. Похований: с. Червона Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

НЕГОДЯЄВ Микола Онисимович, 1904 (1905). Гв. рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: привокзальна площа, смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

НІКІТІН Віктор Петрович, 1923, с. Павловка. Рядовий. Загинув 9.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

НІКІТІН Павло Петрович, 1907, с. Александровка. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

ОРЄХОВ Петро Родінович, 1916. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Федорівка Лозівського р-ну Харківської обл.

ОСТРОУХОВ Василь Борисович, 1914 (1910), с. Остроухово. Гв. рядовий. Загинув 29/(15).08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ОСТРОУХОВ Микола Олексійович, 1914, с. Остроухово. Сержант.

Загинув 1.04.1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ПІЩУЛКІН Іван Полікарпович, 1911, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 23.03.1943. Похований: с. П'ятницьке Печенізького р-ну Харківської обл.

ПЛЕШАКОВ Пантелій Якович, 1914, с. Федоровка. Рядовий. Загинув 11.03.1942. Похований: с. Волоська Балаклія Шевченківського р-ну Харківської обл.

ПОЗДНИШЕВ Олексій Гаврилович, 1921, с. Семеновка. Сержант. Загинув 8.08.1943. Похований: Харківська обл.

ПОНОМАРЬОВ Петро Якович, 1920, с. Гладишево. Рядовий. Загинув 1.09.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

ПОПЕЛЮХІН Петро Якович, 1899, с. Гладишево. Рядовий. Загинув 1.09.1943. Похований: Харківський р-н Харківської обл.

ПОПКОВ Анатолій Олександрович, 1923, сел. Токаревка. Рядовий. Загинув 3.09.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ПОПОВ Василь Дмитрович, 1924, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 7.08.1943. Похований: с. Березівка Харківської обл.

ПОПОВ Василь Іванович, 1924. Сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Каплунівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ПОПОВ Іван Михайлович, 1915, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 10.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ПОПОВ Павло Петрович, 1914. Сержант. Загинув 9.09.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

ПУСТОВАЛОВ Василь Григорович, 1897. Рядовий. Загинув 9.08.1943. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

ПУСТОВАЛОВ Павло Тимофійович, 1917. Ст. лейтенант. Загинув 28.07.1943. Похований: Харківська обл.

ПУХОВ Дмитро Олексійович, 1908, с. Троїцький Росляй. Рядовий. Загинув 25.06.1942. Похований: смт Великий Бурлук Харківської обл.

РАДИМУШКІН Василь Іванович, 1902. Рядовий. Пропав без вісті 14.03.1943 у р-ні м. Харків.

РОГАЧОВ Олексій Петрович, 1902, с. Знаменка. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

РУБЦОВ Микола Тимофійович, 1923, с. Васильевка. Сержант. Пропав без вісті 17.06.1943 в р-ні с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

РУСІН Микола Гурійович, 1921, с. Семеновка. Рядовий. Загинув 28.02.1942. Похований: с. Очеретове Валківського р-ну Харківської обл.

САЛИКІН Володимир Григорович, 1907, с. Мала Звєряєвка. Рядовий.

Пропав без вісті 8.03.1942 у р-ні с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

САХАРОВ Михайло Денисович, с. Безукладовка. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: м. Вовчанськ Харківської обл.

СЕРГЄЄВ Володимир Наумович, 1904. Рядовий. Пропав без вісті 9.03.1942 у с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СИЗОВ Олексій Гаврилович, 1909. Лейтенант. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Колонтаїв Краснокутського р-ну Харківської обл.

СУЗДАЛЬЦЕВ Андрій Миколайович. Сержант. Помер від ран 18.02.1943 (за інш. відом. — загинув 28.02.1943). Похований: смт Слатине Дергачівського р-ну Харківської обл.

СУЗДАЛЬЦЕВ Микола Васильович, с. Петровське. Рядовий. Загинув у бою 27.08.1943. Похований: Харківська обл.

СУСЛОВ Іван Миронович, 1902, с. Каликіно. Рядовий. Загинув 5.03.1943. Похований: с. Задонецьке Зміївського р-ну Харківської обл.

СУЧИЛЬНИКОВ Іван Петрович, 1898, с. Красивка. Сержант. Загинув 4.08.1943. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

Т

ТАРАСОВ Петро Семенович, 1919, с. Кулешовка. Рядовий. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ТЕПЛЯКОВ Олексій Іванович, 1924. Єфрейтор. Помер від ран 23.08.1943. Похований: с. Тернова Чугуївського р-ну Харківської обл.

ТЕРЕХОВ Микола А., 1900, сел. Токаревка. Рядовий. Загинув 23.08.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ТРУНОВ Володимир Якович, 1911, с. Каликіно. Рядовий. Пропав без вісті у 1941 в р-ні м. Харків.

ТУГОЛУКОВ Михайло Іванович, 1923. Ст. сержант. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Ізбицьке Вовчанського р-ну Харківської обл.

У

УСТИНОВ Гаврило Федорович, 1896, с. Полєтаєво. Рядовий. Помер від ран 5.03.1942. Похований: м. Куп'янськ Харківської обл.

Ф

ФАДІН Олександр Тимофійович, 1924, с. Красивка. Мол. сержант. Загинув 18.09.1943. Похований: с. Мар'їне Богодухівського р-ну Харківської обл.

Ч

ЧЕГЛОВ Андрій Пилипович, 1903. Рядовий. Загинув 28.08.1943. Похований: с. Тимченки Зміївського р-ну Харківської обл.

ЧЕЛИШЕВ Іван Матвійович, 1908, с. Чичерино. Сержант. Загинув 20.05.1942. Похований: с. Веселе Харківської обл.

ЧЕРЕНКОВ Іван Васильович, 1917, с. Семеновка. Сержант. Загинув 19.07.(06).1943. Похований: с. Новокомсомольське Печенізького р-ну Харківської обл.

ЧИКІН Ігор Олександрович, 1923. Помер від ран. Похований: с. Іванівка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЧУБАРОВ Іван Семенович, 1907. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

ШАБУНОВ Єгор Андрійович, 1907, с. Малиновка. Рядовий. Загинув 21.02.1943. Похований: с. Роздолля Харківської обл.

ШЕВ'ЯКОВ Микола Данилович, 1903. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

ШПАКОВ Федір Григорович, 1904, с. Мала Звєряєвка. Рядовий. Загинув 18.08.1943. Похований: с. Чемужівка Зміївського р-ну Харківської обл.

ШУЛЮПІН Олександр Миколайович, 1902. Рядовий. Помер від ран 12.02.1944. Похований: с. Кам'янка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЯКОВЛЄВ Єгор Васильович, 1909. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ЯРУШКІН Сергій Никифорович, 1898. Сержант. Загинув 10.08.1943. Похований: с. Перемога Харківської обл.

Уваровський район

АРТЕМОВ Іван Митрофанович, 1924, с. Подгорне. Мол. лейтенант. Загинув у верес. 1943. Похований: с. Таранівка Зміївського р-ну Харківської обл.

БАКУЛІН Олександр Герасимович, 1923, с. Нижній Шибряй. Ст. сержант. Загинув 21.08.1943. Похований: смт Пересічна Дворічанського р-ну Харківської обл.

БАРАНОВ Михайло Андрійович, 1913, с. Верхньочуєво. Рядовий. Помер від ран 24.09.1943. Похований: смт Васищеве Харківського р-ну Харківської обл.

ВОСТРИКОВ Степан Кирилович, 1904, с. Чуєво-Алабушка. Рядовий. Загинув 15.05.1943. Похований: Харківська обл.

ГИР'ЯТ Павло Station

Д

ДЕГТЯРЬОВ Яків Гаврилович, 1908, с. Нижній Шибряй. Рядовий. Помер від ран 24.05.1943. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

ДРУЖИНІН Георгій Васильович, 1906. Сержант. Помер від ран 3.08.1943. Похований: с. Горохуватка Борівського р-ну Харківської обл.

ДЬЯЧКОВ Іван Степанович, 1907, с. Чуєво-Подгорне. Рядовий. Помер від хвороби 27.12.1943. Похований: м. Харків.

Е

ЕКТОВ Микола Миколайович, 1921, с. Подгорне. Ст. сержант. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Червона Гірка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Є

ЄРОХІН Василь Іванович, 1923, с. Верхній Шибряй. Сержант. Загинув 22.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

ЄРОШИН Василь Іванович, 1923, с. Верхній Шибряй. Рядовий. Загинув у 1943. Похований: Харківська обл.

З

ЗАТЕЛЯКІН (ЗАТЕБЯКІН) Микола Іванович, с. Ольшанка. Гв. мол. сержант, 5 гв. А. Помер від ран 29.09.1943. Похований: смт Золочів Харківської обл.

ЗУБКОВ Петро Семенович, 1924. Мол. сержант. Загинув 9.09.1943. Похований: смт Коломак Харківської обл.

І

ІВАНОВ Микола Васильович, 1921, с. Моїсеєво-Алабушка. Рядовий. Помер від ран у 1942. Похований: с. Шипувате Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

ІВАНОВ Петро Лаврентійович, 1923. Мол. лейтенант. Загинув у 1943. Похований: м. Лозова Харківської обл.

К

КАПНІН Іван Тимофійович, 1901, м. Уварово. Рядовий. Загинув 4.03.1942. Похований: с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

КАРАМНОВ Микола Прохорович, 1917, Харківська обл. Політрук. Пропав без вісті у 1941.

КАСЬЯНОВ Федір Михайлович, 1900, с. Середній Шибряй. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: Харківська обл.

КОЖИН Микола Петрович, 1913, с. Верхньочуєво. Ст. лейтенант. Загинув у берез. 1943. Похований: Харківська обл.

КОНДРАХІН Семен Іванович, 1904 (1914), с. Моїсеєво. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

КУДРЯВЦЕВ Павло Петрович, 1899, с. Моїсеєво-Алабушка. Рядовий. Помер від ран 16.09.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Іван Олексійович, 1917, с. Ульяновка. Старшина. Помер від ран 23.08.1943. Похований: смт Солоницівка Дергачівського р-ну Харківської обл.

Л

ЛЕЛЮК Петро Павлович, 1907. Мол. сержант. Пропав без вісті 28.08.1942.

ЛОБАНОВ Іван Григорович, 1906, с. Ольшанка. Рядовий. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

М

МАНАННИКОВ Семен Карпович, 1917, с. Березовка. Рядовий. Загинув 13.02.1943. Похований: Харківська обл.

МАРТИНОВ Олександр Лаврентійович, 1921, м. Уварово. Сержант. Помер від ран 7.03.1944. Похований: м. Харків.

МАСЛИКОВ Василь Андрійович. Рядовий. Загинув 16.03.1943. Похований: с. Гусарівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МЕРЗЛЯКОВ Єфим Пилипович, 1895, с. Подгорне. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

МЕЩЕРЯКОВ Єфрем (Єфим) Пилипович, 1916 (1910). Рядовий. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

МЄШКОВ Федір Васильович, с. Васильєвка. Рядовий. Загинув 31.05.1942. Похований: сел. Крючки Балаклійського р-ну Харківської обл.

МИЛОСЕРДОВ Володимир Миколайович, 1922. Рядовий. Пропав без вісті 4.04.1942 на тер. Харківської обл.

МИЛОСЕРДОВ Дмитро Степанович, 1905, м. Уварово. Мол. політрук. Загинув 11.03.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

МОЛОТКОВ Ілля Миколайович. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

МОРОЗОВ Семен Степанович, 1900. Рядовий. Загинув 25.02.1942. Похований: с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

М'ЯСОЄДОВ Єгор Трохимович, 1914. Ст. сержант. Помер від ран 19.05.1942. Похований: с. Петрівське Харківської обл.

Н

НЕМТИНОВ Тимофій Іларіонович, 1923, с. Нижній Шибряй. Лейтенант. Пропав без вісті у 1943 у р-ні с. Шляхове Харківської обл.

НЕМТИНОВ Яків Миколайович, с. Верхньочуєво. Рядовий. Помер від ран 10.03.1944. Похований: Харківська обл.

НЕЧАЄВ Петро Сергійович, 1918, м. Уварово. Сержант. Загинув 6.03.1943. Похований: с. Бірки Зміївського р-ну Харківської обл.

НІКУЛІН Сергій Дмитрович, 1917. Ст. лейтенант. Загинув 19.02.1942. Похований: с. Єгорівка Харківської обл.

П

ПОПОВ Василь Кузьмич, 1920, с. Подгорне. Ст. лейтенант. Загинув 28.02.1943. Похований: м. Харків.

Р

РУМ'ЯНЦЕВ Петро Іванович, 1922, м. Уварово. Рядовий. Загинув 11.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

С

САВЕЛЬЄВ Василь Федорович, 1918 (1923), с. Верхній Шибряй. Сержант. Загинув 17.08.1943. Похований: с. Довгеньке Ізюмського р-ну Харківської обл.

САМОХІН Яків Петрович, 1912 (1896). Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

СИБІРОВ Василь Сергійович, 1911. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

СМОТРОВ Петро Михайлович, 1910 (1914). Рядовий. Загинув 4.02.1943. Похований: с. Мартове Печенізького р-ну Харківської обл.

СПИЦИН Іван Єгорович, 1913 (1922), с. Верхньочуєво. Загинув 12.02.1943. Похований: с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл.

СУРКОВ Володимир Іванович, 1924. Рядовий. Загинув 22.08.1943. Похований: с. Пархомівка Краснокутського р-ну Харківської обл.

СУШКОВ Степан Андрійович, 1905, м. Уварово. Рядовий. Загинув 4.03.1942 (за інш. відом. — у верес. 1943). Похований: брат. мог., с. Тарасівка Сахновщинського р-ну Харківської обл.

Т

ТОЛЧИН Тимофій Петрович, 1915. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Семенівка Харківської обл.

У

УЛЬЯНОВ Олексій Іванович, м. Уварово. Рядовий. Помер від ран 22.05.1943, (за інш. відом. — 20.05.1943). Похований: смт Борова Харківської обл.

Ф

ФІЛАТОВ Стефан Йосипович, 1900, с. Моїсеєво. Рядовий. Загинув 13.05.1942. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

ФРОЛОВ Василь Євстигнійович, 1905, м. Уварово. Рядовий. Загинув 19.03.1942. Похований: Борівський р-н Харківської обл.

Х

ХМИРОВ Костянтин Васильович, 1896, м. Уварово. Рядовий. Загинув 1.06.1943. Похований: с. Новокомсомольське Печенізького р-ну Харківської обл.

ХУДЯКОВ Серафим Полікарпович, 1910, с. Верхньочуєво. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Яковенкове Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ц

ЦВЄТКОВ Георгій Петрович, 1918. Рядовий. Загинув 7.04.1942. Похований: Первомайський р-н Харківської обл.

Ч

ЧАРИКОВ Федір Митрофанович, м. Уварово. Сержант. Загинув 20.02.1943. Похований: брат. мог., с. Медведівка Кегичівського р-ну Харківської обл.

ЧЕРКАСОВ Василь Михайлович, 1923. Сержант. Загинув 4.03.1943, (за інш. відом. — 8.04.1943). Похований: м. Балаклія Харківської обл.

ЧЕРКАШИН Серафим Петрович, 1925. Рядовий. Помер від ран 5.09.1943. Похований: Харківська обл.

ЧЕРНОВ Іван Григорович, 1913. Рядовий. Загинув 7.04.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Уметський район

А

АРЖНИКОВ (АРЖИНКОВ) Степан Федорович, 1902, с. Івановка. Рядовий. Загинув 17.05.1942. Похований: с. Велика Бабка Чугуївського р-ну Харківської обл.

АСТАФ'ЄВ Іван Євдокимович, 1915, с. Царевка. Сержант. Загинув 24.10.1941. Похований: смт Козача Лопань Дергачівського р-ну Харківської обл.

Б

БАХАРЕВ Василь Сергійович, 1924, с. Скачиха. Сержант. Загинув 20.08.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

БЛАДЧИКОВ Микола Ілліч, 1918 (1925), с. Глуховка. Рядовий. Загинув 17.04.1943. Похований: с. Щурівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БРОСАЛІН Іван Олексійович, 1900, с. Івановка. Рядовий. Загинув 9.03.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

БУЛГАКОВ Григорій Васильович, 1907, с. Івановка. Рядовий. Помер від ран у берез. 1942. Похований: с. Шестерівка Вовчанського р-ну Харківської обл.

БУЛГАКОВ Сергій Михайлович, 1912, с. Сергеєвка. Рядовий. Загинув 4.10.1941. Похований: Харківська обл.

В

ВАРКОВ Олександр Андрійович, 1913, с. Скачиха. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ВИДЯПІН Микола Максимович, 1923, с. Ільїнка. Рядовий. Загинув 5.05.1943. Похований: с. Кругляківка Куп'янського р-ну Харківської обл.

ВИДЯПІН Михайло Олексійович, 1924, с. Ільїнка. Рядовий. Загинув 20.08.1943. Похований: Краснокутський р-н Харківської обл.

Г

ГАЛАКТІОНОВ Василь Сергійович, 1921, с. Скачиха. Рядовий. Загинув 17.07.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ГАЛАКТІОНОВ Василь Степанович, 1916. Ст. сержант. Загинув 7.09.1943. Похований: Харківська обл.

ГНЕТОВ Сергій Олексійович, 1904, с. Івановка. Рядовий. Загинув у серп. 1943. Похований: с. Лиман Харківської обл.

ГОРІН Олександр Іванович, 1900. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ГУСАРОВ Іван Іванович, 1909. Рядовий. Помер від ран 15.08.1943. Похований: Вовчанський р-н Харківської обл.

Д

ДУРОВ Степан Омелянович, 1904, с. Градський Умет. Рядовий. Загинув 6.09.1943. Похований: Барвінківський р-н Харківської обл.

Є

ЄЛИСЄЄВ Микола Федотович, 1900. Мол. сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

ЄРОХІН Володимир Андрійович, 1915. Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЄРОХІН Володимир Іванович, 1925, с. Сергєевка. Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЄФРЕМОВ Микола Микитович, 1907, с. Івановка. Рядовий. Загинув 8.02.1942. Похований: с. Глазунівка Балаклійського р-ну Харківської обл.

Ж

ЖИДКОВ Іван Васильович, 1908, с. Царевка. Рядовий. Загинув 23.03.1942. Похований: с. Верхній Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

З

ЗЕНКІН Петро Андрійович, 1924, с. Хілково. Рядовий. Помер від ран 18.08.1943. Похований: с. Лютівка Золочівського р-ну Харківської обл.

І

ІВАНОВ Микита Федорович, 1906, с. Хілково. Рядовий. Пропав без вісті 11.06.1942 на тер. с. Аркадівка Шевченківського р-ну Харківської обл.

ІВАШКІН Петро Кіндратович, 1906. Рядовий. Пропав без вісті 7.03.1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

К

КАЛИНУШКІН Петро Дмитрович, 1912. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

КАЛУЦЬКИЙ Микита Іванович, 1901, с. Березовка. Рядовий. Загинув у 1941. Похований: м. Харків.

КАЛУЦЬКИЙ Микола Іванович, 1910. Рядовий. Загинув 2.04.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

КАМИШЕВ Борис Олександрович, 1925. Рядовий. Помер від ран 27.08.1943. Похований: Богодухівський р-н Харківської обл.

КНЯЗЄВ Іван Григорович, с. Сулак. Рядовий. Загинув 29.03.1942. Похований: с. Олексіївка Харківської обл.

КОВАЛЬОВ Федір Іванович, 1901, с. Бібіково. Рядовий. Пропав без вісті 5.02.1943 у р-ні с. Волкове Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

КОНОВАЛОВ Михайло Григорович, 1899. Рядовий. Загинув 17.(18).07.1943. Похований: с. Донецьке Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОРАБЕЛЬНИКОВ Іван Андрійович, 1908. Рядовий. Загинув 27.03.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

КОРЯКІН Пилип Павлович, 1922. Рядовий. Загинув 19.08.1943. Похований: с. Безлюдівка Харківського р-ну Харківської обл.

КОСМИЛІН Андрій Абрамович, 1904 (1905), с. Осиновка. Рядовий. Загинув 22.07.1943. Похований: с. Петропілля Ізюмського р-ну Харківської обл.

КОСОНОГОВ Петро Михайлович, 1913, с. Оржевка. Рядовий. Загинув 26.02.1942. Похований: Харківська обл.

КРИВОШЕЇН Дмитро Миколайович, 1913. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Рубіжне Вовчанського р-ну Харківської обл.

КУЗНЕЦОВ Яків Федорович, 1915. Рядовий. Загинув 12.08.1943. Похований: Харківська обл.

Л

ЛАПШИН Сергій Дмитрович, 1903, с. Шиловка. Рядовий. Загинув 8.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ЛАРІН Іван Федотович, 1906, с. Тимофеєвка. Рядовий. Пропав без вісті у берез. 1942 у р-ні с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

М

МЕКСИЧОВ Олексій Федорович, 1902, с. Градський Умет. Рядовий. Загинув 4.04.1942. Похований: с. Копанка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МИСОВСЬКИЙ Іван Матвійович, 1915, с. Березовка. Рядовий. Загинув 7.03.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

МИХАЙЛОВ Микола Федорович, 1909, с. Соф'їнка. Рядовий. Загинув 14.08.1943. Похований: м. Богодухів Харківської обл.

МИШУНІН Федір Васильович, 1912. Рядовий. Загинув 12.05.1942. Похований: с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

МОЖАРОВ Іван Іванович, 1903. Рядовий. Загинув 25.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

МОРОЗОВ Борис Володимирович, 1905, с. Скачиха. Рядовий. Загинув 26.02.1942. Похований: Харківська обл.

Н

НОЖКІН Михайло Олексійович, 1912. Рядовий. Загинув 14.05.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

О

ОВЕЧКІН Василь Сидорович, 1902, с. Григор'євка. Рядовий. Пропав без вісті у лип. 1942 поблизу с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

П

ПАШИН Сергій Іванович. Мол. сержант. Загинув 4.10.1943. Похований: с. Піски-Радьківські Борівського р-ну Харківської обл.

ПЕТРОВ Семен Тимофійович, 1908, с. Градський Умет. Мол. сержант. Загинув 25.01.1942. Похований: ст. Лихачове, Первомайський р-н Харківської обл.

ПОМИНОВ Василь Іванович, 1915, с. Осиновка. Рядовий; за інш. відом. — гв. ст. сержант. Загинув 16.08.1943. Похований: с. Піщане Чугуївського р-ну Харківської обл.

ПУСТОТІН Іван Петрович, 1912. Рядовий. Загинув 15.02.1943. Похований: с. Берека Первомайського р-ну Харківської обл.

Р

РАЙЦИН Володимир Павлович, 1894, Смоленська обл. Пропав без вісті 19.08.1943 на тер. Зміївського р-ну Харківської обл.

РОГОВ Микола Григорович, 1905. Рядовий. Загинув 29.(17).03.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

РЯЗАНОВ Петро Семенович, 1909, с. Сергеєвка. Рядовий. Загинув 1.02.1942. Похований: с. Верхній Бишкин Первомайського р-ну Харківської обл.

С

САЛЬСЬКИХ Михайло Юхимович, 1918, м. Мінськ, Білорусь. Рядовий. Загинув 19.05.1942. Похований: с. Жовтневе Харківської обл.

САМОХІН Іван Васильович, 1924, с. Осиновка. Сержант. Загинув 13.08.1943. Похований: Харківська обл.

СЕЛЬКІН Серафим Васильович, 1907. Рядовий. Загинув 15.08.1943. Похований: с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл.

СЕНАТОРОВ Данило Олексійович, 1902, с. Ільїнка. Сержант. Загинув 17.07.1943. Похований: с. Заводи Ізюмського р-ну Харківської обл.

СЕНАТОРОВ Матвій Васильович, 1905. Рядовий. Загинув у берез. 1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

СЛЮНЯЄВ Іван Степанович, 1920. Рядовий. Пропав без вісті 4.03.1943 у р-ні с. Шляхове Кегичівського р-ну Харківської обл.

СТУКАЛОВ Іван Федорович, Воронезька обл. Рядовий. Помер від ран 11.08.1943. Похований: с. Безруки Дергачівського р-ну Харківської обл.

Т

ТЕШИН Сергій Іванович. Мол. сержант. Помер від ран 5.10.1943. Похований: м. Павлодар.

ТИМАКІН Олексій Михайлович, 1903, с. Сулак. Рядовий. Загинув 24.02.1942. Похований: с. Шебелинка Балаклійського р-ну Харківської обл.

ТИМАКІН Сергій Михайлович, 1924, с. Сулак. Рядовий. Помер від ран 14.03.1943. Похований: м. Ізюм Харківської обл.

ТОЛСТОП'ЯТОВ Іван Петрович, 1920. Мол. сержант. Загинув 4.04.1942. Похований: Харківська обл.

ТРУСОВ Петро Никифорович, 1904. Рядовий. Загинув 19.02.1942. Похований: Балаклійський р-н Харківської обл.

У

УЧЕВАТОВ Петро Павлович, 1908. Рядовий. Загинув 30.03.1942. Похований: с. Байрак Вовчанського р-ну Харківської обл.

ФЕКЛІН Іван Тимофійович, 1915, с. Нововоздвиженка. Лейтенант. Загинув 22.05.1942. Похований: Харківська обл.

ФИНАГІН Пилип Прокопович, 1903. Рядовий. Загинув 30.03.1942. Похований: с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ХОХЛОВ Сергій Іванович, м. Ростов. Рядовий. Загинув 15.05.1943. Похований: Харківська обл.

ЧЕРНОВ Федір Іванович, 1921, с. Грязновка Моршанського р-ну. Сержант. Помер від ран 29.05.1942. Похований: с. Червоноармійське Друге Вовчанського р-ну Харківської обл.

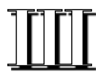

ШАРОВАТОВ Костянтин Михайлович, с. Грязновка Моршанського р-ну. Рядовий. Загинув 12.03.1942. Похований: с. Грушине Первомайського р-ну Харківської обл.

ШИНКІН Геннадій Максимович, 1923, с. Івановка. Єфрейтор. Загинув 11.08.1943. Похований: с. Миронівка Харківської обл.

ШИНКІН Олексій Григорович, 1924, с. Івановка. Рядовий. Загинув 10.(19).03.1943. Похований: с. Кам'янка Ізюмського р-ну Харківської обл.

ШИРШОВ Дмитро Іванович, 1921. Пропав без вісті 2.04.1942 у с. Жовтневе Вовчанського р-ну Харківської обл.

ШИРШОВ Тихон Степанович, 1896. Рядовий. Пропав без вісті 23.03.1943 у р-ні с. Тетлега Чугуївського р-ну Харківської обл.

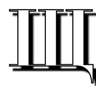

ЩЕРБИНІН Яків Тимофійович, 1903. Рядовий. Загинув 15.05.1942. Похований: с. Шестакове Вовчанського р-ну Харківської обл.

ЯНКІН Володимир Акимович, 1922. Лейтенант. Загинув 8.09.1943. Похований: Ізюмський р-н Харківської обл.

ДОДАТКОВИЙ ПОІМЕННИЙ СПИСОК

ПОЛЕГЛИХ ЗАХИСНИКІВ БАТЬКІВЩИНИ, ЯКІ НАРОДИЛИСЯ, МЕШКАЛИ НА ТЕРИТОРІЇ ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ, ПОМЕРЛИ У ГОСПІТАЛЯХ АБО ЗАГИНУЛИ ПІД ЧАС БОЇВ ТА У ФАШИСТСЬКОМУ ПОЛОНІ

Б

БАЙБЕКОВ Ісмаїл Ібрагімович, 1923, м. Харків.

Призваний Дзержинським РВК м. Харків.

Пропав без вісті у груд. 1943 поблизу м. Біла Церква Київської обл.

БЕРЕЖНИЙ Тимофій Панасович, 1915, м. Дніпродзержинськ Дніпропетровської обл.

Призваний у 1941 Щорським РВК Дніпропетровської обл.

Пропав без вісті у 1941.

БІЛИЙ Василь Костянтинович, 1909, м. Балта Одеської обл.

Ст. лейтенант, 88 сд, заст. начальника відділення з політчастини, командир лижного б-ну.

Орден Вітчизняної війни І ст.

Загинув 6.03.1943. Похований: с. Високе Сичовського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація.

БОГДАЛІН Ігор Сергійович, м. Харків.

Призваний у 1941, м. Валуйки Бєлгородської обл., Російська Федерація. Сержант.

Загинув 21.02.1945. Похований: с. Холмогори Гур'євського р-ну Калінінградської обл., Російська Федерація.

БОЙКО Павло Іванович, 1924, с. Надеждівка Лозівського р-ну Харківської обл.

Призваний Лозівським РВК Харківської обл.

Рядовий, стрілець.

Пропав без вісті.

БОРДЮГОВ Іван Іванович, с. Терни Краснолиманського р-ну Донецької обл.

Помер від ран 10.03.1943. Похований: брат. мог., с. Чернещина Борівського р-ну Харківської обл.

БОРОВИК Василь Олександрович, 1920, с. Мосьпанове Чугуївського р-ну Харківської обл.

Ст. лейтенант, пом. начальника штабу, 19 тбр.

Загинув у груд. 1941. Похований: брат. мог., с. Литкіно Солнечногорського р-ну Московської обл., Російська Федерація.

В

ВАРЖАЇНОВ Олександр Ілліч, 1905, с. Борщова Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний 23.06.1941 Московським РВК м. Харків. Старшина.

Підірвався на міні у р-ні с. Копані Джанкойського р-ну, Крим. Помер від ран 22.01.1944. Посмертно представлений до нагородження орденом Слави.

ВОРОБЙОВ Єгор Хомич, с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл.

Червоноармієць.

Загинув у фашистському полоні, концтабір м. Запоріжжя.

ВОРОБЙОВ Панас Іванович, 1912, с. Козелки Глушковського р-ну Курської обл., Російська Федерація.

Призваний Глушковським РВК Курської обл. Рядовий, стрілець.

Пропав без вісті у 1942 в р-ні м. Смоленськ, Російська Федерація; за інш. відом. — пропав без вісті у лип. 1943.

Г

ГОРИНІН Василь Костянтинович, 1919, с. Паніно Спаського р-ну Рязанської обл., Російська Федерація.

У РСЧА з верес. 1939. Лейтенант, ком. взв., 268 сп 48 сд.

Пропав без вісті у 1941. Виключений із списків офіцерського складу за наказом ГУК НКО № 02774 від 19.12.1946; за інш. відом. — лейтенант, ком. взв., Півд.-Захід. фр., 133 тбр 38А 1 формування. Поранений 6.02.1942 у с. Бригадирівка Балаклійського р-ну Харківської обл. Евакуйований до госпіталю. Подальша доля невідома.

ГУБСЬКИЙ Григорій Васильович, 1910, смт Коротич Харківського р-ну Харківської обл.

Ст. лейтенант, заст. командира б-ну, 37 сп 56 сд.

Пропав без вісті у 1941 на Захід. фр.

Д

ДАЦУН Михайло Кіндратович, 1912, с. Токмак Кобеляцького р-ну Полтавської обл.

До війни — муляр-модельник дослідного заводу інституту «Укрводгео», м. Харків.

Призваний 20.05.1941 Харківським РВК.

Загинув 12.05.1943 у німецькому полоні, шталаг XVII B, с. Кремс-Гнейксендорф, Австрія.

Є

ЄВЛАХОВ Герасим Тимофійович, 1912, с. Руська Лозова Дергачівського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Дергачівським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець.

Помер у полоні в 1944, Німеччина.

ЄНА Марко Іванович, 1899, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Харківським РВК Харківської обл.

Рядовий, стрілець 689 сп 411 сд.

Загинув у жовт. 1941 в р-ні с. Грушине (Миронівка) Первомайського р-ну Харківської обл.

ЄНА Степан Іванович, 1900, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Харківським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець, 689 сп 411 сд. Загинув 18.10.1941 в р-ні с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

ЄФИМЕНКО Василь Семенович, 1923, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний Харківським РВК. Рядовий, п.п. 37360, 702 сп 213 Новоукраїнська сд 52 А, 2-й Укр. фр. Отримав поранення у живіт поблизу р. Дніпро.

Помер від ран 9.10.1943 у госпіталі. Похований: клад., мог. № 2 (№ 9), с. Кишеньки Кобеляцького р-ну Полтавської обл.

ЄФИМЕНКО Семен Костянтинович, 1890, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Учасник Першої світової війни, 12 рота 13 лейб-гренадерського Ериванського полку Кавказької гренадерської див. Удруге призваний у черв. 1941 Харківським РВК.

Загинув 10.10.1943 на тер. Дніпропетровської обл.

З

ЗАНІН (ЗАНА) Іван Григорович, 1913, с. Дробишеве Краснолиманського р-ну Донецької обл.

Призваний Краснолиманським РВК Донецької обл.

Загинув у черв. 1943 на тер. Харківської обл.

ЗУБ Олександр Якович, 1914, м. Харків.

Призваний Київським РВК м. Харків. Лейтенант, заст. ком. роти, 101 гв. сп 1 гв. А.

Помер від ран 10.01.1943. Похований: Ростовська обл., Російська Федерація.

К

КАЛЮЖНИЙ Микола Григорович, 1911, с. Піски Ізюмського р-ну Харківської обл.

Рядовий, стрілець, 7 рота 683 стрілецького Станіславського полку 151 сд.

Загинув 1.01.1945. Похований: брат. мог., центр с. Арпот, передмістя м. Будапешт, Угорщина.

КАЛЮЖНИЙ Юрій Григорович, Курська обл., Російська Федерація.

До війни проживав у смт Високий Харківського р-ну Харківської обл. Закінчив військове училище. Учасник Великої Вітчизняної війни. Льотчик.

У 1941 пропав без вісті.

КАПЛУН Самуїл Ісайович, 1907, с. Інгулець Широківського р-ну Дніпропетровської обл.

Призваний влітку 1941 Криворізьким РВК Дніпропетровської обл. Пропав без вісті восени 1941.

КВАРТИРОВ Никодим Миколайович. Розстріляний фашистами в лют. 1943 у лікарні с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл. у числі поранених і хворих бійців та командирів Радянської Армії, мирних громадян.

КИРИЛОВ Микола Матвійович. Воїн. Перебував у лікарні с. Олексіївка Первомайського р-ну Харківської обл.

Убитий фашистами у лют. 1943 в числі поранених і хворих воїнів Радянської Армії, мирних громадян.

КОВАЛЕНКО Максим Корнійович, 1905, с. Олексіївка Краснокутського р-ну Харківської обл. Рядовий.

Загинув у с. Пречиж, поблизу сел. Литиж Брянської обл., Російська Федерація. Перепохований пошуковцями 4.05.2007 на Солдатському меморіалі у сел. Соколовський Комарицького р-ну Брянської обл.

КОНДРАШИН Михайло Григорович, с. Горієвська Слобода Калузької обл., Російська Федерація.

Призваний у верес. 1941 Ленінським РВК м. Харків. Капітан.

Загинув 4.09.1943. Похований: за 700 м від с. Торчиліха Псковської обл., Російська Федерація.

КОСТІВ Микола Петрович, 1927, р-н Санок Краківського воєводства, Польща.

Призваний у 1945 на тер. Польщі. Рядовий, п.п. 34596.

Помер від ран у 1945 в госпіталі.

КРАВЦОВ Іван Іванович, 1902, с. Великі Хутори Шевченківського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Шевченківським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець, 964 сп 230 сд.

Загинув 6.03.1945. Похований: м. Кетен, Німеччина.

КРИВОНОС Кирило Олексійович, 1898, с. Красенівка Чорнобаївського р-ну Черкаської обл.

Призваний взимку 1943 Чорнобаївським РВК і відправлений до м. Харків. Рядовий. Загинув у 1943.

КРИКУН Микита Михейович, 1899, с. Красний Куток Борисовського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація.

Призваний Борисовським РВК Бєлгородської обл. Рядовий, сапер, 65 окр. сбр 14 гв. ск.

Загинув 17.08.1944. Похований: Естонія.

КУДІНОВ Григорій Якович, 1908, Октябрський р-н Бєлгородської обл., Російська Федерація.

Призваний у черв. 1941. Офіцер, військ. лікар-стоматолог, 17 мед.-сан. рота 126 тбр, Захід. фр.

Загинув у жовт. 1941, Холм-Жирковський виступ, м. Вязьма Смоленської обл., Російська Федерація.

КУЛИК Василь Іванович, 1916, м. Ізюм Харківської обл.

Ст. лейтенант, ком. мін. роти.

Загинув 7.03.1944 у смт Базалія Теофіпольського р-ну Хмельницької обл.

Л

ЛИСИЧЕНКО Григорій Матвійович, 1924, с. Старий Салтів Вовчанського р-ну Харківської обл.

Призваний 9.02.1943 Київським РВК м. Харків. Рядовий, стрілець, п.п. 18867.

Загинув у листоп. 1943 під час переправи через р. Дніпро.

ЛУЧНИКОВ Панас Миронович, 1916, с. Журавльовка Бєлгородського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація.

Призваний у 1941 Бєлгородським РВК. Ст. лейтенант, окр. штурм. рота 194 сп.

Загинув 28.09.1943. Похований: с. Красні Двори Руднянського р-ну Смоленської обл., Російська Федерація.

ЛЮБАШЕНКО Андрій Якович, 1910, смт Коломак Харківської обл.

Закінчивши Харківський авіаінститут, працював на заводі у м. Дніпропетровськ. Евакуйований до м. Куйбишев (нині — м. Самара), звідки добровольцем пішов на фронт. Лейтенант, льотчик, бортстрілець.

Помер від ран у 1943 у госпіталі. Похований: брат. мог., м. Россош Воронезької обл., Російська Федерація.

ЛЮБАШЕНКО Олександр Якович, 1915, смт Коломак Харківської обл. Воїн.

Загинув у 1944 на тер. Румунії.

М

МЕЛЬНИКОВ Степан Федотович, 1920, м. Харків.

Призваний Харківським РВК. Рядовий, стрілець, 533 сп.

Загинув 8.03.1943 у с. Старе Зубцовського р-ну Тверської обл. Перепохований у 2006 р. пошуковцями: брат. мог., вул. Черкасова, с. Погоріле Городище Зубцовського р-ну Тверської обл., Російська Федерація.

Н

НАУМЕНКО Петро Іванович, с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Харківським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець, 545 (345) сп.

Помер від ран 21.09.1943 у ППГ № 78. Похований: клад. ст. Єловенська Краснодарського краю, Російська Федерація.

О

ОРАЗАЛІЄВ Кієкбай, 1899, Ленгерський р-н Південноказахстанської обл., Казахстан.

Рядовий, стрілець, 315 сп 19 сд.

Пропав без вісті 13.03.1943 в р-ні м. Харків.

П

ПЛИСКО Іван Семенович, 1910, с. Товкачівка Прилуцького р-ну Чернігівської обл.

Призваний 20.06.1941 Ленінським РВК м. Харків. Рядовий.

Пропав без вісті.

ПУЛЯЄВ Кузьма Григорович, 1902, с. Липці Харківського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941. Лейтенант кавалерії.

Загинув у жовт. 1941 поблизу м. Харків. Похований: брат. мог., с. Циркуни Харківського р-ну Харківської обл.

Р

РУСАНОВ Олександр Андрійович, 1924, Харківський р-н Харківської обл.

Призваний у 1942 Харківським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець.

Пропав без вісті у 1943.

С

САПЄЛКІН Іван Єгорович, 1908, Воронезька обл., Російська Федерація.

Призваний 23.06.1941 РВК Воронезької обл. Рядовий, стрілець.

Загинув у січ. 1943 на Бєлгородсько-Харківському напрямку.

СЕРГІЄНКО Трохим Олексійович, 1913, с. Великі Хутори Шевченківського р-ну Харківської обл.

Призваний у лип. 1943. Рядовий, стрілець, 40 А.

Загинув у листоп. 1943 на тер. Житомирської обл.

СИВОКІНЬ Петро Трохимович, 1905, с. Миронівка Первомайського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1941 Макіївським РВК Донецької обл. Рядовий.

Пропав без вісті.

СТРІЛЕЦЬ Василь Спиридонович, 1900, с. Князеве Лозівського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1939. Учасник радянсько-фінляндської війни. У 1941 вдруге призваний Лозівським РВК Харківської обл. Рядовий, стрілець.

Загинув у 1945 поблизу м. Берлін, Німеччина.

СТРІЛЕЦЬ Сергій Спиридонович, 1903, с. Князеве Лозівського р-ну Харківської обл.

Призваний у 1942 Алчевським РВК Луганської обл. Рядовий, стрілець-кулеметник.

Загинув у квіт. 1942 на укріпленій межі, гора Митридат, м. Керч, Крим.

СУШКО Семен Григорович, 1910, с. Циркуни Харківського р-ну Харків. обл.

Призваний у 1939. Рядовий, стрілець, окр. арм. штрафна рота.

Загинув у 1942.

Т

ТИМОФЄЄВ Григорій Хомич, 1909, Курська обл., Російська Федерація.

Учасник радянсько-фінляндської війни. Ст. сержант, боцман, окр. стрілецький загін Червонопрапорного Балтійського флоту, 11 сд 8 А.

Помер від ран 2.10.1941. Похований: Ленінградська обл., Кронштадт, Російська Федерація.

ТИХОНОВ Володимир Іванович. Розстріляний гітлерівцями у лют. 1943 у лікарні с. Олексіївка Первомайського р-ну в числі поранених і хворих воїнів Рад. Армії та мирних громадян.

ТКАЧОВ Микола Антонович, 1918, смт Малинівка Чугуївського р-ну Харківської обл.

Призваний Вольським РВК Саратовської обл., Російська Федерація. Пропав без вісті у лют. 1943.

Ч

ЧОРНИЙ Марко Беркович, м. Харків.

Призваний Київським РВК м. Харків. Лейтенант, командир роти.

Загинув у серп. 1941 в боях за м. Київ.

Ш

ШЕСТАКОВ Роман Олексійович, 1900, с. Бочковка Бєлгородського р-ну Бєлгородської обл., Російська Федерація.

До війни мешкав у м. Харків, Основа. Влітку 1941 добровольцем пішов на фронт. Рядовий.

Помер від ран 19.10.1943 у госпіталі. Похований: с. Адаменки Ліозненського р-ну Вітебської обл., Білорусь.

Я

ЯРЕТИК Василь Герасимович, с. Петрівка Семенівського р-ну Полтавської обл. Ст. сержант.

Загинув 15.04.1944. Похований: брат. мог., с. Карпилівка Рокитнівського р-ну Рівненської обл.

ЯРМАК Петро Пилипович, м. Харків.

Призваний у 1941. Сержант, ком. відділення, управління 123 окр. сбр.

Загинув 15.03.1942.

ДОДАТКОВИЙ СПИСОК

ПОЛЕГЛИХ ВОЇНІВ-ЗАЛІЗНИЧНИКІВ, ПРАЦІВНИКІВ РІЗНИХ СПЕЦФОРМУВАНЬ НКШС СРСР

БЄЛЯЄВ Сергій Сергійович. До війни — начальник паровозного відділення однієї із залізниць східного напрямку. Помер у м. Москва від ран, отриманих під час фашистського бомбардування залізниці.

БУРЦЕВ ... А. Кочегар ОРКП-24*. Загинув на ст. Ірша, Житомирська обл.

БУЯНОВ Іван. Помічник машиніста паровоза Ем 71-885. Загинув у лип. 1943 внаслідок масованого нальоту ворожої авіації на ст. Войбокало, Ленінградська обл., Російська Федерація, під час перевезення стратегічних вантажів Дорогою життя до блокадного Ленінграда.

ВОЖЕЙКО В.С. Заступник начальника ОРКП-46. Помер раптово, коли група паровозів, яку він очолив, перетнула державний кордон услід за військами 3 Білорус. фр.

ВОРОБЙОВ Семен. Машиніст ОРКП-16. Воював під Москвою, дійшов до м. Бреслау (нині — м. Вроцлав, Польща). Загинув у трав. 1945. Похований: м. Краків, Польща.

ГАВРИЛОВ. Поїзний вагонний майстер. Загинув у прифронтовій смузі, коли піднімав із землі ковдру, заміновану ворожою агентурою.

ГАЙДУКОВ П. Помічник машиніста ОРКП-48. Загинув на бойовому посту.

ДРЕВАЛЬ Ф.М., Далекий Схід, Російська Федерація. Старший машиніст ОРКП-46. Воював у складі 4-го Укр. фр. Загинув під час нальоту фашистської авіації на ст. Джанкой, Крим.

ІВАНОВ Олександр М. Машиніст. Загинув на ст. Поляни, Ленінградська обл., Російська Федерація, внаслідок прямого влучення німецького снаряда в паровозну топку під час перевезення військових вантажів з Волховбуду Дорогою життя до м. Ленінград.

ІЛАНСЬКИЙ Володимир. Поїзний вагонний майстер ОРКП-16. Загинув на ст. Глибока, Харківська обл., під час бомбардування її німецькими окупантами, коли вів літерний поїзд із танками у Куп'янському напрямку.

КИРИЛОВА Т. Кочегар локомотива ОРКП-48. Загинула на Дорозі життя у дні блокади м. Ленінград, Російська Федерація.

КУЛІШ Митрофан Антонович. Машиніст бронепоїзда № 667 «Смерть фашистам». Загинув у 1943 разом з екіпажем із 7 чоловік під час Курської битви поблизу роз'їзду Розорене (нині — ст. Розорене), Великобурлуцький р-н Харківської обл.

ЛАВРОВ Віктор, м. Харків. Помічник машиніста паровоза депо ст. Основа. Загинув восени 1943 поблизу м. Полтава під час фашистського бомбардування. Похований: брат. мог., парк, ст. Основа, м. Харків.

ЛАЗАРЕНКО Яким. Старший машиніст ОРКП-16. Загинув 23.08.1944

* ОРКП — Особливий резерв колони паровозів.

поблизу м. Ясси, Румунія, коли віз через тунель навантажену лісом платформу для відбудови залізничного мосту. Через негабаритність тунельного проходу у локомотива серії «Е» було зрізано з котлів запобіжні клапани, і пара тиском у 15 атмосфер раптово заповнила тунель. Весь екіпаж отримав важкі опіки, а машиніст від них помер.

ЛИСОВА Т. Кочегар паровоза ОРКП-48. Загинула під час виконання службового обов'язку.

МАТУШИНЕЦЬ Олександр. Машиніст паровоза Ем 71-811 ОРКП-48. Загинув на ст. Поляни, Ленінградська обл., Російська Федерація, під час обстрілу фашистським бронепоїздом.

НАЗАРОВ Н. Начальник Куп'янської вагонної дільниці. Загинув взимку 1943 під час бомбардування станції німецькою авіацією.

НЕХАЙ С. Начальник залізничної ст. Шипилове, Луганська обл. Після звірячих катувань розстріляний фашистами у листоп. 1941 разом із групою залізничників, які, до кінця виконуючи свій службовий обов'язок, не встигли відступити.

НІКІТІН Ф. Машиніст ОРКП-48. Загинув на бойовому посту.

ПАНИЧ Володимир Бенедиктович. До війни — викладач історії у Дніпропетровському університеті, у війну — командир дивізіону бронепоїздів. Важко поранений у перший день ворожого наступу на Курській дузі, помер від ран у госпіталі на ст. Ікорець, Воронезька обл., Російська Федерація.

ПРОКУДА А. Заступник начальника паровозної служби. Загинув 16.05.1943 під час бомбардування німецькою авіацією ст. Старобільськ, Луганська обл.

РЕВА Василь Афанасійович, 1900, м. Лебедин Сумської обл. Закінчив залізничне училище. До війни мешкав у м. Харків, працював на Південній залізниці. Під час війни, наприкінці 1942, будучи пораненим, прийшов до м. Лебедин, де й помер від запалення легенів.

РИЖКОВ. Поїзний вагонний майстер. Воював у складі команди паровоза 54-58. Загинув.

РОМАНОВ П. Сержант. Помічник машиніста бронепоїзда № 667 «Смерть фашистам». Загинув у 1943 під час Курської битви поблизу роз'їзду Розорене (нині — ст. Розорене). Похований: смт Приколотне Великобурлуцького р-ну Харківської обл.

РУМ'ЯНЦЕВ Іван. Головний кондуктор ОРКП-48. Загинув під час бомбардування гітлерівською авіацією однієї із залізничних станцій.

УРАЛОВА Римма. Старший кондуктор ОРКП-48. Загинула внаслідок прямого влучення фашистського снаряда у гальмову площадку.

ЧИБІСОВ І. Машиніст ОРКП-48. Загинув на бойовому посту.

ЧОРНИЙ Степан. Кочегар паровоза ОРКП-29. Загинув під час нальоту ворожої авіації на ст. Старобільськ, Луганська обл. Похований: ст. Кіндрашівська, Луганська обл.

ЗМІСТ

ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНЕ
БАГАТОТОМНЕ НАУКОВЕ ВИДАННЯ

КНИГА ПАМ'ЯТІ УКРАЇНИ

ПЕРЕМОЖЦІ

ХАРКІВСЬКА ОБЛАСТЬ

Том 2 (25)

Українською та російською мовами

Редактори: *Т. Ю. Величко, В. М. Гудзенко, С. О. Кармаза, В. А. Пенчуков, Є. В. Петренко, Л. З. Юхименко*

Відповідальний за випуск: *В. Є. Петренко*

Підписано до друку 24.11.2008.
Формат 70х108/16. Папір офсетний. Гарнітура Garamond. Друк офсетний.
Фізичн. друк. арк. 29,5. Ум. друк. арк. 41,3. Ум. фарб.-відб. 41,53.
Обл.-вид. арк. 50,2. Наклад 1500 прим. Зам. № 8-352.

К53 **Книга Пам'яті України.** Харківська область. Переможці / Головна ред. кол.: І. О. Герасимов (голова) та ін.; Обласна ред. кол.: І. О. Терехов (керівник) та ін. — Харків: Комунальний заклад Обласна пошуково-видавнича наукова редакція Книги Пам'яті України, 2008. — 472 с.

ISBN 5–88500–076–X (том 2).
ISBN 5–7707–6424–4.

До другого тому підсумкового історико-меморіального багатотомного видання серіалу «Переможці», мета якого — сприяти популяризації серед світової спільноти вагомого внеску українського народу в перемогу у Другій світовій війні — увійшли поіменні списки з розширеними біографічними даними громадян України, учасників Великої Вітчизняної війни: ветеранів, чия доля пов'язана з Харківською областю, поіменний список партизанів, підпільників і патріотів, поіменний список полеглих воїнів, уродженців Тамбовської обл., які загинули на території Харківщини, додатковий поіменний список полеглих захисників Батьківщини, які народилися, мешкали на території Харківської області, померли у госпіталях або загинули під час боїв та у фашистських полоні, додатковий список полеглих воїнів-залізничників, працівників різних спецформувань НКШС СРСР.

Комунальний заклад Обласна пошуково-видавнича наукова редакція Книги Пам'яті України.
61022, Харків-22, пл. Свободи, Держпром, 6 під., 7 пов., кімн. № 637.

ВАТ «Харківська книжкова фабрика ім. М. В. Фрунзе».
61057, Харків-57, вул. Донець-Захаржевського, 6/8.